

BIBLIOTECA
ENCICLOPEDICA,
RELIGIOSA—MORALA—LITTERARA—
SCIINTIFICA, etc. etc.

Pentru educati'a Omului de tote clasele,
laice si eclesiastice.

Incependum de la etatea copillariei si pina
la etatea copta.

publicata

BELLE-LITTERE.

Linguistica.

PERIODULU III.

КОНДИЦИИ ПУБЛІКЪРІІ АЧЕСТЕІ ВІВЛАЮТЕ-
ЧЕ ІІІ АЛЛЕ СУБСКРИПЦІЕІ.

Ачеастъ Вівлюотекъ Еочіклоопедікъ se птвлікъ іп
періоаде, ешінд кыте тут заў доў пе ап.—Кынд ачеа-
стъ інтrepriindere va si anogegevut de Romънї ші s irij-
nітъ, ші кынд DD. Субскріпторі vor dorі a еші кыте
таў тутле періоаде, а токі інтrepriinzъторка se га asso-
ciieа кт колдабораторік ші va dà ші пінь да чіпчі заў
шесе пе ап. Ашà, іншионгара ачеастъ Вівлюотече а-
тъгнъ таў тутле de DD. Субскріпторі de кыт de інтrep-
ризъторка.

Пгечуял abonamentul пентр ти period este de
ун галвен ішпъгътеск, палыт інainte.

Abonatru va avea ти птмътъ de къгдї de чалоа-
реа a 15 sfândr днінь пгедта кт каге se vor vinde да
лібръгъї.

Субскріереа se face in Капіталъ, да Redaçia Кт-
реттлї Roman, да інтrepriinzъторка ші да тоате ді-
вьгъїле ; іаг асаръ да DD. Professorі.

VOCABULARU
ROMANU

DE

OTE VORBELE STRABUNE REPRIIMITE PINA
ACUMU IN LIMB'A ROMANA, SI DE TOTE
QUELLE QUE SUNTU A SE MAI PRIIMI
D'ACUM INAINTE, SI MAI ALLESU
IN SCIINTE.

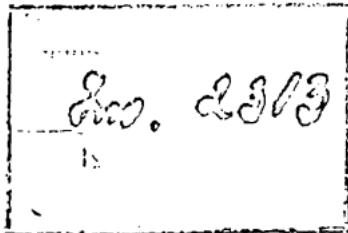
de

I. D. NEGULICI.

B U C U R E S C I.

IN TIPOGRAFIA COLLEGIULUI.

1848.

A D'Angelis
Libreria nazionale

O M A G I U

LA

P A R I N T E L E
LITTERATUREI
ROMANE.

Сингула скоп ал първокът ачестът Вокавулаг
фост де а фанилът индулъста въгдилог че се тинъреса ас-
тъзи инт'о лимъ бугратъ ши радикалъ. Де ва ресунд
да ачест скоп, апои п'а ѿ фост дешерте вериги на де-
ані ѿ лукагеа дти, ши ва си о mare тъпгьиере пент
авторът, кът а фъкт ѿ мік сервіджи litteratvгeї Ro-
тънде.

Да а доа едигие се ва дà ачест Вокавулаг комплек
етингизънд ши тоате vorbele чедле вупроските.

Есплісація скріпків із семанічністю
дате ін ачест Усіхвідлаг.

adj.—аджектів.	пік.—піктогъ.
adv.—адверб.	перс.—персонад.
арти.—артікулатігъ.	пл.—плагал.
анат.—анатоміе.	поет.—поетіс.
антік.—антікітатів.	політ.—політівъ
архіт.—архітектуръ.	рет.—реторікъ.
арт.—арті.	синг.—синглааг.
астрон.—астрономіе.	с.—substantiiv.
астрон.—астрономіе.	sf.—substantiiv feminin.
ботан.—ботауківъ.	sm.—substantiiv maskulain.
дидак.—дидактівъ.	smf.—substantiiv maskulain mi feminin.
дімінін.—дімінінітів.	t.—termin. (Ворбъ.)
диплом.—дипломатіе.	v.—verb.
ес.—есемпінад.	va.—verb aktiv.
f.—фемінін.	vn.—verb neaktiv.
ғір.—ғіррітат.	() Пarentesele եղորդ .
іорт.—ортіфікаціе.	1º vorbele strыine :
յ.—үен.	slavone, լրчե, լուցե,
геом.—геометріе.	etc.; 2º substantiiv եթ
там.—грамматівъ.	բարе adjektivi և intre-
хім.—хіміе.	bringеазъ; 3º կոյդ-
хірт.—хіррігіе.	րագիа verbілог.
іннер.—іннерсонад.	§ Інsemneazъ аль індед:
іст.—історіе.	лес аль vorbel.
марі.—марітим.	§§ Sentinge ші կүщетъгі
мат.—математекъ.	trase dela differiціі ат-
ед.—медицинъ.	торі марі мі ін բարе si-
інер.—минералогіе.	gүreazъ vorba artіkoлт-
тіс.—тісівъ.	аті.
—neaktiv.	— Ծімәре de о аль sen-
піт.—партіїшівъ.	tіпдъ.

VIII

Ordința alfabetului din această Vocabular.

A.	J. = X.
B. = Б.	Δ.
Ч.	Μ.
К.	Ν.
Д.	Ο.
Е.	Η.
F. = Φ.	Ρ. = Ρ.
У.	Σ.
Г.	Τ.
Х.	Ξ.
І.	Β. = V.
Ӆ.	Ζ.

Къде vorbe nu se vor afla în această Vocabular, și
se poate în Adaosă deea capitol.

VOKABУLAR ROMAN

de

Toate vorbele străbunye reprezintă pînă astăzi în
limba română, și de toate celelalte ce mai
sunt a se prezenta d'acum înainte, și mai
adăugă în ținut.

ABA.

ABAD, sm. Rinocer din Indiă, o specie săracă.
batier.

ABAKЪ, sf. Кънникъ de Indiă.

ABANDONARE, va. *Relinquere*. Lăsare cu totul,
părăsire; lăsădare de către; abandonare, lăsare în
prada, în dispozitivă, în voieă către; abandonare cu
totul; lăsare cu totul în voieă întâmplătoare. (Se folo-
jătă ca **Лъкаге**: *Abandon*; să abandoneze, aban-
donă, să abandonezi; abandoană, să abandonează;
abandonam; am abandonat; abandonai; abandonas-
sem; voi, aș abandonă; abandoană, să abando-
nează; abandone, să abandoneze, etc.

ABANDONAMENT, su. *Derelictio*. Părăsindu-
lăsare cu totul, abandon. Vezi **Abandon**.

ABANDONAT, un. *Derelictus*. Părăsit, lăsat.

ABANDON, su. *Derelictio*. Părăsindu-
lăsare către; starea fiindcă părăsite; călăre des-
pre; sine; în fel de neînjingă pălcătă, traicioană,
oror, în mișcător, în medere.

ABASTARDIRE, va. A strădătare pătrângă, din
ce cărui atât; aici sămănată, aici degenerată,

АВАТЕ, sn. Къпчене във монастиръ за апчені,
егумен.

АВАТЕАСЪ, sf. staripъ, synerioara във монастиръ за апчені.

АВАЦІЕ { sf. Monastire de кългъръ саѣ de кългъръ
АВАТИЕ, } градъ за апчені.

АВАЦІАЛ, adj. De abacuie, лъкът каго есте да
зпети абації, аз тити abate саѣ abatese; monastiresk,
кългъръ.

ABDIKARE, va. *abdicare*. Denuntare de voie dintr'o
demnitate саѣ дреръторие stveranъ; a'wі da demissia.
(Se конјиг. ка Адикатре: Abdiک, саѣ abdіchez; abdiک,
abdіchezі; abdiک, саѣ abdіcheazъ; abdiکam; am abdi-
kata; abdiکay; abdiکassem; воі, аш abdiکa; abdiک,
саѣ abdіcheazъ; abdіche, саѣ abdіcheze, etc.)

ABDIКАЦІЕ, sf. *abdicatio*. Fanta denuntarii de voie
dintr'o demnitate, dintr'o дреръторие stveranъ; de-
missie.

ABDOMEN, sn. t. de anat. Partea de jos a пън-
тепелът каго е уринде intestinale (мънтаиел).

ABDOMINAL, adj. *abdominalis*. Каго ѿине de
abdomen, de партеа пънтечелът de jos.

ABERAЦІЕ, sf. *aberratio*, t. de astro. О тікъ тишката
пътишъ а стеллелоръ сіксе. § t. de ont. risinire de raze.
§ t. de хіру. Strivitare саѣ мішкare de пъргі solidі,
de оase. (fir.) Рътъчire, abattere (aberaціе de idei).

ABJEКТАРЕ, va. *abjectare*. Despreгнire, агрес-
вате въ dispreг, umaire, injosire. (Se војиг. ка
Адикатре: Abjekt, саѣ abjektez; abjekti, саѣ abjek-
tezі; abjektъ, саѣ abjekteazъ; abjektam; am abjektat;
abjektař; abjektassem; воі, аш abjekta; abjekte, саї
abjekteze; etc.)

ABJECT, adj. *abjectio*. Injosit, despregnuit, de di-
pреди, пенти каго чиневà nu маї are чеа таї ми-
стимъ.

ABJEKЦIE, sf. *abjectio*. Іојосынінт, үмізіядіе, санта десуреттірій.

ABJUDIKARE, та. *abjudicare*. t. de јurisnrr. Анерде нрн јдикат; а әтә, а зинсі, а дентедә не чи-нева де ти де нрн јдикат. (Se конјүтъ на јдикат.)

ABJUDIKAT, по. Азат нрн јдикатъ.

ABJURARE, та. *abjurare*. А се лембдә де о ген-
вие, де о гыльчиге, де о онисіне, де о пылере; пыласыре,
дъяре, гонире, негаре, (тыңдыры), (а abjrrа noesia ,
аморта, теммеризле салле, патта, шығын), а се ле-
пуда. (Se конјүтъ на јураре.)

ABJURALLIE, sf. *Ejuratio*. Лепударе ин пылак
де о генвие, де о гыльчиге, де о пылере, де ти әткүт,
де чиневә, де о паттінъ; актка ачестел лепударі.

ABILIA, *Peritus*, adj. Капабіл, пігченіл, індеңіліктіл.

ABILITY, sf. *Scientia*. Капақшале, пігченере,
індеңілшаре.

ABIS, sn. Adiочиме бұрын frnd, бұрын sбыршит. § In-
нимма омұратті есте ти abis in frndын көрінін сәскінді
ідра ероіснітті.

ABLATIONE, sf. *ablatio*. t. de хітт. Рұдикате, скоат-
тере ағырь де пыроі дінтр'о білін. § t. de medi. Тим-
нил дінтр'е иероадаре фрірізізор. § t. de хіт. Сыб-
стралғыса сағ скоаттере ағырь а тиіл әткүт бұрын сағ
нетреңніншілік.

ABLATIVE, sn. t. de fram. Ак шеаселде қас ин
зимба жолынъ, ғомбынъ, etc.

ABLEGARE, та. *ablegare*. t. de јurisnrr. А деснайроном-
и, а генегі; а десфаре не чиневә. (Se конјүтъ на I. егаге).

ABLEGATOR, смf. t. de јurisnrr. Ачелде кале
деснайрономи же, кале ішіл стріміл, зератта.

ABLEGATIONE, sf. *ablegatio*. t. de јurisnrr. Fanta
деснайрономіті.

ABLUЦIE, sf. *ablutio*. Сыллагаре когиптатті ет аны-
сағ ет әл-жевә; сыллагаре маңай пайтін d'a мөрге да
теппілт; баie inaintea ғысір да чей вең.

АВЛУТОР, smf. *ablutor*. Ачелла каге спадъ, спълвайтог.

АВНЕГАЦИЕ, sf. *abnegatio*. Депъдarea de sine de bунгіде пъмпинга; desnreguirea de sine инстїй; депъдare de привилегиите салле. Пърта шї чеа таї гаръ din палитците сочіале este авнегація desnre sine.

АБНОРМ, *abnormis*. adj. Алагъ din речта, погектлат, че нї естє дунъ гегтъль, дунъ formъ, дунъ поимъ.

АБНОРМИТАТЕ, sf. Nerектарitate.

АБНУТАРЕ, va. *abnotare*. Desанробаре, неприимire, аттакаге а твої пгопунерї, refusare, nevoie, неінкувишаре. (Se конјугъ ка А т к а г а е: Abnot, саў abnutez; abnotї, саў abnutez; abnotъ, саў abnuteazъ; abnotam; ам abnotat; abnotata; abnotassem; vorб, аш abnotă; abnotъ, саў abnuteazъ; abnote, саў abnotete; etc.)

АБНУТАЦИЕ, sf. *abnutatio*. Desаннробадие, сантаре а нї прїими, да а refisà.

АВОЛIRE, va. *abolere*. А striкà, a desfinçà, а анпакъ ти акт, о лецинг, ти обічењ. (Se конјугъ ка И т в і г е: Аволеск, аволедї, аволедце; аволеам; ам аволит; аволінѣ; аволиссем; vorб, аш аволі; аволеще, аволеаскъ; etc.)

АВОЛІЦИЕ, sf. *abolitio*. Strikarea, desfinçarea тутъ обічењ, твої леци. Vezъ А в о л і г е.

АВОЛITOR, adj. *abolitor*. Ачелла каге desfinçеазъ, каге strikъ о леце, ти обічењ, ти акт.

АБОМИНАВІЯ, adj. *abominandus*. Foarte гър, foarte врїт.

АБОНАМЕНТ, sn. *Pactum*. Аегътигъ, інвօире пентї о інтrenrindere, пентї о газетъ etc, къ ти птег хоћьтши пентї ти тимп озге каге.

АБОНАРЕ, va. пог. (а se.) *Pacisci*. А se stbsctie, а se пгепумерї, аа о інтrenrindere, аа о публікаціе, аа театри, etc.

ABONAT, smf. Чел інсегріс, пренімерат за ти че, за ти јтрапа.

ABONDARE, va. *abondare*. А сі ку (бієштг), abondанць. § А вені ку пілдімія, ку гіл-мада, ін мате пітміг, а вінълі; а авеа ку (бієштг), ку нрисос. (Se конјугъ ка S еъ A d а r e: Abond, abonzі, abondi; abondam; am abondat; abondatъ; abondassem; воиъ, am abondà; abondъ, abonde, etc.)

ABONDANЦЬ, sf. (бієштг), автгіе mare, роди-ре пітатъ, fertilitate.

ABONDANT, adj. *abondandus*. Каре este авт, (бієш-тгат). Каси, цеагъ abondantъ, автгіль.

ABORIЦЕНИ, sm. п.л. *aborigines*. Чей д'їптькъ зоніторі аї тиці цері; чей д'їптькъ зоніторі аї Italiє.

ABORTARE, | va. *abortare*. Нацgere înainte de timn,
ABORTARE, | ленідare. (Se конјугъ ка т і т а r e:
Abort, abortі, aboartъ; etc.)

ABORTІЕ, | sf. *abortion*. Лепъдarea, нацgerea înain-

ABORTІЕ, | te de timn.

ABORTІВ, | adj. *abortivus*. Чеса че пічінтецце а-

ABORTІВ, | брітarea, лепъдarea, нацgerea înain-

te de timn.

ABRAMANZI, sm. п.л. Descedentъй, скобориторій,

стъпенодій аї Абраам.

ABROГАРЕ, va. *abrogare*. Везі А б о л і г е.

ABROГАЦІЕ, sf. *abrogatio*. Везі А б о л і ц і е.

ABROTON, sm. О иланъ медініналъ че сті tot-d'atna verde, ти sea de ciurat тік. Se пумеңде ші А ітонъ ші Santolinъ.

ABSIMILIA, adj. *absimilis*. Каре піт seamъпъ, nease-

мънат.

ABSINTІЕ, sf. Пелін.

ABSOЛУЦІЕ, sf. *absolutio*. Iertare de пъкate, de

огріпъ.

ABSOAΔT, adj. *absolutus*. De sine dominitor, nea-
tvrnat, neveran la pîc o legătura, la pîc o condiție; sveran neatvrnat. § adv. Intr' un cîp hotărît.

ABSOAΔTOR, s.mf. *absolutor*. Ierător. [¶] Auggia este absoaΔtora de orî che păcate, de orî che crime.

ABSOAΔTISM, sn. Sistem de guvern în care domnedge pîmăi voivida țotna, a sverantăzî.

ABSOAΔTIST, s. mf. Partisan al absoaΔtismului. Vezi Absolutism.

ABSORBABBIA, adj. t. de chimie. Ceea ce poate fi absorbit.

ABSORBITIV, adj. t. de chimie. Care absoarbe.

ABSORBIT, nn. Se zice de căr om foarte adin-
chiț că mintea încîpă che, foarte pretețănat de chevă.

ABSORBIKE, na, *absorbere*. A se adinchi, a se cî-
frunda că mintea în chevă. § Stăgere, traçere, (vîrete-
le de mare absoarbe ana; stăge, soarbe). (Se conjet-
ră că s'orbi're: Absorb, absorbi, etc.).

ABSORBUIE, } sf. *absorbitio*. Absorbire, eșecita ab-

ABSORBUIE, } sorbirii că îndealește material.

ABSTENȚIE, sf. t. de juriștrud. Fanta cărăjă-
de cător de a'șă apără însăși hotărîrea; apără cărăjă-
toareitor care se deapădă de o moștenire, de că-
deat.

ABSTERSIV, } adj. t. de medi. Că medikament
ABSTERGATIV, } (laek) oare care împărietor, bră-
sne a mîielă materiile groase dintr'o bîbă săre a se
curtea cărgău.

ABSTERSIE, sf. t. de medi. Cărgăirea, părgăerea
cnei bîbe.

ABSTENINȚĂ, } sf. *abstinentia*. Optire de sine de-

ABSTINENȚĂ, } că chevă.

ABSTININȚĂ,

ABSTINERE, ya, (se.) *abstinere*. A se ouri de sine

дела чевà. (Se խոյցի կա լւ ու եր; կը deosebire ումայ ի՞ն աօ և ա ֆաչե: մъ ab s լ ի չ, եղե էտ լրէ դքորոնցատ, ֆաչե: մъ abstinent, te abstinent, se abstine; մъ abstineam; m'am abstinent; mъ abstinent; մъ abstinentsem; մъ սօն, մ'աս abstine, sač abstineat; abstine-te, abstine-se; etc.)

ABSTRAKT, adj. *abstractus.* Կը սե ծի լույ
ABSTRAS, ձեւուր, լույ օբյետ իдеալ, պեշտ
 д'rentate, b'гn'p'ltate. § Se zîne шi de үн om a
 къргъя minte ու էտ լա լүвгүгілө челле de ғауъ, ин-
 кът пічі արե չե սе vorbeșde (dys, sač dys էт mintea).
 § Idee metafisică եղե յօխъдшашъ լո attribut desпър-
 үйт de stjet. § var, pedesatuit, ingъят. ☀ Terminii
 abstracții пічі de կոմ ո՞ւ trebui սւ սie որումցі լո
 լимба јistigieй, եւчі լազъ պրа լուլ կъши arbitra-
 гиаці.

ABSTRAKTOR, sm. Fъктор de abstracții.

ABSTRAKTIV, adj. Կար esorimъ abstracții. (Ter-
 minu abstraktiv).

ABSTRAKЦИЕ, sf. *Abscissio.* t. de siros. Esami-
 ուլ, չշշշարա լույ լүвгүл desпърցі de պ'չесоріїлे
 լոյ, de պ'ցілө լոյ շi de ալո բալіչүй ալլе լոյ; des-
 пългіре, скоатере, trajere ալаръ լրін minte a լույ լա-
 լіչүй, a լույ լրութьчій dela լո լүвгү օօրե կար;
 faktulitatea de a desпърցі o idee de toate չեллелалте
 կար սի ան լա բալіչ լեգате de dinsa; idee abstra-
 съ dintr'o բալітate a stjetat, rezultat առ օպերացій
 շi առ բակտльдій լումіе асеммінеа abstracție. § sin-
 гнітъчігі, isolare, desпългіре, trajgere ալаръ.

ABSTRAЦІЕРЕ, va. *abstrahere.* Trajgere ալаръ.
 § t. de siros. A կոնսіderà in parte ունց լүвгүй լուն;
 a desпълցі, a ալսա լա օ պարտ օրին minte; a կոն-
 siderà օ բալітate esençialъ desпърցі: de stjet, sač st-
 jetat desпърցі de բարե սաč կրտաre attribut առ սъй.

ABSURD, adj. ու adv. *absurdus.* Կը սե էտ լո

kontra drentej judekъj, in kontra rapijci, in kontra adevъryalj; ridicula, neraqionabbia. (de syrda).

ABSURDITATE, sf. *Insulsitas*. Чееса че este absurd, kontrarij binei judekъj. Fanatismъ, in ori че, te face sъ zicj o штадите de absurditate.

ABVB, sn. *Instrument de măsică*, та fel de flaut la Evrei.

ABYNA, sm. Patriarcha Abisinilor.

ABVS, sn. *Abusus*. Rea intrebriugare; преа шутъ intrebriugare de уп че саj в чевѣ. § Faptъ in kontra binei гъндуле, in kontra jristijie. Абусуile care strikъ instigijile челве буие аj fatalul. причиленіе de a facche sъ stbsiste челве гелле.— Челве маj марj непогочігj vin adeseaoj din abysa челвог маj марj бунтj: гелигjia wi libertatea. Abysa este mormintul a огj че биj de пре пъмтnt.

ABYSIV, adj. Чееса че este in kontra геггуалов, обиченjилов, binei гъндуле. § adv. Іотr' та fel че este in kontra binei гъндуле, binei ктвийце.

AC.

АЧЧЕДДЕРЕ, va, *Accedere*. Везj А ч е д е г е.

АЧЧЕЛЕРАКЕ, va. *Accelerare*. А гълbi, а нцj. А ччелега лугула (а гълbi). (Se конјугъ ка л т к г а р е: А ччелег, саj а ччелегез; а ччелегj, саj а ччелегсj; а ччелегъ, саj а ччелегезъ; а ччелегам; аш а ччелегат; а ччелеганъ; а ччелегасsem; тоj, аш а ччелега; а ччелегъ, саj а ччелегезъ; а ччелеге, саj а ччелегезе; etc.)

АЧЧЕЛЕКАТОР, s. msf. *Accelerator*. Каре аччелегазъ, нцjеще о лугаге. Всj аччелегаре.

АЧЧЕЛЕРАЦИЕ, sf. *Acceleratio*. Идеалъ.

АЧЧЕНТ, sn. *Accentus*. Тонъ, апъсарса гласъ аж astnra упнj сіллабе. § Праптиjie.

АЧЧЕНТАРЕ, *va*. А чине ton ne o vocală; a însemnată aчченеле muzicală sau oratorii.

АЧЧЕНТУАЦИЕ, *sf*. Artă, manieră, sistem de a însemna aчченія.

АЧЧЕСІВІЯ, *adj*. *Accessibilis*. Kare poate fi accesat, de care se poate cîinevă appropiie. Este o mare nedorovire, atât pentru oameni cât și pentru el însuși, căod ca stevară, ca domnitor nu este de o potrivă accesibilită pețră logă.

АЧЧЕСІУНЕ, *{ sf*. *Accessio*. Rendoare, creșterea
АЧЧЕСІЕ, *{* чиeli maladil (boala); adas la
to che.

АЧЧЕС, *sn*. *Accessus*. Intrarea periodică a frigilor.

АЧЧЕСОРИЯ, *adj*. Kare insușește; care este prima o intrare a altorui principala (idee aчcesorie). §. *sn*. Adas la altora principala; amărătoare, partecipării pe lângă sau alături altor principala. (Aчcesoriile sunt tabloch, unde istorii). Amărtătoare.

АЧЧІДЕНТ, *sn*. *Casus*. Întîmplare, rea sau bune, ceea ce vine prin întîmplare, neprevăzut; imprevedibile; eșent.

АЧЧІДЕНТАЛ, *adj*. *Fortuitus*. Neprevăzut, întîmplător; ceea ce vine prin întîmplare. § *adv*. Într-un mod neprevăzut, neașteptat.

АЧЧІДЕНЦІЯ, *sf*. Veză A чч i d e n t.

АЧЧІПІТРІНЬ, *sf*. Алюзія, similitudine.

АЧЕДІЕ, *sf*. *Acedia*. Deza ghe α, fără, și κῆδος, tristă. Kene, molătate. § Desfrust, desfragare. § Іанроаре, tristețe.

АЧЕФАЛ, *adj*. *Acephalus*. Deza ghe α. Fără, și κεφαλή, cap. Fără cap; fără cîpătenie. § Bers latin care însene et o skrîtu. § sm. pl. Un fel de cretică numiță așeză neutru cu nu avea și nici un fondator, nici o cîpătenie.

АЧЕКЪ, sf. *Acera.* Къде, къде лишъ. § Ачекъ не къде ардаш профумеле да Гечч ши да Романи.

АЧЕТИК, adj. Дела *latinește acetum*, оует. t. de химie. Ачид концентрат de оует; комбинация a окси-цепулай кът елементале виторине in vin.

АЧЕТИТ, sn. *Acetis.* t. de химie. Саре форматъ din унirea ачидатъ ачетос кът differite base; sare de оует; sare de fer; sare de mercur (de argint vii); sare de патруб; sare de notas, etc.

АЧИДИФЕР, adj. t. de химie. Съставъ компътъ de ти ачид тут кът ти пъмпинг саре къде, кът алвалі.

АЧИДИФИКАВИЛ, adj. t. de химie. Къде се поате пресачие in ачид.

АЧИДИФИКАНТ, adj. t. de химie. Къде are проприетата de a скимбъ in ачид.

АЧИДИФИКАЦИЕ, sf. t. de химie. Ачидивкаре.

АЧИДИФИКАРЕ, va. t. de химie. А face ачид. (Se вонјигъ ка лукаге: Ачидив, саъ ачидивичез; ачидивчи, саъ ачидивичези; ачидивкъ, саъ ачидивчеазъ; ачидивкам; ам ачидивкат; ачидивкаш; ачидивкашем; тош, аш ачидивка; ачидивкъ, саъ ачидивчеазъ; ачидивче, саъ ачидивчеезе, etc.)

АЧИД, sm. *Acidus.* t. de химie. Комбинация a аетратъ витал саъ оксиген къде are ти принцип ачидивкатор кът ти комбъстивия.

АЧИДОТОН, sn. *Acidotom.* О планъ медициналь бънъ предъ дъреръ de nerve.

АЧИНОСТЬ, sf. *Acinosa.* t. de anat. Атрека тюкъ саъ пеллидъ а обезлатъ къде se ась in partea постриоаръ а ириеи.

АК.

АКАКАЛА, } sm. *Acacalis.* Уп агътгод легими-
АКАКАЛЕ, } минос in Егип.

АКАЧІЙ, | sm. *Acacia*. Саккомі.

АКАЧІЯ,

АКАДЕМІАН, sm. *Academicus*. Filosof în antitățe din ceea ce se dă astăzi se numește titlu de membru al unei academii.

АКАДЕМИК, adj. De academie, ceea ce este de la academie. (Diskurz akademic).

АКАДЕМІЕ, sf. *Academia*. Se numește astfel grupul de acțiuni ale Academiei în care se adună platonicii; nu trebuie să se confundă cu acesta cercetător; astăzi se spune că este o adunare de invigăzări, de învățări literare, de artiști. § Locul unde se învață și învăță, a se batte cu armă. § În pîrîndul se numește astfel o sală sau sălă din care se intră într-o galerie de tablouri. § Scoala de zîrguvie.

АКАЖ, sm. Beză A п а к а ж е.

АКАМЕАТ, sm. O plantă de Mersisă ce dă un mult vin.

АКАН, sm. Plantă spinosă care oprește săpătul.

АКАНАР, sm. Кантар de химie.

АКАНТИЛЬ, | sf. Snarangea, său snarangea

АКАНТИЛДЬ, | scabatex.

АКАНТАВОЛ, sm. Un fel de plante de hîrtie care scoate sîngămîntul de urmă os frunze său vrăjite de lemn însină adinc în carne.

АКАНТ, sm. *Acanthus*. Plantă odoriferă în Egipt. § Ornament de sculptură care imite frunza acanthului.

АКАНОФИ, sm. п.к. Un fel de mănuși.

АКАР, sm. *Acarus*. Un fel de verme, var, molzie.

АКАРИДЕ, sm. п.к. Insecte parazitice cu feță acărătoare; ceea ce mai mult sunt microscopice.

AKARON, sm. Mirt selvatic.

AKARNAR, sm. Numedc tnei stade de ъптыа търиме.

AKASTILAAЦІЯ, { sn. Kasteala de dinaintea ші
AKASTEЛ, } de dinapoaia tnei nave marї; partea din navă ce este destinată pentru lovit ші care este făcută în formă de palat, de кастел.

AKASTILAARE, va. A face tи akastilaції tnei nave. Vezі Akastilaції.

AKATALEKТ, { adj. посплет, intrer; (vers)
AKATALEKТИК, } да ваге пт ліпседе пісік да съвшиш.

AKATALEPSIE, sf. O maladie (боалъ) каге ліпседе de minte, de intellegéndă pe чел attins de din-sa. § Neurtingă de a відоаще ти че; ліпсь de прічепнеге.

AKATALEPTIK, adj. (білософ akataleptik). Счен-тик, каге професеазъ akatalepsiea. § (системъ—) a in-doielă desnre toate. § Linsit de прічепнеге.

AKASTATIK, adj. t. de medi. Negegudat, (friguri akastatice) пегегудате.

AKЧЕДДЕРЕ, va. Vezі Аччеддере.

AKЧЕЛЕРАРЕ, va. Vezі Аччелегаге.

AKЧЕЛЕРАТОР, adj. Vezі Аччелегатор.

AKЧЕЛЕРАЦІЕ, sf. Vezі Аччесагаціе.

AKЧЕНТ, sn. Vezі Аччент.

AKЧЕНТАРЕ, va. Vezі Аччентаге.

AKЧЕНТУДІЕ, sf. Vezі Аччентадіе.

AKЧЕСІВВІД, adj. Vezі Аччесіввід.

AKЧЕСІВНЕ, { sf. Vezі Аччесівне, Аччес-

AKЧЕССІЕ, } sie.

AKЧЕС, sn. Vezі Аччес.

AKЧЕСОРИЯ, adj. ші adv. Vezі Аччесорії.

AKЧIDENT, sn. Vezі Ачидент.

AKЧIDENTАД, adj. ші adv. Vezі Ачидентад.

АКЧІДЕНЦЬ, sf. *Vezī Ačči de nūz.*

АКЧІПІТРИНЬ, sf. *Vezī Ačči ni tgi nūz.*

АККЛАМАРЕ, va. А пыні орын зекламадие, пыні stirgъте de bъktrie; a stirà de bъktrie, de entusiasme. (Se конјүгъ ка лукаге; Аккламез, саў акклам; аккламеzi, саў аккламi; аккламеazъ, саў аккламъ; аккламам; аш аккламат; аккламати; аккламасsem; тоñ, аш аккламatà; аккламъ, саў аккламеazъ; аккламе, саў аккламеze; etc).

АККЛАМАЦІЕ, sf. *Acclamatio.* Stirgъте de bъktrie, de entusiasm, de felicitasie; ампладare; ап-
лобаре *къ stirgъте.* § Desanrobare *къ хтеле,* *къ*
хъдіо.

АККЛАМАТАРЕ, va. *Acclimatare.* А деуринде о
плантъ *къ о аль влімъ.* Se зіче ші desire persoan-
не. (а se аккліматат). (Se конјүгъ ка лукаге: Ак-
кліmatez, аккліmatezi, аккліmateazъ; аккліmatam; аш
аккліmatat; аккліmatи; аккліmatassem; тоñ, аш
аккліmatat; аккліmateazъ, аккліmateze; etc).

АККЛАМАТАЦІЕ, sf. Deurindere *къ о аль влімъ.*

АККОЛАДЪ, sf. *Aplexus.* Імъгъдішаге; чери-
монія ненрр пріимірея туні кавалер; semn de тніре, de
invoire, de amicie, (prietenie).

АККОМОДАРЕ, va. А тні, а імъкъ, а інвой.
§ Indrentare, notrivire, intomuire, ашшевзаре, іудесни-
ре. § А se дà, a se лъsà дұнъ voica soartei, дұнъ на-
чегеа итівà. (Se конјүгъ ка лукаге: Аккомо-
dez, саў аккомod; аккомодеzi, саў аккомодi; въ-
комmodeazi, саў аккомоды; аккомодам; аш ак-
комmodat; аккомодати; аккомодасsem; тоñ, аш
аккомmodat; аккомmodeazъ, аккомmodeze; etc. ◊ Fe-
ріїрея стъ інти a se аккомодат *къ* soarta sa, адікъ;
a se лъsà дұнъ soarta sa, a se імъкъ *къ* soarta sa.
Treбte съ le аккомодеzi *къ* лъкътіле дакъ, елле
нr se аккомodeazъ *къ* тіне, адікъ; съ le даї le дұнъ
елле дакъ *къ* se даї елле дұнъ тіне.

АККОММОДАЦІЯ, sn. Ашшезаре, intomire, пренагадіе, апарат.

АККОММОДАВІЯ, adj. Каге се поате імпъкà, вт каге те поцї інвой, тні.

АККОММОДАЦІЕ, sf. Intomire, тніре, імпъкаге, аккорд.

АККОММОДАНТ, adj. Vezî Аккомодабія.

АККОМПАНИАРÈ, va. *Comitari*. А інсоці пе чіневà, а'л петгече sure onoare, спре сігітандъ саўде аффенціе. (Se конјугъ ка а т к г а г е: Аккомпаниез, аккомпаниезі, аккомпаниазъ; аккомпаниаш; аш аккомпаниат; аккомпаниаш; аккомпаниасем; тоñ, аш аккомпаниа; аккомпаниаэзъ, аккомпаниезе; etc.).

АККОМПАНИАТОР, smf. Ачелла каге інсоціде пе алту ла кынтек кт instrument саў кт гласту.

АККОМПАНИАМЕНТ, sn. *Comitatus*. Уніре, інсоціре, саў аккорд de instrumente каге інсоціеск гласта, ші але instrumente че кынть.

АККОНЧІАРЕ, va. A se (гыті), a se (imnodobi) ла кап, а'ші сачче тоалета, а'ші птппе копчыла, копчыга саў коñига. (Se конјугъ ка а т к г а г е: Аккончіез, аккончіезі, аккончіеазъ; аккоечіеаш; аш аккончіат; аккончіаш; аккончіасем; тоñ, аш аккоечіа; аккончіеазъ, аккончіезе; etc.)

АККОНЧІАТОР, smf. Ачелла каге фаче копчыгэ коñиге, гытеле de кап pentru семеї; ачелла bare фаче тоалета каптатî тнєй семеї.

АККОНЧІАТАУРЪ, sf. Коñигъ, гытала каптатî.

АККОРД, sn. *Conventus*. Уніре, інвойре, імпъкаге; effentă тнії; конвенціе. § t. de arte; Агрмоніе, гаупорт de synнете інтре dinseale. ☺ Тодї s'аккордеаэзъ, se тнеск къ омта требе съ sie серічіт; dar nimică nu se аккордеаэзъ astупга шіздоачелор де а аյпұа да серічіге.

AKKORDABІЛ, adj. Ачелла ваго se поате аккордà, каге se поате тво.

AKKORDOR, } smf. Каге аккордеазъ instru-
АКАОРДАТОР, } ментеле de коарде.

AKKORDОRIS, sn. Чнеалъ ку каге se аккордеазъ instrumentele de muzikъ.

АККУМУЛАРЕ, va. *Accumulare*. А гъмъди, а адънà, а стрине ла то лок. (Se конјуръ ка атегаге: Аккумулез, сај аккумул; аккумулеzi, сај аккумулай; аккумулеазъ, сај аккумуль; аккумулам; ам аккумулат; аккумулах; аккумуласем; тох, аш аккумулл; аккумулеазъ, сај аккумулъ; аккумулете, сај аккумулье; etc.)

АККУМУЛАЦІЕ, sf. *Accumulatio*. Гъмъдитъгъ, адънитецъ.

АККУМУЛАТОР, smf. *Accumulator*. Ачелла ваге гъмъдеце, ваге адънъ ла то лок.

АККРЕДИТАРЕ, va. *Accredere*. А дà күнвà кredit. (Se конјуръ ка атегаге: Аккредитеz, аккредитеzi, аккредитеатъ; аккредитам; ам аккредитат; аккредитай; аккредитасем; тох, аш аккредит; аккредитеазъ, аккредитеze; etc.)

АККУРАТЕЦЪ, sf. *accuratio*. Інгrijе, пунктатате, esaktitate, indemпъдие.

АККУРАТ, adj. *accuratus*. Ёкът, лукът ку триjъ, ку тиатъ бъгаге de seamъ, ку аккуратеցъ.

АККУРАРЕ, va. *accurare*. А інтриji de чиневà сај de чевà. (Se конјуръ ка атегаге: Аккірез, аккіреzi, аккіреазъ; аккірам; ам аккірат; аккірат; аккірасем; тох, аш аккіру; аккіреазъ, аккіреze; etc.)

АККУРАЦІЕ, sf. *accuratio*. Триjъ, esaktitate, пунктатате,

АККУСАРЕ, va. *accusare*. А (пірі), а інвіноуци. (Se конјуръ ка атегаге: Аккісез, аккісеzi,

аккүсазъ; аккүсані; ам аккүса; аккүсаෂ; аккү-
сашев, воң, аш аккүса; аккүсазъ, аккүсеze; etc.)

АККҮСАВВІЛ, adj. *accusabilis*. Карт поаце сі ак-
күса, ніріт, інвіноуыт.

АККҮСАЦІЕ, sf. *accusatio*. Фанта аккүсігій, а
(піреі), а (інвіноуыдіреі); діскірста аккүсаторларі; ін-
віноуыдіре, піргь, десіміре.

АККҮСАТИВ, adj. *accusativus*. Карт поаце аккү-
са да карт поаре servi de аккүсацие, de (піргь.) § т.
де гра. Ад нағұлаea қас ал деңгілападілог.

АККҮСАТОР, smf. Ачелла қаре аккүсазъ, (ин-
віноуыдітор, пірітор).

АКЛАСТЬ, sf. *aclassis*. Дела гре. α, фырь, ші
иληγίζειν, інкіддере). О мантъ, үп vestiment fырь кт-
сытығы ла чей үекі ші қаре se пріндеа пұмай пе
тиммере.

АКРОБАТ, smf. (Дела гре. ἄρχον, virg, ші βα-
τέω, ұмбау). Дәңдіктор не ғанніе.

АКС, sn. *Axiss*. Ossia інкіпшіті а пъшіншіті,
ші а тұтуол stellaeодор.

АКСИОМЪ, sf. *axioma*. Просоигие үгенераль,
інтратъ, інведенератъ, прііміті ші неконtestаббіаъ ін-
тр'o шііпцъ.

АКТ, sn. *actus*. О парте dintr'o үзікатъ театра-
ль. § Un inskris облайраторії, індаторитор; akt de j-
декатъ. § Fантъ.

АКТҰДАЛІТАТЕ, sf. Starea presentă, de față,
а тоңі әткіг; қалітетеа тоңі әткіг қаре se поін-
віде кт імпегенктыіле de față.

АКТҰДАЛ, adj. De актум, din timpla de față.

АКТИВ, adj. *activus*. Карт are virtutea de a ат-
кіа; қаре әүкісазъ кт иңдеаль, фырь піреует, ат-
вігітор.

АКТИВИТАТЕ, sf. *Virtus*. Пұтерс viroare, үздеа-
ль, vivacitate, (пепреует).

АКЦІЕ, sf. *actio*. Фантъ, операція. § Стъ птъ въ *intr'o intrenrindere*, *intr'o* операція коммагчіалъ.

АКЦІОНАР, смф. Ачелла ка ia саў пуре о ак-
ціе *intr'o intreunrindere* коммагчіалъ.

АКУДОР, см. Уп пеше сѣтгътот.

АКУАРЕЛЬ, sf. Зиггъвітъ ін вѣлорі ку апъ.

АКУАРЕАІСТ, см. f. Каре зиггъвідзе ін аква-
релъ.

АКУАРІЕНІ, см. пд. Егетічъ, кагій *intrebîn-*
даў пімаў апъ ін еукарістіе (*in sancta sacrisimicij*.)

АКУАТИЛЪ, *acuatinis*. adj. Планъ каге se па-
ще ші віедвеідзе ін апъ.

АКУАТИН. adj. План de апъ, (*taliquinos*); віе-
тате каге тъкідзе ін апъ.

АКУА-ТОФАНЪ, sf. Пеіде foarte-sybilia.

АКУЕДУК, } *Aquaeductus*, sn. Канаал steran
АКЕДУК, } saў esterior, adeseorі інълідат д'а-
стора пъмінтаві, дхнъ trebriпцъ, snre a addіцче
апа деда уп лок ка аліца.

АКУЕТЬ, } sf. Апъ ароматікъ de Italia.

АКЕТЬ, }
АКУЛА, sf. Vrâtr.

АКУЛА-АЛАВА, sf. t. de хим. Стълімат алв,
тегетгій стълімат алв; мірат de тегетгій дұлчес
стълімат.

АККІЛІЧЕ, } *Aquilicij*, sf. пд. Заегібічікій АУІ
АКІЛІЧЕ, } Joie snre a da плоаіе.

АКІЛІЧІЕНІ, см. Чей кагій ъчсаў ачесте за-
кібічнікі. Vezі: а к і д і ч е.

АКІЛІН, } *Aquilinus*, adj. De акілъ; пас ін-
АКІЛІН, } коњынат ка ал акіләй.

АКІЛОН,

АКІЛОН, } *Aquilo*, sm. Vintzla Nordtazъ.

АКІЛОН,

АКУСТИКЪ, sf. Teoria акустикъ, a sunnetelor ши
а пронретъдилог лог. § Instrumente акустиче se п-
теша че търсят suneta sa ў азира.

АКУСТИЧЕСТВО, sm. Passere цинътоare din Brezia.

АД.

АДАЛАД, sm. Functionar de jistigie militar in
Spania.

АДАМАНТИН, adj. *Adamantinus*. De natura dia-
mantului.

АДДИЦИЕ, { sf. *additio*. t. de arit. Adunarea чисел
АДДИЦИНЕ, симе.

АДДИЦИОНАЛ, adj. care este sa ў требе a se
адъюти.

АДДИЦИОНАРЕ, *additionare*, va. А адънà маи
тулте пъмчере, маи тулте съмне да ти лок. (Se кон-
јигъ ка а тигаге: Addigionez, addigionezi, etc.)

АДДИЦИОНЕН sa ў **АДДИЦИЕНТ**, adj. t. de mate.
Аппроапе, линит.

АДДИКАРЕ, va. *adjudicare*. А дà ти че prin
авторitate, prin пътере de jistigie; a declarà in jis-
tigie, за judecatъ къ ти атегъ este drept аз тогна
дintre doi инородци; хотърите; а хотъгъ. (Se кон-
јигъ ка jx dикаге).

АДДИКАЦИЕ, sf. *adjudicatio*. Акта jудициар
баге хотъгаге.

АДДИКАТОР, smf. Ачелла баге adjy dikъ, па-
ре хотъгаге.

АДМИРАБИЛ, adj. *admirabilis*. De mirare, de
миньне, vrednict de mirare; foarte bun, foarte стр-
мос.

АДМИРАРЕ, *admirari*, v. a. А приви ти атегъ
къ mirare. (Se конјигъ ка тигаге: admir, sa ў ad-
mirez, etc.) Бъхълъде vor цинеа ји кът тимо каменей

vor fi destră de nebună ca să admiră ne ceea ce îi
omușoargă.—Acela care nu admiră nimic, nici e
înșuini n'are nimic de admirat.—Acela care admiră
în sinceritate meritul altuia, trebuie să aibă și
el în merit.

ADMIRATOR, *admirator*, s. de 2 țe. Acela
care privește cu ce să admiră. § Din nenorocire vir-
tutea are mai multă admiratoră decât imitatoră.

ADMISSIBILĂ, *admissivus*, adj. De priimă, a căea
ce poate fi priimit.

ADMITTERE, *admittere*, v. a. A primi ne cî-
neavă în societatea sa, în casă sa, la întâlnirile
țării astăzi.

ADOLESCHENT, *adolescens*, s. de 2 țe. Cine
ADOLESCHINT, *sași o juncă* care țină se astă
în vîrstă prelungă, de la 14 pînă la 25 de ani.

ADOLESCHINȚĂ, *adolescentia*, s. f. Enoa din
viețu de la 14 pînă la 25 de ani.

ADONIE, *adonia*, s. f. Serbătoarea lui Adonis.

ADONIUȘ, *adonium*, s. m. Culoare galbenă,
cu flori mari, care poartă zile să se spargă din
stăpânire lui Adonis.

ADOPTEABILĂ, *adoptabilis*, s. de 2 țe. Care se
poate primi.

ADOPTARE, *adoptare*, v. a. Primirea ne cîne-
va de fiz. § A primi, a încuraja o căre, o o-
misiune; a sănătău datori sănătate.

ADOPȚIV, *adoptivus*, adj. Acela care este ad-
dorsat, primit fiz de susținător.

ADORARE, *adorare*, v. a. A admira închinare
lui Dumnezeu; a se prosternă, a se înkina cu res-
pect și vîrba. § A răbi cu pasăre ne o semec. § Mai
tot d'arăna urmări și adorări; dar rareori sunt
probări.

ADORABILĂ, *adorabilis* adj. Vrednic de adorat;

de r̄abit p̄t pasiune; vrednict de stimat. ☀ Virtutea este adorabiliș, ciar wi în iunctiunii nostri).

ADORATOR, *adorator*, s. de a ūce. Ачелла каге adoargă; ачелла каге нъвеше ку пассиуне; каге admîră tutul. ☀ Dintre toți adoratori de idoli, пт è nîcî tata каге съ sie mai nevîn devenit ачелла каге se adoargă ne sine.

ADORAȚIE, *adoratio*, s. f. Fanta de a adoră; stimă, amor extrem. § Чегимоние релиgioasă; кутл пъвлік.

ADORNARE, *adornare*, v. a. A (imnodobi)

ADORNAMENT, s. n. (Подоавъ).

ADORNAT, *adornatus*, паг. (Imnodobit).

ADRESARE, *dedicare*, v. a. A trimite d'adrenția la o persoană, la un loc; a adresa o scrisoare la o persoană săă la un loc oarecare; a adresa vorba către cineva: a-i vorbi d'adrență; a adresa dorințile, руга către чег. (Se конјуга ка а тв глагол; Adresez, adresează, adresează; adresam; adresai; am adresat; adresassem; voi, аш adresă; adresează; adreseze; a adresă; adresat; etc.)

ADRESTĂ, s. f. Însemnarea pe o scrisoare de cîine să se prîmănească, săă unde săă se trimîndă; însemnarea локатăї локтищдей. § term. de ванц. Хъргtie ку respect. § term. de полі. Diskutata чвей кампания съре respectus la diskutata tronitat. § (sir.) îndemnare, искусница, астиче, fineză.

ADULABILIA, *adulabilis*, adj. Пrijimitoare de adulacie, de ляпушните.

ADULARE, *adulare*, v. a. A ляпушні. ☀ Femeile чадле стрмоase sunt ка суверанії: оашенії ае адлеагъ пумай пентр interes).

ADULATIE, *adulatio*, s. f. Ляпушните, тънриere, desmierdare.

ADULATER, *adulter*, s. n. Інцідент пеленгитъ

intre doă persoane възпиторите, ши са живе атунч, адълтер индот; саă инте о persoană възпиторите ши ала ти. § adj. Ачелла како видеазъ, какъ вредната конјигалъ, а пъничи.

ADUMBRACIJE, *adumbratio*, sf. Desemnъ съкут въграбъ; прима insuiragie insemnatъ чшог, скіцъ; а тмбри.

ADUMBRARE, va, *adumbrare*, sf. Прима insemnare а тнї desemn; тмбрire.

ADVERSARIJS, *adversarius*, s. de 2 че. Інамик, (агривис).

ADVERSITATE, *adversitas*, s. f. (Норок) гъў; интъпиларе стъпърътоаре, имнротивитоаре.

AE.

AERARE, v. a. A da aer, а инои аеръл, а скоате, а интиде да aer. (Se којтъ ка а ткаге: аerez; aeram; etc.)

AERIAN, *aereus*, adj. Format din aer, како чине de aer; како есте аз аеръл, како локуенце въ aer.

AERIFIKARE, v. a. A скимба ти че въ aer, аз саче aer.

AERIFIKARE, (*aerificatio*) s. f. Fanta de a пресаче въ aer о състанци.

AERIFORM, adj. Ка аеръл, како are пронретъците саă валиците аеръл.

AERISARE, v. a. А саче стъпигре ка аеръл.

AEROGRAFIE, s. f. Deskringia, теория аеръл.

AEROLIT, s. m. Пеатъ възърът din aer.

AEROЛОЦИЕ, s. f. Трактат астнга аеръл ши астнга пронретъците азъ.

AEROMANШИЕ, s. f. Devinажие, при aer ши при феномените азъ.

AEROMETRЫ, s. m. Instrument сюре а мъстриа пресилата (desimea) аеръл.

AEROMETRIE, s. f. Arta de a măstră aerga.

AERONAVT, s. m. Kara кълдътогеде in aerostate; in aer.

AEROFAN, adj. Transparent, прозрачен кога се веде дискоид.

AEROFON, s. n. Уни ръчој instrument de muzică de vînt mi пр клапе.

AEROSFERЪ, s. f. Atmosfera планетelor.

AEROSTAT, s. n. Maximъ сај валон плав вън въздухъ такъ чврът де кът аерия, ши кога се аблъ in atmosferъ.

AEROSTATIK, adj. Кога are разположение върху аеростати, сај кога с'аличише десните аеростати.

AEROSTIER, s. m. Кога face a лягка, а се тишна на аеростата.

AESTETIKЪ сај ESTETIKЪ, s. f. Teoria sensațiilor; teoria frumosului, intemeiată pe similitudine.

AETIOЛОГИЕ сај ETIOLOGIE, s. f. Tratat de зарази (причините), маладии (боалите).

AF.

AFEAIE, f. t. de astr. Пърта чеа тай депъртат de soare за чистота тае планете.

AFЕЛАНДА, т. Чеа тай фрумосъ стеа din констелация чистота.

AFИЛАНТРОПИ, *aphilanthropy*. Пърта град de меланхолия; склонност към социетета.

AFFABILITATE, *affabilitas*. s. f. Външтате, чивичност, омене, бълдеде, дълчеадъ, in maniere, in vorbe; интри а прими не чинева, интри а аскатла пръста куива.

AFFABILА, *affabilis*. adj. Кога прими не чинева, и аскатла върху бълдеде mi пр външтате.

AFFEKTARE, *affectare*, v. a. A se urcajche, a 'șii agăță cu prisos starea morală în care se află; a arătă prea multă tristă intristare, prea multă bucurie, prea multă iubiciță, mai mult de cît are să devină simte; a agăță mai mult amor decât are, să în amor minălos. § A contracazache, a imita ne cinova în maniere, în vorbe. § A se simonosi în vorbe, în maniere urând a se arăta deliciat, nobil, chivalosat. § A se întristă, a se atinge în adevăr foarte tare de în che. § A se attacă de o maladie (boală). (Se conjuță ca la văgău: Affectez, afectează; affectam, etc.)

AFFEKTIAZIE, *affectatio*, s. f. Manieră prezentă, cindioasă, cu națională, prea strânsă, în vorbe, în față; pretenție la o calitate, la o virtute ce nu o are; dorință, sforgă de a da calitățile ce posedă mai multă intindere de cît a în adevăr. § Simonosire în maniere în vorbe urând a imita ne alții, să a se agăță mai mult de cît cheea ce e este.

AFFECTIONE, *affectio*, s. f. Amor, interesare foarte mare, insinuare pentru în che, său pentru o persoană; amivie, bătră-voință, tinerețe, pentru cineva.

AFFECTIONARE, v. a. A răbi, a avea afecțiune, încântare, tinerețe, pentru cineva; a se interesa cu căldură, cu ardoare, cu pasiune, pentru cineva,

AFFEKTUOS, *affectuosus*, adj. Iual de afecțiune, de răbire, de amor,

AFFINITATE, *affinitas*, s. f. Raport, legătură intime. § term. de chimie, Tendingă a doi coruri să se unesc.

AFLOUINSTIK, adj. Care nu se poate aninde; în contra infiamării, anindreierii.

AFORISM, n. Sentință, maxime în putință vorbe și cu impunere mare.

AFORISTIK, adj. Kare ține de aforism.

AFRODISII, sf. pl. Serbătorile Vinerii.

AFRODISIAK, adj. Kare întărîște plăcerea amoriștili.

AFRODITĂ, sf. Insectă; în sens de omidă de mare, sau verme. § adj. Plantă animală care se reproducă fără fanta de generație; (Vinerea -afrodită) păscută din sunătă.

AUJE. — AG.

AJENT, *agens*, s. m. Tot ce face o lucrare oare căre. § Aceleia căre face trebile altora. § Înțelegătura cu trebile unui stat în altă țeară.

AGGLOMERАЦИЕ, de la *agglomerare*, s. f. Adunătarea la un loc de lucruri.

AGGLOMERARE, *agglomerare*, v. pat. A se grupa, a se aduna la un loc.

AGREABIL, *gratus*, adj. Căre plăcea. (persoană fizionomie, conversație, locuință, situație, arăabilitate; plăcute).

AGRÉSOR, adj. Căre atacă ținută.

AGREST, *agrestis*, s. a țee. Căpătenește, de țeară, de căpătă; rustic.

AGRÍКОЛ, *agricola*, s. a țee.农夫, agricultator, căre se ocupă de agricultură.

AGRÍКУЛТОР, *agricultor*, s. a țee. Vezi agricultor.

AGRÍКУЛТУРĂ, *agricultura*, s. f. Artă de a cultiva, de a lucra pământul.

AGRIONII, s. f. pl. Serbătorile lui Vasile.

AGRÓГРАФ, s. m. Autor căre scrie astură, agricultură.

AGRONOM, s. m. Căre scrie astură agricultură, căre îi propoală teoria.

АГРОНОМИЕ, s. f. Teoria agriculturii.

АГРОНОМИК, adj. Care are răsport cu agricultura. (Teorie aronomie; actor aronomie).

АГРИПНИЕ, s. f. Nesomnie, nedormire.

АД.

АЛЬБУМ, *album*, s. n. Libretă, пътници de хъртия авър in care съдълътото ѝ ишъ са въвеждали съдържанието. Asemenea ти певчески desemnatorи.

АЛКАДЕ, s. m. Judecător in Spania.

АЛКАЛІ, s. m. sing. term. de xim. Потасък, съдъл, кога също означава outside de potasiu, de sodiu; амоніакът, че еste композиция din hidrogen și din azot.

АЛКАЛІЧИТАТЕ, s. f. t. xim. Іонизация проприетъції алкалічески.

АЛКАЛІФІКАВІА, adj. t. xim. Картинка, картина, посредством алкалі.

АЛКАЛІН, adj. Substanță care are проприетъції de алкалі.

АЛКАЛІСАЦІЕ, s. f. Operăriile care extragе алкаліза.

АЛКАНТАРА, s. n. Ун ordin de militari in Spania.

АЛКООЛ, s. m. Smert de vin вътре.

АЛКОРАН, s. n. Karta de zembla lui Mahomet.

АЛКОУ, s. n. Înșindătăre într'o камтера спре а проприите настъпвания.

АЛЧІОН, s. m. О пассажире de mare, seamăпій вътре.

АЛЕГРЫ, adj. Voios, тешов, snrinten, vesel.

АЛЕГРЕЦІЬ, s. f. Външните.

АЛФА, s. m. Marele пророк от первизора махометан din Сенегал.

АЛАФАКИН, s. m. Пророк мауру.

АЛФАНІС, s. m. Doktor de lege in Түгчіа.

АЛФОНСІН, s. n. Instrument de хирургie shore a скoate глоапцеле.

АЛIMENT, *alimentum*, s. n. Nutriment, (храпъ). (Sir.) Tot ce formează, desvoală, șăzgătășile morale sau intelectuale (шінцеле sunt аліменты мінгій).

АЛIMENTАРЕ, v. a. А пітгі, а (хръпі).

АЛIMENTOS, adj. Care are proprietatea de a (хръпі).

АЛЛЕГОРИЕ, *allegoria*, s. f. Sir. de reto. Картинка, изображающая то же самое, что и предмет.

АЛЛЕГОРИЯ, *allegorius*, adj. Картинка, изображающая предмет.

АЛЛЕГОРИЗМ, s. n. Allegorie, метафора, превращающая.

АЛЛЕГОРИСТ, s. э ю. Картинка, изображающая предмет в аллегории; картина, изображающая предмет в аллегории.

АЛЛЕГРО, s. m. sinr. t. de musikъ. Vioos, vionъ; о арии воюющей, воюяще.

АЛЛАДЦІИ, s. n. t. хим. Алюминий, внутренность металлов, материя.

АЛЛІАНЦІЯ, s. f. Union, конфедерация, легитимность Statutъ.

АЛЛОКУШІЕ, *allocutio*, s. f. Discours de générali și de imператори румънскому народу.

АЛЛУСІЕ, *allusio*, s. f. Ficte de кръget de minte care să intre în suntele și atâtă în care să se simță иллюзия.

АЛТЕРАРЕ, *alterare*, v. a. A schimba, a falsifica, a strica. (Se вонятъ какъ лукаге. Alterez, etc.)

АЛТЕРАЦІЕ, *alteratio*, s. f. Schimbare, stricata.

АЛТЕРНАТИВА, s. f. Starea în care se află члены по две альбены десят пятий dintre

дось атегрі. Мъ альт іn alternativъ, адекъ а ал-
деуде din дось упа.

АЛТЕЦЪ, s. f. Мъrie, іпълціme; тілт че se
дъ ла орінгі.

АЛТИЕР, adj. Семец, оғолios, тәндегі.

АДИМЕТРУ, s. m. Instrument күн каге se шъ-
соғы іпълціmіle ла оріzont.

АЛЦІМЕ, **АЛТИДИНЕ,** *altitudo*, s. f. Іпълціme.

АМ.

АМАБІАТАТЕ, *amabilitas*, s. f. Karakter de o
персоанъ амабіль, пілкітъ, бывъ.

АМАБІЛ, *amabilis*, ad. Пілкіт, күн буньтате.

АМАНТ, *amans*, s. Каге інвеше күн passivne.

АМАРЕ, *amare*, v. a. А інві.

АМАТОР, s. 2 үе. *amator*, Каге інвеше. § кар-
те este doritor de ти аякту олар каге.

АМАРАНТЪ, *amaranthus*, s. f. О планъ після
стюмоасъ de тоамъ күн floarea пітепіrie.

АМАЗОНЪ, s. f. Femee гүерагъ, күраююасъ.
§ adj. Femeе пұмайл күн о ціңъ. (дела гр. α βίγιος,
ші μαζός. ціңъ).

АМБАРУЛАІЕ, *ambarvalia*, s. f. Сербітооге го-
тапъ іn onoarea Чесерії, че se бъчea іn пісунгід
дарринеле.

АМВІЦЕН, *ambigena*, s. de 2 үе. Erməsfrodit.

АМВІГУТАТЕ, *ambiguitas*, s. f. Іndoianъ, не-
деслатшіре, пелъмуріре, інтраечеалъ.

АМВІЦІЕ, *ambitio*, s. f. Dorинъ соarte mare
de glorie, de ранг, de onорі, de іпълціare, de ав-
густіе, de a еши din sfera sa, din starea sa, de a ретши
інг'ю проjet альдабія саъ mare; amor иронії.

АМВІЦІОНARE, *appetere*, v. a. А пътіа, а дорі

и^ил а^итег^и к^и ardoare, к^и mare st^иrtin^иц^и; dorind^и
и^ил ambigie.

АМВИЦИОС, *ambitious*, adj. s. Kare are ambi^иcie.
§ Уп ом ambicios, nevoind bine de^икът п^има^и пентру
diu^иsa^и, в^ихълъ пр^иn toate m^иzloacel^иe a i^иncredi^иu^и
и^ил че^ил ла^ил к^и в^инел^иe лог, п^инг^ил ка то^ил с^ил
фак^и bine.

АМБР^иХ, *amber*, sm. О ст^ибстан^иц^и resinoas^и, и^ил
се^ил de г^ишопъ aromatik^и. (Кихlibar).

АМБРОСИЕ, *ambrosia*, s. f. (mit.) N^иtrimentul
(храна) zeilor; пектор, ба^исам чесн^ик, (deza гр. α.
σ^иγ^ия, ш^и бροτός, πτ^иttor). § Чеан^и de Meksик и^ил
miros ду^иче, ш^и sydorisi^и.

АМЕЛІОРАРЕ, v. a. А са^ичче та^ил ү^ин, а imbr-
п^ить^иц^и. (Se конјиг^ира^и ка^ил а^итаг^иаге: Амеліорез. etc.)

АМЕЛІОРАЦІЕ, sf. Imbr^ип^ить^иц^иre.

АМЕНДЪ, *muleta*, s. f. (Глоа^ин, straf).

АМЕНИТАТЕ, *amoenitas*, s. f. В^ил^инде^иц^и insoci-
т^ив^и к^и г^иа^иje, и^ил пол^итедъ.

АМФІБІЯ, *amphibius*, adj. Kare vi^ид^ите^иде не
т^искат ш^и in an^и:

АМФІДРОМІЕ, *amphidromia*, s. f. Serbъtoare
пентру паджете ла о л^ихъзъ, ла а чінчea з^и din де-
х^иzie.

АМФІТАНЪ, *amphitana*, s. f. О пеатръ п^иеціоа-
т^ив^и к^ире з^ичea к^ил attrage а^иту^ил ш^и ferta.

АМФІТЕАТР^и, *amphitheatrum*, s. n. Sal^и de
teatru, са^ил сал^и de academie. § Ог^и че лог sferik
ш^и алле к^иргиа i^иmpre^иstrij^и siind та^ил въл^идате de
т^икт m^иzlogu^и se v^иed din ачел m^иzlog.

АМФІГУРЪ, s. f. Fras, disert^иs, поемъ ү^иглеас-
т^и, к^ире i^иnfuzi^иseaz^и idei^и f^иrg^и ordin, ш^и idei^и ne-
determinate, int^иnerate.

АМФІМАКР^и, s. m. t. de poesie. Пічior de
vers г^игр са^ил Latin, de o ст^иrt^и intre do^ил а^итаг^и.

AMFION, s. m. Mysikant, кънтьгец.

AMFIITER, s. m. Shearpe къ дось arrine.

AMFISBEN, s. m. Meggylor in дось пъгді, шеаг-
це къгна i se sokotende a avea дось кашеле.

AMNISTIE, *amnestia*, s. f. Iertare цепегаль да-
ть de уп sveran rebeliolog sa ѿ desertorilog.

AMIK, *amicus*, s. (Приятè).

AMIKAVILA, *amicabilis*, adj. (Приятенос).

AMIKALA, adj. ии adv. (Приятенос, приятенеще.)

AMICITIE, } *amicitia*, s. f. Affekcie, (приятение).
AMICIE, }

AMPALIFIKARE, *amplificare*, v. a. А тъгі, а
тъгі уп diskurs; a esagerà.

AMPALIFIKACIE, *amplificatio*, s. f. Diskurs in
каке se нrea intunde stjetva; esaferaçie. § (iron.)
Diskurs гъў, съгъ вічі уп інцеллес.

AMPLAIFIKATOR, *amplificator*, s. de 2 ч. Ачел-
да каке esaferaçie уп diskurs, (ironik).

AMOROS, *amorabundus*, adj. Каке нѣвеше къ
amor.

AMOR, *amore*, s. n. (Draoste).

AN.

ANAGNOST, *anagnostes*, s. f. Каке читеде.

ANAGRAMMЪ, s. f. Інделлес skos prin myta-
rea litterelor упей vorbe.

ANAGRAMMATIST, s. de 2 ч. Каке face ana-
gramme.

ANALISISARE, v. a. mi s. А facche analizta тун
лукъ; a deslegà, a desfacche, a deskomпunnne уп че
sire a къппоаще din че este компъс.

ANALIS, *analysis*, s. m. Deslegarea, desfaccherea,
deskomпunnerea тун лукъ in principiile тун
a vedea din че е компъс.

ANALITIK, adj. Карте *чие* de *анализ*.

ANAMNETIK, adj. *Медикамент* (*лек*) *как* инъецие *мемория*, *чинеря* de *мінте*.

ANAMORFOS, s. n. *Табло* а *къгица* *ведере* se скимбъ *дупъ* *първата* de *туне* *да* *приведи*. § *Арта* de a *сачче* *тн* *астфед* de *табло*.

ANARABAN, s. m. *Sakrifikator* *евреи*.

ANARXIE, s. f. *Стат* *фърь* *кап*, *фърь* *гумер*; не-*гъндриалъ* *таре*, *кооптиз* de *путег*.

ANARXIK, adj *Карте* *чие* de *анархия*.

ANARXISM. s. n. *Системъ*, *опиниј* *анархисте*.

ANARXIST, s. de a *ч*. *Партисан* *ад* *анархия*; *птичийник* de *трабутий*.

ANASTAATIK, adj. t. de med. *Медикамент* (*лек*) *ститик*, *стронгатор*.

ANATOMIE, s. f. *Арта* de a *тъка*, de a *дисека*, de a *импърги* *тн* *кори* de *ом*, de *анимале*, *са* *ш* *de* *vegetale*, *ши* *de* *а* *и* *конноаще* *тоате* *пърдиле* *ши* *синекция* *секърия*.

ANATOMIST, s. de a *ч*. *Ачелла* *карте* *с'оккупъ* de *анатомии*.

ANKORЪ, *anchora*, s. f. *Ангиръ* (*αγκυρα*).

ANKSIETATE, f. *anxietas*, *Гријъ* *пелішніце* *не-*астімпът**.

ANDABATE, (дела *ἀντάστα*, *іnainte* *ші* *βαєш*, *шерр.*) t. de *антівтате*. *Гладиатор* *карте* *се* *вътре* *вълдаге* *к* *обій* *легації*.

ANEЛЛАЦІЕ, *anhelatio*, s. f. *Гревтате* de a *respirа*, de a *resistа*; *resistа*re *скрітъ*, *астм*.

АНГЕЛ, *angelus*, s. m. *Тънер*.

АНГЕРОНА, | s. f. *Zeiga*, *тъчег*.

АНГЕРОНИЯ, }

АНГЕРОНАЛІА, *angeronalia*, s. f. *Савтісічі*, *са* *сербътоarea* *Angeronei*.

АНГІНЪ, *angina*, s. f. *Імфальтигъ* *ін* *гът*, *са* *гълач*.

ΔΝΙΜΑΔ, *animal*, s. n. Tot ce e viețuitor, (de la *anima*, *άνημος*, *stîflare*). (Dobitov). Șadj. Чеea ce è **жyrat** material.

АНИМАЛКУЛЪ, s. f. Animal **шикроскопic**, **согрte** твік.

АНИМАЛКУЛІСТ, s. m. Karé **studieazъ** animalul.

АНИМАЛІСАРЕ, v. a. шi s. A injosi **да гаражта** animalelor. § A combinația instrumenta (xrama) cu principiul care se afăză numai in cogenitii vii. (Se conjuge ca **лукаге**. Animalisez, etc.)

АНИМАЛІТАТЕ, s. f. Starea animalului, a animalului, a (dobitului).

АНИМОСИТАТЕ, s. f. Ծgъ, aversie, resimtimen-

tră care imminue a facce gъbъ **бътъva**; ardoare, energie. **АНІВЕРСАРИЈ,** *anniversarius*, adj. Serbătoare aniversară, care se face **да зчесашъ** zi in tozi anii, peiora пам'терe, пеiora **нr'о** victorie, etc.

АНЧАЛ, *annualis* sař *annuus*, adj. De **тn** an, care vine, se intîmplă in tozi anii.

АНЧЛАВІА, adj. Care se noate **аннталà**, desfi-

ingă, strikă. **АНЧЛАРЕ,** v. a. шi s. Desfingăre, strikare; a **аннталà**, a desfiingă, a strikă **иn** art. (Se conjuge ca **лукаге**: annualez, etc.; se noate zice шi annula, annulă, etc. in loc de annualez, annulez, ect.)

АНЧЛАЦІЕ, s. f. Fanta, esenția **аннталъгї**, desfisiugării, strikării. Veză **аннчла**аге.

АНЧНЦІARE, sař **АНЧНЦІARE**, *annuntiare*, v. a. A dă de **щire**, a facce **птиposkt**. (Se conjuge ca **лукаге**: annunțiez, sař annunț, etc.)

АНЧНЦІATOR, *annuntiator*, s. de a **щe**. А-

деляка care annunță, care dă de **щire**.

АНЧНЦІАЦІЕ, *annuntatio*, s. f. Mesajii, dare

de пъре. § Въна (vestire); trimitterea апчелатăй Габриел за Гечюара snre аї annungă inkarnacijia.

АНОТАЦИЕ, s. f. Ноъ вън mare pe o carte.

АНОДИНИЕ, s. f. t. de medi. Nesimjire, вънса singirii de дрере.

АНОНИМ, *anonymus*, adj. Еъгъ пъме.

АНОРМ, *anormis*. Vezi abnorm.

АНОРМАЛ, *anormalis*, adj. t. de medi. In contra теггуледор.

АНРАМАТИКЪ, s. f. О пълантъ дела Madaras-кар а кътия franzъ, че имѣтъ forma този vas ку ванаула ат, este пълъ ку апъ.

АНТАГОНИЗМ, s. m. Rivalitate, imurativire, опозиціе политікъ саъ философія.

АНТАГОНИСТ, *antagonista*, de a ѹе. Rival, adversar, imurativitor.

АНТАЦИЕ, s. f. t. de medi. Аинъ de drrere.

АНТАМЪ, s. m. Уп animaл dela Madarskag каро seamъни ку тиргу.

АНТАПОДОСИС, *antapodosis*, s. m. sic. de ret: Kare стъ интъ а нъ нуне пропозиція пріпчіпаль декът динъ че веъ esculpt-o triotr'o азъ пропозиціе kare съ'ї scrive de termin, de comparagie.

АНТАРКТИК, *antarcticus*, adj. t. de ѱеор. mì de astr. Austral, meridional. (Полък antarktic).

АНТЕВРАЧІАЛ, adj. t. de anat. Nerva ante- braчіял.

АНТЕЧЕДДЕРЕ, *antecedere*, v. a. Тречере, меруго инainte, a treche инaiute, a se пънне инainte. (Se конјугъ ва п т г е д д е р е: antechez, antechezъ, etc.)

АНТЕЧЕДЕНТ, *antecedens*, s. de a ѹе. Kare е пъс инainte; kare a trechest инainte; тн че յrmat саъ сънут маъ dinainte.

АНТЕДЕАУВІАН, s. de a ѹе. Kare a fost, kare a essiшat инainte de deaуvij (de noton).

ANTEMETIK, s. n. t. de medi. Medicament (леар) in contra чървите.

ANTEMERIDIANA, | adj. Но че паге утмектъ, se
ANTEMERIDIANI, | саче инainte de meztla zilei.

ANTEMRI, *antemurale*, s. m. pl. Zidurile
импегутилите азле чеи чеи.

ANTENЬ, s. f. О чагъ саъ първиъ лягъ че
ре есте първиъ д'актитешъ салартичъ ши съсъне
чеда, (първа). § pl. Коагулe insectelor.

ANTENOPTИALI, *antenniptialis*, adj. Каre se fa-
че инainte de първи.

ANTEПЕНСАТИМЪ, Sileaba a treia инантъ-
гънд дела чеа din чимъ.

ANTERID, *anteridion*, s. n. Пичигта, гъзимъ-
тоarea ини zid.

ANTERIOR, *anterior*, adj. Каre este инainte,
перед, (епохъ, съпътъ, контраут, даторie anterioаръ)
маи dinainte, вене.

ANTERIORITATE, *antecessio*, s. f. Prioritate de
тиемъ, чеа че пеледе, чеа че а чимат саъ утмектъ
инaintea чеи лягъти, (anterioritatea чеи date,
чеи чекеръ, чеи deskoperirъ).

ANTEVENIRE, *antevenire*, v. n. mi s. А сми
инайотеа евтина, а intimnà не чинева. § А intim-
nà ти періодъ, ти гът. Se конјугъ на venire:
antevii, antevii, etc.

ANTERTЪ, *anthera*, f. t. de bot. Semenija, саъ
гравитата din мизлока rosei, (triandaflata); капка
stamineelor, дела отъ че слоare.

ANTES, f. t. de bot. Тимпът кънд тоате ор-
ганичесъ чеи слоаръ аи айтнс да intreara зор клемдете.

ANTESFORIE, f. Serбътоarea Proserrinei зеа
infertilitati.

ANTESTERIE, f. Сербътоarea ляй Бакъс.

ANTOFАГ, s. mi adj. Insectъ каre търпятъ сло-
рие.

ANTOFIA, s. m adj. Insertă care viețtește ne faori.

ANTOGRAFIE, f. Manieră de a se corespondența cu simboluri de faori.

ANTOLOGIE, *antologia*, s. f. Tratat de faori, sau colecție de poesii alese.

ANTRACHE, *antrax*, n. Teatru prețiosă, de în genul viu ca cîrcurile aurioase. § Biboră foarte inflamat și foarte dureros. § Fațătire dinteri.

ANTRAKOMETRĂ, s. m. Instrument de măsurat trădul carbonic cuprins în aer.

ANTROPOLATRĂ, adj. Eretic nestorian care trădează divinitatea lui I. H.

ANTROPOMORFIT, adj. Eretic care dădea altă Dumnezeu fizic omenească.

ANTROPONOMRFI, sm. pl. Apărare care seamănă cu oare-care părgări ale căzută.

ANTROPOFAȚIE, s. f. Mărcare de carne omenească.

ANTROPOFAG, sm. Care mărește carne de om.

ANTROPOUENIE, sf. Cunoașterea generației omului.

ANTROPOGRAFIT, s. n. Teatru reprezentând oare-care părgări din carne omenească.

ANTROPOGRAF, sm. Care scrie despre om.

ANTROPOTRAFIE, s. f. Descrierea omului.

ANTRIOPOLIT, s. u. Teatru care are forma unui părgăru din corpul omului. § Petrifacție umană.

ANTROPOMANZIE, s. f. Devinajie (ricire) prin inspecția mortuitorilor de victime de oameni, și prin anatomică (anatomare) mormântor.

ANTROPOMANZIAN, sm. f. Care prezice prin antropomanzie.

ANTROPIOMETRIE, s. f. Anatomie care se ocupă cu măsurarea corpului omului.

ANTROHOSOFIE, f. *anthroposophia*. Күннөүндүң
натырлай омылай.

ANTROPIOTOMIE, s. f. Dissecție anatomice a
omului.

ANTHROPOFORЬ, *anthropophora*, s. f. Fir. de ret-
bare este de a întări înălțimea bărbaților de seamă, objec-
țiile ხელით მისა ში აგრძელდა.

ANTIAЗI, smf. pl. Аогуториј Antioхиј, четеа азъ
Дагиј.

ANTIАIDE, *anthyllis*, f. Планти легуминозы.,
ANTIАЗI, *arbitra*, (de la ἀντί, kontra шi үл-
коς, тирыоаре).

ANTIАЧИД, adj. În kontra ачидатай.

ANTIFRUDITIK, adj. (medicină) în kontra пъ-
вичий аморозе.

ANTIAPОПЛЕКТИК, adj. (medicină) în kontra
апоплексией.

ANTIHINOTIK, adj. (medicină) în kontra som-
няжії бывь voie.

ANTIASTMATIK, adj. (medicină) în kontra ast-
мей (respiratorij скърте).

ANTIBОREЛЛ, adj. t. de astr. шi үеог. De
чеселасъ парие de nord.

ANTIАКОХИМИК, adj. (medicină) în kontra
акохимієй.

ANTIKAMMERЬ, *antithalamus*, sf. Înțela stan-
дъ а тој каде дин каде интри в человечите, шi in
каде ашевантъ чинева пинъ а si приими. Чеј марі ар
требеј си пүие енізелде струбынізор лор in atikam-
мереле лог. (Boiste).

ANTIROДЕРИК, sm. adj. În kontra колегей-
морбис.

ANTIRESTIN, adj. În kontra kristianismулай.

ANTIКРИСТИАНISM, sn. Religie în kontra кри-
стианismулай.

ANTICIPACIE, *anticipatio*, } sf. Fanta de
ANTICIPACIUNE, *anticipationis*, } a înțâ de a a-
 пукă ти че inainte; хълпите, тънчадие de dréntvrí,
 de avtivírі алле автина. (Антиципація astupra drept-
 тиilor, astupra пътните илор куїва). § Аliberare, (ан-
 тиципація циганілор).

ANTICIPARE, *anticipare*, v. a. mî s. A антиа, a
 trece, a veni înainte; a гълбі чо че; a facе ти
 лякту inainte de timu. ☺ Meditațiile пълките не про-
 когъ ти парадис антиципат.—Омъл este факт sure a
 антиа; величкаrea este o moarte антиципатъ.

ANTICIVIK, adj. În contra чивистатъ, зедатъ,
 патротизмулай чупи чечъдеан.

ANTIKONSTITUЦIONAR, sm. adj. În contra
 konstituције.

ANTIKONSTITUЦIONALITATE, sf. Кълкаге
 de konstituције.

ANTIKONSTITUЦIONAL, adj. În contra кон-
 ституције.

ANTIКУРТЕ, sf. Кърtea d'ънтър, sař avan-
 kyte.

ANTIDANTIA, *antidantylus*, sn. Пічіор de vers
 ит доъ скрите ші упа дунгъ.

ANTIDATЪ, sf. Даъ minchinoasъ ші каге аратъ
 оzi anterioаръ за епоха adevъратъ in каге інссри-
 суя sař skrisoarea s'a fъкът.

ANTIDATARE, v. a. мі s. А пуне o antidaъ,
 o datъ мінчіноасъ.

ANTIDINIK, sn. adj. Medіcіnъ in contra аме-
 целей.

ANTIDOTARIY, sn. Колекціе de medіcіne de
 medічі вупі. § Kartea in каге se скріе antidotele.
 § Кътия de antidote.

ANTIDOT, *antidotus*, sf. Medіcіnъ каге пъзеде,
 пресервъ de отравъ, de чумъ, de venio.

ANTIDISEENTERIK, sn. adj. Medičinъ in kontra disenterieї (уздынъриї).

ANTIEMETIK, sn. adj. Medičinъ каге опгеде въгътъга.

ANTIEMPIALEPTIK, sn. adj. Medičinъ in kontra epilepsieї.

ANTIETIK, sn. adj. Medičinъ in kontra etisieї, fuisieї, оғічей.

ANTIFEBRIK, sn. adj. Medičinъ in kontra friггіалор.

ANTIFONЪ, *antiphona*, sf. Інченгт, debt de кънтар; кънтаре тү дөй хотүгі.

ANTIFONARIY, *antifonarum*, sn. Картса, сағ notele antifoneлор.

ANTIГАЛАКТИК, sn. adj. In kontra гантелей.

ANTI-ГЛАУКОМЪ, sf. t. de medi. Maladie de оғыň, in каге кристалиңа се түмбәль.

ANTIЕКТИК, sn. adj. Vezi Antietik.

ANTIEMOROIDАЛ, sn. adj. Medičinъ in kontra emoroizилор (гънжилор).

ANTIHDROFOBIK, sn. adj. Medičinъ in kontra түрбѣгій.

ANTIHDROPIC, sn. adj. Medičinъ in kontra idronisieї (дропічей).

ANTIПOKONDRIAK, sn. adj. Medičinъ in kontra ipokondriсі.

ANTIISTERIK, sn. adj. In kontra isterieї.

ANTIKTERIK, sn. adj. Medičinъ in kontra гълбинъгій.

ANTIЛАПТИК, sn. adj. Medičinъ каге сағе sz se dewerte синтә семей.

ANTILOGARITM, sn. t. матем. Комплиниред логаритмалыї түнч синтә.

ANTILOUIJE, } sf. Kontradixtje intr'yn disagrej-

ANTIAOKУЦИЕ, }

ANTILOIMIK, sn. wi adj. Medicinъ in kontra чумеї.

ANTILЕНТ, *antilena*, f. Pentar de вад.

ANTILOPЪ, sf. Патунедъ мамісерь , гутмеръ тоаре, кт поарнеде сечй.

ANTILISSIK, sn. wi adj. În kontra турбърїй.

ANTIMEЛАНКОЛІК, sn. wi adj. În kontra меланхолії.

ANTIMEFITIK, sn. wi adj. În contra пытоарей.

ANTIMERIA, *antimeria*, sf. Firuri de retori-
еъ, кате intrebuiuшеаъ о парле ventru ала.

ANTIMETABОЛЬ, } sf. fizurъ de retori-еъ , тп

ANTIMETATESТЬ, } фал de renetigie.

ANTIMETALEPSЬ,

ANTIMONARШИК, } adj. În kontra monarchieй.

ANTIMONARХИК, }

ANTIMON, } *Stibium* , sn. Metal алб, ламі-

ANTIMONIЯ, } nos (in пытірї saѣ композ de пы-
турї, de stratyrї), frauued, ъгімічios.

ANTINEFRETIK, sn. wi adj. Medicinъ (деак) in
конtra боллічеї nefrelive ; in kontra шаладімов de
шале.

ANTINOMIE, *antinomia* s. f. Kontradisqie in
ледї.

ANTINOMIAN, s. m. Інамік за децидог, каге
пу urea съ ле текундоаскъ.

ANTIODONTАЦІК, sn. wi adj. Medicinъ in kon-
tra дігеріял de дінцї.

ANTIПАРАЛЛЕЛ, sn. adj. t. de geom. Liniiї па-
тальде ваге сак кт алат доъ линиї севїї kontrагї.
S t. de rram. Renetigie restruvънд ordinata vorbe-
дог.

ANTIПАРАЛІТИК, sn. wi adj. Medicinъ in kon-
tra параліsieй.

ANTIПАРАСТАС, s n. Fir. de reto . врін ваге

и в акурат вреа съ дovedeаскъ въ ед меритъ да тъ
и въ де деffaimъ.

АNTIPAT, sn. Мъгдеан петъ; zoofit.

АNTIPATIE, sf. Угъ,aversie.

АNTIPATIK, adj. Kontrariй, (improtivitor).

АNTIPERISTAATIK, adj. t. de medi, ши de а-
nat. Мішкане пеrgtataль a intestinatоg (тънктаie-
тоg), de jos in sys, in kontra peristaatikatъ.

АNTIPERISTAS, sn. Fanta sa ѿ restatataль a doz-
калъцъ конtrariй каге se aјтъ intre елле: s. e. frigida
instissledещъ fortă.

АNTIPIESTIДENЦИАЛ, } adj. t. de medi, вън in
АNTICІЗМДАЛ, } конtra чуждей, пестей.

ANTIFARMAK, sn. ши adj. In kontra отравъ.

ANTIFAT, sn. Vezі Antipat.

ANTIFIAOSOF, sm. Inamirk ал фіlosофіей.

ANTIFIAOSOFIK, adj. Kontrariй фіlosофіей.

ANTIFIAOSOFIST, smf. Kontrariй фіlosофістъ.

ANTIFAOFOSTIK, sn. ши adj. Medіcіnъ геноги-
тоare.

ANTIFRAS, *antifrasis*, sn. Intrebringarea чуекъ
ворбе snre a se ingeddeауе азъ чевъ de чеса че in-
semneazzъ.

ANTIFTISIK, sn. ши adj. Medіcіnъ in kontra ftisi-
eї (osticheї).

ANTIPЛАЕЧРЕТИК, sn. ши adj. Medіcіnъ in kontra
плечесieї (јупркаті).

ANTIPОДАГРИК, sn. ши adj. Medіcіnъ in конtra подарреї.

ANTIPОДАЛ, adj. Каге este de, sa ѿ дела ап-
тиозъ. Vezі: Antipod.

ANTIPОD, smf. Se zice de докториј чеселог
пътнитатъ diametral опушти ку пои, праги докт-
ориј din partea чесаладъ a пътнитатъ. § (Fig.)
Kontrariй, in protivъ.

ANTIPИROTIK, sn. ши adj. In kontra arstrei.

ANTIKARIAT, sm. Купоюща антикітъїй.

ANTIKAR, sm. Каре купоаше бине антикітъїй. § Narrator de antikității.

ANTIK, adj. Foarte vechi.

ANTIKITATE, } sf. Vechime.

ANTIČITATE, }

ANTIRAXITIK, sn. și adj. În contra raxitismului.

ANTISATIRĂ, sf. Resavns și o satiră.

ANTISCHIPIЯ, smf. pl. t. de geog. astr. Se zice de doar poisoare de pe aceleasă meridiană și la aceleasă latitudine, unde însă către polul de sud se întâlnește și către polul boreal, într-un fel amă cătunulele lor sunt opuse: la unuia s'agrupă într-o parte și la celălaltă închesealălată.

ANTISKORBYTIK, sn. și adj. În contra scorbăției.

ANTISEPTIK, adj. În contra rancunei.

ANTISOCHIAД, adj. În contra societății. ☀ **Sociația**, sau astfel se numește moral, este o grupă antisocială. — **Любовь** antisocială adăpostitoră instată sărbătoarei noastrelor.

ANTISOFIST, smf. Къгъка прѣ плахи sofistude.

ANTIŠIAS, sn. t. de medi. Къгъда змориile intoarse din drimba lor.

ANTISPASMODIK, sn. și adj. Medicină în contra spasmeelor, în contra convulsieilor.

ANTISPAST, sn. t. de versi. Пісміor de natră și-labe format de doar ănuiași între doar skyrte.

ANTISTROFĂ, sf. Adoa stansă de noesia alătură: periodă se compunează de strofa, de antistrofa și de enodă sau suodă. § t. de gram. Resturnare de doi termini: es. Servitorul domnului, sau domnul servitorului.

ANTITAKЦИЯ, s m. pl. Егетичѣ пагії съчесај че-са че леуса опреа.

ANTITENAR, sm. t. de anato. Миския каге траче дедукета чеа mare инънтри.

ANTITERMOHISIKRУ, sm. Termometru îndoit ку дое бешиче ши ку дое چеве үните ку о а тата.

ANTITESЪ, *antithesis*, sf. Opposigie de үүчелтэй, de idei, de vorbe. § t. de алг. Transpositia,互换area түүх termin, түеi сугаший, динг'ги пүншынг ин'вальд.

ANTALATE, sf. пл. О власъ de insecte a кърора гүрь este formată de ти структорий гүрь инкитеер.

ANTRУ, s n. *antrum*. Вистниe, кавернъ.

ANTONII, sf. пл. Йогури ашеззат да Roma de Antonie.

ANTONOMASIE, sf. *antonomasia*. Întrebîngăzarea emiteata in локта пышмалт: es. Se zice, че виань Antonomasie, oratorul roman in лок de Чіцерон.

АНДВЕ, snif. Каге ъюкъ нр este in въста de първост, (певърстник), конідандъ.

AO.

AONIDE, *aonides*, s f. пл. Миселе.

AORTЪ, (*aorta, aortă vas*) sf. t. de anato. Капалът каге se індуцира din ventrikula stângă al inimii ши дэче същеве in tot ногитъ.

AP.

АПАНАЦІЯ, *apanagium*, s n. Чеса че se da падегилор пасетор челикор мари, in moyi, din avereia пырнтеасы. § (Fir.) Soitъ, умнare, dar. ☺ Feamirea este апанаցія virtusii.

АПАТИЕ, sf. Starea сислетсяи пасимгитор да пимик: пасимгібізітате.

АПАТИК, adj. Nesimgitor да пимик.

АПАТИСАРЕ, va. ші sf. А сачче не чінеà апатія, Каðомітъціа велде таї, вътъпедеа, не анатисеазъ (не фак nesimptitor).—Егоиста se anatiseazъ (se face nesimptitor).

АПАТУРИ, sf. pl. Сервъторіде тѣ Вакута да Атена; асеммenea ші влде атї Joie, влде Minervel, влде Vinerei.

АПЕЧЕПЦІЕ, sf. Купошіопъ пемедіаъ de-sire sine-instiui; similitud interior desire propria за конціопъ.

АПЕРІТИВ, *aperitivus*, adj. t. de medi. Desnizъtor; каге desfrindъ, індеспеци ешіреа. (Медічіопъ)

АПЕТААЛ, adj. Фыръ петаде, фыръ соj.

АПЛАНІРЕ, va. ші sf. А петеzi, a indrentа чеа че este strumb. § А потриві, а півелл. § А сачче таї левічіос. § (Fir.) А ridikâ пеppдічеле. (Se қонгъ ка Iribige ші за дорміге.)

АПЛАНІТОР, sm. Каге аплапеше. Vezi А. плаапіге.

АПЛЮМВ, s. n. *Perpendiculum*. Ліаніе пепендікулагъ кытре огіront. § (Fir.) А avea аплумб; а се шыға ку гындіялъ; а si фыръ збіеалъ.

АПЛЮСТНУ, s. n. Огнастіта підпей тией nave.

АПОВОМІИ, sf. pl. Сервъторі ггече іn каге се фычea зағлібічіта не пропідітa темпатааті.

АПОДАКРІТИК, sn. ші adj. Медічіопъ аєгъ ші жete каге саче съ 1.үргъ лакътіле, ші апоj ле оптеде.

АПОДІИНІЗ, sn. Къңтек ггек дұръ чіпъ.

АПОДОИИНІК, sn. ші adj. Потпъ, соj sat соале спре a restatorіci restisslarea да іппельвушіцї, да азбк. siajy.

АПОЛЛАІНАРЕ, adj. Йокті іn оноареа атї А-полон. § Нұмелде тией леципй.

АПОЛЛАОНІІ, sf. pl. Сервъторіде атї Аполлон.

АПОЛОЦИЕ, sf. Історія вірсаль як ін-
серіс; дискурса юре о пупінде. § Аудітъ.

АПОЛОЦІК, sp. ти adj. Карте ціна de апологіє.

АПОЛОГ, *apologus*, sp. Фактъ, історія інцид-
итъ, можаль ти instrucitivъ.

АПОМЕКОМЕТРЪ, sp. Instrument de мъст-
рат дистанца об'єктовъ деснітате.

АПОМЕКОМЕТРІЕ, sf. Arta de a мъстя ді-
станда об'єктовъ деснітате, прекім ти de a мъстя
афелле об'єкте.

АПОГЛЕГМАТИК, sp. ти adj. Карте facte саліва-
гіе, складе strінат тиат.

АПОСТАСІЕ, sf. Скімбара північкъ de релігію,
ти маї азес de етдинца ерестінъ. § Първsіреа т-
ні пасліт пентіт азті.

АПОСТАТ, adj. Карте s'a депьдат de релігія
са. § Ачелла карте а първsіреа o системъ, o онінніе, ти
пасліт пентіт ти азті.

АПОСТРОФЪ, *apostrophus*, sf. Партea динr'ю
дисетrs адресатъ кътие o персоанъ individuaль. § Mis-
trare. § Ворбъ соарте супътътоаге. § sm. Semnata
складерії saj 2инсії чнєї чонаде ('): es. бъ'д, та зон
де, зъ із.

АПОСТРОФАРЕ, та. ти sf. А адреса торба кътие
чинега snre а'з insratà, а'з injurà, etc.

АПОТАКТИЦІI, } adj. Сентарі карії se депьдаш de
АПОТАКТИЧІ, } тоате bntnizile пентіт мънтиреа
аог.

АПОТЕЛЕСМАТИК, sp. ти adj: t. de astr. (Astro-
логіє апогесоатікъ) saj jidicіагъ прін інспекція пла-
нетовъ, стелледовъ чегтаті.

АПОТЕМ, sp. t. de چеом. Нернендикиларъ, tra-
сь din чентіка тиі позірон геттат suna din
коастеле атті.

АПОТЕОСЪ, *apotheosis*, sf. Deісікаціе, կозітіса

чигъ егој mort. § (Fir.) Аатъ несте тъсъгъ, оворъ съгъ margini addise тутъ оти ин висацъ.

АПОТЕОСАРЕ, va, sf. А пропе не чинева ин гънда зејог.

АПОТЕТЕ, sf. пд. Abista, отъпастia Тайцетулът ин каге Smartiaqъ артикаў не коний disformъ, склоzъ.

АПОТИКАР, Medicamentarius. sn. Ачелла каге илепаръ medikamenteas, лекутіле.

АПОТРОПЕИ, sf. пд. Versuри sure a конјуга, sure a денърта тъниа зејог.

АППАРАРЕ, apparere, va. ти sf. А се агътъ, а се ивъ, а пъреа, (дела пъргеге ши ab.) (Se конјигъ па тедеге. Аппар, аппарѣ, аппаре, etc.)

АППАРАЦИЕ, apparatio. Препаративе твои помие, чеи солемпнитъцъ, тутъ смекакол; аткъда асеял препарат. § t. de химie. Vaseli, instrumenteile mi але аткъти sure a онера vr'o eserинцъ, sure a сачче чечъ.

АППАРИНЦЪ, apparentia, sf. Esteriorъ, vedere de ne divасаръ а аткътилог. § Probabilitate, idee de асемънаге, de adeувъ; пъгере.

АППАРЕНТ, adj. Vizibla, іаведерат.

АППАРИЦИЕ, Visio. sf. Vizie, санта агътъгъ, а ивръ; manifestacie, арътare, ивръ а чути аткъ, а чути fenomen. § Manifestacie събитъ, д'одатъ, не възможност. § Іатци, пълчичъ але мюци тъбърате сај гънчице.

АППАРТАМЕНТ, { sn. О desпъгuire, о parte de АППАРТЕМЕНТ, { мај тъкте камшете сај stan-ye dintr'o касъ mare sat палат.

АППЕЛ, sn. Провокацие, киемаге.

АППЕНДИЦИЕ, sn. Суплиен; adaos да симптомъ чеи пъгъцъ.

АППЕЧЕПЦИЕ, st. Fanta стълчетатъ консider-тънде на стъпца каге are кътаге пегченце.

АППЕТИТ, *sus*. Dorință de a mărișă, foame, (poftă.)

АППЛАУДЕРЕ, *applaudere*, *va*, *și p.* A batte din tăcăni sună semn de laudă, de approbare. § Аз-теa mai tot d'atva aplaudă cheea ce este găsinos.

АППЛАУС, *applausus*, *su*. Вътре въ палате de аплодоваше, de laudă, la chevă.

АППЛАУДИТОР, *smf.* Ачелла каге aplaudă, каге bate in палате sună laudă.

АППЛАКАВИЛ, *adj.* Kare se poate aplăvă la ти че.

АППЛАКАЦИЕ, *applicatio*, *sf.* Fanta aplăcării той лафтă, сау не ти альтă; (sic.) първоге; întrebăriаге; окетпоще ку търгиоць.

АППЛАКАРЕ, *applicare*, *va*. А първое ти ат-еят не альтă sună a se зини de diușta. § А сачче аплăкадă той лафтă, той massime той печен. § А se обектă ку таре стъргиоць. (Se конјигу, ка i пълъгаге; аполик, апиліч, аплăкъ, etc.)

АППОЦІАТАРЬ, *sf. t. de misi*. Argement in кънтек; пость de гъст destinată a сачче frastă тай гтаюс. (ital.)

АППРЕЦІАВВІЛ, *adj.* Kare poate si appregești.

АППРЕЦІАТОР, *smf. și f.* Kаге appregește.

АППРЕЦІАТИВ, *abj.* Чеяа че аратъ appregeșireo.

АППРЕЦІЯРЕ, *va. și sf.* А агътă шедух, атът in індевелестă. Sisic тът ши in чед тогод.

АППРОБАТОР, *smf.* Kаге апроверяъ, інквизи-індеагъ, гъсеще de byn ти че.

АППРОВАТИВ, *adj.* (uest, semn approbativ): каге аратъ апровергия.

АППРОВАЦИЕ, *approbatio*. Пrijmire, інквизи-даге, oflare de byn ти че.

АППРОФОНДАРЕ, *va, și sf.* А пътненде mai de-nartă ку монеа, а чегчелă ти ат-еят ку de аплюн-та; a adinchi.

АППРОПРИАЦІЕ, *appropriatio*, sf. Față de a'șī iostwī tñ ateḡt, de a'șī'd făcăe ad sъy.

АППРОПРИАРЕ, va. mi sf. A'șī iostwī tñ ateḡt, a'șī'd făcăe ad sъy. (Se ворјигъ ка атвагаге: appropriez, etc.)

АППРОВІШНЯРЕ, va. mi sf. А пъпіл'и чадле de trebincă, a dă. (Se ворјигъ ка атвагаге: Approvisionez, etc.)

АППРОВІШНЯТОР, { smf. Kare approvisionator.

АППРОВІШНЯР, { zv.

АППРОКСИМАТИВ, { adj. mi adv. Prin aproxi-

АППРОКСИМАТИВ, { magie. Vezi: Annrossimacie.

АППРОПІЕТІВ,

АППРОКСІМАЦІЕ, { sf. t de mate. Калета, va-

АППРОКСІМАЦІЕ, { doare каге нt este jstъ,

АППРОКІЕАЦІЕ, { нt este токтай, чi апроане
de adevăr, de вътимеа пътятъ.

АППРОКСІМАРЕ, { va. mi sf. A asemъnă, a se

АППРОКСІМАРЕ, { analogiă пtцінтеа. (Se ворјигъ
ка атвагаге: approssimez, etc.)

АНСІДЕ, su. pl. t. de astr. Чадле дoъ пtцінтий
але циугтатi tnei steale che este чea тaї denarte шi чea
тaї апроане de o altă stea.

АПТ, *aptus*, adj. Ви de чевă, пtціентă да чевă.

АПТЕРОДІТЪ, sf. Passere вt arrîpese skrte шi
fъгъ пene каге se куtndъ лесне in апъ.

АПТЕРЪ, sf. Insekъ fъгъ arriue.

АПТЕРОДІЧЕРЪ, sf. t. de ist. nat. Insertă ап-
теръ кt дoъ antene (коарде):

АПТЕРОНОТ, sm. t. de ist. nat. Un fel de ци-
пнот (педре) fъгъ паръ ne snate.

АПТІТУДЪ, { *aptitudo*. Disposigie natugală
АПТІТУДДЕ, { пentru tñ che, pentru arte, пеп-
trt цiунце, etc. § Капачitate, făcălitate, indenităre
ad чевă.

АПТЕ-ЖВ, sm. Papagad вt поада атпагъ:

ARAΔ, { sm. Пшагал mare și coada яхти
ARAS, }

ARΔ, *ara*, sf. Altar pentru zeii și ceresii și
 pentru dei iușernazii.

ARABESK, { *arabicus*, adj. (Arхитектура, ornament

ARABIK, { *arabesk* }; динь манієр, динь стиля
 арабізог. § sn. п.л. арабістри, т. де згуривie. Орнаменты de ramură, de frunze și de frâne împletite.

ARABIK, adj. Din Arabia.

ARABIA, adj. Iată se poate ară.

ARAXNEIDE, { sf. п.л. Insecte de familia пыза-
ARAXNIDE, { *jeniak*; animal sărgă treben,
 și ont пызюре.

ARAXNEOΛΙΤ, sm. Kanert sau пылајене de ma-
 re, fosil.

ARANΞХИНИ, sn. Basam deza Гриана.

ARANEΟΛΟЏИЕ, sf. Traitat astura пылаченіоз.

ARATRУ, *aratruin*, sn. (Плат).

ARATORИ, *aratorius*, adj. De articolatii, par-
 re s'attințe de articolatii.

ARBITRAЏИ, *arbitratus*, sn. Judecata үні про-
 чес урин arbitre.

ARBITRAR, adj. și adv. *arbitrarius*. Ун че
 карате сафе от динь ладе, чи динь синтъръ воима
 тоя. § Інверсия че, mai perfect este ачелла in
 карате пытереа este ишт se poate mai пыгия arbitrar.

ARBITRAH, adj. și adv. De arbitri.

ARBITRУ, sm. Fактатate лібберъ а сісселетаті
 de a азлеңде иш de a se хотърі да үн че; пытере
 de a азлеңде. § Інде азлес de пыгидж імприма-
 то. § (fir) Domii absoluit, воимъ, лібберъ.

ARBУREА, sm. *Arbuscula*, Arbire mis.

ARCИМЪ, *arcina*, sf. 8a fors de nat de intrat
 иш пыбоље, ши карате үнде зор de trustur sau dte
 кал. (litiere).

ARKADЬ, sf. Ark de edisfagie, de zidărie (simir).

ARKAN, sm. Mister, secret. § t. de azz, Oneră misterioasă; medicińă secrete,

ARKTIK, adj. Sentrional.

ARDENT, *ardens*, adj. Auriuș, înflăcărat, arzător.

ARENĂ, *arena*, sf. Cîrk, amfiteatră de luptă,

AREOPAȚIЯ, sm. Tribunația Atenei; (fir) adunare de îndeplinere, de magistratii interri,

ARIUENЕ, sf. pl. Serbătorile Juponei la Arros,

ARGONAUTII, sm. pl. Nume sunt care se încadrează jînii Greciei care se imbarcă să Jasone ne navă Argo, și se întrebată în Colchida să ia trusura de aur. (Mitoologie.)

ARGUMENT, sm. Ratiocinament prin care se scoate o consecință de propoziție. § Dovadă, prouvă, § Stînga în sensul că unei cîndii.

ARGUMENTARE, va, și sf. A face argumente, adăugă argumente, a dovedi prin argumente; a trage consecințe în contra unei dintr-o propoziție.

ARGUMENTATOR, sm. Aceleia căruia îi plăcea, care căuta și argumentă.

ARGUMENTAȚIE, sf. Fanta de a argumenta.

ARGHIS, sm. Omul săbăios este o sătă de oboi. § (fir) Sfion domestic. § Om foarte puternic.

ARIJIRASHIZI, sm. pl. Soldați Macedonieni și ată Altersandri care sărbătrăi de argint.

ARIDNA, sf. Steaoa din vîntana bogăție.

ARIMANE, sm. Principala guvernă a Persiei.

ARIMASII, sm. pl. Oameni săbăloși numai că nu obișnuiesc în mijlocul țărănești.

ARISTOKRATIE, sf. Clasa privilegiată, numită nobilitate.

ARISTODEMOKRAT, sm. Membri sau partisans ai unei guverne sau constituție aristocratică și democratice,

ARISTODEMOKRAЦIE, sf. Група de aristotragi și de popor.

ARITMANUIE, | sf. Devinagie prin numere.
ARITMOMANUIE, |

ARITMOMANUIAN, sm. Devinator prin numere.

ARAEKIN, sm. Brisou az pътина vestiment este nestriț; personajul comedиilor italiene. Ea seă de viață.

ARAEKINADЪ, sf. Brisonerie; vorbe, uestiri de ardecio.

ARMISTIUIE, sf. Încetare de luptă pentru sătva timii.

ARMONIE, sf. *armonia*. Acordul și-așezat de diverse sunete arzite d'odată.

ARMONISARE, va. și per. A forma o armonie, să fie săzescă.

ARMONIOS, adj. Care are armonie (пънчен, чове) (глас), (струни, търъбъ, стълка амониос). пъл. (изложи) care produce să fie săzescă stratos. (Fig) (изложи) care създава да ачеламп fine. Певцъ materialist nu este nimic armonios aici не пъмтят: totușă săzescă dinastă este intимната, хаос, moarte și neant.

ARMONIK, adj. Care produce armonie.

ARMONIST, smf. Картинописец армония.

ARPЪ, sf. *Cithara*, κιθαρа. Instrument mare de muzică în formă triunghiulară, cu coarde. Sistemul simbolism este că o arță aericană ne face săzescă o față să restăm.

ARMORII, sf. пъл. *Gentilitia*. Semnele, armele, attributiile distinctive ale unei familii nobiliare.

ARMATУKЪ, sf. Toate armele tuturor soldat.

ARMAR, sm. Fabricantul de arme.

AROGANT, *arrogans*, adj. Mandră, van, orgolios, fără.

AROGАНЦЪ, *arrogantia*, sf. Orroare, mandrie desprețitoare și instigătoare.

ARSENAL, *Armamentarium*, sn. Depozitul statută de tot felul de arme; падатъ тунде се ѹин.

ARTĂ, *Ars*, sf. Metod sau a faчче bine вп ау-
густ дупъ оare каге геггъде; adioarea acestor геггъ-
де; totul ад тіллоачелог, ад esmeriindelog, ад ин-
vențiiilor snre a гечи. Frmioasele arte sunt: ело-
кинда, поesia, ztggъvia, skantra, arхitektura, мusi-
ка, dansa.

ARTERĂ, *arteria*, sf. Vasaл, капацът каге ду-
че ъинчеле дела инпімъ да вине, кыtre esremітъдї.
§ Капацът гестіллъгї.

ARTERIAЛ, adj, Каге ѿине de arteră.

ARTERIOS, adj. Каге este de natura arterelor.

ARTERIOЛОДІЕ, *articulus*, sf. Трактат despre artere.

ARTIKОЛ, *articulus*, sn. Інвіеттъ de oase. § О
пътичівъ dintr'o каге, dintr'un diskurs, dintr'иа трак-
тат, dintr'иа контракт, dintr'o скотеалъ, etc.

ARTIKУЛАЦІЕ, *articulatio*, sf. Інвіеттъ de
oase. § Проводие de vorbe; легътира лог.

ARTIKУЛАРЕ, va. wi sf. А проводя, a esurimà
курат, netted.

ARTIFІЧЕ, *Artifex*, sn. (Meseriam), artist, mester.

ARTIFІЧІАЛ, *artificialis*, adj. wi adv. Fъкт ду-
ть геггълеле arteї, чеся че нт este ѿигът de natr-
гъ; intr'иа се л пепатага.

ARTIFІЧІОС, *artificios*, adj. Кт штатъ arteї,
індемпюнос, ісегзит, піченйт. § (wiret, віклен).

ARTIFІЧІО. *artificium*, sn. Fineшъ, іскришъ.
(Vікленіе).

ARUNDІ, *arundo*, sf. Тrestie.
ARUNDINE, } ;

AS.

ASIA, *asylus*, sn. Лог de скъпаге, de търпите.

ASPEKT, *aspectus*, sn. Vederea тунї аука;

кінца єт паке се іօсінішевать. ¶ Аа тоарте, тою се скінчъ, тою ет ти азт аспект по тьміот; тою се міршорезъ, тою паке; неміршоніта еternіtate се десциде, агъєнд по ѹдеде паке стъ ип мізакета еї.

ASPIRARE, *aspirare*, va. mi sf. А ітраffе зекта рівні різъ, а resistă. § А нретінде за ти че, а дорі та че єт адоаре.

ASSERЦІЕ, *assertio*, sf. Провозігіе че піше чі- невà інainte ші пе паке о соріjине за аdevârата.

ASSESSOR, *assessor*, sm. Ачелла паке јтдінь іп янаса нрісidentaї, пембета тнї tribunæ.

ASSIDUITATE, *assiduitas*, sf. Strictrіngъ.

ASSIMІЛАРЕ, *assimilare*, va. mi sf. А юрче сі сie assemmenea, сі, іа ачесаші патръ, ачесаші form..

ASSIMІЛАЦІЕ, *assimilatio*, sf. Fanta assimіляції.

ASSIMІЛАРЕ, *assimulare*, va. mi sf. А се нрібач- че, а се агълд єт simte чеєа че пт simte; а се агълд чеєа че пт este.

ASSIMІЛАЦІЕ, *assimulatio*, sf. Presumatorio.

ASSISTANT, *assistant*, adj. Ачелла паке este де- сайдъ за ти че.

ASSISTARE, *assistare*, va. mi sf. А сі, а sta desajъ.

ASSOCІАРЕ, *associare*, mi sf. А се тнї, а се insogї.

ASSOCІАЦІЕ, *associatio*, sf. Komuanie, insogire.

ASTENІЕ, *astenia*, sf. Aiusъ de nttore.

ASTEREOMETRУ, sn. Instrumet de наскрзат результату ші ауністя stezzelor.

ASTРУ, *astrum*, sm. Stea.

ASTROLAB, *astrolabiun*, sn. Instrumet suno а тнїстя stezzelor, ші а купоаціе затінда тnde чі- нева se азъ.

ASTROЛОГІЕ, *astrologia*, sf. Arta химерикъ de а купоаціе тнїстя днїу stezzelor.

ASTROЛОГ, *astrologus*, sm. Паке професаръ astrologia.

ASTROMANІЕ, sf. Devinacije, predicacie дълъгъ stele.

ASTRONOMIE, *astronomia*, sf. Шїпода кутията, а търимїшши и а nosицїей steleлог.

ASTRONOM, sm. Kare купоаще *astronomia*.

ASTRONOMIK; adj. De *astronomie*.

ASTУЦІЕ, *astutia*, sf. Fineцъ ку гътате.

ASTУЦІОС, каге are *astutie*, fineцъ геа.

AT.

АТЕАЛИЕР, *atelier*, *officina*. Официнь, АТЕГЪТОГИЙ, сала ио каге АТКГЕАЗЪ маестрий de от че indtrstrie, ши artistii.

АТЕЧ, *athicus*, sm. Каге пу ктеде in Димнезеъ.

АТЕИСМ; *atheismus*, sn. Doctrina ateilaog.

АТАЛЕТ, *athleta*, sm. Ачелла каге компътеа, se Атота in юктигиде ггече. (бг.) От пътере, robist, цеапъв.

АТЛАС, *atlas*, sn. Адунаге de харте цеографиче.

АТОМ, *atomus*, sn. Молекулъ, пъгчікъ foarte титилъ ку каге se кумаша когнигіле.

АТРОЧИЕ, *atrox*, adj. Кирд, кумпакт, fieros, barbar.

АТРОЧИТАТЕ, *atrocitas*, sf. Кръзиме, fierowie, barbarie, ferocitate.

АТРОФИЕ, *atrophia*, sf. t. de medi. Тонире, съзъбира, тъкаре тутъ мембрът, саъ а когнататъ.

АТТАК, *agresio*, *provocatio*, sn. Attinere, институ, provocare. § Інченхтъл Аттите, assault, isbire.

АТТАКАРЕ, *provocare*, va. ши sf. А attinere, a институ, а provocare. § А інченение Атита, а isbì.

АТТЕНЦІЕ, *attentio*, sf. Mare въграте de семъ, Атаге амinte.

АТТЕНТАРЕ, *attentare*, va. ши sf. А сачче о инченкате криминаль, de ommor.

ATTENTAT, sn. Întrevindere criminale, de omor, crime, bandită.

ATTESTAЦIE, attestatio. Certificat, marturie în scris, attestat.

ATTESTARE, va. mi sf. A marturisi, a îngredingă, a adeveri prin vorba sau prin scris.

ATTITUDIN, | sf. Posigie, gâtura corpului.

ATTITUDINE, |

ATTRAKTIV, adj. Care atrage.

ATTRAKЦIE, attractio, sf. Fanta atracției; puterea neîmpotrivă care atrage naturile terestre și ceresii unele părte ale celor.

ATTRIBUIRE, attribuere, va. mi sf. A referi, a raporta, a instați în ce cîină.

ATTRIBUT, attributum, sn. Proprietate, instrumentă partikulară a unei lucrări, a unei ființe.

ATTRIBUЦIE, attributio, sf. Privilegiu. § Priorativ.

А8.

АБДАЧIE, audacia, sf. Încetare mare, insolență sau povătă; temeritate.

АБДАЧЕ, | audax, adj. Încetitor, temerar.

АБДАЧIOS, | intreunzitor.

АБДЕНТ, | audens, adj. Vezi Abdache.

АБДЕНТЕ, |

АБДИЕНТ, | audiens, adj. Auditor, auditor, care

АБДИЕНТЕ, | ascultă.

АБДИЕНЦІ, audiencia, sf. Ascultaare, timură ce în superior dă în inferior sună a' a asculta.

АБГУР, | augur, augurium, s. Orv, predicție,

АБГУР, | devinajie, rîuire din shorț sau cîntecirea passerilor; presimtiment, prevedere.

А8ГУРАРЕ, *augurare*, va. mi sf. А прегічче, а де-
вінă, а гічі, а преступне, а пресимпі, а преведеа.

А8ГУСТ, *augustus*, adj. Титул de імпъгат, de
рэгі. § А шеантеа Аугуст.

А8ГУСТИН, *augustianus*, sm. f. Къдигът de
зі Santatі Аугустіо.

А8РЕ8, *aureus*, adj. Атгіт.

А8РЕОАЛЬ, sf. t. de зигтвіе. Чеги атминос
іn піецнага ваптаті сінціаог.

А8РИФЕР, *aurifer*, adj. Каре продукче атг.

А8РИФІК, adj. Каре саце атг.

А8РИФІЧЕ, *aurifex*, sm. Каре атвреазъ іn атг,
штаг.

А8РИФІЧИНЬ, *aurificina*, sf. Marasina атгагтаті.

А8РИФОДИНЬ, *aurifodina*, sf. Мінь de атг,

А8РАРЕ, *aurare*, va. sf. (Маі bine deкът атгі-
ре. А аконері, а стілла ет атг.)

А8РОРЬ, *aurora*, sf. Ziorіде, алтын тілдеі.

А8СПІЧІЯ, *auspicium*, sm. Атгутъ, devinagie.
§ (fir.) Проверюе, surijin. Se іntrebундеазъ акут
пұмай іn індeалдeста din тұмъ.

А8СТЕР, *austerus*, adj. Асорт, гігтрос, sever,
(Strашнік.)

А8СТЕРИТАЕ, *austeritas*, sf. Rіrrrositate, se-
верите, асуриме. (Стъшоічие.)

А8СТРААЛ, *australis*, adj. Meridional, de міаза-зи.

А8ТЕНТИК, *autenticus*, adj. Каре аре атторитета
-ми формеле чөрті де леңі.

А8ТЕНТИЧИТАЕ, sf. Каалитета атгутаті каре ес-
те аттенік.

А8ТОГРАФ, *autographus*, adj. mi sm. Skris ит
іншіші тұнба атторнаті. § Артистка каре imiteазъ то-
мантыскрис.

А8ТОКРАТ, sm. Ішпърат каре гівернъ din сін-
гутъ атторитета sa.

АВТОКРАТОР, *so.* Stverantъ ебсоалтъ ал Rtsiebъ.
АВТОГРАФИЕ, *autographia*, *sf.* Күннодюнчж
 кыргыз орторрасе. § Акта де а имитд ши де а им
 тудаи о сергитиръ де төмпъ.

АВТОГРАФИК, *adj.* Кале с'эттинге до арторрасе.

АВТОМАТ, *automata*, *so.* Махисъ кале оре ин
 сине пинчиптук тишкъттій, ши кале имитеазъ тишкълар
 болоттілор інсілледіте. § (*fr.*) *adj.* Пірсоанъ проастъ,
 стюндінъ.

АВТОМАТИК, *adj.* Де автомат, (тішкълар автоматтікъ): тішкълар баръ воіе, баръ а дұя нәрте орн
 тоюңъ да дінса, тішкълар машиналъ.

АВТОПСИЕ, *sf.* Vizie intritivъ de misteriu; кон-
 temporanea Divinitatii; sancta de a vedea ун АҮБЕГУ кү-
 инструл ортін сый. § т. de medi. Desnidderea түлі на-
 daver соне а қартоадың өзтесел моргій.

АВТОРИЗАЦИЕ, *sf.* Fanta de a împterini по
 чінече а сағче чека. Воіе.

АВТОРИЗАРЕ, *va. и sf.* A dă етінді артарате, пы-
 тере де а сағче чека.

АВТОРИТАТЕ, *Auctoritas*, *sf.* Пытеро лағылттыңъ;
 оаменін калік ар ачаеастъ пытере; пытереа ғынерпұтаты. §
 Konsideragie; онинне читать де ун атор; simtimen-
 тта түрлі persoane respectabiliile addys соне доказа, ин-
 тътире; түрлілік, крединга, онинни түрлор оаме-
 нилор астыра түрлі АҮБЕГУ.

АВТОР, *auctor*, *sm.* Ачелла кале еңімдің калыңъ а
 тиңдей түрлі АҮБЕГУ; inventor; serütor, кале а скри-
 о нәрте.

АВКСИЛІАР, *} auxiliarius, adj.* Кале дѣ аյтор.
АУССИЛІАР, *{}*

AVAN-GARDЪ, { sf. Първа десната граната на кораба.
AVAN-GVARDIE, { се каге тече впереди.
AVARIИЕ, *avaritia*, sf. (Сърчане.) Извире де аргият.

AVAR, *avarus*, adj. (Сърчан.)

AVENTЪРЪ, *eventum*, sf. Акцидент, инцидент.

aversie, *alienatio*, sf. Угър.

AVID, *avidus*, adj. Азътком.

AVIDITATE, *aviditas*, sf. Азъткомие.

AVIS, *avis*, *monitio*, sn. Опиние, пътеге. § Азътъ, предположение. § Инцидент.

AVORTARE, *Abortare*, va. и si sf. А нареде впереди де време.

AVORTON, { *Abortivus*, sm. Несъкт впереди де
AVORTIV, { време.

АЗ.

AZOT, sn. (раз.) *Fatid* еластик дин каге изгрътъ 4/5 във въздушна атмосфера, неутрален газът, разтворим във вода и съставен от азот и водород (азот, водород съставъ каге изсеменава, сърът виеацъ.)

AZUR, sn. Азъткомът честулът.

AZURAT, adj. Де честулата езгият.

ВА.

ВАКАНЛАТЬ, { *Bachanalia*, sf. Данилът фестивалът.
ВАКАНЛАИЕ, { зор ши за сатирически. § пд. Сървътътъде лий Вакът; зорулътъде се чества възможностътъде лий.

ВАКАНТЬ. *Bacchus*, sf. Протоцар, священикътъде лий Вакът каге чества вакапаладе.

ВАКАНЦІІ, sm. па, Пігоції, ділі або, якій че-
лебраї ваканції.

ВАЛАНЦЬ. *Bilanx*, sf. Кумпъръ. § t. de as-
tro. Констеллације; въ семн din zodiac.

ВАЛВУЦІЕ. sf. Провулције геа, гунгтире, воръ
інъвъръ.

ВАЛВУЦІАРЕ. *Balbutire*, van. А провулција гъръ,
а інегка, а інгънда vorba de sliealъ, саѣ de пізъль
съзвѣздије.

ВАЛЕНЬ. *Balena*, sf. Чел тай mare diutre
пепѣт, вітъл: оазеле дії servъ neutru umbrelе ші
пеніру корсете.

ВАЛАДЪ. sf. Уп сеа de poesie.

ВАЛУСТРАДЪ. sf. Галеріе, палемар d'astru-
тулі edificij ne maryjne; уп сеа de (пагинації) ре-
зъмътоare slobitъ a-jour.

ВАЛУСТРУ. *Columella*, sn. Сълаптация саѣ
чесаланъ пате каде se face o valustradъ. Vezi:
valustradъ.

ВАЛУСТРАДЕ, va. ші sf. А унне, а ornă уп е-
дінічнъ када valustrade.

BANDIERЪ, sf. (Stear), stindard.

BANIERЪ, sf. *Pexillum*. Semu, (stear,) stindard.

БАНТИЗАРЕ, va. *baptizare*. A da bantismu, a
(ботеза), a da уп нуме.

БАНТИЗМАЛ, adj. *baptismalis*. Каде ѿине de
bantismъ.

BABTISMЪ, { s. Упъл dia чеде шеанте mistere
BABTISMЪ, } sabre. (ботез.)

БАНТИСТЕРИЈЪ, adj. *baptisterium*. Registrъ de
bantismъ, картеа in каде se trek копії че se banti-
zeazъ; estraktъ dia ачеастъ каде, актъ dia de bantis-
мъ; локта in каде se face bantisma.

BAROMETРУ, sn. *barometrum*: (Барос, мѣтров)
Instrument каде aratъ rrrestataea аеруум ші ачеас-

ta aratъ skimъгъде se se faz in atmosferъ, зинни-
шюа saѣ temпesta.

BAROMETRICK, adj. De barometr.

BAROMETROGRAF, sm. Instrument care aratъ
strijile mercuriută.

BAROMETROGRAFIE, sf. Artă de a observă
atmosfera prin ajutorul barometrului; descriuția ba-
rometrului.

BARKЪ, sf. Сумба. Autre.

BASЪ, } sf. basis, βασις. Fundament, temelie, su-
BAZЪ, } jin § t. de mat. Partea truї triunghiу оп-
пitsъ, saѣ din dreptul virfută ati. § t. de chimie. Пъ-
мим, osid metalic saѣ алкалі каге тут ет ти алт
osid, formează o sare. § (fig.) пгючіп; іnceput; te-
мепр. ☺ Могала este temeиua fericiirii.—Могала а-
ре drept temeиă datoriea, iar nu interesa.

BASIN, sn. (Διρεαν, хавуз,) se zice mi despre oră
che atât adioarat în care poate sta apă; basintă тъйки,
basintă труї дак, basintă труї скок.

BASTION, sn. t. de fortificație. О ʃoaiutare, o
scoattere afară din antemurii (zidurile) упей чеъзү ін-
тиrite, mi asezate amâ інкъти se se поаса апъгъ тута
не алтул. § t. de Anat. Partea каге апъгъ не о алла,
пгекът тогачеле інвима.

BATAAION, agmen, sn. Korp de pedestriime.

BATEAUIER, BATAALIENЪ, s. Navicularius, Navi-
cularia. Kare кондукте уп batea, уп vas ne апъ.

BATOMETRУ, sn. (βαθυς, προστηδ., μετρον, тъ-
стъ.) Instrument snre a пысврă adincimile тъгидог.

BAVARD, adj. mi s. Limbit.

BAVARDAЦIЯ, sn, Verbire штатъ mi fыгъ річ
уп інчеллес.

BAVARДARE, vn. A vorbi штатъ mi fыгъ сооб-
теаъ, saѣ despre nimicută.

BAVARДЕRIE, sf. Karakteră, вигіца bavardis-
ати; Limbitъrie.

BEATITUDЪ., { sf. *beatitudo*. Feriqire neste тъ-
BEATITUDINE, } тъгъ, тъ съл de delir, de ле-
мин de feriqire. De ани s'a ши zis, бъе ат, пухнекта че
иа адевъл оимат ел сингъл este in ferivire, este ferinit.

BEDGIN, sm. Arab din desert (аистие), Сектар де-
аи азъл Али.

BEΛV DER, sn. Дела *bellum frumentos*, ши *vedere*
vedere. Павадјонта, кюсекта саи тънта de ла о-
казъ; локта de туде аре чинева о пога frumentosъ ve-
dere.

BENEDIKЦIE, sf. *benedictio*. (Дела *bene*, bine,
ши *dictio* дисдие саи зичере). Bine-vivuntare; favoare,
благие а чегутай.

BENEFICИB, { sn. *beneficium*. Привилегия, dat de
BENEFIC, } тъ приход саи de леце; fodos.

VI.

БІГOT, s. ши adj. Искрит; евлаавиоs, геліgios мін-
чинов; devout, евлаавиоs neste тъстъл ши superstitиоs.
Биготъ ши атеа вред а'шї assirtrà feriqirea, тъл
люгтушнд не Bismueхеъ, ши челлалалт destroпън-
dt'я. — O semee бироатъ este тъ блажед (тальчій) іо
еаса sa. (Boiste.)

БІGOTERIE, sf. Деводие, евлаавие neste тъстъл
ши superstitiоs; евлаавие, piositate мінчиноваs; in-
quisicie. Биготерия este ла геліgie чееза че лециде чел-
ле гелле sint ла jystiogie. (Boiste.) Biroteria in-
тижеще птмаf de sine; не тоц чеф дацдї ії arivede
ку нефыгаге in seamъ саи ку гытате.

БІGOTISMъ, sn. Кагакетъл биготулатъ.

БІЛIE, { sf. *bilis*. Умоarea когнутаi анимад des-
БІЛЪ, } търгдите in sigat.

БІLIAH, adj. *biliaris*. (кападатъ, ногъ biliaris) аз-
ае biliaris; азлес biliaris.

BIAIOS, adj., *bilosus*. Карт are тұлғы біде.

ВИПЕД, adj., *bipes*. (Деда *bis* дөъ, ші *pes* пі-
чіог.) Карт are дөъ піcioare; карт тұмбын не дөъ пі-
cioare. § t. de isto. natr. Феаты de тұтъоаре кү дөъ
піcioаре din familiia шолігелор, а гүдегілор.

BIS! (interjeçtie.) Тікъ одатъ.

ВА.

ВЛОКАРЕ, va. ші sf. А імуресті о чесате: (Se кон-
յугъ ка дүкаге: Влокез, влокезі, влокеазъ, etc.
влокат.)

ВО.

БОРЕАЛ, adj., *boreus*. Despre partea Nordului;
sententrional (ағына бореалъ). § sn. Vîntul Nordului.

БОТАНИКЪ, sf., *botanica*. Шіңнұза карт трактеазъ
despre өләнде кonsiderate ка siнде науқаде, ші desure
проприетиціле лор.

БОТАНИСАРЕ, va. ші sf. А күтілә өләнде; але стрдиеа.
§ sf. Fanta күтілігі де өләнде. (Se конјүгъ ка А-
каге: Botanisez, botaniseзі, botaniseазъ, etc. am
botanisat, etc.)

БОТАНИСАТОР, smf. Кіткітшотта de өләнде.

БОТАНИСТ, smf. *Herbarius*. Карт үе оқытпъ кү
ботаника.

БОТАНОГРАФИЕ, sf., *botanographia*. Descriпciя
өләндер.

БОТАНОЛОЖІЕ, sf., *botanologia*. Трактат гаџио-
нат астыра ботаничей.

БОТАНОМАНЦІЕ, sf. Arta de a прегінче діпъ
өсуетае.

БОТАНОФІА, smf. Ачелла кіткін ії піаче тұлға
ботаніка.

ВДФОН, smf. *Mimus*, Пэрсоанъ комікъ de teatru, каде сафче съ гілъ.

ВДФОНARE, vn. *Scurrari*. А verbъ snre a сафче съ гілъ чеі че аскаты; а сафче не bison, ка bisonata.

ВДФОНЕРИЕ, sf. Чеса че сафче съ гілъ чеі че'л аскаты. ☺ Чеса че este mai trivios ne atate sunt bisfonerieile unor tiran. (Lemontey.)

ВДРГАДЪ, sf. Birr mік; четате мікъ пе'нтрітъ. (Огюст.)

ВДРГЕЗ. (mai bine *Civis*, *Civis.*) smf. Четъдеан ет дрентрі de четъдеен.

ВДРГЕЗІЕ, (mai bine *Civisie* сај civitatis *cives*) sf. Калітате; adunare de четъдеені; класа пегнцюторизор, месеріамізор, артистізор, адвокатізор, etc.

ВДНОДЛІЧЕ, sf. pl. *bucolicus*. Poesie пастораль. (Буколос, bovar, сај вънгар.)

ВДСТ, sn. *Imago*. Representagia упії кап пузай ки пеңтіл ші бу түмерій бары бразде.

BR.

ВДАВАРЕ, va. *Contemnere*. А frintă, a stă in contra періополелог, in конtra мордії; а нү'ї si friкъ; а ну һыға in seamă ногіполъ, мօартea, etc. (Se конјуръ ва Ауглаге: Bravez, bravezi, braveazъ, etc. bravau; bravassem ; am bravat) ☺ Obівінзінда не инвадъ mai bine декіл філософія a bravă asurimelue соартеї. (Goldsmith.) — Омұз slab tremouțul dinaintea онинніей, чеі пеңтіл o braveazi, іndezlentez o jrd-debi, чеі indemннатік o dirige. (Boisté.)

ВДАУ, smf. *Fortis*. Tare, viteaz, күрагjos.

ВДАВӨРЪ, sf. *Magnanimitas*. Марениміе; түрік де сіллеет каде ну күнбоаже frika.

ВДІК, sn. О мікъ насы armata.

BROKANTOR, smf. negotiator. Неготиатор каге
виude ши кумоъгъ втиюситъді, табдотті, моббіде ши
зате аткітіл веңі.

BRUSK, adj. Vehemens. Каге есте асурт мі пъ-
нистри ін манiere, ін vorbъ, etc.

BRUSKERIE, sf. Incitatio. Каратетта, салата т-
ней сафте, тнєй persoane брїчче. Bruskeria adesea-
орі аскрінде in sine о іппімъ бтвъ; dar гемпінде,
ши то сафте а preferă маї бине о інокрисіе бтвъндъ.

BRUT, adj. Asper. Асурт, палтстрит, пене-
зит, саѣ нeterminat, (матерії брїте) палтеграте.

ЧЕ.

ЧЕДДЕРЕ, та. cedere. А дурса ти че ктінà. § А
се зипупне, а се плаека. § А се лъвъгà ти че, а се
гтипе, а се іndoі. § А пі se таї імпротиві. (Se кон-
јигъ на птгчеддеге. Чед, саѣ Чез, чезі, чеде;
чедеам ; аш чес ; чесеы ; чесесем ; чеы, аш чедде ;
чезі, чеде ; чес.)

ЧЕДРУС, sm. Cedrus. Кедр, brad de Liban.

ЧЕЛЕВРАЦІЕ, sf. celebratio. Fanta de a челев-
рâ. (Челеврадія тнєй сербъторі, а дегріеї, а мисте-
гедог, а кунтпіеї, etc.)

ЧЕЛЕВРУС, adj. celeber. Renomit, faimos (лов,
пътог, сербътоаге, ю, въргват, фантъ, etc., чедеврт,
чедевръ.)

ЧЕЛЕВРАРЕ, та. mi sf. celebrare. А дұтдà ту та-
ре поимъ, ту mare солемнitate (А челеврâ о сербъ-
тоаге, леңтүгія, кунтпілде, bantisma, etc.).

ЧЕЛЕВРИТАТЕ, sf. celebritas. Репутадіе mare
а тоні туше, а тнєй persoane, renomine mare.

ЧЕЛАЕСТ, adj. Coelstis. Каге сафте парте din
чег, каге діне de чег, este а чегілті ; чегеск.

ЧЕЛІВАТ, } s. Starea тнєй persoane неіnstrate.

ЧЕЛІВАЦІЕ, } Къспічія ағе тұлде пеказыл,

dar челівата^л este ліusit de плъчег^и! (Johnson.) Trebuie a сi eroist са^ш misantron snre a изві челівата^л.

ЧЕЛІВАТА^Л, sm. Kare netreche in челіват, пе'п-страт.

ЧЕЛТИК, adj. *celticus*, (Лімъвъ Челтікъ) а челцілог.

ЧЕНОВІЕ, sf. Kinovie.

ЧЕНОВІТ, smf. *Coenobita*. Kinovit.

ЧЕНОТАФ, sn. *cenotaphium*, (κενος, dewert, τα-
фо^с, mormint.) Mormint dewert съкът сюре memoria
тог^и mort ал къгъя кога лізвеше.

ЧЕНСОР, sm. *censor*. Ачелла каге este інспи-
чинат а ченстг^а въгциде че се пъвлікъ.

ЧЕНСУРЪ, sf. *censura*. Гъввџя ченсурса^л. § Кри-
ти^к. ☀ Ченсуга въгцилог este топополата чел шай
пелегріт; једеката, гаџия, snirггіл^а тітулог оаменілог
стнт synoysе тог^и sinr^и om. (Milton.)—Ченстра ін-
ститъ інцеллепчи^кнае тог^и науї. — Partea domini-
toare s'арміеазъ ку ченстра snre a інпъх^и гла^зта
інамічілог ей.

ЧЕНСҮРАРЕ, va. *Reprehendere*. А крілік^а. § А
чегчет^а о каге че се пъвлікъ, snre a пърце dintr'ins ъ
че ну плаче гтвегутат^и, са^ш чееса че поате si вътъма-
тор. (Se вонјигъ ка А т^икаге : Chensrez, ченстг^ез,
ченстг^еразъ, etc.) ☀ Adeвъг^ал аյуне foarte anevoie
да тгекія ішпътг^ацилог din пгічіра лівгшитог^алог, ші
да тгекія попогут^ал din пгічіна ченстг^ез.

ЧЕНТАУР, sn. *centaurus*, (κεντέω, імп^иор.) Mon-
стру fabulos, om ші ка^л.

ЧЕНТРААЛ, adj. *centralis*. Kare este in цент^р,
in мізлок; каге este ал цент^рал^и.

ЧЕНТРААЛІСАЦІЕ, sf. *Adunare deにてи in*
цент^р.

ЧЕНТРААЛАСАРЕ, va. sf. А adun^а in цент^р.

ЧЕНТР^У, sa. *centrum*. Плата^л din пізлоку^л туз^и
щерк, туз^и гло^б; мізлок.

ЧЕНТРИФУГА, } adj. *centrifugus*. (пътеге centrif-
ЧЕНТРИФУГИЧЪ, } тъгъ), Карте пашъ, тауе а се
депъртъ, а тъгъ дин тизлок, din centrifug.

ЧЕНТОРИЧЪ, sm. *centorio*. Командант де о-
бътъ de оашен, да Roma векие.

ЧЕРВЕР, sm. *cerberus*. (χρέας, карне, βορος, тъп-
кътъ.) Кънеле сабълос ет трей капите аз infern-
алъ, (fr.) пъзитор (strashnik) sever.

ЧЕРЕБРАЛ, adj. Карте este акасериал, каге ци-
не de креатъ. (krityr, infiamatio чреваля.)

ЧЕРЕСА, sf. *Zeiga secherishtut*. § О плаче.

ЧЕРТИФИКАТ, sa. *Testificatio*. Аtestat, adev'erioцъ.

ЧЕРТИФИКАТОР, sm. *Consponsor*. Інакредицъ-
тор, responzator.

ЧЕРТИФИКАЦИЕ, sf. Аtestatione, інакредицаре при
іnskris.

ЧЕРТИФИКАРЕ, va. *Affirmare*. А adev'ri, a ін-
кредиця вълкътъ.

ЧЕСТИЯНЕ, } sf. *Quaestio*. Въз Kestioнe.

ЧЕСТИЕ,

ЧІ.

ЧІАКОМЕТРЪ, sm. Instrument snre a хотъри in-
tensitatea колоагеј албастре а чегълъ, ші үгіш ачеа-
ста, інълуміна observatorълъ.

ЧІКАТРИЧЕ, sf. *cicatrix*. Semнта үней үтапе,
(үней ране.)

ЧІКАТРИСАЦИЕ, sf. Інкіддере naturalъ а үней
үтапе, (а үней ране.)

ЧІКАТРИСАРЕ, va. ші sf. *cinatrisare*. Vindicare, а
се үтапиді о үтапе, (о ране.)

ЧІКАЛОП, sm. *cyclops*. Карте нымаї вълкъ
ротунд ин тизлокълъ тундій; вомпанюонда джі Vі-
лан (milolojic).

ЧИАINDRЬ, sn. *cylindrus*. Огi че лткнгъ ротнд шi
атог iп formă de бодоашъ ; rostogoa. § Solid format
prin miшкarea тутi пагаледоггам rektanglă iп итегу-
гра тунка din пълнile лтг.

ЧИАINDRIK, adj. *cylindraчeus*, (оглiндъ чiлiндри-
къ) Каre are forma цiлiндричнї.

ЧИМЪ, sf. *Vertex*. Върх, възмiще, китъ. Іn Moldavia se zice : « кiма пеказдатъ » пеуетъ възмiнеа,
върхъ пеказдатъ.

ЧИМВАЛЕ, sf. pl. t. de antii. Instrument muzical
de arame, се iп пътнiгъ, пr тоarte ; (modern) doъ пла-
теле саъ плаче металиче ка пiрде таллег аз къгога миз-
акъ este тънънат iп formă sferică, шi каге se iбеск
iп пътнiгъ тоа de ала.

ЧИНИК, adj. *cynicus*. Sectă de filosofii satirici шi
сърь ггшине каги se дerradaъ пiнъ да градъл anima-
девол.

ЧИНИСМ, sn. Doctrina, характеръ чiнiчногъ ;
пeгiminare чиникъ.

ЧИРКОНФЕРИНЦЪ, sf. *Circumductio*. Конфiнгъл
тутi чекъ.

ЧИРКОНАЛОКУЦИЕ, sf. *Circuitio*. Іоконfуr de
vorbe, перifrase.

ЧИРКОНСКРИПШИЕ, sf. *circumscription*, t. de mat.
Fanta de a чirkonscriptie ; sat perisericie. § t. de hota.
Конфiнгъл фiнiзелог. Чеса че тъгiнiеiще чirkонс-
крипта.

ЧИРКОНСКРИЕРЕ, va. *circumscrivere*. А iнsem-
nă (хотарез) конfiaiт ; а пiнne semne iп итегу-
гра iп пеqиnгъл тутi сърь о азъ сiгълъ каге съ se
attintъ de чea d'ъпtъкъ.

ЧИРКОНСПЕКТ, adj. *Prudens*. Іоделлент, dis-
cret, кt бъгare de seamă, пiзit iп vorbъ, etc ; каге
нr face пiмик сърь a se bine-kibzi mai inainte.

ЧИРКОНСПЕКЦИЕ, sf. *circumspectio*. Ирдиндъ,
iоделлентчнiе, (пазъ) ; diskreцiе iп огi че.

ЧИРКОНСТАНЦІЯ, sf. *Circumstantia*. Іншегуєз-
rage, ініциале.

ЧИРКОНСТАНЦІАЛ, adj. Каре аратъ чирконстан-
ціале, іншегуєзгіде.

ЧИРКУЛАР, adj. *circulatus*. Rotund; de патра
чегкілдій, каде аре гаңорт кү чегкілді.

ЧИРКУЛАРЬ, sf. Series пін каде се сағе ктпос-
кут да таң тұлға persoane desire ачеладын аткіл.

ЧИРКУЛАЦІЕ, sf. *circulatio*. Мішкогеа аткілдій
че тігбұда, че ұшбақ (чіркілауда съпүседі, (а бап-
дот).

ЧИРКУЛАРЕ, vn. *circulari*. А ұшбақ ін птеңкіт,
ін аюопіе кітівъ, sferikъ. § (fir.) А ұшбақ din тәнпъ
ін тәнпъ: se zice desire monedă; din гүргі ін гү-
ргі, desire о пүнелъ.

ЧИРК, sn. *circus*. Лоc destinat pentru jocuri п-
вліche, пентру аллеғіткіре.

ЧИРОГРАФ, sn. Semnătura, simbolul, білдір,
какakterулік не marginea үній seris, sunte a se bñică în
dosă sau cîndyse de unde este print, prezent la biletet-
rile de bankă, etc.

ЧИСТОГЛОЦІЕ, sf. *cistoflogia*, t. de medi. In-
flammatio benniciei.

ЧИСТОГЛЕКСІЕ, sf. t. de medi. Paralisia be-
nniciei.

ЧИТАДЕЛЬ, sf. *Arc*. Fortegeцъ, четьціе каде
команды үней четьці.

ЧИТАТОР, snmf. Каре чітказъ пасаукий атате
din autor.

ЧИТАЦІЕ, sf. *Prolatio*. Esunțarea үній пасауїй
үней біркілді, үній fragment tras dintr'o scriere, din-
tr'o saunt, sunte doavă. § t. de legis. Іuseminarea
зіллеі де інъдішаре інг'юн проches.

ЧИТАРЕ, va. А іusemua mi a se сағе ктпоскіть
зіоа де інъдішаре інг'юн проches. § А sunțue паса-
укий dintr'un autor. § А esunțue, a птпue de fadъ

піскай імпремутъгъ, заѣ есемпле. (Se конјугъ ка А т
Г а р е : чітез, чітезъ, чітеазъ, etc.)

ЧИТЕРНЪ, sf. *cisterna*. Reservoirъ, пыстръториъ,-
denositi syteran de аль de плоаie.

ЧІВІЛ, adj. *civilis*. Kare приведе пе чівіл, s'attinje de кончетъдеан. § t. de juriusru. Tribхуал чівіл:
кare пу este криминал. § t. de практи. Moarte чівіл,
еффектъ унії хотътъри de јудикатъ кare desnoaie пе чі-
неvă de toate дrentъриle чівіле, de кончетъдеан. § sm.
Kare пу este тілitar.

ЧІВІЛІСАЦІЕ, sf. Fanta чівілізътъ, ефектеле сї ;
стареа челнї че е чівіліат ; кare пу este in стареа
барбарь, selvaticъ ; социабілітате. ☀ Чівілісагія пу
шії va avea întreagă нерекудія sa декът пумай канд
оаменій vor invenâ de a пад оамори пе оаменій, кінц
ни in пумеле јустігіей. — Фъгъ геаіюе ші бъгъ блюо-
сие, чівілісагія пу баче ват чечъ декът пумай птие ин-
тътъдіта iskusingдъ іu локъл віолінцей.

ЧІВІЛІСАРЕ, va. А бачче социабіл ; а лумінà, а
імбънътъці обіческигіе. (Se конјугъ ка А т і к а г а е :
Чівіліз, чівілізез, чівілізеазъ, etc.)

ЧІВІЛІТАТЕ, sf. *Humanitas*. Mapiere oneste ші
вобълде de a trb' пі de a конверса іu луміе.

ЧІВІК, adj. *civicus*. (Короань чівікъ), determinatъ,
іоктвінъдатъ ктівâ пентру въ а скънат вісажа да та
чечъдеан. § Kare s'attinje de чечъдеан, de чівіс (ін-
секундъ, virtuqдъ, дrentътъ чівіче).

ЧІВІСМ, sm. Зел, патріотизмъл de кare ун чечъ-
деан, та чівіс este інвалідегіт ; характеръл адевърат-
лі чечъдеан.

ЧІВІС, sns. Bourrez, (bourgeois). Vezi бургезie.

ЧІВІСІЕ, sf. Vezi бургезie.

КАВАЛЬ, sf. *Cabala*. Tradigie evree astură es-
plikației elegendice a sanctei Scriptură.

КАКОФОНИЕ, sf. Întâlnire de sunete, de гла-
сът, de instrumente disperdate, беспорядок; (глаз) то-
че чистъ; адъптиране de silabe, de vorbe чист звукове.

KADAVEROS, adj. Care gine, care este appoală
de cadaver; (фраз., мирос *cadaveros*,) (sic.) (зиждат ка-
daveros), пешимитор.

KADAVER, sm. *cadaver*. Corp mort. (stirv).

KADINЦЪ, { sf. *Numerus*, t. de числъ. Мъстри

KADENЦЪ, { числът като генулеазъ тишката да-
нули; terminația armonioasă a тузи fras чисел прін-
тру генуа. § t. de лите. Terminația, въдerea,
ժամանութեա перид; мъстри armonioasă a тузи vers,
etc. § t. de танецъ. Щвадета потривit, етал на ка-
дули.

KADINЦАТЬ, { adj. Unde kadinga este (пъзитъ)
KADENЦАТЬ, { observații.

KADENЦАРЕ, { vs. ши sf. А сачче кадинга; (а'шт

KADINЦАРЕ, { kadença пашай, ցետրիде. etc.),
а яс геттак динъ о мъстри оаре багъ.

KADIE, sf. Arbitrația de ambri (de рихайбар).

KADRAN, sn. *Horologium*. Оголоциј de soare,
⌚ Апичйт чеј тинчюшт стут ка тимбра kadranyatъ со-
лаг, ей пир кът soarele. (Wicherley.)

KADRУMAN, s. ши adj. t. de istoria natruală. Ma-
miser кът natr пісююре, імпульс serviciul тъйде-
лог: se zice despre маітудъ.

KADRУPED, s. ши adj. Апімас кът natr пісююре.

KADRУПЛАХ, adj. quadruplum. Імпульс.

KADRУПЛЯКАРЕ, vs. quadruplicare. А аяа de
natr огі ачеллаш пүттүрг, а імпульс.

КАІС, sn. *Quai*. (Члайдъ) strada de pe margini-
hea уней аue dintr'o четате.

КАЛЧИДОСКОН, sn. Ідеавъ de Karton sau de alt чевѣ, альнд іпсънти о прістъ скатъ формату де оглінде, астрнать да апънодъ къпътъиелу къ стике, кънінгънд да пакета inferioarъ піще пірі objete каге, рефлектате de прістъ, formeazъ піще десемнірі фримоа-се ші віаріате къ пыт інвітегрї идеава.

КАЛІФІКАТИВ, adj. Каге дѣ, аратъ каліфікація.

КАЛІФІКАЦІЕ, sf. Attributia чнєї каліфъї.

КАЛІФІКАРЕ, va. иш sf. A insemnă, a аратъ калі-
татае ; a дѣ ти тітат о енітѣтъ, іu бине sat іu гѣй.

КАЛІТАТЕ, sf. *qualitas*. Чеea че саче къ ти ат-
еру este intr' ти селъ sat іпіг'алья ; въпътатеа сѹй га-
татеа ліпг'алья, селъ. ☺ Иреа rareori іші аратъ чи-
нева vorbind калітъїлe че are, ші adesea ori sunte
вчелдса каге ії ліпсесе, (Lessing.)—Пrima ші чеа
маї immortalъ калітете а чнєї семеї, este һліндея (J. J. Rousseau.)

КАФІЕР, sm. Абітате каге саче пасеаоа.

КАЛАМАТИТЕ, sf. *calamitas*. (Nenogochire) ма-
ре, (nenogochire) півілкъ ; adunătate de (nenogochir)
каге кад не ти om, саў не маї тутадї.

КАЛКОГРАФІЕ, sf. Vezi : Халкографіе.

КАЛКОГРАФ, sm. Vezi : Халкограф.

КАЛКУЛ, sn. *calculus*. Шiппда піммерелор ; со-
котеаъ. ☺ Totul іn vieadъ este ти калкул ; trebuie
а дінеа вітнушна іntre bine ші іntre гѣй. (Bonaparte.)—Obiціїтепе не om a ragionă just іn тоате : ві-
діту. піcekum ші кrima este ти калкул гremit.—Дъ-
ва съ sie dat ; альтеа hinessačchea este пумай ти кал-
кул, ти interes, o добіодъ гшіноаю.

КАЛКУЛАВІА, adj. Каге se поате калкул, sokotî.

КАЛКУЛАТОР, smf. Каге калкулъ, sokotеџе.

КАЛКУЛАРЕ, va. *Computare*. A sokotî, a бач-
те sokoteазъ. ☺ Ionimele челле бүне ти калкулъ
пірі одатъ. (Vanier e.)—Interestă adesea огі калку-

аъ тай гъў декът desinteresarea. — Маї tot d'atva чи-
певà вадкуль гъў кънд sokoteше къ frica saў къ спе-
гавца. — Чей тай штадї din кагї вакътъ погонда вад-
куль гъў (ишї какъ гъў sokoteala).

КАЛІВРУ, sn. *Amplitudo.* Пгоногдіа, тънтра,
търимеа гүреј тутї тиц, чвей пътче, тутї пістоа; тъ-
римеа bombei, а глондлатї пгоногдіонатъ не ачеа
гуъ.

КАЛОМНИATOR, smf. *calumniator.* Kare deffa-
шъ. ☀ Invidiosu (nismvitorya) este вадомниator.

КАЛОМНИЕ, sf. *calumnia.* Deffышмаре, vorbire de
гъў. ☀ Каломниile se intind ca півутгеле de tot de
земнї; te siadї а де скоалте, dar петеа гешъв.

КАЛОМНИARE, va. *calumniare.* A deffышмà, а
vorbi de гъў. ☀ Ar fi ти гъў не јумътate fiind ну-
мај іюшъдат; даќъ не дъвигъ ачеаста п'аї fi щї вад-
омниат de іюшъдаторуа тъў.

КАЛОМНИОС, adj. *calumniosus.* Каге вадомниа-
сь; каге кундринде вадомни (discurz вадомниос, vor-
бе вадомниосе).

КАЛОРІК, sn. t. de химie. Fox; favid, foarte
stingire, foarte rar, foarte еластик, foarte симпатик, че
ну se поате кънтигъ, resimndit претъндenea; присп
ад къладгей.

КАМАРАД, smf. *Socius.* Сод, companion.

КАМЕЛЕОН, sm. *Cameleo.* Тъгътоаре; гүдже
каге ишї скимбъ шлоагеа пеллї, ти 'ш'o саче ба а
објетолог че'л інкундигъ. § t de astro. Констелла-
ция meridionalъ. (fig.) Om скимбътор.

КАМЕЛАДИЕ, sf. О флоаре (розъ de Japon).

КАММЕРЪ-ЛУЧИДЪ, sf. t. texn. Пристъ de
кристал каге продъче tot одатъ рефракциа шї refrакциа,
ши къ ајтога къгия se вид објетеле на зъгъвите це
хъгъеа не каге вадкеј кончното лог.

КАМОМИЛЪ, sf. *Anthemis.* Планъ vivace (всич-
ко тънде штат), коримбисъ, aromatikъ.

КАМПИОН, sm. *Bellator*. Атлетъtor. Se numeаă asfel atatъtorii че se аллещеа din partea a doă armate înamiche sau а se batte ei în locuri armateelor.

КАН. sm. Принц, commandant татар.

КАНИГЬРОО-ЦЕАНТ, sm. Dideaf, патрупed de la Нюэ-Оландъ, відът чеснішій, къ післяога de dinapoi атпчї, къ коада еластікъ.

КАНАДАЛЕ, sf. *Plebecula*. Популадія чеа тай тічіоась, проастъ, віль; чеі не вагій чінеа ії desupruseше. (Deala сапіs, въїве.) ☺ Принцій път стат інъцації десят гедатів къ попогта; se іnjoaseră пе синеле пуміндъ'я канадаlie.

КАНДЕЛАБРУ, sn, *candelabrum*. Уп сеа de (севшпік) канделіер дунъ moda антикъ къ тай штате гамотиге.

КАНДЕЛАІЕР, sn. (Sewшпік).

КАНОАРЕ, sf. *candor*. Кутъценie de strălăcet, sincheritate, strălăcet; іnnimă deschisă. ☺ Kandoarea este чеа тай stramos ornament (nodoabъ) аă семеїї.

КАНИД, adj. *candidus*. Kare are kondoare. Vezi тай sn Kandoare.

КАНОН, sn. Тып. § t. teolo. Kin, педеансь.

КАНОНАДЪ, sf. Deschizare do типти.

КАНОНИЕР, sm. Kare servъ да капоу; тупаг.

КАНОТ, { s. *Cymbula*. О тікъ бағкъ, атпіре

КАНОТЪ, } de коајь saă dintr'yn sinerg түспені de arb're.

КАНТИК, sm. *canticum*. Къптең, поешъ лігікъ sure gloria атї Dymnezeї.

КАНТИСТ, smf. Kare професеаъ філософia атї Kant.

КАОС, sn. *Chaos*. Vezi; Хаос.

КАПАВВІА, adj. *Capax*. Kare are қалітъділе че-

КАПАЧЕ, } гіле ыре а пүтей ғащче чевә; ыре есте in stare de a ғащче ти дінгіт оаре ыре; іndemпnatіk ізкысит, пріченіт.

КАНАЧИТАТЕ, sf. *capacitas*. Інкунега чи
vas, лъгчимеа юї адіпчимеа лїй, кът поате чинеа, ку-
бринде. § (бг.) Пгиченпеге, исевингъ, indemннаге ;
пътвндере а mingij.

КАПИЦІ, sm. *Portaria Seraiuui*.

КАПІЧІ-ВАШІ, sm. Къпетенія · portarior Serai-
euui

КАПІТЕА, sn *capitulum*. Hartea суперіоаръ а т-
ней колоапе; ornamentiа че se пуне d'asvra ej.

КАНІТЫЛЛІЦІЕ, sf. *Conditions*. Трактатъ че
фак імпрестрагії въ імпресувъторії педиръ darea че-
тилгі ін шынеле лог; kondиции въ каге se сунит
імпрестрагії.

КАПІТУЛАРЕ, va. *Transigere*. А трактѣ деснре
кondишил въ каге se інкіпъ о честате імпресувъторіолог.

КАПРИОЛ, sn. Сърітігъ de daug ne fioie каге
stъ інтръ а къдеа інтръ пісюор. (дела капри.)

КАПРИЦІДЬ, n. *Libido*. Fantasie ; воінгъ чында-

КАПРИЦІЛ, /tъ, bizarre, маї tot d'astna nedreau-
тъ, rea.

КАПРИЦІОС, adj. *Libidinosus*. Fantastik ; ачел-
ла каге are каприциръ:

КАПТИВ, s. adj. *captivus*. Sraav, принс, ляят in
гтетъ, (rob.)

КАПТИВАРЕ, va. *Arcè habere*. А факче кантів
не чиневâ, (a robi.)

КАПТИВИТАТЕ, sf. *captivitas*. Starea челагъ че
é склан, кантів (robic) ; starea інкістлї въ темнігу.

KARBON, sn. t. de химie. Кърбуне курат каге
ну se поате дескумпнне ; чінчіл варбонос, substant-
дъ елементаръ.

KARBONIK, adj. t. de химie. (acid —), раз,
resътат din чніреа карбонатлї въ оксидентлї.

KARBONISAЦІЕ, sf. t. de химie. Fanta de a
stimblâ, de a redчче въ карбон ; елексле ej.

KARLONISARE, va. t. de *ximie*. А гедуче, а префаче *in carbon*.

KARKASB, sf. Оаселе ъгър карбон ші звукъ педескъ-злачъ алле звукъ ашмад, ъгър трембрізъсъ, (кошъ); коготъ, керестеаоа чупей паве, коштъ ей.

KARDINAЛ, sm. Чупа din zo пеладжі ай киг-үй Норд-ї когъл аллегре не пана.

KARDINAЛ, adj. *Proscirpus*, adj. Пінчіпа (птиці саў вінтрі кардинала), Сідял, Nordya, Estya Честуха; (віндрі кардинала), пінчіпа: Пітереа, Пітдинга, Істігія, Кашпітареа; (птиці ѿ кардинала), інсем-вюнд кантате, юльме опус да чез ordinata.

KARIATIDЪ, sf. *cariatides*, t. de архі. Фигуръ de феме, de бірбат, etc. щиңьнд о когнішъ, чи бақов, etc., не кап.

KARIBD, sn. О адінчиме астура коастелор Сіци-лиј; а кідеа din Karibd *in Sicilia*; (Br.) дінтр'чи пе-гюол інг'алья, дін гъў ін мэй гъў.

KARIERЪ, sf. Meseria, оккупација, арта din ба-ре юніоне чинева.

KARIKATУРЪ, sf. Skimonеситъ ю зүргүүвие.

KARITATE, sf. *Beneficus*. Везі: Харитате.

KARNAЦИЕ, sf. t. de зүргүү. Зүргүүлүүръ де киг-үй, кодогитын лор; кодоагеа пелдій омтатай.

KARNIVOR, adj. *carnivorus*. Кара се патрече ку-кагие.

KARНОСИТАТЕ, sf. Kresкътъ de гарне да үр'зін лор.

KARTЪ, sf. Везі Хартъ.

KARTІЛАЦІЯ¹, { *cartilago*, sn. t. de Anat. Парте

KARTІЛАЦІНЕ. І алдын когу, вироасы, нesим-ділбілъ, еластикъ, uniformъ, nettedъ, маі пішіп комп-ланктъ деміт оста, ші кара се ғіль да ғаппоптуз атт. (төгріл).

KARTIЛАUINOS, adj. *cartilaginosus*. De *natura*
cartilaginosa, a (сърчано-костно).

KARTON, sn. (Мукачево). § Портфолиј de desemnător.

KARIIL, sn. Неатру soarte rare, кременне.

KASANIER, s. și adj. *Desidiosus*. Күргя ії пла-
че а medeа а кашь.

KASKADЬ, sf. Кедре de apă cu stomot dintr'o
înălțime și din stîncă în stîncă.

KASKЪ, sf. *Galea*. Armatrъ апъгътоare а кэ-
пудай.

KASEMATЪ, sf. t. de fortificație. Лок волт стат
зидри de fortificație, спре а апърà куртина, шансони-
те; батерия аконеритъ.

KASETЪ, sf. *Arcula*. Синеца, bisectealudъ. § Тé-
зарга чуїй геде, пунга са.

KASTЪ, sf. Sertă de o predință oare каре; о вла-
сь dintr'un stat. § adj. Куратъ, съръ (шаханъ).

KASTEЛАН, smf. *castellanus*: Прониетата тут
кастел.

KASTEЛA, sn. *castellum*. Четъгүie. § Kasъ mare
сај налал иштъріт ая ур'үнел persoane мары.

KASTITATE, sf. *castitas*. Virtutea челлуй че ё
kast, курат, індеплент, депърт de тоатъ desfruare;
абгинere деяа пъчегіле карней, азаръ usmай кънд
сүн дұппа жеңе.

KAST, adj. *castus*. Курат, modest, depърт de тоа-
ть desfruare, індеплент; каре se abgine de пъчег-
іле карней. ☺ Se zice de o femeie, de o fată ки este
індеплент; dar ar si mai o імpertinentă de a зиче
въ este kast. (Menage.)

KAZ, sn. *Casus*. Ачцидент, eveniment, інтъпаге.

KAZУАЛ, sdj. *Fortuitus*. Інцидент, каре se
пояде інтимна сај нт.

KATAKOMBE, sf. пл. *catacumboe*. Sitteran ser-
вind nentru мorminte, de denosil de oseminte de martirи.

KATAFAЛK, sn. Dekoracijie, ornament finebris d'a-

зупра туті сіктий. § Skafald пе каге se eseектъ чеі кон-
дамнації да тоарте. *Catafalco*.

КАТАЛЕПСІЕ, sf. Уп сеа de аополеңсіе өт інде-
пепіреа, аттогдіреа когпұлатій саў а үпті мембрғы, ге-
ссіләгеа ғемъинд tot либберъ ; інчеларе үенегель саў
пагіаль ші momentanee a viegeі че іп үртъ іші жа-
іағышій когста сът.

КАТАЛЕПТИК, adj. Altarakat de каталепсіе.

КАТАРАКТ, со. *cataractes*. Каскадъ, къдереса а-
пей үпті ғарыній, үпті гій пе коаста үпті мунте, үпті дең.

КАТАСТРОФЪ, sf. *catastrophe* Ұлтимат ші үрин-
чіпаалта eveniment dинт'о tragedie ; eveniment, інти-
пларе fынестъ, пепорочитоаре. (Бг.) Sършит пепорочит-

КАТЕХУМЕНЪ, sf. *catechumena*. Галеріе de бисер-
гікъ. § sf. А چелла пе каге іп іюнадъ чінека катехизмұ.

КАТЕДРАЛЪ, sf. Biserrіка пірінчіпаалъ dинт'я Stat, саў dинт'о епархіе.

КАУСЪ, sf. *causa*. Пірінчіп ; пірінчіпъ. ☀ Ави-
біпія este қатса ordinare a тұтадоғ гегегелог, ші тиа-
ния este қатса тұтадоғ геволацціелог. (A. P.)—Радіа пірі
дектін ну пірінчіде ефекте былъ қатсь ; үріма se от-
темде Drmnezeř ! (Saint Augustin.)

КАУСАРЕ, va. *Create*. А сі (орічіпіа), қатса, інче-
нітуда а үн че. (Se конјуръ па А ткага е : Katssez, қат-
сеzj, қатseazъ, etc. katsam ; қatsaij ; ami қatsat ; қat-
sassem.)

КАУСТИК, adj. *causticus*. I. de mediciи. Агръзілор
(medicament, қеақ қатстік). § (Бгг.) Миштілор, atting-
тилор, satiric, (persoanъ, snirrit қатстік) ; (sin.) § su.
Пленарадіе mediciналь, хімікъ пентті ars қыргызіле
netrebyнчиоase, etc. ☀ Satira este үп қатстік віолент
че ну е iertat a'л intrebringа декті үрімаі snre а тъ-
мьдіті үп тъж інвeterat.

КАУСТЕРИЈ, su. *causterium*. (дела қаіш, аз.)
Гағыр іп қагиє ғыктій өт соң саў өт үп қатстік sure а

пічоті акулєа о пігоідіе, о formagie de пігої; та-
чель, бубнъ arteficiалъ.

КАУСТЕРИСАЦІЕ, sf. t. de mediui. Fanta de a
face уп каустерії, de a arde пітруїле netrebuinchoase
deala уп копи вії.

КАУСТЕРИСАРЕ, va. mi sf. A ərde кт уп каустік.

КАУЦІЕ, sf. *cavatio*. Respunzator, кare se ауце,
se іодатор-агъ пешиц чинеава (кеzam).

КАУАЛІКАДЪ, sf. Marui, ъмблат помнос ші ре-
гізат de mai multe persoane къдare.

КЕ.

КЕСТИННЕ , } sf. <i>Quaestio</i> . Істrebare; pronosijie КЕСТИЕ , } de discurat; зуки desure кare este vorba.

КЛ.

КЛАНДЕСТИН, adj. *clandestinus*. Sekret; съект
in sekret mi in коотра лефлор (ашог, кууніе, адіна-
ре, etc. klандестіне).

КЛАССИК, adj. *classicus*. (актор klassik) Апробат,
маре, кare face autoritate; (карте klassikъ), пгімінтъ
in классеle коллеџуризor; (пгімінт klassik), Italia,
Греция; (актор klassik), de nrимыа ordin, servind de
model.

КЛАУСТЪ, sf. *Clausula*. Инсістене, disnosijie па-
тіктасъ а уні трактат; а уні контракт, etc.; артико-
лъ уні конвенції, уні інвойці.

КЛАВІЧУЛЪ, sf. *clavicula*. Челле доъ оазе ле-
rate de уп къпільї аа умніere ші de челладаал in
мізлокула испітвай d'асуңга.

КЛЕМЕНЦІЯ, } sf. *clementia*. Індістене, virtute ка-

КЛЕМІНЦІЙ, } re face ne уп sіnperior a iertă, a им-

ПУДІА ПЕДЕАЦДА: se zice desuire Dumnezeu, despre acelaia carei aici autoritate astupemt, despre un judecător, deosebit de cîrinte. ☺ Acelaia care nu are nici o (mîlă), nu merită nici o clemencie.

КЛЕМЕНТ, adj. *clemens.* Care are clemencie; îndurare, (Dumnezeu, judecător, prieten, cîrinte, etc., clement).

КЛІЕНТ, smf. *cliens.* Acelaia pe care îl apără și avocat, și procuror; (boala), maladă și medic.

КЛІЕКТЕЛЪ, sf. *clientela.* Clienții tău avocat, acela pe carei avocațiu îi apără; (boala), maladă și medici.

КЛАІА, sf. Una din Mese; care prezidează istoria.

КЛІО, {

КЛІКЪ, sf. Adunătura de oameni spre a conspira; a iniția sau a învăța merityul tuturor parților.

КЛІНЪ, sf. *Declivitas.* Loc care merge skoborind; skoborin; coastă.

КЛУБ, sn. *Club.* Adunare politică, filantropică, etc. (club, asociație, engl.)

КО.

КОАЛІСАРЕ, va. A aduna puțeri sau atacare său apărare; a se ridica contra.

КОАЛІЦИЕ, sf. Adunare de opozanți, de puțeri în contra altiei.

КОКАРДЪ, sf. Nod rotund de papagăie la părțile; semn de o partidă oarecare.

КОДІКЪ, sf. *Codex.* Adunare de legeuri, de ordinamente la un loc (codică lui Justinian; codică lui Napoléon etc.; codică civilă).

КОЕРЧІВВІА, adj. Care poate fi sinistru, strimtorat; care poate fi adunat în oarecare măsură (abyr, vanoare, coeziubbiș).

КОЕРЧИТИВ, adj. Карте аре пытerea de a si și, de a aduna, de a strimtoră **да ти лок**.

КОЕРЧИЦИЕ, { sf. *coercitio*. Пытere, dreut, фан-

КОЕРЧИЧІЯНЕ, { тъ de a si și **ла datorie, за кр-**

динцъ, de a immedita de a se denþrta, de a se abbat-

те dela diosa (a avea drent de коерчіце астура пытіва).

КОЕСИСТИНЦЬ, sf. Simultaneitate, esistingъ, а-

лагате іншиңүйн ачеллаш тімд, totodatъ.

КОЕСИСТАРЕ, va. А esista imuresnъ totodatъ

ку алты; t. didart.

КОФРЫ, { sn. *Arca*. (Sinet.)

КОФЕР,

КООРТЪ, sf. *Cohors*. Түпъ de oameni, маѣ tot-

d'anya armadї; кога de pedestri romani dela 500 да

600 oameni.

КОИФАРЕ, va. (Дела коіф). А аконегі, а ornă

капта **ку коіфігъ**.

КОИФОРЪ, sf. *Integumentum*. Аконеремінта, ог-

наментта капталы.

КОЛІБРИ, sm. *Polithmus*. О пассере foarte miti-

КОЛІБРИ, { тікъ de Америка шi foarte frimоаси, ін-

кът пағыз ар бi орнаты, ку феңстри де netre скимие.

КОЛАДВОРАТОР, smf. Карте **ләккеазъ** ішитет-

пъ ку алтыла о картеле саý алт-чевә; карте іл айжы

in гендеріде салле.

КОЛАДВОРАЦИЕ, sf. Kooperagie; fanta кола-

ватораторизор.

КОЛАДЦИЕ, sf. *collatio*. Пъвз тшог **ін логта**

чідей, дејтулатт, пъвзтулатт; гестаге.

КОЛАЕКТАРЕ, va. А aduna.

КОЛАЕКТОР, smf. *Coactor*. Адъвьтор.

КОЛАЕКТИВ, adj. *collectivus*. Карте інфыцишевазъ

о идеи **билинзытоаре de ти tot** (воръв колдектів) : ез.

номог, арматъ, etc.

КОЛЛЕКЦИЕ, sf. *collectio*. Адънътъгъ.

КОЛЛЕГИУМ, sn. *collegium*. Компание de persoane de аченашї demnitate, vredniciе. § Аогъд destinat пентру інъцътура юніцелог, літерелог, дімбелог, атеалог, etc.

КОЛЛЕГА, snif. *collega*. Конфрате, companion да vr'o vredniciе, да vr'o дргътторе, да vr'o missiune.

КОЛЛАІСИЕ: sf. *collisio*. Isbitrъ de doъ корни; (бг) isbitrъ de nartitvг politivе; лутъ, вѣтае.

КОЛУМВЪ, sf. *columba*. Поримбидъ:

КОЛУМБЕЛЪ, sf. Поримбидъ mititikъ.

КОЛУМБАРИУМ, sn. *columbarium*. Поримбар.

КОДОНЕА, sm. *Chiliarchus*. Командант de ти regiment.

КОДОНИАД, adj. De колониј.

КОДОНИЕ, sf. *colonia*. Ниммър de persoane din ambe seccale trimise dintr'o дъкарь intr'адла sure a se ашеза аколо.

КОДОНИАЦИЕ, sf. Fanta de a колониза.

КОДОНИСАРЕ, va. А ашеза колониј.

КОДОНАДЪ, sf. *Peristilum*. Штът de колоане.

КОДОАНЪ, sf. *Columna*. Стълп.

КОДОРАНТ, adj. Каре колореазъ.

КОДОРАРЕ, va. *colorare*. А дà кулоarea; § (бг.) А да о сримоасъ інтицишаре, annarinidъ да ти че каре este rit, гъв. (Se кончигъ на Луклаге; Колор саъ колорез, колор саъ колорезъ, колоагъ саъ колореазъ, etc.)

КОДОРИФИК, adj. Каре продълче кулоarea.

КОДОРИГРАД, rn. Instrument каре дъши инъкше інкт съ от se маи скимбе кологиле когитилог.

КОДОРИТ, sn. *Harmoge*. Amester de кулоарти; ефектъ, ресталитъ, інпргенитъ, контрастъ, армония зор, инт'и табдоъ, etc.

КОЛОРИЗАЦИЕ, sf. Skimbarea cu culoare a substanțelor, a lichidelor; trecerea de la o formă la alta.

КОЛОРИСТ, smf. Zicărui care încoloriește, care împodoaște bine arta coloirită; arta de a bine combina colourile; zicărui care dă coloile ne stămure.

КОЛОСАЛ, smf. *colosseus*. De o mărime nesigură (înțelesă; pătare înțelesă), foarte mare.

КОЛОС, sm. *colosus*. Statuă, său (sir.) om gigantik; se zice de un om, de un stat științnic și mare.

КОМБУСТИБИАТАТЕ, sf. t. de chimie. Proprietatea ce să mai toate corpurile dă se unii cu oxigenul, de a arde.

КОМБУСТИВИЯ, adj. Care are proprietatea de a arde, dă se unii cu oxigenul. § sm. Tot ce servește ginerării, nentrii nutrimentului fokuat.

КОМБУСТИЕ, sf. *combustio*. Fanta arderii pe deosebire; întreaga descompunere prin foc.

КОМЕСТИВИЯ, adj. *Edulis*. Băi de mănuși pentru om; care se poate mănuși.

КОМЕТ, su. *Cometa*. Corp ceresc care se crede a fi de natură planetelor, estraordinar, luminos într reflecție, urmat de o coadă luminioasă, și abundență din echipă intr-un ecou foarte prolonzit, foarte esențial.

КОМИК, adj. *comicus*. Care vine de adevărata comedie (nort, bucată, situa, om, komik); de rîs, care face să ridice. § sm. Fez, situa, actor komik.

КОМИТАТ, su. Adunare de bărbați comuniști, întârkăci de a diskuta o treabă, etc. § Ilalte dintre adunare polițici sau legea sunt a tractată, sunt a urezată o cestiyne, trebuie să participe.

КОММАНДЪ, sf. Luptă dată să se facă.

KOMMANDARE, va. *Imperare*. A ordona (a no-

riști).

KOMMEMORATIV, adj. Care reținemă suvenirea desore vinevă, (Sebare, ceremonie kommemorativă) sărbătore memorie înăi eveniment, etc.

KOMMEMORAȚIE, sf. *commemoratio*. Memoria înăi Sunt la zioa astăzi; Serviciu, (sașjba) ce se face la biserică săre memoria (homenirea) înăi re-

nosat.

KOMMENTAR, sn. *commentarius*. Interpretajie, explicație (tăzire), lămurire, bătăi de seamă, observații pe o carte sau a o carte înțeleasă, săre a făcăcă și i se simtă firmăsușile săi desenate, săre a o compună, etc.

KOMMENTATOR, adj. *Interpres*. Care face comentare. Vezi : Kommentar.

KOMMENTARE, va. și n. *Explanare*. A face comentare. Vezi : Kommentar.

KOMMIS, sn. *Proepositus*. Încărcată cu un post, cu o treabă, cu o misiune ; ajutor subaltern națiunilor.

KOMMISERAȚIE, sf. *commiseratio*. Comisiuni-

re, (misiuni).

KOMMISIUNE, sf. *Mandatum*. Încărcare dată,

etivă săre a făcie, a dăcie, a aduce, a suporta cevă.

KOMMISSIONAR, snsf. *Institutor*. Agenții incărcă

et etișoala săi vinzarea de mărfuri.

KOMMOD, adj. *commodus*. Că ce potrivit, (zes-

năsios) indemnăos săre ceva ; (imbăgașinare kommod)

în voie, care nu te gine, nu te strină.

KOMMODITATE, sf. *commoditas*. Iată, stare,

mizău, situație comună le, (zesnăsiră), îndemnație.

KOMMOȚIE, sf. *commotio*, Serdărită ; (fir.) tă-

ărare.

KOMMUN, adj. *communis*. Ceea ce este pentru

toga, a mai multora ; ceva care se poate folosi la mai

multă ; ordinat, vizorat, de rând.

КОММУНАЛ, adj. (Proprietate comună) а т-
неј комуне; комунъ (общество) а тут сај а до-
сате.

КОММУНАЛИСТ, smf. Member ad unei societă-
ți religioase.

КОММУНИТАТЕ, { sf. *communitas*. Societate de
КОММУНАЛИТАТЕ, } persoane religioase сај ти-
rene виэлунд схут о ачесаш геграль комунъ; кога
de локтиторі аї тнєй четьці, аї тут буѓг, etc.

КОММУНЬ, sf. *Civitas*. Кора de локтиторі аї
тут сат, тут буѓг, de четьцені тнєй четьці; до-
кула, каса тнде еї sadino § Sat, Monastire, îndelile-
гундise локтиторії. § вл. Brțrezzia, chivisiea enghereză.
(кампера коммунелор).

КОММУНИКАВІЛ, adj. *Contagiosus*. Кара se
поате коммунікà, дà, ахà.

КОММУНИКАТИВ, adj. Кара se коммунікà лесне.

КОММУНИКАЦІЕ, sf. *communicatio*. Fanta ком-
мунікàїї, effektele, rezultatele еї ; familiatate, ког-
resondingà, геладіе.

КОМПАЧИТАТЕ, sf. *Compactio*. Калitatea а че-
еа че este компакт.

КОМПАКТ, adj. *Spissus*. Des, strins ; кара аре
тнѧль subsistauцъ, materie, în тик волтим.

КОМПАНІОН, smf. *Socius*. Сод, камарад.

КОМПАРАБІЛІТАТЕ, sf. Калitatea лякгтлї че
се поате компагà, а доъ лякгтї компарабіле.

КОМПАРАВІЛ, adj. *comparabilis*. Кара se поа-
те компагà.

КОМПАРАЦІЕ, sf. *comparatio*. Vorbe prin кара
се facе о компарадіе, se aratъ asemnarea а доъ fi-
inge, а доъ лякгтї.

КОМПАРАТИВ, adj. *comparativus*. De компа-
радіе, кара аратъ компарадіа.

КОМПАРАРЕ, va. *comparare*. А чегчета, а е-

samiuă, a arătă rauortvile, komparagia, asemănarea între doi lucruri, să ţe de ni se notrivesc. § A egală, (a no:riv) o persoană **cu** altă. (Komparez ne Cesar cu Alessandru), a pînne pe același linie; a confruntă. (Se conjură ca Lărgăge: Kompar, să ţe komparez; kompară, sat komparez; kompară, să ţe komparează, etc.)

KOMPASIUNE, sf. *Miseratio*. Komplimire, (mizan), dărere a sănătății, altins de nezărtile autăia.

§ Nșmată cei nenorocîdă cunosc kompasionea.

KOMPENSARE, *compensare*, av. A face kompensatie; a bălață, a cuvenită pînă la a două lărgătră ce se îndepărtează **cu** altă (a kompensă tu lărgă, o datorie cu o altă); a renără, a îndreută în răză nrințăto bine; a desdamașă, (a desmîrbi). § Un viu și păcată nu poate fi kompensat cu nici o calitate bună. —Ainsa bălăndețești nu se poate kompensă într'o felică cu nici o altă virtute.

KOMPENSAȚIE, *compensatio*, sf. Stimajie, prețuire prin care se kompensează tu lărgă cu altă; § desdăvare (desmîrbire)

KOMPETENȚĂ { sf. Drență de a cunoaște, de a judeca.

KOMPETENT, adj. Care are drență de a juđăta; acelela căruia î se crede a se amesteca într'o treabă.

KOMPLAȚIE, sf. *Collectanea*. Adunătura strânsătre de fragmente să ţe frasvă atate din mai multe cărți, mi imurevnate într'un carton de suriere.

KOMPlekT, { adj. *complectus*. Întrer, desvîr-

KOMPLAKT, { mit, nerfekt.

KOMPlekTARE, { va. *complectare*. A împălini,

KOMPLAKTARE, { a desvîrni, a întregi.

KOMPLIKAȚIE, sf. *complexio*. A jocătura, conținută de lucruri de felurite nature (komplikade de crime, de negaztri, de maladii).

КОМПАЧЕ, { adj. Kare la parte *la* crima *al-*
КОМПАЧИУ, } tr.ia. Este a te facche *компаче*
la o innerteninge, (обръзгиче), *гърнд* de dinsa,
бърнд (хаз) de dinsa.

КОМПАЧИТАТЕ, sf. *Societas*. Імпъртъшите *la*
crima *алтия*.

КОМПАИКАТ, adj. *Implicitus*. Amestekat *къ* *ал-*
теle; *инкурат*; кare *нr* este *simpat*.

КОМПАИКАРЕ, va. *complicare*. А amestekà, а
адто имаешъ *таи* *тълте* *кубугур*; а *инкука* (*tre-*
бурие). (Se конјугъ ка *Лукаге*: Компак, саъ
компачез; компакч; компакчез; компакчъ, саъ
компачезъ, etc. *компакат*.)

КОМПАЛОТ, sn. *Conjuratio*. Купчет гър формат
de doї саъ *de таї* *тълдї* *in protiva* *куїва*.

КОМПАЛОТАРЕ, va. *Conspirare*. А *facche* *ком-*
плот, а *конспира* *in protiva* *куїва*. (Se конјугъ ка *Лу-*
каге: Комплотез, комплотезъ, комплотезъ, etc.)

КОМПОННЕРЕ, va. *componere*. А *forma*, а *fac-*
че *in* *intrer* *din* *маї* *тълте* *пъгдї*; а *комитупне* *o*
скриере, *о* *тъсикъ*, *in* *таблоу*, etc. (Se конјугъ ка
Пунпеге: Комптий, etc.)

КОМПУТОР, smf. *Kare* *компюте*.

КОМПОЗИЦИЕ, sf. *compositio*. Fauta de a *ком-*
пюне *чева*; *резултатъ* *еї*; *интрави* *de* *маї* *тъл-*
те *кубугур*.

КОМПРЕСТЬ, sf. *Penicillum*. Неттика, *къгиа* *къ* *ка-*
ре *se* *леаръ* *о* *урадъ* (*о* *ранъ*).

КОМПРЕСИВ, adj. t. de *хирг*. Чеса че *serveше* *de*
а *комприма*, *de* *a* *коstringe*, *de* *a* *stringe*.

КОМПРЕССИЕ, sf. *compressio*. Fauta de a *ком-*
прима, *de* *a* *коstringe*, *de* *a* *импужина*, *волтумъ*, *тъ-*
римеа *тутъ* *лъръ* *strinѓандъ*, *компримъндъ*; *strin-*
sътъ.

КОМПРИМАВИА, adj. Чеса че *поате* *si* *компрі-*
мат, *коstring*, *restrins* *нрн* *strinsътъ*, *прн* *апъстътъ*.

КОМПРИМАРЕ, *va, comprimere*. А *вонстине*, а *рестриюе* *къ* *virtute*, а *апъса*; (*sic.*) а *импредека*. (Se *конјуръ* *ка* *Адълаге*: *Компроміт, комприміт, компримъ, etc.*)

КОМПРОМИТЕРЕ, *va. In periculum adducere*, а *пуне* *иn* *негіоз*. (Se *конјуръ* *ка* *Trimittere*: *Компроміт, заў компроміт* (*таї бине компроміт*); *компромітії, компроміте etc.*)

КОМПРОМИС, *sn. t. de legis. Супримене* *ла* *арбитр*.

KONKAВ, *adj. concavus*. *Seobit, adinçit* *ши* *го-*
тод *инъгнит*.

KONKAVITATE, *sf. concavitas*. *Конкаута*, *скоби-*
тига, адінкытіга *штій* *кори*; *скобитугъ* *готіндъ*; *ка-*
витатеа *штій* *кори* *готінд*; *стараа* *луктузі* *конка*.

KONTABILITATE, *sf. Rendytialъ in sokotele.*

KONЧЕНТРАРЕ, *va. А adynă* *ла* *чентру*; *а'ш*
адынă *мінтеа* *ла* *ти* *сінгүр* *луктүз*. (Se *конјуръ* *ка* *Лу-*
ваге: *Кончентrez, кончентреzi, кончентреазъ, etc.*)

KONЧЕНТРАЦІЕ, *sf. Fanta* *кончентргїй*, *а* *ре-*
діяченії *иn* *таї* *мік* *волын*; *restatatura* *сї*.

KONЧЕНТРИК, *adj. t. de geometrie* (*Firtre* *кон-*
чентрич), *каге* *а'ш* *ачеллаш* *чентру*.

KONЧЕПЦІЕ, *sf. conceptio*. *Fanta* *прин* *каге* *иn*
пунк *есте* *кончент* *иn* *матріче*, (*зъмісaire*). § *Ser-*
бітореа *ла* *крестін* *а* *кончепціє* (*а зъмісaire*) *Mari-*
еї. § *Фактататса* *de* *а* *пічепие*, *de* *а* *іndelleнue*, *de*
а *аріум* *иn* *мінте* *о* *ідее*.

KONЧЕРТ, *{ sn. Concertus. Armonie de гластү,*

KONЧЕРТ, *{ de instrumente.*

KONЧЕСІЕ, *{ sf. concessio. Fanta* *de* *а* *чедде*;

KONЧЕСІИНЕ, *{ луктузі чес, с. ѿ чедре, лъсал альтіа.*

KONЧІЛЛІЗ, *sn. concilium. Adynare* *легалъ*
de *предлагъ* *снre* *а* *делібра*, *а* *девидде* *асына* *тнеi* *kes-*
тин *de* *doktrinъ*, *de* *діциплінъ*. (*Sobor*).

KONCHIS, adj. *concisus*. Стіл wi strins (axor, stіл кончіс).

KONCHISSIE, { sf. *concisio*. Кенітатеа лягутай
КОНЧІСІҮНЕ, | кончіс, konstrins.

KONЧЕТЪЦЕДАН, амф. *Civis*. Четъдеан din а-
чесаші чесаде ку алтын.

KONKЛАУВЪ, sf. *Adunare de cardinali spore a
аллејце уп попы.*

KONKЛАУВИСТ, смф. *Kare іосоцеще пе ти паг-
динал да конклавы.*

KONKЛАУСІВ, adj. *Kare terminъ, конкіde, sfir-
шешде.*

KONKЛАУССІЕ, sf. *conclusio*. Сфурмітка, інкієргеа-
тнелі трабе, тнелі ляктыгій; сфермітка тнелі diskurs; кон-
сертина тнелі ragionament, тнелі argument in formъ;
фата інкієрій; талима пропозициe а тнелі siлауцизм.

KONKОРДАНЦЪ, sf. *Rapport; постривire.*

KONKОРДЪ, sf. *concordia*. Уніре, конформитате
de voie. § Паче, вұны індеаллеңүере.

KONKОРДАРЕ, va. *concordare*. А si in тнire;
а тні. (Se конжігъ ка Ляклаге: Konkordez, etc.)

KONКҮЕРАНТ, Vezі: Конкегант.

KONКҮИСТЪ, Vezі: Конкетъ.

KONКҮРАРЕ, va. *concurrere*. А лякга імпугет-
пъ ку алтыл да уп лякту; а се тні неотт ти сфер-
шил. § A se інтечче ку алтыл да чева, а si in кон-
курунды, а се лтніла неотт ти птений, птений о ко-
роанъ, etc. (Reriusla ar чөрте ка ачест verb sa sie de
a treia конжігаге in i re; dar каптірдук лімбей саў т-
ретія Ромынілі чөрте а si de птима конжігаге, ші а зің-
че: Конкүр саў конкүрез, конкүрі саў конкүтеті, кон-
күр саў кірасызъ, etc; iar уп конкүреск си конкүр,
конкүредже саў конкүре, etc.) ☺ Күнда конжігъ ку
бінеле неотт armonia лягміл ачестея wi sericirea din
чесада. — Күнд погокула este obosit ку пої, саже
сь конкүре пінь ші чалле шаї тіңі evenimente sunе

гтіна поастрь. — Оаменії с'я́т легат інте еї ка ѿ
коокуте snre seriqirea по птмай а тпвія, чі а тутлог.

KONKURS, sn. *concursus*. Fanta коокутгытій, а
інтречегей, а коокутгыцей.

KONKУВІНАЦІЙ, | sn. *concupinatus*. Пелгечеге

KONKУВІНАТ, | імпретъ de бърват ку о се-
мее бъръ а si бътпвадъ.

KONKУВІНАР, sm. Kare are о коокутівіть.

KONKУВІНЪ, sf. *concupina*. Елеме кare коок-
утгече ку тп бърват бъръ а si бътпнатъ ку дінсья.

KONKУРЕНЦІЙ, | sf. *Contentio*. Иретеніе а маў

KONKУРІНІЙ, | тглора да ачеллаш лікет.

§ Атпъ компетеніаль ти іndustrialъ; іn тъчеге.

KONKУРЕНТ, smf. *Competitor*. Кare коокутъ
пендр ачеллаш атпъ іn ачеллаш тіпп; кare se in-
тече ку аліл да тп че.

KONDAMНАВІА, adj. *Damnandus*. Кare мері-
ть а si kondamnat да о пеедансъ; кare меріть а si
крітікат.

KONDAMНАЦІЕ, sf. *Damnatio*. Ідекатъ кare
kondamпъ (osiodешje).

KONDAMNARE, va. *Damnare*. А да о (хоті-
ре) jіridікъ іa контра птіва а (osindi); а критіка. (Se
коопјуръ ка Аткаге: Kondamo, saў kondamnez;
kondamni saў kondamnezі; kondamпъ, saў kondamnea-
зъ, etc.)

KONDOЛЕАНЦІЙ, sf. Мырттісіре de дyrre, de
шъхніre, de птгере de гтъ; палъпнегі.

KONFEDERAЦІЕ, sf. *Fœdus*. Легтітгъ, тніre,
аllianцъ de statіrъ, de попоаре de четъдені ліббері.

KONFEDERATIV, adj. De конфедераціе; тнде
есте конфедераціе.

KONFEDERAT, adj. *Fœderatus*. Усіт птн а-
зіанцъ, азіат птн конфедераціе.

KONFEDERARE, va. uers. (a se) *Fœdus inire*.

еъ тні імпетъ; а сачче конфедераціе. (Se конјуръ ка Ауклаге: Мъ конфедerez, etc.)

KONFERINЦЪ, sf. Adunare snre a se сачче vr'o desbattere; diskusie; конворбіреа таі туттора астрна тні Аукгу.

KONFERARE, va. *Conferre*. A dà, a аккордà. § Арагіонà, a vorbi імпетъ desure тн че. (Se конјуръ ка Ауклаге: Konfer, саѣ конфереz; конфері, саѣ конфереz; конферъ, саx конфереazъ; konferat, etc.)

KONFESARE. va. pers. *Confiteri*. А търтврі, а сундие грешалеле садле за конфесор (дхокуник). (Se конјуръ ка Ауклаге: Мъ конфесez, te конфесеz, se конфесеazъ, etc.) ☺ Чea таі mare пarte din пъкъюші імп netrek viaude iusutънд ne Dimnezeў шi конфесундте.

KONFESSIE, { sf. *confessio*. Мъттвріre de (гт-
KONFESIОНЕ, { шаледе) садле за конфесор (да дхокуник.)

KONFESOR, sm. Preot варе are пътереа de a аскрілă конфесия внуvă шi de a iertă пъкателье (дхокуник). Омъл onest варе n'are конфесор snre a'i sunila пъкателье, se сіледже a сачче таі пущине.

KONFESIONАЛ, sp. Докула тнде se сачче конфессия, кабінетъ конфесогузъ.

KONFIДЕНЦЪ, { sf. *Communicatio*. Коммюника-
KONFIDИНЦЪ, { цie; імпътвшire datъ саѣ пр-
imitъ desnre тn sekret.

KONFIDENT, smf. Persoanъ къгія se конфіdъ, se інкреде тn sekret.

KONFIDЕНЦІАЛ, adj. Уп че съкт, snrs іn конфиденцъ, іn інкреддере.

KONFIDARE, va. *Committere*. A інкредде; v.
pers. A se інкредде. (Se конјуръ ка Ауклаге: Кон-
fid, конфіz, конфіdъ; конфіdam; am конфіdat; конфі-
dassem; vorъ конфіdà; etc.)

KONFIGURAЦIE, sf. *Configuratio*. Formă esterioră; гъндхеалъ, dishosigie de сънчагеце. § t. de astro. Сънчагия перспективъ а планетelor. § Асемънare.

KONFIGURARE, va. А фирмă импресиъ. (Se кон-
јигъ ка Лихаге: Konfigrez, konfigurezī, konfigu-
реазъ, etc.)

KONFIN, su. *Confinium*. Margine, (хотару) в-
ней църгъ.

KONFIRMATIV, adj. Карте конfirmъ, intъreide,
окредингаезъ, adevereaезъ.

KONFIRMAЦIE, sf. *confirmatio*. Чеса че факе
маи таре, маи сигур, маи адевърат; intъrire, adeverire.
§ t. de ret. Партеа diskutatay карте кунринде doveziае.

KONFIRMARE, va: *confirmare*. А факче маи си-
гур, маи таре, маи адевърат; a окрединга, a adeveri-
ти че. (Se конјигъ ка Лихаге: Konfirm, saž
konfirmez; konfirmī, saž konfirmezī; konfirmъ, saž
konfirmeazъ; etc.)

KONFIСKABBIЯ, adj. Карте поате si конfiskat. Vezi: Конфискаре.

KONFIСKAЦIE, sf. *confiscatio*. Fanta de a кон-
фиска. Vezi: Конфискаре.

KONFIСKARE, va. А дхя гувернъл не seamă sa
аверёа чини кулпаббиял сире педеансъ. (Se конјигъ ка
Къдакаге: Konfisk, konfischi, konfisca, etc.)

KONFORMAЦIE, sf. *conformatio*. Кипъл, белуд
ку карте чини este organisat, este konformat; аш-
зареа пътцилог чини лукту, чини flinge.

KONFORM, adj. *Conformis*. Асемъненеа, карте
аре ачехаші formъ; карте аре konformitate, асемъна-
ре, по trivire, raport. ☀ Чел маи mare bine ла кар-
те поате нретинде чиневă este de a петречче о vieacъ
konformъ (notrivity) кт starea sa, кт густил сей.
(Voltaire). § adv. Convenienter. Într-un fel konform,
notrivity ку чева.

KONFORMARE, va. per. *Accommodare*. А факъче конформ, а дà форма. § v. ners. А se утвърнне, а se дà дунъ воинда кривà. (Se конјуръ ка *Лукаге*: Konformez, шъ конформез; конформези, те конформези, etc.)

KONFORMITATE, sf. *Convenientia*. Капорт, асемъпре инте доъ лукаги; конформитате де карактери, etc.

KONFORTABIL, adj. *Konfortativ* · бън, in des-
твълтор (нътривън, доктирилъ конфорtabile).

KONFORTATIV, adj *Corroborans*. (медициънъ,
дака конфортатив) каге интъреме, ајутъ, тутгезъ.

KONFRONTAЦИЕ, sf. *Collatio*. Фанта де а кон-
фронтà, де а пуне де факъ къ марториј не аквасадъ;
чегчетареа а доъ скриер; компарацие.

KONFRONTARE, va. si s. *conferre*. А пуне
де факъ къ марториј не чи аквасат; а есамина, а факъ
компарацие. (Se конјуръ ка *Лукаге*: Кон-
фронт, саъ конфронтез, конфронтъ, саъ конфронтези; кон-
фронтъ, саъ конфронтезъ, etc.)

KONFUS, adj. *confusus*. Амествекат, инбигнат.

KONFUS, adv. *Intrin* sed инбигнат, амествекат;
аменит, чимит.

KONFUSСIE, sf. *confusio*. Инбигнатъ, амествекътъ,
перъндиеалъ, тирбраре; аменит, чимире.

KONЦЕДИЧ, sn. *Licentia*. Воле, промислие де а се
дичче, де а се retrayде. § Азаре де зиоа бънъ.

KONЦЕДИARE, va. *Dimittere*. А дà концедиј,
а дà вое де а се дичче, де а се retrayде. (Se конјуръ ка *Лукаге*: Концедиез, концедиези, концедиа-
зъ, etc.)

KONЦЕЛАЦИЕ, sf. Ингешаре.

KONЦИЧ, sf. *Circutus*. Линия коге търгине-
тие, каге купринде, каге инкапција о сикуъ ши орин
каге се инфушишезъ ачеа сикуъ; t. de art.; инто-
ција таей четьдї.

KONFREGANISM, sm. Snirrit de confreracie ; sistem favorabilă confrerării lor.

KONFREGANIST, smf. Care este membru al unei confrerări.

KONFREGAЦIE, sf. *Coetus*. Confrerărie, compoziție în care sunt achitaii regele religioasă (Konfrerărie israelită).

KONGRES, sm. *congressus*. Adunare de suverani, de ambasadori sau a trăstă desnușă pache, desnușă interesuri statelor lor.

KONJEKTURĂ, sf. *conjectura*. Prezentată părere, opinie întemeiată pe apărințe, pe cale de dinăuze, dare și socratează.

KONJEKTURARE, va. A face, a forma o conjectură, a face prezentată părere. (Se conjugă ca *A-tăgăde* : Konjektură, conjectură, konjekturează ; etc.)

KONJUGAL, adj. *conjugalis*. (Cerătă, amor, datorie, credință vorușă) care să atingă de spirea nra suțenie.

KONJUGARE, va. *conjugare*. A arăta modificării, terminațiile verbiilor, dinu regele.

KONJUNKTIV, adj. t. de gram. Care conține, conține.

KONJURATOR, smf. Care conspirează împotriva; care formează, conduce o confrerărie.

KONJURATIE, sf. *conjuratio*. Conspirație, complot împotriva statului, împotriva suveranului, împotriva unui partid.

KONJUKARE, va. *Obscurare*. A răgi cu mătășire. § (gr.) A ruia demonii, temnișelelor prin rugăciune. § (n. sl. și a.) A consimătu, a forma în complot.

KONNETABIA, sm. *Scabili comes*. Capitală regală dirijată general; dirijitate militară; sau de ornamente.

KONIVENIИ, sf. *convenitio*. Complacitate uriașă, toleranță și disintegritate a găzdui-

ЛУЧЕ че чиневă є dator mi noate азă imuedikă ; ком-
плијатate.

KONKERANT, / sm. *Domitor*. Kare īa, кare a
KONKĒRANT, / знат твълте деси нрин арне.

KONKEТЪ, / sf Fanta лукът, кулоните де де-
KONKРИSTЪ, / ри нрин арне. Цяль, лукът знат.

KONSAKRARE, va. *consecrare*. A dedică, a dă,
a se инсирă, a se devoi АЗИ Dимнозеъ. § A devoi, a
сасиришă, a destină (timura саъ, венду са, avereя са
да хо че, саъ пентъ хо че); а se dă къ totъ,
интижире салле, остеолеле салле, etc. (Se конјуръ
ка Konsakry, саъ konsakrez; konsakri,
саъ konsakrezi; konsakry, саъ konsakreazъ, etc.)

KONЦІСНЦІЈЪ, sf. *conscientia*. Шинцъ, simti-
ment пачак ал съфектът desire ръч mi desire bi-
ne; къщет.

KONЦІСНЦІЈОС, adj. *Religiosus*. Kare are кон-
гънинга дезнато.

KONSKRІЦІЕ, sf. Азаре, скрире за оaste.

KONSKRІИТ, / adj. *conscriptus*. Скрия за оaste
KONSKRIS, / нрин соргът.

KONSEKKRATOR, smf *consecrator*. Kare konsa-
кът. Vezi : Konsakrage.

KONSEКРАЦІЕ, sf *consecratio*. Fanta de a kon-
sekra, нрин кare ти лукът este konsakrat; fanta нрин
кare нреота konsakry пынча, вища ши ана да Ае-
тиргие.

KONSEКУТИВ, adj *Sequens*. Пе гънд, д'a гън-
дъл зица дънъл азъл. (дъл зечи de зица консективе)
тна дънъл азъл.

KONSEКУЦІЕ, sf. *consecutio*. Щрмре а зицъ лукъ,
konservirъ. § t. de astr. (Люти, de консекуције),
шиагъл, тимула de дъл зечи mi поь de зица інте чел-
де дъл, ког јункцији азъл азъл ши азъл snareлъл.

KONSEКУИНЦІЈЪ, sf. *consecutio* Інкливере, конкрай-

zie trassъ diu пiще pronosциj ; trimare , чеea чe vine ,
trimeazъ dintr'o faptъ , dintr'o лукrare .

KONSEKVENT , smf. Kare ragjoneazъ ; kare are
o părtare notriuță și vorbeze .

KONSERVATOR , smf. *consesvator*. Kare konser-
vъ (пăstreazъ). § Альгитор , за знеi sisteme de gu-
vern , etc. Kare es-e în contra reformei .

KONSERVATIVI , sm. п.л. Partit de torii японii în
contra virilor care sunt reformisti .

KONSERVE, sf. *conservatio*. Fanta urin care
se консервъ за че ; rezultatele ей .

KONSERVATORIU , su. Докуд unde se консер-
въ (se пăstreazъ) чевă .

KONSERVE, va. *conservare*. (A păstra , a за-
зи вътре) ; a immediată stricarea , alteragia . (Se
конjurъ ка А т к а г а е : Konserv , saj konservez ; kon-
servi , saj konservezi ; konservъ , saj konserveazъ ; etc.
konservat .)

KONSIDERABILĂ , adj. Kare trebuie a fi konside-
rat ; remarkable , insemant . § Mare , important .

KONSIDERAЦИЕ , sf. *consideratio*. Fanta de a
конsiderа , de a esamină , de a възя във българе de seamă .
§ Merit , пръме . § Motivи , мотив (а лукръ , а si im-
mins , а si неvoit de oare кare koniderajii) § Възгара
de seamă in părtare ; ingezlenчие , пазъ . § Res-
pect , stima , пентр чиневă , пентр талente , пентр vir-
trу , пентр vrednici . § Renuntație . § Imortantъ .
in България карий пăstreazъ растениe јиедей , nerd
конsiderajie чеea че възгиръ in ridicosa . (Вън-
на рече) — Нѣдлегеа за este nimic бъръ koniderajie .

KONSIDERARE , va. *considerare*. A први , a esam-
ină , a se възя за за лукръ във българе de seamă . § A
avea respect ; a stimă ne чинева . (Se конjurъ ка А т
к а г а е : Konsider , saj konsiderez ; konsideri , saj kon-
siderezi ; konsiderъ , saj konsiderеazъ , etc.)

KONSEMN, sn. Ordin dat unei seutivede.

KONSIALLI^Y, sn. *consilium*. (Sfat) ☀ Ia pentru tine konsiliului che daă autora.

KONSIARI, sm. *consiliarius*. Kare dă konsiali; membru de konsiali (de sfat); membru al kurgii supreme.

KONSIMTIMENT, sn. *consensus*. Fanta de a prîmî, de a înțelege, de a răsi de lucru o propunere, o acordare. (Deva *con-*, cu, și *sensus*, simuire; adekwat a simgii impreună, său asemenea ceea ce este asta chiar și altă.)

KONSISTAN^CĂ, sf. *Coagulatio*. Îngroparea unui lăzid; starea lăzii când e vîrtoas, solid; stare de soliditate, de tărzie.

KONSISTARE } va. *consistre*. Se zice de starea

KONSTARE, } căci lăzii konsiderat în fiindca sa, în printrieștiile (instaurările) săale, în calitățile săale, în părțile săale; se mai zice despre o cestivne de desiderat (totuși konstă, sau konsistă și dacă...). (Se spune și Stare: Konsist, sau konstaș; konsistă, sau konstaș; konsistă, sau konstă; etc.) ☀ Adevarata superioritate konsistă în puterea și slăbată. (Stael) — Vaș de ambigiosul adevărat care face să konsiste gloria sa întră și redată patria în scălavie. (Cowley) — Perfecta seriozitate konsistă întră a face oamenii seriozii. (J. J. Rousseau). — Multirea unui desnot nu konsistă în meritul său personal, ci în îngrijirea tuturorii care îl încurajă. (Wrighth)

KONSOŁABVI^A, adj. *consolabilis*. Kare poate fi consolat, (mărgărit).

KONSOŁATOR, smf. *consolator*. Kare konsolator (mărgărit).

KONSOŁA^CIE, sf. *consolatio*. (Mărgărită) tutrare deță la o trăznire, la o distrere, etc. ☀ Studiu este a două konsolacie; amicica este prima. (Vot-

taire.) Visuriile ați fost tot d'auia consolădă ne-pogochidă. — Consolădă pînă o dată nu înseamă virtuții. (D na Roland.)

KONSOA'B, sf. *Prothyris*. Bucătă de armitektură ce este din zid, servind de rezină unei coronișe, unui fronton, unei ferestre, etc. § Un fel de mobbiu.

KONSOAARE, va. *consolare*. A întărâ, a îndatăchi, a îmbună (a mulțină) cecazut, durerea, prin vorbe, prin înrăjiră, prin consolădă, prin eseuri, etc. (Se conține ca *Лукаге*: Konsoa; său konsolez; konsoal, său konsolez; konsoala, său konsolează.) § Trebuie să te consoare de ori ce, astăzi vînătă de rătuță ce ați făcut.

KONSOAIDAJE, sf. Starea atâtă de consolădat, întărit; Fanta care face această stare.

KONSOAIDARE, va. *Glutinare*. A face solid, tare, virtos. Se conține ca *Лукаге*: Konsoidez, konsoidez, konsoleazează, etc.)

KONSOMATOR, smf. Aceasta care face konsumajie în ori ce, și mai ales întărește viețuirea.

KONSOMAЦIE, sf. Fanta de a konsomă. § Împlineirea, sînvîrșirea urmării fante.

KONSOMARE, va. *Perfcere*. A (sînvîrși), a împlini, a termină (a konsomă o vîrstă). § A perfecționă. § A face konsumajie în acela viețuire; mai bine a konsumă: Vezi *Лукаге*. (Se conține ca *Лукаге*: Konsometz, konsomez, konsomează, etc.)

KONSONANЦЬ, sf. *consonantia*, t. de misi. Acordul numără de doi sunete; asemănarea a doi vorbe în terminația lor.

KONSONANT, adj. *consonans*. (Acord konsont) format de konsonanțe.

KONSONARE, va. *consonare*. A forma o konsonanță, a rezuna în prezență său cu armonie.

KONSOARTE, smf. *consors-tis*. Soții urmări, deputați.

KONSPIRATOR, smf. *Conjuratus*. Карте понспіръ ін контра гувернаторъ.

KONSPIRAЦІЕ, sf. *conspiratio*. Конспіраціе, інт'reндрідере секретъ де маї тації ін контра гувернаторъ, саў ін контра кіївъ. Історія від'єлті єсте о конспіраціе ін контра вікундії. (Bartélemy.) №
ноате сі конспіраціе періодлоазъ інтр'о цеагъ аз кві-
рия понор єсте ламінат.

KONSPIRARE, va. *conspirare*. А ёщче о інт'reндрідере секретъ ін контра гувернаторъ, саў ін контра
твої persoane private. (Se конјуръ ка Лукаге:
Kонспіръ, саў конспіреz; конспірі, саў конспіреz; кон-
спіръ, саў конспіреазъ, etc.)

KONSTABБIA, sm. *Officier de police* іn Ен-
глітера.

KONSTANЦІЕ, sf. *constantia*. Тылье de сістіет,
virtute карте ін іншему ін контра діреръ, ін контра
адверситетъ, пепогочтій, ашентътій, etc., саў ін хотъ-
ріхеле, ін ир яхеле, ін доринхеле ламі, etc.; се зіче
таї азълес de ти amor ламі інтр'о persoанъ. (stator-
ничие.)

KONSTATARE, va. *Probare*. А інші веритатеа,
адевътуя тихъ лукагъ тра dovezі сістіте. (Se конјуръ,
ка Лукаге: Konstatez, konstatez, konsta-
teazъ, etc.)

KONСТЕЛЛАЦІЕ, sf. *constellatio*. t. de astr. Ad-
міністръ de stealle; стea іншумішать прініт'о сістіть, ші
інсемпіатъ ку ти пітме.

KONСТЕРНАЦІЕ, sf. *consternatio*. Коніндрідере
ку спа-тъ, mirare ку піердере de курагій; турбіраре,
спаімъ, мітъ.

KONСТЕРНАРЕ, va. *consternare*. А се іннрінде
de mirare ку спаімъ. (Se конјуръ ка Лукаге,
Konsternez, konsternez, konsterneazъ, etc.)

KONСТИПАЦІЕ, sf. Грештате de a еші

KONSTITUAT, smf. și adj. Care este afară **cu
prestare, încăeară.**

KONSTITUATE, va. și per. A se strîngă pînă
cîtele și a îmmedică emirea . . .

KONSTITUANT, adj. Care konstituează.

KONSTITUANTЪ, sf. Prima cămătigă legea-
tivă de la revoluția franceză.

KONSTITUARE, va. *constituere.* A compune și
totușă din legile adunate; a ameza, a statorinică; a
face o konstituție, o organisație. (Se vorjuge ca **Ле-
гислатура:** Konstituz, konstituzi, konstityeazъ, etc.)

KONSTITUTIV, adj. (Proprietate konstitutivă)
Care konstituează esențial și lărgit.

KONSTITUȚIE, sf. Compoziție; amezumană,
temperamentul omului. § Lege fundamentală; regu-
lament; voindă scrieră a cerelui. O țară konstitu-
ție nu poate naște sătulne de caracterul suveran-
ității. — Adevarata konstituție este voindă vorbită so-
cial, adică a națiunii.

KONSTITUȚIONAR, smf. Susținător o konsti-
tuție.

KONSTITUȚIONALITATE, sf. Calitatea a ceea
ce este konstituțională.

KONSTITUȚIONAL, adj. De konstituție; con-
form, potrivit cu konstituția.

KONSTRUKTOR, smf. *Structor.* Acela care kon-
struiește (konstruktor de o nație, de un edificiu), făcă-
tor.

KONSTRUKȚIE, sf *constructio.* Fanta de a kon-
strui; rezultatul, (zidire), edificiul.

KONSTRUIRE, va. *Struere.* A zidi, a clădi, a
edifica. (Se vorjuge ca **Любите:** Konstruksi, kon-
strukci, konstrukteze, etc.)

KONSΥETУDЪ, | sf. *consuetudo.* (Obicei.)
KONSΥETУDINE, |

KONSУATАЦИЕ, sf. *consultatio*. Конференցъ sure a faуне констат астнга чнєї trebe, чнєї таладїї (боаде).

KONSУATATIV, adj. Deliberativ (кургеа констатативъ).

KONSУATARE, va. *consulere*. А атà, а дà констатациј, (sfat; a se sfat). Se конјигъ ка А та гаге: Konstat, sař konstatalez; konstatц, sař konstatazeř; eonstat, sař konstataezh, etc.)

KONSУANЦІЙ, Vezí: Консонансъ.

KONTAKT, sn. *contactus*. Attinuçere de doъ корыгъ.

KONTАЦІOS, adj. *contagiosus*. Kare se intinde, се комутівікъ.

KONTEMПЛАТИV, adj. *contemplativus*. Dal за контемплације прін куцет, кт mintea (om, vieazъ si-lososie, affeçtie, manie, etc., kontemplative); кare привече кт mintea.

KONTEMПЛАЦІЕ, sf. *contemplatio*. Fanta de a контемплà, de a прін кт овїй саř кт mintea, кт suirrità.

KONTEMПЛАРЕ, va. *contemplari*. А konsiderà, a прін кт mare върare de seamъ кт овїй саř кт mintea; a admirà.

KONTENANЦІЙ, } sf. Шілтга когптач, фелл ін
KONTENINЦІЙ, } кare ішї ціне чісевà когпта (контенансъ, үнпъ, rea, ггавъ, modestъ, сілітъ, діре-
роазъ). § Ктагиј; karakter хотьріт. ☺ Trebte s'а-
гъдї о үнпъ kontenansъ (ктагиј) іn тоate impre-
чнітъгъде, іn серічіре шї іn пепогочіре, іn скъдере шї
іn іпълдаге.

KONTESTABВІA, adj. *Litigiosus*. Кare поате si kontestat. Vezí Kontestare. § adv. Кт kontestaçie.

KONTESTАЦІЕ, sf. *Contentio*. Desbattere, dispu-
ть астнга тутї лягер.

KONTESTARE, va. *Contendere*. A dispută, a face desbattere despre ceva la judecata, să arțeze. (Se conjuște cu *Лужкаге*: Kontest, să kontestez; kontesti, să kontestez; kontestă, să kontestează; etc. ☺ Iată oamenii lăsăbagi nu é loc de a contesta. (Confucius.)

KONTIMPORAN, adj. *Aequoocetus*. Din același timp.

KONTINENЦ, sf. *continentia*. Virtute care consistă între a se gineă, a se urăi de ea și a nu creză în ea.

KONTINENT, sn. *continens*. Pămînt care cuprinde mai multe pere sără și desăvârgite zmeze de ale cărui mărri.

KONTINENTAL, adj. Care gine de continent, care are răsorți pe continentă.

KONTINUITATE, sf. *continuitas*. Legătura neîntreruptă de părți; urmare, serie, mir, neîntrerunite.

KONTRA, adv. În urmă.

KONTRAKTARE, va. *Precisi*. A face cu contract cu cineva, a face o convenie, datoris, etc. (Se conjuște cu *Лужкаге*: Kontraktez, kontraktezi, kontraktează; etc.)

KONTRAKЦIE, sf. *contractio*. Minuirea prin care se norn se strângă, se restrânge.

KONTRADINTOR, smf. *Refragator*. Care contrazice.

KONTRADIKЦIE, sf. *contradictio*. Fanta de a contrazice, de a se împotrivi, de a contraria; opinie cea opinnită, cea diskursivă; opinie de opinie, de simtimente, de idei, de vorbe; opinie de dos pronosigă, de dos, asergă care nu pot fi amândoi adevarate totodată. ☺ Stirnică de contradicție, să nu sănătău, ne poate face trăiciori.

KONTRADIKTORIS, adj. Omnis, în kontra, în urmă (opinie kontradictoriu).

KONTRAZIЧЧERE, / va. *contradicere*. A sta în

KONTRARIARE, / kontra, în urmă; a înține

neddile za vi'o лукре. (Se конјугъ ка Zicchege, wi Kontrariare ка Ur mare; Kontrariez, kontrariezi, kontrarieazъ, etc.)

KONTRARI^Y, adj. wi adv. Kare este onurs, innotivъ; intr'yn ви импотивитор.

KONTRA-РЕВОЛУЦИЕ, sf. Internare за уп-гру-верн рестрант де о революцие.

KONTRA-РЕВОЛУЦИОНAR, adj. Kare пине де о конtra-революцие, partisan ал ей.

KONTRARIETATE, sf. Repugnantia. Оппозицие между добъ лукри контарари; иннотивире, неддикъ.

KONTRAST, sn. Discrimen. (slr.) Оппозицие, не-нотивире, differingъ de характере, de симилитете, de ристри, de сире, de пърдите зор, de културе, etc. t. de arte; kontrast frumos, миннат de umbre wi de лукмие; kontrast уж, чист). Альтъл есте контрастъ перспективи wi персп., ал алтернат.

KONTRASTARE, va. А сачче уп конраст. Везъ кон-траст.

KONTRABANDЪ, sf. Лукту, кеммерут, intro-дитчеге, имморалите де луктугъ а къгога винзаре есте онрите, саъ ненръ каде требеа съ се пълтеасъ о тасъ.

KONTRABANDIER, sm. Ачелла каде сачче кон-трабанда.

KONTRAFAKTOR, sm. Каде контрафаче о каг-те, etc.

KONTRAFAKЦИЕ, rf. Fanta de a контрафаче о карте, уп лукту, рестатата ей, луктул контрафы-кул.

KONTRAFАЧЧЕРЕ, va. Imitare, А имитъ пе чи-нева in maniere, in ton, in глас, in vorbъ; а кон-трафачче уп лукту; а кониеа пе алций sure a'i сачче ridикъл, sure a ridde de ей. (Se конјугъ за Фаччеге). ☀ Кичацита есте синтра virtute каде пе се ноате контрафачче.

KONTRAMANDARE, va. *Revocare*. А revocă *иn ordin dat*, а dà *иn contra ordin*. (Se конјуръ ка Kommandare: Kontramand, sa џ kontremandez, etc.)

KONTRA-MARKЪ, sf. А doa markъ *да унба-*
лот, *да о аргинтьrie*; *да doilea billet de teatru sare*
а еші ші о reintră; Marka че se adaoră *да о ме-*
дальie.

KONTRATIMП, sn. Neddite, intîmpnare ne-
urevăzătă care cuprește neddite reîntâietă *иntr-o întrenin-*
deră.

KONTRIBУДВІЛ, adj. Карт contribuere за im-
posiții, *да відповідіть комп'юте або Statut*.
◎ Кыйд інтр'о падіє este пытai о партії карт contribuere, чеекалты партія este гідея челлей contribu-
віде, ші ачесаста пытai аге пічі *иn interes neutru*
indenendinga цегері,

KONTRIBУIRE, va. *contribuere*. (А contribui за
ретвіта *иntr-o лікет*, *иntr-o întrenindere*, а dà ajutor,
а *для* партія *да чеві*. § А пам'я contribuie за Stat.
(Se конјуръ ка Пгъфтиг: Kontribuesk, contribu-
ești, contribuiește; contribuieam; am contribuit; con-
tribui; contribuissem; vorb, аш contribui; contribu-
ește, contribuiesc; contribuit). ◎ Adevaratka че-
тьдеран, adevaratka patriot, este пытai ачесаста карт
contribuere. — Sinistra мънтire, ші sinistra isvo-
de seriiere neutru о пагіе, este contribuđia үзлегалъ.

KONTRIBУТИV, adj. De contribuie; карт contribuere.

KONTRIBУЦІE, sf. *Collatio*. Imposiție амаль

KONTROLA, sn. *Локт*, капчелатія kontrologu-
тії. (fir.) привіriere, пристрое.

KONTROLAOR, sm. Карт kontrolează orі *че лу-*
брате, orі *не відповіда*, sunte a vedea de са съкут
съръ abatteri, съръ abys.

KONTROLAIRE, va. А приверяа ; а чегчета.

KONVINCERE, va. *convincere*. А addiцche pe чинева при ragionament, при dovezí inederate а se іntredioa de то аdevăr, de то че пе като'л тъсъдвеа. (Se конјигъ ка I m i o u e r e : Konvinc, konvint, konvincer, etc.)

KONVALESCIRE, } sf. Intrimare, treччче de-
KONVALESCHIRE, } ла маладие за съптате ;
KONVALESCIRIRE, } стареа конвалешинтат.

KONVALESCINT, } adj. *convalescens* Кога se intr-
KONVALESIENT, } меазъ, кога se съволя димито
KONVALESIENT, } маладие не трече за съптате.

KONVENABIL, adj. *Conveniens*. Конвенит, по-
тривит, бъл за то че ; konform и ironorgionat. § adv.
Intr'ун кий крвиинчю, потривит.

KONVENIENT, } sf. *convenientia*. Крвиинчъ.
KONVENIENCIRE, }

KONVENCIJE, sf. *conventum*. Акторд ; инвойре,
конракт, земътъ и'ре маи тълте персоане. § А-
дънре de reprezentanță ai națiunii în Franția dela
1792 пинъ да 1795. ☺ А сече съ синузите јстигия
de конвенциите оamenilor este a strika тоци морала.
(Ciceron) — Драма наука требе си, айн маи тълъ
нртере деял тоци конвенциите кога и' сънт контрати).

KONVERGENCIJE, sf. Stare, носигие de линии, de
разе кога енерг за ачелаш пунт.

KONVERSAЦИЕ, sf. *conversatio*. Конверсацие,
вorbire familială, бъл честимоти, ку егалитет. ☺ Ма-
рея арти de a si пълни в конверсацие este de a сач-
че ка дефалду съ сие тълдумицъ de ей институт. —
Конверсация тrebbe съ сие ка юрка и, кога тоци
иши арти не гънд карта. — Smirrită de partide фи-
че а децегенрата конверсация in disuete. — Інред дереа
да маи тълъ материе да конверсацие de ку snirri-
ти сај еридигия.

KONVERSARE, va. *conversari*. A konvorbi къ
симиаритате. (Se конјуръ на Ахагаре: Konversez,
Konversezi, konvurseazъ; etc. ☺ Челче ну юје с'ас-
квате ми съ решунти, ну юје съ konverseze — Obiru-
ninga de a konversа ет sine іostwі facie ne om mai
bro (Dumarsais.)

KONVERSIE, sf. *conversio*. Мъре, скимбъре де
форма, де зор, де кредингъ, де обиченій, де симти-
мента, ет имбрегимат.

KONVERTIT, adj. Каде ън'а reformat vieaga саъ
а имбрегимат о азъ религіе.

KONVERTIBBIA, adj. *convertibilis*. Каде се поа-
те rentoарие саъ скимбъ.

KONVERTIRE, va. unি ner. *convertere*. А скимбъ,
а се intoарие, а се rentoарие деза тъй за бине;
дintr'o религіе intr'азта; а се скимбъ, а се intoарие
дин кредингъ, дин симтименте, динtr'o omниие, etc.
(Se конјуръ на În vîrtire: Konvertesc, etc.) ☺ Vir-
tutea konvertește totu in бине, mi vigîza totu in
тъй. (Boileau.) Suuritza de partidu konvertește ne
judecători in гиз. (Ch. Pictet.)

KONVERTISABBIA, adj. Каде се поате konver-
ti, скимбъ

KONVEKS, adj. *convexus*. (Гърънат.) Skobit,
адинат.

KONVEKSIROSTRY, sm. Passere ет пâiskta
konvers.

KONVEKSITATE, sf. *convexitas*. Rotunzimea т-
вътъ конвекс.

KONVIКЦИЕ, sf. *convictio*. Dovadъ invederati, а
тотъ злуга, а тотъ адевът; ингрегингарае intima, de-
sare ти че. Ачелла каде воиеше съ күцете, съ
стрие, требе съ констате пумай ачеа konvictioe социа-
тъ а тоеi ragii meditative. (M me de Stael.)

KONVIV, smf. Persoana каде este invitata ну
се азъ за ти първътъ адий.

KONVOI^С, sn. *Funus*. Kortegi^й (алан) de ^ип
mort § Transport de provizii neutre o tabărgă, o che-
tate; aneste provizii; skorta lor.

KONVOKARE, va. *convocare*. А відома, а що че-
а се адміністративна авторитета юрисдикція. (Se конјугъ ка-
Кълакаге: Конвок, конвочі, конвокасі; конво-
кам; ам конвокат; конвокатъ; конвокасем, тохъ,
аш конвока; конвокасі; конвочаче; etc.)

KONVOKASIV, adj. *Spasticus*. (Мішкаге срѣдсіль)
срѣдь, срѣдній.

KONVULSIE, sf. *convulsio*. Мішкаге violentъ,
срѣдній, нерегулярній ші сілітъ.

KONVУASIONAR, смf. *Kare are convulsii*.

KOOHERATOR, смf. *Adjutor*. Каге аткreasъ ім-
бретъ ку алъя, аїтор.

KOOPERАЦІЕ, sf. Fanta de a коопера , de a
алъя імбретъ. ☺ Натура, in ministrateli eї алъгъ-
рі, ув посте бъгу кооператія de tot d'алъя a voivodie
divine.

KOOPERARE, vn. *Adjutare*. А опера, а атфра
імбретъ ку алъя за чева. (Se конјугъ ка Аткага-
ре: Кооперез, кооперезі, кооперезазъ; etc.)

KOORDONARE, va. А комбина, а ашеза гап-
погрізиле оаре кълага атгері, а гегуда. (Se конју-
гъ ка Ordonare)

KОПАЛ, sn. Щи сеа de romъ, de гешипъ каге
ore o odoare пълкътъ, продисъ de arbore diu Амер-
ика

KOKETLRIE, sf. *Lenocinium*. Maniere, vorbe
intrebatingale iradins sunte a плачче; maniere de во-
кетъ. ☺ Кокетъria este ambigia femeilor.

KOR, sn. *Chorus*. Трупъ de місікангі, de ак-
торі, de професії кънтакт тоці імпретъ. § Въкатъ de
місікъ ку пъргъ кънтактъ de еї. § Ordin de амплії.
§ Партія biserratică in care se face обічіза да запи-
ни; чеі кагії sunt аболо, кагії къпътъ.

KORIST, smf. *chorista*. Кунтъръгъ де кор. § Instrument de dattona mi de a akkor ла не чеъзъвъзът.

KORDIAZ, adj. *Affertuos*, кът amor; vorbe nordiaze, (din ionim, кът amicie.) § adv. Іон'юн кът amicos, affertuos, sincer, (deza *cor*, *cordis*, inimici).

KORDIAZITATE, sf. Amicie, (deza *cor-dis*, inimici).

KORNIKЪ, sf. *Corona*, t. de arxi. Un ornament skos азъръ къре се носи д'асънра зидъзъ. (Чехъвъ).

KORNOREA, adj. *corporeus*. Къре кът кори; къре гине де кори, къре с'атинге десаре кори.

KORP, sm. *corpus*. (Труп).

KORREKT, adj. *correctus*. Еъгъ грешакъ.

KORREKTOR, smf. *corrector*. Ачелка къре сане корректира инт'о тиморале, къре индреутеазъ грешакълъ за о кърте че се тиморале.

KORREKЦИЕ, sf. *correctio*. Fanta де а коррицъе, де а индрент а грешакълъ, abyssize, обичайзъ, etc.

KORREКЦИОННА, adj. Къре с'атинге де корекцъе, къре есте а ей.

KORРЕКТОР, sm. Иримътъ функционар де юстицъе in Smania.

KORRELATIV, adj. Къре аратъ корреляция

KORREAЦИЕ, sf. Rezагие гечигрокъ.

KORРЕЦИЕ, | va. *corriger*. А индрентъ третъ.

KORРИЦИЕ, | шаре. (Se конјуѓъ ка Меруше: Korre, коррецъ, корреџе; корреџем; om korres; корресен; корресенс; vorъ, om корреџе; корреџе, корреагъ; etc.) ☺ Trebuie си деслати въз азътъ грешакълъ де къре воицъ а корреџе не иерсонала кът къре vorбешъ. (S'ene са.) Нумай sincerъ еднакъдъ поате корреџе патракътъ, ти обичайната а'з стъпнне. (F. Bac о.).

KORРЕЦИБИЛ, | adj. Къре се поате корреџе, ин-

KORРИЦИБИЛ, | дрентъ.

KORRIDOR, sc. Галерie strîmtă, sază între apartamentele unei case.

KORROBORATIV, adj. smf. *corroboraans*. t. de mediu. Care înțelegește, (de la korroborativ.)

KORROBORATIE, sf. t. de ximi. Fanta de a corroboră, de a întri.

KORROBORARE, va. *corroborare*. A întri, a da puteri corroboră, stomaxătă. (Se vorjătă ca **Литература**: Korroborez, corroboră, corroborez; corroboram; am corroborat; corroborat; corroborassem; voră, am corroboră; corroborarez, corroborareze; etc.)

KORROZIV, adj. smf. *Rodens*. Care roade.

KORRUMPERE, va. *corrumpere*. A strică, a zăteră, a skimbă în rău; a denrava, a desfrâna. (Se vorjătă ca **Румпера**: Коррумпю, коррумпă, коррумпă; коррумпенсă; ам коррумпă; коррумпă; коррумпесем; voră, аш коррумпă; коррумпă коррумпă; etc.)

KORRUPT, adj. *corruptus*. Stricat, skimbat în rău; denravat, desfrânat. ☺ Omul corupt nu îodați nu poate să aibă. — Jucă tiraniei nu se poate imunoa de către oameni astorii crezători ai lui fătătice său corupti.

KORRUPTOR, smf. *corruptor*. Care corrumpe, rare strică obiceiurile, mintea, fizica, martoriul; care desfrânează. ☺ Un jucător coruptitor trebuie să conducea națiunea la desnotism săză libertate, dator cătă eile vor săză nu vor săză corupti.

KORRUPTIBILĂ, adj. *corruptibilis*. Care se poate corrumpe, strica, desfrâna.

KORRUPTIV, adj. *corruptivus*. Care corrumpe.

KORRUPȚIE, sf. *corruption*. Corrumperă, strică de calitatea pioanelor, în fizică, în morala, în substanță; fanta corrumperii; starea și ceea ce corupt. ☺ Denravajie, desfrâname. ☺ Rareori corrumplu iușene de la nouoare. (*Montesquien*) Corrumplu nouoară vine de la nobilă. (*Ciceron*.)

KORSAR^U, sm. *Corporatura*. Tažia korsară omorâtă, balașată, cerbărată, de la numără pînă la măre. § Partea imbrăcată-mintăi femeilor care creștește la război.

KORSAR, sm. *Pirata*. Pirat, (turcă) de mare.

KORTEIUS^U, sm. *Comitatus*. Sfîrșitul numeroasă de persoane sătre insuferări ne în om mare și cerințări, etc., ne în mort și înmormântare.

KORTFIL, { sm. Adunare de statări din Smania și

KORTES, } din Iloritania. § Konsiazisti su-

riori.

KORTINAR, sm. Funcționar care că și-a cortina să și-a ţină împărăților frachii. (Herdgejii, sau her-

dor.)

KORVET^B, sf. Navă tătoare, mai mică de 20 de canoniere.

KORIFEE^U, smf. *coriphæus*. Cantătorul za teatru grez. § (lit.) Cantătorul unei secrete, unei partide, etc. § Astea care se disting mai mult într-o profesie.

KOSMETIK, adj. și smf. Care servește să a înfrumusețeță persoana. (Prenaratje, zeau kosmetik.)

KOSMOGRAF, sm. Care înținează cosmografie.

KOSMOGRAFIE, sf. Descrierea lumii întregi.

KOSMOGRAFIK, adj. De cosmografie.

KOSMOLAB, sm. Instrument de matematică sau a mașinăzii astronomică; și fel de astrolab sau a mașinăzii gravității.

KOSMOLOGIE, sf. Înțîngăzduitoră lumii fizice.

KOSMOLOGIK, adj. De cosmologie.

KOSMOPOLITEAN, adj. Care trăiește de cosmopolitism. § s. Cetățean al universitatii.

KOSMOPOLIT, smf. Cetățean al universitatii; care nu își adonează nici o nație.

KOSMOPOALITISM, sm. Sistemul, obiceiuri de cos-

тюполіт. (Кошмополітізм litterar), густ, куппошін-
шъ de toate litteratуrele.

KOSMORAMA, st. Таблоў ал аумій; сала үп-
де үезі ачест таблоў.

KOSTYM, sn. Овіченгі; імбръкъмінте дұппъ ако-
заті, дұппъ тімшіті, дұппъ Statutъ.

КҰ.

КҰАОАРЕ, sf *Color*. Таңъ, (үйнсеа).

КҰЛАПАВВІЛ, adj. *culpabilis*. Карт а комміс о-
гешаша, о кітмъ, (vinovat). ☀ Нұ поці йерта не
чей кұлапаввілі фырь а сағче үп гүй чедлор де-тре-
бъ. — Іюночинга есте о кітмъ пентр чеі кұлапавві-
лі. — Нічі одатың қоате ғі о адевъраты пәльчеге пеп-
ты о иннімъ кұлапаввіл.

КҰЛПЪ, *culpa*. Гешадъ, кітмъ, (үйнъ).

КҰПОЛЪ, sf. *Tholus*. t. de arxi. Түбен.

КҰРВАРЕ, va. *curvare*. А інковоја үп че карт
ара дрент. § (fir.) А се гірбојі бұтъпесдъ, де сар-
чіпъ греа, де аві, etc.; а се плаева.

КҰРТЕСАН, s. mi adj. *Aulicus*. Персоанъ де күр-
те, карт мерує des да күрте. § Карт күртепенде, ка-
ре науы а сағче пәлькіт de interes. § s. Омұл пұс
інtre чеі марі ші інtre адевърг sure а A'л askunde; i-
долатка sivergauval. § sf. Femeе пұхлікъ да чеі
үекі, in Italia; femeе dengravаты чева考 considerabbi-
лъ. ☀ ��н күртисан трабье, sure а гетші, съ n'aіbb
пічі оноаре пічі змоаре.—Күр esanій вұд де мреа ап-
прова, попота веде de нреа де нарте, четыденій АУ-
минаді se пұн да адевъраты пұн de vedere.

КҰРТЕНИРЕ, | va. А сағче күрте күіва de inte-

КҰРТИСАРЕ, | res; а ліогтиші; а сағче күрте for-
merior.

КҰСТОД, smf. *custos-dis*. Пъзітор.

КРАТЕР, sn. *crater*. Гүра үпій үйдекан.

KREATOR, smf. *creator*. Карт креаазъ, кате сафо ти че диу nimic : Dymnezei ; inventor.

KREAЦИЕ, sf. *creatio*. Fanta лъл Dymnezei, зидреа лътни ; fanta de a creea, efectele ei. ☺ Ченита баче а импътн къ Dymnezei пълчегеда креацией.

KREATУRЪ, sf. Fундъ креатъ. (sr.) Омта пате е dator посигия sa, saž averka sa патриа.

KREDЬЛА, adj. *credulus*. Карт крееде преа лесне. ☺ Frica este mai creduta mi de кът dorința mi sne-ranga. —Oamenii чеи binii sunt krediti. (*Luuis XIV.*) —Непогодите este кредит.

KREDЬЛITATE, sf. *credulitas*. Леснотрае де а креде бъръ чечетаре.

KREAВЕ, va *creare*. А баче din nimic ; a дади синца ; а сине ; а imagină ; a inventă (Se конјигъ ка Луклаге : Kretz, креизъ, креаазъ ; креам ; аш креат ; креан ; креасем ; воиш, аш креа, etc.)

KREUZKЪЛ, sm. *crepusculum*. Зиориле, ши мигрили, серци.

KRIMЪ, sf. *crimen*. Faultъ rea, în nrotiva леги-зог. (vina).

KRIMINALIST, sm. Автор карт скрие astura кри-мелог, om инвъдат in матери криминале.

KRIMINALITATE, sf. Starea, патра а чеса че este криминал.

KRIMINAЦИЕ, sf. *criminatio*. Аквазацие, (invi-новиците).

KRIMINAL, adj. ши s. Карт аре грамот ик прими ; карт а бъкти сај баче о кримъ.

KRISIS, sf. *crisis*. Период ; moment periculos зај холода или топла, или чеи иморегулъри ; типъл in карт о маладие se скимбъ in бине сај in два гъя.

KRISALIDЪ, sf. *crysalis*. Starea omideй канд

se аfără astupra transformației, astupra metamorfozării în
fațătură.

KRISPAȚIE, sf. *Contractio*. Restrîngere, strângere,
în пърга, în nerve, in таце, etc.

KRISTALINЪ, { s. Kristalul окіталій. § Чел de
KRISTALIN, kristal, t. de noes.

KRISTALIZAȚIE, sf. *cristalisatio*. Fanta de a cristaliza
saă de a se cristaliză; ʌtвту, materiј krista-
lizate.

KRISTALISARE, va. A îngieă, a redуче, a пре-
face in kristal.

KRISTALOIDЪ. sf. Membrană transparentă.

KRISTALOLOЖIE, sf. Tractat, ڈїндъ de кри-
сталіті.

KRISTALOMANІJE, sf. Devinăgie (гівіре) не о-
райнде.

KRISTALOTEХNIE, saă KRISTALOTEKNIE, sf.
Arta de a cristaliza.

KRISTALOTOMIE, sf. Împărăgirea, despartirea
кристалов, кристалів.

KRITERIU\$, sn. Semnul după care se rețin-
poază adevărtă obiectelor intelectuale. (Invederarea
este criteriu\$ adevărtă).

KRITIKЪ, sf. Arta de a juđeă despre ти ʌтвг
de artă, de snirrit; disertatie, discuție snre desaуш-
re; vorbire ку гътате despre skriер, despre пътятare,
etc. 15. Fъклар критичей требте съ думинезе, iar от съ
арзъ. (*Favart.*)—Ладеде челле бъѓъ тъстътъ сунтъ ку
шутат тај челле ши пегіктдоасе, де кути критичеа чед-
де тај veninoase. .

KRITIKARE, va. *Velicare*. А чегчетă ти ʌтвг
ми а егъя 1ынта saă гътат din ел; а vorbi ку гътате
desure ти ʌтвг de artă, despre пътятата күївà, etc.
(Se конјутъ ка 1ыкълікаге: Kritik, критичі, криті-
къ; критикам; ам критик; критикаш, критикасем; воіш,
ам критіка; критікъ, критиче; etc.)

KROVN, sm. Когоапъ, о тонедъ de argint an-KROOV, гълъ de 5 шелингъ, апгоане 18 лей. KRONIKЪ, sf. *Annales*. Аналіті; istorie д'янь ordinata тимпіаог.

KRONOЛОГІЕ, sf. Шінда, doctrina, ordinata тимпіаог; arta de a raportà evenimentele, іntimpa-гіае да адевърата д'оа епокъ.

KRONOMETRЫ, sn. Instrument snre a тъстігà тимпії in місікъ; instrument snre a тъстігà чаде маи тіці фракції in astronomie.

KРУЧІАТЬ, sf. Союзтate (de апартані) in kontra егетічіаог, іn kontra некредінчіаог. § Esquedi-дія Krestіdіаог snre a л'я пътінту sakru din тъінен-де Тігчіаог. ☀ Timпії кгучіателог геодізіоае аў тре-хіт de штат, snrt denarte; dar am vъзті кгучіателе політиче ааде імп'агаціаог in kontra попоагедог. (Boiste.)

К8.

К8В, sn. шi adj. *cubus*. Солід, кога ку шеае се-де пътре егала. § Продуктul пътраттaiй туті пум-шыг імп'агіт ку ед іншіш. Eksaedrt.

К8ВARE, va. t. de mate. А гедтчче ти п'ятшыг іn к8b, а'л са'чче к8b, а'л гъвікà лэ а іreia п'тере. (Se конјугъ ка Азкагае: K8vez, etc.)

К8ВІК, *cubicus*, adj. De natura к8вітaiй.

К8ЛВҮТЪ, sf. Сыгітгъ песте кап.

К8ЛВҮТАРЕ, va. A restrgnà, a сыгі песте кап. (Se конјугъ ка Азкагае: K8avtez, к8автеzі, etc.)

К8ЛAMINANT, adj. шi s. t. de astron. П'ятта чед маи ісаал аз тнєi стелле d'аструга orizontatâ.

К8ЛAMINAЦІЕ, sf. t. de astrono. Minutâ гео-графії тнєi стелле п'ят meridian.

К8ЛТ, sn. Onoare, інжинаре кыре Dymnezez; ve-

neraçie foarte mare. ☀ Oră care popor che pă'șii are severanță său progrăs, limba sa ținutie și culația său progrăs, nu este o nație.

К8АТИВАБІА, adj. Вун пентру културу.

К8АТИВАТОР, sfm. Kare култивъ, дъргаazzъ пъмінца.

К8АТИВАЦІЕ, sf. Култура, дъргаazzъ пъмінца.

К8АТИВАРЕ, va. А лукà пъмінца. § (fir.) А култивà щијаае, артеле; а култивà snirritza, etc. (Se конјуга ка **А** тааге. Култив, култивъ, култивъ, култиват; аш култиват; култивай; култивасем; вои, аш култивà; култивъ, култиве; etc.) ☀ Trebuie a култивà не оамені фуа а ашенте чи вă деда ей, киа ши деда чеи май бені. — А рибъи съ fie ун monstre aчелла каре п'ар илї не чеи кари її култивъ съffreza.

К8АТЫРЪ, sf. *cultura*. Дъргаazzъ, инріј-зіле тредвінчіоase да култивареа пъмінца, (fir.) а snirritza, а щиңделог, а артеле.

К8МЧАЛАТИВ, adj. Kare se face при аккумуляціе.

К8МЧАЛАРЕ, va. *cumulare*. А advnà; а aveà маї тұзате постарі. (Se конјуга ка **А** тааге: Күмчалез, күмчалей, күмчалеazzъ; etc.)

К8ПІД; adj. *cupidus*. Ақом de averі.

К8ПІДИТАТЕ, sf. *cupiditas*. Ақоміе de averі.

К8ПІДОН, sm. *cupido*. Аморта. (fir.) Kouïd frumos.

К8РАТЕЛЪ, sf. *curatela*. Сағіпъ ші пытре de қыратор. Vezî Кыратор.

К8РАТОР, smf. *curator*. Administrator јудіциар ада әнші невърстнік emançнат, etc.

К8РЪ, { sf. *curatio*. Трактареа, къултarea, ин-

К8РАЦІЕ, { грижіреа үнеі тақадій, үнеі плаше.

К8РИОС, adj. *curiosus*. Kare are curiositate, дөрингъ de a vedea, de a аязи, de a үзи, de a инвъдà, etc. § Чырдат. § adv. Интръи кий чырдат.

K&RIOSTATE, sf. *curiositas*. Dorință de a vedea, de a ști, de a învăță, de a ascătu, etc. § Аустро-
раре ши интересне необичайные прописи де науки са
де арте. ☺ Curiositatea este în vîrstă și copiilor ка-
кăй вă știi știință, ши ил нерозăлор вăтă se окрутъ и
нерозăлле автора.

K&RSIV, adj. și smf. (Skrisoare. Littere cursive.)
Шрикете.

DA.

DAKAPO, t. de muz. Dела кап, дела іочепст
mentru вăză оарă.

ДАЧІК, aug. De Dačă, ал Децилор, дела Даčă.

DAKTLA, sn. *dactylus*. Пăчior de vers грек са
шăatin.

DAKTILOMANIE, sn. Devinagie (гăcire) пе і-
деле.

DAKTILIOGLAF, smf. Skobitor, съпътствор де съгъ-
дивът в метала са в театръ.

DAKTILOMANIE, sf. Devinagie (гăcire) пе де-
гъчете.

DAKTIAONOMIE, sf. Artă de a іопумъра пе
дегъчете.

DAFNOMANIE, sf. Devinagie пе лазгăл атă А-
подакон.

DAMNЬ, sf. *Dannum*. (Пагубъ), пеerdere, датъ.

DAMASKETЬ, sf. Stoß de mătase кăт атă ши ар-
тист de Venetia ши de Orient, кăт флагă.

DANDIЯ, sm. Om пе вăн дăнь тоалета са.

DATЬ, sf. Епокъ, щифа каде о аратъ (data унел
журисори, унел іанътилăгă, etc.)

DEBILITATE, sf. *debilitas*. Сълъбичітъе, пеңгінішъ.

DEBILITARE, va. *debilitare*. А (слъбі), а имуді-
на штеріде stomахтаті, алле vederій, etc.

DEBITOR, smf. *debitor*. Dator.

DEBT, sn. Іочептұла чпей дүккірі.

DEBTARE, va. А інчепне іn чевà, іntr'o про-
fessie. (Se конјугъ ка M та g e: Debvt, debvti, de-
bvtъ; debvtam ; am debvtat ; debvtai; debvtassem ; voi;,
аш debvtá; debvtъ, debvte; etc.)

ДЕЧЕНТРАЛИЗАЦІЕ, sf. Іn kontra централіза-
цієй.

ДЕЧЕНЦЪ, sf. *decenia*. Ктвіопъ, onestatea es-
terioаръ ; пыттаре onestъ, нr desfrъннатъ.

ДЕЧЕПЦІЕ, sf. *deception*. Іошьлаге, амъзире;
гътьчіре.

«**ДЕЧІДДЕРЕ**, va. *decidere*. А хотърі, a determi-
нà. (Se конјугъ ка V i n d e r e : Дечіz, dechiz, dechizі,
dechideam ; am decis ; dechisei; dechisessem ; voi;,
аш dechide ; dechide, dechidъ ; etc.)

ДЕЧІМАЛ, adj. Комплis de 10·mі, 100·mі, etc.
(фракция децималь) ; (калкта децимал).

ДЕЧІНЦЪ. Vezi Деченцъ.

ДЕЧІS, adj. *Fixus*. Resoлtіt, хотъріt, de ти ка-
рактер тare ; neskimbat іn принципігіке дүї.

ДЕЧІSIV, adj. *Decretorius*. Kare determinів, хот-
тъгаде, dechide.

ДЕЧІSSIE, { sf. *decisio*. Resoлtіtіe, хотъріre.

ДЕЧІSIVNE, }

ДЕКАДИНЦЪ, { sf. Disposisiøe къtre гынare, нъ-

ДЕКАДЕНЦЪ, { tre къдере. ☰ Ачелда пе каге
ъпкъ іn reverеаzъ чиневà іn dekadinda sa, dovedeðe къ
нr фыгъ күнт a fost stimat іn погочігіе.

ДЕКАЛОГ, sn. *decalogus*. Челле зече комман-
де алле дүї Dгимнезеў, din лауеа datъ дүї Moїsi пе
дольtabde de пеатръ пе штателе Sinai.

ДЕКАН, sm. *decanus*. Чел тай бътън dintr'ии коги, dintr'o admnare de invъдацї, etc.

ДЕКАПИТАЦІЕ, sf. Fanta de a dekanită, de a тъяéа, de a despъгдї каптул de коги.

ДЕКАПІТАРЕ, va. А тъяéа каптул, а desktъпъдіна. (Se конјугъ ка А тъкаге: Dekapitez, dekanitezзї, dekaniteazъ; dekanitam; am dekanitat; dekanitaiї, dekanitassem; voiї, ash dekanită; dekaniteazъ, dekaniteze; etc.)

ДЕКАНТИВАРЕ, va. А liberă dela îndisoare. (Se конјугъ ка А тъкаге: Dekantivez, dekanitivezї, etc.)

ДЕКАСІАЛАВ, sm. Vers de zече сілаве.

ДЕКЛАМАТОР, smf. *declamator*. Каре декла-
мъ, каге прогнадъ yn diskurs.

ДЕКЛАМАЦІЕ, sf. *declamatio*. Fanta декламъгї.

ДЕКЛАМАРЕ, va. *declamare*. А sунне къ глас
mare шї къ yn ton oratoriї yn diskurs, о огадие, вер-
съгї, etc. (Se конјугъ ка К іешаге: Deklam, de-
klamї, deklamъ; etc.) ☀ Огї каге декламъ yn кон-
тра libertъгї ішї афъ folosul yn склавie.

ДЕКЛАРАРЕ, va. *declarare*. А manifestа, а аѓъ-
та опіппіле салле, sintimentele салле; а facche купнос-
кыт; а пумі yn півлак; а facche купноскут yn ат-
торитет півлакъ. (Se конјугъ ка К іешаге: Де-
клаг, деклагї, деклагъ; деклагам; am деклагат;
деклагай; деклагасsem; voiї, ash деклагà; деклагъ,
деклаге; etc.) ☀ Амічіле шінчіноase фак тай шут
гъу de кът inamічіле деклагате.

ДЕКЛАРАТОР, smf. Каре деклагъ, проглашъ,
аратъ, face купноскут.

ДЕКЛАРАТИВ, adj. Каре деклагъ voinga saї че-
вà, каге fache купноскут.

ДЕКЛАРАЦІЕ, sf. *declaratio*. Fanta de a декла-
рà, de a facche купноскут; а шыгтнisi; а sунне а-
мотул съу.

ДЕКЛАМАТАРЕ, *va.* A desobičiosi o плаштъ ^е
о вишъ.

ДЕКЛІН, *sn.* *Inflexio.* Aunroane de sfârșit, de
anvys. (fir.) Deklinցъ.

ДЕКЛІВТАТЕ, *sf.* *declivitas.* Situagia **дунгутъ**
че съзъ плекат.

ДЕКОМПОННЕРЕ, *va.* Vezī: *Deskomponere.*

ДЕКОМПОЗИЦІЕ, *sf.* Vezī: *Deskompositio.*

ДЕКОНСАКРАРЕ, *va.* Vezī: *Deskonsecra-*
reare.

ДЕКОНСІДЕРАРЕ, *va.* Vezī: *Desconsi-*
derare.

ДЕКОНСІДЕРАЦІЕ, *sf.* Vezī: *Desconside-*
razione.

ДЕКОР, *sn.* Ornamentele че se întrebringea-
zъ într-un apartament, într'o salъ, etc.

ДЕКОРАТОР, *snf.* Făcător de decorații pen-
tru teatrъ, центр касе la sărbătorи, etc.

ДЕКОРАЦІЕ, *sf.* *Exornatio.* Înfrumuseicare, or-
nament în arhitectură, arhitectură. § Semn
de demnitate, de vrednicie, de onoare.

ДЕКОРАРЕ, *va:* *decorare.* A ornă, a înfrumus-
tează (вн театру, вн залон, etc.). § A dă **ктиру** о де-
коражие.

ДЕКРЕТИТ, *adj.* *decrepitus.* Foarte възрастъ.

ДЕКРЕТ, *sn.* *decretum.* Decisioне, ordinanță,
хотъре; лаце. § Voinga **лук** Думнезеъ.

ДЕКРЕТАРЕ, *va.* *Decernere.* A dă *vn dekret*, о
деге, о хотъре. (Se конјугъ ка **Лукаге**: Dekre-
tez, dekretezi, dekretează; dekretam; am dekretat;
dekretai; dekretassem; voi, аш dekretă; dekrete-
зъ, dekreteze; etc.)

ДЕКУМАН, *sa* *decumanus.* Пояса пръстичадъ в
таберней романс линъ каге се аблъ а зечелес деци-
не, пъміш децилна дециманъ.

DEDEMNARE, va. *Dedignari*. A desnregzi. (Se конјугъ ка Indemnare.)

DEDEMNAЦIE, sf. Desnregzire.

ДЕДАЛ, sm. Labirint, іокигаътъ foarte mare în treburi, în interesи.

DEDИKAЦIE, sf. *consecratio*. Konsekrazie, іокигаътъ bare.

DEDИKATOR, sm. Kare iші dedikъ skrierea күіна.

DEDИKARE, va. *dedicare*. A konsakrà la ектака divin; a dedika үнії sant yn templu, o biserică. A atresa күіна о карте къ adresъ. (Se конјугъ ка П т в а л и к а г е : Dedik, dedică, dedikъ; dedicasem; am dedikat; dedikai; dedikassem; voi, ash dedik; dedikъ, dedică; etc.)

DEDУЧЧЕРЕ, va. *deducere*. A скъdea dintr'o ступъ. § A traçce o konsekвицъ, о урмаре dintr'o инспекцизгare, diotr'o vorbъ оаге каге; a skoatte yn індивидуалес оаре каге. ☀ Кытъчигіле, пејудекъділе se паск din observažii гүй сұктте, din konsektiude гүй deduze.

DEFAVOARE, sf. Іачетarea de favoare din патеа күінә.

DEFAVORABIL, adj. Nefavorabbiа, неғиінчios, пылғыбитор § adv. Інг'ун кіп неғиінчios.

DEFAVORARE, va. А лінсі не чиневá de o favoare, аї fi nefavorabbiа, а нї маї fi snre bine. (Se конјугъ ка Д үккаге : Defavorez, defavoreză, defavorează; defavoram; am defavorat : defavoraž; defavorassem; voi, ash defavoră; defavorează, defavoreze, etc.)

DEFEKTIV, adj. Да каге лінседе о parte оаре каге; (Verb defektiv, каге n'are toate modulile ші тогиј timnii).

DEFEKTIVITATE, sf. Starea лінсегатї defektiv.

DEFEKЦIE, sf. *defectio*. Пъгъсігеа үней патиде, үнії standard.

DEFEKT, sn. *Vitium*. *Vigîr*, венерекцие.

DEFEKTУOS, adj. *Vitiosus*. *Kare are defekte*, грешале, *vigîrî*.

DEFEKTУOSITATE, sf. *Vitium*. *Vigîr*, defect.

DEFENSARE, va. *defensare*. A (окроти), а апъ-
ра. (Se конјугъ ка **Лягкаре**: *Defensez*, *defensezî*,
defenseazъ; *defensam*; *am defensat*; *defensaiî*; *defen-
sassem*; *voîr*, *am defensâ*; *defenseazъ*, *defenseze*, etc.)

DEFENSЪ, sf. *Tuitio*. **Апъграе**.

DEFENSOR, smf. *defensor*. *Kare апъгъ*, *каге
протеже*.

DEFENSIBBIA, adj. *Kare serveще sure a defensâ*,
а апъгра.

DEFENSIV, adj. *defensivus*. *Fъкт sure a defen-
sâ*, *sure a апъгра*.

DEFENSIVЪ, sf. *Stare de defensъ*, *de апъграе*.

DEFFIDINЦЪ, sf. (Вънчалъ), *temmere de a fi
înșălat*.

DEFIЧIT, sn. *fъгъ* pl. Чееза че *înseude*, *и
s'ajude* in finance.

DEFINIT, sm. *Mърџinit*, хотърїт.

DEFINIRE, va. *definire*. A *însemnâ*, a determin-
nâ *тъпца*, *догът*, хотагеде. § A хотърї, t. *dormatik*;
а *есплікá* кутрат, лътнит *întocmai*, *esakt natüra*, *esen-
tia* тутї **Лягка**; а *însemnâ*, a determinâ *îndelalesta*;
а *desvoltâ* идеиле *simile* куприне *într'o* *propozitie* ; а
есплікá *îndelalesta* тутї vorbe нrin алтеле *kare съ
ну fie sinonime*. (Se конјугъ ка **Лягкаре**: *Definesc*,
defineшї, *defineще*; *definiam*; *am definit*; *definiî*;
definissem; *voîr*, *am defini*; *defineшї*, *defineaskъ*;
etc.) ☀ În toate щиинчеле пътнца пгінчіпаа este a
бне-defini. — A *defini* бне este a скъртâ *diskutijile*.

DEFINITIV, adj. *definitivus*. *Kare decide*, *каге
хотъгъщé*. § adv. *Într'un* *кіп хотърїт*. § (*În definitiv*),
и чадле де не ўпълъ.

DEFINIЦIE, sf. *definitio*. Есналікадіе кітатъ ші есасть а нахеї туті азкет; еспліваміа інделлестаті vorbelog, а иде-лог че се діп de diusele. ☀ О де-де бүль trebve съ sie, ка ші о definicie, кт гать, е-састь, ші съ хотьгаскъ rannortvile, фелті ші diffe-riinga.—Dумнеzej este mai presus de ori че definicie.

DEFLORAЦIE, sf. Къдере, timura къдегіл іло-тияг. § Desfeschiorig.

DEFORMARE, va. *deformare*. А striká forma.

DEFORTIFIKARE, va. А dъrіmá fortificagiiile т-ней четъді. (Se конјугъ ка А ткаге: Desfortifіch, саъ desfortifіc.)

DEFARNIRE, va. А гълікá garnitură, ornameută.

ДЕГЕНЕРАЦIE, sf. Strikare, pierdere, nrostire, скъдере, pierdere din calitatea примітивъ.

ДЕГЕНЕРАРЕ, va. *degenerare*: А se striká, a se nrosti, a скъдеá, a pierde din calitatea примітивъ. (fir.) А se skimbá din bine in гъл, din гъл in маѣ гъл. (Se конјугъ ка А ткаге: Degenerez, degenerezi, degenereazъ; degeneram; am degenerat; degeneraї; degenerassem; voi, аш degenerа; degenereazъ, degencrere; etc.)

DEGRADAЦIE, sf. Fanta de a derradá; гъдикаре, атаре інаної ку гүліне а унії град. § (fir.) Desfr-нare. § Скъдере ку інчечу ші трентать. § Strikvчи-не, дъгълпнare, гүнаге а унії edfigiї. ☀ Adeвъга-да instrument аа derradagie omzatъ este irnoran-да sa.

DEFRADARE, va. ші sf. А гъдикá, а атá гра-дта стівá; аї атá titata de побледъ ку гүліне; а desonorá; а striká, а дъгълпнá, а гүнá; а імитгі-нá не nesimgite. § t. de arte. (a derrađá волоріе, пнанделе, атміна, імбре; а ле атпіеá, а ле ім пнандіа трентат. ☀ Irnoranga derradъ не om.—Лін-Рашіrea derradъ не орніді ші не лінгшіторі,

DEIFIKAЦIE, sf. Апoteosъ ; fanta de a deifickă , de a пуне în rъndта Zeilor.

DEIFIKARE, va. Апунне în rъндта Zeilor. (Se конјугъ ка Лукаге : Deific, sa ј deificez ; difică, sa ј deificez ; deifică, sa ј deificeazъ ; deificam ; am deificat ; deificau ; deificassem ; аш, voi ј deifică ; deificъ, sa ј deificeazъ ; deifice, си ј deificeze ; etc.)

DEISM, sn. Kredingъ ин esistingу тутъ sinistrumnezev, бъгъ генелацие ши бъгъ култ.

DEIST, smf. Каге рекупираще не ти Dismenezъ, ши ти приимеше култа ши генелация.

DEITATE, sf. *deit as.* t. de noesie. Divinitate, Zev.

DEJUN, sn. Гъстаре, тънкаrea de dimineada.

DEJUNARE, va. А шънкъ чевъ dimineada, а facche гъс таре. (Se конјугъ ка Лукаге : Dejun ши dejunez ; dejunam ; dejunai ; am dejunat ; dejunassem ; etc.)

DEJУКАРЕ, va. А јукъ ти (renzi) куївъ. (Se конјугъ ка Јукаге : Dejuk, dejoчі, dejoакъ ; etc.)

ДЕЛЪСАРЕ, va. А нъгъси, a abandonà. (Se конјугъ ка Лъсааге.)

ДЕЛЕАД, adj. *Perfidus.* Пікланап.

ДЕЛЕКТАБВІА, adj. *delectabilis.* Foarte пльст, soarte бън.

ДЕЛЕКТАЦІЕ, sf. *delectatio.* Пльчеге, satisfакціе не каге о гъстъ чиневъ ку reflessie.

ДЕЛЕКТАРЕ, va. *delectare.* А бъкъра, а причині о пльчеге mare, ти simtiment delectabвіа. (Se конјугъ ка Индrentare : Delekt, delevці, delеакъ ; delектам ; am delектат ; delектаи ; delектасsem ; voi ј, аш delекта ; deleакъ, delекте ; etc). ☀ Омътъ гъу se deleакътъ бъкъид гътъцъ.

ДЕЛЕГАРЕ, va. *delegare.* А дà o sarcinъ, o функцие, o коміssioне ; a trmitte не чиневъ ку о делегаціе, ку о пттере de a facche чевъ, de a judekъ, etc.

(Se конјугъ ка Легаге: Deleg, delegat, delegatъ ; etc.)

ДЕЛЕГАТ, sm. *delegatus*. Deputat; интърнат
като о функция; първът от о делегация.

ДЕЛЕГАЦИЕ, sf. *delegatio*. Сървизъ, функция със
а юдека, също а факче чевът възможел Говорчакъ;
актул погл. като се дълъгът път.

ДЕЛИВЕРАРЕ, va. *deliberare*. Desbattere, чет-
чение што къмънте истр'о трябъ. § Liberare. (Se кон-
југъ ка Лукаге: Deliberer, deliberez, deliberasъ;
deliberam; am deliberat; deliberai; deliberassem;
voi, аш deliberá; delibererez, deliberenze;
etc.)

ДЕЛИВЕРАНТ, adj. (Adunare deliberantъ) като
delibererezъ, като също desbattere.

ДЕЛИВЕРАЦИЕ, sf. *deliberatio*. Desbattere, кон-
статация; дискуције между малъкът персоане също а
дълъгъ ходът, о decisivne.

ДЕЛИВЕРАТИВ, adj. Къде deliberanzъ, (глас de-
liberativ) като are dreptul de a deliberă.

ДЕЛИЧИЯ, sn. *deliciae*. Уолтитате, ильчеге; чеа
че ил дълъгъ (delicitchile симбиръл, але суфлеулатъ, але
стидилятъ, etc.). ☀ Vigilul este инкунабул de de-
licitchi амъчиоаре.)

ДЕЛИЧИОС, adj. *deliciosus*. Foarte бърз, foarte
плъкти, foarte ръстос; инкънатът, десътът. ☀ Ne-
погочичите чедълъ малък аш ачеаста de бърз къмъ съ-
ни се пачъ шоутеа delicioасъ.

ДЕЛИНАЦИЕ, sf. *delineatio*. Representација тутъ
активът възмай in линий; десемът възмай in тънкът,
in зиний.

ДЕЛАИР, sn. *delirium*. Рътъчиге а тюдът като-
то de о марадие, de марса ей кълдъхъ. § (sic.) Se
зине de паниче суфлеуемъ; лешъа.

ДЕМАГОДИЕ, sf. Накъдихъ поиздълъ; амбиціе

de a domină ; dominacia попогутă шi a лідерштот-
гідов ауї.

ДЕМАГОЦІК, adj. Кare үгine de demagogie.

ДЕМАГОГ, sm. Кау, membru al unei facţiilor по-
пуляре ; partizanii săi.

ДЕМАРКАЦІЕ, sf. Ainnie кare serveşte de хо-
тар ; (fir.) Чеea че serveşte snre a desnarte drepturile
a doy pteră, etc.

DEMASCARE, va. А гădără maska кărvă ; (fir.)
a агътă ne чиневă ашă пгекум este.

DEMEMBRARE, va. шi sf. A desuърgi, a smă-
ре membrui dela ти коги ; a (desmădrăá). (Se кон-
јига ка Л 1 влаге : Demembrez, demembreză, de-
membracează ; demembram ; am demembrat ; demem-
brauă demembrassem : voiă, аш demembră ; demem-
bracează ; demembreze ; etc.)

DEMENЦІЬ, { sf. *dementia*. Nebrnie, дисире de
DEMINЦІЬ, { minte.

DEMI НУІRE, va А зупне, а агътă кărvă къ
a mingit, а^ dá de мінчінне.

DEMISSIE, { sf. *Abdicatio*. Abdicaцie, лепъда-
DEMISI8NE, { re de sine dintr'o fункcie.

DEMISIONAR, adj. Кare se denъrlează dintr'o
fункcie.

DEMNITATE, sf. *dignitas*. Merrit, импортанцъ ;
(къ демнитате, intr'ю кън грav шi поббіл ; a vorbi, a
скри, a сачче ти че къ демнитате, къ оғсдій, къ ма-
ре къніпцъ). § Fункcie (сахъвъ) konsiderabbiль, in-
se mpatъ. § Іпълдаге de ранг, distinkcie mare. ☺ Чеea
че ошыл аре тай тұл de кыл چелле-လ-ا-س-ت-انیمале es-
те, siимментда demnit дій шi ал немнірій суффлету-
датъ : лепъдá se-va ел оаге de acestea snre a se скo-
бори in рангта дор ?

DEMN, adj. *dignus*. Кare merritъ чевă, vredniк ;
кare аре демнитате ; кare este foarte onest.

DEMOKRAT, smf. Kare ține pe guvernul populaar.

DEMOKRAȚIE, sf. *democratia*. Souveranitate a populației; guvern popular.

DEMOKRATIC, adj. De democrație.

DEMOKRATISARE, va. (A democratizá o nație) a o aruncá în democrație, a o face democrată.

DEMONIAK, adj. Posedat de demon.

DEMONISM, sn. Credință în demone.

DEMONIST, sfaf. Kare credere în demone.

DEMONOKRAȚIE, sf. Înflăcără, putere de demoni; credință a oare căgoră năboare din America și din Africa.

DEMONOCLATRĂ, smf. Adorator de demone.

DEMONOCLATRIE, sf. Credere demonescă.

DEMONOMAN, șfm. Credere atât de demonomanie.

DEMONOMANIE, sf. Ști sez de delir în care cineva se sorotează a fi posedat de demon; nebunie, enigmenie.

DEMONSTRATOR, sm. *demonstrator*. Kare demonstră, kare arată.

DEMONSTRARE, va. *demonstrare*. A dovedi, a arăta într-un mod invaderat. (Se conjuță cu *A U K R A R E*).

DEMONSTRAȚIE, sf. *demonstratio*. Dovadă, invaderată și convinscătoare, inkrediuibilă. § Izogie de o ținere esențială. § Demonstrație de amizie, sau de iubărie.

DEMONSTRATIV, adj. *demonstrativus*. Kare demonstrază, kare arată.

DEMORAȚISARE, va. A porrumpe, a strica bunele obiceiuri, moralia. (Se conjuță cu *A U K R A R E*: Demoralizez, demoralisez, demoralisează; demoralizam; am demoralizat; demoralizanț; demoralizasem; voi, am demoralizás; demoralizazez, demoralisezez; etc.)

DEMORAΛISATOR, smf. Kare stricъ, когитие вънде обичайт, моралитета.

DEMORAΛISAЦIE, sf. Fanta de a desmoralisá; ефектъ ет; starea чрезъ иконом demoralisat.

DENATURARE, va. A skimbá natуra чрезъ ат-къ; а гъдикъ вънвъ simtimentele natуralе. § уп. a se desnaturá, а неerde, а с гикъ каlityцile залле человъне; a se facche neomenos. (Se конјигъ на А туткаре: Denatuzet, denat-rezit, denaturareazъ; etc.) ☀ Ат-гъшirea denaturareazъ не е феменъ ши не импънгадъ.

DENATURAT, adj. În kontra natуreї, în kontra simtimentelor вънне; каде чеще не каде ар требуи съ извешакъ.

DENERAЦIE, sf. *Inficiatio*. Fanta de a neră, de а (търъбъ) да јудекатъ, т. de jurisnrz.

DENIGRARE, va. *denigrare*. A ionerri reputa-ция кънвъ. (Se конјигъ на Intrare: Denirrъ, denirri, denicrъ; denirram; am denirrat; denirraiъ; denirrassem; вои, аш denirrâ; denicrъ, denicrre; etc.)

DENOMINATOR, smf. Нумъръ inferior на чиселна фракциј; ачелла каде естимъ търимеа първилог, къде интъ въ хритатае интреагъ.

DENOVINATIV, adj. Каде пъмежде, каде аратъ пъмеле погонгъ.

DENOMINAЦIE, sf. *denominatio*. Însemnarea чрезъ ат-къ, чеи persoane, printъ vorбъ каде и естимъ starea, федъл, каlитетата първичипалъ.

DENUNCIARE, va. *denominare*. A însemnă printъ пъмче.

DENUNCIARE, saъ **DENUNCIARE**, va. *denuntiare*. А декларатъ, а facche купуватъ, а публикъ; а съну-не не чиневъ, а і артъ fanta да јудекатъ, saъ въ партитулааг. (Se конјигъ на Înълцааге: Denunq, denunqъ, denunqъ; denunqam; am denunqat; denunqaiъ; denunqasseм; вои, аш denunqâ; denunqъ, denunqе; etc.)

DENUNCIATOR, *smf. Kare denunță, kare (пъ-
гайде).*

DENUNCIATION, *sf. *denuntatio*. Декларация,
извъдкация; (наг.) за юдексатъ.*

DEPART, *su. Fanta de a se dezvăluă dintr-un
док, de а "лека"; пълкагеа.*

DEPENDENCE, *sf. *Subordinatie, atъннаге.**

DEPLORABLE, *adj. *deplorandus*. Де пъльн.*

DEPLORATION, *sf. *deploratio*. Пъльнчеге, атън-
наге.*

DEPLORATION, *va. *deplorare*. А пъльнче-тънти;
а комильтим, а aveà (тил) de чиневà (а'а' тънти).*

DEPOZITAARISATIE, *sf. Herdere de favoarea
популяризъ, передера, опиниција популяризъ.*

DEPOZITAARISARE, *va. A nerde stima, favo-
area популяризъ; a nerde популаритета, a nerde опин-
гия популяризъ. (Se конјхъ за: Дъктагре: Dēpon-
tāriser; dēponitāriser; etc.)*

DEPOSITARI, *smf. *depositarius*. Картя са ин-
тредингат за deposit, (ст) за секретар, (ст) за търговия*

DEPOSIT, *su. *depositum*. Чеса че есте интредин-
гат, къде си състрягат. § Чеса че се дејността за тъ-
рговия си е гарантия (срећнечештвие).*

DEPUNERE, *va. *depunere*. А пънне ги deposit.*

DEPRAVARE, *va. *depravare*. А стрікъ възделе-
въчелнти, порогалитета; а desirioâ. (Se конјитъ за:
Дъктагре: Dearakez; dearavezъ, dearaveazъ; de-
pravam; am depravat; etc.)*

DEPRIVAT, *adj. Коригиц, десфѣбат.*

DEPRAVATION, *sf. *depravatio*. Коригиц, дес-
тъннате.*

DERISIE, *sf. *deriso*. А харе ин ристанинъ.*

DERIVARE, *va. *derivare*. А венъ, алий траге
тиггинеа, дела, а личакъ (Se конјхъ за: Дъктагре:
Deriv, али derivezъ; derivъ, чи derivezi; deri-*

въ, ши deriveазъ ; derivam , am derivat ; derivai ; derivassem ; voi , аш derivá ; derivъ , derive ; etc.)

DERIVAT, smf. Каге ну е прimitiv, чи іші траң-
ше oriççinea deла алты.

DERIVATIV, adj. *derivativus*. Каге derivъ.

DERIVATИЕ, sf. *derivatio*. Oriççinea, інченгілті
тнел vorbe.

DESAKKORD, sn. Netnire.

DESAKKORDARE, va. А striká akkordыа тнї
instrument. (Se конјүгъ ка А ткаге : Desakkord-
dez , etc.)

DESAHROBARE, va. А зічче къ тн че пт ё бын ;
а ну інктвиіндá. (Se конјүгъ ка А ткаге : Desa-
nrobez , desanrobezi , desanrobeazъ ; etc.)

DESAHROBAЦІЕ, sf. Façta de a desanrobá , de a
ну приими , de a ну інктвиіндá.

DESARMONIE, sf. Diskordanç , nevnire , нео-
тривire.

DESARMONIARE , va. А turbirà , a striká ar-
monia атегугілор. (Se конјүгъ ка А ткаге : De-
sarmoniez , desarmoniezí , desarmonieazъ ; etc.)

DESASOЦIARE, va. А striká o sojietate , a se
desbinà , a se desпъргі de o sojietate да каге бъчая
мартé.

DESAVANTАЦІЯ , sn. *Damnum*. Дамнъ , дамиъ .

DESBARKARE, va. А еші , a skoate dintr'o на-
въ да порт. (Se конјүгъ ка і м в гъ каге : Desbark ,
desbarç , desbarkъ ; desbarkаш ; am desbarkat ; des-
barkai ; desbarkassem ; voi , аш desbarká ; desbarkъ ,
desbarç ; etc.)

DESCIFRARE, va. Vezí : Desциfrаге .

DESKAПITARE, va. Vezí : Декапитаге .

DESKAПITAЦІЕ, sf. Vezí : Декапитагіе .

DESKAПTIVARE, va. Vezí : Dekaptivаге .

DESKLIMATARE, va. Vezí : Deklimateге .

DESKOLOARARE, va. А щегде, а гъдикà колоа-
ре; а нерје колоаре. (Se конјтъ ка **Лукаге**:
Deskolorez, д-сколорез, deskoloreazъ; etc.)

DESKOMISSIONIRE, va. *Disolvere*. А despъгди
пъгдите каге юспита та воги.

DESKOMPUNNERE, sf. *Dissolutio*. Dissoaудие,
despъгдитеа тутї кога in пъгдите атї прінчіпаде. (Se
конјтъ ка **Пюнере**: deskomпtї, deskomпtї, etc.)

DESKONSAKRARE, va. А гъдикà konsekratia,
а сачче просан, мирсан. (Se конјтъ ка **Лукаге**:
Desconsakre, dessonsakrezi, etc.)

DESKONSIDERARE, va. А гъдикà konsiderajia,
stima кнївá.

DESKONSIDERALIE, sf. Nestimъ, линъ de кон-
siderajie.

DESKREDITARE, va. А гъдикà, а сачче не чиев-
вá съ пнагъ kreddetra. (Se конјтъ ка **Лукаге**:
Deskreditez, deskreditezi, deskrediteazъ; etc.)

DESKRIPTIV, adj. Kare desklie. (Stik, поесie
deskriptivъ.) t. de artikъ literari.

DESKRIPЦИЕ, sf. *descriptio*. Vorbira kare desklie.

DESEKATIV, adj. *desecatus*. Kare тзкъ. (У-
леїй desekativ.)

DESENKAЦИЕ, sf. *desecatio*. Fanta, effекта dese-
vliji, а тзкъ.

DESEMН, sn. Representajie de objete ne хълти
съ не аз чевá, бъкът оумай din линнї wi in iusem-
narea тибреволг ши а думишелог, кът краион, въ кон-
деи, etc, бъкъ кологи.

DESEMНАРЕ, va. A desemná, a representá obje-
те нрии desemni кът краион, кът нонъ, etc., не хълти
съ не аз чевá. (Se конјтъ ка **Лукаге**: De-
semnez, desemnezi, desemneazъ; desemnat; am de-
semnat; desemnai; desemnassem; вът, аш desemna;
desemneazъ, desemneze; etc.)

DESEMNVATOR, smf. Карте десемнеаэъ, карте юиа
а десемнá, карте професаэъ ачестъ артъ.

DESFAVOARE, sf. Везі : Defavoare.

DESFAVORABBIA, adj. Везі : Defavorabbia.

DESFAVORARE, va. Везі : Defavorare.

DEFSIDENЦЪ, va. Dessimidentia. Везі : Dessimidentia.

DESFIGURARE, va. А стрикá форма, сиръ тут
акту ; а фарче артъ.

DESFORMARE, va. А стрикá форма. (Se конју-
гъ ка Forme z.)

DESFORTIFIKARE, va. Везі : Defortifi-
care.

DESFAORARE, va. А стрикá вергinitatea.

DESFAORADIE, sf. Везі : Defaoradie.

DESГАРНИRE, va. Везі : Degarnire.

DESITATE, sf. *densitas*. Квалитета актуалъ des.

DESINIMЦЪ, { sf. *desinencia*. Терминажа vorbe-
DESINENЦЪ } яор, инсимиара че ea затаъ.

DESONOARE, sf. *Dedecus*. Рышие, инсамие, бат-
жоккъгъ.

DESONGRABBIA, adj. *Turpis*. Карте пічинеиде
desonoare ; сиръ оноаре

DESONORARE, va. *Dedecorare*. А десфымá, а
тъдикá оноаре, а буйкою.

DESMERBIT, sm. Чеа че фарче а перде stima ;
чеса че адъче десфимаре

DESMEKITARE, va. А se утіліа інтрън sea а-
шад інклъ съ nearъ stima.

DESMOBІAARE, va. А тъдикá, а скоалте мебби-
зеле.

DESNATYRARE, va. Везі : Denatyrare.

DESNATYRAT, adj. Везі : Denatyrat.

DEMONSTRARE, va. Везі : Demonstare.

DEMONSTRATOR, smf. Везі : Demonstrator.

DEMΩNSTRACIJE, sf. Vezi: *Demonstratie*
DEMΩNSTRATIV, adj. Vezi: *Demonstrativ*.

DESOKKUPACIJE, sf. Starea unei persoane care n'are nimic o cokkupacie.

DESOCKUPAT, adj. Fără atacă.

DESOCKUPAT, adj. Întristător.

DESOCKATOR, smf. Care întristează, care aduce dureri sau suferințe.

DESOCKAЦIE, sf. *desolatio*. Întristare mare, durere mare sau suferință.

DESОЛАRE, va. *desolare*. A întristă alii. § A pustii, a simți, a rănă. (Se conțină ca *Лягате*: Desor, săi desolare; desolă, săi desolată; desoală, săi desoalează; dosolam; am desolat; desolai; desolasse; voi, am desolah; desolă, săi desoalează; desolă, săi desolaze; etc.)

DESORDONARE, va. A turără, a strică săpătarea. (Se conțină ca *Ordonare*: D-sordoa, desordonă, desordonă; desordonam; am desordonat; desordonaи; desordonasse; voi, am desordonă; desordoană, desordoane; etc.)

DESORDIN, sn. Ainsi de săpătarea; confisie.

DESORGANISARE, va. A strică organizație; a săpătă organizația; a turără săpătarea, a faccă confisie. (Se conțină ca *Лягате*: Desorganiz, desorganizez, d-sorranisează; desorranisam; am desorranisat; desorranisi; desorranisassem; voi, am desorranisă; desorranisează, desorraniseze; etc.)

DESORGANISATOR, smf. Care strică săpătarea.

DESORGANISАЦIE, sf. Fanta desorranisatorii, eșențială ei; starea a carei este desorranisat.

DESOKSIDARE, va. t. de ximie. A aiasi cu scop de oxigenarea sără (Se conțină ca *Лягате*: Desoksid, săi desoksida; etc.)

DESOKSIDАЦИЕ, sf. t. de ximie. Fanta de a дис-
си о състапътъ де оксидената съдь.

DESOKSIЦЕНARE, va. t. de ximie. А динсъ де
оксицен ти коги. (Se конјугъ ка **Л**укаге: Desok-
сиценез, desokсиценезъ, desokсиценеазъ; etc.)

DESPOT, smf. adj. *Dominator*. Карт гувернъ арби-
тар, динъ воия капітулъ съдь, фъръ гегтълъ піч ле-
де; ачелла а къгтия сингълъ воия дий саче ледеа.
Іn гувернътълъ absolute аттуа есте мај пуреник
декътъ desnotъл. (А ді-Паша).—Desnotъл концеп-
тъ тоатъ пація in sine, in familiia sa; юар адевъ-
ратъл шонакъ se тиадумеше de a'i fi татъ.—Мај тоді
оаменій чеј марі synt desnoї (adj.), ши rare-орі des-
ної (sъbst.) synt оамені марі (*Clement XIV*).—
De ші къте о датъ desnoї fak склаві, dar ну есте
мај пурін адевъратъл къ склаві fak не desnoї. (*Miss
Wright*.)

DESPOTIK, adj. *Dominans*. De desnotism, (п-
тере, гуверн, воинъ, etc., despotівъ).

DESPOTISM, sn. *Potentatus*. Путере absolute,
арбітъръ, фъръ марџіанъ, карт н'аге адътъ гегтълъ де-
кътъ воюца desnotълъ; гуверн адле къгтия intere-
stъl sint in contra interesълъ публик. Desnotis-
тъл есте партеа паціїлог denravate; едле іа меритеа-
зъ ши i se ступунъ фъръ а'л simци.

DESРАЦИОНАВІА, adj. Карт ну se аккордеа-
зъ ку гаџія, ку експатеа, ку дрентатеа; карт есте діп-
сит de гаџіе.

DESРАЦИОНAMENT, sn. Vorbъ фъръ гаџіе, des-
рагионавбіа.

DESРАЦИОНARE, vn. А vorbi фъръ гаџіе, а
спунне vorbe desragiонавбіа.

DESTIN, sn. *Fatum*, Soarta, yrsita.

DESTINAЦИЕ, sf. *destinatio*. О функцие, хотъгитъ
мај диннайтъ; о інтребынгате а туті дікі хотъгитъ

mai dinainte, să ţină nenumărate acțiuni și să făsească; deoarece poate să se ducă chiar și la o imnună a funcției. ☺ Așa că este destinația omului.

DESTINARE, va. *destinare*. A determina, a stabili destinația cuivă; a urși. (Se conjugă ca **ÎNTINAIRE**: Destin, destină, destină; destinam; am destinat; destinai; destinassem; voi, aș destină; destină, destine; etc.) ☺ Nu este înțimă cuvânta natură să nu fi destinat o altă înțimă. (*Fontenelle*).—Dacă omul ar fi destinat săre și să scăde, Creatorul îl ar fi săcădit o vîță, iar nu o fiind cuțetătoare. (*La Rochefoucauld*.)

DESTITUABIL, adj. Care poate fi destituit.

DESTITUARE, va. A scoate, a depărta pe cineva dintr-o funcție. (Se conjugă ca **ΔΥΚЛАРЕ**: Destituie, să destituie; destituie, să destituie; destituie, să destituie; destituie, destituie; destituie, destituie; destituie, destituie; destituie, să destituie; destituie, să destituie; etc.)

DESTITUIE, sf. Scoatere, depărțare dintr-o funcție.

DESTRONARE, va. A da jos de pe tron. (Se conjugă ca **ΔΥКЛАРЕ**: Destronez, destronezi, destronează; destronam; am destronat; destronai; destronassem; voi, aș destronă; destronează, destroneze; etc.)

DESTRУКТИВА, adj. Care se poate strica; care se poate distrugă.

DESTRUCEERE, va. *destruere*. A distrage, a rupe, a strica, a rupe. (Se conjugă ca **СЧУПЕРЕ**: Destrug, destruie, destruie; destruieam; am destrut; destrussem; destrussem; voi, aș destruie; destruie, destruie; etc.)

DESTRУКТИВАТА, sf. Calitatea destrukturării care poate fi distrusă, stricată.

DESTRУKTIV, adj. Kare илчінше дестрүкцие.

DESTRУKTOR, | smf. Kare destrүче, strikъ, дѣ-

DESTRУГЪТОР, | гимъ.

DESTRУКЦІЕ, sf. Дѣримаре, гтінъ totaъ.

DESTRУIRE, va. *destruire*. А strikà, a dъrimà.

Везі : Destruyere. (Se конјугъ ка Svire: Destruи, destrу, destrue; destruam; am destruit; destruи; destruissem; voi, am destrui; destrue, destruie; etc.)

DESЦIFRARE, va. *Esplicare*. А есплісà (ын скріс) ін ціfre, (іс.) чеea че este obscur, intunekos; а чі-
ті о скріптуре гъў скріс, anavoie de читіt. (Se конјугъ ка **Лукага**: Desgіfrez, etc.)

DESЧETЧДЬ, . | sf. *desuetudo*. Desfінчare de

DESЧETЧDDINE, | ледї, etc., nrin ne'ntrebrin-
чare.

DETERMINARE, va. *Statuere*. А хотіrі, a de-
чіdde. (Se конјугъ ка Інтигнаре: Determin, determinи, determinи; determinam; am determinat; determinai; determinassem; voi, am determinà; de-
terminи, determine; etc.)

DETERMINANT, adj. Kare determinи, kare ser-
веше snre a determinà.

DETERMINAT, adj. *Statutus*. Хотъrit.

DETERMINATIV, adj. Kare determinи, хотъре-
ше semnificaція чиei vorbe.

DETERMINАЦІЕ, sf. *Propositum*. Хотъrire ду-
шъ о stare in кумпъюнъ intre doъ partide.

DETESTАBBIA, adj. *detestabilis*. Kare merritъ
a fi vri!, detestat; foarte гъў, foarte вріt.

DETESTARE, va. *detestari*. А тi не чиневà, саъ
чевà. (Se конјугъ ка **Лукага**: Detestez, саъ de-
test; detestez, саъ detestъ detesleazъ, саъ delestъ;
detestam; am detestat; detestai; deteslassem; voi,
am detestà; detestъ, deteste; etc.)

DETESTAЦIE, sf. Үгъ.

DETUNARE, va. А se anringe iшteші кү strommot mare, кү тұсын, кү покнет ка прафуд де пушкъ. (Se қонјуғъ ка Тұнаге: Detun, detună, etc.)

DETRIMENT, sn. *detrimentum*. Стікъчілне, пегдере, (пагрібъ), дамъ.

DETUNAЦIE, sf. Anringere iште ші кү strommot mare, кү покнет ка прафуд де пушкъ.

DEVENIRE, va. А se ғағче чееса че и'а fost; а ғылда о алъ fornъ. (Se қонјуғъ ка Ventire.

Adessa orи nenorocirea noate deveni (se noate fane) о қалъ de fericiere.

DEVERGONDAKE, va. А nerde тоатъ гүшина; а петрецце о vieaudъ desfrъnatъ. (Se қонјуғъ ка Атвагае: Deverrondez, deverrondezi, deverrondeazъ; deverrondam; am deverrondat; deverrondai; deverrondassem; voi, am deverrondă; deverrondeazъ, deverrondeze; etc.)

DEVERGONDAT, } adj. *Inverecundus*. Үғъ гүші-

DEVERGOND, } ne, desfrъnat.

DEVIАЦIE, sf. Abatere, ewire din drsm, din direcгie.

DEVINARE, va. *devinare*. А презічче віitorъ, а (risi). (Se қонјуғъ ка Тұнаге: Devin, dévină, devinъ; devinam; am devinat; devinai; deviuassam; voi, am devină; devinъ, devină; etc.)

DEVINATOR, adj. Karel devină. Vezi: Devinaгe.

DEVINAЦIE, sf. Faata (гісілі), а презіччені віitorъ.

DEVIZЪ, sf. *Symbolum*. Fisxъ алегорікъ ісогүйтъ кү vorbe sure a esrimâ iu zintă o вѣдетаре оаре каге, кү simbent; vorbele ачеллеа; о вордъ ачлеазъ че'ші асплікъ чінеңа. А густа кытептін din toate este deviza індеалентлукъ.

DEVOTAMENT, sm. Vezī: Devoiment sal
Devoire.

DEVOTARE, va. mi. ver. Vezī: Devoire.

DL.

DIAROH, adj. Rare urinarege diaria.

DIASOSTICB, sf. *diasostica*. Tratat de conservație și deschidere; medicina preservativă.

DIATONIK, adj. t. de muzică. Rare urende doza tonură patronează acele rame.

DIATRIBB, sf. Critici amara. (j) Smirita de partidu sămbu critica în diatribă.

DIATRIBARE, va. A scrie, a scrie astăzi cărăvă diatribe, critice foarte amare.

DIAHUITIST, sm. nz. Echetul treuă cariș bautizat de dom. oră.

DICTAM LAB, sm. *dictamus*. O cerbă vânătoare, sfodările, ieruri, etc. Dictam de Krit, în sens de orican; foize azi provocă reprezese la fel, mi naștere; din în trei cesci, aromă.

DICTATOR, sm. *dictator*. Magistrat unik și speranță din România.

DICTATORIAL, adj. De dictator, speranță.

DICTATORIEB, sf. Puterea de dictator; cuora, dictata anestor sinegii; (săc.) dominacie.

DICTARE, va. *dictare*. A sunaș din vorbă în vorbă sau a scrie. (j) (săc.) A insista căva ceva în trebue să zice. (Se conține ca Z. întrare; Dictez, ducetă, dictează; dictam; am dictat; dictai; dictissem; voi, am dicta; dictează, dicteze; etc.) (j) N'ai dreptate de a'gi făcă să moră din omului-ze Iezu și nu eșe sunt dictate de interes.

DICHIIE, sf. *dictio*. Energie; stă, **exagere** de vorbă (dicție, cercante, errab., rea.); rezitate fizmativă a discursului.

DICTIONAR, *sn. dictionarium*. Cartea in care se află adunate toate vorbele unei limbi după ordinea alfabetice.

DIDAKTIK, *adj.* Bîn pe nentă învățătură.

DIDAKTIKЪ, *sf.* Artă de a învăță, § *Fea didactică.*

DIERETIK, *alj. t. de medium.* Korosiv, roztitor.

DIETĂ, *sf dietă.* Regim de viață desuțe și sănătoasă; regula ce trebuie să urmărește muncării și sănătatea fizică și spirituală a omului în timpul său de lucru și de odihnă.

DIETETIK, *adj.* *Diaeteticus.* Care este rezultatul unei diete.

DIETETIKЪ, *sf.* *diaetetica.* Tratat de regimul vieții sănătoase; tratat de alimente.

DIETETIST, *smf.* Medic care întrebucințează normă dieta.

DIFTONГ, *sm.* *diphthongus.* Unirea a două sunete într-o silabă.

DIFFAMANT, *adj.* Care diffamă, care defăimă, desonorează, (vorbire, scris diffamant), care este fără sură a diffamării.

DIFFAMARE, *va.* A defăimă, a desonoră pe cineva. (Se roagă ca Deffâmare : Diffam, diffamă, diffamă; etc.)

DIFFAMATOR, *smf.* Defăimitor.

DIFFAMАЦИЕ, *sf.* Defăimare, fanta defăimării.

DIFFERINЦІ, *sf.* *differentia.* Neasemănare, desobire. § Ceea ce trage mai mult peste o cantitate, peste o mărime, sau ceea ce nu s'a juncă, ceea ce lipsește de la o cantitate pînă la alta, de la o mărime pînă la alta care este mai mare.

DIFFERENT, *adj.* *differens.* Care diferențează, care se desobiește; alt fel, neasemănă.

DIFFERЕНЦІАЛЬ, *adj. sf.* de matem. (Kantita-

te differențiale), foarte mică; (каква разница) de cantității diferențiale, de raportul între diferențe și între acele diferențe ale analoage.

DIFFICIL, adj. *difficilis*. Ce se cheia cu față să fie dificil, greavă, nevoie.

DIFFICULTATE, sf. *difficultas*. Ce se cheia cu față să fie dificil, greavă, nevoie.

DIFFORM, adj. *Diformis*. Urit; desfigurat; nu formă, nu lucește, nu are unor organe.

DIFFORMARE, va. A strica formă. (Se vede și **ALTERARE**: Difformez, difformezi, difformează; etc.)

DIFFORMITATE, sf. *Difformitas*. Desfigurare, deformare în formă, în uronorgii.

DIQUESTIV, adj. Care are virtutea de a face din ceea ce este cunoscută și ceea ce este sănătatea.

DIQUESTIE, sf. *digestio*. (Mistrarea) alimentelor în stomac.

DIGN, adj. *dignus*. Vrednic, care merită, ceva, în bine sau în ră.

DIGNITATE, sf. *dignitas*. Merrit, imortanță, vrednicime; învățare, distincție.

DITRESSIE, sf. *digressio*. Ceea ce este afară din sijeta urmării, a discursului; schimbare de vorbi, abatere din discurs. § nu. t. de astro. Distanță pînă la un planșă sau mai mult de un soarele.

DILATABILITATE, sf. Proprietatea uneițelui de a fi extinsibil, care se poate dilată. Vezi: **Dilatare**.

DILATABILIA, a.j. Care se poate dilată, întinde. Vezi: **Dilatare**.

DILATARE, va. *dilatare*. A întinde, a extinde și sărbătorește. (Se vede și **Serbare**: Dilat, dilată, dilată; dilatam; am dilatat; dilatără; dilatassem; voră, cum dilată; dilată, dilate; etc.)

DILATORII, sn. Instrument sau a dilată.

DILATATIONE, sf. Intindere, extindere, sărbătorește.

DILECTIE, sf. Amor, caritate, t. de teologie.

DILIGENȚĂ, { sf. *diligentia* Eseurie Ioste; iu-
DILIGINȚĂ, { деалъ. § Тъсти тај грабникъ де-
бъл чеалъ де гънд.

DIASTVAN, adj. *diluvialis*. Като are raniort et
diastvica. (кът поюнта).

DIMENSIE, sf. *dimensia*. Întindere de външні, de
стори, линиите, мѣримъ.

DIMINUTIV, adj. *diminutivus*. Пъгийтив, мікшо-
ратор.

DINAMIK, sf. *dynamis*. Шїнгъде пътеріде като
міцът вогнитъде; шїнгъде де тишката вогнитъде
като infatig-разъ твъде астора автора.

DINAMOMETR, sm. Машинъ де мъстрат пъте-
рея означеніе ти а вителор де tris; де мъстрат пъ-
терея тишкътичъде прекъм а abbeytът.

DINASTIE, sf. Уп шир де regi, de принци etc.,
аї тнєї церї; цармаре де срверані динт'о ачесаши фам-
илии. ☺ Dinastiile чеалъ пою ти se пот шинр
не iron дебъл поима принт'о маде популаритет.

DIOCHES, sm. *diocesis*. Latinderea administragiет
твої епіскопиї.

DIOKAMIA, sf. Уп фел де таблоў Атмінат ка ю
диверсите пъргї азле зіллех, принт'о Атмінъ тишкъ-
тоаре.

DIPLOMAT, adj. Като итапозище саї професа-
ти дипломатия.

DIPLOMAȚIE, sf. Шїнгца гаппартъри, деда
з пътере къти о азъ пътере, инте reratyr, инте им-
тьгии, etc.

DIPLOMATIKЪ, sf. Tractat de дрентя юнте-
тор (песамътиор).

DIPLOMATIST, sm. Като студиеазъ, като щие ди-
пломатика, като скрие астна еї.

DIREKTOR, см. *Rector*. Като кондукъ, гегтъ-
и, dirige; като пресидъ, administreazъ.

DIREKЦIE, sf. *Rectio*. Мішкаге інтр'о парте оа-
ре каре; ліннія дрантъ а тішкъгій туті копи; фун-
кция туті direktor.

DIREKTORIЯ, sn. Путега есективъ din Fran-
чія in 1795, коміssъ de 5 direktorій.

DIREKTORAT, sn. Функгія direktorіатій.

DIREKTORIAЛ, adj. De direktoriј.

DIRIЦЦЕKE, va. *dirigere*, А вондичче, а гегт-
лә, а администрâ.

DISCHEПIOЛ, sm. *discipulus*. Карт інважъ дела
алтул о щіпінгъ, о артъ лібберъ; карт түмеазъ док-
трина күівâ.

DISCHIПLAINABBIА, adj. *Docilis*. Лесне de dis-
chiplainat; канаббія de a si dischiplinat, instruit.

DISCHIПLAINAR, adj. De dischiplainъ.

DISCHIПLAINb, sf. *disciplina*. Instrukcie; едук-
гіе; instituzie; гегтламент, ordin, леде; пытare;
ретгүлъ de vieadъ.

DISCHIПLAINARE, va. *Instituere*. А гегтлә, а
instrui, a formâ; а үненâ in гүндтеаль, а стипенне
dischiplinей.

DISKOKDЪ, { sf. *discordia*. Незнire.

DISKORDIE, }

DISKORDANT, adj. *Discors*. Карт ну este in ак-
кord; карт ну поате si in аккord; карт ит se үнде,
ну se поуиведе; (fir.) Невомпакібія.

DISKORDARE, va. *discordare*. А strikà аккордіа,
t. de музикъ.

DISKOKS, sn. *Sermo*. Krvint; адінare de vor-
бе sure a esrimâ үзінелті; desvoatarea лїї.

DISKRÉDDIT, sf. Herdere, іманыгинare de кред-
dit.

DISKREDITAT, adj. Ainsit de kreditъ че aveа.

DISKREDITARE, va. А сағче тъ пеаржъ чиңевâ
кредитъ. (Se конјугъ ка Латлаге: Diskreditez,
etc.)

DISKRET, adj. *Consideratus*. Къ сокотицъ, ин-
делент; јудицios; пъзит in vorbe, in faute; креди-
тиos ла sekret, каге дие а'а пъстрà.

DISKРЕЦИЕ, | sf. *Prudentia*. Пазъ къ јиде-

DISKРЕЦИЯNE, | катъ in vorbe, in faute, in mis-
trarea тутi sekret. § adv. (la diskregie) in voie, ла
войдъ, фъгъ кондигъ.

DISKУЛПARE, va. *Liberare*. А јустификà не чи-
невà de о грешаль импstatъ, а (desvinovъци), (Se
којугъ ка Лукаге: Diskulpez, saž diskulp; dis-
kulpезъ, saž diskulp; diskulpeazъ, saž diskulpъ; dis-
kulpam; am diskulpat; diskulpaï; diskulpassem;
воїй, аш diskulpa; diskulpeazъ, saž diskulpъ; dis-
kulpaze, saž diskulpе; etc.)

DISKУЛПАЦИЕ, sf. Fanta de a diskulpa, saž de
a se diskulpa (desvinovъгire).

DISKУTARE, va. *Agitare*. А esaminà вт de de-
ашьпнця, а чегчетà, а факъ desbatteri astura тутi
аткгъ. (Se којугъ ка Лукаге: Diskitez, diskutez,
diskuteazъ; diskutam; am diskutat; diskuttaï;
diskutassem; воїй, аш diskutà; diskuteazъ, diskuteze;
etc.) ☺ Trebuie a дј a se dominà foarte bine sure a
diskutà фъгъ a disutà.

DISKУSSIE, | sf. *Consideratio*. Esamin, чегчета-

DISKУЦИЕ, | re, desbattere; kontestagie. ☺ Des-
подилог пт ле плак diskutia.

DISGRAЦIARE, va. А іщетà de a favorisa; а лин-
си de нротекциe, de бүнеле залле грациj, de бүнеле
фавоаре. (Se којугъ ка Лукаге: Disragiez, dis-
ragiezъ, diskragieazъ; disragiam; am disragiat;
disragieaij; disragiassem; воїй, аш disragiea; dis-
ragieazъ, disragieze; etc.)

DISGRAЦIOS, adj. *Injucundus*. Ненлькut, фъгъ
грагie.

DISLOKARE, va. *Luxare*. А (скрinti).

DISLOCA^{ЦИЕ}, sf. (*Skrintire*),

DISPARADЬ, sf. Пери^е, лінсь^ь субітъ.

DISP^ЕРЕРЕ, va. *Evanescere*. А інчeta de a пъ-
реа, de a mai fi de сауъ, in siouъ ; a se trayuce вte
за о uarte ; a se asa^unde ; a peri ; a іncheta de a
mai fi. (Se конjуръ ка Пътеге : Dispar, dispari,
dispare ; disu^uream ; am disparut ; disparut^и ; dispar-
tussem ; voi^и, aw disparea ; dispar^и, dispare ; etc.)
⊗ Къд ne'нкреддереа vine, амічія dispare. (*De
la Bouisse*.)

DISPARATЪ, sf. Abattere, penotrivire, ліпсь de
шir, de rannort in vorbe, in fante, etc.

DISPARАЦІЕ, sf. Fanta dispererij.

DISPENDIOS, adj. *dispendiosus*. Kare kostъ штат,
наге se face къ шарі кіелтіеле ; скимп.

DISPONIBILITATE, sf. Ca^uitatea, starca a чеea
че este disponibila. Vezi *Disponibbila*.

DISPONIBBILA, adj. Persoanъ, лукъ че каг'а
поці intrebvunga, de kare поці dispunpe, къ kare по-
ці fa^uche че voie^uй.

DISPUNNERE, va. *dispunere*. A ашеza, a птв-
не in гюндреалъ. § А сече чеа че voie^uй ет ... ;
а птегыі, а pneuага sunr чеа,

DISPOSITIV, adj. (Леак dispositiv) kare dispu-
ne, pnenagъ.

DISPOSICI^ЕЕ, sf. *dispositio*. Fanta p^uin kare чі-
нева dispu^une ; еffектеде ei ; ашезаре ; situa^uje ; ап-
плякаre sunr a facce ти че.

DISPRONOR^{ЦИОН}ARE, va. A strisa p^uoporgia.
(Se конjуръ ка Лу^каге : Dispronorgionez, dis-
pronorgionezi, dispronorgioneazъ ; dispronorgionam ;
am dispronorgionat ; dispronorgional^и ; dispronorgio-
nassem ; voi^и, am dispronorgiona ; dispronorgionea-
ть, dispronorgioneze ; etc.) ⊗ Este neste п^ulinъ de
a fi serічіт къ doringe dispronorgionate къ p^uteria^е.
(Пад^атага.)

DISPROPORTIUNE, sf. *Inaequalitas*. Амъсъ де неравнище.

DISPUTABIL, adj. *Controversiosus*. Чеса че поате си диспутат. Вези диспутате.

DISPUTARE, vn. *disputare*. А си in desbattere, a desbarte. § va. А se си si a intreccie не чинева sn re a'ї **драка** gloria, onoarea ; а se си si, а se **драка** sure a **драка** то **драка** дела чиневă, а'ї хрони. (Se конјурка **драка** лагате ши га **Мутате** : Disurtez, са'ї disut ; disutelz, са'ї disutgî ; disuteoză, са'ї disută ; disutam ; am disutat ; disutaiy ; disutasse ; voi' , am disutta ; disutează , са'ї disută ; disuteze, са'ї disutte ; etc.) ☺ Кривинца ши адевъгата фи'кнад disutănd — Numis нт se **драка**тушце ку disută. (Clement XIV.) — De инчен тут а se disută este din прајинъ ку от se **драка**ает, ши съвршеси tot бъги а se **драка**ледуше пентру ку са'ї disutat. — De че ви disutatai pi'mintea? Va би tot d'арна destea зок пентре морминте е воястие

DISPUTATOR, smf. Картя ю плаче а se disută.

DISSEKARE, va. *dissecare*. А **деко**анатомия тутъ кога организат, тунеи **деко**, е'с (Se конјурка на **деко** : Dissez, disseci, dissecaky ; dissecam ; am dissekat ; dissecaky ; dissekassem ; voi' , am disseská ; disseakъ, disseche ; etc.)

DISSEKATOR, смф. Ачелда каге disseakъ.

DISSECTIE, {sf. *dissectio*. Fanta de a dissека,

DISSEKЦИЕ, {жесткогре методикъ а пършаког конкути ; стара тутъ кога dissekat.

DISSERTARE, va. *dissertare*. А **деко** о **дисертаже** ; а vorbi astora тутъ **драка**. (Se конјурка на **деко** : Dissertez, diss-recti, dissertează ; diss'eram ; am dissertat ; diss'ertaiy ; dissertassem ; voi' , am diser-ta ; dissertează, disserteze ; etc.)

DISSERTATO', смф. Каге diss'ertează alese-ori ; заре ворбенце а тога тутъ **драка**.

DISSIMILARE, va. *dissimulare*. A șteinde (кыч-
ети) săj, simțimentele sauile, etc.) a se prefațe
a nu vedea, a nu simți, etc.

DISSIMILATOR, smf. *dissimulator*. Asțyns, pre-
ferești.

DISSIMILAT, adj. *dissimilatus*. Asțyns, acon-
dit, preferă.

DISSIMILATIE, sf *dissimilitio*. Artă de a'șy-
stea cu cîștere, proiectele sauile, etc., simțimentele
sauile; astăuderea lor, prefețitorie. Sinchiritatea
ce se vede mai tot d'auia este urmări o dissimilitacie
sau a trașue consideringa (inredderea) чедлор-а-ад-
ыї. (*La Rauchesoucuul*)—Dissimilitacia este artă
cea mare a кырсанилор. (*De Besenval*.)

DISSOAVANT, adj. Corpul care are proprietatea
de a dissoava.

DISSOAVARE, va. *disolvere*. A părăsi a
despușgi și corp solid; a lăsa înăuntră, a topit; a ri-
sini o adunare; a descompunne. (Se povîrgea la А-
кваге: Dissoavez, săj dissoav; disseavez, săj dis-
soav; dissoavează, săj dissoavă; dissoavam; am dissoavat; dissoavai; dissoavassem; voi, am dissoav-
ă; dissoavează, săj dissoavă; dissoaveze, săj dis-
soave; etc.)

DISSOAVATIE, sf. *dissolntio*. Despușirea țene-
DISSOAVUJIE, газъ а първият твой корп; snar-
geret и неј соществј, неј аднигј.

DISSONANȚĂ, sf. Akord făs...; akord ne-
potrivit.

DISSONANT, adj. *disonans*. Karo nu este în ak-
ord.

DISSONARE, va. A fi dissonant, se zice de un
stunet care formează o dissonanță cu un alt stunet.

DISTANȚĂ, sf. *distantia*. Intervala, локта de-
la un punct la altul; despartare, stație dintr-o ob-
jet; se zice despre timp.

DISTANT, adj. *distans*. Демъртат, денарте.

DISTILLARE, va. *distillare*. А стекърѣ. (Se конјуѓа ка Лукаге: Distilez, distilezї, distileazi; distilam; am distilat; distilatї; distillasem; voiї, аш distilat; distileazi, distileze; etc.)

DISTILLATOR, va. *distilator*. Ачелла каде distileazї, стекъртог.

DISTILLATORІУ, sn. Каде serveше snre a distilat, snre a стекърї.

DISTILLАЦИЕ, sf. *distillation*. Fanta de a distilat.

DISTILLERIE, sf. Локиа инде се face distilatii.

DISTINKTIV, adj. *Propius*. Каде distinje, каде deosibempe.

DISTINKЦИЕ, sf. *distinctio*. Desпъргите; differинъ, deosebire; preferinъ. § Stare de паджере, прегоративъ, похледъ.

DISTИНЦИЕ, va. *Distinguere*. А (deosebi) чинимъгти, чинимъ аткагреа миндї. (А distinje objete, syncretize, болорије, binete din гър, амикъ din инамик). (Se конјуѓа ка Л тингер: Distinx, distinч, distinje; etc.) ☀ Sint маска инокришеј vigita mi virtutea ну se мај distinx.

DISTRАКЦИЕ, sf. *distractio*. Егнire de minte de la o обектуаџие in каде system la alte аткагти че nu stut de сажъ; nebъrare de seamъ momentanie si-indre mintea la alte аткагти. § Петреџере; міјлоаче de de a вѣта dtrarea, doruz, etc. ☀ Чибреа este чеа мај бити distractiје.

DISTRАКЦИЕ, va. *distrahere*. А desmargi, а тајче о parte diatr'и tot. § (fir.) А distractiје не чинева сањ а se distractiје din oare каде обектуаџї, dintr'o куцетare, dintr'o дирере, etc. v. pers. А se abbatte dela аткагта сажъ, etc.; а se desfыла, а петреџе.

DISPRAKT, { adj. și smf. *distractus*. Kare are DISTRAS, { area știință ținută de seani și cheea ce știe să ţină; ceea ce știe să țină. **DISTRIBUIRE**, va. *distribuere*. A împărți între mai multe.

DISTRIBUTOR, smf. Kare distribuește; împărțitor.

DISTRIBUȚIE, sf. *distributio*. Fanta de a distribui, de a împărți; împărțire.

DISTRIBUTIV, adj. *distribuens*. Kare distribuește.

DISTRIKT, sn. *Jurisdiction*. Județ, județ.

DITEISM, sn. Sistemă de doar principiuri, care nu sunt și credință, de doar zică.

DIURN, adj. *diurnus*. L. de astr. De o zi, de doar zecă și patru ore; kare are rănnor cu zică.

DIVAGAȚIE, sf. Fanta de a se abbatte din sujetul său, de a se abbatte din sujetul său, de a se abbatte din sujetul său vorbește abușindu-te, etc.

DIVAGARE, va. A se abbatte de obiectul său de cunoștu său, de întrebarea desnăre kare este vorba. (Se vorbăște ca și tare: Divar, divață, divață; divață; am divarat; divarață; divarasem; voiaj, am divara; divață, divață; etc.)

DIVERGENT, adj. (Διοπτή, raze divergente) kare se despart în trepte de altale, t. de geometri.

DIVERGINȚĂ, sf. Starea liniilor kare se despart mișcându-se de altale.

DIVERSIFICAȚIA, adj. Kare se poate varia, schimbi.

DIVERSIFIKARE, va. *Variare*. A schimbi, a varia, a schimbi în mai multe feluri.

DIVERSITATE, sf *diversitas*. Varietate, diferență, searăitate.

DIVERGIRE, va. A întărni, a batte a distrauge ne
чіпeва dintr'yn куççet, dintr'o oktupacie; a se desfă-
ta, a пeгeçче.

DIVERTISANT, adj. Kare үткүргъ, паге плаче.

DIVIN, adj. *divin*. De Dumnezei, кare este ал
ати; чеza че se паге a fi mai urest de пагерде па-
түреi; foarte frumos, foarte үтн.

DIVINISARE, va. A гекупоаще de Zei; (sir.) a
инъца, a лыда песте шыстгъ.

DIVINITATE, st. *divinitas*. Натыръ divinъ; Zei,
Думнезеi; Zei тиңчинош.

DO.

DOKSOLOЦIE, sf. Versta din тұмъ ал този імн;
імн, сънтare iu onoarea treitъїї. Гаorie татъ-
дати шi фiлiати, etc.

DOKT, adj. *doctus*. Інъцат.

DOKTOR, sm. *doctor*. Doxt, інъцат. § Se зiце
mi in зон de medis.

DOKTORАЛ, adj. De doktor.

DOKTORAT, sn. *grad*, палитate de doktor.

DOKTRINAR, smf. Partizan de teorii політичес
abstrase шi moderatricе.

DOKTRINAЛ, adj. De doktorii iu materie de dok-
trina, de доктор, de обiçeuvri, t. de teoloç.

DOKTRINЬ, sf. *doctrine*. Інъцызтъ, етдijие,
дүйншъ адiнаъ.

DOЦE, sm. *Dux*. Капула генуздіcей Veneçie iшi
ал Ченовей.

DOGМАТИK, adj. Kare пызедje dorma геlisiеi,
etc. § adj. шi sf. Metod de a іnъца. § sm. п.л. Ао-
чiй. § sm. Sti. dormatis.

DOGМАTISARE, va. A іnъца не чіпeва о док-
trina грешити, иериктоасъ iu геlisiе; a vorbi nra
sentingue. (Se конjигъ на Аткагаге: Dormatisez,

dormatiseză, dormatiscază; dormatissam; am dormatisat; dormatisaiă; dormatisassem; voiă, aș dormatisă; dormatisează, dormatisese; etc.)

DOGMA, s.v. Filosofie dormatișă, în contra saențismului.

DOGMASTIST, smf. Căre dormatiseară, căre aștează dormă.

DOGMI, sf. *dogma*. Aici de doctrină, învățătură primită și căre servescă de teologie în materie de religie, de filosofie; cunoștință cu ei religii. ☺ Morala este nostrumătăță, dormeze se întăresc și se scimă. — De vei aici morala de dorință, se va intindea și va avea ceea ce oinsă.

DOLEANȚĂ, sf. Peșnădere, prin scrieră sau verba.

DOLLA, sn. *Luctus*. Durere dureră; affaiblie, întristare uenită în mort (jale); (fir.) Semne de durere, vestimente nerre.

DOMINIE, sn. *dominium*. Mame, proprietate.

DOMESTICITATE, sf. Starea de domestic, de (satră).

DOMESTIK, smf. (Satră.) Servitor.

DOMESTIK, adj. De casă, casnică, (vieauă domestică), sf. Servantă, (satrănică).

DOMICILIU, sn. *domicilium*. Locuință, casă.

DOMICILIAR, adj. De domiciliu. (Visite domniciale.)

DOMINANȚĂ, sf. Starea, calitatea, fanta de a domina.

DOMINANT, adj. *dominans*. Căre dominează.

DOMINATOR, smf. Domitor.

DOMINAȚIE, sf. *dominatio*. Putere, autoritate și prete.

DOMINARE, va. *dominari*. A domina, a domni.

DOMINIKA, smf. Recipiș de la St. Dominik.

DOMINIKA, adj. t. de liturgie (discurs dominical), ca Domotaiă. § (Liturgie dominicală) căre arată domnia. § Discurs de dimineață.

DOMINO, / sn. Rasă neagră groasă de preot săt
DOMIN, / къдатъг пентръ юрма да попада. § Ім-
ѣтъкъмите de basă masivă în formă ачевеи гас.

DORIK, adj. t. de arhitectură. A doa din cele două cîmpii
ordine de arhitectură.

DORMITIV, adj. *Soporifer*. t. de medici. (Leacă
dormitiv) care face să dormi.

DORMITORIUМ, sn. *dormitorium*. O sală mare
de școală, în care se școlă mai multe națiuni, în monas-
tiri, în pensionaturi, în suitațiri.

DORSAL, adj. t. de anato. Care vine de蛇.

DOSЪ, sf. *Potio* Măslină de leacă; cantitate de oră ce.

DOTЪ, sf. *Dos*. (Zestre).

DOTAT, adj. *dotatis*. De dotă, de (zestre); care
are rănnire sau nu este zestră.

DOTARE, va. *dotare*. A (inzestră).

DOTAЦИЕ, sf. Fanta de a (inzestra; inzestrare).

DR.

DRAХМЪ, sf. Monedă grecească.

DRAКОN, sm. Legislator din Atene care condamnă la moarte uenitii orfii care greciau. Elar și penetră genere.

DRAГОН, sm. *Draco*. Monstru fabulos cu arme,
cu rore și cu roade de iarbă.

DRAГОНАДЕ, sf. pl. Persoană cu dragoni în
contra protestanților din ordinul lui Ludovic XIV
mai că doamnei de Maintenon în Franția.

DRAMATIK, adj. *dramaticus*. (Seriere dramatică)
spectacol teatral, reprezentând o față tragică.

DRAMATIST, sm. Autor care scrieaza drame
pentru teatru.

DRAMЪ, sf. *drama*. Poemă destinată pentru teatru,
reprezentând o față tragică.

DRОID, sm. Preot ras.

DRYSIDIK, adj. De Drzizi.

DRYSIDISM, sn. Doctrina Drzizilor,

DY.

DYALISM, sn. Manicheism; sistema cehătătă că admite o altă cunoaștere, guvernată de un suzeran; sistema filosofică care și-a săvut doar suzeranitate. Diteism. Se zice în unele cauze despre toate sistemele care pretind că sunt doar ordine de lucruri opuse.

DYALIST, smf. Partisan al dyalismului.

DYALITATE, sf. Calitatea altării dylat, îndoit, care întrinde doar și nu distinse.

DYANЬ, sf. Portorium. Vamă, pașecăaria ei.

DYANIER, smf. Portitor. Funcționar al dranei care verifică mărfurile.

DYCHIA, adj. ducilis. Drăche, stință, bălănd.

DYCHILITATE, sf. ducilitas. Calitatea fiindel drăcile, stințe, bălănde.

DYEL, sn. Bătaie în doar, de doar sau între doi.

DYELIST, smf. Cetățenii de dyle; care se bat adesea-ori la dyle, cărgăria îi plăce a se batte în dyle.

DYALYEFERЬ, adj. Care produce dulceață,

DYALYEFIKARE, va. A astămpără în acid și sucurit de vin; a face dulce.

DYALYEFIKATIV, adj. Care îndulcă.

DYALYEFIKAЦIE, sf. Fanta de a îndulca.

DYO, sn. Șerbă dul. Băută de măsări pentru doar nochi (glazuri), neutru doar instrumente.

DYPLAIKARE, va. duplicare. A face după, a îndoia.

DYPLAIKATURЬ, sf. Părțile rendrite, t. de anatom.

DYPLAIKAЦIE, sf. Fanta de a face după o cantitate, de a îndoia.

DYPLAIKATIV, adj. Care face după, care operează, duplikază.

DYPLAIKITATE, sf. Starea altării după ce că-

re trebucă să fie simpat. § (Gr.) *Відленіе*, rea вірдин-
ць; імпостуръ къ доз сеу.

DURABILIA, adj. Care poate dura mult timp, па-
ре poate țineă, trăi mult timp. ☰ *За граві тічію*
път poate дурашат. (Seneca.)

DURATĂ, sf. Timpul, кътъвъде за засега.

DURARE, va. *durare*. A има de a țineă, de a
fi, de a trăi. (Se конјугъ ка *Лікрай*: Durez, sař
dří; dřezí, sař dří; dřeazъ, sař dří; dřam, am
dřat; dřatí; dřasem; voiř, aw dřá; dřeazi, sař
dří; dřre, sař dřeze; etc.)

DУШЪ, sf. *Cataclismus*. Baie кътъвъде де авъ
дунгътъ засеа да се

EK.

EKALIBRъ, vezѣ *Еквалібръ*.

EKINOKS ,	<i>Acquinoctium</i> . Тим ита де песте ани
EKINOPS ,	care попріде син езак (d'o notri-
EKINOPІIЯ ,	въ) кътълъле; инила тида с- тавитъ таie екаторъ.

EKINOPІIДА, adj. *Aequinoctialis*. De екінопії.

sm. Екаторъ.

EКІПАЦІЯ, so. Техніка. § Означеній членъ наше.
☐ Претъндънене не тида се вид екіпації стълат-
чите, макътъ зуме тибълъ кътъчоагеле гоале.

EKIPARE, va. А кътъ не чиневъ кътъ тоате членъ
de трахингъ (a ekipa την σολδατ, o флотъ, o нафтъ).

EKITAЦІЕ, sf. *Equitatio*. Arta de a іокъллака.

EKIVАLЕНЦЪ, sf. Егзалитате de валоаре.

EKIVАLЕНТ, adj. *Aequalis*. De ечесаші валоаре, de о потрівъ. § Аморъ ші ambigia ну ктуноск піч
та еківалент.

EKIVOK, smf. *Ambiugitas*. Vorbъ, espressie кът дозъ юцеллестгър. adj. Кът дозъ юцеллестгър.

ЕКЛЕСИАСТ, sm. *Una din къздите юцеллепчитнii din Biblie.*

ЕКЛЕСИАСТИК, adj. шi s. *Clericus*: De biserrikъ, къде serveще intr'osa; de клер.

ЕКЛАЕКТИК, adj. (Filosof еклектик.) Ачелла каре, съгър а би de пiч o сектъ, аллеце чеа че поате fi bъn, adevъrat iп pтицiзтiде сie кълога. § sf. Sistem filosofskii saj mediktaui еклектик.

ЕКЛАЕКТИЗМ, sn. Filosofie еклектика.

ЕКЛІПІС, sn. *eclipsis*. Інтракаре тнei stellae prin internosigia тнei залея, пгекут iп iнтракаре соагелт; saj pentru къ о альт stea imneddikъ не чеа-а-аль de a пгiшi зimina соагелт, пгекут iп екліп-стя зiвей.

ЕКЛІНСАРЕ, va. *Obscurare*. A askynde, a акопенi; (fir.) A iotvneká merritya, talentu kуiñà prin залея шай mare; пегire. (Se конјугъ ка Луптаре: Екліпс, екліпсi, екліпсъ; екліпсам; аш екліпсат; е-кліпсай; екліпсасем; воiй, аш екліпсà; екліпсъ, е-кліпсе; etc.) ☀ Adesea orи оатевi чеi тарi, ка шi стелледе, пi attrag въгарае de seamъ de кът пумай кънд stat екліпсацi.—O femei iп nimic пi trebue съ екліпсеze не бъrbatza ei, пiчi кiar iп тоадета sa. (Piozzi.)

ЕКЛІПТИКЪ, sf. *eclipticus*. Linnia пe каре соагеле п'o пъгъше пiчi одат; чегкта кълъториe пъши-тлат; шi iп каре se intimpalъ екліпстiile соагелт шi аль зiнел. § adj. De екліпстgъ.

ЕКО, vezi E x o.

ЕКСАГОН, sn. *Exagon*. Fигтъ геометрикъ къ шеасе тнгизт.

ЕКСАСТИА, sn. t. de arxit. Портик къ шеасе ко-доане iп гънд.

EKSPATOR, sn. *Xoxa din seale mari cescări ale sferelor, care o imbină în două părți eraze (d'o notrivi).*

EKSPALIE, sf. t. de mat. *Formă sau arată erăzitatea de valori a canticilor și uebrișor.*

EKSPATORIU, sn. *Instrum. sună a urmă mișcării diverse ale stelelor.*

EKSAR, sm. *Normă. Instrum. sună a trăgării drepte.*

EKSESTIR, adj. *Equestris. (Ordin de către rege) de cavaleri români; nobilăză poloneză de război și măslinie. § (Statut equestru), de în om călăzare. § (Jurnal equestru), alergării cu cai într-o direcție.*

EKSINOKS. Vezi : Ekinoks.

EKSINOKSUL, / Vezi : Ekinoksiu.

EKSINONOMIA, /

EKSISNPIU, adj. *Ficuri, în varietăți și variații ale arborilor și ale celor sălăjene.*

EKSIMATERIA, adj. *(Ficuri exhalateriale), cu proprietate erăzătoare.*

EKSIMILIBR, adj. *Æquilibrium. Erăzitate între doilea sprijinuri, între domnitori, etc. § Drent, (a fi în eximiliu) a sătăcire, a sătăcire mai mult într'o parte de către într'alta.*

ED.

EDIFICIUS, sn. *Ædificium. Zidire.*

EDIFIKARE, va. *Ædificare. A zidi.*

EDIFIKATOR, sm. *Ædificator. Nume sau cedificiu, o zidire.*

EDIFIKATIE, sf. *Ædificatio. Panta de a edifica, de a zidi.*

EDITOR, sm. *editor. Colecție cărților și tipărirea lor.*

EDITION, sf. *editio. Publicația unei cărți; tipărire; editură, formatorul unei cărți.*

EDUKARE, va. А втеше, а інвъдá не копії, а сачче кгєщегеа зор. (Se копјугъ ка Лукаге: Eduez, etc., саў ка Дтччёре de тнде ші vine a. чеастъ vorbъ. — Edte, adtch, edtche; etc.)

EDUKATOR, smf. Kare сачче *edukacijia* копїялог.

EDUKAЦIE, sf. *educatio*. (Frija) de a інвъдá, de a formâ когпта, snirritra, innima ші обічейтілс. § Чі-невà se сачче mare саў тіл, дтпъ *adukacijia* че va fi nrimit. (*Clement XIV.*) — Fiind пъ омтă trebute съ viecyeaskъ in sogietate, *edukacijia* птблікъ este чеа таї trebuiticioasъ. — Prima ші чеа таї бтпъ *edukacije* пт-тичююашъ este гедідя.

EF.

ЕФЕАИДЪ, { sf. Атстъ de soare; петело че vin
ЕФЕАІЕ, { семенлог інгестунате.

EFEMER, s. ші adj. *Diarius*, ёш, пентр; ші զմ-
րա, зіоъ). Kare зине, твъдже птмаі о зі.

EFEMERIDE, sf. п.л. *Ephemerides*. Тэхне астро-
номиче варе аратъ неsie каге зі локта планетеолог.

EFFEKTIV, adj. *Verus*. Каге este in realitate, а-
devъrat; каге продуцче effektъ апентат.

EFFIKАЧЕ, adj. *efficax*. Каге прòдюче effektъ съъ:

EFFIKАЧИТАТЕ, sf. *efficacitas*. Effikache; птре-
ре, virtute snre a produtche тн effekt.

EFFIЦIE, sf. *effigies*. Figrъ, reprezentajie de o
персоанъ; имажине, портрет. § Partea madaлиe, а
монетеї тнде este effigie, portretъ.

EG.

ЕГАЛ, adj. *Equalis*. Asemimenea, d'o потривъ.

ЕГЛАЛARE, va. *Equalare*. А сачче de o потривъ, а
асемименá. (Se копјугъ ка Лукаге: Егалез, саў е-

гас ; егасеzi, саj егасi ; егасеazъ, саj егасъ ; егасm ; аш егасat ; егасai ; егасassem ; воiу, аш егасa ; егасеazъ, саj егасъ ; егасеze, саj егасe ; etc.)

ЕГАЛИСАРЕ, va. А бачне de o notrivă imparigiea. (Se поюјте ка Лүтгарт : Егалисеz, егалисеzi, егалисеazъ ; егалиsam ; аш егалиsat ; егалисаi ; егалиsassem ; воiу, аш егалиsa ; егалисеazъ, егалисеze ; etc.)

ЕГАЛИТАТЕ, sf. *Equalitas*. Konformitate ; uniformitate : notrivire ; § drentrii de o notriva, егасе ; § similituditate гечиноки, in maniere, in ton, in vorbire ; § prima parte a drentului. ☐ Toate datoriiile омната социал бътре попечителенii сеj sunt intemeiate не singa шi principioa егалитуди нациите. (*Hooker*) — Егалитата е симостта идея за всичката социал. (*Fergusson*.)

ЕГОISM, sa. Амор пронриj (irbire de sine), воге равнородезъ totul за сие, паке траче тоате не seamă sa in патріба чеддог-а-алц, интрижire птмаj пентр sine.

ЕГОИСТ, smf. Казе are вигиза egoismulj ; паке пt se окечю, пt vorбенде, пt интриже деңел птмаj de sine. § adj. (*Sisslet*, simtiment, iunimъ, пугtare, etc., eroiste) ☐ Eroista iuši are innima in вап. (*De Lévis*.)

EX.

ЕХО, sn. *Echo*. $\eta\chi\sigma$. Rendoire, репетиgie, intoarcere de sunet de втре о валле, о пьдре, in edisicij, о инструментъ, etc. Se звe шi in фршат.

EA.

ЕЛАБОРARE, va. *elaborare*. t. de medini. Апре-
парат, а персегионà земнтриze, тмогие ; Se
зvе desure операцijе нацией.

ЕЛАВОРАТ, adj. n. Алават.

ЕЛАВОРАЦИЕ, sf. *elaboratio*. Fanta de a пепа-
рă, de a прерăи, de a пеперекционă.

ЕЛАМІКАЦІЕ, sf. t. de хімія. Analysis de aue
minerale.

ЕЛАСТИЧІТАТЕ, sf. *elasticus*. Калitatea **эластич-**
ности еластик, каде are іастмirea de a se restringe шi a
se reinflă.

ЕЛАСТИК, adj. *elasticus*. Каде are elastичітate,
каде are virtutea de a'ui венi ўар да лок динъ че a
fost strins. § sn. t. de механікъ. Elasticki, resorti, аркти. Алегьмінтеle че не цин de бінцелс ізбите
sunt elastice; ку кыт не деңүктем de дінселе, ку а-
тта не трат да елле.—Гытул омітаті есті еластик;
май күгінд саў маї түргій, капта съў плекат se реалдъ.

ЕЛЕКТОР, смж. *elector*. Адлегитор.

ЕЛЕКТОРАЛ, adj. De elektor: каде este a e-
лекторату.

ЕЛЕКТИВ, adj. Каде se face, каде este amezat
пра волециере.

ЕЛЕКЦІЕ, sf. *electio*. Fanta de a азлецсе, аз-
дециере.

ЕЛЕКТРИЗМ, | sn. Sistemъ de elektricitate.
ЕЛЕКТРИЧІСМ, | Vezi: Електрічітate.

ЕЛЕКТРИЧІТАТЕ, sf. *electricitas*. Іастмire de a
трапує саў de a імпінч; симнатie, анініtate de кор-
пук fricate; faptid некоегиibbіl (каде ну se поате
стоптоде, ну se поате сіл, чичі аднуа інтр'ю snagij оа-
ре каде), евансив (каде are пітереa de a se intinde, de
a греме), шi foarte iste, de wi маї tot d'астна певъ-
зіt, каде se аратъ маї virtos nrin fricare, nriu atin-
чere; ел. face trъsnetta.

ЕЛЕКТРИК, adj. *electricus*. De elektricitate. (Кори,
virtute elektrikъ).

ЕЛЕКТРИСАБІЯ, adj. Каде поате є elektrisat.

ЕЛЕКТРИСАЦИЕ, sf. Fanta, maniera de a elektrozi.

ЕЛЕКТРИСАРЕ, va. A desvoiață, a pompoanei săpătășea, pătrca electrică. § (fir.) А інсістірті, а ағынде (сілікетке, инінде, etc.). (Se conțină în **Лексико: Elektrisez, elektrisez, elektrisez; etc.**)

ЕЛЕКТРО-МАГНЕТИЗМ, sm. Clasă de fenomene în care fluidul electric și fluidul magnetik joacă atât de multe în rol.

ЕЛЕКТРОМЕТРЫ, sm. Mașină de măsurat elektrozația.

ЕЛЕКТРО МІКРОМЕТРЫ, sm. Instrument care arată cîteva mai puțini cantități de electricitate.

ЕЛЕКТРОМОТОР, sm. Двигател, пренагаје снага и склади електричноста когатрзог нг.п kontakt.

ЕЛЕКТРОФОР, sm. Instrument de materij electrică, și care le dă.

ЕЛЕКТРОПУНТОР, sm. Mediu care elektropuntează.

ЕЛЕКТРОПУНТУРЫ, sf. Operație prin care se insigă cu ac în carne, și anoi a că elektrozi țintele sunt introduse electricitatea în partea maladă.

ЕЛЕКТРОПУНТАРЕ, va. A face operația elektropuntură. (Se conțină în **Путаре: Elektropunteze, etc.**)

ЕЛЕКТРОСКОП, sm. Instrument care avertizează elektrozația aerului.

ЕЛЕГАНЦЪ, sf. Академiere de vorbe, de informații care să facă vorbirea dezinat, zisne și fragăoase; rîst sau și dezisat în arte; jîstege de fragăi și de pronogăi; fragă de noblegă în imbecilășile; iu atenția și în maniere.

ЕЛЕГАНТ, adj. *elegans*. Академ, dezinat; care are eleganță; care are fragă și noblegă.

ЕЛЕГИАК, adj. Care găsește de elegie (versuri, poet elegian).

ЕЛЕЦИЕ, sf. *elegia*. Поесть тінъть, tristъ, ваге esurimъ дырerea, дыръ.

ЕЛЕМЕНТ, sn. *elementum*. Korn simptat ваге компонце пе чалле тікште; (fir.) дырку, лок, комуаніе, etc., ваге плаче ктівъ тай шудт (а se аслá ін елементту съѣ, ва съ зівъ а se аслá ін чеа чеї плаче.) пд. Иринчістгъ de o artъ, de o юніцъ.

ЕЛЕМЕНТАР, adj. Карте цине de element, ваге ёл konstitreazъ; ваге віндрінде елементеде, пінчісттіле. (Skriere elementar.)

ЕЛЛІПС, | *elipsis*. Ainsa тиei vorbe дылг'ю фрас: **ЕЛЛІСТЬ**, | es. Күш te асл? — bine, ін лок de тъ асл a bine. § t. de үеомет. Үп овал інкіс, наре se face тънд ти кон drent кт ти пдан тай інклінат ін ганпорт кт актіл de кт үеометрија конутат.

ЕЛЛІПСОИД, sm. Solid format приг геноалтія түтіл елліпс ін піегінгіл түтия дін аустриде лт.

ЕЛЛІПТИЧІТАТЕ, sf. t. de үеомет. Гравюа ваге esurimъ ганогілт актілдог түтіл elius; форма коні slittantъ а еліпсталт.

ЕЛЛІПТИК, adj. Карте цине de елліпс.

ЕЛІАК, adj. Карте se скодаль саў se втакъ ін разеде соареалт. § sn. саў f. пд. Sakrifіциуті in onoarea соареалт.

ЕЛІЧІЙ, | sn. *elix*. Ainnie інврітіш ін шурб ін **ЕЛІЧЕ**, | піегінгіл түтіл чіліндт.

ЕЛОІМЕТРЫ, sn. Instrument sure a тъсырі даметтіл astrolor.

ЕЛІОСКОП, sn. *elioscopium*. Атпель, okian snre а se тілт а соаре.

ЕЛОКУЦІЕ, sf. *eloctio*. Vorbire; manierъ de а se esurimъ; аллеціеге ші ашезаре de vorbe; дыціе, стіл; партеа реторічей ваге tratteazъ de аллеціегеа ші ашезъмінту vorbedor; вагактерту diskutstat.

ЕЛОКУІНЦЪ, sf. *eloquentia*. Атъ, talent de

а vorbi bine, de a împriușă, de a întinge, de a convinsă; arta de a comunica, de a sănătate simțimentele de care este purtător (*D'Alembert*.) Алегътиъ de ideи care интересаъ (De Lycre); esprezzie јсть а тутъ simțiment adevъrat (*La Harpe*); arta de a domia sniritele ши инниме въ vorba (*La Bruyere*.) ; arta de a снаде бине чеся че требре, tot че требре ши пимік маї тутъ де кът путай че требре. (*La Rochefoucauld*.) Ражие солидъ ши таре потривитъ не гъсти ши симпъя چенегал въ оаменіялог. (*Pélasson*.) ; arta de a тънà, de a кондічче минділе (*Platon*.) ; arta de a întărita simțivіtate (*Trublet*.) ; adevър ши in ʌtakrare prin simțiment (*D-na de J.*) ; arta de a саъче а se пріимі o прouynnere, o idee, in simțiment; vorbireа тутъ саъ desnre yn simțiment; desură ачея че'д insisъль; arta de a скнате din ванту, din инима чеєи persoane піще опіннїй, пішо simțimente оаге ваге ши de a пінне in ʌnekъя лог атате. ☺ Аактетеле sunt електица емейлог.—Тъчереа ши гошаца sunt електица гишіпцие offendate, а верітъшъ тъдате, а кондіціїде етапаббіле.—Toатъ електица se спупне електидеяттати (*Max. Cat.*)—Електица vorbelor este маї комішипъ дехът а фантелор.

ЕЛОЦІЯ, sn. *elogium*. Аатдъ, discuris snre да-тда птінâ; панегірик.

ЕЛАІСЕІ, pl. { *Elysium*. sn. t. шито. (Кътой ЕЛАІСЕІ, sin.} елісеі), локтица егойлог, а оаменізор virtuous, etc., днъшъ тоарте (ка да крестині га-із, парадістъ).

EM.

ЕМАНАЦІЕ, sf. *Emanatio*. t. biblie. Fanta de a проведде; чеся че етапъ, чеся че вине, провине де-тазъ deindeвâ. ☺ Нѣ este піч о scriere поетікъ ши зіблітъ in care съ нѣ se симпъ о emanacijie чегаскъ

EMANARE, va. *Emanare*. A prochedde, a proveni. (Se copjtgă ka Șitare: Eman, emană, emanăvă, emanășt; emanam; am emanat; emanai; emanassem; voi, aș emană; emană, emană; etc.) Oră ce pînă de emana de la copita soțială, iar sufragia soțială emana de la Dumnezeu — Toată dreptatea emana de la Dumnezeu, și toată juriulică emana de la domitor.

EMANCIPARE, va. *Emancipare*. A lîberă pe cîinevă de sunt pînă de titlă, enitormie; de sunt pînă de titlă paternă; a lîberă pe cîinevă din scaavie. (Se copjtgă ka Lîkagare: Emancipez, să emancipă; emancipieză, să emancipă; emancipăză, să emancipă; emancipășt; emancipăpam; om emancipăat; emancipăi; emancipăssem; voi, aș emancipă; emancipăză, să emancipă; emancipăpă; emancipăge, să emancipă; etc.)

EMANCIPĂSIE, sf. *Emancipatio*. Fanta de a emancipa, de a lîberă pe cîinevă de sunt pînă de titlă. Veză Emancipare.

EMBALEMĂ, sf. *emblema*. Fițtă simbolică cu vorbe care fac o sentință; alegorie.

EMBALEMATIC, adj. Care ține de emblemă de alegorie.

EMETIC, adj. *Vomitorium*. Leac, mediciță sună a vîrsă.

EMIGRANT, adj. *Emigrans*. Care își părăsește patria sună a se statornică în altă țeară; care emigrează.

EMIGRARE, va. *Emigrare*. A emiră, a emi din țeară sa, a o părăsi sună a se statornică într'alta. (Se copjtgă ka Lîkagare: Emigră, emigrăză, emigrăză, emigrăm; emigrăpam; am emigrat; emigrăi; emigrăssem; voi, aș emigră; emigrăză, emigrăze; etc.)

EMIGRAȚIE, sf. *Emigratio*. Fanta de a emiră, de a părăsi patria sună a se statornică în altă țeară. Veză Emigrare.

EMIGRAT, adj. și s. Kare 'm' a първый yeara.

EMINENЦЪ, sf. *Eminentia*. Інълдиме, § Титул
че se дъ mitropolitulor și cardinalilor

EMINENT, adj. *Editus*. Інълт; (virtute, inven-
tus, merit eminent). § Kare intreche pe alțuia.
Поступile eminente sunt ка чине и стъпчелог; п-
тмаи чудните щи търътоареле не пот аյнде. (*La Bru-
yère*.)

EMINENTISIM, adj. *eminentissimus*. Foarte emi-
nent.

EMIR, sm. Титул скобориторіялор уні Махомет.

EMISAR, sm. *Enisarius*. Trimis secret sunre a
Істія seama, a nindî, a чечетă.

EMISIV, adj. Kare trimite; (пътере emisiv) fa-
сталеа че ай озре каге вогнії sunre a reproduçie,
блайдіга, лампа, etc.

EMISSIONE, { sf. *Emissio*. Fanta de a reproduçie,

EMISSIONE, } de a dà, de a imprimare afară; effekte-
ле ей.

EMOЦІЕ, { sf. *Emotio*. Търбюре. § Мишка-

EMOЦІОНЕ, } re ia imore, ia кога, in stiile;
іммішкаг.

EMOЦІОНARE, va. А dà, a прічині емоції, ім-
тишкаг; а іммішкаг. (Se којтгъ ка А ткага:
Емоционез, емоционезі, емоционеазъ; емоционам;
ам емоционал; емоционал; емоционассем; воі, аш
емоциона; емоционеазъ, емоционезе; etc.)

EMFAS, su. | *Emphasis*. Емфасис. Помък in

EMFASЬ, sf { diskursурї, in scrierї, ia пропаг-
дие, etc., (a vorbi și emfas).

EMFATIK, adj. Kare are emfas in vorbъ, in stil
(ton, aer, stil emfatik).

EMFATIST, sm. Автор каге стorie и emfasъ.

EMULATOR, smf. *Emulator*. Аппар, инстале-
дит de emulagie; in'tektor, konkurent. ☺ Trebuie a

deosebi ne invidiosa din emulatator. Emulatatorata ureză să se înalțe că părtuța rîvalitată săvă.

ЕМУЛАЦИЕ, { sf. *Emulatio*. Dorind frumosă.

ЕМУЛАЦИUNE, { moaștă, nobilă de a fi d'o po-

trivă săvă de a intreacă pe cineva într-un altcătă de laudă. ☀ Esemplul dă emulația; iar de cînd insuță numai frica. (*Mécène*.)—Moștenirea în povleacă gădăie emulația nobilălă a nobilălă. (*De St-Pierre*.)

EN.

ЕНЦИКАЛОПЕДИЕ, sf. *Εγκυλοπαίδεια*. Înțindă universală: înșiruire, adunare de toate științele; carteă care are cunprinde.

ЕНЦИКАЛОПИДИК, adj. Care cunprinde toate științele.

ЕНЦИКАЛОПЕДИСТ. sm. Actor enciklopedik; care are atâtgează la enciklopiedie.

ЕНЕИДЬ, sf. *Aeneis*. Poemă eroică a lui Virgilă.

ЕНДЕКАСИЛАВ, sn. Vers cătă-spre-zecă sîndăabe.

ЕНЕРГИЕ, sf. *Vis*. (de la ἔν, în mî ēgou, atât.) Putere, virtute; putere. ☀ Cei ferici energie deasă atâtgează să meagă prețul mult, sprijind tot dătura că vor merge bine. (*D-na de Montolieu*.)

ЕНЕРГИИК, adj. Care are energie. adv. Că energie.

ЕНІГМЪ, sf. *Ænigma*. (de la αἰγίςσσομαι, vorbești întreiecat.) Definiție, esplanare în termenii metaforei; descripție a unui altcătă printr vorbe care îl fac greu de înțeleas. § Ιntepatos, allegorie. ☀ Fără celiște universala este o enigmă (*Clément XIV*).—Vieaua este o enigmă a cîrția vorbă este moartea.—Nemînirea este vorba enigmei viezelui. (*Droz*).—Ostindă pogorje este o

еоітъ а въреia vorbъ пt se poate scrie deкъ пtмай
пt неатra mormintatъ.

ENUNCIARE, va. *Enuntiare*. А esnrimâ, a'шї dâ
асаrь ideea; а пtнne inainte o idee, о pronosigie.

ENUNCIATIV, adj. *Enuntians*. Кaгe eпtпdуъ ,
faчче addicteare a minte, чiteazъ , vorbeze desuгe
tп che.

ENUNCIATIE, sf. *Enuntatio*. Esnrimore ; mani-
erъ de a se enunциа, de a'шї arctă ideea ; чcea че es-
te enunciat ; pronosigie care тъгъде сa'шї affirmъ ,
intъгеше.

ENTIMEMЪ, sf. *Enthymema* (ēv, iп ; θυμος,
stirrit). Argument care are пtмай дoъ pronosigii.

ENTUSIASMARE, va. A іnскъntа, a гын de ad-
miragie ; a deveni, a se faчче entusiast. ☀ Imaгina-
дiile inforcate sunt iuгi a se entusiasmâ, шi ъпкъ шi
тai тiлt a se amъчи.

ENTUSIASM, so. *Afflatus*. (Ἐνθεος іnstіffdegit de
tп snirrit divin.) Essaлатiile a sіffleatatъ преокре-
нат de tп че кt mare ardoare ; emocije, mіntare es-
traordinară a sіffleatatъ ; transnortare ; admiragie пes-
te тъстгъ ; anriadere pentru tп che ; fanaticism, fyroare ;
кълдигъ a imacinaцiei іnfлъкътъ de admiragia tпtк
Atkту mare, syblii. ☀ Atkту чea маr rar este de
a tпi entusiasmta кt гaцiа. (Voltaire.)—Entusiasmta
пeste тъстгъ este intokinai ka tиtla : tгbvгъ muntea.
—Entusiasmta pentru чei morci шi pentru чeи че пt
sunt de fagъ este satira чea маr amară pentru чei vii
mi pentru чeи de fagъ.

ENTUSIAST, s. шi adj. *Fanaticus*. Пasionat pen-
tr tп che ; admirator песте тъстгъ ; ачелла kагa en-
tusiasmeazъ.

ЕПІКУРІАН, sm. *Epicurius*. Сектатор *ал аті Епіктій*; ом *νοληπτός*, dat пәльчегілор *σιμηγγίλος*.

ЕПІКУРІЗМ, sn. Системъ, шогадъ, обічеітій доктрина а *алі Епіктій* саѣ на алле *алі*.

ЕПІЧІКАДЪ, { sn. t. de astr. ��н мік чекк ін ка-
ЕПІЧЕРІК, { ге зе prestupnje из соагеди mi пла-
нетеле *алі* se пішкі; чекк ал кыгыз чентрү este по-
чигендерінда аллі чекк таї mare.

ЕПІЧІКАЛОІДЪ, sf. Аднніе інковоіаты, форматы-
де тішкаге тутті пінт ал кыгыз чекк se інчыледу
ін прагитта сый, іштіл чентріл *алі* таї шеъінблар ал-
чекк.

ЕПІДЕМІЕ, sf. (ἐπὶ, стпра; δῆμος, попог.) Мала-
дие (боалъ) ін попог ліпічідашы.

ЕПІДЕМИК, adj. Карте *ціне* de endemie.

ЕПІДЕРМІЙ, sf. (ἐπὶ, стпра; δέρμα, пеллю.) *Cu-
tiscula*. Пеллюда de d'astпра пеллю.

ЕПІГРАМАТИК, adj. Карте *ціно* de enigramъ.

ЕПІГРАМАТИСТ, sm. Карте *факе* enigramme.

ЕПІГРАМЪ, sf. (ἐπὶ, стпра; γράφω, skriй.) *Epi-
gramma*. О бүкатель мікъ de verstri карте se термінъ иш
о күңгетаре ішпінгітоаре, тұшкытоаре, критикъ.

ЕПІГРАФ, sn. Inscriptionea тутті edisiqиї, (тнєй zi-
dir) карте іш аратъ сконка центр карте este фькіт, mi-
тимпта de пынд s'a фькіт.

ЕПІЛОГ, sn. (ἐπὶ; стпра; λόγος, diskrts.) *Epilogus*. Сыршыт, інкісітереа тутті күнвіт, тутті diskurs, т-
нєй skriçт, тнєй поеме.

ЕПІЗОДЪ, sf. (ἐπὶ, стпра, не de astпра; ὡδὴ къп-
таре.) Parte dintr'o поемъ; imprezivare, istorie а-
лътиратъ да санта пінціпіалъ а тнєй поеме, а тнєй
білгүй de teatru, а тутті романы, а тутті іаһлох.

ЕПІК, adj. (επώ, стпій.) *Epicus*. Карте *сүрне* о
санъ istorичт, егоішт; (поемъ епікъ), карте *descrie* о
санъ таї *mi importantant*, іnfrimysejdatъ *et episode*.

ЕИСТОКАР, adj. *Epistolarius*. Карте писе de enistore, de scriotori. § sn. Harte de enistore, de scriotori; sn. Autor de enistore.

ЕИСТОЛА, sf. *Epistola*. Scrisoare.

ЕИСТОЛОГРАФ, snf. Autor de enistore.

ЕИСТОЛОГРАФИЕ, sf. Artă de a compune enistore.

ЕИТАР, sn. (*ἐπίτι*, sunta; *τάχος*, mormint.) Iosringire sunta, suntașii ne în mormint.

ЕИТАЛАМ, sn. (*ἐπίτι*, sunta; *θάλαμος*, paternă pîngâiasă.) Poemă la ocazia nașterii unei bătăti; laudă paternă născere și mireasă.

ЕИТЕТ, sn. (*ἐπιθετος*) Termin adjektiv, nume care arată o calitate în rîsăi în bine, (поглавъ). § Cineva poate omului în om nu în enitet.

ЕИТЕТИК, adj. (Stil enitetik.) Plain, îngrijat de enitetri.

ЕИЗОДАРЕ, sf. pl. t. de isto. natr. Desnigrirete, seargie de animale sări vertebrate, sări trebeni.

ЕИЗООТИЕ, sf. (*ἐπί*, sunta; *ζωή*, viață) Maladie (boala) contagiioasă, dinicioasă a vieelor.

ЕИЗООТИК, adj. De enzootie.

ЕНОКЪ, / sf. *Ἐνοχή*. Date însemnată prin urmă: ЕНОХЪ, / sunta mare din istorie; sunta unei imprevederii.

ЕНОПЕЕ, sf. *Ἐπος*. Poemă epică; mîsă istorie în versuri a unei lăunci adevărate și eroice.

ER.

ЕРАТА, sf. *Errata*. Lista greșelilor sistematice într-o carte.

ЕРКУА, sn. Konstellacija hohesal. § (fir.) Ora forță tare, forță virtos, cu multe măciucă. § (mitolog.) demis-zei.

EREDITAR, adj. *Haereditarius*. Чеea чe ne vi-ne, ne-a remas de la strъbтnй, dela пътнцї; кare a-re rannort кt o moшenire.

EREDITATE, sf. *haereditas*. Drent de moшenire; moшenire.

ERESIE, { sf. *haeresia*. Dormъ, гътвire in religie.
ERES,

ERETIK, adj. Kare чine de o eresie.

ERХЕД. Vezи Егъ e z.

ERMITАЦИЯ, sn. Аоктица тuгъ ermit, тuгъ въ-лътъ. (fir.) Доб d'o narte mi sinistratit; касъ d'o narte къмпнеанъ.

ERMIT, smf. *Eremus*. Solitar, кълтъгъ саš mi-rean kare аоктица in пrstie.

EROИНЪ, sf. *heroina*. Femea кtгаюoasъ mi тaй nre srs de seksta. eř.

EROIK, adj. *heroicus*. Persoanъ кt кtгаюo mare et eroism; чеea чine de eroї (fant, egoikъ).

EROISM, sn. Karakter, каlіtъцї, virтudї de eo-тoї; mrlime de sifflet гаръ; fante egoice.

EROTIDИ, sf. pl. Serbъtorile лiй Купидон.

EROTIK, adj. (eroїs, amor.) Kare дtче, апплеа-въ la amor; кare чine de amor.

EROTOMANIE, sf. Maladie (boalъ), desir de amor.

EROИ, s. *heros*. ἥρως. Demi-zev; bъrbat кtгаюo; persoana пгічнаcъ dimr'o istorie.

ERUDIT, adj. mi sm. Kare are mrdъtъ eruditie, іnвuцytъtъ; doct, іnвuцytъ.

ERUDIЦИЕ, sf. *Eruditio*. Купоցiude adъpce in aliteratъtъ; іnвuцytъtъ adіnke, mrdъtъ.

ERUПЦИЕ, sf. *Eruptio*. Въrsare mare, mrdъtъ шi земнеде a чuти folid; vъrsarea тuгъ вулкан.

ES, Ex, preposiție. Чел dinainte, fostă; afară.
ESAKT, adj. *Accuratus.* Ректат, проктат, ин-
 токтай, аксиграт; ву гrijъ; каде'нчі аасъ treaba de
 азі не шыне; каде інші імплинеңде да тиши тоате
 даториіле; ауккі съкті ку тоаты акуратеңа, дұрын тоате
 гөргүледе; интоктай съргы грешаль.

ESAKTITӘДИЛНЕ, sf. *Diligentia.* Азар а мінде
 пұнталь, гөргіліл, да ауктараса, да імплинире тоғы
 әзгер, үнені даториі.

ESAЦЕРАРЕ, va. *Exaggerare, Amplificare.* А
 түрі, а көвіріші, а әлтдá саң а десфылмà ueste мұстаръ;
 а ағылә ауктігілде нінін ворбы маі марі саң маі шічі,
 маі тірте саң маі фіномоase de ғын sunt in adevulg.
 (Se конјугація да А түрлілік: Esaueret, саң esauer; e-
 saueret, саң esaueret; esaueret, саң esauer; esaueram; аш esauerat; esauerat; esauerasse; voiý,
 аш esauerà; esauerazъ, саң esauer; esauerete, саң
 esauerere, etc.) ☺ Ni este ierat a esauerà de ғын нұмағ
 бинеааччегілсе че а уріміт чиневі.

ESAЦЕРАТИВ, adj. *Exaggerans.* Каде үнде de
 esaueragie, de көвіріміre, de neste мұстаръ; каде esa-
 uereazъ.

ESAЦЕРАЦІЕ, sf. *Exesis.* Чеса че este neste
 мұстаръ. ☺ Esaueragia in лауде este үнітімшоаре ші
 өзекілі каде де сафч ші өзекілі каде де пілітеше. —
 Esaueragia ораты салыбіцикен.

ESAЦЕРАТОР, smf. Kovirwitor; каде сафч әт-
 еттігілде neste мұстаръ, ку virf.

ESAЦАРЕ, va. ші s. *Exhalare.* Resifflare, скоат-
 тере afarі, din sine. (fir.) А се үшінде де үн че.

ESAЦАТОРИЯ, sn. Маміне пентри mine, пен-
 ти окне.

ESAЦАЦІЕ, sf. *Exaltio.* Kovirwire, anrindere
 esaueragie in ideї, in similitente, anrindere, нrea
 мұстаръ інъладәре а інағидаціе; entusiasm, fauvatism.

ESAЦАРЕ, (deca altus, ат саң inalt.) А әлтдá

а прегрі, а інълдà ти лякти несте тъстътъ. (Se конјуръ ка Лякторе: Esalt, саѣ esaltez; esaltam; am esaltat; esaltaі; esaltassem; voiѣ, аш esaltá; esaltъ, саѣ esalteazъ; esalte, саѣ esalteze; esaltat.)

ESAMIN. sn. *Inquisitio.* Чегчетате.

ESAMINATOR, adj. *Inquisitor.* Чегчетътор.

ESAMINAЦИЕ, sf. Чегчетате.

ESAMINARE, va. *Examinate.* А чегчета. (Se конјуръ ка Лякторе: Esaminez, саѣ esamin; esaminezї, саѣ esaminї; esamineezъ, саѣ esaminъ; esaminam; am esaminat; esaminaї; esaminassem; voiѣ, аш esaminá; esamineazъ, саѣ esaminъ; esamineze, саѣ esamine; etc.)

ESAУЗИРЕ, av. *Exaudire.* А аскататá, а імплини риуминтеа куївá. (Se конјуръ ка Лязіре.)

ESЧЕЛЕНЦІЙ, sf. *Excellentia.* Foarte býn, foar-

тесчеленцій, / te deseviruit, perfect. § Titat de onoare, mai jos de кыт інълдуне, ши каде se дъ міністріор. ☺ Аингумире dette titat de esчеленцъ да виже оамені кари se distingueа, саѣ кари eraѣ dese-
viriшїи ишмай in fante галле.

ESЧЕЛЕНТ, adj. *Excellens.* Каде este deseviruit in чевá; mai presis, mai býn.

ESЧЕНТРІЧИТАТЕ, sf. Distangă intre чеккүриде чеккүриор escentriсe, intre центра ши ватра елінгулаті deskris de о пландеъ, § Disnosigie esaltatъ ши fantasti-
тъ а мінгүй.

ESЧЕНТРИК, adj. (чеккүри escentriсe) приose тута intr'альца ши ку центруї differite. § (Sir.) Fantastik, о-
ринал (ом escentrik).

ESЧЕПЦІЕ, sf. *Exceptio.* Deosebire, азагъ, каде
nu face parte за чевá.

ESЧЕПЦІОНАЛ, adj. De esчепцие, каде күнгін-
де о esчепцие, о deosebire; deosebit, differit.

ESЧЕС, sn. *Immoderatio.* Koviruire, чеса че
treче тъстъгезе.

FSHESIV, adj. *Immodicus*. Rare trece nese este răzbă, nese este misericordie.

ESKALAMALIE, sf. *Exclamatio*. Stirare de admirare, de suntindere, de binevoie, de întreținere, de dorință, de naivere, de furie, etc.

ESKLUNDDERE, va. *Excludere*. Fomire, demarare, scoatere afară, înzisire de în față, de în drept; să imediată ne vinevă de a fi numit într-o comunitate, într-o asociație; scoatere din catorția de o obișnuie nestării. (Se conține și în excludere.)

ESKLASSIV, adj. *Excludens*. Rare eskladde sănătoale eskladde; rare scoate afară, nu urmărește nevinovă a intră într-o asociație, a face parte să nu aibă oare sare.

ESKOMMUNIKALIE, sf. *Excommunicatio*. Scoatere din numărata credințătorilor.

ESKOMMUNIKARE, va. A scoatere din biserică, din numărata credințătorilor.

ESKULAH, sm. Shearne mitologice. § Una din constelații.

ESENȚIE, sf. *Essentia*. Prinținăță unui lucru; ceea ce îl face să a fi cunoscut este; tot-de-zemă aromatice, foarte sănătoase, de uante.

ESENȚIAL, adj. Rare gine de esenție; rare este prinținăță unui lucru; de o trebuință absolută; cea dăruită lovită. § În artă se întrebuințează, esențială este de a reține nimănui oarecare onoare.

ESIA, sm. *Exsuum*. (Syrinx).

ESILARE, va. (Sărăcire, a sărăcini). (Se conține și în exsilare: Esilez, săi esiaz; esizeră, săi esiază; esizereză, săi esiză; esizam, am esizat; esizăi; esizasem; voi; am esiză; esizează, săi esiză; esizez, săi esize; etc.)

ESISTINȚĂ, sf. *Existentia*. Ființă, starea ceață căreia se se află în fiindă; trai și viață.

ESISTARE, vn. *Existare*. А тъи, а se аслá in fiingъ, in vieaцъ. (Se конјугъ ка **Лукаге**: Esistez, саљ esist; esistezъ, саљ esistъ; esisteazъ, саљ esistъ; esistam; am esistat; esistai; esistassem; voi, аш esistá; esisteazъ, саљ esistъ; esisteze, саљ esiste, etc.)

ESITARE, vn. *haesitare*. А si ла inдоieaлъ, a stá in күтильпъ. (Se конјугъ ка **Лукаге**.)

ESITAЦIE, sf. Fanta de a esitá, de a stá la in- доieaлъ, in күтильпъ.

ESORD, sn. *Exordium*. Пrima parte a чији discur- sure a traçce bъlgarea de seamă ши въна voingъ; se zice desore începutul чији поеме.

ESOTERIK, adj. (Doktrинъ esoterикъ), adinkъ, se- кретъ, пътнай ne seamă челлог iniциацї in скоала лъкъ Pitagora.

ESOTIK, adj. *Exoticus*. Strъin, каде ну este па- туал ал чији цеге.

ESPATRIARE, va. ши sf. A gonи ne чиневà din patria sa; v. pers. (a se) a пъргъси de voie patria sa.

ESPEDIARE, va. ши sf. A trimite ne чиневà къ- грабъ; a trimite skrisori.

ESPEDITOR, sn. Азелла каде este încъркат къ es- peditor skrisoriот саљ а алт чевá.

ESPEDITIV, adj. Каде este грабник in думъгъде салле; каде лесне гълеше мізлок а факче отг че.

EXPEDIЦIE, sf. *Expeditio*. Trimisere; intreuri- dere шилдарь, de бътаие.

ESPERIИНЦЪ, sf. *Experientia*. Чеккаре; күнно- шинцъ добиндитъ прн чеккаре саљ intrebвнцдare. ☀ Kreuzsem къ аг пътна si чиневà virtuos бъгъ геоліфie; dar esmeriininga m'a desamъгит. (J. J. Rousseau.)

ESPERIMENTАЛ, adj. Întemeiat prn esperiинцъ.

ESPERIMENTAT, adj. *Expertus*. Învъдат прн esperiинцъ, прн чеккаре, прн пъцдиге.

ESPIERT, adj. smf. *Experiens*. Foarte adinkъ, foar- te esperimentat, învъдат in arta sa uria прастікъ.

ESHIACIE, sf. *Expiatio*. (Smisire).

ESHIATORIU, adj. *Piacularis*. (Sacrificiu eshiatoriu) care este, care se face pentru (smisire).

ESPIARE, va. *Espiare*. A sușsi. (Sunt unele erime care nu se pot esua, și cea din urmă dintre acestea este prima de a'ură înrândă patria).

ESPLAIKABIA, adj. Care poate fi espluat, (țălvăcăit).

ESPLAIKATIV, adj. Care esplăie (țălvăcăște).

ESPLAIKAȚIE, sf. *Explicatio*. Vorbire, discurs care esplăie ceva ce este întrebat nedesăvit; (țălvăcăște).

ESPLAIICIT, adj. *Explicitus*. Kirat, desavut, avizat.

ESPLAIKARE, va. *Explicare*. A țălvăcăi, a desavut, a face iudeeze.

ESPLAORATOR, sm. *Explorator*. Kar merge spre desconcerțirea unei țărăi; căutător, cercetător.

ESPLAORARE, va. A căuta țară a minte sau a descurajat ceva neobișnuit.

ESPLAOSIE, sf. *Eruptio*. Sfântirea cu porumb a unor țărăi agresive, și care începe să atace oamenii și animalele de pe acolo.

ESPLORTATOR sm. Kar esportează ceva dintr-o țară altă.

ESPLORTAȚIE, sf. *Exportatio*. Transport de mărfuri altă din țară.

ESPLORTARE, va. A scoate, a transporta mărfuri, produse altă din țară. (Se conține ca întrare.)

ESPLUNNERE, va. *Exponere*. A înfățișa, a pune dinaintea okului § A esplikă, a deszvori; a dezvălu. § A pune în pericol. (Se conține ca întrare.) Este mai bine a te țipăriu întrădările

de кът а пъдг i m p a l i n i datoriea въtre чеи пеноогочий. (*La Bruyère.*)

ESPONSIЦIE, sf. *Expositio*. Еспоннере, i n f y u s h a -
t e, пъннере snre vedere. § Есплікаціе, (тълтъчіе).

ESPRESIV, adj. *Significans*. Каге esprimъ, аратъ bine чеа че та съ зікъ (vorbъ, ікоапъ, semn, gest, кътътигъ, fisiognomie esuresivъ).

ESHRESSIE, sf. *Expressio*. Fanta, rezultatul es-
primъгії ; аегтъ, saу simtimentul че аратъ о fisiognomie,
о кътътигъ, etc., i n f y u s h a r e vie ne kin de чеа
че se netreche in siffacet. § (Тълтъчіе), vorbire, каге
аратъ, face a se i n d e l l e g e.

ESHRIMABBVI, adj. Kаге noate si suns.

ESHRIMARE, va. *Exprimare*. А'ші агътâ иде-
ле, simtimentele. (Se конјигъ ка Къттаге : Es-
nrim, esnrimi, esnrimъ ; esnrimam ; am esnrimat ; es-
nrimaiш ; esnrimassem ; voiш, аш esnrimа ; esnrimъ, es-
nprime ; etc.)

ESPIROPIRIAЦIE, sf. Ainsire, depărtare de ne
o проприетате.

ESPIROPIRIARE, va. А ainsì, а atà куївâ про-
пrietatea. (Se конјигъ ка А ттаге : Esuronriez,
esuropriezъ, etc.)

ESTAS, sn. Ръпнire a mingii ; i n v e t a r e a s i m p u r i-
дог пічіанітъ de vedere a тнї дугт foarte пъгед.
(éxotaties.)

ESTASIAT, adj. Kаге este in estas.

ESTASIARE, va. шi pers. (a-se) А se гънi de ad-
miragie

ESTATIK, adj. Пгічинят урин estas ; каге ціне
de estas.

ESTERIOR, adj. *Exterior*. Kаге este ne din afarъ.
§ sn. Чеа че se аратъ ne din afarъ ; (Se zice de не-
соване пеントр коги saу пеントр пурлare.)

ESTERN, adj. *Externus*. Skolat каге пъ докуіс-
ще i n ръннtrul тнї pensionat.

ESTRANT, sn. *Excerptum. Anasis*; uteskirtare.

ESTRAHIRE, va. *Extrahere*. A traiușe, a scoate
pe vă dintr-un corp mic. § A faccă uteskirtarea
unei părți.

ESTRADIIIE, sf. *Dare inanoi de priușă, de crimi-*
nale și speranță lor.

ESTRADORDINAR, adj. *Peste rândteală.*

ESTRAVAGANȚĂ, sf. *Nebunie.*

ESTRAVAGANT, adj. *Nebun, ciudat.*

ESTREM, adj. *Summus.* Peste multă.

ESTREMITATE, sf. *Extremitas.* Capăt, sfîrșit,
marginie.

EST, sn. *Oriens.* Unul din cele patru puncturi
cardinale, Orientul, Resurrecția; vîntul care sîsăză de
la Răsărit.

ESTETICĂ, sf. *Uînțea sensațiilor, simțiripioară;*
teorie de artă intemeiată pe natura cîstării, ne sim-
timentă frimostării.

ESTOKI, sn. *Aries.* Săbie la ună verie cu care se
servieă sună a împriodă.

ESTOMAC, sf. *Vâlătig, sta de osse său de*
xările tăiat cu virf la vîrpuștie cu care se servesc
desemnatorii sună a intinde neră.

ESTOMPARE, va. A intinde neră cu estomac;
a desemnă cu estomac.

III.

EŞWARTZ, sf. (*ital. ciarpa; lati fascia mi Capitum.*) O bandă său făcută de o materie oare
care nu se înmargează drept și înnodată la moartă
stănește.

EŞWEK, sn. *Un fel de joc oriental. Vorbi pur-
zani care vine de la ţările ce încearcă, reține.*

ETERN, adj. *Eternum*. Бъгъ інченпіт, бъгъ зъгъ-
міт (вечнік). § sm. Димнесез.

ETERNISARE, va. А сачче etern, а сачче а ці-
неда пеңтір tot d'აна, саѣ тиат. (Se конјигъ ка У-
шнаге: Eternisez, eteruissez, eterniseazъ ; etc.)
Este destă въ scriitor mare snre a eternisă о лімбъ.

ETERNITATE, sf. *Eternitas*. (Вечнічіе.)

ETER, sn. Fazid foarte сундуре че оаре каге si-
лосоfi аѣ zis къ імпле спація ші тішкъ стаделе.
Акім se птимеңде astfel чи діктю foarte snirtos tras
din snirt de via ші dintr'и ачід.

ETERKAT, adj. *Ethereus*. t. de noes. Чеса че ес-
те а eteryalъ, de eter.

ETEROЦЕНЕИТАТЕ, sf. Кааліатае аткітаті ето-
гоцен ; Vezі : Eteroцен.

ETEROЦЕН, sn. De differite nature ; каге пт ес-
те de ачееашї палтъ.

ETIKЪ, sf. *Ethice*. Щиңда обічесітілог ; тога-
дъ. § adj. Каге are rapport къ тогала.

ETIKЕТЪ, sf. *Inscriptio*. О тікъ inskrіпшие саѣ
піділъ че se птне не чи пакет de marsъ, не о бүтед-
ліе саѣ алт чевá каге аратъ чеса че se күпгрінде ін-
пътітік ; церімоніалда вітгій, саѣ іn геладайле со-
зіетъшій. ��н nobbia бъгъ merit este ка чи vas din
каге п'a маї remas de кът etiketa.—Etiketa саче пе
куrtisanі ші inscrіп че stveranі підже машіне.

ETIMOЛОЦІЕ, sf. *Etymon*. Оригінеа, інченпітка
тнєi vorbe, derivacija ei ; щиңда ачестор origiñi.

ETIMOЛОЦІК, adj. De etimoloçie.

ETIMOЛОЦІСТ, sm. Коге кашъ origiñeа vor-
везд, каге se оккупъ къ ачестъ щиңвъ.

ETIOЛАЦІЕ, sf. Vezі : *Δετιօձօցիէ*.

Е8.

E8FONIE, sf. *Euphonie*. Synnet пальят де глаэ

са ў de instrument; чеа че ѡаче пронумдя зесне ши
етръгътоаре.

ЕХФОНИК, adj. De ехфоние, каде ѹродите ехфо-
низ, каде иї есте favorablia.

ЕХКАРИСТИЕ, sf. *Eucharistia*. Когатъ ѹи съ-
щеле ази I. Христос инсимиате сънчение ши вин.

ЕЧМЕНИДЕ, sf. п.л. *Firrui*, (mit.)

ЕЧМЕНИДИЙ, sf. п.л. Сербътъре Ечменидезор
(mit.).

ЕЧНДК, sn. Om зинит де пъргиле ченерагиј;
(пъзитор), кистод де харем.

EV.

EVENTIMENT, sn. *Eventus*. Інцидент.

EVENTАЛЛІЙ, sn. *Evantail*, fr. Чеа че серве-
щъ а сачче винт суре а гекори, каде преа гъръ се ну-
теше а пъзгътоаре.

ЕВОЛУЦИЕ, sf. *Evolutio*. Мишаре де тринсуре
а се утнде инт'о азътъ посигие.

ЕВОЛУЦИОНАР, adj. (Officer еволовионар) каде
командъ еволовиите.

FA.

ФАВОЛДАТЬ, sf. *Fabula*. Інконтре сабъдоазъ, кри-
тие, инсюетивъ, нетръгътоаре; (Пилдъ).

ФАВОЛАТОР, sm. Каде саче сабътъ.

ФАВОЛАОС, adj. Інконтит, каде нт се азътъ ин-
ийду.

ФАВОЛАОСИТАТЕ, sf. Каситата а търгътъ фавалос.

ФАЧЕТИЕ, { sf. *Facetiae*. Бъфонерие де vorbe са ў
ФАЧЕЦИЕ, } de ѡестри суре а сачче съ ризъ. (Ка-
ратиосатъ.)

FACHETIOS, { adj. Вифон, глагомед, (kakarios.)
FAACHEIOS,

FAЧІЛ, adj. *facilis*. (Лесне) de făcăt.

FAЧІЛТАТЕ, sf. *facilitas*. (Леснire).

FAЧІЛТАРЕ, va. *Explanare*. А (înlesni).

FAKIR, sm. Кълтугът тахометар.

FAKSIMІА, | su. Imitatie desevіrшішь. Se zi-
FAKSIMІАТ, | desnre скрінтугъ.

FAKTOR, sm. *Institor*. Інсърчінат күргіжа үней
тіпограfiі сау алт ашезмінш; піктютор de skrisorі.

FAKTIЦІЯ, | adj. *factitius*. Үп făcăt, о imita-

FAKTIЦІЯ, | діе пін-артъ; чеea че их este па-
трага.

FAKTУKЪ, sf. *Index*. Листъ de пергументор кү-
пінзънд амъпунд търфурілог vindute, кү піецұла-
дог, ші не каре о trimite кошпъргылуаті snre desfa-
чере.

FAKЦІOS, adj. *factiosus*. Тұрғынтор, амъпітор,
седиjos.

FAKЦІЕ, | sf. *factio*. Піндъ de sentinelъ; ка-
FAKЦІҮНЕ, | наль.

FAKЦІОНAR, sm. Soldatъ de піндъ; каре фа-
че факдіе.

FAKУLTATIV, adj. Каре дъ фактатата, пітереа,
сау імп'тернічіреа, (decret faktulativ).

FAKУLTATE, sf. *Facultas*. Пітере; virtute на-
туралъ активъ a sъf'f'letulâ, a когп'лай, a mingij, etc.;
talent; facilitate de a face bine, de a дұккà de a vor-
bi, de a scrie; пітере, мізак de a дұккà чевә. § Кор-
пса de invъцації ал үней universitъді; adunare de
доції, de professorі. пл. Аңғаніде, таленде, күп-
помінделе күнвá.

FAD, adj. *Fatuus*. Сълчій, insinid, fărgъ rust, не-
срят. Se întrebringează ші in sіruat.

FADOARE, sf. *Fatuitas*. Razitatea ATRINATI fad.
Vezi : Fad.

FALANSTER, sn. Un măgăz de societate inventat de Esriș.

FALANSTERIAN, sm. Membri de falanster.

FALSIFIKATOR, sfnsf. *Corruptor* Sfikator.

FALSIFIKAȚIE, sf. *Depravatio*. Strâdă; ATERRA strică.

FALSIFIKARE, va. A strică; a face cu ce minăvios săre a înșiră. (Se vorjesc și stricare; falsific, falsifică, falsifică; etc.)

FAIMOS, adj. Cu nume mare, zărdăt de toti, renunțit, strănat, ielastru.

FAMĂ, { sf. Retime, nume mare.

FAMĂ,

FAMILIARISARE, y. piers (ase) A se deninde, a se (obîncîni), a se face familiar cu cineva, său și ceteră; a dobândi maniere zibbere cu cineva. (Se vorjesc și A. și Z.: familiaris-er, mi. familiaris-er, etc.)

FAMILIARITATE, sf. *Familiaritas*. Maniere zidbere, nestrîmtoare cu cineva; zinsă de ori ce gîrimoie. ☺ Prea putata familiaritate aduce descurcă și desneagra.

FANATIK, adj. *Fanaticus*. Păsionat din cauza invierii sau, din cauza firriei pentru religie, pentru un partid, pentru o opinie, etc.; nebun, estravaran, zinsit de minte; firios.

FANATISARE, va. A face pe cineva fanatic. Vezi: Fanatik.

FANATISM, sn. Zeul invierii sau, firios, pentru religie, pentru un partid, pentru o opinie; partidul firios sau neutral o idee; răzbucire, păltuire, păltina fanatică; doringă oară și soarte amînă.

FANFAR, sn. Koncert de trompete etc., sunet semn de hăzie.

FANFARON, adj. Каге катъ съ тreakъ de brav, de viteaz făgă a fi, каге пога се дадъ ит талентъ съ, etc. ☀ Азима este плюпъ de fanfaron в in amor, ши de иноврицъ in amicie. (*Saint-Evremont.*)

FANFARONADЪ, sf. Азидъrie, (vitezie), bravу-
гъ тиачиноасъ.

FANTASIE, sf. Imaginatie, invenitie; idee fru-
tivъ, тракътоаре.

FANTASMAGORIE, sf. *fantasmagoria*. Arta de a
фачче а se азътъ спектръ (stiroi) prin тизаекта тней
пълнчигъ онтиче.

FANTASMЪ, sf. *Spectrum*, фантасма. Спекът,
пълнчъ, стаси, тумбъ.

FANTASK, adj. Каприцъos, чудат; estraordinar;
каге are fantasiй.

FANTASTIK, adj. *fictus*. Imaginar, химерик, пъ-
лнчъos, каге ит este in finъ.

FAR, sn. Făldinat mare пrs d'astupra чутъ тупо по
marginea търгъ; se птеше аша ши интушъ ачест тупо.

FASCHINAЦИЕ, | sf. Fermek каге faschinъ окій ши ит

FAШINAЦИЕ, | inuneddeкъ de a vedea rezalitatea,

FAШINAЦИЕ, | de a vedea чеа че este in adeувъ.

FASCHINARE, va. *fascinare*. Fermekаге, тимре
принтън fel de fermek, de strълчиге каге imneddeкъ
de a vedea adeувъга, реалitateа. (Se конјугъ ка Мъ-
чинаге: faschin, касчин, faschinъ; etc.) ☀ Чей че
цип кърта чутъ stat пт въд лягугиле de кът ит окій
faschinaцї, пт judeкъ de кът дунъ fantasmele имациа-
диеи зор.

FASKЪ, | sf. *fascis*. (snop).

FAШЪ, | verде, пе каге о пирта дикторий, да Ro-

мані.

FASTIDIARE, va. А кага, а (пгичин) desrst,
пепъчеге, tediй, уйт.

FASTIDIOS, adj. *fastidiosus*. Каге кагеасть des-
rst, пепъчеге.

FASTUOS, adj. *fastuosus*. Карте аре fast, поомъ
mare, ostentatie; кътия ии плаченопомпа.

FAST, sm. бъгъ пл. *fastus*. Аффектајие dewarstv
тъи несте mъстъти de поомъ, de (podoabe), de ornamente;

FATAL, adj. *fatalis*. Карте поэтиъ ии sine o Ursi-
ть неапътъ, de карте ну se пооате serи; веногочитор.

FATALISM, sn. Doctrina fatalistici, карте credo
in че ии єarris.

FATALIST, смс. Карте attribuie тоате за соар-
ле, за fatalitate.

FATALITATE, sf. *fatum*. Ursiti веногочитъ.

FATIGЪ, sf. *fatigatio*. (Ostenealъ).

FATIGARE, va. *Defatigare*. A (ostene). (Se кон-
жътъ за A leggare: fatig, fatigъ, fatigъ; etc.)

FATUITATE, sf. *fatuitas*. Karakterъ fatuitъ;
маніерезе лътъ; лътътие стъпътътоare ши стърбоасъ
desire sine iustitia.

FAУЛДЪ, sf. Partea пріincipialъ а тутъ edificij,
а тутъ пазат; саяа лътъ.

FAУЕТЪ, sf. Тъкетъре, сецеле твей петре, т-
утъ diamant, тутъ brilliant лътътъ.

FATУ, adj. ии см. *fatius*. Стъпътътъ; лътъ-
тътъ.

FAVOARE, sf. *Gratia*. Пъртинире, bine-саччере;
сема de amicie, de възъ-воідъ. ☺ Favoarea челлог
маръ, amorъ твей семеи, ши roza лътъ на тимути. —
Un reftъ iodata este ка о favoare иира intat аүде-
тътъ.—Favoarea remпtinge merritъ.

FAVORABIL, adj. *Praesens*. Пріincipios, folositor,
пгопиче. ☺ Nenogочитеа чеа тай mare тай піч
одатъ ну гемъне petrmatъ de o impreuіtare favo-
rabbia.

FAVORIT, adj. Карте плаче тай тутъ; ачелла
не карте чиневъ ішвеше тай тутъ de кът не влъй. ☺
Полоагезе synt tot d'atna тай гивернате кънд ішпъ-
гаций synt гивернадї de favorijъ.

FAVORISARE, va. *savere*. А ajutá, a surijiní ne
чінеvá saă chevă; a orii.

FE.

FEKOND, adj. *secondus*. Kare prodice mult, go-
ditor, fertă, (imbiełwiał); (borat) în chevă; avut.

FEKONDAЦIE, sf. (Imbiełwiałgare).

FEKONDARE, va. А făcche roditor, (imbiełwiał-
gator).

FEKONDITATE, sf. *seconditas*. (Biełwiał), abon-
danță, rodire multă.

FEKУЛЬ, sf. *secula*. Partea cea sănăoasă, și ur-
tritoare a гърънцелог, а гъдъчипелог; тута din при-
чините чеуетаелог.

FEDERAЛ, adj. (Гїvern federal); comunitate de na-
ționalitate aalte statelor unite printre alături unegaz.

FEDERAAISARE, va. А făcche, a primit sistemea
federală.

FEDERAAISM, sn. Sistema гїvernată federal.

FEDERAAIST, smf. Partisan al гїvernată fe-
derală.

FEDERATIV, adj. De federatie.

FEDERAЦIE, sf. *fædus*. Alăturișă, rostire.

FEE, sf. *fatidica*. Divinitate imaginată în basne,
care prevedea și prezicea viitorul, și care făcche ат-
вурă neste natră. Se întrebăndează vorba aceasta
și în literatură.

FEERIE, sf. Arta feilor; fermec, îm切入ămint.

FEAD-SHAT, sn. Un сад de каруз, de кремпене,
în stratiră.

FEЛICITAЦIE, sf. *Gratulatia*. Fanta de a felici-
tă, de a serici, de a complimenta ne чінеvă desură
chevă.

FEЛICITATE, sf. *felicitas*. Felicitate, saă ser-
vire.

FEΛΙCITARE, va *Gratulari*. A complimenta pe unea desură cevă. (Se vorbăște ca **M**u^tare : fe-
lit, fe-liciț, fe-liciț ; fe-licită, etc., sau ca **L**u^tra-
re : fe-licitez, etc.)

FEΛΥKЪ, sf. *Phaselus*. Nauvă mîkă cu pînze și
trălopene.

FEMEALЬ, { sf. *femina*. Femeeea în animale.
FEMINЪ, }

FEMININ, adj. *feminens*. Care vine de femee, ca-
re seamănușă cu femeeea, sau cătă cevă de femee, a femee.

FEROЧЕ, adj. *ferus*. Fieros, selvatic.

FEROЧITATE, sf. *feritus*. Fierowie, fierosie, seamă-
năușie.

FERTIA, adj. *fertilis*. Roditor, sekond.

FERTIAISAИIE, sf. Fanta înroditoră.

FERTIAISARE, va. *secundare*. A înrodi.

FERTILITATE, sf. *fertilitas*. Muțată rodire ; ca-
ritatea atenției roditor.

FERУЦINOS, adj. *ferrugineus*. De natură ferată ;
care răspinde în sine fer.

FESTIN, sn. *Epulae*. Benetă, masă mare de ve-
neie, de serbare.

FETID, adj. *fetidus*. Puturos.

FEУДАЛ, adj. *fiduciarius*. Care vine de ferda-
tate, care se attinge de fiefuri, de domenii de
zobbiile.

FEУДАЛИSM, sn. Sistemă de ferdaitate ; Anar-
tie de proprietarii cei mari.

FEУДАЛИTATE, sf. Sistemă polițică care sus-
ține nevasală suzerană.

FI.

FIBRЪ, sf. *fibra* t. de anat. Vine singuri și
împreună prin carne.

FIBROS, adj. Kare are fibre.

FINTIV, adj. *fictus*. Kare se afără pînătă urmări,
încintare, nrin imaginație.

FIKCIJE, { sf. *Commentum*. Învenție fabulaor.
FIKCIJNE, { sъ; produsie a frumoaselor arte sъ-
rbă model in natură.

FIEF, sn. *Dominij* nobilă din pă sistema feudală.
FIGURATIV, adj. Ceea ce înfățișează figura,
simbolul truji atenții.

FIGURARE, va. *figurare*. Înfațișare prin
artă de o formă, de o iconă; vnl. A se arăta pe
ștevă; a face figura. § v. pers. Așa încearcă, așa
pune ceva în minte.

FIGURETĂ, { sf. t. de art. Figură foarte mică
FIGURINĂ, { de insos, de bronz, etc.)

FIALĂ, adj. Fiabil, ceea ce este de datorie
fiind.

FIALICHE, sf. *Genus*. Cepelaloție.

FINE, sn. *finis*. Sfârșit.

FIN, adj. *Subtilis*. Stupire, mărire. § Iscrist.
§ Foarte bine în seara său.

FINAŁ, adj. *Ultimus*. Care sfârșește, care fine-
ște, care este sfîrșitul unei ținte de muzică, de
teatru, de vrăjitorie, etc.

FINANÇĂ, sf. *Aerarium*. Sume în natură; te-
zaurul național. (Vistierie.)

FINEZĂ, sf. *Tenuitas*. Călitatea atențială dele-
nat, fin; delefătatea de minte, ișărtingă, invențiozita-
te, prietenere, în bine să în găză.

FIRM, adj. *firmus*. Tare.

FIRMITATE, sf. *firmitas*. Tărie, putere.

FA.

FLAKON, sn. Sticla, vreleleie.

FLAGELUM, sn. *flagellum*. Măciucă; biciu.

ФЛАЦЕЛАРЕ, va. *flagellare*. Бичініре. Глазуре. ФЛАОТЬ, sf. *Classis*. Наве шыныде гөрттүү адаттара.

ФЛЮИД, adj. ишін. *fluidus*. Огү че матеріе күтпүштөаре, пеккім оюн, аеруа, etc.

ФЛЮИДИТАТ, sf. Калитетка *liquidat* f. *fluidid*.

ФЛЮВІЙ, sf. *fluvius*. Річ шаре, пеккім Нілда, Дунайда, Рінда, etc.

ФЛЮКС, sn. *Aestus*. Інфлареа алтернатив ші гөрттүү а Океандардай, а мұғизор.

FO.

ФОРЦЬ, sf. *fortitudo*. Піцере.

ФОРМАЛІТАТЕ, sf. *formula*. Дұрыс forme, formъ.

FORMAT, sn. Мынгаша ін лъдыше ші ін азияциме а тиңі мұрагі.

ФОРМАЦІЕ, sf. *Conformatio*. Formare, formъ.

ФОРМЪ, sf. *forma*. Фірса түйі *форма*.

ФОРМАРЕ, va. *formare*. А інсінгә, а сағче. (Se өопжың да *Formare*: Formez, formezi, formeazz; etc.)

ФОРМИДАББІЯ, adj. *formidabilis*. Чесең че есте де іемді; көре аре піцере мәре.

ФОРМУЛЪ, sf. *formula*. О еснәссіз күткөтшілік; форман холбұртілік; модель де актігі.

ФОРТЕРЕЦІЈ, sf. *Arx*. Четале түнкі іншірілік.

ФОРТИФІКАЦІЕ, sf. *Fanta*, арта де а фортифика, де а іншірі о четале; зидіріле, түріліе түең чөлөү, аштапшылік еї.

ФОРТИФІКАРЕ, va. *firmare*. А іншірі, а дә маң шының піцере кітівә бағ тұры *форма*.

ФОРТУНЪ, sf. *fortuna*. (Норог).

ФОРТУНАТЪ. adj. (норогой).

ФОСІАЛ, sf. *fossilia*. Se өткөндө жастас. Іст че

се гъвеше името и външното, прекум: лемне, зкоичи, осеминте, пепел, чеснатаде.

FR.

FRAЦIA, adj. *fragilis*. Fragile, лесне de frъnt.

FRAЦIATATE, sf. *fragilitas*. Калитета **дукт-
лив** fragile, frъчезиме.

FRAГMENT, sn. *fragmentum*. Пъртичка dintr-un
tot; въкътъ, frънтигъ.

FREГATЪ, sf. *Lembus*. Vas mіk de гългътъ авнд
май пъдън de 60 тунги.

FRENESIE, sf. Smintire кът furrie.

FRENETIK, смф. *Phreneticus*. Чед ловит de fre-
nesie.

FRESKEЦЪ, sf. Проспъцие; frънтизиме de въдо-
ръ; frъчезиме; чеа че este jine, frъnmos mi delikat.

FRIКЦИЕ, { sf. Греънтигъ.

FRIКЦИИНЕ, {

FRIION, смф. *Nebulo*. Ход dibachij; іашълътор.

FRIIONERIE, sf. Іашълъторие.

FRIVOЛ, adj. *frivolus*. Dewert, твор, sbvratik,
фъръ statornичие.

FRIVOЛАITATE, sf. *futilitas*. Dewertъчите, т-
штигидъ.

FRONTIERЪ, sf. *fines*. (Хотареде), конфиниј т-
ни Stat.

FRONTESPIЦIЯ, sn. *frons*. Façada, пантеа прив-
чиналъ ши чеа май палъ а тутъ палат, а чнеи касе.

FRONTON, sn. Vezij: Frontespiциj.

FRУKTIFER, adj. *fructifer*. Kare поартъ roade,
каке este roditor.

FRУKTIFICAЦИЕ, sf. *fructificatio*. Продукция
frуктолор, timпул ей; arta de a face пъмпънта rod-
itor; totъ пъргдилор каке даъ siingda чнеи фогъ, тази rod.

FRӨKTIFIKARE, vn. Rodire, въодъчче.

FRӨKTIFORM, adj. În formă de rod, de fruct.

FRӨKTOS, adj. *fertilis*. Roditor, fertil, care face fructe.

FRӨГАЛ, adj. *frugalis*. Care se пълчищце и тук постъпки постъпка са; симпат, ъгълъ въвличателен. (Виенъ, тасъ, фугалъ.)

FRӨГАЛИТАТ, sf. *frugalitas*. Къмпътате, симпатичната въвличане във вълкаге.

FRӨКГ, sn. *fructus*. Rod, плодъ.

fructus / fructus

F8.

F8УІTIV, adj. *fugitivus*. CARE se изда вън външн., фугат. § (бг) Трекущор; (Идея, fugitivъ). ☀ Ferichirea, ореола de trăznire sunt foarte fugitive.

F8УMINANT, adj. *fulminans*. Detunътор.

F8УMINAЛЪ, sf. *Taeda*. Упел на бъдие маде, троасъ, де чеаръ саъ де ревинъ, торцъ.

F8УNКШIE, sf. *functio*. Сервічъ, (затјвъ); аукгаре, съгъръ, дрехъторие.

F8УNКЦIONAR, sm. Ачелла CARE se изда външн. външните пътища, а Statutъ. (Затјваш.)

F8УNDAMENTAL, adj. CARE serveше de fondament.

F8УNDATOR, s. *fundator*. CARE a fundat, а извадил, а изокмит, а изшигат, уп ашезъмит, уп шицеръ, о монастире, о бисерикъ, уп снитак, о скоакъ, etc. (катор.)

F8УNDАЦIЕ, sf. *fundatio*. Изокмите, къндире.

F8УNERAK, adj. *funereus*. De immormintare.

F8УNEST, adj. *funestus*. Неногочитор, sinistr, болитор.

F8УРАЦIЯ, sn. *Pabulum*. Гътпце, ън, еаръ постъпки постъпка витесор.

F8УRB, adj. *Dolosus*. Іопшъльтор, викдеан.

FÜRKBERIE, sf. *fraus*. Înșealație, viciozitate.

FÜRMERISM, sm. Sistemul de morală și de economie populară fondată de Fürmier pe înțeza sa de societate. Vezî: Fakanster.

FÜRTIV, adj. *furtivus*. Care se face ne fizic.

ЦЕ.

ЦЕАНТЪ—ЦЕНЕ, sf. *gena, genus*. (Obraz), iar pe mărgula pleoanelor de către adevențiația *nunc* este че апъ, чепе, de la *cilium*, prin schimbarea *лх il in en*, mi de unde mi zicești: спънчесе, адикъ; *сънга чене*, първа de d'astura чепелог, *supercilium*.

ЦЕЛАТИНЪ, sf. *Substantъ animalъ*; упта din principiulice konstituante alelor corpurilor animalelor cu simțe caud: aceasta se iudează.

ЦЕЛОСИЕ, sf. *Zelotypia*. Invidia, nezârta, sușirea, insimă ce are cauză de a vedea ne *алта* posessind *уїн* bine, mi mai *virtos* o femeie, ne care ar voi să o arătă nemira săne; temerarea ce are tu bărbat săr o femeie despuș soția ei a *нуї* si necredințios.

ЦЕЛОС, adj. *Zelotypus*. Care are celosie. Vezî: *Целосие*.

ЦЕНДАРМ, sm. *Miles*. Soldat de poliție.

ЦЕНДАРМЕРИЕ, sf. *Korps qendarmilor*.

ЦЕНЕАЛОЖИЕ, sf. Descrierea stîrsei străbunilor rîvnă, săr a mărindizor.

ЦЕНЕАЛОЖИК, adj. Care gine de cenealojie.

ЦЕНЕАЛОЖИСТ, smf. Care face, amuzue cenealojii.

ЦЕНЕРАЛ, sm. Capită unei armate.

ЦЕНЕРАЛ, adj. *generalis*. Universal, comună la mai multă sau la toată, care se atinge de mai multă sau de toată.

ЦЕНЕРАЛІСАРЕ, va. А یаиче а si үенега, а si
пенітіс тоғі.

ЦЕНЕРАЛІТАТЕ, sf. *Universitas*. Калітатеа а
чевеа че есте үенега.

ЦЕНЕРАТОР, suff. *generator*. Кале інжинеразъ ;
кале есте қавса , пріоритета ініциалії түрі әзірт. §
т. de үем. Н-нт, әнніе үенегатоаре, кале інжинеразъ,
кале ініциалеазъ сағ یаиче (о әнніе, о страфагъ)
мішкундіс.

ЦЕНТРАТИВ, adj. *generatus*. Кале есте а үенега-
шың ; (прічин үенегатив) деда кале дектік консервати-
веле.

ЦЕНЕРАЦІЕ, sf *generatio*. Фанта інженерлілік ;
постерилатеа, стыненогілі , десиденгілі үнел өнерсанде ;
попор, өзде (үенегаціяа де актік, үенегаціяа үйло-
ре, үенегаціяа тұрғыда) ; оаменіл пыскунді ін 50 де ай.

ЦЕННЕРЕ, (in —) Веzi : Үенега л. adv.

ЦЕНЕРИК, adj. Кале с'аттың де үен ; кале есте а
помощь.

ЦЕНЕРОС, adj. *generosus*. Індустор, ієратор,
комілтимитор ; кале аре инниш мәре, ыншет һын ші
ноббіз.

ЦЕНЕРОСИТАТЕ, sf. *Excelsitas*. Мәріме де ын-
шет, характер кале дұче да виртте, да ұманате, да
іертаре. § Айеразитате, тұңыз әйбере, дескіш ; дүр-
ніchie.

ЦЕНЕСІАЛ, adj. Кале еспілік өрігүнеа, інче-
піттілік әнніл.

ЦЕНІСІ, sm. ші n. *genius*. Сніррит ; талент мәре,
сұхбат ; аудакаре, іюлінare, диспозише науында (пен-
тры о арти, etc.). § Инстірагіе, сок діви ; талент да
мингіл ; с'еніоритате де сніррит ші де талент (*La Har-
pe*) ; інтиндере а мингіл, үстере а імажинацие, ак-
тивитате а ыншеттілік інтрните (*Marmontel*) : фактата-
те інтелектуалы де а крәд. § Demon һын сағ ғылү че
ре кредеа іншірінат а үерек азынра соарлеі опітады.

ЧЕНИТАЛ, adj. *genitalis*. Карте *servante* за ченегаците, за генитивичните (първите ченитале); (*genit-
us*, продукт, mask).

ЧЕНИТИВ, sm. *genitivus*. Казта за доидеа за демонстрациите.

ЧЕНДЪ, sp. *genus*. (Neam). § Специе парикватагъ; сед, шапиер, кип.

ЧЕНТИЛ, adj. *Venustus*. Фигурител, грациоз, пръстът, делкат. § Първи, идолатът, (in stile antik).

ЧЕНТИЛЕЦЪ, sf. *Elegantio*. Грация; изящеста а чеета че естетика, пръстът, фигурител.

ЧЕНТИЛОМ, sm. *nobilis*. Nobilitа, de snidъ побивъ.

ЧЕОЧЕНТРИК, adj. t. de astro. Карте *gine* de о плодовът *vizitъ* de не пъният.

ЧЕОЧИКАЛ, adj. ши sm. (Маминъ чеочиклът), карте *infusio*, агатъ шишаката пъништата в пчелината софчадът.

ЧЕОДЕСИЕ, sf. *geodesia*. Арта за а тързатъ ши de a *imperium* пъништата; аспектизът.

ЧЕОДЕСИК, adj. De geodesie.
ЧЕОДЕНIE, sf. *Studia*, цийпца, купоцинга о-рицинел, юнченчтата diverselor пърдът азле пъништата.

ЧЕОГНОСИЕ, sf. Купоцинга *substantiae*, структурей, сътважиет ши а пърдълор пъништата.

ЧЕОГНОСТ, sm. Карте *s'okupъ* de чеогносие.

ЧЕОГНОСТИК, adj. De geognosie.

ЧЕОГОНИЕ, sf. *Istoriea originii* пъништата.

ЧЕОГРАФ, sm. *geographus*. Карте купоцинга чеография, карте саче харте чеографиче.

ЧЕОГРАФИЕ, sf. *geographia*. Купоцинга позициите респективе а чеогола инте езле ши in raport вът чегъл, ши deskription de чеогола шати пгючинале дг-втугъ че езле купоцинга.

ЧЕОГРАФИК, adj. *geographicus*. De geografie.

ЧЕОЛОГИЕ, sf. *geologia*. Киподініе, deskriп-
гія пам'ятей, а stratigraphia, а спеу ізог. згл., etc.

ЧЕОЛОГІК, adj. De چeoloçie.

ЧЕОЛОГ, { sm. Care киподіе, care invadъ,

ЧЕОЛОГІСТ, { care dă legăt de چeoloçie, care
series astoia ei.

ЧЕОМЕТРАА, adj. *Ichnographicus*. (План, ve-
dere چeometraa.) зале відтога тоате лініїи сnt des-
voltate in dimensiile lor uironogciuale, făcând ab-
stracție de perspektivă. § adv. Într-un cip چeometrik.

ЧЕОМЕТРЫ, sm. *geometres*. Care киподіе, вар-
те професии چeometriea.

ЧЕОМЕТРИЕ, sf. *geometria*. Arta пăstrării пъ-
мінtrii; چiindu пăstrător, линіilor, вогніilor;
چiindu проприетăтиlor іntinderii firrate.

ЧЕОМЕТРИК, adj. *geometricus*. Care приведе др-
въ چeometrie; care چine de چeometrie.

ЧЕОРГІКЪ, sf. *georgica*. Skriere асiуга etatelor
пъмінtrii.

ЧЕОСКОПИЕ, sf. Киподінда валиділор пъ-
мінtrii.

ЧЕОСКОП, sm. Care s'окрупъ de چeоскопie.

ЧЕОСТАТИКЪ, { sf. Statistica пъмінtrii, trac-

ЧЕОСТАТИСКЪ, { tat desure лециile епілібралі
solidarilor.

ЧЕРMIN, { sn. *germen*. Partea seminigei din care

ЧЕРМ, { se face раста; принципъ reproducării
animalesor прекъмши аз vegetalesor (плод); притма
іонозите a verdezel (коцца).

ЧЕРMINARE, vn. *germinare*. A dă коцца, a in-
возди растене; (fir.) se zice în morala desure vir-
tute.

ЧЕРMINАА, sm. Prima дата a primăverii din
анти генуэзикан: data 21 Martie пінь да 20 Aurizie,
in Грандія.

ЦЕРМИНАЦИЕ, sf. *germinatio*. Инициа desvoltare, inceputul a germinației, a plantelor.

ЦЕСТ, sn. *gestus*. Мішкare a когитати, ті маї virtos a мыні, a braștelor, care insoțește vorba.

ЦЕСТИКУЛАРЕ, va. *gesticulari*. А баче ceață, мішкотрі din мыні vorbind. (Se вонјује ка: А т-в а г а р е).

ЦЕСТИКУЛАТОР, smf. Ачелла каде саче ceață-lадії.

ЦЕСТИКУЛАЦИЕ, sf. *gesticulatio*. Цестікулare, санта de a ceață-lадії.

ЦІ.

ЦІГАНТ, smf. *gigos*. Om de o înălțime extraordinaire, колосалъ (гигант).

ЦІГАНТЕСК, | adj. *giganteus*. Каде چине de چирант,

ЦІГАНТИК, | каде este mare ка ун چирант (гигант)

ЦІМНАС, sn. t. de antici. Алок de eseratijii да Греји. § Ниме dat да Коллеџите dio Церматиеа.

ЦІМНАСІАРХ, sm. *gymnasiarcha*. Каптъ, въпетенія гимнастыци.

ЦІМНАСТ, sm. Officier, функционар ал چимнаст-атъ, инструктор кај едикация алледжилор.

ЦІМНАСТИКЪ, sf. Арти de a eseratâ когитă sure a'л intărî, sure a'л konservă saj sure a'л dă съвътата, sure a'л саче ун нивът грави.

ЦІМНОПЕДІЕ, sf. Dangj in пеллеа голъ да А-чедемониен. (χυμος, гол ; πατεις, лечио).

ЦІНЕЧЕЕ, sf. i. de antici. Annalamentul de ат-вът ал семеилор, saj annalamentul semeilor.

ЦІНЕКОКРАЦИЕ, sf. Stat unde семеите пот гу-верна.

ЦІНЕКОЛАТРУ, sm. Adorator de семеи.

ЦІНЕКОМАН, sm. Каде ізбече семеите ит па-зине.

ЦИНЕКОМАНИЕ, sf. Amor eschesiv de familie.

ЦИНЕКОМАСТ, adj. *gynecomastus*. Om care are
pe măcelă mari și șițe familiilor.

ЦИНТЬ, sf. *gens*. Nație, sinergie, popor.

ЦИНС, sn. *gyrus*. Strat de var națiv; strat de
de plăstire.

ЦИНСОС, adj. *gyrosos*. De nația cinsătăriei.

ЦИНТИЕРЬ, sf. Săcăzăciunile.

ЦИК, sn. Цик, інкунабул, оков, прімбларе. § A
doa străvechiță în dosarul unei polliide.

ГА.

ГАВАР, sn. *corbita*. Batea larr și cu fundul lat
spre așa rîtrî; vas de neagră.

ГАЦІІДЪ, sn. *Pignus*. Cheea ce se dă spre sîrtran-
dă unei datorii, unei încurcurări (emancipare); deposit.
§ Semn (de amizie, de fidelitate. § п. Гаціїдъ; (sim-
brie, leagă).

ГАЛАНТ, adj. (Galant-om) Onest, deosebit, dar-
niv, plăcut, imbiricat bine, curat, sănătă. § Care
partea a plăcerei dameelor.

ГАЛАНТЕРИЕ, sf. *Lepor*. Calitatea așezării, său
a atenției care este galant, plăcut. § Цинваенії ши-
чиноase. § Afectații, prin posibilitățile familiei, de un
amor pe care nu l-a simțit (Addisson); mișcările a
amatorului (Montesquieu); imitație și styllement al
amatorului (Toussaint).

ГАЛЕРИЕ, sf. *Porticus*. Sală cu toate spuse urem-
blare, sau spre esplanade de tablouri, statui, cunoscî-
tări, etc. § Korridor de comunicație.

ГАЛЛІЧІЗМ, sn. Енглесії, конструкций, frântă
frângere, în contra grammaticei, dar nu îsakrate de i-
saugă; frântă frângere transmormate în altă limbă.

ГАЛАІСМ, sn. Sistema лтѣ Галл; ктипоінгінга пакактертілай ші а фактатыпшылор інтеллектуале нрн інспекция простиберанделор, боселор саѣ ініфайтгелор формей кратулай.

ГАЛЛОН, sn. *Limbus*. Цезыттаръ гроазъ de мытase, de fir, de arr saѣ de argint etc., în formă de гълан.

ГАЛЛОНARE, va. А огуа, а пүнне галоане не марынаң түрі vestmint.

ГАЛЛОНІЕР, sm. Fabrikant de галоане, (чаппразар).

ГАЛЛОИ, sn. *Cursus*. Імбает de вак in fîra mare.

ГАЛВАНИК, adj. De галванізм. Vezî: Галванізм.

ГАЛВАНИЗМ, sn. Sistema лтѣ Галвани; енергийнде астира электрічітілдій лтврьнд саѣ інфатиційнд астыра substansелор animalе, ші intinъгіндеге віде тишкірі foarte similitate, нрн түлокта металелор, бъргъ frekuitrъ ; электрічітате металікъ.

ГАЛВАНОМЕТРЫ, { sn. Instrument snre a куп-

ГАЛВАНОСКОП, } поощенитерега галванізмілай.

ГАМБЪ, sf. Крап, пічигута дела шоад пінъ јос. De aici s'a zis: Гайбе (s'a dat ит гайбеле in sys).

ГАММЪ, sf. *Diagrama*. Схагъ de note de мысі-
къ дұрын ордионда тімптулай пайтад.

ГАНГЛІОН, sn. *ganglion*. Гъльвъ, гіндігъ, ім-
інілтіръ бъргъ дұррете не nerve ; адіпілтіръ de nerve ші
імделетечіле па ти тем.

ГАНГРЕНЪ, sf. *gangraena*. Мортіфикаціе totalъ
ші descompensijsie estensivъ а чең пығын din кога.

ГАНГРЕНARE, va. шиндер. А se strikà, а devení
гангренос.

ГАНІ'КЕНОС, adj. De natura raniteneї, attacat
de raniteneї.

ГАРАНТ, sm. *Sponsor*. Карте se пүнне, каге res-
пунде пентт айтка, (кезаш).

ГАРАНЦІЕ, sf. Облікегіje, îndatorire de a res-
пунде пентт айтка, (кезешіе).

ГАРДЕ-РОВ, sn. саѣ f. *Vestiarium*. Дрехи и
шаре се ѿн vestimente, imbrăcăminte.

ГАРНИТУРЪ, sf. *Supellex*. Чеха че servește sună
и орна вън apartment, вън vestiment.

ГАСТРОЛАТИЧЪ, смf. *Gastron*, шаре се инвінь
шъпчеши вън.

ГАСТРОЛОЖИЕ, sf. Tractat astura bъдати-ри.

ГАСТРОНОМ, смf. *Gastrolatr*, лаком; шаре
състѣ астура gastronomie.

ГАСТРОНОМИЕ, sf. Tractat, стирие astura ме-
сеi бъне.

ГАЗ, sn. Gazid aeriform (газ acid carbonic, а-
зот, оксижен, нитрос, мететик); газ idrogen, сиѣ газ, aer
инъектигъсът. § О материя, о стобъ соarte singure ии
фоарте газъ, de тълase.

ГАЗЕАТЪ, sf. *Dorcas* саѣ *Antilopa*. О вѣтъ ет пъ-
туя гошкат, ет коагуле инвовоiate in formъ de личъ.

ГАЗИФЕР, sn. Appareil sună a desfacche газъ иа-
фъмътъ дин атмосфера.

ГАЗОС, adj. De настра газътъ.

ГАЗОДИНАМІЧЪ, sn. Instrument sună a вънноаше
капацитета de газ вънридишъ интр'ю корм.

ГАЗОМЕТРЪ, sn. Іnstrument sună a determină
газъ инрециошат интр'о онераже; амаратъ, unde se
елабореазъ газъ idrogen нещо zuminare; reservo-
ритъ, шаре из гине.

ГАЗОН, sn. *Cespis*. Еаръ, овъмът аконерит ит
карбъ.

ГАЗОНАРЕ, va. i. de градинерие. А орна ит
разон.

ГА.

ГЛІПТИКЪ, sf. Arta de a скулпти, de a скулпти in
пеще поглошаве (*γλυπτω, γλυπνει*).

ГЛАПТОГНОСИЕ, sf. Кръвоизливъ de netre скъпите.
ГЛАПТОГРАФИЕ, sf. Кръвоизливъ, саѣ tractat а-
стора скъпніялор не пеатъ прециоавъ.

ГЛАПТОТЕКЪ, sf. Kabinet de netre скъпните,
(θήκη, κύτιο; τεφημε, ουχі).

ГЛОВ, sn. *globus*. Кона rotund ши соайд, сегік;
пъмпнца, ахмеа.

ГЛОВЧА, { sn. *globulus*. Уп тік коги сегік.
ГЛОВЧАЦІ, }

ГЛОВЧАОС, adj. Комисс de глобуледе.

ГЛОМЕРАЦІЕ, sf. Адъпътигъ, гъмъдитъ.

ГЛОРИЕ, sf. *gloria*. Онoare, слімъ, латдъ, admira-
tioнie, генутие, пуме mare, meritate prin virtutі in-
fante, prin таленте, prin скріє; генутие, челеbritate.
§ Мъrire, сплendoare, vanitate, оголлій, труфie,
тъндрие, (славъ). Ferigorea поноагелор este adevъ-
rata глоorie a пріпділор.—Когъденіа sufflaetata ши a
кондісеї (а пътъгії) este prima глоorie a семеілор.—
Нигинъ din чеї че щed не троитг купностадевърата
глоorie.

ГЛОРИОС, adj. *gloriosus*. Kare merritъ глоorie,
(domnire, прип, сантъ —).

ГЛОРИФІКАЦІЕ, sf. Іпъдцаге да глоorie чега-
сехъ.

ГЛОРИФІКАРЕ, va. *Laudare*. А onorà, а лъвідá,
а да глоorie лъв Dіmnezeў.

ГЛОСЪ, sf. *Interpretatio*. Kommentar alterat;
есплікаціе din vorbъ in vorbъ а тої текст obskit,
іntunebat. § Аимъ некудъ,

ГЛОСОГРАФ, sm. Kare скrie астнга лімбелор.

ГЛОСОГРАФИЕ, sf. Deskripcia лімбей; ціпнцъ
а лімбелор.

ГЛУТОН, adj. *gluto*. Kare тъпъдъкъ штат, ет
aviditate, ет лъбокіе.

GNOMON, sn. Сти́ла са́ч агытъогъа кадрантатай со́зат.

GNOMONOGRAFIE, sf. Сти́л, լուսը, traktat de, са́ч астура тогалей.

ГО.

ГОЛФ, sn. *Sinus*. Дімбъ de mare каге se inaintează ne пъмтит, in үскат.

GONDOLA, sf. *Cimba*. Варъкъ, азътре азъгъ, түштэ ши аконерить.

GONDOLAIER, sm. Ачелда каге кондиче, каге тънъ гоодоле.

GONIOMETRЯ, sa. Instrument pentru măsurarea түрігілор кристалелор патталас.

GONIOMETRIE, sf. Artă măstării түрігілор.

GOTIK, adj. *gothicus*. Каге vine, каге este dela Годі (архитектуръ, скриптуръ, kostüm, etc., голиче),

ТР.

ГРАЦИЕ, sf. *gratia*. Favoare, бүръ тоңпъ. § Іertare. § Ажытор ал Divinității, импинчере synnana-ттуалъ спре бине. § Frumosul, frumusețea in түш-къяй, in маниере, in vorбъ, in контенција когитатай; оаре каге чиштиюцъ, таңдирие палъетъ. § Младчите (a dă градие алъ Distracție, са́ч үзү бинеъкътог) a dă пұлаптиміш. ☀ Дъ градие челлор че сак тоғта спре а'үї инділчи дітеріле виедей.

ГРАЦIOS, adj. *gratus*. Пілкетт, ділде, вальд; озин де ғрадиј де бүрләтке.

ГРАД, sn. *gradus*. Treантъ, град de onoare, demnitate; град de լուսը, etc.

ГРАДАЦИЕ, } sf. Impărțire in graduri; үзмәто

ГРАДУАЦИЕ, } treantъ.

ГРАДАТ, adj. *graduatus*. Імпъріял ін градіті.

ГРАДЯТ, § ☀ Кү күт сунт май түлде авторитеттігін градіате суне а есектің земіне, кү атыла едде сунт май күлкіле.

ГРАДЯАЛ, adj. Кале merge ін градіті.

ГРАДЯРЕ, va. А імпъріял ін градіті. (Se конјүгъ ка А күлкіле).

ГРАМИНАТЪ, adj. mi s. *gramineus*. (Планъ граминатъ) кале face seminque, гүйгенде.

ГРАМИНIFORM, adj. (Планъ граминiformъ) кале seantъ кү чалде кале как seminque.

ГРАММЪ, sf. (О містъ письм.) тнітате de гре-тате de система метрикъ франчезъ.

ГРАНДІОС, adj. t. de art. Маре, субдім, пом-нос, мажестрос, маєсік нғіп түрікі, елеганда ші новелдега формелор ші а ноногділор (sitragie, edifi-чіл, грандіес); се зіче ші де стіл, де күшетті, де по-еме etc. Корреспндинде кү : пілгеч.

ГРАНИТ, sm. sař n. *granitum*. Пеатъ foarte vir-toasă, foarte tare, компактъ de in amestec bererat de калг, de сеад snat, de скора de микае твіте кү ти чимент natural; ти сеад de мартітъ.

ГРАНИТИК, adj. De granit.

ГРАТИФІКАЦІЕ, sf. *gratificatio*. Dar, дѣрїре.

ГРАТИФІКАНЕ, va. *gratiscari*. А дѣрї не чинев-вá кү чевà, а фатче dar (Se конјүгъ ка Күлкіле: Гратіфік, гратібіч, гратібік; гратіфікам; ам гра-тифікат; гратіфікай; гратіфікассем; воіш, ам гратіфікай: гратібік, гратібіч; гратібікат).

ГРАТИС, adj. *gratis*. In dar, бѣръ п/затъ.

ГРАВ, adj. *gravis*. Трë; кале vorheше кү ін-дуеллерочікіе, кү demnitate, кү чіккоңынекіе; serious, nobilia ші симпакт.

ГРАВИТАТЕ, sf. *gravitas*. Гревтате de коголті, de матеріе. § Импъланцъ в лукагрілор. § Казитатеа

чнеї persoade grave, severe, respectuoase. § 1. de muzică. Calitatea țutii suntu jos.

ГРИМАЦЬ, sf. Stăpînătigă de fizici, său ațneia din părțile ei; simonositoră de fizici când chipul arde sau vede în ce care nu își plâze.

ГРОСИЕР, adj. *Crassus*. Grosolan, care nu este delikat în vorbe sau în maniere; puțin civilitat. ☀ Măslini sunt barii cred și ușurători când ei nu sunt alt ceva de ceea ce grosolan, grossier.

ГРОСИЕРТАТ, sf. *Crassitudo*. Grosolanie, lipsă de delicatesă, de civilitate, nepoziție.

ГРОСОЛАН, s.mn. Vezī: Grossier.

ГРОСОЛЯНІЕ, sf. Vezī: Grossierata.

ГРОТЕСК, adj. *ridiculus*. Ridicula, de ris; extravagant; ciudat, bizat.

ГРОТЪ, sf. *Spelunca*. Vezī: Grotă.

ГРУППА, sn. *glomeratio*. Adunătigă la un loc de mai multe lucruri care se unesc la imbrăcuișarea dintr-o dată.

ГРУППАРЕ, va. A gruppe în grupă, a aduna la un loc; amezare de lucruri la un loc în ceea ce se bucură în rezultat, în efect.

Г8.

ГҮERRЪ, sf. *Bellum*, *guerre*. Çearță; bătălie.

ГҮЕРАР, adj. Ostean; ostean kūrayios.

ГҮVERNABВІА, adj. Care se poate găsi.

ГҮVERNACЛІЯ, sn. *guvernaculum*, Timon ministrului.

ГҮVERNАКԸЛ, кътъкъ съръ а ръвернъ о пачъ (къгъ). ☀ Un Stat făcă religie este о пачъ făcă гăvernală.

ГҮVERN, sn. *guvernatio*. Konstituția tutu Stat, putere amezată prin voimă puternică, pentru folosul tutu, pentru răvernuarea tutu Stat. ☀ Un răvern nu

este сърсабија вънди, при купна са, тоаје чинеа de foame.—Ун гуверн trebue съз сие centrul intereselor tritator.—(D-na de Stael.)—Попоагаде devin, към тим, чеа че гувернът да баче.—Първично гуверни ад оamenilor съз in търпел е тъмезор.

ГУВЕРНАМЕНТАЛ, adj. (justigie —) Kare este a настрадал Statută.

ГУВЕРНАРЕ, va. *gubernare*. A administră, a кондити, а (къмът). (Se конјугъ ка Администра).

ХА.

ХАРИТАТ, sf. *charitas*. Amor de аппоащеде съз; индуцирингъ, комплиции. № Adevarata devotътина este харитата; съзъ ea, tot че веј бачче пепти тънтина та este индешварт. (Clement XIV.) — Флавкътеле харитът svintъ лакътшаде дърерий.

ХАРИТЪ, sf. *Vezি*: А г пъ.

ХАРТЪ, sf. *charta*. Інфъдишареа линия пе хъргите а тнеј дере.

ИК.

ИКОНИК, adj. (Statъ —) reprezentънд иконостас не ачелла каде а fost de trei ori invincitor in южните съзре.

ИКОНОКАЛАСТ, смс. *iconoclasta*. Еретик, спътникът de икоане.

ИКОНОГРАФ, см. Kare купноаще иконография.

ИКОНОГРАФИЕ, sf. *iconographia*. Deskringie, купнощингъ de икоане, de tablouri, de monumente античие. § Arta перспективи de vedere de пасаже.

IKONOGRAFIK, adj. Kare ține de iconografie.
 IKONOŁATRY, surs. Adorator de icoane.
 IKSION, s.m. Veză: 1 s. i. o. n.

ID.

IDEAL, adj. Ceea ce se vede într-o idee, în minte. § s.n. Frumusețe, perfecție ideală.

IDEALISM, s.n. Sistemă a adevărata ce văd în Demnezești ideea totușii. Sistemă a adevărata ce crede că noi cunoaștem obiectele într-o formă ideale noastre, iar nu după similitudine (Kant); Sistemă a filozofilor care zic că cognitivile noastre provin oînări de realitate obiectivă.

IDEE, sf. *idea*. Percepție, intuire, cunoaștere care susține și împinge prin similarile atât interne cât și externe.

IDENTIFIKARE, v.a. A împărătește, a suprinde doar atâtqăi sunt o asemenea idee, sunt o asemenea natură, a nu face din ea de către într-o formă care să fie atât, a amesteca, a întrebi să fie în esență sa fie și altăria, a face într-o formă care să fie și altă. ☀ Este și o prea切idată idee despre religie, da a voi și o identifică și rățăcigă și mană care îi-a dat părtărea. (Ferund.) — Dacă ziceam este atot-purtând să identifică și viațea.

IDENTIK, adj. *idem*. Achevă; cunprins, împărătes sunt o asemenea idee; care face într-o formă care să fie atât. ☀ Nu poate fi să fie întotdeauna într-o formă care să fie atât.

IDENTITATE, sf. *identitas*. Calitatea atâtqălăjătă ce este identic, care face că atâtqăile sunt identice; asemenea; căre sunt o asemenea idee, o asemenea natură.

IDEOLOGIE, nf. Tractat, lucrare de idei, de fa-

кътъдгь интелектуале азде отуди ; чечетъл, кътъгь азупа отицпнй лог.

IDEOLOGIK, adj. De ideoalogie , каге se attinge de ачеастъ щюндъ.

IDIA, { s. *idillium*. О поемъ тикъ каге *дine de IDIA*. } еглогъ.

IDEOLOG, sm. Kаге скрие азупра ideoalogie ; метасис.

IDIOLATRЯ, s. m adj. Fanatik de sine iustish ; каге извежде пътмай не sine.

IDIOLATRIE , sf. Кълт, fanaticism, iubire пътмай de sine ; eroism.

IDIOMЪ, sf. *idioma*, Аимъ проприе а твои пави, а твои provingij ; dialect.

IDIOT, smf. *idiota*. Stupid , imbecil, unctionis , foarte нрост ; каге н'аре пічі о idee.

IDIOTISM, sp. *idiotismus*. Лоукдие партикулагь а твои лимбе, adesea-orи in kontra гегтделог граматичек чепераде. § Аимъ de привилегии, de индулиденции, de идеи.

IDOЛАTRЯ, { smf. *idololatra*. Adorator, інві-

IDOЛОЛАТРЯ, { пътър de idолъ, de zeї тинчинотъ.

IDOЛАTRARE, vp. А adora idолъ. (Sir.) va. А si idolatrie de чевá, saъ de чиневà ; а ixbi къ о преще mare пасихе. (a se —) v. pers. А si idolatrie de sine iustish. (Se конјигъ ка Аукаге, ші ка Аукаге : Idolatrez, saъ idolatrie, etc.)

IDOЛАTRIE, { sf. *idololatria*. Adorazio de i

IDOЛОЛАТРИЕ, { долъ ; inkinare аа zeї тинчинотъ, да икоанеде лог, да патъгъ. § Амор песте тъстъгъ, есчесив.

IDOЛАTRIK, adj. De idolatrie ; каге *дine de idolatrie*.

IDOЛ, sm. Fигура, statya твои divinitът не пагре чиневá о adoаръ. (Sir.) Objetsъ idolatrie, аа а-

dorăuieș, aș așteptuieș, aș pasiunei cuivá. (a fi idolatri de cinică, sau de cincă). § Diavol, demon, divinitate. ☀ Moda este idolul cel mare aș semioilor. —Iudataș che oamenii ișii săcruți idolii din așa, din arănt, din glorie, din favoare, a trebit să aștepte a fi sacrișcașii lor.

IDRAULIK, adj. *hydraulicus*. (Makină idraulică), care servește săre a rădikă ana; § ne care o minăku ana; § care se atinge de ținută conditiei așe. § sf. Această ținută.

IDRĂ, sf. Shearne de apă dăvăte foarte veninos; mearne fabulos cu shaute capete care se tot genyuzeață înindale.

IDROUEN, en. Gaz, totul din carele doar principiu și așa apă; aer infițatelor.

IDROUEOLOUIE, sf. Tractat despre infecția apei așa că pămintată.

IDROUEOLOUIST, sm. Acealla care descrie, care observă infecția apei așa că pămintată.

IDROUOLUIE, sf. Ținută, tractat despre ape, despre natură lor.

IDROUOLOG, sm. Care cupoasă, care dă leuță de hidroologie.

IDROMANUIE, sf. Devinație, (răpire) prin apă.

IDROMEIA, sn. *hydromel*. Băutură de apă cu miere.

IDROMETRŪ, sn. Instrument săre a căptării aerozoli, săre a cupoasă pămkarea lor.

IDROMETRIE, sf. Ținută care învață a măsură a hidrogeometriei hidrogrilelor.

IDROPIK, adj. *hydropicus*. Care are idronisie.

IDROPIRIK, adj. (Vizcan idronirik) așa că așa așă așă proprietatea de a se înslăbește.

IDRONISIE, sf. Dronică.

IDROSTATIK, sf. Ținută gestării lăciștilor.

IEXOVA, sn. Nume Ebreej al lui Dumnezeu.

IERARXIE, sf. *hierarchia*. Ordinul si subordinarile de apostol, de traditor eclesiastice, sau civile.

IEROGLIF, sn. *hieroglyphus*. Figuri, simbolice care erau in insulele misterios, si cu care se serviau Egizienii in inscrierile lor.

IEROGLIFIC, adj. De hieroglyf.

IEROGRAMAT, sm. Preot ce spunea care erau misterele.

IEROGRAME, sf. pl. Caracteristici sacre ale scrierilor sacrelor din Egipt.

IEROMANCIJE, sf. Devinație, (răpire), prin care se obțineau oferite zeaile.

IESUIT, sm. Un ordin de călugări renumiți de iugurăj, de unde se și zice căruții iosefini rasinat, iestit.

III.

ІЦІЕНЬ, sf. Tratat despre conservareea sănătății; ținută sau aria conservareei sănătății. ☀ Morala este igiena și salubritate.

ІЦІЕНИК, adj. Medicină preservativă, apăratoare de maladii.

ІЦІЕТЕТИК, adj. (Regele iquietetnic), cîtrative și preservative, apăratoare de maladii.

II.

IGNORANȚĂ, sf. *ignorantia*. Lipsa de cunoștințe, de instrucție, de știință, de cunoaștere; neștiință, neînvățătură. ☀ Ignoranța este cea mai mare maladie a cunoscătorii umane. (*Voltaire*) — Este o ură de celule mai mari în contra divinității și înțelepciunii de a voi a reținut-o să o amerește în ignoranță. — Despotismul îi ușoară ignoranța. (*Eontelle*.)

— Ignoranza este cea mai periculoasă dintre toate măslăjidești cărăuă trătălog cehălog-ă-zale. (*Bossuet.*) — Pierdută cehă mai băbbuiă și ținătoare este pălcereea de a înțelege ignoranța. (*De St. Pierre.*)

IGNORANT, adj. *ignarus*. Ачелла каге нъ түе ниміс, каге н'аре пірі о күнпощың; не'нчыдат.

IGNORANTISM, s.n. Sistemъ, опионие а нариса-дилор ігнорандеі попоагелор.

IGNORARE, va. *ignorare*. А нъ дүі, а нъ сі ин-күнпощыңдат деснре чевә. § А сі бұғы іинчұдьынъ, бұғы інстітүді.

ІА.

ILARITATE, sf. *ilaritas*. В्�єтнгіе дұлғе. домоадъ, лівъ.

ILLICIT, adj. *illicitus*. Опрыт де деге.

ILUDZIE, sf. (de la *ludere*, а амъүі). Fantasmъ, пълтчиге; vis.

ILUDZIONARE, va. А ғачче іллүзій, а амъүі нріп іллүзій, оған пълтчиге, шілд апнариңде тіңчіноа-се.

ILUDZORIЙ, adj. *Fallax*. Амъүініос, каге ин-таль оғиңті о апнариңъ тіңчіноась ші амъүітоаре, седукторе.

ILUDZMINAЦІЕ, sf. *illuminatio*. Фанта де а іа-зтмінá; фокеті, лампопті, канделер, etc., intrebrin-гуте да іллүминажіе. ☺ Adesea оғі, саъ маі тот д'а-тна чөлде маі сіръялтчите іллүминажій аш ʌrminat не-погодірі ші инжісіреа попортаті.

ILUDZMINAT, adj. *illuminatus*. Атмінат.

ILUDZMINARE, va. *illuminare*. А іллінá.

ILUDZSIE, sf. Vezі : Иллүзіе.

ILUDZSIONARE, va. Vezі : Иллүзіонаре.

ILUDZORIЙ, adj. Vezі : Иллүзорій.

ІЛЛЮСТРАРЕ, va. *illustrare*. А făcche іллюстру, а dă іллюстр. § a se —, a se făcche челеврг, вт пы-
ме more. А іллюстра о карте вт фігуре.

ІЛЛЮСТРАТОР, smf. Ачелда каге дъ дисир, каге făcche челеврг.

ІЛЛЮСТРАЦІЕ, sf. *illustratio*. Fігуре, винете-
де dintr'o скриере а зүйх автор хинноскт.

ІЛЛЮСТРЫ, adj. *illustris*. Челеврү нрин мerrite,
нрин таленте, нрин сante de mare латдь.

ІДОТ, sm. Скдау дачедемонісан.

ІМ.

ІМАГІНІН, sf. *imago*. іօбъцишате іо скрапті-
гъ сай іо піктігъ; ікоапъ. ☺ Маі тоате гелігілे
каакъ ачеастъ коммандъ а скрінтиреі: Түнгүї
вей făcche Дімпезеў дұпъ імағүінеа-
та» (дұпъ, кіңгіл тъй).

ІМАГІНАВІА, adj. Каге se noate імағінá, ін-
віні.

ІМАГІНАРЕ, va. mi ners *imaginari*. А інкіні,
а кочкініá іn mintea sa ; a'мі fornіá о ідее: a kredde
a inventá. ☺ Снre a simjù піредга бінелті че чіненá
аре, төрбие а'мі імағінá къ'з-а нердіт. (Se конјигъ
ка Kombinare: Імпачи, сіү імағінез, etc.)

ІМАГІНАР, adj. *imaginarius*. Ideaл, кага se а-
сау нұмай іn імағінадіе, іп інкініре.

ІМАГІНАЦІЕ, sf. *imaginatio*. Факттатеа de a
імағінá, de a інкіні, de a inventá ; інкініре.

ІМБАРКАРЕ, va. А intrá intr'o павъ snre a
кълътогі.

ІМБАРКАЦІЕ, sf. Fanta de a intrá intr'o павъ
snre a кълътогі. § Орі че павъ.

ІМВЕЧІА, adj. *imbecillus*. Bevisнік, нрост, нерод.
некапаббія де чевà.

IMBECILITATE, sf. *imbecillitas*. Bebisinie, nerrozie, nrostie mare.

IMEN, { sn. *hymen*. Maritații.

IMENEȘ, {

IMITABIL, adj. *imitabilis*. Eare se poate imita; de nu, vrednic de a se imita.

IMITARE, va. *imitari*. A răsărit de exemplu, a făcut intosmai în modul; a kontrafăcere ne vinevă în vorbi, în maniere, etc.

IMITAȚIE, sf. *imitatio*. Fanta imitării, restatația ei; nu răsărit care este oare cum conieșt alția.

IMITATOR, sfns. *imitatrix*. Care imitează. Vezi: Imitare.

IMMATERIALISM, sfns. Sistemul a immaterialismului; nematerialism.

IMMATERIALIST, sfns. Care nreinde că totul este spirit, că simțurile sunt imaginare, ideale, și că universul este locuit numai de ființe ceeațătoare.

IMMATERIALITATE, sf. Starea, calitatea atâtăuii care nu este materie; nematerialitate.

IMMATERIAL, adj. Fără materie; numai de spirit.

IMMEDIAT, adj. *proximus*. Care se întâmplă, se face, se aducează, urmează nemodănit, indată.

IMMEMORIAK, adj. A cărui înțeles este neînțeles; despre care nimic nu știu mai adăuga aminte.

IMMENS, adj. *immensus*. De o mărime nemăsurată; foarte mari și; foarte mare, foarte întins.

IMMENSITATE, sf. *immensitas*. Mărime, întindere foarte mare.

IMMOBIA, adj. *immobilis*. Care nu se mișcă.

IMMOBIALSARE, va. A face immobilă.

IMMOBILITATE, sf. *stabilitas*. Starea, calitatea atâtăuii, său a persoanei care este immobilă.

IMMORAL, adj. În contra morașel, în contra
bruceor moravirii (moravirii); nemoraz.

IMMORALITATE, sf. Zinsu de morală.

IMMORTALISARE, sf. Fanta de a immortaliza,
de a face nemiritor în memoria oamenilor.

IMMORTALISARE, va. A face immortală, ne-
miritor în memoria, în svenirea oamenilor.

IMMORTAL, adj. *immortalis*. Care nu este stric-
tus morțui (săsesc, anges, Dumnezei —). Să nu
ia memorie, să venire remane eternă, vechiină; care
nu are fine, sfumuri.

IMN, sn. *hymnus*. Cantez, poemă în onoarea
Divinității, său a tutușcior.

IMMARDONABIL, adj. Care nu se poate iertă.

IMHASIBILITATE, sf. Razdătaea ceeață nu este
înnasibiză, nemisită; nemisare.

IMHASIBIL, adj. Care nu se atinge de sufer-
ringă ațvară; nemisită; nemisare.

IMPATIENTI, sf. *impatientia*. Zinsu de nați-
ență, de răbdare; turărare, nezinanje, neastăinire
cauzat de durere, de agitatare și de suferință; dorință
foarte uriasă.

IMPERATIV, sn. Modul verbițăi care urată com-
anda. Sf. adj. Imperios; ordinator.

IMPERFECTIBIL, adj. Care nu se poate nerfen-
gionă.

IMPERFECTIBILITATE, sf. Starea, razdătaea,
caracterul fiind împerefectibile, a fiind că care nu se
pot nerfengionă.

IMPERFECT, adj. *imperfectus*. Care nu este in-
tregit, care nu este indemnuit, neavansat. Sf. sn. Tim-
ură verbiță care esură, o fanta ce se facă tot o-
dată și astăzi (niciun mand a venit).

IMPERFEKȚIE, sf. *Defectus*. Zinsu, defekt ca-
re împiedice nerfengirea.

IMPERIALIST, smf. Hartizan аз титул imperator.

IMPERIOS, adj. *imperiosus*. Огнодій, тъндри, каге коммандъ ку индрие.

IMPERMEABILITY, sf. Калитета ~~атмосфери~~ impermeabilitate. Врзі: I m e г m e a b b i a .

IMPERMEABILITY, adj. Пти каге идеала, саъ ти fatid оаге каге по атоат стръбате.

IMPERTINENCE, sf. *Insulsitas*. (Объзвнічіе) ван-

тинг, *impertinence*, *irrespect* таї персоане impertinent, іскательство (obraznічие); сантъ vorbъ impertinentъ (obrazoіst).

IMPERTINENT, adj. *Insulsus*. (Obraznіch).

IMPERTURBABLE, adj. *imperturbatus*. Каге ну se турбить, ну se шишъ; линійт, ку сънче гече.

IMPETUOS, adj. *impetuosus*, *violentus*. Ите, violent; каге este de ти характер anrins, соарте виі.

IMPETUOSITATE, sf. *impetus*. Виоленцъ, інчелъ, anriindere, калитета челядї impetus, челядї de ти характер anrins, соарте виі, виоі; неашибіть.

IMPIC, adj. *impius*. Фыгъ гелиціе, велечітіт.

IMPIETATE, sf. *impetas*. Desireц пентру гели-
гие, пентру пъгніцъ; сантъ велечітітъ; неашибіть.

IMPLICATIE, sf. *implicatio*. Amestec, інопътъ-
мire за о аткаге криміналъ.

IMPLAIKARE, va. *implicari*. А viri, а кунринде,
а інкътъ не чиневѣ int'о актсагие.

IMPLAORARE, va. *implorare*. А гуга, а чире
къ ardoare, къ уміліцъ; а інвокá, а піемá не Dym-
bezev ві ајтор.

IMPOLITEЦЪ, sf. *Inurbanitas*. Ліnsъ да почи-
тесь; гросопоніе.

IMPOLIT, adj. *impolitus*. Каге este фыгъ похітесь.

IMMONDERABILITY, adj. А къркя, грестате ну se
поате кънтырі de тицре че este.

IMPORTANCE, sf. *Pondus*. Чеса че саче по ти

om sāt tu ateg⁹ a fi imnortant, însemnat, de preg, nconsiderabil.

IMNORTANT, adj. *Magnus*. Kare este considerabil, de preț, însemnat.

IMNORTATOR, smf. Kare imnoartă mărș dintr'o țeară intr'a sa.

IMNOKTAȚIE, sf. Fanta de a imnortă măsuri dintr'o țeară intr'a sa.

IMNORTAȚION, adj. *importunus*. Neplăcut, stăpitor; cărare și se trădează de mărtă ați slăbitiță, mi de vorbele ați.

IMNORTAȚNARE, va. A suțră, a se face neplăcut căriva prin mărtă slăbită, prin vorbe și întrebări. (Se conține că **Лукаге** și că **Адунаге**: Importunez, și imnortan, etc.) ☺ Foamea dă sărăcătăci drență săracă de a imnortană pe cel avut.

IMNORTAȚNATATE, sf. *importunitas*. Fanta de a imnortană de a suțră ne cîneavă prin urea mărtă slăbită, prin vorbe, etc.

IMPOSITOR, sm. Kare imposne, cărare așterne imposiții.

IMPOSIȚIE, sf. Fanta de a imposne o taxă; taxa.

IMPOSIBLITATE, sf. Lîns de posibilitate, de existență; caracteristică, calitatea alicătui că este imposibilă, că este cu posibilităță, că nu se poate face.

IMPOSIBBIA, adj. *impossibilis*. Kare nu se poate face, cărare este nesigură.

IMPOSTOR, smf. *impostor*. Împălator, minciunător, calomniator, cărare lăpădă căriva o fanta rea.

IMPOSTAȚIE, sf. *fraus*. Fanta de a îmșăla; calomnie că răpire de a face căriva găru.

IMPREKAȚIE, sf. *execratio*. Maledicție, blasphemie.

IMPRESSIE, { sf. *impressio*. Întințire.

IMPRESIUNE, }

IMPIRESIONABILĂ, adj. Kara este priimitor de impresie; simgitor. (Sfârșet impiresionabilă).

IMPRODUCȚIALE, sf. Starea, calitatea ~~действий~~ neproditor, neprudențială.

IMPROVIZATOR, smf. Kara improvizează, care face și che, și discursuri sărgă neștiință.

IMPROVIZAȚIE, sf. ~~действие~~ improvizat, sărgă sărgă neștiință.

IMPROVIZAT, n. și adj. Komers și spus de odată sărgă a și neștiință de mai înainte.

IMPROVIZARE, va. A face în discursuri sărgă astfel d'odată și neștiință.

IMPROVIST, adv. *improviso*. Fără veste, d'odată.

IMPRUDINȚĂ, { sf. *imprudentia*. Ne'~~предел~~-
IMPRUDENȚĂ, { чиуне, линь de *imprudentia*.

IMPRUDENT, adj. *imprudus*. Fără ~~предел~~ чиуне.

IMPУТАЦІЕ, sf. Împutare; acuzație sărgă doveză.

IMPУТАРЕ, va. *imputari*. A împută cărău să che; a acuza să che sărgă doveză.

IN.

INABILĂ, adj. *inhabilis*. Kara nu este abila, nu este înțeleptă; necapabila.

INABILITATE, sf. Lină de abilitate, de înțelegeare; necapacitate.

INAЧЕСИВІЛĂ, { adj. *inachsen*. De mare ~~чінені~~

INAЧЕСИВІЛĂ, { nu se poate appropriea; (persoană ~~інакчесивіль~~). Уна din cele mai mari și neologice defecțiuni ale domnitorilor, este de a fi *inachsen* de cei mici și de pufoi, ceeaad prima de la acesteia ar urta și adă adeverirea.

INAKTIV, adj. *iners*. Фъръ aktivitate, топаде, ленеш, inert.

INAKTIVITATE, sf. Аинсъ de activitate.

INADMISIBILITATE, sf. t. de drept. Калитета чеи членове са admisibile, а тъгълките на геометрията не са admittibile, къде не са admittibile.

INADMISIBIL, adj. *Rejiciendus*. Каде не са admittibile, къде не са admittibile.

INAALTERABIL, adj. Каде не са admittibile, каде не са admittibile, каде не са admittibile.

INAMIK, adj. *inamicus*. (Враждебен).

INAMICIE, sf. *inamicitia*. (Враждебие).

INAMOVIBIL, adj. Каде не са admittibile, не са admittibile скочите са дефицитни.

INANIQUE, sf. *Exinanitio*. Слабичене, debilitate esistemъ, foarte mare каша, при жънре, при пемънка, при линсъ de nutriment.

INARMONIOS, adj. Фъръ armonie.

INASSOCIABIL, adj. Каде не са admittibile.

INAUGURABIL, adj. De inaugураcie. Вези: Inauguracie.

INAUGURAЦИЕ, sf. *Inunctio*. Честимония религиозна de inboronare, de dedicația坛гъ monument, etc.

INAUGURARE, va. *inaugurare*. A dedica; a saură, a sanctifică, a (slinji).

INCENDIAR, adj. *incendiarius*. Дълът от, притор de foc, автор на огън за ювендий.

INCENDIЯ, sn. *incendium*. Огън каде гори, каде гори о касъ, о четате, о пъдигре, etc.

INCENDIARE, va. А пънне огън, а даде огън, а гори о касъ, о четате, о пъдигре, etc.

INCEST, sn. *incestus*. Импрегнатора илличи, неизвестни между първите ми брат, между близките (rede).

ИНЧИКАТРИСАБВІА, adj. Карте нт se poate чі-
катриса, карте нт se poate remedії саў тъмъдті.

ИНЧІДЕНЦЪ, sf. t. de үсөмет. ші de ontî. Къ-
дереа үнئі людій, таңі коги не үп плаю.

ИНЧІДЕНТ, sn. *Casus.* Sveniment, eveniment,
інтимпляре, карте үніе іп үтісуя үнئі үткірті, үнئі ін-
тренрідері, үнئі санте прінципіале de o поемъ. § t.
de ontîкъ. Карте каде не о synagazъ.

ИНЧІВІЛІТАТЕ, sf. *inurbanitas.* Нечівілітате, не-
етнічніцъ, санть іп конtra чівілітъдій, іп конtra брне-
дor moravtъ, саў куviingge.

ИНКАПАБВІА, adj. Небапаббіа, (nedestoїnіk),
карте нт este іп stare de a сачче чевâ.

ИНКАПАЧІТАТЕ, sf. (Nedestoїnіcіe) діnsъ de ка-
пачітате.

ИНКАРЧЕРАЦІЕ, sf. *incarceratio.* Fanta de a інка-
рета, де a үтепе не чінечвâ да інкісоаре.

ИНКАРЧЕРАРЕ, av. *incarcerare.* А үтепе не
чинечвâ да інкісоаре.

ИНКАРНАТ, adj. Ктлоаре інтре чіркашъ ші ро-
зъ. § п. ші adj. Карте а ляят үп коги de carne. § (sir.) Demon, vigiї, virtute інкарнатъ; іп індеалеста
акеста корреспондіш ші ат vorba: леit.

ИНКАРНАРЕ, va. uers. (a se), А лята коги de
carne, а се сачче ет коги de carne. (I. Xristos s'a
інкірнат)

ИНКЛІНАЦІЕ, sf. *inclinatio.* Інклінаціе, аппле-
кате да үп че.

ИНКЛІСІВ, | adj. Чеса че үтпінде үп че. § adv.

ИНКЛІЗІВ, | Күннінс ачі, үтпінзъод ачі (деда ку-
тате нінъ да ктларе інглітів).

ИНКОМБІСТИВІАЛІТАТЕ, sf. Калітатеа үткітаті
інкомбістіббіа. Везі:

ИНКОМБІСТИВІА, adj. Карте нт se poate кон-
ституїа, нт se poate арде нрн фок; некомбістіббіа.

INKOMMOD, adj., *incommodus*. Kare nu este ʌes-nichios, care este ʌyn̄ygtor; strimt.

INKOMMODARE, va, *incommodare*. A ʌaysà vr'o inkommoditate, vr'o syn̄yrate, vr'o strimtorare, vr'o neddiș.

INKOMMODITATE, sf. *incommoditas*, Șyn̄rarea ce o ʌaysașă în alegă inkommod, bes:ferit. ☀ Vieada se treve între masadă și inkommodității.

INKOMMUNIKABILITATE, sf. t. de drent. Kazitatea ʌukrytă che este inkommunikabbila, che nu se poate komunika.

INKOMMUNIKABBIA, adj. *Specialis*. Kare nu se poate komunika.

INKOMMUTABILITATE, sf. t. de drent. Proprietate, posessie fără temere de ʌribyrare reșitioș.

INKOMMUTABBIA, adj. t. de drent. Proprietate, posessie care dăușă legei nu poate fi ʌată dela ced che o are.

INKOMPARABILITATE, sf. Kazitatea ʌukrytă che este inkomparabila, care nu se poate kompara.

INKOMPARAEBIA, adj. *incomparabilis*. La cîne, la care nimic nu se poate kompara; că care nimic nu s'nu poate păpe în komparacie.

INKOMPATIBILITATE, sf. *Repugnantia*. Antinatie; ne'uvore, ne'impăcare, neruire între doă ʌekră, său între doi persoane.

INKOMPATIBBIA, adj. Se zice de doă ʌekră care nu sunt kompatibile între ele. Kare nu se poate îmînă, nu se poate țiui nu dăta. ☀ Ambigia și nu virtutea sunt inkompatibile.

INKOMPETENT, adj. Kare nu este kompetent, care nu are drent, și nu este în stare de a se amesteca într'o treabă oare care.

INKOMPLAKT, adj. *incompleteus*. Kare nu este komplakt, care nu este întrer.

INKONЧИАВВІА, adj. Карте не se poate con-
відміні, не se poate інволюція, не se poate аскордà не ун-
атру.

INKONNITO, adv. Фальгь а є інінноскіт.

INKONSEКЧІНЦІ, sf. *inconsequenzia*. Акінсь
де консекчінгъ, де урмаре, де лагътъ ви идеї, in vor-
бе, in faute.

INKONSEКЧЕНТ, adj. *inconsequens*. Ачелла пе-
ре, in vorbe ші in faute este in контра кіар a пріорі-
нізіор з.т.

INKОНSIDERAЦІЕ, sf. *inconsiderantia*. Акінсь
де консiderація; певніст in seamă. Єк. Inkонsidera-
ція саче съ можгъ de vanhoare vanitatea.

INKОНSIDЕРАТ, adj. *inconsideratus*. Карте не
este конsiderat, не este stimat, este певніст in seamă.

INKОНSOЛАВВІА, adj. *inconsolabilis*. Карте не se
поеат консолація, не карте не'а поді консолація, este не-
помогнієш in діллера sa.

INKОНСТАНЦІ, sf. *inconstantia*. Фаçілітате snre
a se скімбà in omінніт, in resulutії, in рістіт, in af-
fесії, in amor, etc.; nestatorнічіе.

INKОНСТАНТ, adj. *inconstans*. Ушог, сачіл a
se скімбà

INKОНСТИТЮЦІОНАЛІТАТЕ, sf. Starea туті ре-
гламент, туті акт, туті опінніт че este in контра
конституції.

INKОНСТИТЮЦІОНАЛ, adj. Карте не este кон-
ституціонал.

INKОНTESTАБІЛІТАТЕ, sf. Капітата думпітаті
in kontestabbia.

INKОНTESTАБВІА, adj. Карте не se poate кон-
testа. (дела in, nerativ, ші в ontestare). Vezі:
K ontestare.

INKОНVENIENT, sn. *Incommodum*. Консекчін-
дъ, урмаре реа a туті faute, a туті опінніт, a туті

мъстъре, etc., а той системе, а той разде, а той лекъ. § Iотимпъларе спътъгътоаре че vine într'o лукагре, într'o intrenrindere; nedieкъ.

INKONVERTIBILĂ, adj. Като ня се поате конверти. Веди: Конвертире.

INKORPORАЦИЕ, sf. Fanta de a искорпора, генералата ей; fanta de a уні, de a интегри снре а факче пумай унуда, о унитате.

INKОРPORARE, va. А аместеса, а уні интегри пъ когато, саъ първите лог, снре а факче пумай унлога.

INKORREКТ, adj. *incorrectus*. Къргия ий ляусе-щие коррекция; като ня есте корект, като ня есте фъ-ть грешалъ, фъль десерт.

INKORРЕКЦИЕ, sf. Аинсъ, de коррекцие.

INKOBRIЦИЯЛТАТЕ, sf. *Obstinatio*. Карател-та, белъ лукаграч, саъ ал persoanei като есте искор-ригабилъ, като ня се поате коррицие, ня се поате ин-дrentа.

INKORРИЦИБИЛĂ, adj. *inemendabilis*. Като ня поате, ня воеще а се коррицие, а се индрента.

INKORРУПТИВИЛТАТЕ, sf. Каузата лукаграч саъ а persoanei като есте икорруптивабилъ; като ня се поате коррупционе, стрикъ.

INKORРУИТИВИЛĂ, adj. *incorruptus*. Като ня се поате коррупционе, ня се поате стрикъ (юдексътор, сиф-факт, виртъл —).

INKORРШИЦИЕ, sf. t. de fisici. Стара лукаграч че ня се поате коррицие.

INKREDУЛА, adj. *incredulus*. Като ня креде лес-не; като ня креде на мистерии гелицей.

INKREDУЛТАТЕ, sf. *incredulitas*. Аинсъ де кре-дидълъ гелицюасъ.

INKRIMINAЦИЕ, sf. Fanta de a акутъса не чине-ва деснре о прими.

INKRIMINARE, va. Акти́са не чинеá ка кри-
минал, а (niri). (Se конјугъ ка А т к г а г е).

INKRISTALIE, sf. *incrustatio*. Ornamentul у-
нрї А т к г ет de лему саў de fer, ку аргиот, ку бронз
саў ку (silver) іслюнте прін скобите.

INKRISTARE, va. *incrustare*. А ornà уп А т к г ет
de лему саў de азт чевá ку аргиот, ку бронз etc.,
іслюнтуле ін піцце скобите не sunrasaga ачелавї
А т к г ет. (Se конјугъ ка А т к г а г е: Incrustez, in-
crustez, etc.)

INKУARTO, sn. Карте ку коала іndoіt в патр

INKУIETUDINE, { sf. *Cura*. Нелюдіцце, (грип).

INKУIETUDЬ,

INKУISIЦИЕ, sf. *inquisitio*. Чегчетаре; чегчета-
ре ін каге чегчетації сунт ступуші да түнчі, да касне,
да кінірі sunre a мірттісі.

INKУЛНАЦИЕ, sf. Attributia упсі вілне астура
етівá; актізаціе.

INKУЛПАРЕ, va. Акту́са ; а акти́са не чине-
вá desire о куапъ. (Se конјугъ ка С к ъ п а г е: In-
куап, іокуап, etc., саў ка А т к г а г е: Inkupez, in-
kuapez, etc.; dar este mai bine ка С к ъ п а г е.

INKУRABILITATE, sf. Starea А т к г а г е че ну
се поате тъмъдъ, саў remedъ.

INKУRABBIA, adj. *incurabilis*, *immedicabilis*. Ка-
ре ну se поате тъмъдъ, саў remedъ.

INKУRB, adj. t. de hota. Курб, конкау ін въ-
нтур, конкав nedid азаръ.

INDAMNISACIЕ, sf. Fanta de a indemnisa, de
a (desпътвbi; desпътвire).

INDAMNISARE, va. (Desпътвire; a desпътvbi)
(Se конјугъ ка А т к г а г е: Indamnizez, indamnise-
zi, etc.)

INDECINЦІB, { sf. *indecentia*. Аинъ de desпътvbi,

INDECENЦІB, { de гүшингъ, de гүшине; vorbe саў
фант гүшиноase,

INDECENT, { adj. *indecens*. În contra decișej,
INDECINTE, { in contra bunei cunoscute; гншюс;
de гншюе.

INDECIS, adj. *Dubius*. Care stă la indoieală,
care nu este decis, nu este hotărît.

INDECISSE, { sf. *Dubitatio*. Indoieală, пехо-
INDECISIUNE, { тъгъре.

INDEFINIT, adj. *indefinitus*. Nedeterminat, съ-
гъ margini хотърите; пемъгънит, пехотърят.

INDEFINISABBIA, adj. Care nu se poate defini.

INDEFINITATE, sf. Starea, карактера луктулт
че nu se poate defini, че nu se poate пъгъни.

INDEPENDINЦЬ, sf. Starea искърскоане, упът
понор либбер, neatirnat.

INDEPENDENT, adj. Care nu atîrnu, nu depăp-
дъ de nimeni; либбер.

INDESKRIPТИВА, adj. Care nu se poate descrie.

INDESTРУКТИВАЛТАТЕ, sf. Карактер, стarea
луктулт indestruktibvâ.

INDESTРУКТИВА, adj. Care nu se poate des-
труде, care nu se poate strică.

INDETERMINAЦИЕ, sf. Irresolutie, пехотърите.

INDETERMINAT, adj. Indefinit, nedefinit, не-
хотарит, съгъ margini.

INDEVINАВВИА, adj. Care nu se poate devină,
care nu se poate (гвї).

INDEKS, { sm. *index*. Десцріт азътълор.

INДЕЧЕ,

INDIKATOR, adj. Care азътъ, азътълор.

INDIKATIV, sm. Пимъл мод ад verbулт. §
adj. Care азътъ.

INDИКАЦИЕ, sf. *indicatio*. Fanta indicътъ, а-
зътълт; уп semn care азътъ.

INDИЧІВ, sm. *indictum*. Сегон apparent ши про-
баббия ад упът лукту, ал упът карактер, ад упей са-
те, ад упей криме.

INDIKU'E, sf. *indictio*. Period de 15 ani.

INDIFFERINЦЪ, sf. Nenăsare, starea persoanei indiferente, nepăsătoare; гъчавъ, пăгинъ interesa-re, лăнсъ de amor.

INDIFFERENT, adj. *indifferens*. Neinteresat, de care чиневă se atinge prea пăгинъ, desupte care чиневă пăчă de кум нă se тărbăgi, пăт' пашъ. § Ачелда каре нă se atinge, нă se интересаэъ десупре тăн че; не-simigitor за амор; care п'аре mai multă așteptie uen-tă тăн de сăt' пентă амур.

INDIFFERENTISM, sn. Sistema чеэлэог че se зăб indifferenцă la oră чеэли abandonăci intuiției (Kant.) кăри se зăб indifferenцă in materie de religie.

INDIFFERENTIST, smf. Partizan al indifferen-tismului.

INDIЦЕНЦЪ, | sf. *indigentia*. Съгъниe mare.

INDIЦИНЦЪ, |

INDIЦЕН, adj. *indigena*. Натурална да о, саъ diuñ'o десаръ; пътишean.

INDIЦEST, adj. *Crudus*. Difficil a se digera.

INDIЦESTIBBIA, adj. Care нă se poate digera (mister).

INDIЦESTIE, sf. *cruditas*. (Nemistrire).

INDIЦNAЦIE, sf. *indignatio*. Minie, сънърare а-стура тăн fante nedrente.

INDIЦNAKE, va. A съпърă, a întără miniea. § v. pers. *indignari*. A se съпърă, a se întără de тăн че гъь, de тăн че uedrent.

INDIREKT, adj. *indirectus*. Care нă este direct, drept. (fir.) Нă d'a dreptă.

INDISЧИПЛAINABBIА, adj. *Inducibilis*. Care нă se poate disiplina.

INDISЧИПLAINAT, adj. mi п. Care нă este dis-piplinat.

INDISЧИПLAINЬ, sf. Лăнсъ de disciplină.

INDISCHIILINARE, va. А strică dischidina, а făcă ce chinevă indischiilinat

INDISKREȚ, adj. și s. *inconsultus*. Care nu are dis-regie, care nu are măstă la vorbă; sărbă soroteala; care nu știe nici un secret. Indiskrețul sunt mai ușor să devină de cât oamenii tăi.

INDISKREȚIE, sf. Lăsă de disgregie; nesocotindu; răsingându în vorbe care să de față nu se creză.

INDISOAȚBIAITATE, sf. Calitatea ~~луктуни~~ care este indisoațbila; se zice despre asta, (fir.) despre o ținere care nu se poate strică.

INDISOAȚBBIA, adj. *indissolubilis*. Care nu se poate desfașa, nu se poate toni, nu se poate strică; se zice despre substanțe. (fir.) despre o ținere, despre legămintele indisoațbbiale dintre prințul și po-noare. (*Boiste*)

INDISHENSABBIA, adj. *Necessarius*, Neapărăt; de mare nevoie, sărbă care nu poate chinevă.

INDISIONIBIAITATE, sf. Starea, calitatea a ceea ce este indisionibila.

INDISIONIBBIA, adj. De către nu poate chinevă dispușne cum va voi; cu către nu poate făcă ce va voi.

INDISHOSIUJE, sf. *Invaletudo*. Starea când chinevă nu se simte bine; o ținere trădărie.

INDIVID, sm. *individuum*. Ins, un ins; o persoană.

INDIVIDUAISIUIE, sf. Fanta, operajia de a individualiza; starea ~~луктуни~~ individualizat.

INDIVIDUAISARE, va. A consideră ca individ.

INDIVIDUAISM, sf. calitatea, starea individualizării; individualitate.

INDIVIDUAI, adj. *individuus*. A individuăi; care are răsorți *individual*.

INDOKTRINARE, va. Verbi: *Indoctrinare*.

INDOLINUȚĂ, sf. *lentitudo*. Nesimțire; anatie;

INDOLENȚĂ, { nețis, starea săslăvăzării care a săvăzut să facă, să ațingă și totale păttinerile.

INDOLENT, adj. uis. *Segnis*. Care are indolință; care este nesimțitor, fără păsare. ☺ Ceil mai multă oameni sunt indolenți între cărora adeveruăzi; urma opiniei se se înșează și ouăle. (*Thucydide*).

INDOMABILITATE, a.j. *indomabilis*. Care nu se poate indorma, nu se poate domestiști.

INDUCTIUNE, sf. *inductio*. Fanta de a duce, de a introduce. § Un fel de aranjamentare. § Introducere de persoane într-un diacon. § Resoluție, determinație. § Convincere.

INDUCER, va. *inducere*. A introduce, a vîri, a bătă, a duce într-untr.

INDULGENȚĂ, sf. *indulgencie*. Băndere, drăguție;

INDULGENȚĂ, jocăușă, bunătate, facilitate său apărătoare a țertă.

INDULGENT, adj. *indulgens*. Bănd, bin, ţerțitor.

INDUSTRIE, sf. *industria*. Desteritate, măestrie, a face ceva; fanta prin care omul face orii ceva de măestrie. § Toate meserii.

INDUSTRIAL, adj. De industrie, produs prin industrie.

INDUSTRIOS, adj. *industrius*. Care are industrie, care are măestrie, urmărire.

INEFFABILITATE, adj. *ineffabilis*. Ceea ce nu se poate exprima, nu se poate suna prin vorbe; nesens, nedescris. Se zice numai în bine (alătare, simțimamente, ineffabili).

INEFIКАЧЕ, adj. *inefficax*. Фъръ ефикачите; кадре ну иродище пичи чи effect, пичи чи resultat.

INEFFИКАЧИТАТЕ, sf. Капитата ауктуалн ieficace, а ауктуалн кадре ну иродище пичи чи effect, пичи чи resultat.

INEГАА, adj. *inaequalis*. Неегаа, неотривит, кадре ну este d'o notrивъ, кадре ну este tot чи sea. § adv. latr'чию кио неотривит.

INEГАЛITATE, sf. *inaequalitas*. Neegalitatea, неотривираea, неасемнarea intre ауктуалн, intre дименсии, intre мъртвот, мъртве, какавитетн, персоане, etc.

INEПIT, adj. *ineptus*. Фъръ disnosigii патукале да чеваа, да атие, да щипде, etc.

INERENT, adj. *inhaerens*. Nedesпъргит; чийт да чи sujet към чи se поате desъrgi; crestatea, гарвитеa este inherentъ да материе.

INERЕНЦЪ, sf. *inhaerentia*. Јтокдие, линire, ин-
INERИНЦЪ, sf. линire, легътъ de ауктуалн кадре ну se поате desъrgi.

INERT, adj. *iners*. Фъръ тишкаге, ammorgit; фъръ активитате, addormit.

INERUИIE, sf. *inertia*. Neактивитате, линсъ de тишкаге, de активитате.

INERUDIT, adj. Фъръ errdigie, фъръ inovъдътъ; neersdit, neinovъдат.

INERУДИИЕ, sf. Neerrdigie, neinovъдътъ; линсъ de inovъдътъ, de errdigie.

INESTIMABВIA, adj. *inhaestimabilis*. Кадре ну se поате стимаа, кадре ну se поате неццуа.

INESKУSABBIA, adj. *inexcusabilis*. Кадре ну поате си єрлат, кадре ну поате си скъсал.

INESEKХТАBBIA, adj. Кадре ну se поате еекута, кадре ну se поате пунче in ауктуалн; чеаа че ну se поате сачче, ну se поате импани.

INESERЧИТАГ, adj. Neeserчitat, неденриус.

INESISTINȚĂ, sf. Ȑiua de esis'tingă, neexistă.

INESHERINȚĂ, sf. Ȑiua de esherință

INESPERIMENTAT, adj. *inexpertus*. Kară nu are nici o experiență.

INESPLICABIL, adj. *inexplicabilis*. Kară nu se poate explica.

INESPLICIT, adj. Obscur, întunecos, îngrebat, nenevoie de înțelegere.

INESPLICAT, adj. Kară nu este explicat.

INESPREZIBIL, adj. Kară nu este esprezibilă. Vezi: Esprezibilită.

INESPRIMABIL, adj. Ceea ce nu se poate exprima, ceea ce nu se poate săvârșe, nu se poate desfășura. ⚡ A făcute totul pentru amirala să nu este o naivitate dezvăluată; și fi totușă dator este o naivitate inesprimabilă. (*D-na de Somery*)—Înălțarea binefăcării este inesprimabilă.

INFAM, adj. *infamis*. Răușint, rămănos, desmorant; kară comite o față infamă, nelegitimă, foară trătu.

INFAMIE, sf. *infamia*. Neomenie, față răușinoasă, nelegitimă, foarte urât. ⚡ Cum vom putea să rea a ne înșăjui înaintea Tatălui nostru cădăcă la infamia oricărui vizitor nu a săraci?

INFANT, | sing. *infans*. Cădăcă mare, primogenit.

INFANTE, | num. din fiul regelui din Suania, din Portugalia și din Neapole; titlu de ouaore.

INFATUABILITATE, sf. Cădăcă căzătă infatizabilă, căzătă kară nu se (ostește).

INFATIGABIL, adj. *infatigabilis*. Kară nu se (ostește) de căzătă, kară nu se fatigă.

INFEKOND, adj. *infecundus*. Kară nproduse, rodunge năgină nici de căzătă; stern.

INFENKUNDITATE, sf. *infencunditas*. Nerdire, sterilitate, sterilitate.

INFECT, adj. *festidus*. Путіос, імпетіт, striat; кare пute, кare імпетуле.

INFECTARE, va. *inficere*. А імпетіт, а корромпне, а striat.

INFECTUIE, sf. *festor*. Путоаре mare, імпетітіне, striatічіне; контагійне, тоховъ.

INFERIOR, adj. ил s. *inferior*. Кare este mai jos, sunt, de desuиt; кare se află ne sunt altuя intr'o функциe, саи вtalente.

INFERIORITATE, sf. *Submissio*. Starea челвікі че se află mai jos de кiят altuя in talente, in unctionь, etc.; карактерка челвікі че se află ne sunt altuя intr'o функциe; субвалтер. ☺ Ne sunt үгiй чей че не саи a simgii inferioritatea noastră (*Chesterfield*.)

INFERNAЛ, adj. *infernus*. Кare este diu infern, diu (iad); сантъ саи че vrednik de Satan, de infern.

INFERNAЛITATE, sf. Karakterul sungsiei infernalе; карактерка сантиi infernale.

INFERN, sn. *inferna*. (Iadya).

INFERTІА, adj. *Sterilis*. Sterile, stern.

INFERTІАLITATE, sf. *Sterilitas*. Sternitatea, неродючія чиїi пiоміт.

INFЕРДАЦІЕ, sf. Fanta de a ioferdă. Vezî: Fe-
rd saи Infere dare.

INFЕRDARE, va. A dă tu пiоміт, о момie sună
a si үинтъ in sief дiнъ sistema fesdala.

INFIDEЛA, adj. *infidelis*. Neхredniyos, (соу, а-
миш, амант —). § Кare nu este de adevarata kredinцъ.

INFIDEЛITATE, sf. Nonestie, trъbdare; дiнъ
de fideilitate, de kredinцъ; кълкare de jxrlomint, de
номітети, de datorii.

INFINIT, adj. *infinitus*. Nesinit, nemыrginit; ка-
ре п'are пiтi iпченist пiчi finit (sfъrmit); фiръ maryinъ,
фiръ finit.

INFINITATE, sf. *infinitas*. Карактерка үзенгулай саи

а челлі че este несініт, неимъгніт, (infinityea și Duminice).

INFINITIV, am. ші п. *infinitivus*. Mod de verb
заре ик аратъ пічі пішшыг, пічі персоанъ, искрим:
са чечеге саъ а ғашче.

INFIRM, adj. *infirmus*. Несильнос, debil, (slab),
неподвижнос; defektos in vr'o parte a corpului; а-
челла къгиа ії зиисеңде vr'o faktulatе саъ vr'yu mem-
брь.

INFIRMITATE, sf. *infirmitas*. О маладие саъ не-
птишшъ оare кале өзіншілъ саъ окказионаты ін vr'o
парте саъ in vr'yu memбрь дін көрн; rea organisatie
а көрнегі зінса vr'зыні орган, саъ а бінбішің ачеллі
органдар.

INFЛАМАВІЛІТАТЕ, sf. Капітата ауқынші ін-
фламатор, кале се, саъ се тоате aurinde.

INFЛАМАВІЛІА, adj. Кале есті фаміл (lesue) а
се inflamá, а әзә фор, а се aurinde.

INFЛАМАЦІЕ, sf. *inflammatio* Fanta infламъ-
ри, а aurinderі; (lit.) Ағыншы, aurindere ін оаре ва-
ре пырді эзде көрнегі.

INFЛЕСІВІЛІА, adj. *inflexibilis*. Nemъdios, не-
диплексат.

INFЛЕСІВІЛІТАТЕ, sf. Капітата, характеры ачел-
лі че есті inflesibliz, недиплексат, nemъdios; (lit.)
asimy, иші.

INFЛЕСІОНЕ, sf. *inflexio*. Малъсіре. Se зіне ін-
тысінъ дес. re теччегеңе кү дұлғасынъ деда ун тон да аль-
тыз, inflesiunea тооті (а гласыні).

INFЛІДІНІЦЪ, sf. Ихтере саъ ауқареңа іненінші
че ай астарға асунга көрнегізгересіре; ауқареңа кале
кайсе тере ғашче а се иродынчы ун effect; (lit.) ауқа-
реңа саъ інтилірінә асунга inungii, etc., калынъ ишін
ворбе, ишін есемніде, etc.; о ихтере тогада че аре
чинева асұра азтора інкүл асқынъ de dinșa. ☀ In-

Інтиңда түтің сінгір ом поате дүккә асынга тненің дұрың ностеріншілік.

INFΛΞΙΝЏАРЕ, va. А інфлүенцá, а aveá інфлін-
џъ асынга күнвà, а aveá оаре кале пытере асынга күн-
вà інкіл sъ аскынде де тиңе. (Se конјүгъ ка А түкгә-
ре: Inflexionez, etc.)

INFΛΞАРЕ, / vu. *influer*. А сағчө інтиңшіре, а
INFΛΞIRE, / aveá пытере асынга... (astrele інфл-
еазъ асынга кормынгілор terestre); (fir.) а інфлзá, а а-
веá пытере асынга озменілор інкіл vorbele tolle, ін-
сыншаре та sъ ле іашь інтиңшіре, sъ асынде де тиңе.
(Se конјүгъ ка А түкгәре: Інфлюз, інфлюзі, інфл-
еазъ, etc. Infatige se конјүгъ ка Iubíre: In-
favesz, etc.) ☺ Trebie ағегілә моравнгілде, кычі ед-
ле інфліеазъ асынға фанделор воастре таіл тұлт дәккыт
темнераментта.

INFOЛДЛІЗЪ, sf. Karte кт қоалда іndoіtъ пімай ін-
доъ, формънд пімай 4 пацінс.

ИНФОРМАЦІЕ, sf. *informatio*. Fanta de a інфор-
мà; күткіліг, өгөчтілік sure a deskонері адевъгъла, sure
а ағлә то че.

ИНФОРМ, adj. *informis*. Кале п'аре форма че ти-
бінде sъ айшь; неperfekt, тіт, кт формъ тітішь.

ИНФОРМАРЕ, va. *Quaerere*. А сағчө күнпосыт,
а дә де үшіре.

ИНФОРТЫНЪ, sf. *infortunium*. (Nenоговіre); ad-
versitate; distrajie. ☺ Күлмінеа infortyneї este de a
fi fost serіче. (*Eurepide*.)

ИНФОРТЫНАТ, adj. *infelix*. Инфеліч, неferікті,
(неноговіт).

ИНФРУКТЫОС, adj. *infuctuosus*. Кале пт проды-
че ғрикте, кале есте neroditor, кале пт addыче пікіл та-
фолас.

ИНФУСАРЕ, va. *Macerare*. А опърі.

ИНФУСИЕ, sf. Fanta de a іnfisà, de a опърі; о-
пърітірі, саъ опъреалъ.

INGENIOS, adj. *ingeniosus.* Kare are cenuș ; kare are înțeță și cenușă, înțeță îșteșindă, cenușă spîrât.

INGENIOSITATE, sf. Calitatea călăuză *ingenios.*

INTRAT, adj. *ingratius.* Negruțiuositor pentru față de bine, nentru amor, etc. (sir.) Stern, negruțiuos. ☀ Irragit ne invadă, a ne față avari (P. Syrus.)—Este mai bine d'a te espira a așa irragit de către de a și încide țara la cei miserabili. (*La Bruxère.*)

INFRATITUDB, { sf. Ainsă de rechizităciune

INFRATITUDINE, { pentru o fațăre de bine, etc. ☀ O voi pară tu plăpucă de irrationalitate, să nu așa astă plăcere de a fațăre binele ? (*De Loris*)

INFRENDIENT, sp. (de la *ingredior intr.*) Tot ce intră într-un amestec, în compoziția unui remed, unui leac, unui drăs, etc.

INIMACIE. Vezi : *Inimicie.*

INIMACIUNABILĂ, adj. Kare nu poate fi imaginat, kare nu se poate înțină.

INIMICIE, { sf. *inimicitia.* Ștă ; reavoindă.

INIMICIUȘE, {

INIMITABILĂ, adj. Kare nu se poate imita, kare nu se poate asemăna.

INIȚIAALĂ, adj. Kare înțepe (altele inițiale), de la înțeput.

INIȚIATOR, adj. Kare inițiază, kare introduce într-o cunoaștere, într-un mister.

INIȚIATIVĂ, adj. Kare dă, dăsă inițiativa. Vezi : *Initiativă.*

INIȚIAJIE, sf. Fanta de a iniția, său de a fi inițiat. Vezi : *Inițiere.*

INIȚIATIVĂ, sf. Înțeltenție ; fațătatea de a înțelege ; fațătatea de a întinge proporsional de la ce să fie să fie provocată de intenție.

INIȚIAT, adj. *initiatus.* Kare este inițiat în mis-

tervr̄; каге este admis, примиш intr'o assotiaje se-
кretz.

INIȚIARE, va. *initiare*. А admitte, а приимі, а introdusche ne чиневă in піскай черимонії sekrete, in містерьї, intr'o үүингъ, in політікъ, in сінедделе чиней профессії. (Se конјугъ ка **Лукаге**: Inițiez, inițiez, etc.)

INJEKTARE, va. *injicere*. А introdusche ти ли-
ктор ку yn гаistir intr'o плагъ, in sine. (Se конјугъ ка **Лукаге**: Injekt, saž injektez, etc.)

INJEKЦIE, sf. *injectio*. Fanta de a injekta; ли-
ктул saž ликуогул injektat. Vezi: **Инжектаре**.

INJURЬ, sf. *injuria*. Instalъ, injuriantъ.

INJURIOS, adj. *injuriosus*. Іnjuriantor, instalъ-
tor, offensantor.

INJUST, adj. *injustus*. In kontra jüstigieř, nedrent.

INJUSTIЦIE, sf. *injustitia*. Linsъ de jüstigie, de
drentate; nedrentate; fanta injurstъ, nedreantъ.

INNAVIGABВIA, adj. *innavigabilis*. Riň ne каге
ну se поате naviră, ne каге ну поате плави о пашъ,
nu vas.

INNOЧENT, adj. *innocens*. Каге ну este купав-
біл; (nevinovat).

INNOЧЕНЦЪ, sf. *innocentia*. Starea чутї inno-
cent; ліпъ de купавбілitate; (nevinovъдie); urea ма-
ре симпатічitate.

INNOЧИНЦЪ, sf. Vezi: **Инноченцъ**.

INNORANЦЪ, sf. Vezi: **Иннорантъ**.

INNOVATOR, adj. Каге innoveazъ, каге intro-
dusche ликугурії нуoi, idei, vorbe нуoe.

INNOVАЦIE, sf. *immutatio*. Introdusche de oa-
re каге нуостылїй intr'ru (обичеї).

INNOVARЕ, va. *innovare*. А introdusche нуотылїй.

INODOR, adj. *iodorus*. Фъгъ odoare, съръ miros.

INOFFENSIV, adj. шi adv. Каге ну поате offensá;

каке път инсталъ, каке път атакъ не пъниш; intr'ю си neoffensor, neattactor.

INORGANIK. adj. Азуле пътувия пътув п'яй intre езле декът пумай пънде rannoritri de ader-пънъ, de юнеге чуде de азеле. Neatra este inorganică, iar о плантъ, че animala sunt органическите към аз органе.

INSAΛΔΩΒΡΩ, {adj. *insalubris.* (Δοκ, πασъ—) stri-

INSAΛΔΩΒΕΡ, {πυλор desъvътate, песъпътос.

INSAΛΔΩΒΗΤАТЕ, sf. Калитета kontatъ, а пасът каке este in kontra съвърътъ, in kontra салубрътъ.

INSKRIPЦИЕ, sf. *inscriptio.* Vorbe, frastrij titlarij in пъндине vorbe скъпътне не металът, не маркът, etc. § t. de юсомет. Fizuly inscrisъ intr'ю чекъ, саъ int're азъ fizuly.

INSEKTЪ, sf. *insectum.* Animal п'як кът погита езопът de insecte саъ de sermente, ши кът лабе саъ пичоаре artificiale, ирекут тъщеде, vesicle, etc. (de-да *sextus*, тъзиат.)

INSEKTIVОР, adj. Каке тънкътъ inserte.

INSIDIOS, adj. *insidiosus.* Каке какъ, каке юн-тепе a insidie, a амъци (тънгърие, present, иносигъдие, vorbe insidioase) амъдитоаре; каке кукинде, каке аскънде о куки.

INSINУARE, va. *insinuare.* A introduce, а за-че a intr'ю incheata кът incheata; (fir.) A dâ, a ingredere-ще кът incheata, ne denarte; § v. pers. A se insinuà, a intr'ю кът incheata ши кът тъстрие in mintea, in inoima етънъ.

INSINУATIV, adj. Вън a insinuà.

INSINУАЦИЕ, sf. *insinuatio.* Adresъ, тъстрие indemънare de a insinuà; чеся че чиневъ insinuare; чеся че чиневъ zine sure a пантива htpavoinuzъ a auditoriъ; fanta орин каке чиневъ se introduce, intrъ кът incheata, не песимънте in inoima етънъ.

INSIPID, adj. *insicatus*. Fad, съръ savoare, съръ ryst, съръ sare, непъкът; варе по attinge, по мішкъ simuigire.

INSIPIDITATE, sf. *Insulsitas*. Calitatea **длъгатъ**, саъ а **смущен** insinide. Везі: *Insipid*.

INSISTARE, vn. *insistere*. А стърги.

INSOCIAZIATATE, sf. Karakterul **смущен** nesociaabile.

INSOCIAZBILĂ, adj. *insociabilis*. Кт варе **чиневá** по **натае чиневí**.

INSOLENȚĂ, sf. *insolentia*. **Липъ de respect**; воръ, фанъ **исолентъ**, **аттінгътоаре**, **offensътоаре**. (**объзпичие**)

INSOLENT, adj. *insolens*. **Sfrntat**; варе **н'аре** respect. (obrazniк.)

INSOLENȚĂ, sf. Везі; *Insolentă*.

INSOLENZIBILITATE, sf. Calitatea твої **проблеме**, ете. варе **ну** **се** **натае** **деслега**.

INSOLENZBILĂ, adj. *insolubilis*. (**Проблемъ**, саъ **авт чинá** варе **ну** **се** **натае** **деслега**.)

INSOMNIE, sf. *insomnia*. **Липъ de somn**; **недormire**.

INSPEKTARE, vn. *inspicere*. А **есаминá**, а приверéя ка **и** **inspektor**. (Se конјугъ на **Indreptare**: **Inspect**, саъ **inspected**, etc.)

INSPEKTOR, sm. *inspector*. Ачелла варе **аре** **инспекција**, варе **есте** **инспектор** **ку** **приверéя** **уточ** **длъгътъ**.

INSPEKЦИЕ, sf. *inspectio*. Fanta de a **inspectá**, **de** **а приверéя** о **луктаре** **оаре** **варе**.

INSPIRATOR, smf. ии adj. **Каре** **inspirъ**, **inspira**.

INSPIRAЦИЕ, sf. *inspiratio*. **Inspira**re, **консilia**ти; **тишкоте** **субитъ**, **а** **съфлетуалъ** **варе** **иа** **inspirъ**, **иа** **inspira**, **и** **дъ** **кучетътъ**, **иде** **мърец**.

INSPIRARE, van. *inspirare*. А **inspira**. (Se конјугъ на **длъгъ**: **Inspir**, **inspirъ**, **inspir**; etc.)

INSTINKT, s.n. *instinctus*. Simțiment național de binele și de ceea ce fizic și însoțit și de ceea ceva; mișcare, imponțere națională, ceea ce determină ceea ceva să fie în viața lor; ceea ceva națională a animalelor.

INSTINKTIV, adj. De instinkt, sănătină instinkt.

INSTITUARE, va. *instituere*. A stabili, a ameața ceva din urmă; a ameața ceva să intre într-o funcție, într-o dreptătorie (Se poate să A înceapă: Instituze, etc.)

INSTITUT, s.n. *institutum*. Norn de bărbătii literați, de ioviașii, de artiști bălășii, pomorind adunarea academiei și francuzeze.

INSTITUTOR, s. *institutor*. Cale instituție, care ameață (o găndirea, o serbare); aceasta care dă prima instrucție tuturui copilă; maistru sau patronul, bapța tuturui pensionari.

INSTITUȚIE, sf. *institutio*. Fanta de a institu, de a ameața; lucrarea instituției; ameațămint.

INSTRUCTOR, smf. și adj. Care instruiește; care arată esențiala (căpitan instruitor) învățător.

INSTRUCTION, adj. (Lecție, metodă, parte, convergenție instrucțivă) care instruiește.

INSTRUȚIE, sf. *institutio*. Edcație; precepție date sunte a instru; cunoaștere; învățătură.

INSTRUIRE, va. *instruere*. A învăță, a da lecții, a da cunoștințe.

INSTRUMENTAL, adj. De instrument (muzică instrumentală).

INSUBORDINAȚIE, sf. Liniște de subordonare, lipsă de suzerină.

INSUBSTANȚIAL, adj. Care nu are substanță, care nu are formă, este neobișnuit.

INSULĂ, sf. *insula*. Un suajă de pământ înconjurat cu apă, (ostrov).

INSULTARE, va. *insultare*. A insulta, a ataca,

а offensă, а attinge onoarea вѣкѣніи vorbe нрін skris, нрін пытare, etc. (Se конјугъ ка Sълтare: Iusnat, insnat, insnatъ; etc.)

INSУATЪ, sf. *insultatio*. Attak; attingere, bat-jокигъ, южгутъгъ.

INSУIЦENT, s. Чей че se resкоаль іп контра т-ней авторітъдъ.

INSУREКЦИЕ, sf. Resкоаль; fanta de a se res-ктулă; revolтъ.

INSУРЕКЦИОНАЛ, adj. Kare are de скоп insу-реџия.

INTEGRАЛ, adj. Intrer, комплект. (Калкта ин-тера), аз бісітудын орін infinityл тік.

INTEGRАЛІТАТЕ, sf. Starea үзүй дүбүгү intrer, комплект.

INTEGRANT, adj. (Парте interrantsъ) кале конtri-вешде да intreпitatea түрі tot.

INTEGRАЦИЕ, sf. t. de mate. Fanta de a iutre-ші, de a interrá.

INTEGRЫ, adj. *Integer*. Кале este de o probitatem некорруптибіль, foarte drent, foarte onest.

INTEGRITATE, sf. *integritas*. Probitate, virtute некорруптибіль.

INTEЛЛЕКТУАЛ, adj. Кале este аз інтеллекущерій, кале үзіне de фактататае інделлеңгерій; smart.

INTEЛЛЕЦІНЦЪ, { sf. *intellegentia*. Фактататае

INTEЛЛІЦІЕНЦЪ, { інделлекущерій; капақшатае де а інделлекуще, de a күнноаңде, de a пічеппе.

INTEЛЛІЦІЕНТ, adj. *intelligens*. Кале фактататае інделлекущерій; капаббіл де а інделлекуще; abiл, пічеппү.

INTEЛЛІЦІВВІЛ, adj. Фасіл в інделлекуще; кале поаста fi інделлек.

INTEMPERАНЦЪ, { sf. *intemperantia*. Vigій іп

INTEMPERИНЦЪ, { конtra temperangej; неас-тимпъг.

INTENDANȚĂ, sf. *Praefectura*. Direcție, administrație de treburi importante, a unei provinții, a unei țări om aușt., a unei urințe etc.

INTENDANT, adj. *Praefectus*. Încărcat cu direcția oare cărora treburi, cu știrea de a comandă, încărcat cu direcția treburiilor unei case a unei om aușt.

INTENȚIE, sf. *Volentas*. Voie, voindă, ceea ce se dorește să se facă.

INTERCALARE, va. *intercalari*. A punne între, a adăuga între; a interclasă. (Se conține și la *Integrare*: Intercalați, său intercală; intercală, etc.)

INTERCEDERE, vb. *Deprecari*. A lăsat pentru cineva. (Se conține și la *Integredere*: Interced, intercederă, intercede; intercedesem; om interces; intercesești; intercesesem; voi, sau intercedde; intercede, interceadă; interches.)

INTERDICTIONE, sf. *interdictio*. Sarcină, oricare din situații, dintr-o dreptătorie.

INTERZICERE, va. *interdicere*. A opri într-un loc; a ocoli pe cineva de la ceva.

INTERIOR, adj. *interior*. Care este înținut.

INTERIM, sm. *interimă*. Întreținere. § adv. Pînă când, pînă în urmă.

INTERIORITATE, sf. Calitatea, starea a unei țări este înținută.

INTERLOCUTOR, smf. Persoana introdusă într-un dialog; interlocutor.

INTERLOCUȚIE, sf. *interlocutio*. Discursul, vorbirea interlocutorilor.

INTERMEDIU, / sm. Netezarea între două acte.

INTERMED, / § Substanța adăugată la o altă sună a destinației, sună a unei stări.

INTERMEDIAR, adj. *intermedius*. Care este între două; pînă între, la mijloc, § Subordinal, mai de jos.

INTERMINABILĂ, adj. Care nu se poate termină.

INTERMITENT, adj. *intermisus*. Care închidează, și închide iară prin intervaluri, în perioade, din când în când.

INTERNAT, sn. Pensionat în care este elevii și locuitori.

INTERNAL, adj. *interior*. Care este înțeles. § Se zice desigur că elev care locuiesc într-un pensionat.

INTERNALITATE, sm. Care trăiește același loc și în același.

INTERNALIZARE, sf. *internalisatio*. Situația în care trăiește între alți doar copiii.

INTERPRETAȚIE, sf. *interpretatio*. Fanta de a interpreta, de a explica.

INTERPRET, smsf. *interpreps*. Traducător, explicant. (Dacorom.)

INTERPRETARE, va. *interpretari*. A traduce dintr-o limbă într'alta; a explica ce este obscur, înțelește sau săzesc.

INTERROGATIV, adj. *interrogativus*. Care servește să rețină interoare, să rețină întrebări.

INTERROGARE, va. *interrogare*. A întrebări.

INTERROGAȚIE, sf. *interrogatio*. Cestire, ședință, întrebare.

INTERSEKȚIE, sf. Întâlnirea doar unor liniști, doar plăcanță se taie, se întâlnesc.

INTERSTITIU, sn. *interstitium*. Interval determinat de timpi, de spații; vor; spațiu între molecule, între părți.

INTERVAL, sn. *intervalum*. Distanța de la un timp, de la un loc, de la un sunet, de la o cale la un altă.

INTERVENIRE, vn. *intervenire*. A se amesteca, să intre într-o situație să rețină imobilare; a veni între; a mizașa. (Se conjuge ca Venire: Intervin, etc.)

INTERVENTIE, sf. *interventus*. Fanta de a în-

treveni; fanta țută popor care întrevine în tîrbygryile
aziții popor săre împărăte.

INTESTIN, adj. *intestinus*. Intern, încăunțit, ca-
re este în corp. § (sic.) Tîrbygryi intestine, țută, țiv-
iă, țută între doi părăriti în același popor. § sm.
pl. *intestina*. Magdele.

INTESTINAL, adj. Care ține de intestin, de
magie.

INTIMIDARE, va. A înfrișomă, a face a se teme;
a amenință. (Se conține și la **Лягаже**, și la
Здате: Intimidez, și intimid, etc.)

INTIMIDAȚIE, sf. Fanta de a intimidă, de a î-
nfrișomă, de a face a se teme.

INTOLERABIL, adj. *intolerandus*. Nesuferit;
care nu se poate (înțîrbi), care nu se poate tolera; fa-
ta, atâtarea părăie nu se poate da voie de a se face.

INTOLERANȚĂ, sf. *intolerantia*. Lipsă de tolere-
anță, de voie, de (înțîrbitire), (neînțîrbitire).

INTOLERANT, adj. *intolerans*. Care nu este tol-
erant, care nu dă voie, nu (înțîrbă) în che.

INTONATIE, sf. *Modulatus*. Modulagie, manie-
ră de a intona în cantică.

INTRANSITIV, adj. t. de rram. (Verb intransi-
tiv.) Nesîr, a căuta, a căuta nu merge dă dreptul că
tre nici în subiect, care nu are nici în reuin direct, pre-
buină: m e g g.

INTREPID, adj. *intrepidus*. Care nu se teme de
pericol, care îl înfrântă, îl stă în contra.

INTREPIDITATE, sf. Tările de cărăuș în ner-
boz, său într'o imprejurare trea, estraordinară.

INTRINSEK, adj. *intrinsecus*. Real, interior, ca-
re este în sine, încăunțit; valoarea trăiești având
în vedere prima materia astăzi fiind bătălie său a
atâtăgiilor astăzi.

INTRODUCERE, va. *introducere*. A face să in-
tre, a duce încăunțit.

INTRODUCITOR, smf. Kare introducă, паке паче съ intre инънтри.

INTRODUCȚIE, sf. *introductio*. Fanta de a introduce, de a дуче инънтри.

INTUIȚIV, adj. (Viziune intuitivă) de Dимуруеъ ; паке пъ провине де afară, чи din пъзитри, dela svisslet.

INTUIȚIE, sf. Viziune интуератъ, сігуръ, de Dимуруеъ, ка а чеса де паке se вѣжъ, чеъ дрениъ, бинесиций ; погчендие interвъ, неатъратъ de simулъ.

INUNDARE, va. *inundare*. А інеркă урин върсаре de am.

INYNDАЦИЕ, sf. *inundatio*. Върсаре де ане пакеinneакъ,

INУТИЛ, adj. *inutilis*. Паке пъ servege sure пішік, паке пъ este byn за пімік ; (netrebuinчios).

INУТИЛITATE, sf. *inutilitas*. Калитета *негататъ* inutія, паке пъ е byn за пімік ; (netrebuinчъ).

INVALLID, adj. ии s. *invalidus*. Skildod, stroniat, infirm, пептінчios, паке пъ поате *лукр* sure а'ші дінека vieaga.

INVARIABILITATE, sf. Калитета *негататъ* из variablia, паке пъ se скімбъ, пъ se modifікъ.

INVARIABILIA, adj. *immutabilis*. Паке пъ se скімбъ, пъ se modifікъ.

INVASIUNE, sf. *occupatio*. Нъвълire astora гней деге, куточие.

INVERTIVЪ, sf. *Objurgatio*. Vorбъ, esuressie in-julgъtoare, satiricъ, batjokoritcare.

INVENTARE, va. *invenire*. А аслà, а imaginá, а a інспінгъ yn *негат* din пої in arte, in юніоне урин пілераea үенінлатъ seъ (а пъскочи). (Se конјутъ ка *негат* ку rare: Inventez, saъ invent; inventez, saъ inventi, etc.)

INVENTATOR, } smf. *inventor*. Паке inventъ, ка-

INVENTOR, } re аслъ yn че пентри үптия оаръ

in arte.

INVENTIE, sf. *inventio*. Fanta de a inventa. Vezi : **Inventare**.

INVERS, adj. *inversus*. Aflat d'andoașelev.

INVERSIE, sf. *inversio*. Trăsnoșigie, skimbare în ordinea răzual (obișnuit) al vorbelor dintr'un fraz.

INVERTEBRAT, adj. Fără trebben.

INVESTIRE, va. A dă cuvânt o investitură, o dreptăorie înălță.

INVETERAT, adj. *inveteratus*. Încărcat; tare și grea, este de mult; inveterit.

INVIDIE, sf. *invidia*. Nismă.

INVIDIOS, adj. *invidus*. Care are invidie, nismă.

INVIOΛΑΒΙΛITATE, sf. Călitatea persoanei inviolabilă; care nu se poate viola, care nu se poate băga, însurpuie.

INVIOΛΑΒBIA, adj. *inviolabilis*. Care nu se poate viola, care nu se poate însurpuie, călăcă.

INVIZIBILITATE, sf. Călitatea singură invizibilă, nevăzută, ca Drănezev, etc.

INVIZIBBIA, adj. *invisibilis*. Nevăzut, care nu se poate vedea, nu se vede.

INVITARE, va. *invitare*. A rugă pe cineva să se afle, să merge undeva, să o meargă, să urmărească, etc. (Se potrivesc și **Uitare**: *Invit*, *invigă*, *invită*; etc.)

INVITAUIE, sf. *invitatio*. Fanta de a invita. Vezi : **Invitare**.

INVOKARE, va. *invocare*. A cîntă ajutorul lui Drănezev, al unei persoane interne, al deșii, etc.

INVULNERABILITATE, sf. Starea, călitatea singulară invulnerabilă, care nu se poate atinge, nu se poate (căpuș).

INVULNERABBIA, adj. *invulnerabilis*. Care nu poate fi violarat, care nu poate fi (căpușit).

ІОД, *ио.* Субстанцъ елементаръ каде профуче, въ
ідроценъ, ацидъ ідриодикъ.

ІОЛІТ, *ио.* О пеатъ каде міроасть а віолеть.

ІОНІК, *адж.* *t.*, *de arxi.* (*ordin iohic*), аз *treidea ordin din arxitektura antică*, въ *сапитеа іп волутъ*.

III.

ІНТЕРВОЛЪ, *sf. t.* *de retorici.* Adaos ; essayage-
gie neste тънгъ.

ІНТЕРВОЛІК, *адж.* *Exaggeratus.* Каде *уине* de і-
нерволъ ; rare essayagezъ.

ІННОТИК, *адж.* Каде проноакъ, *кіеамъ somptu* ;
пакотикъ.

ІПОКРИСІЕ, *sf.* Аппаріонъ, інбъщішаге, агітаге
мінчіноасть de pieta, de virtute, de енлаавіе, de amor,
etc.

ІНОКРІТ, *адж.* *hypocrita.* Каде are іпокрисіе. Vezі
Інокрісіе.

ІПОТЕНУСЪ, *sf.* *hypothenus.* *t.* *de гео.* Даттіга
описъ да тигіл drent intr'yn triyngi drentnriй.

ІПОТЕКЪ, *sf.* *hypotheca.* Drent делегат саѣ dat
туні creditor astупрамошилордебиторуљі (datorикулі).

ІПОТЕКАРЕ, *ва.* A dá in iuotekъ. Vezі : И о-
те пъ.

ІПОТЕСЪ, *sf.* *hypothesis.* Інкінзире, преступ-
нere de ти аттіт каде ar устеда si саѣ ну.

ІПОТЕТИК, *адж.* *hypotheticus.* Пронозігіе, паз,
etc. fundatъ не о іпотесъ. Vezі : И о т е с ъ.

ІПТЕК, *адж.* Оринат, въ доѣ arrіpe, *t.* *de arxitek.*

IR.

ІРИСЪ, *sf.* *Arcus.* Кугевеѣ; totъ саѣ парте din
ендоаріде атті formate de патыъ саѣ de artъ ; ендоареа

дин погръден објектовът прието присътъ, чи-
то се приема във възглушаване.

IRISAT, adj. t. de istor. natr. Aconerit et i-
risa.

IRONIE, sf. *ironia*. Ayare in ris.

IRONIK, adj. În sare este ironie (vorbe ironice).

IS.

ISAGA, sm. Marele cambedor al Statutului.

ΙΣΑΓΟΝ, adj. t. de ueom. Καὶ καρικῆς εγγένε.

ISION, s.p. Konsteluzatia koroanei astrele.

ISIS, sf. Divinitate euniteană.

ISLAM, s^u, Maometism.

ISLAMISM, smf. Maometism; исламъ маометанъ.

ISOCELA, sp. *isocelus*. Триугольна доъ латите е-
гате.

ISOKRIST, smf. Sestar mare егада пе апостоли Ет
Иисус Христос думъ инвиге.

ISOГОН, sn. Сүнгәсашъ кү ургізгі етаде.

ISOAARE, va. A sinfuztəqı, a desaretna kor-pygide.

ІСОЛАТ, adj. Сіолгутъгіт.

ISOAÁ!!IE, sf. *Sinigyetyugre*, sanya de a isoá, de a sinigetyui, de a desreyuá korupzize.

ISOMERIE, sf. t. de mat. Reducții de frângere la
aceleai denuminător.

ISOMORF, adj. t. de mineralogie. Se numește asfăt eorpiță de formă asemănătoare său asemănătoare.

ІСОНОВЛІТЕ , sf. Етапitate de dreptură pozitivă
електогазе.

ІСТМ, sa. *isthmus*. Лімбъ de пъмтн intre доз тъгъ, sa ѿ доз го, fхгъ.

ITINERAR, adj. *itinerarium*. (Коюанъ, сліп i-tenerar), пис in reskryci, in resmunti, ші каге аратъ drzmyrile. § sn. Note, insemnir de локуті пе unde trece та кълвътог, саў пе unde are sъ treakъ; note de інштупалгіде diotr'o кълдъторие.

IM.

IMPUNNERE, va. *imponere*. А пунне іп, д'естура; а пунне импозиції, о такъ. § A însorâ respect, temiere; a împunne tъcerea, a faccę sъ такъ. № Este poate пылдуктюре таі думче десь приваділе че'шій импунне чісевá пеңтүк ferimirea чеддог інбіл de diosza.

IN.

INDOKTRINARE, va. *Erudire*. А інвъдà пе чінева о доктъръ, о юніонъ. (Se көвјугъ ка Мънаре: Indoktrin, indoktrini, indoctrin; etc.)

INSEMN, sn. *Signum*. Сема, марка sare a куноаще yn че; semnă, tabla че se пунне за това тней marasii sare a куноаще че se vinde intr'iusa.

JA.

JAK, sm. *Patriarcha*, патріархеле janouez,

JAKOBIN, sm. *Dominicanus*. Кълдътог de aî St. Dominic.

JAKOBINISM, sn. Sistemia jakobinizator.

JANSENIAN, adj. Діченополі de aî аті Jansenij.

JANSENISM, sn. Doktrina jansenistilor.

JANSENIST, sm. Hartisan az jansenismistii; om devout ші foarte arster.

JASH, sm. *jaspis*. Пеатръ нестрицъ, de naturа агатъ; кагъ стръбътъ de o tintă metalică.

JO.

JOKEЗ, sm. *Domestik*, valer, (същъ, чюкои).

JOVIAЛ, adj. *Festivus*. Voios, vesel.

JOVIALITATE, sf. Капитале, характеръ человѣче este jovial, voios ; veselie.

JX.

JUDICIAR, adj. *judiciarius*. De justicie, judecătoresc.

JUDICIOS, adj. *consideratus*. Cu judecată.

JUNONA, sf. O divinitate mitologică.

JUNTE, sf. Консистенция din Sustina.

JURIDICIE, sf. *jurisdiction*. Путеше, drept de a judeca ;tribunal inferior.

JURISCONSULT, sm. *jurisconsultus*. Каре професия дретчя, легиле, ши дъ консултътъ assura дретчъ, in judecădă.

JURISPRUDENЦ, sf. *jurisprudentia*. Иллюда

JURISPRUDENЦ, | дретчъ, а легилор.

JURIST, sm. Каре купоанде дретчя, легиле ; каре скрие асигура дретчъ.

JUST, adj. *justus*. Dreut, emitabla, еритабла, non conform cu дретчата, cu justitia, sm. Om bxi, virtuos, каре пъкъ легиле иробитъдъ, азле дретчъдъ, азле геличъдъ ; adevaratul filosof.

JUSTEЦ, sf. Esaktitate ; innemerire intormaц ; regulaaritate mare intr'o лукративе.

JUSTITIE, sf. *iustitia*. Dreptate.

JUSTIFIKABIA, adj. Каре поате si justificat.

JUSTIFIKACIE, sf. Fanta de a justifica ; apărare in judecădă,

JUSTIFIKARE, va. *Purgare*. А агътâ, a dovedi, a доказатъ инновинга; a dovedi че нъ есте вѣлаббия.

JUVENALĂ, adj. (ювентуна) amestercate de данци и де есемптийи въ оноarea юнешей; ювентъ наричане, т. de autikata.e.

ЛЛ.

ЛАВОР, sm. *labor*. Азътъ етъ тъйпеле, погород.

ЛАВОЗАРЕ, va. *Arare*. А зикръ пъмінтра.

ЛАБОРИОС, adj. *laboriosus*. Като азъкреазъ чут, късия и пъче азъктъ.

ЛАБИРИНТ, sm. *labyrinthus*. Като гъмъчътъ ла Езий; чо зок инсис етъ зидътъ, свънд о тълдиме де коливре инсис ярътъ и тръ зидътъ, чо а пътvia енire е-ра сорте анеовоje. (fir.) Інвестигаторъ mare in trebътъ, etc.

ЛАЧЕ, adj. *laxus*. Eriks; бъгъ опоаре.

ЛАЧЕТАТЕ, { sf. *ignavia*. Fr.ekъ; линъ де пъ-
ЛАШЕТАТЕ, { raujъ; инжосире de stiffness; линъ де опоаре.

ЛАКЕЗ, sm. *Pedisequus*. Domestik, чалет ив ливрея.

ЛАКОНИК, adj. *laconicus*. Kouvis, restrins, прес-
нис, пурпур за vorbe.

ЛАКОНИСМ, sm. *Breviloquentia*. Feхъл de a vorbi конос, energia, ка Лакедемониен; maniera de a se esprimă in пъгина vorbe чо чут інделлес.

ЛАКТИФЕР, adj. (Планъ лактиферъ) дълътоare de лакте.

ЛАКТИФИКЪ, adj. Като продуче лакте, като иа ададора.

ЛАКУНЕАЛЪ, sf. *lacunar*. Імбръкъмinte de пъ-

ЛАКУНАК, sm. { regi, de пакшадъръ (tavansri),

in timoare, in zidarie saj in marmură, lucrat in
coroane și in tablă.

ЛАКУНАРЕ, va. А імбръкá първі ін лакуне-
ре. Vezì: Лакунаръ.

ЛАКУНЪ, sf. *lacuna*. Чеса че зинеце інто
парте, інтрън текст, інтрън дискир; зинъ де ин, де
имаре, де легътиш ви идеи, ви ворбе.

ЛАДИ, sf. Doamna, ви Енглезе же; титул дѣ
семейши ми ви сете nobilite.

ЛАГУНЪ, sf. *lacuna*. Кат мік; потмоу аномерит
ви апъ.

ЛАІК, alj. ми s. *laicus*. Кога не је екзисти-
ти; міреан.

ЛАМЪ, sf. *lamina*. Vezì: Lamina.

ЛАМБРИС, f sn. *lacunar*. Vezì: Лакунаръ.

ЛАМБРИЗ, |

ЛАМЕНТАВІЯ, adj. *lamentabilis*. Дендераббія,
de плачів, дулерос.

ЛАМЕНТАЦІЕ, sf. *lamentatio*. Извидете ви чум-
мете, ви стрічите.

ЛАМЕНТАРЕ, va. *lamentari*. А плачите.

ЛАМИНЪ, sf. *lamina*. Фетъл зинъ юдит, сај аз
тнеи арме твоае. § Табель зингире de бр.

ЛАНЧЕР, sf. *lancea*. (Стрільба).

ЛАНЧЕАР, s. *lancearius*. Коваленцій армат ви
ланче; фабриканцій де ланчи.

ЛАНГЕРЕ, f vn. *langnere*. А се тоці ви инчечка

ЛАНГІШРЕ, (de o марадие, (бр.) de o пасиве, de
трит, de доринге, de амор; а пісумі де чевà (а міні-
ї), се зіче ми а лангуезі; (бр.) А се амноргі, а інчен-
ени, а си борь віроаре, борь активitate.

ЛАНТЕРНЪ, sf. *lanterna*. (Фаршмар).

ЛАНДАРЕ, va. *lapidare*. А омнорі не чиневà
ви нетре.

ЛАНДАЦІЕ, sf. *lapidatio*. Fanta де а омнорі ви
нетре.

ΔΑΙΤΙΓΑΓ, adj. Kare se păstrează cu lante.

ΔАИТИФЕР, adj. Kare dă lante.

ΔАИТИФИК, adj. Kare produze lante.

ΔАРГО, adj. t. de măsină arătând mășkare foarte lente, însă.

ΔАРВЪ, sf. Когнъл, кадауерътъ твър insecte, по-
такътъ алес ал твър опиде, incis in крисалдъ, таф вин-
тате de a se metamorfosă și de a eură сър arrine.

ΔАСЧИВ, adj. *lascivus*. Foarte încântat cu plă-
cherile amoriului.

ΔАСЧИВIE, | sf. *lascivia*. Foarte mare încâ-
| падие за plăcherile amoriului.

ΔАСИТДДЪ, | sf. *lassitudo*. Față, (obosea-
| лă).

ΔАШ. Vezî: *Лаше*.

ΔАШЕТАТЕ, sf. Vezî: *Лашетате*.

ΔАТАНИЕ, sm. Una sed de падишер de Ameri-
că.

ΔАТЕРАД, adj. *lateralis*. Altăzără, d'o parte.

ΔАТИЛАВЪ, sf. Тукна senatorilor romani, care
se grindează la nept cu o arafă mare lată.

ΔАТИНИАЦИЕ, sf. Faintă de a satinisă.

ΔАТИНИСАРЕ, va. A dă o terminație latino-
rei vorbe din altă limbă.

ΔАТИТДДЪ, | sf. *latitudo*. t. de astro. Distan-

ΔАТИТДДИНЕ, | ță dintre τη λογοτεχνie kare și ext-
atorul. (lit.) Spădă, libertate de exprimare; intindere.

ΔАТИТДДИНАР, adj. și s. Sektar foarte toz'erant.

ΔАУРЕ, sm. *Laurus*. Arbore tot d'aură verde, monu-
mentala, simbol al victoriei. Martirii sunt înălțiauți
cu cîte o ramură de laură în măză.

ΔАУВЪ, sf. *lava*. Materie tonită care ese din vis-
cări.

ΔΕΚΣΙΚΟΓΡΑΦ, sm. Vezi : *Kessikograf*.

ΔΕКСИКОЛОГИЕ, sf. Цин主义 care imbruminează tot ce se atinge de simbe; țingă de vorbe; tratat asupra vorbelor.

ΔΕГАЛ, adj. *legalis*. Дінь зеце; чеа ce s'attinge de зеце.

ΔЕГАЛИЗАЦИЕ, sf. Челнісія , інъірія, інредиція залі от, залі семініре (ісклізіре), de ытре ахторітат, de ытре (стимініре).

ΔЕГАЛИЗАРЕ, va. A інъіри, a інредиція залі ант, a ытре ахтенік зең зегаризаце.

ΔЕГАЛИТАТЕ, sf. Казітатеа зегалії care este зегал, care este дінь зеце.

ΔЕГАТ, sn. *legatus*. Тестаменту заліreposat. § Гувернатору ін зокта панеі; trimis extraordinar an панеі .

ΔЕГАЦІЯНЕ, sf. *legatio*. Функція зегаттакі. § Зи амбасадор кү тоаты сұлақ са.

ΔЕГЕНДЫ, sf. *legenda*. История виесін шыншылар, саң мі а өзін персоанды інсемнәте, дар інъіту мін мінекесін, сабакас. Әлегенде саң transmis de autre чеар, атані түнік секоз нерозілер секозір зімбітоаре.

ΔЕГІЯНЕ, sf. *legio*. Коры міністер.

ΔЕГІСАТОР, смф. *legislator*. Карт саңе зегіле.

ΔЕГІСАТИВ, adj. (уітре зегізлатыв), карт саңе зегі.

ΔЕГІСАЦИЕ, sf. *legislation*. Дрентуя de a ытче зегі; карт de зегі; зегіле.

ΔЕГІСЛАТЫКІ, sf. Корыл зегізлатив; неріодта тімніртій ін карт ек са ағыл ағынат; зегіле.

ΔЕГІСТ, смф. *leguleius*. Інжеконсул; карт du зегі де зегі, карт студіе, карт күннінде зегіле.

ΔЕГІТИМАЦИЕ, sf. Стимбарає стілі залі bastard карт прінцессе саң і се діл дрентуяде філ зегітім, саңта de a зегітім, de a ытче зегітім.

ΛΕΓΙΤΙΜ, adj. *legitimus*. Карте аре тоате **калиъм** иле честе де **леді**. § Drent, јст, ragionabbis, интимејат по **ледеа** ченегаъ.

ΛЕГІТІМАРЕ, va. А сачче **ледітім**, ледак, дтпъ **леде**, **ледітіт**. (Se конјугъ ка **Лукаге**: **Ледітінез**, **ледітімез**, etc.)

ΛЕГІТІМІСТ, adj. Карте гекуппоаџе, карте професеа-
зъ, карте аппътъ **прінчіпіде** саъ **drentіде** **ледітімітъ**-
шъ, **drentіде** **ващегій**.

ΛЕГІТІМІТАТЕ, sf. Калитатаа чуті воніл **ледітім** ; калитатаа **дуктуліт** карте este **ледітім**, дтпъ **леді**.

ЛЕНТ, adj. *lentus*. Тъгзій, іочет ; карте пт **лукага-
зъ** ку активитате, ку іудеаль.

ЛЕСІКОГРАФ, sm. Автор de dirigionar.

ЛЕТАРГІЕ, sf. *lethargia*. Аромире, adormire а-
дінкъ in kontra **натуре**, карте пт este **натураль**. (sir.) Ne-
симідіялітате, несиміжре in тоате.

ЛЕТАРГІК, adj. *lethargicus*. De **лєтаргіе** ; карте
есте attins de **лєтаргіе**.

ЛЕТЕЧ, s. **Латвій**, гїв de **тѣтаре** (мітолоџіе).

ЛЕВІТ, sm. *levita*. Сакріфікатор да Евреї ; Israel-
ait din seminaria **Леві** Леві.

ЛЕВІТЕАСЪ, sf. Femeea **левітаті**.

АІ.

ЛІВАЦІЕ, | sf. *libatio*. Уърсате, stronire de **лі-**
ЛІВАЦІЯНЕ, | корір, de бъттүгъ, in onoarea zei-
лог да чеї верї шай памте de a beа, саъ да дірімо-
нї реліgioase in temплат.

ЛІВАТОРІЧ, sn. Vas pentru **лівадії**.

ЛІВЕЛ, sn. | *libellus*. Уп skris, o поесіе інјүгъ-
ЛІВЕЛЬ, sf. | тоаре, attінгътоаре.

ЛІВЕЛАІСТ, smf. Автор de **лівеле**.

ЛІВЕРАЛ, adj. *liberalis*. Къгтия її плаче а дâ ,

Kare este **кът** тънна desrisъ. § (idei, опиний liberale), nobbile шi libbere, кare аi de principiul suveranității, patriotismul, tra desnotismul. § smf. Partizan, amic al ideilor liberale, al чиеi libertate iucrește; apărător alumanității, al drepturilor omului. ☺ Omul liberale (кът тънна desrisъ) iudeoșe binecăruiește om simțiment, iar avangardă o strică prin păcerea de răză. — Ideile liberalele че о първите liberale. — Tot omul drept este liberale.

LIBERALISM, so. Sistemul al ideilor liberale; първата политика регулатор дунъ ачесте идеи; tendință, dorință, външ.-войнъ нации сервируя тъннал базисъл социетът.

LIBERALITATE, sf. *liberalitas*. Virtute kare drăce ne vinevă a ajută ne alțul la nevoie; generositate, дăргачие.

LIBERATOR, s. *liberator*. Kare mărturie, кare скопъ не алъл саj не маj тънъ, din склавie, din погено.

LIBERATIV, adj. Kare операцъ liberacijā.

LIBERASIE, { sf. *liberatio*. Seziune de o dato-

LIBERALISME, { rie, de o склавие; тънчire.

LIBERARE, va, mi ner. *liberare*. A скънă, a se стъпă de o datorie, de o сардинъ. (Se конјуѓа ка *librare*: *liberez*, *liberez*, etc.)

LIBERTATE, sf. *libertas*. Путere de a face saj de a nu face, de a avea; n-afinare de voindă autru; stare, кондигие libbere. ☺ А face че не плаче este libertatea патралъ; бърз а face гърь автору, este libertatea civilъ. (*Paley*) — Adevarata libertate съз интъ а н-се симпуне за нищ о патимъ. (*Dacier*) — Toate бънчите din хуме шi институтъ libertatea, бърз libertate, не sunt nimic. (*Paruta*) — Libertatea съз интъ а съзинуне пътят лесъ.

LIBERTIN, adj. mi s. *liberior*. Desfrънат.

ЛІВЕРТИНАЦІЯ, { sn. *licentia*. Desfrъnare.
ЛІВЕРТИНАТ,

ЛІВЕР, adj. *liber*. Kare *nu* este atîrnat de voine
 și ația; kare are puterea de a face să de a nu face
 ceva că; kare are puterea de a alege; de a face
 ceva că îi place; kare *nu* este sclav; kare *nu* este
 nris, *nu* este legat, *nu* este înkis. ☀ Чел таі liber
 dintre oameni este ачелла kare e synodus dumai аї Dym-
 nezeј ші гаџіеј. (*Fénelon*.)—Oră kareonor a voit li-
 bertatea a fost tot d'arna liber. (*Martin de Gray*)—
 Нії фортна, пісі леңеј *nu* не сак liber, чи virtutea,
 (*Pythagora*.)—Vorbele libbere апотръпъ desfrънare.
 (*Max.*)

ЛІЧІФЪ, sn. *Curriculum*. Академія se сак а-
 лекցіїи.

ЛІЧЕНЦЪ, sf. *licentia*. Преа mare libertate ші
 kare este in contra respectului, in contra modestiei,
 үңеі күнінде, regilor, etc.; desfrънare. § Ліченцъ
 поетик, abattere din regulaile grammaticei, versifică-
 юiei, stilului. § Grad de інвіціїтъ, de үшіндың че
 se дѣ дела о сакұлатте snre a aveavoie de a dá леңій.

ЛІЧЕНЦІАТ, smf. *Dimissus*. Kare a dat gradul
 de ліченцъ, ші поате да леңій.

ЛІЧЕНЦІАРЕ, va. *Dimittere*. A dávoie, a dá
 rraduя de ліченцъ. § A emi din ліміtele (хотареле) мо-
 destiei, үңеі күнінде, resuențul.

ЛІЧЕНЦІОС, adj. *Dissolutus*. Desfrънат.

ЛІЧІГДІІЕ, sf. Vindere la (mezat).

ЛІЧІТ, adj. *licitus*. Kare *nu* este onrit de леңе.

ЛІКТОР, sm. *lictor*. t. de anti. Ofiicer armat de
 o faskъ, de o serire într'o faskъ, kare skortà ne kon-
 статі, etc.

ЛІКУОР, sn. *liquor*. Substanță slăvîdă ші лікун-
 ды; үңетүгъ үңектъ din sucuri cu zaxar ші *nu* alte dre-
 стії; (үтібі).

AIKID, { adj. *liquidus*. Oră ce substanță să fie
AIKSID, } mă curgătoare ca apa.

AIKSIDITATE, sf. *liquiditas*. Capacitatea substanței să răspundă.

AIKSYORIST, smf. Făcător de aixorii. Vezi: **Aikid**.

AIMFATIK, adj. Care noartă, dă cheie limfa; care se atinge de limfă.

AIMFĂ, sf. Umoare apoasă, limpede, plăcioasă, rezindită, în tot momentul animalei său vegetal; sevă, măstă, (mister).

AIMITROF, adj. *Finitimus*. Care se afle astupă limitelor (hotarelor); care este cărora limitele se atință (dece, provinții limitrofe).

AINCOLADĂ, sp. *lincolum*. Pără ce se năseste mort.

AINEAR, adj. *linearius*. Care se atinge de linii; care este sărbătorit în liniile.

AINFOT, su. său m. *Massula*. Azur, argint, roșitor, etc., în drăguți.

AINIȚIȘT, smf. Care se ocupă cu studiul limbajelor.

AIRIK, adj. *lyricus*. (Poetică lirică) care se poate cîntă, care este sărbătorit sau a se cîntă.

ALTERAR, adj. *litterarius*. Care se atinge de literatură, de vele-littere.

ALTERĂL, adj. (traducere literară), în care să nu fie tradus, să să tradus împreună fie cărția vorbe în parte, iar nu ca frazelelor.

ALTERATOR, sm. *litterator*. Om vîrsat în literatură.

ALTERAT, smf. *litteratus*. Om învățat, erudit în literatură.

ALTERATORĂ, sf. *litteratura*. Vele-littere; cunoașterea de scrieri litorale, de scrieră literară; scrierile autorilor unei națiuni.

АІТОКРОМ, { sm. Artist in zitokromie.
АІТОХРОМ, }

АІТОКРОМІЕ, { sf. (de la λιθος, театръ, χρωμα,
АІТОХРОМІЕ, } кулоаре). Arta de a litografie въ
кулоарі ку пеатъ.

АІТОГЛАІF, смf. t. de анти. Статтор, съпъттор,
скобитор in пеатъ.

АІТОГРАФ, sm. Типъратор, десемпъттор, scriitor
на пеатъ.

АІТОГРАФІЕ, sf. Arta de a типът ку пеатъ.

АІТОГРАФІАРЕ, va. А типът ку пеатъ.

АІТОГРАФІК, adj. Каре se atinge de litografie.

АІВІД, adj. lividus. De кулоаре на палюбъл ші
негре.

АІВІДІТАТЕ, sf. Starea аукутатії каре este аivid.

АІВРЕА, sf. insignia. Вестмінте de valer, de
доместик de окулоаре оаге каре пакеткаль.

AO.

АОКАНДЪ, { sf. Оспез, бир тунде сът ші паштеп-
АОКАНТЪ, } re de inskriat.

АОКОМОТОР, adj. ші s. Каре дъ тишкarea, вар-
ре тишкъ, din аок.

АОКОМОТИV, adj. Каре скінівъ, тутъ din аок,
каре дъ, тишкare; (макінъ аокомотивъ), каре are пы-
тереа de a skimbá, de a тутá din аок, de a facche съ
зывле въ аукугъ.

АОКОМОЦІЕ, { sf. Skimbare din аок, зъмбла-
АОКОМОЦІЯНЕ, } re, кълъторие.

АОКУЛЪ, sf. Casula. Уд аок мік інтр'уп теат-
тръ тунде not шедеа треї патъ персоане, (аоце).

АОКУЛІЕ, { sf. locutio. Еснрессиe, фразъ; сеа
АОКУЛІЯНЕ, } de a vorbi.

АОГАРИТМ, sm. Нумъбр аяят інтр'о уорресіт-

ne aritmetică, respectiv să da un rezultat de o progresivă geometrie.

АОЦИКЪ, sf. *logica.* Artă de a răgădui și de a raționa just, drept.

АОЦИК, adv. Dacă locuică, dacă regăzulește locuică.

АОГОГРИФ, sn. *logographus.* Un fel de enigmă, de (răsuflare) în care se desnartă situațiile unei vorbe, sunte a face din elle alte vorbe și cărora îndrumă se să sunte a se devina, și urmă care poată devină vorba din care s'aș desmurgit.

АОГОТЕКНИЕ, { sf. *Logistica vorbelor.*

АОГОТЕХНИЕ, }

АОНГАНИМ, adj. Care are longanimitate; îndeplinător.

АОНГАНИМАТATE, sf. *longanimitas.* Îndeplinător.

АОНГУЛУДЪ, { sf. *longitude* Distanța de la un

АОНГУЛУДИНЕ, { meridian local să unghiul meridian avut pe ecuator.

АОНГУЛУДИНАЛ, adj. Iulins în lună.

АОРД, sn. Titlu de nobilie în Engleză; domn.

АОРНЕТЪ, sf. *Conspicillum.* O mără lucioză și una săză doar sticle, sunte a vedea deunarte.

A8.

АОЧИД, adj. *lucidus.* Care lucidează; lucidator.

АОЧИДИТАГЕ, sf. Calitatea lucigăzuită care lucidează; luciditate.

АОЧИЕР, sn. Ачехистъ, planetă Vinerii. § Capitală, cipărenia demonionilor.

АОКС, s. *luxus.* Sfumurie mare în vesniute, în mobiliare, la masă, etc.

ΔΥΓΒΕΙ, } adj. *lugubris*. Trist ; synebra, (jað.
ΔΥΓΒΡ, } vir).

ΔΥΝΑΡ, adj. *lunaris*. De lună.

ΔΥΝΕΤЬ, sf. *Conspicillum*. Stivă care întregește
vederea ; oțelată ; oxian.

ΔΥТЕРИАН, s. Partisan de aici Astur. § adj.
Konform cu doctrina astăzi.

МА.

МАЧЕРАЦИЕ, sf. *Attenuatio*. Mortificare, cido,
(кэзнь), prin jucare ; dischidere foarte aspră, prin bă-
tă, etc.

МАЧЕРАРЕ, va. *macerare*. A mortifică, a ciocni-
rini pămâncare, urintri'o dischidere foarte aspră, prin
bătă, etc.

МАКІАВЕЛІК, adj. (Politiek, etc., machiaveli-
sh), de machiavelsim.

МАКІАВЕЛІСМ, sn. O sistemă politică desvol-
tată de Machiavel ; țărănașa oamenilor și în siste-
mă ; arta de a tiranisă ; desurj desură virtuțile poli-
tice.

МАКІАВЕЛАСТ, smf. Partisan al pretinsei sisteme a lui Machiavel, Vezz : Macchiavelsim.

МАКІНАЛ, } adj. și adv. *machinalis*. Care dinc
МАКІНАЛ, } de machio.

МАКІНЬ, } sf. *machina*. Instrument ; combinație,

МАКІНЬ, } adunătură de resorturi, de țvărății miș-
enătoare, roate, ossii etc. care, prin imitația sa și imi-
tingerea date de către un motor se punte în mișcare,
și trage, rădăcește, aruncă, etc. deoarece este combi-
nată.

МАКІНИЗМ, sn. Întrebîrnicarea machinelor.

МАКНИСТ, { smf. Kare inventează ; кare face та-
MAXINIST, { кине.

МАКСИМЪ. Vezi : Massimъ.

МАКСИМУМ. Vezi : Massimum.

МАКУЛАЦИЕ, sf. Fanta de a макулá, de a (пътà).

МАКУЛАРЕ, va. А (пътà). (Se конјугъ ка **ЛУ-**
ГАЕ : Макулез, макулези, etc.)

МАКУЛАТУРЪ, sf. (Пътътъгъ).

МАКУЛЬ, sf. (Патъ).

MADOANЪ, sf. Reprezentacia, portretъ, икоана
бечоарей.

MADРИГАЛ, sm. О бъкатъ ingenioasъ саў гадап-
ть, in versu. § Въкатъ de muzikъ има съдълъ аукатъ in
Италия, in ал XVI секол.

MADРИГАМИК, adj. De madrigal.

МАГ, { s. magus. Kare професеазъ магия.

МАЦІУ, {

МАЦІЕ, sf. *magice*. Arta химерикъ de a продуци-
че ефекте несте патъгъ прін ајтору демоніюг, саў
прін тіјлоаче патъгалие пекунпоските. (fig.) Іллюзія про-
дълъ прін артъ.

МАЦІК, adj. *magicus*. De magie. (fig.) Kare а-
ре ти effert minynat.

МАЦІСМ, sn. Antika гедиціе а маціюг персани.

МАЦІСТРЪ, sm. *magister*. Professor de sat ; пе-
дант.

МАЦІСТЕР, sm. Demnitate de mare patron ал
Малтей, гүвернъя съѣ, дұрата са.

МАЦІСТРАЛ, adj. Kare үгіне de patron, de domn,
de dominitor ; кare і se үтвіне.

МАЦІСТРАТ, sm. *magistratus*. Функционар де
поліціе дія ordinu юдічiar саў administrativ. În дега
Ромъни se індуллеңде пұмай каптул шынчіналітъдії.

МАЦІСТРАТУРЪ, sf. Demnitate, дреръторие de
magistrat ; дұрата ей.

МАГНАТ, sm. Domn mare în Șpanaria și Понтионія.

МАГНЕФІК, adj. *magnificus*. Сияющий, блестящий в одаре, в орнаменте, в номне, etc.; foarte frumos.

МАГНЕТ, s. *magnes*. Неатъ, минерал ферритин, каде а fost синтетичні електрічні, саъ а фокталіт, каде аттраціон ферта, ші каде діриє соре nord тута din estremітуділік яз.

МАГНЕСІЕ, sf. t. de химія. Пъмпът дълъг, тъмн., sin, синьо, къраст за fund, печенітат.

МАГНЕТИК, adj. *magneticus*. De magnet.

МАГНЕТИСАРЕ, va. А коммуніка магнетизма анимас, ала desvoltă.

МАГНЕТИСОР, s. ші adj. Каде магнетизаъ.

МАГНЕТИЗМ, sn. Ironrietatea magnetului.

МАГНЕФІЧЕНІЙ, } sf. *magnificentia*. Калитета

МАГНЕФІЧНІЙ, } persoaneї, саъ а луктуалі каде este магнітік; foarte скромні ші frumos, ку тутът а-вніє, скромните ші ръст, investimentat; adornat, etc. (fir.) Se зиже desore ти стіл foarte frumos ші авт in espresії ші ideї інште.

МАІР, sm. *Praefectus urbis*. Капула членъ түніципалитету; прім'ял функционар ал членъ коммітін.

МАІРЕАСЪ, sf. Femeea членъ mair.

МАІРІF, sf. Demnitatea, сарвина de mair.

МАЈЕСТАТЕ, sf. *majestas*. Мъріте, титул че se дъл рефілор ші імпіяраділор.

МАЈЕСТУОС, adj. Каде are majestate, тъмріре.

МАЈОР, adj. *major*. Каде а сјанс да etatea (virtuta) de a se бързіа de drepturi саъле.

МАЈОРАТ, sn. Dreptът de frate маї mare in Smania.

МАЈОРДОМ, sm. Maestrът de ospea in Smania, in Italia, etc.

МАЈОРІТАТЕ, sf. Starea, палитета majoritatъ (a

ајтре да majoritatea sa). § Нимнъгу чел маи таре (да votanților, etc.)

МАДСКУЛЬ, adj. și sf. (Litteră majusculă),
банилъ.

МАЛАД, adj. *Eger*, (Волвас).

МАЛАДИЕ, sf. *Morbus*. (Воалъ).

МАЛАДИН, adj. *morbosus*. (Волнистий).

МАЛЕАВИЛТАТЕ, sf. Кэлітатае луктулъ, а метатлатъ таре este maleabila, адікъ : de wi este tare, se poate întinde să мълѣа sunt чюкан. (De la *maleus* маи, саѣ чюкан.)

МАЛЕАВИЛ, adj. *Ductilis*. Aspru, virtos, dar кare se poate întinde să мълѣа sunt чюкан, саѣ sunt маи. (De la *maleus*, маи, саѣ чюкан.) ☀ Snirritza omѣдти este maleabila пытай ін јунеде. (*Pythagora*.)

МАЛЕДИЦИЕ, sf. *Execratio*. Вълестем, импрекаціе.

MANDAT, sn. Restring аз пазей ; ordin.

МАНЦИНЕРЕ, va. *Firmare*. А ціеса ін ачесаші stare.

МАНИАВІЛ, adj. *Tractabilis*. Кare se poate маніа, спінупое, кондічче ; (lit.) Вълнд.

МАНИАК, adj. și s. *Euriosus*. Fyrios, nosedat, dominit de o manie.

МАНИЕ, sf. *mania*. Nebunie ін таре mintea se пиронеще асунга туті сіптур иту ; насінне таре пепти тут че ; тсангъ, обічей інвекіт.

МАНИАРЕ, va. *Tractare*. А туті а пынне тут че ін лукагре ; а туті а лукагре ку тут че, а інтребиши тут че (а маніеа пана, певца, snirritza, etc.) ; а администратор ; а гувернатор ; а кондічче ; а дірігент. (Se конјагъ за Лукагре : Maniez, manieză, etc.)

МАНИЕР, sf. *Modus*. Фел, кіп, мизак.

МАНИЕРАТ, adj. Кare are тутъ аффектаціе ін тіла, ін конверсаціе, etc.

MANIFESTAЦIE, sf. *manifestatio*. Fanta de a manifesta, de a dezvăluia, de a arăta în che, o idee, o opinie, o voință, în simțiment; etc.

MANIFEST, adj. *manifestus*. Învederat. § sn. Skris, astăzi publicării și apărării, motivul de trăiești publicat de către o țară.

MANIFESTARE, va. *Vulgare*. A face manifest, învederat, cunoscut.

MANIFIК, adj. Veză: Магнeфік.

MANIFIЧENІЙ, } sf. Veză: Магнeфічінгъ.

MANIFIЧINІЙ,

MANIИУДАЦIE, sf. Maniera, felul, modul de a opera în oarecare arte.

MANEКIK, sm. Ficătățea de lemn, cu tembelii cu inscripție, și care ține poziția căreia își dă. Cu această manieră se servesc pictorii și sculptorii.

MANOVRARE, va. A face manovre.

MANOVRЫ, sn. *Operarius*. Ceea ce se face pentru mișcarea unei nave; mișcare combinată de trei.

MANУЛА, sn. O carte, o skriere în scrieră, de măslină, de țesătură, etc. care se poate rulă în târzie.

MANУFACTURЫ, sf. *Officina*. Fabricație în mare de lucruri de măslină.

MANУFACTURIER, sm. Patron, sau șef al fabrikant, dintr-o manufacție; fabrikant.

MANУSKRIPТ, } sn. și adj. *Scriptus*. Skris de

MANУSKRIS, } țesătură; o carte scrisă în țesătură.

MARASM, sn. *marasmus*. Marroare foarte mare; țesătură, tonire a corpii la unui. (μαρασμός, τελετή.)

MAREШАА, sm. *Faver*. Căre (potrivită) văz. § Tîrle, prima demnitate militară.

MARGЪ, sf. *margo*. Stîlbul de pe marginea unei drame, sau a unei străde (заливе).

MARЦИНАЛ, adj. Căre este la margine.

MARITRAV, sm. Ниме, титул de demnitate ; ring siveran in Germania.

MARITALIЯ~, { sn. matrimonium. Унire дълъ лемъритат, } че de yn бъргат ши de o femeе ; търтии.

MARONIT, смф. Sektar крестин de ne muntele Libaotlui in Asia.

MARKЪ, sf. Signum. Semп.

MARKARE, va. Notare. A insemnă, a постă.

MARKIS, s. marchio. Титул, intre дъче ши конте.

MARKISAT, sn. marchionatus. Demnitatea de markis.

MAROKIN, s. Пелле de капъгъ, de цап, погадъ.

MARЦИАЛ, adj. Bellicus. (Aer, infidusare марциалъ) генералъ, de ostean πτραγιος.

MARTINTГАЛЬ, sf. Курал легатъ de frън ши de киңъ, сюре a regineâ капута каллатлуй.

MARTIR, s. martyr. Карт a sifferit, карт a fost тъчъс нентъ религия sa ; (slr.) neutru o martidъ, нентъ о опинии, етъ. ; victimъ ; (slr.) Карт пътешеide тълт, карт a sifferit тълт.

MARTIRIЯ~, sn. martyrium. Moarte, кінта, стъферингеле martyryalui.

MARTIRISARE, va. cruciare. A сачче a sifferi martyriya ; a кінти ку ерзиме.

MASKARADЪ, sf. Strъввестимент на масъкъ sure петеччере ; o trъпъ de масче.

MASKARE, va. А иппе маскъ.

MASKЪ, sf. Façъ, бигъ (obraz) тинчиоасъ.

MASKУЛIN, adj. ши s. masculinus. De юнкеръ maskъ.

MASKУЛINITATE, sf. Касилата, характеръ масъкъ.

MASKУЛ, sm. mas. ши adv. masculis, De sexъ масъкъ ; карт nu este femeе.

MASIV, adj. *Solidus*. Орї че објет de metał, ші
каре пт este seck înținută. (sic.) Преа mare, преа греъ.

MASSTĂ, sf. *massa*. Адунутгъ, гъмадъ de са-
ре каре пърги каре как тп коги; cantitatea totală a
унті коги; totalaitatea creditorilor унті саит (massa
creditorilor).

MASSIMITĂ, sf. *Effatum*. Проносигие цепегаъ ба-
ре serveше de principiu, de rerrazъ, de fundament in
morale, in юрис, in arte, etc.; adevър esurimat in
пътине vorbe.

MASSIMУМ, s. Градъл чел тај іналт de шъри-
ме; пещур чел тај таге.

MASTODONT, s. Мамігеръ таге ет дингі прое-
миненгъ, ка елевантъ.

MAT, adj. *Rudis*. Кара п'аре лъстгъ.

MATADOR, s. Кавалер каге, дунъ пікадоръ, vine
de se лупъ sincig ет тагту ші'а учайде, in Spania.

MATEЛОТ, sm. *panta*. Ачелла каге serveше за
жановгъл, ка гувернаге хней паве.

MATERIAALISARE, va. A dà snirritată calită-
ціile materiei; а'а сачче materie; вп. (a se) a devină,
a se сачче коги.

MATERIAALISM, sn. Sistema челлог че пущает
шъ съблазнъ este materiał; opinia челлог че пт admit
de кът п'имай materie будетъоare drent кагъш і drent
ефект, пакиј пт admit азъ substangъ de пт п'имай
materia, каги дај materiei attribuиile лті Dумпезеъ.

MATERIAALIST, sing. Partisan al materialismului.

MATERIAALITATE, sf. Calitatea луктуатъ каге
este materie.

MATERIAЛ, adj. *Corporeus*. Компъс, format de
materie (substangъ materiał). § sn. Tot че intră in
konstruktia, in въздиреа унті edificiј, тпей каге, etc.)

MATERN, adj. *maternus*. De тутъ, чеса че прі-
вежде пе тутъ.

MATERNITATE, sf. Stare, пазитате de тутъ.

МАТЕМАТИК, sm. *mathematicus*. Карт куппоацце, карт професоръ математика. § adj. Карт este a matematicей, de matematicъ.

MATINAL, adj. *matinus*. Карт se скоаль de dimineaцъ; карт pine, карт se atinge de aile dimineagei; чесе че se face dimineaцца (роъ matin'я).

MATRICHID, s. Учайдътор de тѣма са.

MATRIMONIAL, adj. *Conjugalis*. Карт este a maritaцтвъ (коопенде, invoie matrimonиаљъ).

MATRONАДЕ, sf. пл. Сербъторије матроанелор romane.

MATROАНЪ, sf. t. de anti. Доампъ, семеc търтать, индевелантъ.

MATURITATE, sf. *maturitas*. Starea, позитата на енергия матр., саў малор, конт; (fir.) starea etнuiй (virstei), a минуї, etc. коанте.

MATOR, } adj. Конт (firat, om, minte, etc. ма-
MATUR, } туръ).

МАУСОЛАЕВЪ, sm. *mausoleum*. Мормонт ораат.

ME.

МЕКАНИК, sm. Дченла карт куппоацце, карт професоръ теканика.

МЕКАНИКЪ, sf. Щиңда карт se окръпъ кът машинеле, кът тишкарка, екулібру, ині ортеріле тишкытоаре; структурі туті карт карт se тишкъ.

МЕКАНИСАРЕ, va. А інтреbtingá на машинъ; а сааче не чиневà машинъ.

МЕКАНИЗМ, sm. *Structura*, Structura, ғылмұтра, конвінціон, уніті карт дұрыс лекције теканічей.

МЕЧЕНА, { sm. Протектор de belles-lettres и de
МЕЧЕНАТ, } арте.

MEDALЛАЕ, sf. *numisma*. Вѣкаль de металъвъ възь in memoria ур'хней санте марі пацюонале.

MEDAALIST, smf. Каге күнпоаңу мәдәлділік аптиче, іл плақ, а скрис астуға дар.

MEDAALION, sn. Medaallie mare; siyra ей; кадыс тортада ин калесе пүре үп нортрет мінде пүртат.

MEDIK, sm. *medicus*. Каге професеазъ арта де а тъмъділік мәдәлділік; каге күнпоаңу, каге професеазъ медицина, доктор ин медицина. ☺ Mediцин чей шайшары стын сомылда ші мортаре.

MEDIЧIN'Ь, sf. *medicina*. Арта де а рестабілі, де а консервация съпътства; арта де а күнпоаңу ші де а тъмъділік мәдәлділік.

MEDIАR, adj. t. de botanikъ. Каге есте за миз-
дое.

MEDIAЛ, adj. (Литтере mediale) каге стын да міздаң.

MEDIAT, adj. Каге с'аттинчы нинін'ин пынгы intermedier.

MEDIATOR, s. *Sequester*. Імпъєнтор.

MEDIAЦИЕ, sf. *Opera*. Інтрапрнннre, міздаңчыре (а се імпъккада міздаңчыра).

MEDIКАЛ, adj. *medicalis*. Де медицинъ.

MEDIКАЛМЕНТ, sn. *medicamentum*. Remed saň remedій, лека.

MEDIЧINAЛ, adj. *medicinalis*. Каге сервепе де remed, де лека.

MEDIOКРЫ, adj. Інте чөл мәре ші чед шік, ин-
те бын ші гыжы; де міздаң.

MEDIOKRITATE, sf. *medivritas*. Starea, қадита-
теа ʌукрілдік каге есте mediosкры.

MEDITARE, va. ші n. *meditari*. А күнделік кү-
мәре ʌтаре а мінте да үп че; а esaminá, а annosyn-
dà үп че; (а meditá үп адевър, о матеріе, үп проект,
о лекіе, etc.) (Se конјүрге ка 8 іт аре, ші па А т-
ккаге: medit, saň meditez.)

MEDITATIV, adj. Каге mediteазъ, каге есте dat
за meditаций.

MEDITАЦИЕ, sf. *meditatio*. Апплікация кү мин-

tea sună a profrindă în sit; scriere astură filosofieă său astură devocii, astură similitudinilor și datorii lor religioase; starea pealătă che meditează.

MEDITERANЬ, sf. și adj. *mediterraneus*. (MAMADITERANEE, ſea mediterană) în mizaoak te ranitilor, între țările.

MEDIЯ, sn. Mizaok de împăcare; termiu de mizaoak; mizaok; compensație.

MEFITIC, adj. *mephiticus*. (Газ мештік), care are o calitate, o odoare dăunătoare de mală și, de boala).

MEГАМЕТРЫ, sn. Instrument sună a mării distanță dintr-o astre, sună a determină, longitudinea pe mare.

MEГАСКОП, sm. Instrument de observare și pentru obiectele opacă.

MEЛАНКОЛИК, adj. *melancholicus*. Dominat de melancolie, trist; care însorire melancolie.

MEЛАНКОЛИЕ, sf. *atrabilis*. Tristeță, trăznire.

MEЛIOR, adj. și s. *melior*. Care este mai prea de bun, de bine; care are mai multă bunătate.

MEЛИОРОЦИЕ, sf. Fanta de a face celior, mai bun.

MEЛИОРАРЕ, va. A face celior, mai bun.

MEЛАСОГРАФ, sm. Care scrie astura a binelelor.

MEЛАСОГРАФИЕ, sf. Tratat astură mierii, astură a binelelor.

MEЛАУРІЈЕ, sf. Prenaragia mierii; lucrarea a binelelor.

MEЛОДИЕ, sf. *melos*. Desfășurare, arremenț care rezultă dintr-o bună, fericioare sau stîrpe de sunete.

MEЛОДІОС, adj. *harmonicus*. План de melodie, de armonie.

MEЛОДІАМЪ, sf. Dramă în misiune, său amestecată cu muzică.

МЕЛОГРАФ, sm. Ачелда каге face note de măsicăt.

МЕЛОГРАФИЕ, sf. Arta de a face note de măsicăt.

МЕЛОГРАФИК, adj. De melografie.

МЕМБРАНЪ, sf. *membrana*. Пелліцъ ступіре ші нервоасть сервұнд де інвультигъ, де акошеремінт.

МЕМБРАНОС, adj. *membraneus*. Каге үлпес, каге пастічіпешъ де membranъ.

МЕМБРУМ, sa. *membrum*. Капуда, браделе, пі-чюағеле, алле тұті когп.

МЕМОРИЕ, sf. *memoria*. Факультатеа addұччегій амінте ; үнінене де мінте.

МЕМОРИЯ, sn. Ұн skris snre addұччеге амінте.

МЕМОРАБІЛДА, adj. *memorabilis*. Демн де а ста, де а реміндея в memorie ; үреднік де а се үнінә мінте ; інсемнат, reməkabbia.

МЕМОРИАЛ, adj. Каге үнінене де memorie, каге се атtingе де memorie, де үнінене де мінте. § sn. Чөррере шін skris adresаты тұті министръ, тұті үн реңе, etc.

МЕТИТЪ, sf. Пеатъ тұланерагъ din Egint.

МЕНАЦІЯ, sn. Гүвернarea үнінә касе ; domestічі, кіелткіелеле, шоббіелеле, дікіелеле тұнү менажі, үнінә касе ; каса, ғашілділік, tot че о компүнде, tot че се атtingе де ea ; bъrbalұша ші семеяа vieggind in пістъ ; кондукта қор гечіпокъ.

МЕНАЦІЯРЕ, va. *Curare*. А ғачче екonomie in administrația avistulі sъž, in кіелткіеделе садде ; а кондукте, а шаніа тұн чеккү adresъ, күнінене, кт азаре амінте.

МЕНДІК, smf. *mendicus*. Чегштітор.

МЕНДІКАРЕ, va. *mendicare*. А чегші, а чөрре елеімосинъ (мілостеніе).

МЕНДІЧІТАТЕ; sf. *mendicitas*. Starea mendicat-аті, а чегштіортаті.

MENTOR, sm. Kondyktor, г̄vernator de vr'ru
june (първи митологичен).

MERKANTIA, adj. *mercantorius*. Като се отнася
до комерци.

MERKANTORIST, adj. (Stil merkantorist), de
merkantorii.

MERKANTORISЪ, adj. Вези: Меркантія.

MERKATORIST, adj. Вези: Меркаторист.

MЕРЧЕНАР, adj. *mercenarius*. Човек че се саче
пентът плащъ; (ср.) интересат, като е сачил (засне) а
се митри.

MЕРЧЕНАРИТАТЕ, sf. Starea fiindcă mercenare,
като дългогодишната пентът плащъ.

MЕРКУРИЙ, sm. *mercurius*. Зета елоктицей щи
ад бомбетицтвъ; месец, когато ад зеилор. § Планета
чове маи апогроаще до сюре.

MЕRIDIAN, adj. *meridianus*. Като приведе миа-
за-зи. § sm. Чегка това място да съществува като тревен рин по-да.

MЕRIDIONАЛ, adj. *meridionalis*. De miza-zi, des-
пре миза-зи.

MERRIT, sm. *meritum*. Като личност, талант, пърда-
ре, кондуктор като саче по чиновът вредник, демон до сти-
мъ, де репрезентир, де консiderаците.

MЕRITARE, va. *meritari*. А си, а се саче демон,
членник до човака. ☀ Nenorochirea desonorează пътят
по ачея вагий ай meritato. (Phèdre.)

MЕRITOKRІЯ, adj. Като мериитъ човакъ.

MЕSAЦІЕР, sm. Като дълже вън месацъ; trimis.

MЕSAЦІЕРИЕ, sf. Сагчина, функция, месацетът;
бапчедлагия са, търсътъ са. па. Търсътъ пъхличе.

MЕSAЦІЙ, sm. *mandatum*. Сагчина, коминисионе до
а сииние, де а дълже куинъ човакъ; чове че сиине, чове
че дълже.

MЕSKIN, adj. (Калік, палік), като письтът
маи пътят до кът аг пътеа; вън че съвът ку (палічие),
съгъвъчюс; ог че дългът до агът съгъвъчюс.

MESKIN'ERIE, sf. *Sordes*. (Кадівіе), економіє
кт (сгътчение).

METAFISIK, sm. *metaphysicus*, Kare strdieazъ,
каке куппоаще метафізика.

METAFISIKЪ, sf. *metaphysica*. Ішіпца ідеілог
 universale, а пінчіпелог куппошіпделор noastre, а fi-
 nidelor snіrіtade, нематериале, а ідеілог, а fiindelog
 abstrase; arta de a abstrагуе ідсіле; дұмса шогалъ;
 tot ce nu se simte urin simtgілे болылті, чі нұмай
 бірін тіффает; чеңа че се айъ нұмай ін күшует.

METAFORЪ, sf. *Translatio*. Fігіръ de retorікъ
 кare este intemeiată pe o компараціе, ші скімбъ ін-
 челлесула патыгад ал vorbelelor іn alt інчеллес; sure
 есемпілт: гециі synt nastoїї попоаге-
 д о г.

METAFORIK, adj. *Translatus*. Каке діне de me-
taforъ, kare este ал еї.

METAFRASЪ. sf. Tradукіе літералъ.

METAFRAST, sm. Kare trádїche literala.

METAЛIK, adj. *metallicus*. Kare este de natura
 металліті; кare este de vr'yn метал.

METAЛISAЦIE, sf. Formajia металлідог.

METAЛISARE, va. А dà forma металікъ.

METAЛОГРАFIE, sf. Ішіпцъ, куппошіпцъ, trăb-
 tat de металугі.

METAЛОГРАF, sm. Kare strdieazъ металографія.

METAЛОГРАFIK, adj. De металографіе.

METAЛУРЦIE, sf. Artă de a stoate металургіе
 din mine, de a ле лутега.

METAЛУРЦIK, adj. De металургіе.

METAЛУРИJIST, smf. Kare se обектъ кt metal-
urgia.

METAMORFOSЪ, sf. *metamorphosis*. Transforma-
 цие; skimbare de formă într'o altă, прекум omida,
 în fătultre. Se zice wi iu sîrurat pentru skimbărī es-
 traordinäre, dintr'o stare într'asta.

METAMORFOSARE, va. *Transformare*. A skimbă dintr'o formă într'alta.

METASTASĂ, sf. Stăinbare de o maladie în altă.

METEMPSIKOSĂ, sf. *metempsychosis*. Trăjirea săracă dintr'un corp mort într'altul viu.

METEMPSIKOSIT, smf. Partizan al metempsicosiei, care crede într'insă.

METEOR, sn. *meteorum*. Fenomen care se formează și se arată în aer. Vezi: Fenomen.

METEORIC, adj. De meteor; (față meteorică), a cărui înflorire atârnă de starea atmosferei.

METEOROGRAF, sn. Instrument pentru înregistrarea schimbărilor atmosferei.

METEOROGRAFIE, sf. Tratat, înregistrare de meteoruri.

METEOROALIT, sm. Teatru săzisit din aer.

METEOROLOGIIE, sf. *Wissenschaft*, tratat de meteoruri.

METEOROLOGIC, adj. Care se atinge de meteorii, aerul, vînturile, frigul, etc.

METEOROMANUJIE, sf. Devinagie (rișire) a unor meteoruri, după frâușere, după tunet.

METEOROSKOPH, sn. Instrument de astronomie pentru observarea astrelor; instrument pentru observația meteorologice, astrodav.

METOD, sn. *methodus*. Regele; principiu de a spune să de a face ceva după oarecare ordin, după oarecare principiu, t. de matem. Matematicea descreză o probabilitate, snre a face o operație; regele pentru studiu, pentru teorie, pentru practică unei arte, unei discipline.

METODIC, adj. Care are metod; care este săptăna metod; care înțează, se găsește în metod.

MIKROKÖSTIK, sn. și adj. (Instrument mikroskopic) каге күнде, каге түркүштүрүл.

MIKROSKOP, sn. *microscopium*. Instrument de оптика каге түркүштүрүл соарте мұлт објектелө өзінде тің.

MIKROSKOPIK, adj. Каге нұсқаула сабактағы міндеттес.

MIKST, adj. *mixtus*. Амести慨.

MIKSTURЬ, sf. t. de химie. Композиция, амести慨 de diverse substange бінде пентрі medichінъ.

MIGRAЦИЕ, sf. *migratio*. Ешире де попог бұттаң үшінде динр'о үшаръ сунре а се стабілі инт'адта.

MILITАНТЪ, adj. Каге көмбате.

MILITАRE, va. А көмбатте.

MILLEПED, sm. *millepeda*. Пыяжен де марре.

MILORD, sm. Lord, domызд-шіей, титул, демнитате in Евглітера.

MIMIK, adj. *mimicus*. Каге үйнеде тімікъ.

MIMIKЪ, sf. Арта де a имітация, пе сченъ, үестрілде персоанелор.

MIMOGРАФIE, sf. Трактат азынра тімікъ.

MIMOДОЦИЕ, sf. Имитация а үочеі (глазында), а тонында, а үестрілде күнін.

MIMOДОЦИК, adj. Еңбет дәнпі имитация үестрілде, а үочеі, а стрігілдегі, а артикуляціеі науқауде.

MIMOДОЦИSM, sn. Имитация а көпкеңтілді, а стрігілдегі түр'юнді ауімал, шекшүм: Күнбіргігі.

MINAR, sm. *Fassor*. Азкытылған да шіне.

MINERAL, sn. Метал, (avr, argint, etc.), adj. Субстанция каге үйнеде минерале, субстанция металінъ.

MINERALISARE, va. А конверті, а скінбá ін мінерал.

MINERALIST, sm. Каге студиеазъ, каге күнпоказъ минералелор.

MINERALOЦИЕ, sf. Шында, күнпоказъ минералелор, шіл а маниереі де а ле estraçye, де а ле алдеуше дин пынгын.

MINERAALOUIST, smf. Карте ктопоаіде шинера-
MINERAALOI', лоуія.

MINIATUR'Ь, sf. Піктогр., зображенія foarte de-
лікатъ, foarte fini, în mîs.

MINIATURIST, smf. Карте лугреазъ шинатура.

MINIMISM, s. Градул чел mai mic de redresie
a тнєї тнєимї, a тнєї чалогї, a тнєї пгэу.

MINISTERIU, sn. Ministeriu зорї stat.

MINORITATE, sf. Starea тнєї minor, тнєї (ne-
vîrstnici; nevîrstnici); timică, дурата еї. § Domuirea
тнєї rege minor. § Numărul чел тік relativ ку ма-
joritatea.

MINOTAUR, sm. *minotaurus*. Monstru fabulos,
јумътate om, јумътate тат. § Констеллациe, Чентат-
ту, Същетътъ.

MINUTIE, sf. *minutia*. Вагателъ, дакътъ frivola,
de вимика, de пчюпъ seminitate.

MINUTIOS, adj. Карте se үине пrea тутл de mi-
nutei, de оимктий; карте se обектъ пrea тутл ку мінути.

MIRACUL, so. saj m. *miraculum*. Effekt, сантъ
a вітерів divine песте гандеала natvrei, асаръ din le-
гіле еї; minute, ородицій, дакътъ estraordinar; сантъ
вредникъ de admiragie.

MIRAKYLAOS, adj. *Prodigiosus*. Prodigios; съ-
ект uria miracula, карте үине de miracula; admirabilis,
міннат.

MIRACULU, sn. Effekt de онтий не марре, mi ne
вътшиде Егінтулай, карте саче a se арьлă, a se vedea d'
астура orizontulai лукките че sunt de desințul лхї;
престіцій карте саче a se vedea ne пъснунгите Егінтулай
пнже ане, пнже застри имагинare, mi de карте ану-
ниндите пер. Vara, in зілле кълдъроase, se vede a-
чесл престіцій de ане имагинare mi не къшшило din гре-
га Ромънеаски.

MIRIADЬ, sf. *mirias*. t. de алия. Нумър de
зече мій; пнмиш iusinit.

MIRIANOD, sm. О іспектъ.

MIRMIDON, sm. Іyne foarte шік ші фусть консideraціе. Se зіче, іn firvat, de tu om фусть тізлоаче; om каге іші түль піцінітатеа, пітічіеа дій пе кърғы ти om et шұлтташ таре de кът dъвоста. (deла μυρμηξ, fir-nікъ.)

MISANTROП, smf. Каге тұңғыш пе оаменій.

MISANTROPIE, sf. Ұғы астыра оаменілог; де-пъттаре de societate.

MISERABBIА, | adj. wi s. miser. Тібълос, пеноп-

MISER, | рочіт; foarte сұрак. § t. de mis-
trare, de desigreц, de nietate.

MISERIE, sf. miseria. Stare пеногочіть ынгъчіе
mare, тікълошіе ; қаламитате.

MISERIKORDIE, sf. misericordia. Градіе, ierta-
re, індірате ; virtute каге діче пе от да компасіт-
не, да компътиміре, да nietate, etc.

MISERIKORDIOS, adj. misericors. Каге are mi-
serikordie, компътиміре ; каге are апплекаре a iertă.

MISOЦIN, sm. Каге тұңғыш семейле.

MISOЦINIE, sf. Ұғы астыра семейілог.

MISOЛОГ, smf. Inamіk әз metoadелог ұйпудішіе.
MISIUNE, sf. missio. Trimittere, сарғінъ, штетре
датъ de a сачче чевà.

MISIONAR, smf. Інбұлқат ет o treabъ, ет o mi-
sivne ; trimis.

MISTER, sp. misterium. Sekret; чеea че o ге-
лічие are тай аскұны.

MISTERIOS, adj. Tectus. Тұңт; каге ціне, кон-
сервъ ти sekret, ти mister; каге қынғіде ти іоцеладес
аскұны.

MISTIK, adj. mysticus. Firvat, аллегорія ; se-
kret, аскұны.

MISTICHISM, sn. Системъ, amor de misticitate.

MISTICHITATE, sf. Rasinament de devotie; ын-
тырь профунде in snirittasitate.

MISTIFINARE, va. A abușă de credințația ei și să se aștepte ridicator. (Se conține și ca Atacare: mistificare, mistificare, etc.; și ca Stricăre: mistificare, mistificare, mistificare; etc.)

MISTIFIKATOR, smf. Care are arta de a mistifica.

MISTIFICAȚIE, sf. Fanta de a mistifica; atac, care să fie mistificatează; încărcare prin prefațe, prin ipocrisie.

MISTURĂ, sf. *mistura*. Vezî: mîstîră.

MITOLOGIE, sf. Iatăcă, esențialitatea fabbyelor.

MITOLOGIC, adj. De mitologie.

MITOLOGISM, sn. Sistemul mitologică.

MITOLOGIST, smf. Care studiază, care este specializat în mitologie.

MITRALIADE, sf. Descrierea de mai multe capoziții (țigări) împărțite cu mitralia.

MITRALIAIE, sf. *Ferramenta*. (Gîndele) și sărbătoare de fer și care se teme de tuncă.

MIN.

MNEMONIKĂ, sf. Artă de a învăță vorbe, fante, etc., în memorie. (*μνήμη*, memorie.)

MNEMOTEHNIE, { sf. Artă de a înțărî, de a înțărî și de a învăță memoria.

MO.

MOBIL, adj. *mobilis*. Care se mișcă, care poate fi mișcat; schimbat. § sm. Înțeles căre mișcă, căre dă mișcare; (sir.) motiv, cauză, a fantezor.

MOBILIER, sn. Toate mobilurile unei case.

MOBILITATE, sf. *mobilitas*. Faptul că are în scop de a fi transportat dintr-un loc în altul; mișcare, schimbare.

МОДЕЛ, sn. *Exemplar*. Есемпъл де урмат, de imitat.

МОДЕЛАРЕ, va. t. de скъптигъ. А имита о си-
тугъ ку пъмпът, ку чеагъ, etc., a dá forma esterioаръ.

MODERATOR, adj. și s. *moderator*. Аччелла саъ
чесел че modercreazъ пъшбагеа, etc.

MODERАЦИЕ, sf. *moderatio*. Къмпътате. Модерация dorinчелор iuaнtчeнje.

MODERAT, adj. *moderatus*. Къмпътат, stîmпъ-
rat; inceллent.

MODERARE, va. *moderari*. А stîmпътат, a domo-
жі, a лінії, a адінá; a пъкне ліміт dorinчелор, пат-
тимелор, etc. А лімінá че oamení, este a'ї moderă.

MODERN, adj. *Recens*. Нюоъ, de въгънд; de а-
кум.

MODEST, adj. *modestus*. Каре are modestie.

MODEСTIE, sf. *modestia*. Мъстъгъ, inceллепчите
in пъртate, in vorbe; гушинцъ.

MODIFIKARE, va. *temperare*. А moderă, a ім-
бълъвzі, a іndulчі plătsele тpїй akt, decisіtнile (хо-
тьъгълe) тpїй леүї; a іmmisieа, a skimbá in mai bine;
a prefacчe, a skimbà.

MODIFIKАЦИЕ, sf. *Temperamentum*. Moderatie;
іmbълъvzire, іmпудинare a тpїй kondemuaцї (osinde);
fanta de a modifiká, de a prefacчe (o леүe); prefacчe-
re, skimbare.

MODIFIKATIV, adj. și s. Каре modifіkъ.

MODIC, adj. *modicus*. De пїдіoъ valoare, пreg-
mік; de mізлоk.

MODIST, smf. Каре se ginc de mode.

MODУЛАЦИЕ, sf. *modulatio*. Skimbare de ton ба-
re varieazъ кънтекула.

MODУЛАРЕ, va. *modulari*. А компунте, a for-
mă тpї кънтек динъ регулелое modulaцїe.

МОДЕКУЛЬ, sf. Нідже foarte мічі погуді саъ

пътичеле de materie din care să ѝtă care se prestatăne, във видните сън формате.

МОЛУКЪ, | adj. ѡт s. *moluccae*. Verme непер-
МОЛУЧЕ, | fect; anîmale de marre бъръ ося
МОЛУСКЪ, | shinъгий, бъръ мембрїй атісулайд,
и та калеа тоаде.

МОМЕНТАНЪ, adj. Care ѿне пъмай та moment.

МОМІЕ, sf. Кору de Egiпcieau imbaksamat; вадавер тссат не пъшнриде desertаї.

МОНАКАЛ, | adj. De monax, de кълтъгъг.

МОНАХАЛ, |

МОНАРХ, Vezі : monarх.

МОНАРХИЕ, sf. Гуvern unde domneїше та siogn
кап, та приод ; Statru ит та асеменеа гуvern.

МОНАРХИК, adj. De monarchie.

МОНАРХІЗМ, su. Системъ, опиннїй алеа partisa-
низов monarхії.

МОНАРХІСТ, smf. Partisan аа sistemeи monar-
хіче.

МОНАРХ, sm. *Rex*. Rege, ачелда care are sin-
гур пътера стъверанъ інг'та stat mare. ☀ Чел маї ав-
солют dintre monarхї este ачелда care se face ірбит.
(Marmontel.)

МОНЕТАР, sm. *monetarius*. Intendant de mone-
те, ачелда care ае face. § adj. De monete ; care s'at-
тише de monete.

МОНИТОР, sm. Care face кунност. § Смолаг
care dirige ne чей-л-ацїй.

МОНГОЛАК, adj. (Vidъ saў seminjje mongolікъ)
саў тартаръ, та din гамителе таеї famillї умане
care se имматре in vija каукасикъ, елювікъ, mongолі-
къ, amerikanъ, etc.

МОНЕТЪ, sf. *moneta*. Въятъ de aur, de argint,
de aramъ ; care serveїе snre skimb in commercъ. (ban)

МОНОФАЛМ, sm. Пече care are пъмай та
окій in mizdokta fringii.

МОНОЛОГ, *sn.* *monologία*. Счевъ dramatичъ ип
каке тв астор vorbește singur.

МОНОЛІТ, *adj.* De o singură peală.

МОНОМАХІЕ, *sf.* Dreă; ыттайе пұмай de doி
оамені.

МОНОМАН, *s.* Attins, ʌovit de monomanie.

МОНОМАНИАН, *adj.* Каке are ыкалегуда mono-
manie.

МОНОМАНІЕ, *sf.* Manie, паттимъ, фуроре пеп-
тр түн singur objet , о идеи үнікъ ; mania solitudi-
ниї.

МОНОМЕД, *adj.* Каке are пұмай түн пічіог, пұ-
май о гамбъ, саъ о јамбъ.

МОНОПЕТАЛ, *adj.* Каке are пұмай о петаль ,
пұмай о соаіс (флоаге монопетала) т. de botanікъ ші
de istoria naturalъ.

МОНОПОД, *sn.* t. de antikitate. Masъ пұмай ет
түн пічіог.

МОНОПОЛ, *sn.* *monopolium*. Drent , привилегіј
кт totul in jurt че se дѣ пұмай үнія de a face ші de
a vinde о марғы оаре каке.

МОНОПОЛАР, *sm.* Каке fache ыноподых.

МОНОПОЛАІСАРЕ, *vn.* А шығыні тінзареа түзі
продукт, түнел марғе пұмай не сеама үнія.

МОНОРИМ, *sn.* Poesie пұмай кү о гімъ.

МОНОСІНЕРМАТИК, *adj.* Каке are пұмай о се-
мінгъ. Se zice despre планте.

МОНОСПЕРМ, *adj.* Каке are пұмай о семінгъ.

МОНОСІЛЛАВ, *adj.* ші s. *monosyllabns*. De о
сіллаевъ, каке are пұмай о сіллаевъ.

МОНОСІЛЛАВІК, *adj.* Format de monosilabe.

МОНОТОН, *sdj.* Totd'айна не ачеллаш ton ; de
о үнiformitate ынпъгытоаре , неплъекті ; каке пт se
маи скимбъ. (ғіг.) Stil, diskurs monotoni.

МОНОТОНИЕ, *sf.* Үнiformitate, erailitate ынпъгъ-

toare de tontră, genetărie atâtă tot de acel deasă tot-nără, (bigr.) de apel deasă sătură, de acel deasă pădătări, de acel deasă idei; tot același și tot același.

MONSTRU, sm. *monstrum*. Cine este săptă în contra regulaelor naturii; de o mărire nemăstrată; săracodos, prodigios; foarte urit.

MONSTRUOSITATE, sf. Calitatea cea de a fi monstruos.

MONUMENT, sm. *monumentum*. Semn, edificiu, statu, etc. ridicat în memoria unui persoane împărat, a unui săte cehabre; monument; scriere eșalonată a unui artor.

MONUMENTAL, adj. De monumente; care se aplică, se atinge de monumente; mărey, drăghie.

MORALĂ, sf. Întunica, doctrina, moralizator, moralizator, (obișteitor), știință, cunoștere; etichetă datorată noastre către alția, mi către noi în sine; artă, cunoștuță virtuții; regula de morală, de bine și rău.

MORALISARE, va. mi n. A face cunoșterea moralei; a face moralea cunoșnă, a dă cunoșnă consilieră moralei; a vorbi despre morală, (obișteitor).

MORALISATOR, adj. smf. Care moralizează.

MORALIST, adj. smf. Care scrie despre morale, despre morală; (obișteitor).

MORALITATE, sf. Caracterul moralei, al unei persoane, moralitatea ei, ținta ei cunoșterii, pionieratul ei; scop moralei; pionieratul moralei; calitatea moralei.

MORALĂ, adj. *moralis*. Care privește morale, moralizator, (obișteitor); dumă morale, potrivit cu morale; bate învăță, care practicează, care urmează morale; care are moralitate, morale. § Metalurgic, ceea ce nu este material. § sm. Disposiție morale; ten-

динъ къtre бine саѣ къtre гъў (тогалъ тнєй persoanе, adekъ : apparetъгъде еї snre bine саѣ snre гъў); snirritу, snffletу.

MORAVIRI', sn. пд. *mores*. (Obiceitъ, пъгавиръ).

MORESK, adj. Kare are rapport къ татрій.

MORN, adj. *Moestus*. Trist, inkis, intinemos, по-
соморит, къпетатив, меланхолік.

MOROS, adj. *morosus*. Morn ; trist ; snпъrat ; по-
соморит.

MOROSITATE, sf. *morositas*. Karakterъ, каракте-
ра челвѣй че este moros, посоморит.

MORTALITATE, sf. *mortalitas*. Kondigia чел-
вѣй че trebrie съ тоагъ ; moartea тнїй пъшътъ ма-
ре de oamenї, de animade, etc.

MORSIRI', sn. пд. *mores*. Vezї : тогавутъ.

MORTAL, adj. *mortalis*. Mortitor, snпъts morgij ;
kare катсазъ, kare дъ mortea.

MORTIFICAЦIE, sf. *mortificatio*. Fanta пrin ка-
ре чиневá іші mortisicъ, іші пинчеще когула, etc. ; віп,
дърере mare тогалъ саѣ fisicъ. § Starea бългїй kare es-
te аппроане a se кангренія.

MORTIFIKARE, va. *Macerare*. A віпти пrin та-
мераджї, пrin вътъ, пrin mortifікацї, etc.

MORTBAR, adj. *Funebris*. Kare چine de servijitъ,
de помпа funebry ; kare s'attinge de morgij , de im-
mortifiantare.

MOSAIK, sn. Атегъ, саѣ imitaцie de zyttъvie къ
метричеслле тицъ саѣ къ въкъцеслле тицъ de smart къ
блодъ, іокрystate, аmezate тнеле лъвъгъ аледе.

MOSAIST, sm. Kare face mosaic.

MOTIVARE, va. A dà , a rapportа motivriide ,
къвидеа тнєй fante, тнїй Атегъ.

М>КОСИТАТЕ, sf. *Mucus*. Щоаэре гроасъ de на-
тра инчилор.

М>ФТИЯ, sm. Капта религії тахометане, ин-
терпелта зејіл.

М>ФА, sm. *forma*. Formъ, (калат).

М>ФЛАРЕ, va. А сағче ти че оғін айтотта (калат-
птали), а ітепа ін шы.

М>ФЛТИЛД, adj. t. de arit. Ниммъг кале кторин-
де не ти альты де ти оғіннъг de оғін esant.

М>ФЛТИЛКАВВІА, adj. *multiplicabilis*. Ним-
мъг кале са тоате иммұлді.

М>ФЛТИЛКАНД, sm. Ниммъг sore иммұлдіт,
сore ішкіннагіре.

М>ФЛТИЛКАТОР, sm. Ниммъг оғін кале им-
мұлдешіл не та альты.

М>ФЛТИЛКАЦІЕ, sf. *multiplicatio*. Іммұлдіре
ін оғіннъг; онегаді де арифметік үрін кале se reneteа-
зъ ти оғіннъг де алтеа оғін кытес түлілді se аблъ ін
альты.

М>ФЛТИЛЧІТАТЕ, sf. *multitudo*. Ниммъг ин-
definit de әзетті diverse; ниммъг таре, тұлдіме.

М>ФЛТИЛКАРЕ, va. *multiplicare*. А иммұлді
ти оғіннъг, о кантитате, а адъога, а көніже ти ним-
мъг. (Se конјугъ ка Інкътка кале; тұлтаплік, тұл-
таплік, тұлтаплік; etc.)

М>ФНІЧІПАЛ, adj. *municipalis*. Кале ор rannort,
таре s'attinje de o тұлтаплітате, de o четате, de o
шешаръ.

М>ФНІЧІПАЛІСАРЕ, va. А introdукce ғеziмтa
тұлтапліза.

М>ФНІЧІПАЛІТАТЕ, sf. (Sfatъ оғышынесі).

М>ФНІЧЕНІЦЪ, | sf. *munificentia*. Foarte маро
М>ФНІЧІНІЦЪ, | дыңніchie.

М>ФНІЦІЕ, sf. *Cammeatus*. Провизії de tot че es-
те пекесарлік да о остире, да о гүргель.

МЯНИЦИОНАР, sm. Карт аре інтригire de туніцій.
МЯНИЦИОНАРЕ, va. А ктпі о оціїре ву de тоа-
те челле Ірбівінчиоасе, (Se корјугъ ба Аткагаре :
туніциоуз, etc.)

МЯР, sm. *murus*. (Zid).

МЯРИАТ, s. Саре форматъ din ачідта міриатік, ву
diferite base.

МЯРИАТИК, adj. *muriaticus*. (Ачід міриатік), idro-
каорік.

МЯРМУРЪ, sf. *murmur*. Стоммот syrd ші кон-
фіс de маі мялте персоане че vorbesk іначедлат тімп,
де ане че күрг гъппеде не ун лок непетted, de vintre
наре шішкъ frunză, de ана че күрге дела o fontănuță.
(sir.) Пальпцерг, пештадумірі сеяре але уні персоа-
не, саў аллे таңі попог.

МЯРМУРАРЕ, va. *Admurmurare*. А факче ти
стоммот syrd пальпцердise ; stromotarea зней.

МЯСНУЛАР, adj. Карт үніе de мяскі.

МЯСНУЛАОС, adj. *musculosus*. Myskios.

МЯСЪ, sf. *musca*. Zeitate ; una din челле поъ зеі-
де варе преста да фімоаселе arte ; snirrit, ішәпіваше,
ченій, вегъ а туній поет, а туній versificator ; insinira-
дие поетікъ.

МЯСЕЧЪ, sn. *musacum*. Лок destinat snre stdită
діттерегор, дійнделор ; локта snre a se adună mont-
ментеле, нюдтвеле artegor.

МЯТИЛАРЕ, va. *shutilare*. А тиед ти memбръ,
чітпіліре, чітпілігіре. (Se корјугъ ба Аткагаре : ти-
тилез, etc.)

МЯТИЛАТОР, smf. Ачелла карт тиіледа ти
корп ; чітпілітор, чітпілігітор.

МЯТИЛАЦІЕ, sf. *Sectio*. Тыiere, чітпіліре, чіт-
пілігіре.

МЯТЧАД, adj. *mutius*. Recipros intre doъ саъ
маі мялте персоане.

NAKK&. sn. Parte argintie, irisata a unei scoi-
che, care produce peaga sau mărci răitate.

NADAR, sm. Preotul cel mare al Persanilor.

NADIR, s. Înțepătăcăzăi oponz zenithului ; ne-
tre se care loc de pe pămînt, nadița este său ni-
chioasăde doctitorilor pektul zenith este d'astură batr-
ăi.

NAFT, sn. Un fel de bitum foarte singure, și
foarte arzător, care arde în apă.

NAIADE, sf. *naias*. Nitosa fontăneelor, mi-a ritri-
tor (mitologie). § t. de isto. natr. Naiađa morții,
plantă aflată care crește în fundul mării.

NAIV, adj. *ingenuus*. Natural ; sănătățiv, să-
nătățiv (vîklenie) ; care nu este prețios, nu este minăinos.

NAIVITATE, sf. *Sinceritas*. Sinceritate, cîrtigie ;
simpatiaitatea unei persoane sănătățivă, cîrtigărie ;
căsătoria sau vedeaua oamenilor, simțimentele ; adevar, sim-
patiaitate în esenție ; trăjire, simpatiaitate naturală.

NAPĂ, sf. *nappa*. Masă de pănzi. (lit.) faga a-
pej.

NARCIIS, i.s. *narcissus*. O floare. (lit.) Om in-
amorat de sînsa sa. (mitologie).

NARCISSOID, sf. Plantă de familia narcissu-
lăi.

NARKOTIN, sf. Materie crăstăcioasă dobândită
prin dissolvarea alcoolului a ouălăi.

NARKOTIK, adj. t. de med. (leac narkotik) care
aduce somn.

NARKOTISM, sn. Afecție adormitoare.

NARD, sm. *nardus*, Plantă aromată.

NARARE, va. *narare*. A spune o istorie, a (no-
vesti).

NARATIV, adj. (Stă, discurs, poesie, narativă a
toti lăsări), care vine de narativă, de survenere, de
(novestire).

NARRAЦИЕ, sf. *narratio*. Съчинение исторій, (повесті).

NARATOR, smf. *narator*. Kare (nouestește) na-
re sau vine o istoric.

NASAA, adj. De nas; t. de rram. nronvngie ne
nas.

NASAАЛЬ, sf. Konstantъ а къгия пропаганди се
фаче не раз, прекъм в. иш т.

NATAЛ, adj. *natalis*. Цеага, лоңта ін кале чиң-
вà са пысыт.

NATIV, adj. *Ortus*. Нѣскѣтъ інтр'иа док сає вакре (nativ in, sař din Вѣнгриї); orimittiv, din паштере, natyra.

NAUIE, sf. *natio*. Тоді локтіорії дінtr'o цеагъ, dintu'yn Stat, варій vorbesк ачесаші Limbъ. In політікъ, пра-те desire патея nauie.

НАЦИОНАЛ, adj. Чеёа че este in interesul na-
цией інтрей. Правіцата сie къгриа гїверн требите съ-
сie о войниъ националь.

НАЦИОНАЛАІСАРЕ, в. А сачче націонал. в. пег.
A se stabili într'o nație, a se patrula însă.

NAЦИОНАЛITATE, sf. Karakter naцionala; патриотизм комунъ да той.

NATУРАЛІСАЦІЕ, sf. Fanta de a natураліса, de a іншумінені по зиневі.

NATURALIST, sm. Kare synnoauge istoria natura-
гасъ, каре о скри.

NATURALITATE, sf. Starea, calitatea aceleiajă care este pășită în neara în care locuiește.

НАТУРЪ, sf. *natura*. Унiverstъ іnter; тоate si-
іndele кreatе; гъндгеала, десіле каке де гувернь ші-
де дъ ти інченгт ші ти sine; пштера, іntеллекціонда
активъ каке a stabilit ачест ordin ші'л консервъ; кон-
ституція naturаль, оргаnisatie, materie, субстанцъ, фор-
мъ, стлоаге, баділate; мішбаге каке дүче пе от бъ-

- tre чеea чe поate kontrihui la a sa konservatie ; prin-
cipiul aI tutuIog duIigriIor ; Provedingy ; seIuIa parti-
cuIar aI fie kygia ; temperament, konstituIie.
- NATYRALA**, adj. Propritate, insuIire naturaly,
temperament, konstituIie ; natyra, konstituIia kyIa ;
cheea chе este din natyra, a naturei ; karakter. § adv.
Intr'yn kin natyrala.
- NAUFRACIUS**, sn. naufragiuI. IaIekare de o na-
tъ ne mare.
- NAUFRACIAT**, adj. naufragus. Kare a perit in-
negat intr'yn naufragii.
- NAUSSKOII**, sn. Instrument snre a vedeа nave la
o distanIuI mare.
- NAUSSKOPIE**, sf. Arta de a vedeа nave ne mare,
la o foarte mare distanIuI.
- NAVAA**, adj. navalis. Kare este a navirajieI ; ka-
re s'attinge de nave de ryeI (armaIy, nytere, bъtaie,
vintorie navala).
- NAVЬ**, sf. navis. (Korabbie).
- NAVIGABEIA**, adj. navigabilis. Ne kare se poate
navirа, пати (ry navirabbia).
- NAVIGABILITATE**, sf. Starea unei ape kare este
navigabile.
- NAVIGARE**, vn. navigare. A pati et nave ne o
apъ. (Se conjuIgь ca Legare : Navig, naviIi, navi-
gъ ; etc.)
- NAVIGATOR**, smf. navigator. Kare face кълъ-
torii aI apъ ne mare.
- NAVIGAЦIE**, sf. navigatio. Кълъtorie ne mar-
re, saI ne ur'o aI apъ.

NE.

NEABIA. VezI : Inabia.

| **NEABILITATE**. VezI : Inabilitate.

НЕАЧЧЕСИВВІА, } Vezī: И а ч ч е с и в в і а .

НЕАКЧРСИВВІА, }

НЕАКТИВ, Vezī: И актів .

НЕАКТИВІТАЕ, Vezī: И актівітате .

НЕАДМІСІВВІА, Vezī: И адмісів в і а .

НЕАДМІСІВІЛІТАЕ, Vezī: И адмісів і лі-
тате .

НЕАЛТЕРАВВІА, Vezī: И а л т е р а в в і а .

НЕАМІК, Vezī: И а м і к .

НЕАМІЧІЕ, Vezī: И а м і ч і е .

НЕАРМОНІОС, Vezī: И а р м о н і о с .

НЕАССОЦІАВВІА, Vezī: И а с о ц і а в в і а .

НЕЧЕСАРІУ, adj. *necessarius*. Foarte *stîl*, foar-
te (trebunčios).

НЕЧЕСІТАЕ, sf. *necesitas*. Аткет печесарій, foar-
те trebunčios ; trebunçă foarte mare.

НЕЧІКАТРИСАВВІА, adj. Vezī: И ч і к а т р і-
сав в і а .

НЕЧІВІЛІТАЕ, sf. Vezī: И ч і в і л і т а т е .

НЕКАПАВВІА, Vezī: И к а п а в в і а .

НЕКАПАЧІТАЕ, Vezī: И к а п а ч і т а т е .

НЕКОМВҮСТИВІЛІТАЕ, Vezī: И к о м в ү с т і-
в і л і т а т е .

НЕКОМВҮСТИВВІА, Vezī: И к о м в ү с т і в в і а .

НЕКОММОД, Vezī: И к о м м о д .

НЕКОММОДІТАЕ, Vezī: И к о м м о д і т а т е .

НЕКОММУНІКАВІЛІТАЕ, Vezī: И к о м м т -
ні к а в і л і т а т е .

НЕКОММУНІКАВВІА, Vezī: И к о м м т н і-
к а в в і а .

НЕКОММУТАВІЛІТАЕ, Vezī: И к о м м т а -
в і л і т а т е .

НЕКОМПАРАВВІА, Vezī: И к о м п а р а в в і а .

НЕКОМПАТИВІЛІТАЕ, Vezī: И к о м п а т і-
в і л і т а т е .

НЕКОМПАТИВІА, adj. Vezī: И н к о м п а т и б і я.

НЕКОМПЕТЕНТ, Vezī: И н к о м п е т е н т.

НЕКОМПЛЕКТ, Vezī: И н к о м п л е к т.

НЕКОНЧІЛІАБВІА, Vezī: И н к о н ч і л і а б б і а.

НЕКОНСЕКУНДЪ, Vezī: И н к о н с е к у н д ъ.

НЕКОНСЕКVENT, Vezī: И н к о н с е к в е н т.

НЕКОНСІДЕРАЦІЕ, Vezī: И н к о н с і д е р а ц і е.

НЕКОНСІДЕРАТ, Vezī: И н к о н с і д е р а т.

НЕКОНОСЛАВВІА, Vezī: И н к о н о с л а б б і а.

НЕКОНСТАНЦЪ, Vezī: И н к о н с т а н ц ъ.

НЕКОНСТАНТ, Vezī: И н к о н с т а н т.

НЕКОНСТИТУЦІОНАЛІТАТЕ, Vezī: И н к о н с т і т є з і ю н а л і т а т е.

НЕКОНСТИТУЦІОНАЛ, Vezī: И н к о н с т і т є з і ю н а л .

НЕКОНТЕСТАБІАТАТЕ, Vezī: И н к о н т е с т а б і а т а т е.

НЕКОНТЕСТАБВІА, Vezī: И н к о н т е с т а б б і а .

НЕКОНВЕНІЕНТ, Vezī: И н к о н в е н і е н т .

НЕКОНВЕРТІВІА, Vezī: И н к о н в е р т і б б і а .

НЕКОМПАРАЦІЕ, Vezī: И н к о м п а р а ц і е .

НЕКОМПАРАРЕ, Vezī: И н к о м п а г а р е .

НЕКОРРЕКТ, Vezī: И н к о р г е к т .

НЕКОРРЕКЦІЕ, Vezī: И н к о р г е к ц і е .

НЕКОРРИГІВІАТАТЕ, Vezī: И н к о р р і г і в і а т а т е .

НЕКОРРИГІВВІА, Vezī: И н к о р р і г і в б б і а .

НЕКОРРУПТІВІАТАТЕ, Vezī: И н к о р р у п т і в і а т а т е .

НЕКОРРУПТІВВІА, Vezī: И н к о р р у п т і в б б і а .

НЕКОРРУПЦІЕ, Vezī: И н к о р р у п ц і е .

НЕКРЕДУА, Vezī: И н к р е д ұ а .

НЕКРЕДУАТАТЕ, Vezī: И н к р е д ұ а т а т е .

НЕК-ПАЯС-ЗАТРА, s. *nec-plus-ultra*. Кум път
се мај писате.

NEKROGRAF, s. Kare deskriv, каде съдържание
геде.

NEKROGRAFIE, sf. Deskrivдia когнитивен
шоарте.

NEKROЛАТРУ, смф. Каде разглеждаа
пътъ не чеи моргии, каде аре тън дор път
ши.

NEKROЛАATRIE, sf. Крат de моргий ; (sf.) път
път дор пътъ тън морт.

NEKROЛОЦИЕ, sf. Notижий исторична астура
тън морт, същността на мълчането.

NEKROЛОЦИК, adj. (Артикал некролоцик) skris
астура тън същността на мълчането.

NEKROЛОГ, sm. Каде скрие десуре моргий, автор
де пътижий де моргий.

NEKROMАНЦИЕ, sf. *necromantia*. Пътна арть
де а киене моргий същността на мълчането.

NEKРОПОЛЕ, { s. Четате де моргий, а моргий;
NEKРОПОД, { чиметрий mare орнат етъ монумент
те, етъ памятник, etc.

НЕКТАР, sn. *nectar*. Въздуха зелиен; ликтор
същността на деличия, foarte бън.

НЕКУРАБИЛITATE, sf. Vezи: Инкутрабил-
тате.

НЕКУРАБВІА, Vezи: Инкутраббіа.

НЕДЕЧИНЦЪ, sf. Vezи: Индечинцъ.

НЕДЕЧЕНТ, Vezи: Индечент.

НЕДЕЧІС, Vezи: Индечіс.

НЕДЕЧІССІЕ, { sf. Vezи: Индечіссіе.

НЕДЕЧІСІЯНЕ,

НЕДЕФІНІТ, Vezи: Индефиніт.

НЕДЕФІНАСІВІА, Vezи: Индефинісаббіа.

НЕДЕФІНІТАТЕ, Vezи: Индефинітате.

НЕДЕПЕНДИНЦЬ, Vezī: Indenendingъ.

НЕДЕПЕНДЕНТ, Vezī: Indenendent.

НЕДЕСКРИПТИВІА, Vezī: Indeskriptib-
biā.

НЕДЕСТРУКТИВІАІТАТЕ, Vezī: Indestruc-
tibilitate.

НЕДЕСТРУКТИВІА, Vezī: Indestructib-
biā.

НЕДЕТЕРMINAЦІЕ, Vezī: Indeterminacie.

НЕДЕTERMINAT, Vezī: Indeterminat.

НЕДЕВИНАБВІА, Vezī: Indevinabbia.

NEDIQUEST, Vezī: Indigest.

NEDIQUESTIBVIA, Vezī: Indigestibbia.

NEDIQUESTIE, sf. Vezī: Indigestie.

NEDIKRET, Vezī: Indirekt.

NEDISЧІПЛІНАБВІА, Vezī: Indisчіплінаб-
biā.

NEDISЧІПЛІНАТ, Vezī, Indisчіплінат.

NEDISЧІПЛІНЬ, Vezī, Indisчіплінъ.

NEDISЧІПЛІНАРЕ, Vezī, Indisчіплінаге.

NEDISKRET, Vezī, Indiskret.

NEDISKREЦІЕ, Vezī, Indiskreцie.

NEDISOЛУВІАІТАТЕ, Vezī, Indisoлubizi-
tate.

NEDISOЛУВІА, Vezī, Indisoлubbia.

NEDISPIENSABBIA, Vezī, Indispensab-
biā.

NEDISPIONIBIAІТАТЕ, Vezī, Indispionibizi-
tate.

NEDISPIONIBBIA, Vezī, Indispionibbia.

NEDISHOSIЦІЕ, Vezī, Indisposicie.

NEDOMABBIA, Vezī, Indomabbia.

NEEFІКАЧЕ, Vezī, Inefіkache.

NEEFІКАЧІТАТЕ, Vezī, Inefіkacitate.

НЕЕГАЛ, Vezī, Inegal.

-
- НЕЕГАЛITATE, Vezī, Inegalitate.
 NEERØDIT, Vezī, Inerrdit.
 NEERØDIJE, Vezī, Inerrdiyie.
 NEESTIMABBIA, Vezī, Inestimabbia.
 NEESKУSABBIA, Vezī, Ineskysabbia.
 NEESEKУTABBIA, Vezī, Inesektabbia.
 NEESERЧITAT, Vezī, Inesegchitat.
 NEESISTINЦЬ, Vezī, Inesistinцъ.
 NEESPERIINЦЬ, Vezī, Inesperiinцъ.
 NEESHExIMENTAT, Vezī, Inesnerimentat.
 NEESPLAIKABBIA, Vezī, Inespakabbia.
 NEESPLAICIT, Vezī, Inesplicit.
 NEESPLAIKAT, Vezī, Inespakat.
 NEESPRESIBBIA, Vezī, Inespresibbia.
 NEESPRIMABBIA, Vezī, Inesprimabbia.
 NEFATIGABVITATE, Vezī, Infatigabvitate.
 NEFATIGABBIA, Vezī, Infatigabbia.
 NEFЪ, sf. Партя biserricей дела үшъ пінъ да хор.
 NEFEKOND, Vezī: Infekond.
 NEFEKONDITATE, Vezī: Infekonditate.
 NEFERTIA, Vezī: Infertia.
 NEFERTIALITATE, Vezī: Infertiaitatem.
 NEFIDEA, Vezī: Infidea.
 NEFIDEALITATE, Vezī: Infidealitate.
 NEFINIT, Vezī: Infinit.
 NEFINITATE, Vezī: Infinitate.
 NEFAESIBBIA, Vezī: Infaesibbia.
 NEFAESIBIAITATE, Vezī, Infaesibilitate.
 NEFAESI8NE, Vezī, Infaesinе.
 NEFORT8NЪ, Vezī, Infortynъ.
 NEFORT8NAT, Vezī, Infortynat.
 NEFRALIIE, sf. Коллікъ nefretikъ.
 NEFRALЦIK, adj. De nefralцикъ.

NEFRӨКТӨС, Vezī, Infractos.

NEGATIV, adj. Negans. Kare esnim, аратъ о negativ o (тъгъдтире).

NEGAЦIE, sf. negatio. (Тъгъдтире).

NEГЛІЦЕНЦЬ, | sf. negligentia. Neglijentъ, ne-
NEГЛІЦИНЦЬ, | ггijъ.

NEГЛІЦЕНТ, adj. negligens. Neglijent, fъгъ
ггijъ.

NEГОЦІАЦIE, sf. Gestio, negotiatio. Artă de a ne-
гоziă, поговорюте.

NEГРОФАГ, { s. Partisan ad seclavieē пегрілог.
NEГРОФАГУЧЬ, }

NEГРОФІЛ, smf. Атік ad пегрілог; partizan ad
еманципаціеи лог.

NEIMITABBIA, Vezī, Inimitabbiā.

NEJEST, Vezī, Injist.

NEJYSTIЦIE, Vezī, Injistiциe.

NENAVIGABBIA, Vezī, Innavigabbia.

NEOFFENSIV, Vezī, Inoffensiv.

NEOFIT, adj. neophytus. Крејнат de въгънд.

NEOGAMIE, sf. A doa нють, maritaçij de vъдрувъ.

NEOGRAF, s. mi adj. Kare serie шi ortografi-
чесъ int'и віа поэ.

NEOGRAFIE, sf. Manierъ поэ de skris.

NEOGRAFIST, smf. Kare introdукce o поэ manie-
ръ de seris.

NEОЛОЦIE, sf. Invendie, tusangъ, întrebîngâ-
re de vorbe поэ.

NEОЛОЦIK, adj. De neoloçie.

NEОЛОЦISM, sn. Кълare de espressiï mi de vor-
бе поэ.

NEОЛОЦIST, smf. Kare кreeazъ vorbe поэ.

NEОЛОГ, smf. Kare аffesteaзъ неодоуїшта; ка-
ре se servejue къ vorbe поэ.

NEORGANIK, Vezī, Inorganik.

НЕПТУН, sm. *neptunus*. t. de noes. Marrea; (mit.) зевс търтий.

НЕПТУНИАНІ, sm. Naturalistъ кare attribuezъ апеї формажа basauteleor, а глаубуртъ иш a revolutioneи **дзі**.

НЕСЛАВВРУ, | Vezі, Ins a l v b r u.

НЕСЛАВВЕР, |

НЕСЛАВВРІТАТЕ, Vezі, Ins a l v b r i t a t e.

НЕРЕІДЪ sf. Молускъ, verme de marre, intr'ю fed de teakъ кt огране не diuasаръ.

НЕРВЪ, sf. *nervus*. Он fed de boardъ alvrie de la extremityile muzvidor, шi кare де дъ шишакреа. Se пытеше іn улаг шi косицъ.

НЕРВОС, adj. *nervosus*. Кare are, nerve brue ; аде въгрия nerve synt attackate.

НЕСОЧІАВІЛТАТЕ. Vezі, Ins o c i a b i l i t a t e.

НЕСОЧІАВВІЛ, Vezі, Ins o c i a b b i l .

НЕСОЛВІЛТАТЕ, Vezі, Ins o l v b i l i t a t e.

НЕСОЛВВІЛ, Vezі, Ins o l v b b i l .

НЕСОМНІЕ, Vezі, Ins o m n i e .

НЕСВБОРДИНАЦІЕ, Vezі, Ins v bordina цi e.

НЕСВБСТАНЦІАЛ, Vezі, Ins v b s t a n g i a l .

НЕТЕМПЕРАНЦЪ, | Vezі, Intemperaцъ.

НЕТЕМПЕРИНЦЪ, |

НЕТОЛЕРАВВІЛ, Vezі, Int o l e g a b b i l .

НЕТОЛЕРАНЦЪ, Vezі, Int o l e g a n цъ.

НЕУТРААІСАЦІЕ, sf. Fanta neutralisirij.

НЕУТРААІСАРЕ, va. A desfondà, a strikà, a fac-
че nestry ; a astimpostrâ.

НЕУТРААІТАТЕ, sf. Starea унії нації neutre іn привінца алтея, сау а унії persons, а унії armate,
etc., кare nu ia parte la o atkare oare кare.

НЕУТРУ, adj. иш s. t. de grammaticъ. Кare nu
este вічі maskuliu вічі feminiu. § Кare nu ia parte la
o atkare oare кare.

NEVIOZABIAZITATE, Vezī, Inviozabizitate.

NEVIOZABBIA, Vezī, Inviozabbia.

NEVIZIBILITATE, Vezī, Invizibilitate.

NEVIZIBBIA, Vezī, Invizibbia.

NEVRATIQUE, sf. Direcție de nerve.

NEVRETIC, adj. *neureticus*. Remed, leacă în contra maladiilor de nerve.

NEVROGRAF, s. Kare strică astură nevrexor.

NEVROGRAFIE, sf. Descriușie de nerve.

NEVROLOGIE, sf. Tratat astură nervelor.

NEVROTIK, adj. și s. Remed, leacă în contra maladiilor de nerve.

NEVTONIAN, adj. Kare are răuport cu sistemul lui Newton.

NEVTRANERABILITATE, Vezī, Invtranerabilitate.

NEVTRANERABBIA, Vezī, Invtranerabbia.

NL

NITRAT, sn. Sare formată prin combinația acidului nitric cu o bază.

NITRU, sn. Saluție, sare compusă din acid nitrat și din oxigen de metană, bază neafuzibilă de apă.

NITROS, adj. *nitrosus*. Kare găină de bură.

NITRIK, adj. (Acid nitrat), format prin combinația oxiuriilor azotului cu azotul ; ană tare.

NITROGEN, adj. (Gaz nitrogen) kare formează nitru ; azot.

NITRO MURIAT, s. Sare formată prin combinația acidului nitro-muriatic cu o bază.

NITRO MURIATIC, adj. (Acid nitro-muriatic), acid iuropozitorul ; dissoluție acruă.

NITROZITATE, sf. Kalitatea acruă a unei substanțe în sine nitrata.

NIVEAĂ, sf. *Libella*. Instrument sauă a căpușoarei dacă tu plan este orizontal, sauă înegalitatea planurilor în înălțime; orizontalitate; căpușire.

NIVEAARE, va. *Librare*. A măsură său nivela; a apălaori, a îndrepta, a punte în nivela, a căpușni său deoarece tu plan. (Se conține ca *Lugagere*: nivela, etc.)

NIVEALATOR, sm. *Librator*. Aceasta căre nivelaș.

NIVEALAȚIE, sf. *Libratio*. Artă, față de a nivela.

NIVOS, s. 4^a lună din anul regnului său, de la 21 Decembrie pînă la 20 Ianuarie, în Franția.

NO.

NOBBLIA, adj. s. *nobilis*. Prin naștere sau prin dinastie de origine mai sus de cei-a-alii oameni; care să este din popor. ☀ Este mai onorabilă dăsi nobblia prin sine însăși de către prin altul. — Nimic să este mai nobblia ca calitatea de bărbat onest. — Cea mai nobblie resprezentare este iertarea.

NOBBLITATE, { sf. *nobilitas*. Calitatea de a fi nobblie.

NOBLAEZĂ, { băla; cei nobbliali. (Gr.) Înălțare (de idei, de simtimente, de stîl, de cîșcători, etc.); virtute înălțată, virtute a săfătului. ☀ Nu este noblață aproape unde lănește virtutea. (*Crébillon*). — Cea mai băla și mai frumoasă noblață este aceea căre "nu face înștiu". — Virtutea este adevărată noblață a bărbatului ouest.

NOCTURNAB, sm. Instrument de astronomie, sauă a măsurării înălțimării unei stele.

NOCTURN, adj. *nocturnus*. Care se întâmplă, se facă noaptea.

NODOSITATE, sf. t. de bota, Starea planșei podoroase.

NOMAD, adj. s. (Honor nomad), каде љубљај, дин зос јо зор, бараје љубљенду ствртвоје.

NOMARK, sm. t. зорик. Капта тнєї провинцији, из Египт. (ρόμας, провинция, ἀρχή гуверн.)

NOMENKLATOR, sf. *nomenclator*. Каде се апли-
ће да номенклатирај.

NOMENKLATURЪ, sf. *nomenclatio*. Коллекције
де ворбе, де озимир љубљените.

NOMINAL, adj. (Kiemare nominal), битије ти-
шњад по пите. § Вакоје nominal и monat, аче-
ва че је овоје иоемната де логе.

NOMINATIV, adj. *nominativus*. Субјекта проноси-
чи; притка најака деклинацијаја.

NOMINAЦИЈЕ, sf. *nominatio*. Нимире, градите
инто драгстворе.

NOMOGRAF, sm. Каде скрије трансфери озимра де-
чијаја.

NOMOGRAFIE, sf. Трансфери озимра дечијаја.

NORD, sm. *Septentrion*. Сентентрон; појате ат-
ракт; вијета nordică.

NORMAL, adj. Каде геглајаја, паде dirriје (а-
че нормал); (секоја нормал) таде се инвалија арта
де а инвалија. § t. de чео. (Linnie normal), перспек-
тивистаја.

NOSTALGИЈЕ, sf. Doringа, сојте mare de а'ни ре-
ведеја патрија. (ροστος, intumare, αλγος, tristejji.)

NOTABILITATE, sf. Казитета а чеса че је овоје по-
таблија; п.ј. notabilis тнєї целе.

NOTABIL, adj. *notabilis*. Јасемната; консиде-
рабија, remarkable.

NOTAR, sm. *Tabularius*. Финансјонар, кристод-not
каде примијеши ми тече активите, etc., зоросит, скријтор
де активи.

NOTАЦИЈЕ, sf. Арта де а иоемната ачеса де паде
вреја чинева а'шијадијче амите, де а скрије музика че
арде асејтиједије.

NOTARE, va. *notare*. A însemna, a face băgare de seamă (къ); a scrie în note.

NOTIFICAЦIE, sf. *Denuntiatio*. Act prin care чи-nevă notifică. Vezi :

NOTIFIКАRE, va. *Significare*. A face cunoscut.

НОЦИЕ, { sf. *notio*. Купоціонъ, ідея de ти
НОЦИОНЕ, { Азетт.

NOVATOR, s. *novator*. Care introduce o nouitate.

NOVITATE, sf. *novitas*. Calitatea a чеea че este новъ, азетт по-новъ; мағь по-новъ.

NOVEMVIR, sm. Magistrat de Atene, тута din чеи по-архонци варий о гревната.

NOVIIJ, adj. s. *novitius*. Care de пытънд a ат-ат вестиминтра de кълатъгъг, шикът етъчет є'a se кълатъгъг.

No8.

НЪВЪ, sf. *nubes*. Нъг.

НЪСАЦІАРЕ, va. A dà felicitate пътваде.

НЪСАЦІб, sf. *harmoge*. Grad de купоаге.

НЪДІТАЕ, sf. *nuditas*. (Голічінпе).

НЪМЕРАР, adj. (Числоаге пытегагь), in пыт-
мъг, (не мін).

НЪМЕРАЛ, adj. Care aratъ пытмъгъл; літере
пымегале, I, V, X, L, C, D, M, пеџтес 1, 5, 10,
50, 100, 500, 1,000.

НЪМЕРИК, adj. De пытмеге (калкул, гаупорт, сле-
ре, союзие пымегікъ).

НЪМЕРОТАЦІЕ, sf. Fanta de a пытмерота.

НЪМЕРОТАРЕ, va. A пытне пытмъг.

НЪМЕРАЦІЕ, sf. Fanta, arta de a пытмъг, de a
серіе пымемре.

НЪМІСМАТ, sm. Care studie, купоаже, deskriс
medaлліле.

НЪМІСМАТИК, adj. s. (Иллюдъ по-ismatichъ), des-
medaллій античе.

ΝΥΜΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΙΕ, sf. Dessinage de monnaie antique.

ΝΥΜΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦИК, adj. De numismatografie:

ΝΥΝΤІУС, sm. Legatus. Негалат, ambasador на папеи.

ΝΥНЦІАТУРЪ, sf. legatio. Функция de нунциј.

ΝΥПЦІАЛ, adj. nuptialis. Каре үнне de венчань, кадре are гамборг ку орната (vestiment, бижутарів, камінгетъ нунциаль).

ΝҮТРИКАР, smf. Nutritor, кадре післяде коній а-флорі (гъюїї).

ΝҮТРИЧЕ, sf. nutritrix. Гемесе кадре ды үннъ тутті коній, кадре оу есть ал ей (доіні).

ΝҮТРИМЕНТ, sn. Nutriss, (храны).

ΝҮТРИРЕ, va. nutrire. А (хръні).

ΝҮТРИТИВ, adj. nutritius. (Стандартъ nutritivъ), кадре питание (хръпеніе).

ΝҮТРИЦІЕ, { sf. nutricatio. Fanta нрин кадре ст-

ΝҮТРИЦІЯНЕ, { гигіле питриоаре se нресає ін стандартъ целяїї че ле-а тъпокат.

ΝҮТРИВІТАТЕ, sf. Calitatea кадре здрав'я nutritiv.

OB.

ОБЕЛІСК, sn. m. obeliscus. Пірамідъ інгістъ шілтівъ; monument египтеан.

ОБЈЕКТАРЕ, va. n. objicere. А пінне чевà, а да-етвінте ін контра тнєї пропозиції, а сатче о об'єкціе.

ОБЈЕКТИВ, adj. (Stíль об'єктивъ), intoarsъ пъ-tre objet. Съл. de teol. Кадре este сінсуруя objet; кадре есть ал об'єктивъ.

ОБЈЕКЦІЕ, sf. objecta. Difficultate оппозицъ за о пропозиціїе, крівіл имуровівітор за о пропозиціїе.

ОВЈЕТ, sm. *objectum*. Чеea чe se iобъцишeаzъ ve-derij, дeтeгг. § Motiv, кaтса тутъ similitudin, тnei пaтти-me, etc. § Skop. ☈ Dymnezej, оmъa, пaтtra stat чeл-де trej marj objete aлde striditatj fiaosobieJ. (D'Alen-ber.)

ОВЛАЦИЕ, { sf. *oblatum*. Offrandъ ; fanta de ОВЛАЦИЯNE, } a offeri вtі Dymnezej ; дeтeгг offe-rit (prinos).

ОВЛАДЦИОНAR, sm. Kare сaчe овлацij.

ОВЛАГАЦИЕ, { sf. *obligatio*. Indatoriе.

ОВЛАГАЦИЯNE, }

ОВЛАГАТОРИ8', adj. Kare are пaтterea de a ob-лirа dтpъ лege (артикоl овлаgatori8), indatoritor.

ОВЛАГАТ, adj. Dator пeнtrу тn servicij ; nevoit.

ОВЛАГARE, va. *obligare*. A indatori, a лeгa прa-tr' тn akt ; a nevoi ; a indatori, a сaчce ктiнa тn servi-чиj. ☈ A дa чeллoг чe merriti8, este a овлагаr pe тоаль аумea. (P. Syrus.) — Dintre doj adevaгaгi omicj, a-чeллa кaгe овлагъ este чeл тaй segiсit. (Ferrand.) — Este o nenorozire nesfiserit de a si овлагat тутъ om ma-дonest. (La Rocheoucauld.)

ОВЛАКУНГI8', adj. Кt тpгiхг овлaчe.

ОВЛАК, adj. *oblicius*. Пleziu, iпклainat.

ОВЛАКУTATE, { sf. *obliquitas*. Іпклainadja тnei

ОВЛICITATE, { лiooii, тутъ план.

ОВЛОNG, adj. *oblongus*. Кt тутъ тaй дaнr de бъt дaгг.

ОВОЛ, sm. Monetъ тiкъ ггeакъ.

OBSKYR, adj. Intynerik, intmekos.

OBSKYRARE, va. *obscurare*. A сaчce obskut, a intmekak. (Se конjугъ ка iп пtпцi тtгaгe: Ob-skrr, obskut, obskutъ ; obskutъm, etc.)

OBSKYRITATE, sf. *obscuritas*. Intynericime. ☈ Indewert vigira se askende in obscuritate , semota ii

este pe fruntea втапавбілдог. (J. J. Rousseau)—Sint тий оамеїї кагї ар voi ка obscuritatea съ se пгелтв-ческы din че ін че тай штат престе bietta nosirg глов. (Joseph II.)

OBSERVEARE, va. *observare*. А бъгà de seamъ, а сачче въгare de seamъ; а імплюї чеса че este прескіс de леџе; а ляа амінте, а приверіеá.

OBSERVATOR, smf. *observator*, *observatrix*. Ка-ре вагъ de seamъ, каге сачче въгare de seamъ; каге ia амінте, приверіеазъ; каге se ступіне леџілог.

OBSERVATORІЯ, sn. Edіцічї destинat snre ob-сервациї astronomічє.

OBSERVAЦІЕ, sf. *observatio*. Въгare de seamъ, атаге амінте; санта de a observá леџеа, de a si syn-пус еї

OBSTAKОЛ, sm. n. *obstaculum*. Педдикъ; diffi-култate; анеовоідъ.

OBSTINAЦІЕ, sf. *obstinatio*. Індъгътнічіе, опі-ниатritate, нендулекаге.

OBSTINAT, adj. s. Індъгъпік; опіниатт.

OBSTINARE, va. ner. *obstinare*. А сачче, а si опіниа-тт, індъгъпік; a se індъгъпікі, a от se індълека. (Se конјуръ ка Тұгнаре.)

OBЦINERE, va. *obtinere*. А (dobindì). (Se кон-јуръ ка Цинеге:- Обыї, обдї, обдїне; обдїнем, etc.; обдїніт.)

OBT8S, adj. *obtusus*: (8пгії obtis), таї mare de-кът ти үнгії drent, тімніт.

OBT8S8NГI8, adj. Каге are ти үнгії obtis.

ОЧ.

ОЧЧIDENT, Vezї: Окчіdent.

ОЧЧIDENTАЛ, Vezї: Окчідентал.

ОЧЧІПІТАЛ, Vezї: Окчіпітал,

ОЧЧІПУТ, *Vesă: Occhiput.*

ОЧЕАН, *sn. oceanus.* Marrea chea mare care înspădură tot pămîntul.

ОЧЕАНІД, *adj. sf.* De ocean.

ОЧЕАНІЕ, *sf.* A 5-ea parte din răob; instădele din oceanul austral; Australia, sau Australasia.

ОК.

ОККАЗІЕ, *sf. occasio.* Împrejurare, (підсічі).

ОККАЗІОНАЛ, *adj.* (Катъ окказіональ), баге дъ окказіе да о касъ mai mare sau a proiecte și effect.

ОККАЗІОНARE, *va.* A (підсічі) și che, a facce să se întâmple ceva.

ОКІДЕНТ, *s. occidens.* Apusul, părțile cardinale unde soarele apune.

ОКІДЕНТАЛ, *adj. occidental.* Deasă apus, (деагъ, поног очідента).

ОКІПІТАЛ, *adj.* Care vine de occiput.

ОКІПУТ, *sn. occiput.* Partea de dincolo a parțial.

ОККУЛАЦІЕ, *sf. Disparție trebuioare a trupăastră asupră de pămînt, de apă, etc.*

ОККУЛТ, *adj. occultus.* Asupră ca să este nechetposkut.

ОККУПАЦІЕ, *sf. occupatio.* Atacare, (treabă), (îndepărțire); cucerirea militară a unei țărăci, unei țere.

ОККУПАРЕ, *va. occupare.* A vinea, a întindea (în snagă de timă, de loc); a locui (o casă, etc.); a avea, a fi într-o post; a se (îndeleitochi), a ataca, a dă de atacă.

OKRХ, *ochra.* Oarsă de fer; pămînt metalic, com-

OKРХ, *binație de aramă și de mai multe su-*

lori.

OKSIDABILITATE, sf. Facilitate cu care meta-
xigen se oksidează.

OKSIDABBIA, adj. Primitiv de oksidajie.

OKSIDAȚIE, sf. Creștere prin adăugire de oxi-
gen.

OKSID, nn. Substanță prea multă oksigenată sau
a fi în starea de acid.

OKSIDAT, adj. Redicat la stare de oksid.

OKSIDARE, va. A transformă în oksid.

OKSIDATOR, adj. Ușteală oksidat.

OKSIGENAȚIE, sf. Oksidajie.

OKSIGEN, nn. Baza aerului vital, multă din prin-
cipiuă apă, principala generatoră de aciditate, agent
de combustie.

OKSIGENAT, adj. Kombinat cu oksigen ; susținut
de oksigen.

OKSIGENARE, va. A combina cu oksigen.

OKSIGON, adj. (Truncii oksigon), care își are
toate țigăriile ascunse.

OKTAEDR, nn. Solid cu opt fețe.

OKTAVĂ, sf. octava. Oul rădăcini de sunete ;
consonanță a lor ; sunătatea de oile verstră.

OKTAVO (in-), s. Karte cu coalele înălțate în ouă,
formând 16 națiune.

OKULAR, adj. (Marilor okulare), care a văzut cu
înțeții okii săi.

OKULIST, s. și adj. *ocularius*. (Medic, chirurg
okulist), care tratează maladii de ochi, face operații
la ochi.

OD.

ODABAȘI, sm. Locotenent din trupele tăgăzile.

ODAISK, sf. Femee din saraii, destinate statu-
bișui.

ODЪ, sf. *oda*. Поемъ лігікъ, ъєктъ shore a fi
къпіть ; поемъюкъ імпъргіцъ in stange ; кантік кон-
сакрат shore лауда Divinitуцій, саў а ніска въ вѣрадї
тагі.

ODOARE, sf. *odor*. Sensagia odoratлатї ; miros.

ODIOS, adj. *odiosus*. Угніюс.

ODIOSITATE, sf. *odiositas*. Чеea че face тгіюс.

ODOMETRУ, sa. Instrument shore a тъстія дръ-
щта че face чіпева.

ODONTАЛІЕ, sf. Dyrere, таладie de dinçї.

ODONTАЛІК, adj. Коге твіреазъ odontaлія.

ODONТEKNIE, / sf. Aria de a консервà dinçї.

ODONTEXNIE, /

ODONTIAЬ, sf. Планъ а къгія декоратіе ліні-
штепе odonta, ція.

ODONTOЛIT, s. Dinte fosil.

ODONTOЛОЦІЕ, sf. Tractat astnra dinçїdor.

ODONTOЛОЦІIST, smf. Каге face трактатуцї ast-
nra dinçїdor.

ODORABІЛITATE, sf. Калітatea attingatї odo-
rant, mirostор.

ODORANT, adj. *odoratus*. (Корп, субстанцъ,
лемп, флоаре adorantъ), каге resuindeще о odoare, о
аромъ, ти miros плаўкут.

ODORAT, s. *odoratus*. Симцил mirostatї.

ODORIFERANT, adj. *odorifer*. (Прострм odorife-
rant), mirostор, каге miroasъ frumos.

OF.

OFFENSTЪ, sf. *offensio*. Instalъ, attingere, attak
да onoare.

OFFENSARE, va. *offendere*. A instalá, a attinge ;
а attakъ onoarea вуївâ. (Se конјтгъ ка Лукаге :
Offensez, offensezi, offouseazъ, offensum ; offensam ;

am offensat ; offensaiß ; offensassem ; etc. offensasnd ; offensal.) Аморта ионгій offensat от іагтъ вічі о-
датъ — Чел че offenseazъ іагтъ маі анеовоie deкыт чед
offensat. — Vorвeле offenseazъ, маі тұл de кыт fante-
де ; tonул маі тұл de кыт vorвeле, ші аегзл маі тұл
de кыт tonул. — Konsidérige synt tot d'atna indemewert
даңъ offenseazъ аморта ионгій.

OFFENSATOR, | smf. *offensor*. Kare offenseazъ.

OFFENSOR, | Vezi : Offensare.

OFFENSIV, adj. Kare attакъ, kare offenseazъ (ар-
ты offensivъ).

OFFENSIVЪ, sf. t. de гтегъ. Attak.

OFFERIRE, va. *offere*. A іоbъцішà, a dá, a dъ-
гі, a ионгінне in dar, in present.

OFFICІЙ, sn. *officium*. Serviçій ; функция ; цері-
віоній религіоне, servісіл divin, santa летургіе, sancta
ofіcій ; datorie de imunitat ; treabъ.

OFFІЧІАЛ, adj. Публікат, dekazrat de кытре ау-
торитате, d'nm. forme.

OFFІЧІОС, adj. *officiosus*. (Персоанъ officioасъ)
аппелекать а сағче servісілгі ; а облігà, a indatori нріп
servісінгі.

OFFІЧИНАЛ, adj. t. de farmacie, de аптекъ. (Ком-
пюсіде, әек officinal.) kare se afzъ tot d'atna ишепарат
(rata).

OFFІЧІНЪ, sf. *officina*, қызылорій, локта, stan-
да, папиета in жағе ақкеразъ artista, meseriaшыл, etc.

OFFRANDЫ, sf. *Donum*. Чече че чіненá offere же
лі Dимесеzeй, saň кінівá ; dar ; nrinos.

OFIT, adj. *ophites*. (Марғынъ оғітъ), de Еүнт,
соарте таре, verde, ammestekать кт віне галбене. § s.
Оғіт antik, noris verde кт тақтаде пытате.

OFTАLІЦІЕ, sf. Duxere de оғіт, si гъ інфлямадіе.

OFTАLІMIE, sf. *ophthalmia*. Maladie de оғіт ; ін-
флямадіа конъюнктивей.

ОФТАЛМОГРАФИЕ, sf. Tractat astăzga okulog, des-
tringia aor.

ОФТАЛМОЛОГІЕ, sf. Tractat astăzga okulatî.

ОЛ.

ОЛЕОЦЕН, s. Північната таєтатî.

ОЛЕОЗАХАР, s. Ammester de apă, de tăciu e-
sențială și de zaxar.

ОЛІВАН, sn. *olibanum*. Închiens (tъмніє) маскта,
чел din tъйн каге күгүе din arbore; гешінъ aromатикъ
in Irdeea; odontalдicъ, ытъ пеңттү дәррәре де кан,
де пент, де матриче (mitrъ), de скрип сънде, etc.

ОЛІГАРХІЕ, sf. oligarchia. Груvern unde autoritatea se ағаъ ін тъйнеле туті тік пүштър de persoane.

ОЛІГАРХІК, adj. De oligarchie.

ОЛІВЪ, sf. *oliva*. (Маслінъ).

ОЛІМП, sn. *olympus*. t. de poesie. Чегъл.

ОЛІМПІАДЪ, sf. *olympias*. Snaçт de patru ană
інтре юкугіле олімпіче.

ОЛІМПІЕНИ, sm. п.л. t. de antî. Челде дөз
sure-зече divinității pînăpîale din олімп.

ОЛІМПІОНІК, adj. Victorios în юкугіле олімпіче.

ОЛІМПІІ, { sf. п.л. *olimpia*. Йокугіл олімпіче че-

ОЛІМПІЧЕ, { lebratesc olimpia la siekare patru ană.

ОЛІВЪ, sm. *oliva*. (Maslіn), ағынделе каге огоды-
че оліве.

ОМ.

OMITTERE, va. *omittere*. А үітâ, а течче чевâ
сұн тъчеге, а нұ бачче, а нұ шынне чеса че тредзіеâ
съ факъ, съ спіліе.

OMNIBVS, sn. Тұсынды півдайкъ ет піедұл foarte
мік, шіл ін каге інтъ маін тұлғате persoane.

OMNIFORM, adj. Karc ia tot felul de forme,

ОМНИИСТИНЦЪ, sf. Alot-пътнцъ.

ОНДУЛАЦІЕ, sf. (Ondulația areă în care агнъкъ чиневà о пеатъ; ондулацийе аегтлї каге продъче стопетка).

ОНДУЛАРЕ, va. А продъче, а ареа о тишкаге de ондуляcie.

ОНОЧЕНТАҮР, sm. Monstrъ fabulos, каге үне de om mi de тъсаг.

ОНОЧЕФАЛ, adj. Къ кап de тълаг.

ОНОМАЦІЕ, sf. Devinagie ne пуре.

ОНОМАСТИК, adj. (Zi onomastici), de пуре.

ОНОМАТОЛОЦІЕ, sf. Шинцъ de пуре нроорії.

ОНОМАТОЛОЦІК, adj. Каге үне de onomatologie.

ОНТОЛОЦІЕ, sf. *ontologia*. Tratat desure ғиңдь ін үеннеге; о parte de metafizică; ғиңда десаре ғиңде.

ОНТОЛОЦІК, adj. De онтоология.

ОНТОЛОЦІСТ, s. Каге se октіпъ de онтоология.

ОО.

ООЛІТ, s. *oolites*. Пеатъ коніктъ de скойче иметрите ка таззъреа sat ка оъле de пеяде.

ОП.

ОПАЧІТАТЕ, sf. *opacitas*. Калітата аяктулї опак,

ОПАК, adj. *opacus*. Каге нr este transnotarent, пгіп каге ит se prevede.

ОПАЛАТ, sm. *opalatoa*. Arbore mare din Гриана, къ лейпциг алв.

ОПАЛ, s. *opalus*. Пеатъ пгедюасъ.

ОИПЕКЪ, sf. Аякаге, fantъ, skriere. § Вікатъ театраль трауки каге se юақы кънташъ.

ОПЕРАТОР, s. *Chirurgus*. Kare face operații de chirurgie; chirurg.

ОПЕРАЦИЕ, sf. *operatio*. Fanta cealaltă che operează; fanta chirurgicală care operează; atâtate.

ОПЕРАРЕ, va. *operari*. A lărgă cu tăpa; a face, a producche ceva. § v. A face o operație, a produce un effect; a lărgă (Se conțuge că **Лăкăре:** Operez, operez, operează, etc.)

ОПИНАРЕ, vn. A'ști sănunne opinia într'o adunare, asupra unei astfel de probleme de liberație, sau de desbaterie. (Se conțuge că **Лăкăре:** Opinez, opiniez, etc.)

ОПИНИАТРУ, adj. s. *Pervicax*. Obstinate, îndrăgăpelică, care ține tare la opinia sa, la voința sa.

ОПИНИАТРЕТАЕ, sf. *Pervicacia*. Îndrăgăpiciune, obstinație; prea tare ținere la opinia sa, la voința sa; stirringă neagăționabilă la un che.

ОПИНИИЕ, sf. *opinio*. Părere, credință probabilă; simtiment; cunoște, judecată.

ОПІЧННЕ, va. *opponere*. A pune în contră; a pune îndrept, vis-a-vis. § v. pers. A fi în contră, a se pune în contră, a se impotrivi; a face opozitie.

ОППОСИЦИЕ, sf. *Impedimentum*. Înnedicare, nedirecție; improprietate.

ОПТИЧІАН, sm. Kare cunoaște optica; kare profesorează; kare face, kare vind instrumente de optică.

ОПТИКОГРАФІЕ, sf. *Traktat astură opticei*.

ОПТИКОМЕТРУ, sm. Instrument sare a măsurării radiațiilor vizuali.

ОПТИКЪ, sf. *optice*. Înțindă kare traktează despre lumini și desenă legeile vizivii, vederii; perspectivă, amiarindă de cunoști; sistem kare esplikă natura și combinația lor.

ОПТИК, adj. *opticus*. Kare se atinge de vedere.

ОПУЛЕНЦЪ, sf. *opulentia*. Avygie mare.

ОПУЛЕНТ, adj. *opulentus*. Foarte avăt.

ORAKKOL, sm. *oraculum*. Rezultatul zelilor la anticii. § Alegerile din cîndile sacre.

ORAЦIE, sf. *oratio*. Diskurs de homur; discurs finitiv, cîntat.

ORAЛ, adj. (Tradigie, legge orala), care se transmite din rîtu în rîtu; care se transmite verba.

ORATOR, sm. *orator*. Care comunică, care propune opere de edicție; care vorbește frunțios astfel încât să ajute.

ORATORIЮ, sa. *sacellum*. Rîgitorii, locul destinat sunetelor rîtu.

ORKESTRЪ, sf. *orchestra*. Locul muzicalilor, adunarea lor.

ORDINAR, adj. *Consuetus*. De rînd, de toate zilele, (obișnuit); care se întâmplă adesea.

ORDINAL, adj. Care determinează ordinul.

ORDONANЦІЇ, sf. *Praescriptum*. Disposiție; ordin.

ORDONATOR, sm. *ordinator*. Care ordonează, care dă ordin. (Pogonator.)

ORDONARE, va. și n. *ordinare*. A da ordin, a comanda, a (pogonchi). (Se conține și **Adunare** Ordon, ordonă, ordoană, etc.)

ORDIN, } sn. *ordo*. Rândurile. § (Pogonie).

ORDINE, }

ORGANITATE, sf. Starea copilității fizice pîrgindă.

ORGAN, adj. s. *orphanus*. Copil care nu are pe tată-său și pe moikă-să.

ORGAN, sn. *organum*. Parte din corp care servește pentru simțirea și, pentru funcțiile animalelor. (sir.) Persoană de care cineva se servește sau a cărei activitate este orășă organ al verității. ☺ O îninimă dreantă este primul organ al verității.

ORGANISАЦIE, sf. Feță cu care se organiză o organizație. (sir.) Konstituția unui Stat.

ORGANISARE, va. *Fingere*. A da pîrgidă totuși.

кога dispozīția нечесагъ пентру тупециile да каге este destinat ; а гъндти, а интакти, а гегти.

ORGANISM, sn. Калитета атагати organizat ; чеся че цине de organisatie ; dispozīție, ашезаре de organe.

ORGOLIAȚ, sn. *Superbia*. Мъандрие.

ORGOLIOS, adj. *Superbus*. Мъандриг.

ORIKTOPHNOSE, sf. Кипоющіцъ de fosiae (ορυκτος, fosilъ, γνωσεις, επικοπіцъ.)

ORIKTOPRAF, sm. Каге dessarie fosilele.

ORIKTOPRAFIE, sf. Descriпіe de fosile.

ORIKTOLOGIЕ, sf. Traktat de fosile.

ORIKTOLOGIST, sm. Каге звіrie astupra oriktolоgiї.

ORIENT, sn. *oriens*. Пънта чегати de unde resarc соаѓае ; Resvrlt.

ORIENTАL, adj. *orientalis*. Дела orient , de orient.

ORIENTARE, va. А ашеза ти кадран in rapport cu челле патр пъгдї алле атмї ; t. de mar. вп. (a se orienta), а гектопоаџе orienta ти челле-а-алте пънтири kardinalе ; (бг.) а se птуне ne drim бтн, а se десгътъчи, а щи тиде se афль.

ORIFІЧІЯ, sn. *orifidum*. (Уганъ) ; газъ strim-ть a тутъ vas, etc.

ORIJINAL, adj. *oriundus*. Нѣскrit intr'o цеагъ оаге каге, пъмінтеан, original din екстare цеагъ.

ORIJINALА, adj. *Prinigenitus*. Каге n'are пісі ти model ; каге este modelta тией копий. § Siogn in feda sън, читат.

ORIJINALITATE, sf. Karakterul siindei originalaе.

ORIJINE, | sf. *origo*. Пгіпчіп, інченіт, ката

ORIJINE, | тутъ атвт ; спіца тией саміллій ; етимологія тией vorbe.

ORNATOR, sm. Каге ornearъ, каге декореагъ, (имподовеще ; имподобитор).

ORNAMENT, sn. *ornamentum*. (Подоавъ).

ORNARE, va. *ornare*. А (имподоби).

ORNITOGRAF, sm. Натуралист каге се окутиъ ит
deskringia пассерилог.

ORNITOGRAFIE, sf. Istorie deskrintivъ de пассерї.

ORNITOЛITЪ, sf. *ornitholites*. Парте fossila свѣт
импетритъ de пассерї.

ORNITOЛОЦИЕ, sf. Istorie патрагаъ de пассерї.

ORNITOЛОЦИК, adj. De ornitoloцie.

ORNITOЛОЦИСТ, sm. Каге ст҃диеазъ пассериле;
каге скрие аструа пассерилог.

ORNITOMANЦИЕ, sf. Devinagie дѣпъ sbогъ пас-
серилог.

ОРОГРАФИЕ, sf. Represenatagia тибцилог.

ОРОЛОЦИР, sf. Tractat, deskringie de тибци.

ORTOGRAFIE, sf. *orthographia*. Arta de a serie
vorбнеле когрект.

ORTOGRAFIK, adj. De ortorrasie.

ORTOGRAFIST, sm. Autor каге trakteazъ desure
ortorrasie.

ORTOPEDIE, sf. t. de medi. Arta de a preveni
саѣ de a кориге disformitъциile когнатї копіилог,
стимбълтгелде колоанел vertebrale.

ORTOPEDIK, adj. De ortopedie.

ORTOPEDIST, sm. Medik каге скрие аструа, каге
кориге стимбълтгелде колоанел vertebrale.

OS.

ОСЧІЛАЦІЕ, sf. *oscillatio*. Мішкаге alternativъ,
дегъватл, вакланџагеа пеңдзлei, etc.

ОСЧІЛАРЕ, vn. *oscilare*. А se miшкa alternativ
intr'o parte шi intr'аль; se zive de o пеңдзлъ de oro-
лоций.

OSEMINTE, sn. *ossa*. Оase, скелет, оasede т-
пнї геносат.

OSSIANIK, adj. (Sti^a, въстарате ossianist.), de Ossian, bard skot.

OSSIANISARE, vn. А imită stiata ată Ossian.

OSSIANISM, sm. Formă poetickă гравъ, grandiosa-
сь, тъгеасть, de склада ată Ossian.

OSIFIKASIE, sf. Schimbare de membrane mi de
тъгчици в os.

OSIFIKARE, va. А schimbă în os.

OSIVOK, adj. Karé attakъ, roade остра.

OSTENTATIE, sf. ostentatio. Înșăjuirea азекатъ
ми пектуиціоаъ а ти че ку каге чиневá se тъп-
деше.

OSTEOЦЕНІЕ, } sf. Tractat азупра формацией оа-
OSTEOЦЕНЕСІЕ, } селор.

OSTEOГОНОІЕ, sf. Formaцia oaseelor.

OSTEOГРАF, sm. Karé deskrivie oasede.

OSTEOГРАFIE, sf. Tractat азупра оaseelor.

OSTEOЛIT, sm. Os imnetrit.

OSTEOЛОЧІЕ, sf. Tractatul, въввоподіца оase-
лов отклатъ ші алде анималелор.

OSTEOTOMIE, sf. Tractat despre disekcia oaseelor.

OSTREAIN, sm. Полов oriental къtre Енглітера ;
доктори чеъділор азесатіче.

OSTROГОТ, sm. Got oriental. (fir.) От каге от
пуппоайде, каге баљъ da:tinele, вънеде күйище.

OT.

ОТАЦІИ,

ОТАЦІЙ, } sm. Obses. Persoană însemnată лъ-
ОТАГ, } сать да ти гаје, спре assigurarea упът-
tractat (зълоагъ).

ОТАДІЕ, sf. Dirrere de тракие.

ОТАДІІК, adj. s. (Leak, medicament) in kontra
отадиєй.

ОТИК, adj. (Leak, remed отик) вън ненару инъги-
реа въздути.

ОТОГРАФ, sm. Карте дескрай пътните чеки и алеи азгатий.

ОТОГРАФИЕ, sf. Descrierea чеки.

ОТОЛОЦИЕ, sf. Traktat asturii чеки.

ОТОТОМИЕ, sf. Diseasea чеки.

OV.

ОВАЛ, adj. s. Ка овал; rotund-алтар.

ОВАР, s. Partea unde se formează овe.

ОВИПАР, adj. s. *oviparous*. (Двишал овипар), баре se нроди че дин ов, при ов.

ОВОВИВИПАР, adj. s. Se zice despre овипарелю въде къгога овъ се snarr in пъртечеде семелей.

ПД.

ПАЧИФИКАТОР, sm. *pacificator*. Імпъктор; каре импакъ четеле.

ПАЧИФИКАЦИЕ, sf. *pacificatio*. Fanta de a импакъ, de a пачификá.

ПАЧИФИКАРЕ, va. *Pacare*. А импъкъ.

ПАЧИФИК, adj. *Pacificus*. Къгтия и плаче пачеа.

ПАКТ, s. *pactio*. Абкорд, конвенциe, invoiceадъ, легитимъ.

ПАДЕР, s. *padera*. Ун sed de mearne.

ПАГАНИЗМ, sm. *Gentilitas*. Religie пътъвъ; идолatrie.

ПАЦИНЪ, { sf. *pagina*. Гада чеи foи de карте, ко-
ПАЦИНЕ, { приста ей.

ПАЦИЯ, sm. Servitor, jutе nobbia in servitul domesticus да ун иргиц.

HAIR, sm. Membrъ ne viaцъ за камтерей пайри-

дог іо Франчіа, іо Енглітера, кт ereditate іn favoarea ſi-
jitat̄i челат̄i mai mare, din үneuracie іn generacie,
іn үeara din тrmъ.

ПАIREASЬ, sf. Femeea пайетат̄.

PAIRIE, sf. Dirnitate de pair.

ПАЛАДИН, sm. Domn, Senior brav шi галант.

ПАЛАНКИН, sn. Уп ſea de jecу portativ іn India.

ПАЛАТИН, sm. *palatinus*. Titat̄ de dirnitate, de
demnitate.

ПАЛАТИНАТ, sn. *palatinus*. Demnitate, пъмни-
ца, провинция чюді палатин.

ПАЛЛІД, adj. *pallidus*. Гаѣбен, сеarbъд.

ПАЛЕФКЕНІЕР, sm. *agaso*. Valet каге іогти-
ще de каѣ.

ПАЛЕОГРАФ, sm. Каге se оектопъ кт палео-
графія.

ПАЛЕОГРАФІЕ, sf. Іллюцъ de скрінтире архіче.

ПАЛЕОЛОГ, adj. m. Каге vorbeшe драъ таніе-
ра архіче.

ПАЛЕОНТОЛОЦІЕ, sf. Descripcia ſiödeлог каге
те аѣ fost odaъ не пъмнит, аїшале шi үеуетаде fo-
сіле.

ПАЛЕТЬ, sf. *Patella*. Плаакъ de лепи не каге
пікториа іші пренагъ кологіде кънд үтгътъдеде.

ПАЛІАТИВ, adj. s. Каге лектецде provisorії, пр-
маті пентр кыл va timpi.

ПАЛІСАДЪ, sf. *Pali*. Палан.

ПАЛЛАДІЙ, sn. *Statua Palladii*.

ПАЛЛАС, sf. О планетъ de күгънд deskonoperitъ.

ПАЛМІFER, sm. *palmifer*. Arbitre каге продукче
кутмале ; күтмале.

ПАЛМІПЕД, s. *palnipes*. Passere кт пічюагеде
дате ка алле гїштей.

ПАЛМОСКОПІЕ, sf. Devinacie ne палпітациїде
вогтулат̄, саѣ не палть.

ПАЛОАРЕ, sf. *Pallor*. Гълвепеаъ, сербезеаъ.

ПАЛОМВИН, s. Магмугъ азън de ланте.

ПАЛПИТАЦИЕ, sf. Вътаяа, тишкага пегегудатъ мі денотривітъ а іннімей.

ПАЛПИТАРЕ, va. *palpitare*. А се тишкá вът о тишкага денотривітъ мі іхте. Se zice desnre іннімъ.

ПАНARMONIE, adj. Instrument de віот варе іміть пе тай тиате d'одатъ.

ПАНДЕМОНИУ, sn. *pandemonium*. Зэла копсід-дітлі demonіor.

ПАНДИКУЛАРЕ, sn. п.к. Зіллеле ін ваге се фъчай сакгімчигү түтүлөг зеілор.

ПАНЕУІРИК, adj. s. *panegyricus*. Поемъ, дискус, vorbe sunte лауда етінá.

ПАНЕУІРИСМ, sn. *laudatio*. Лаудъ песте тъстъ.

ПАНЕУІРИСТ, sm. *laudator*. Каге саче панеуіриче.

ПАНЕЛЛЕНІОН, sn. Adunare ченегадъ de деңгягі de ай попогутай, камшегъ елдектін в Ігечіа liberать.

ПАНИК, adj. (Терроаре паникъ), snайтъ субітъ, гравнікъ ші фъръ темеї.

ПАНДЕКСІК, | sn. Dicționar күпінгънд тоате вор-
ПАНДЕСІК, | веле. ші тоате локтүйле копсакрате інтр'о лімбъ sunre a інсемді тоате бінделе, а еспрі-
мі тоате идеіле, ші тоате симтиментеле.

ПАНОПТИК, adj. s. Bastiment konstitut in astfel de кіп ін кът, dintr'ю пунт аз edificіtлті, окітіа імбъ-
гішеазъ тоате пыргіде интеріоаре.

ПАНОРАМА, sf. Таблоў ціліндрик, ін чеңтігід күрсія se пүне спектаторға, ші каге інъцишеазъ ти орізонт інтр'я цыр імпредіт.

ПАНСОФІЕ, sf. Інтеллекчіле тпiversalъ.

ПАНСТЕРЕОКАМА, sf. Reprezentatie intreаръ, ін реаліef.

ПАНТЕИСМ, sn. Sistema alături de Sninosa, căregecunpoaște de Dumnezeu tot ce este, universul.

ПАНТЕИСТ, s. și adj. Partizan al pantheismului.

ПАНТЕОЛОГИЕ, sf. Toată zeiul pantheismul.

ПАНТЕОН, sn. *pantheon*. Templul consacrat tuturor zeilor, și bisericii mari.

ПАНТОГРАФ, sn. Instrument care să stampe.

ПАНТОМЕТР, sn. Instrument de geometrie care să măsură înălțimile, și înălțimile.

ПАНТОМИМ, sm. *pantomimus*. Actor care se exprimă prin mișcări vestigii.

ПАНТОМИМЪ, sf. Artă de a se exprima prin vestigii; expresia mișcării a fizicei și a vestigialor care sănsează locul vorbei.

ПАНТОФИЯ, adj. s. Care învețe tot.

ПАНУРГ, s. Care face tot, care este îndemnat să fie or ce.

ПАПАЛ, adj. *Pontificius*. Al papelor.

ПАПАЛITATE, sf. Demnitatea papelor.

ПАРАБОЛĂ, sf. *parabola*. Allegorie în Evanghelie, căregecunroare să aducă magie.

ПАРАЧЕНТРИК, adj. (Kiribă paracentrică), pe care trăind să corn să apropoie să se deplângă de centrul în timbrul tot dăună erale.

ПАРАКRONISM, sn. Eroare, greșală de dată, înănuind o epocă.

ПАРАДЪ, sf. *Apparatus*. Înțelegere săreausă; să măndrie.

ПАРАДИС, sn. *Cælum*. (Rai).

ПАРАДОКСАЛ, adj. Care sănsează paradox.

ПАРАДОКС, sn. *paradoxum*. Pronostigie în contră opiniei sănsează; pronostigie extraordinară, dar adevarată.

ПАРАДОКСИЗМ, sn. Figură de retorică care să intră a adună în același sujet atribuțiile soarte contrarii.

ПАРАДОКСОЛОГІЕ, sf. Manie, abys de paradoxă.

ПАРАДОКСОЛОГ, sm. Care плюнне paradoxură.

ПАРАФОН, adj. t. de muzică. Care formează parafonie.

ПАРАФОНІЕ, sf. Konsonanță care rezultă din sunete diferențiate.

ПАРАФРАСТЪ, | s. *paraphrasis*. Есплікація інтерпретації.

ПАРАФРАСТЬ, | съ а този тест, съ а традукцией literale.

ПАРАФРАСТ, sm. Internet ; autor de parafrase.

ПАРАГРАФ, sm. *paragraphus*. Perioadă dintr-un discurs : semnul care îl arată (§).

ПАРАЛІПІСТЬ, | s. Fizică de retoriciă care ajută

ПАРАЛІПІСТЬ, | atare aminte astură cu un obiect neînțiat în apariție.

ПАРАЛАКСЪ, | s. *parallaxis*. Arh. чрезек купрins

ПАРАЛАКСЪ, | între adeveratul și doctul părtit ad toti astrii.

ПАРАЛЛЕЛЬ, sf. Linie paralelă ; de o poziție depărtată de o altă în toată intinderea ei.

ПАРАЛЛЕЛІПІПЕД, sm. *parallelepipedum*. Solid terminat de zease paralelograme egale cîte două doar.

ПАРАЛЛЕЛІЗМ, sm. *parallelismus*. Starea a două linii sau planuri paralele.

ПАРАЛЛЕЛОГРАМ, sm. *parallelogramus*. Figură plană, cu laturile opuse paralele.

ПАРАЛЛЕЛОГРАФ, sm. Instrument sănătate a trăgătorii liniei paralele.

ПАРАЛОГІЗМ, sm. *paralogismus*. Raționament greșit din incorectă.

ПАРАЛІСАР, va. A face paralitic, (sir.) de vîcă tu effekt, sărbătoare, a face învăță. (Se vorbește ca *Лікарі* : Paralisez, etc.)

ПАРАЛІСІЕ, sf. *paraliys*. Linzi, împotriva măre de simțiment, de mișcare, de suflare.

ПАРАЛІТИК, adj. s. *paralyticus*. Каге este atins de паралісіє.

ПАРАПЕТ, sn. *Corica*. Іоълацътъгъ, гъдигътъгъ д'аступа antemurale таёй четьці; zid de razim ne то под, не о terracъ, не то вай, etc. гъзимътоare.

ПАРАСИТ, sm. Каге іші сафте meseria de a търка tot d'aina la masa altia, ліпгъй.

ПАРАТОНЕР, { sn. Уъгъде de fer asktçitъ каге,
ПАРАТЧННЕТ, { стїтгъбд електрічitatea din пургі, аппъгъ de търнет.

ПАРЕНТЕСЪ, { s. *parenthesis*. Vorbe, фразъ for-
ПАРЕНТЕСЫ, { тънд in інделлес differit in миз-
актуа алтеи фразе; semnele каге in desnart ().

ПАРИЕТАЛЪ, sf. *helxine*. Плантъ каге вгешде не въгей.

ПАРИЕТАЛ, adj. t. de botan. А init de in frst.
§ adj. m. пд. (oasele parietale), каге formeazъ паг-
теа stperioară шi laterala a кранчлăт.

ПАРАЛЕМЕНТ, sn. *Curia*. Adunare de чеи таї
марї аї Statutatъ sure a jyderă o кагъ konsiderabbilъ;
адунare de deputatë in Енглтера; аль datъ, in Fran-
циа, күргеа stveranъ de jystigie.

ПАРАЛЕМЕНТАР, adj. De пагlement.

ПАРМЕСАН, s. Въгъръ de Parma.

ПАРОДИЯ, sf. *parodia*. Imitagie ridikula de o
seriere de literatură serioasă; skriere in versuri ſъктъ
dtupъ o alta sure aї skribbâ інделлеста.

ПАРОДИАРЕ, va. А сафче о пародии; a інъді-
шá, a imiá ne чиневá, o scriere într'un cip ridikula.

ПАРОДИК, adj. De пародии.

ПАРОДИСТ, sm. Автор de пародиї.

ПАРОКСИЗМ, sn. *paroxismus*. Авчес, тимпта чед
пегіектос вд таёй маладиї.

ПАРЧЕ, sf. *Parca*. пд. Zeige infervaile каге, дт-
пъ кредитца челлог чеки, торчеаў, депъваў, шi түлеаў
firia vieidej оштатъ; (fig.) moartea.

ПАРКЕТ, sn. (Диштшеда).

ПАРИЧИД, s. *parricida*. Каге а тчіс пе татъсъў саў пе маіевъ-са.

ПАРТЕНИАН, adj. (Копія партеніан), копченік ші пъскыт іо лінса үзгебалтай, да Алачедемоніа. § s. п.л. Копії пъскыц дін чеј Зоо Snariiaці trimiші іп Алачедемоніа sore а үнеа докта үзгебалдог че се а-флай да арматъ.

ПАРТЕНОН, s. Темпіата Минервей да Атена.

ПАРТИТ, sn. *Factio*. Гағцирне, үніре де маіштлапі іп контра автора вармі ай ти interes kontrarii іп Stat. § Resolutiøe, determinaøie, хотьїре. § Parte.

ПАРЦІАЛІТАТЕ, sf. *Partium studia*. Пърчинире.

ПАРЦІАЛ, adj. Каге сафе парте dintr'ын tol.

ПАРТИЧИНАЦІЕ, sf. *Communicatio*. Комунікаціе, ڈлаге de парте, імпъртъшіре.

ПАРТИЧІПІЯ^С, s. *participium*. Mod, модифікаціе de verb каге үніре de adjektiv mi devine adjektiv.

ПАРТИЧІПАРЕ, vn. *participare*. А атъ парте; а үнеа de патра үніті аттеру. (Se қојутгъ ка S въ-паге: Particiп, particiп, particiп; etc.)

ПАРТИКУЛАР, s. adj. *Privatus*. Приват, sinistre, de sine, adj. іп парте, іп deosebї; estraordinar; чіт-дат, original.

ПАРТИКУЛАРІТАТЕ, sf. *Rei adjunctum*. Чіккостандыкъ, імпрегінтаре партікулатъ.

ПАРТИКУЛЬ, sf. *particula*. Пъгіцікъ.

ПАРТИСАН, s. *Fautor*. Ачелда каге este de парте, de париita етінә.

ПАРҮРЬ, sf. *Ornatus*. Копчітгъ, (гътеаль).

ПАСАЦІЯ^С, sn. *Transitus*. Треччеге; дрим, аотта пе туде тече чіненә; (тәічиоагъ); fragment, пътицікъ, dintr'o skrieger.

ПАСІВІЛІГАТЕ, sf. Калітатеа челдіг че este па-
сібіл, чеддіг каге тоатс өңдә сімушіндей.

ПАСИВІЯ, adj. Карт поате *sufferi*, поате комплименті, карт поате чека симпатію.

ПАСІОНАРЕ, va. (a se) ner. А se interesă *шут*.

ПАСІЧНЕ, sf. *Cruciatus*. Схіфтерингъ, патічъ.

ПАСІВ, adj. s. *passivus*. Карт ну єсті актив; чеєа че чиневà єсті debtor, are a dà; t. de gram. карт артъ о лукаге, о акціе астура туті обjet.

ПАСТОРАЛ, adj. *pastoralis*. De pastorî. § sf.—ъ. Взяте де театръ саъ де верстгї, алле въгіа persoane sunt pastorî.

ПАТЕРН, adj. *paternus*. De пърните.

ПАТЕРНІТАТ, sf. *paternitas*. Титлъ, stare, налітате де пърните.

ПАТЕТИК, adj. s. Карт імпрінбъ патімелде, атінгътор, trist, інтрінгътор.

ПАТОЦЕНЕСІЕ, sf. Origіна, інченгъл таладійлор.

ПАТОЛОГІЕ, sf. Трактат астура патреї, картседор, симтомелор таладійлор.

ПАТОЛОГІК, adj. Ве патологіе.

ПАЦІЕНЦЪ, sf. *patientia*. (Ръбдare).

ПАЦІЕНТ, smf. t. de juriștrud. Кондамнатъ за тоарте; ачелла карт *suffere*, карт пътешедже; t. de хірг. ачелла карт *suffere* о операгіе. adj. Карт аре пациенцъ, карт ащеантъ ку ръбдare.

ПАТРІЧІЯ, sm. *patricius*. Титлъ де о демінітате din имперія roman, sunt Konstantiu, etc.; ачелла карт авеа ачест титлъ.

ПАТРІЧІАТ, sp. *patriciatus*. Deminitate de natričiј; ordin de nobbisл natriчieni.

ПАТРІЧІАН, adj. s. *patricius*. Nobbisл, ewit din примиї senatori за Roma; (fir.) nobbisл саъ привілєгіят din or карт цеагъ.

ПАТРИМОНІУ, s. *patrimonium*. Авере деда татъ саъ деда шимъ.

ПАТРИМОНІАЛ, adj. *paternus*. Patern, (авере patrimoniadъ), venit de тощенире.

ПАТРОН, smf. *patronus*. (Стъпън) ; протектор ; санта, санта ад върху няме са да етівà да бантем ; **БАНТА УПІТ** ашезъмът.

ПАТРОНАЦІЙ, sn. *patronatus*. Протекціе.

ПАТРОНАТ,

ПАТРОНАЛ, adj. *patronalis*. А патронатъ.

ПАТРУЛІЕ, sf. *excubiae*. Мілітарі карії се пе-
зъмъвъ поантеа при честате ненръ assіrіtarea птѣлкъ.

ПАВЕА, { sf. *pavimentum*. (Калдърим), пе-
ПАВІМЕНТ, } tra къ каре се саче (калдъримъ).

ПАУІДІОН, sn. *tentoriun*. Уп сел de юфт пъ-
трат, къ въгъ. § Standard, stear.

ПЕ.

ПЕКТОРАЛ, adj. Вън центръ пент ; чеес че се
поагътъ не пент.

ПЕКҮНІЕ, sf. *pecunia*. Монетъ ; бани.

ПЕКҮНІАР, adj. *pecuniarius*. Каре ст. in моне-
ть, in бани, in interes

ПЕДАГОЦІЕ, sf. *Instiкуcіe*, edukacіe ; arta de a
сачче edukacіa, кеңдерека копій.

ПЕДАГОЦІК, adj. De педагогіе, de edukacіe.

ПЕДАГОІ, sn. *pedagogus*. Каре інвадъ копій.

ПЕДАЛЬ, sf. Целувъ de orraue ; maxinaria fortio-
nianылкъ каре се тинкъ къ пічюгъ.

ПЕДАНТ, adj. Каре цине de pedator, каре сеамъ-
нь а педатор ; каре este аффектат, варе нреа se аратъ а
si invadat ; лімбът.

ПЕДАНТЕРИЕ, sf. Aer pedant ; maniere, eruditie
педантъ. Vezi : Pedant.

ПЕДАНТЕСК, adj. Каре сеамъпъ а педант.

ПЕДАНТИЗМ, sn. Pedanterie ; aerъ, manierele
карактеру педантъ атъ.

НЕДЕСТРА, adj. *pedestris*. Неjos, каре вълъ-
тогеиде неjos ; in пічювare (statre nedestrъ).

ПЕДИМАН, adj. s. Mamifer carnivor care are deșteptă și mare deoarece nicioarele de dinainte deșteptă de către alii deșteptă; și care nicioare este servesc de tăinii.

ПЕДИКУЛЪ, sf. *pediculus*. Coada care găinează fructele.

ПЕГАС, sm. *pegasus*. Călăruit, fabulos; constelația sentințională; nașătă a lui Apollon, alții zeulog. (în) Se zice despre un poet, verva sa.

ПЕЛАГОСКОП, su. Instrument de observare a vederii în fundul acvatic. (*πέλαγος*, marea, *σκοπέω*, privesc).

ПЕЛАСГИ, sm. pl. Grecii antici.

ПЕЛЕКИН, s. *peregrinus*. (Ходуц). § Care se deosebește de vizită locuirii antice, care merge în pelerinaj.

ПЕЛЕРИНАЦИЯ, sf. *peregrinatio*. Călătorie sănătoasă de devotie la locurile sancte, sau la altă locuri credințe; a călătorie locuirii.

ПЕЛОТОН, su. *Glomus*. Sunt întâlnite de batalioane.

ПЕНАД, adj. Care sună după o pedeansă; care se atinge de pedeante legale (codică, legea penală); de pedeansi.

ПЕНАЦИУ, sm. pl. și adj. Zeii domestici, de casă, ai casei, t. antic.

ПЕНДОЛЪ, sf. *horologium*. Orologiu (chronometru) de masă, cu ambarca; ambarca orologiu.

ПЕНИНСЛА, sf. *peninsula*. Limbă de pământ înconjurată în mare ca Spania și Italia.

ПЕНИНСЛАР, adj. Locuitor dintr-o peninsulă.

ПЕНИТЕНЦЪ, sf. *paenitentia*. (Cătuș), părere de către penitent o față rea; pedeansă.

ПЕНИТЕНТ, adj. *paenitens*. Care se crede de urmă o față rea.

ПЕННДЛЪ, sf. *peniculus*. Față de păr și negă-

тъ къ ваге se servește și gravă și re a'șă intinde къ-
догде сире а зигги.

ПЕНСИЕ, sf. *pensio*. Рекомпенса, респлатъ отъ-
аъ поетъ пискаи сервіції.

ПЕНСІОНАТ, sn. Касъ, ашезъмінт де edukacie.

ПЕНСІОНАР, adj. s. Елев дінтр'ю pensionat.

ПЕНТАДЕКАГОН, adj. Kare are 15 түгілік ші
15 латтыг.

ПЕНТАЕДРЫ, s. Solid къ чіңчі седе.

ПЕНТАГОН, a j. s. *pentagonus*. Фигуръ къ чіңчі
түгілік ші чіңчі латтыг.

ПЕНТАМЕТРЫ, adj. s. *pentameter*. Vers de чің-
чі пісіօаге.

ПЕНТАПАСТ, sn. Maxіnъ къ чіңчі sktіonеje de
тъдіктат ггеттүгі.

ПЕНУАТИМЪ, sf. *penultima*. Kare үречеде im-
mediat не чел дін тәмъ.

ПЕНУРІЕ, sf. *penuria*. Foarte mare съгъчіе.

ПЕРЧЕПТОР, sm. Інсъгінат къ приимка имоси-
ділор. (de la *percipere*, a пріімі).

ПЕРЧЕПТИВІЛ, adj. Kare ноате si прііміт, аял
(имосіділ пегчептивіл).

ПЕРЧЕПЦІЕ, sf. *perception*. Fanta de a пріченде,
де а къюноаша оғын мінте ші оғын симдігі ; idee про-
дісь оғын vederea толі objet ; simtiment, інініріре а-
стура стылалтаты, астура симдігілор. § Приимре үіри-
тондашъ да күрте. § Officіял, фінанс пегчептоғаты.

ПЕРЕГРІНАЦІЕ, sf. *peregrinatio*. Кълльторие
ін үере депъртате.

ПЕРЕГРІНАРЕ, vn. А кълльторі ін үере депър-
тате ; ін лоялтиде санте.

ПЕРЕГРІНІТАТЕ, sf. *peregrinitas*. Starea чед-
аты че este străin într'o үеагъ.

ПЕРЕГРІНОМОН, adj. Kare are mania de a tot
пълльторі.

ПЕРЕГРИНОМАНИЕ, sf. *Manie de a tot călători.*

ПЕРФЕКТИВАЛТАТЕ, sf. *Kalitatea atențuată perfecție.* *La care omeni este nimic de dorit.*

ПЕРФЕКТИВА, adj. *Kare se poate perfecționă.*

ПЕРФЕКЦИЕ, { sf. *perfectio.* *Kalitatea atențuată perfecție,* { *la își perfekt (desevirșit) în seara său.*

ПЕРФЕКЦИОНARE, va. *perficere.* *A face mai desăvârșit, mai perfekt; a corrige defektele.*

ПЕРФИД, adj. s. *perfidus.* *Amăgiitor, iopăliitor, trădător, care își călătorește jignirea.*

ПЕРФИДИЕ, sf. *perfidia.* *Amăgiire, iopăliare, jignire, călătare de jignire.*

ПЕРИКОЛ, sm. *periculum.* (*Primejdje*).

ПЕРИКЛАОС, adj. *periculosus.* (*Primejdios*).

ПЕРИЦЕУ, sn. *perigacum.* *Приятъл чеф, чеф ап-прониат de пътните дни чигура твои планете.*

ПЕРИЕЛИЕ, sf. { *Приятъл чеф чеф ап-прониат de*
ПЕРИЕЛИУ, sn. { *soare din чигура твои планете.*

ПЕРИОД, sn. *periodus.* *Он спаçiй, че кога, о ши-стъгъ de timp; геновуция, пагшта твои следи; фрасъ комикуз de чеф штате пътнци.*

ПЕРИОДИК, adj. *periodicus.* *Kare има are perioade salale; кare appare, кare s'arată de кънд in кънд, са в timni determinați.*

ПЕРИОДИЧИТАТЕ, sf. *Kalitatea atențuată каде este periodik.*

ПЕРИФЕРИЕ, sf. *Circumductio.* t. de *цеом.* Чиг-коносерю, кои чигула твои сирре, synapsa га чигу соайд.

ПЕРИФРАСТЪ, sf. *Circuitio.* Чигконосуцие; ин-туција din vorbe sure a ut se esnrimă d'a dreapta.

ПЕРИПНЕУМОНИЕ, sf. *peripneumonia.* Infecție de пътнъл.

ПЕРИСТАЛТИКЪ, adj. (Мишкаге перисталтикъ),

пironicitate a intestinilor, ca a vermeat̄ care se тъга-
же.

HERISTIA, s. *peristylum*. Srīt de колоane form-
ând o галерie; галерie аconerit̄, sisgint̄ de ко-
лоane.

HERAКЪ, sf. *perla*. Мъгъртар.

HERAЧИД, adj. *perlucidus*. Foarte strălucitor.

HERMANЕНЦЪ, sf. *permensio*. Traj̄, държъ кон-
stantъ, статориъ а тији лукту.

HERMANENT, adj. *Stabilit̄*. Stabia, статориъ, дъ-
рabbia, care утврежда си формъ инчетаре.

HERMITTERE, va. *permittere*. А dā voie de a fac-
че "евă.

HERMISSIE, { sf. Voie, Libertate de a facче чевă-
HERMISISNE, }

HERNІЧIOS, adj. *perniciosus*. Къш; (чътъмътор);
стрілътор.

HERHENDИКУЛАР, adj. s. *Cathetus*. Линие па-
ре изънд не о азъ, face тирий дrent къ діnsu.

HERHENDИКУЛАРИТАТЕ, sf. Starca atкетат̄
herhendikuлар.

HERNETСС, adj. *perpetuus*. Не'пволат, care trъ-
иже, държалъ tot d'аина.

HERNETСАРЕ, va *perpetuare*. А facче пепне-
тъ, а faccie съ тиаски, съ дурезе tot d'аина, бъгъ, ин-
четаре (Se конјусъ ка А тиага ве: пепнелъз, пепн-
треzi, etc.)

HERNETСИТАТЕ, sf. *perpetuitas*. Traj̄, държъ-
ствъ инчетаре.

HERНИАСИТАТЕ, sf. *Anxietas*. Ansietate; ти-
бутаре, инкукътъ de snirrit, de minte foarte mare mi-
стърътъоре; starca in care se ab'ю чиневâ иждъ
че партиту съ я.

HERSEKСТАРЕ, va. *persequi*. А (пирони).

HERSENСТОР, s. *Venator*. (Ирионитор).

ПЕРЕСЕКУЩЕ, sf. *Penatio*. (Пронире).

ПЕРЕСЕВРАНІЕ, sf. *perseverantia*. Стъртівдъ
е тълбдare.

ПЕРЕСЕВРАРЕ, vn. *perseverare*. А стърті ет аг-
доаре.

ПЕРСОНАЦІЯ, s. *homo*. Персоанъ, ош; пег-
соанъ шаре.

ПЕРСОНАЛІСАРЕ, va. А зіче, а пумі personala-
літці, а пумі не чиневá інтр'о аллегоріе, а асплікі о
категоріе втічнá.

ПЕРСОНАЛІТАТЕ, sf. Калітате, характер пер-
соан ; чеа че констітутеazъ ти individ ; verbire імпрі-
нтьоаре ; інтріоась ші персоанъ.

ПЕРСОНАЛ, adj. *proprius*. Пронпій, партікулар
да сіе ваге персоанъ.

ПЕРСОНИФІКАРЕ, va. А attribui да ти че пеп-
сіздеует фігуря, симтиментеле, ворбеле чпей персоане ;
а сачче dintr'o fiindъ abstrась, ідеаль о персоанъ, о
divinitate аллегорікъ.

ПЕРСОНИФІКАЦІЕ, sf. Fanta de a personіскá, еф-
ектуа еї.

ПЕРСПЕКТИВ, adj. s. (План перспектив), каде ін-
сьдішеазъ ти објет ін перспективъ.

ПЕРСПЕКТИВЪ, sf. Arta de a інфіцишá објетеоле
ін сітнадія дор перспективъ, дунъ differенцеле де пътътъ-
рі динtre елле. (fig.) Viitoria втічнá.

ПЕРСПІКАЧІТАТЕ, sf. *perspicacitas*. Пытунде-
ре грабовікъ де мінте ін аткітій діффічіле де індеалес.

ПЕРУЛЬ, sf. *perula*. (Вузынаг), леашкъ.

ПЕРВЕРС, adj. s. *perversus*. Foarte іогътъдит.

ПЕРВЕРСІЕ, {sf. *perversio*. Скимбаре din bi-
ПЕРВЕРСІЯНЕ, } не ін гъў.

ПЕРВЕРСИТАТЕ, sf. *perversitas*. Въхтате, денра-
уажие.

ПЕТИЦІЕ, sf. *petitio*. (Jaлвъ.)

ПЕТИЦИОНАР, s. *petitor*. Карт дъ о петиціе, о (жалоба).

ПЕТРИФІКАЦІЕ, sf. *Impertrire*; дугута *impertrit*.

III.

ПІАНІСТ, smf. *Klavirist*.

ПІАНО, s. *Klavir*.

ПІКАДОР, s. *picadores*. Кавалер *spario* карт атаку таугут ву піка, ву лапчев, дінь тауреадорій, ші *inaintea matadorut*.

ПІКНОСІЯ, sn. *Templet* ву колоапеле foarte апноніате. (*πυγνος*, strins; *επιλος*, колоапль.)

ПІДЕСТАЛ, sn. *stylobata*. Пеатра, скатула пе карт стъ о колоапль, о статуе.

ПІЕТАТЕ, sf. *pietas*. Девоціє, аффекціє ші respect ненрт челле геліціюасе, евлаавіе; respect гелеціос ненрт могді, ненрт неногочід; амор вѣтре пъгінді.

ПІОС, adj. *pius*. Карт are pietate; евлаавіос.

ПІЛАСТРУ, sm. *parastata*. Стілл пътрат, орнат ші ноноргіонат ка о колоапль.

ПІЛУЛЬ, sf. *pilula*. Компосідіе medічіналь іншій вулавтдеце, хап.

ПІН, sm. *pinus*. (Brad).

ПІНАКОТЕКЪ, sf. *pinacotheca*. Kabinet de піктуре, de tabлоугі. (*πιναξ*, tabло; *θηκη*, вутие.)

ПІНД, s. *pindus*. Мунте конаакрат дій Аполлон.

ПІРАМІДЪ, sf. *pyramis*. Monument ву шату латтуре саї феце тізпітіларе вініндүсе ін върг.

ПІРАМІДАА, adj. *pyramidatus*. Іn formъ de пірамидъ.

ПІРАТ, sm. *pirata*. Brirand, (хоз) de марре.

ПІРАТЕРІЕ, sf. *piratica*. Meseria піратұлай.

ПІРОЛОГІЕ, sf. Traktat astura fоктулай.

ПІРОМЕТРУ, sn. Instrument sure a мъстя гра-

дъл. сербингелей сократъ, ки градът дилатабилитетъдий металтийор естисе да къздигъ.

ПИСТИЛ, sn. *pistillum*. Партеа семенъ а соареъ, каде кторинде семинга.

ПИСТОЛЪ, sf. *Diblou de Spania*, монетъ де астр пурганд 248 леи.

ПИСТОН, s. *cembulus*. Чилиндри каде се тишъкъ ип вогнъл помиецъ ки саче десерт. § Пишъкъ, пистон къ пистон, аз бъгия бокощ, съръ кремътено, донецие кап-бъла.

ПИТОРЕСК, adj. Foarte frumos de зиггъвът.

ПЛ.

ПЛАФОНД, sn. *lacunar*. (Таван).

ПЛАЦЕ, sf. *littus*. Маргина, докъд юс де марте ми peakoperit кът апъ.

ПЛАЦИАР, adj. s. *plagiarius*. Каде имъ ауториазъ ки стръл din скририе альтрия.

ПЛАЦИАТ, sn. Fanta плациатъ; пасажъ страт.

ПЛАНЕТАР, adj. *planeticus*. Каде се attinge de планете.

ПЛАНЕТЬ, sf. *planeta*. Астръ ъмбаътог каде гес-тънче аумина соареътъ ки се invirteше ип пургандът.

ПЛАНISFER, sf. Планта юнътъдий тори астри; хартъ де о semisferi, саъ де амъндъсъ.

ПЛАНТЬ, sf. *planta*. (Sad); or че плеюще din оъ-минт.

ПЛАНТАРЕ, va. *plantare*. А (srdi). (Se кон-јитъ ка Лукаге: плантеz, плантеzi, etc.

ПЛАСТИК, adj. *plasticus*. t. de философie. Каде а-ре прътереа де а форма.

ПЛАТИНЪ, sf. *platinum*. Атур зал.

ПЛАТОНИЧИАН, { adj. *platonicus*. Каде умътъ Платон; каде аре

ганиори къ динса.

ПЛАТОНИЗМ, sn. Sistemъ философікъ а дѣї Платоне.

ПЛЕВЪ, sf. *plebs*. Partea din супор каге пт se
бѣкѹгъ de вічї ти drent посїтїк saї чівїз.

ПЛЕВЕІАН, } adj. s. *plebeius*. Каге este din по-
ПЛЕВЕІЧ, } пог.

ПЛЕІАДЕ, sf. pl. *pleiades*. Шеасе, ші аль да-
ть шеаute stelele din semптул таңгулатї.

ПЛЕІПОТЕНЦІАР, s. ші adj. Ambasador ; въ-
гююа s'a dat depлію пнеге.

ПЛЕОНASM, sn. *pleonasmus*. Адунате, інкъгът-
гъ, adaos de vorbe inutile pentru inutilitatea unei frase.

ПЛЕӨRESIE, sf. *pleuritis*. Inflammatie дїгероа-
сь а плаеврї, saї а пъгдї esterne а плаеврївілог.

ПЛЕӨРЪ, } sf *pleura*. Membrană каге акопеге in-
ПЛЕУРЪ, } пътнитї коастеде ші штский лог.

III.

ПНЕУМАТИК, adj. *pneumaticus*. (Masinъ пнет-
матикъ), de fisicъ snre a dewertà, snre a скoate aegta
din чевà.

PO.

ПОАРТЬ-ВОЧЕ, s. Instrument în formă de trom-
петъ snre a дїчче вочеа denarte.

ПОЕМЪ, sf. *poema*. Сariere in versuri, de o in-
tindere oare каге, ші каге поате si импъргитъ іа кън-
тири; naratia unei faute intr' ти стиа поетик.

ПОЕСИЕ, sf. *poesie*. Arta de a scrie in versuri; па-
литата versuriilor byne; імаѹин поетиче.

ПОЕТ, s. *poeta*. Каге face versuri; каге are i-
maginaѹie поетикъ.

ПОЕТИК, adj. *poeticus*. Каге se attinge de poesie,
каге este аз еї (сариере, стиа, імаѹин поетикъ).

ПОЕТИСАРЕ, va. А facche поетик.

ПОЛАР, adj. *polaris*. Sitrat și îngră poligă, care
gine de polugă (чек, stea pologă).

ПОЛАРИЗАЦИЕ, sf. Modificarea atminei rezistențe în latrăgi.

ПОЛАРИСАРЕ, vn. A face să polarizeze.

ПОД, sn. *polus*. Extremitatea avutării unei plăci-
te, a părților.

ПОЛЕМАРХИЕ, sf. Drerătorie, funcția polemar-
hului.

ПОЛЕМАРХ, sm. t. de antea. Kommandant, cap,
căpitanie de armă; ministru de război.

ПОЛЕМИК, adj. De dispută (scrire, tratat, stiință,
scriitor polemic).

ПОЛЕМОСКОП, sn. Apetit, obicei să vederea
dumbră, nătări război.

ПОЛІКРАТИЕ, sf. Guvern de în mare număr
dintr-o primă cetețe.

ПОЛІГЛОТ, adj. Karte, direcțională tipărită în mai
multe limbi; (sir.) Om care cunoscă multe limbi.

ПОЛІГРАФ, s. Care scrie astăzi multe materii.

ПОЛІМАХІЕ, sf. Bătaie între mai multe națiuni.

ПОЛІМАТ, s. Care are o mare intindere de cuno-
ștințe.

ПОЛІМАТИЕ, sf. Mare intindere de cunoștințe.

ПОЛІМАТИК, adj. De polimaticie.

ПОЛІНЕСИЕ, sf. Măslime de instalație aeronautică
însele de vest.

ПОЛІНОМ, s. Cantitate alegorică compusă de
mai multă termini distinși prin semnul +, - (plus,
minus).

ПОЛІОН, sm. Om sănătății să doară binețe, să doară
sege.

ПОЛІПЕТАЛ, adj. Faoare care are mai mult de
șase petale.

ПОЛІСКОП, sn. Stică care înțelege obje-
tele.

ПОЛІСТІА, adj. De mai multe științe.

ПОЛІСІЛЛАБ, adj. s. Vorbă de mai multe științe.

— **ПОЛІТЕКНИК,** adj. Scoală de mai multe arte; în Franția, scoala militară. Om erudit în toate artele și în toate științele.

— **ПОЛІТЕІЗМ,** sn. Sistemă care admite mai multe zei.

ПОЛІТЕІСТ, s. Care profesăază політеїзмъ.

ПОЛІТЕЦІЯ, sf. *Urbanitas.* Civilitate; maniere oneste, delicate în fante și în vorbă.

ПОЛІТИКЪ, sf. *politien.* Artă, maniera de a guverna Statul său; cunoașterea dreptului public, a intereselor naționalor, a principiilor, a artei de a guverna.

❖ Політика чеа буи пур differă de morala чеа буи. — Adevarata politica nu poate fi de la un amor dumicat pentru patrie.

ПОЛІТИК, adj. Înțelegat în arta de a guverna; fin, spătă, iudecătorat, istoric, școlar, profesor, iudeală, care șiie cu măne trebile. ❖ Adesea orii opiniații de noastre politice arde de piticii interesele și patimete de noastre; iar nu amora de nație.

ПОМПЪ, sf. *Antlia.* (Тұлымъ). § *pompa.* Ceremonie mare.

ПОМПІОС, adj. *magnificus.* Magnific.

ПОМПІЕР, s. Care face pompe (тұлымбас); care șiie cu crese siure a stocă iacendis.

ПОМПОН, sn. *Ornatus.* Un tip ornamente, оғынълік де лъпъ че се нұне да капул вайлог; de панцирі че се нұне да кончикта дамелог.

ПОМПОНАКЕ, va. A орна кү помпоане.

ПОНДЕРАЦІЕ, sf. Шиңдца тішкүйін ші а екіліктулай көрпүргілог, а sitra diei әлг, conform кү деңіде місічей.

ПОНТЕФІЧЕ, sm. *pontifex.* Пегсоапъ сакратъ; папа, патриарх.

ПОНТЕФІЧІАЛ, adj. *ponteficius*. Карте привиліє
не понтіфіче, карте діє де demnitatea sa.

ПОНТЕФІКАТ, sn. *pontificatus*. Demnitatea пон-
тіфічелті, а падей.

ПОПУЛАР, adj. *popularis*. А попогрдлті, de по-
пог ; карте se attinge de ea ; карте este iubit de ea ; fa-
vorabil popogului ; пога куносрт ін попог.

ПОПУЛАРИСАРЕ, va. А факче поптлаг , a res-
пінді ін попог. § va. А'ші traçge аффекція , амотда
попогрдлті.

ПОПУЛАРІТАТЕ, sf. *popularitas*. Караєтга т-
вті от поптлаг ; втвъ воінцъ, амог кытре попог ; а-
секція попогрдлті ; favoare публікъ.

ПОПУЛАЦІЕ, sf. *populatio* diut'о падіє.

POR, sm. *Foramen*. Гълголе пітіелле ін пелде;
пін карте se facе transmigratio.

HORFIR, s. *porphyrites*. Щп fel de магматъ foar-
te таре, рошие саў verde ет таңкүлe (ту бете).

HOROSITATE, sf. Калітатеа туті кога порос.

HORTATIV, adj. Карте se тоате мітіліх санітате.

HORTIK, sn. *porticus*. Гасеріе dessiss de колоа-
не ти ку аркаде.

POSITIV, adj. *verus*. Сіттір , інвідерат.

POSIЦІЕ, sf. *positio*. Штрайхе ; stare ; пінт, чиг-
констанцъ, імпрегніраре.

HOSEDERE, { va posidere. А атвà ін possesie ін
HOSEDARE, } dominagie.

HOSESSOR, s. *possessor*. Ачелда карте are , карте
posede, posedeазъ о avere.

HOSESIV, adj. *possessivus*. (Преонтме hosesiv), карте
аратъ possesia, t. de гълпніцъ.

HOSESSIE, sf. *possessio*. Fanta de a posedâ ; ave-
re пемішкълоаре.

NOSTERIOR, adj. *posterior*. Карте este, карте vine ін
түшъ ; карте este дінь.

ПОСТЕРИОРИТАТЕ, sf. *posterioritas*. Starea, ранг, ordinul vîzii și cărui posterior.

ПОСТЕРИТАТЕ, sf. *posteritas*. Urmașii dintr-o familie, dintr-o nație.

ПОСТ-СКРИНТУМ, s. (P. S.) Чеea ce se mai adaugă la o scrizoare după semnătura.

ПОСТУРЪ, sf. Situația în care se găsește corpul, său părțile atât.

ПОТАС, { s. Alcalai tras din cenușă de vegetație.
ПОТАСТЪ, { taze.

ПОТЕНЦИАТ, sn. *Rex*. Aceasta care are puterea stăverând într-un Stat; rege.

ПР.

ПРАКТИКАВИА, adj. Care se poate practica, care se poate învăța.

ПРАКТИКЪ, sf. *usus*. Profesie de o artă, de o știință, de o virtute; învățare; exercițiu; exercițindu, denindere într-o artă; știință, cunoștință în ceva; întrebări.

ПРАКТИКАРЕ, va. A profesă, a esservită, a învățat o artă.

ПРЕАМБУЛАР, adj. Care servește de preambulă.

ПРЕАМБУЛА, sn. *præfatio*. Introducere, prezentare.

ПРЕКАР, adj. *precarius*. Care se face numai prin toleranță, printr-o voie; necesar; nevoie.

ПРЕКАЗЩИЕ, sf. *cantio*. Cheea ce se face prin scădere de măsură, cu prevedere, cu pasă, sunte a se anunța de următoare, de urmărea.

ПРЕЧЕДИННЪ, sf. Starea anterioară che precede.

ПРЕЧЕДЕНТ, adj. *praecedens*. Care precede, care a fost înainte; care este immediat înainte.

ПРЕЧЕДДЕРЕ, va. *præire*. A merge, a fi înainte; a găsi răspuns din tăză. (Se conține ca într-echidne-

гe : пгечед , пгечеъ , пгечеде ; пгечедеъ ; аш пгечес , саѣ аш пгечедт ; пгечесеъ , саѣ пгечедт ; пгечессем , саѣ пгечеъssem ; вої , аш пгечедде ; пгечедь ; пгечес , саѣ пгечедт .)

ПРЕЧЕПТ , sp. *praeceptum*. Регулъ , інвъдът - гъ ; леди ; команда .

ПРЕЧЕПТОР , s. *praeceptor*. Інвъгатъ ет ед - вадіа тюї воліа .

ПРЕЧІПІЧІЧ . { sp. *vorago*. (Пгъпастie).

ПРЕЧІПІЧІЧ . }

ПРЕЧІПІТАЦІЕ , sf. *festinatio* . *précipitation* . Foarte mare гравъ .

ПРЕЧІПІТАРЕ , va. n. *praecipitare*. А (пгъпъс - ти) ; (fir.) а граві , а іглі .

ПРЕЧІС , adj. *Statutus*. Determinat , (хотъгіт) .

ПРЕЧІСІЧНЕ , sf. Esasltvddine in discurs , ісъкі nimic de uris os nu se sunte ; esasltvddine in тишкърі , in вънтаре ; јстедъ mare .

ПРЕКОЧЕ , adj. *praccox*. Конт тимпніт , inainte de time .

ПРЕКОЧІТАТЕ , sf. Калитета дуктулї ваге es - te пгекоче .

ПРЕКОНІСАРЕ , va. А лътдà не чиневà neste шъстигъ .

ПРЕКУРСОР , s. *praecursor*. Іnainte тегътор .

ПРЕДЕЧЕССОР , s. *antecessor*. Каге а пгечес пе алтвя intr'тн post , etc. ; каге а fost inainte .

ПРЕДЕСТИНАЦІЕ , sf. *praedestinatio*. Декret , хотътире а туї Dimnezeу iu favoarea вълешілор ; fatalism .

ПРЕДЕСТИНАТ , adj. s. *praedestinatus*. Пгетрсіл ;

ПРЕДЕСТИНАРЕ , va. *praedestinare*. t. de teol . Пгетрсіре .

ПРЕДІКАТОР , s. *orator sacer*. Каге sunte , ваге пгеддикъ vorba туї Dimnezeу , adevъгіриде Evan - геллітаті .

ПРЕДИКАЦИЕ, sf. *oratio sacra*. Fanta *предикът*.
ПРЕДИКЦИЕ, sf. *praedictio*. Fanta *предизвикът*; *предизвикател*.

ПРЕДІАЛЕКЦІЕ, sf. *Amor*. Preserioulg. din amor
pentru tu ce. ☺ Predilecția părților pentru tu-
nya din fișă lor șepe neologonușă ne togă cei-a-așa.

ПРЕЗІЧЧЕРЕ, va. *praedicere*. A proclama, a спові-
дати чи то.

ПРЕДІСПОВІННЕРЕ, va. A disown, a розділі, a
рекаю динаміте.

ПРЕДОМІНАНЦІЙ, sf. Квалітата *предимат* ваге
предомінъ.

ПРЕДОМІНАНТ, adj. *praevalens*. Карте *предо-
мінъ*.

ПРЕДОМІНАЦІЕ, sf. Fanta *предомінът*.

ПРЕДОМІНАРЕ, va. n. *praevalere*. А си, а се і-
пълни маї престъ.

ПРЕЕМІНЕНЦІЙ, { sf. *praestantia*. Прерогативъ
ПРЕЕМІНІНЦІЙ, } de demnitate, de ранг.

ПРЕЕМІНЕНТ, adj. *praestant*. Карте *есчевъ*,
інтече маї престъ.

ПРЕЕСІСТАНТ, adj. *praeexistans*. Карте *есистъ
інaintea альтія*.

ПРЕЕСІСТЕНЦІЙ, { sf. *praeexistentia*. Essistioulg.
ПРЕЕСІСТИНЦІЙ, } anteriori, de маї наиме.

ПРЕЕСІСТАРЕ, va. *praeexistere*. А *есистъ інайн-
теа альтія*. Димнезеъ, краторъ *пресісістія* інaintea т-
ніверситетъ.

ПРЕФЕКТОРАН, adj. De *председател*.

ПРЕФЕКТУРЪ, sf. *praefectura*. Demnitate de
председател; трибуналъ *към*; краторъ.

ПРЕФЕКТ, s, *praefectus*. Administrator, (пър-
митор).

HREFERABRIA, adj. *praeferandus*. Care este de-
preferit. ☀ Onoarea este preferabiliă în доку. ferîcirei.
— Nimic nu este în думе în доку въгтия virtutea съ-
нчие не preferabili.

ПREFERINЦЬ, sf. Аллєццер : (mai bine էտare de
кът կътare).

HREFERIRE, va. *anteponere*. A voi mai bine ne
пътят декът не кутате; а алленце.

ПРЕЮДИЧІЯ, і sn. *praeiudicium*. Прејудикаль;

ПРЕДІЛІЧІВ, її дебати національного есамін, були
есамін; дебати, вреди та користь; опінії, принципи
побудували есамін.

ПРЕЛАТ, s. *praeul.* Епископ; преот ревестит **кто** о демпнитате екасистикъ пгінчіналь.

ПРЕАДІМІНАР, adj. *Antecedens*. Карт пічеде матерії прінципіальші сервантажи а есплікà. § 5 Чеса че пічеде; чеса че требає а се регулà ідентична туті трактат деснітив.

PREAUD, sn. *praeludium*. Чеез че се кънът *inaintea* кънтекстуалн
стру а се пънне по топъд кънтекстуал ;
чекъре ; *inainte vorbire*.

PREALUDDARE, vn. *praeludere*. t. de misikъ. А
кънта прелудиј; а'шъ пречега вочека; а іочеке.

PREMATURAT, adj. *praematurus*. Timatir; na-
re a venit, să kout înainte de time.

ПРЕМАТВРИТАТЕ, sf. Коачере înainte de timp; прекоките.

PREMEDITATIE, sf. *praemeditatio*. Fanta premeditării, preķīcētīri; konsultācijas; dešiberagie în sine înainte de a lăzbi, de a īvēcie.

PREMEDITARE, va. *praemeditari*. A meditá ast-
ura învăță să se mai painte de a învețe.

ПРЕМІСЕ, ср. пл. *praemissae*. Челле дістітий доу пропозиції засв. таїї сілдовізм.

ПРЕОКУПАЦІЕ, sf. Купетаре foarte adincъ да
и че.

ПРЕОКУШАРЕ, вa. *praeoccupare*. А si absorbit și mintea la tu че.

ПРЕОПИНАНТ, s. Kare opinieazъ, кare 'ш'a dat opinia înaintea altuia,

ПРЕПАРАЦИЕ, sf. *praeparatio*. Fanta de a preparamă, să ţ de a se pregătire (прегатити).

ПРЕПАРАТОРИЯ, adj., *praeparatorius*. Kare пгепараторъ.

ПРЕПАРАРЕ, вa. *parare*: A (пргатити).

ПРЕПОНДЕРАНЦЪ, sf. Superioritate de autoritate, de credit, de considerație, etc.

ПРЕПОНДЕРАНТ, adj. *praeponderans*. (Korn preponderant), кare are mai multă greutate decât în altul; mai presis, superior.

ПРЕПОСІЛІЕ, sf. *pracpositio*. Пагінтуль педе-
лінабій, es: la, pentru, contra, etc.

ПРЕРОГАТИВЪ, sf. *praerogativa*. Привілеїй.

ПРЕСАГІЯ, sn. *praesagium*. Дігітъ, semn prin
кare виневă юдекъ десре віitor.

ПРЕСВІТЕРІЙ, sn. Аоктион туту preot.

ПРЕСЛІНЦЪ, sf. *praescientia*. Кунпоціон че
are Diminezeх, ченіца, desure viitor.

ПРЕСКРІПЦІЕ, sf. *praescriptio*. Паграфаie. § Or-
din; чеea че preskrie tu mediu tu și maad.

ПРЕСЕНЦІЕ, sf. *praesentia*. Аблак de față.

ПРЕСЕНТАБІЛ, adj. Kare se poate presentă,
інфіциш.

ПРЕСЕНТАЦІЕ, sf. *oblatio*. Fanta de a presentă,
de a se presentă, de a se інфіциш.

ПРЕСЕНТАРЕ, вa. п. *offerre*. A offeri, a інфіци-
шà; a se інфіцишà. (Se конյурă ка А ткага re saj ка
Уїтаре: Presentez, presentezi, presentează; saj pre-
sent, presentuj, presentъ, etc.)

ПРЕСЕРВАРЕ, вa. п. *Defendere*. A апъгă, a ім-
педекă гъту de a veni; a se апъгă.

ПRESIDENЦЬ, sf. Прокурор президентський ; диктатор єї.

ПRESIDENT, sm. *praeses*. Ачелла ваге presidъ саї үreside о adynare, ти tribuval, etc.

ПRESIDERE, j. va. n. *praeſidere*. А овктнá АО-
ПРЕШИДЕРЕ, { від чел diuſtъй intr'о adynare, in-
tr' ти tribuval.

ПRESIMITIMENT, sn. Пресимгире ; inainte sim-
gire.

ПRESOMTIV, adj. (Мощеніор presomtiv), ваге
este prestiit въ тимеазъ а тощені.

ПREST, adj. *promptus*. Іде, індемънатік.

ПRESTEЦЬ, sf. *Agilitas*. Ацілітате, ітдеаль ; inde-
мънаге.

ПRESTIDIЦІТАТОР, sm. Скамотор ; ваге face ти-
гти ві тільки індемънаге ші місіонате din deugite.

ПRESTIDIЦІТАЦІЕ, sf. Арта prestidigitatorът,
а скамотогуалъ

ПRESTIЦІЯ, sn. *praestigiae*. Іллізіе пріо ferm-
вьторіе, урин артъ ; міннне.

ПRESTIЦІОС, adj. Ваге gine de prestiції, мінннос.

ПRESUMЦІЕ, sf. *confidentia*. Конјектура, прести-
пнуоре, judecatъ frndatъ не апнаришъ, не семне.

ПRESUMTУОС, adj. *confidens*. Ваге are о преа
втъл опініє despre sine ; van, orgoios, тъндт.

ПRETENDENT, smf. *competitor*. Ваге pretinde,
ваге snegъ да чевà ; negitor.

ПRETINDERE, va. n. *intendere*. А кредде а aveа
дрест да ти че ; а асuirá, а snerá да чевà. (Se конју-
ть ка Intindere.)

ПRETENЦІОС, adj. Ваге pretensiї.

ПRETENЦІЕ, sf. *Voluntas*. Drent real саї імагі-
наге de a pretinde, de a асmіrâ, de a snerâ да чевà ; до-
тингъ, воінгъ.

ПRETEST, sn. *species*. Касъ престопізъ, (орі-
гінаге).

PRETESTARE, vn. *praetenere*. А (предаю, а предне предчію).

PREVARIKATOR, смл. *praevaricator*. Картелъ въ-
тврдъ въ контра даторијалогъ сагчиеї салле. Вези : II ге-
варикације.

PREVARIKACIJE, sf. *praevaricatio*. Фанта де а нт-
тима даторијалогъ постулатъ съв; тъждаре де картъв; де ин-
тересът не касе ар си требритъ съв де снријине; грешашъ
дин гътате, дин реа бредију, де интерес, въ контра
даторијалогъ салле.

PREVEDERE,vn. *praevidere*. А јудиса, а ведеа
дин наине чеса че are съв се интимаде; а ведеа ви-
торга.

PREVENINЦЪ, sf. *obsequium*. Манiere дешиката
де а аптика инвайтеа дорингелогъ кривава суре а и ле
имполији.

PREVENIRE, va. *praeverttere*. А си челътъв
суре а сачче чеса че то алтия воијде съв саев; а вени
инвайте, а аптика инвайте; а сачче сервисијтъ сургъ а си
търат. § А автите гътат, а ле имнедека де а вени. § А
инвестигација не чинева де чеви сај десуре чиневи ши
а ле сачче а ля о бръзъ ониние десуре ачелла тај наин-
д'а ле ведеа; а инвестигација дин наине. (Se конјугъ
ка *Venire*: Превиј, преви, превине; etc.)

PREVENЦИЕ, sf. Превенције де snirrit, de minte.

PREVIZIE, / sf. *praevisio*. Преведере.

PREVIZIUNE, /

PREVOST, sin. *tribunus*. Титул де diversи функцио-
нари инкъргаџи де а јудека индатъ, не лок; де а при-
верија, де а дириге есектција тајни кондамнацији, etc.

PRIAMIT, см. п.л. Стъпенодији ляи Приам.

PRIIMAT, см. *primas*. Превал тај пресъс де ар-
хидж. § п.л. Приими динт'о честате, in Унгария.

PRIIMAЦИЕ, sf. *primatia*. Демнитатеа пр.матратај,
јурисдикција са.

PRIM, adj. *primus*. Чел динъи. Modestia in fante, in виçете, in vorbe, este prima trageie a semel-
ator.

PRIMITIV, adj. *primigenius*. Чел динъи, чел таï
векиï; § vorba din care se formează derivatele saï комп-
утеле.

PRIMORDIAЛ, s. și adj. Prim, чел динъи ти
оригинар; прimitiv, чел таï векиï.

PRINCIPAL, adj. *principalis*. De къпение, чел
динъи, чел таï important, чел таï insemnat in fe-
ата съи.

PRINCIPII, } sn. *principium*. Іачент; origine;
} примици, { прима катъ. § Регтълъ de първа-
ре; п. притеle първите, притеle інчептигъ intr'o
артъ, intr'o цийонъ.

PRIORITATE, sf. Anterioritate de esistingъ; при-
оритате in тии, in гаи; преминиоцъ.

PRISMЪ, sf. *prisma*. Кога terminat prin base по-
дигонале егale шi пагалледе, шi алле въгтия сеце дъ-
ттузле sunt пагаллелограмме. Prismъ tritigitaагъ de
стикъ, prin care текънд атмия se deskompune in чед-
ле шеаute газе primitive алле еï шi не индиimeazzъ ет-
нологiе курукъветаи.

PRISMOID, sn. Solid in forma prismeï.

PRIVARE, va. *privare*. А лини не чиневá de ти
че; v. pers. a se лини не sine de ти че. (Se конјигъ
ва А ти гаге: привéz, привézí, привézъ; etc.)

PRIVАЦИЕ, sf. *privatio*. Плердере, линъ, abstinen-
ци, отрире de la ти че.

PRIVILEGIУ, sn. *privilegium*. Уп drent oare ка-
ре dat промаï тиця saï промаï да уг'o въдї вá, de a а-
веа saï de a se въктура de ти че.

PROBABILITATE, sf. *probabilitas*. Аппарюцъ,
пъгере de adevъг.

PROBABВІЛ, adj. s. *probabilis*. Kare паке a fi a-
devъгат.

ПРОВ, adj. *probus*. Virtuos, onest, варе are probitate.

ПРОБИТАТЕ, sf. *probitas*. Onestitate, virtute, deputate, вътърдие de innimъ ши de minte; moralitate, intemitate.

ПРОВАЕМАТИК, adj. *opinabilis*. De indoit; варе поате si adevъrat ши neadevърат; варе цине de провлемъ.

ПРОЧЕДЕРЕ, / vn. *provenire*. А proveni, а'шт

ПРОЧЕДДЕРЕ, / trагъе originea dela; a інчеппе, а тукъа intr'o treabъ, intr'yn провес; a se пургъ ку кутатре саъ вътларе манжъ вътре чей-а-алцъ. (Se конјугъ вътре П т ч е д е г е : провед, провечъ, проведе; проведам; ам провес, саъ ам проведет; провечеий, саъ проведтий; провесесем, саъ проведисем; воий, аш проведде; провеазъ; провес, саъ проведет.)

ПРОЧЕДЪРЪ, sf. *Actiones*. Ordine, гъндриеалъ јудициаръ; формъ de a проведде in јудекатъ.

ПРОЧЕССИЕ, / sf. Ceremonie гелюціоастъ, de им-

ПРОЧЕСІЯНЕ, / mormintare саъ de vr'o serbare, кондатъ in гъндриеалъ de преодъ, etc., вълтънд гъде, etc.; титулите deonor, etc., in таш.

ПРОЧЕСІОНАЛ, adj. Karte de гъде пентр провеши.

ПРОКЛАМАРЕ, va. *promulgare*. А публикъ, а декларъ ку solemnitate. (Se конјугъ вътре К і е м а г е : провляш, провлятъ, провляшъ; etc.)

ПРОКЛАМАЦІЕ, sf. *promulgatio*. Публикацие, деблагацие solemnitate.

ПРОКЛАМАТОР, smf. Каге провляшъ.

ПРОКОНСУЛ, sun. *proconsul*, t. de antik. Magistrat варе гувернъ ку autoritatea konstytutatъ.

ПРОКОНСУЛАТ, sun. *proconsulatus*. Sarчина, demnitatea провляшатъ.

ПРОКРЕАРЕ, va. *procreare*. А інженеръ, а провляче концъ. (Se конјугъ вътре П т к г а г е : провлез, провлезъ, провлеазъ; etc.)

ПРОКРЕАЦІЕ, sf. *procreatio*. Чепегаціе.

ПРОКСЕНЕТ, smf. *proxeneta*. Каге пегодіеазъ ти че гтшінос.

ПРОКСИМИТАТЕ, sf. *vecinitas*. Вечірпътате.

ПРОКУРАРЕ, va. *Affere*. А сачче a dobiudi ; a dà, a къпі ; a катсà. (Se конјигъ ка Кълаге : огоктг, погоктг, погоктг ; etc.) ☺ Ниже adevъгацї амічї, пі-пде юзї virtююш ішї огоктгъ о ферічнє певтппозекть de чей-л-алцї оаменї.

ПРОКУРАЦІЕ, sf. *Delegatio*. Путере, імпітерні-чире датъ де кытре чиневá альтя, sure a лукрá, sure a сачче чевá ін птмелє съз ; альтя каге куоріоде а-чаєстъ путере.

ПРОКУРАТОР, sm. *procurator*. Інкъреатуа ку о проктадіе. § Енвіціонаг каге аппъгъ drentuа ку-вá ла јудекатъ.

ПРОДІГАРЕ, va. *Effundere*. А кіелті съгъ шъ-стъгъ ; a fi foarte darnik. (Se конјигъ ка А л е г га-ре : prodig, prodigi, prodigir ; etc.)

ПРОДІГАЛІТАТЕ, sf. *prodigentia*. Кіелтеадъ foarte mare ; карактертг, відітка челлтг че este prodig.

ПРОДІГ, adj. *prodigus*. Каге ішї risinецце авеrea ін кіелтіеие nebrne, немъssrate ; ореa darnik.

ПРОДІГІОС, adj. *prodigiosus*. Каге үине de pro-digij, de minine ; minnat.

ПРОДІГІУ, sn. *prodigium*. Атегг, ти че естра-ordinar, несте natrъ ; minune.

ПРОДІКТОР, smf. Каге prodighe, (rodege).

ПРОДІКТИВ, adj. Каге prodighe.

ПРОДІКАЦІЕ, sf. *procreatio*. Fanta de a prodig-че ; чеа че este prodig de natrъ, de arte, de үеніш , de imaqinaціе, etc.

ПРОДІЧЧЕРЕ, va. *proferrre*. А (rodi), a dà па-щеге ла ти че ; a катсà. (Se конјигъ ка D т ч ч е г е.)

ПРОДІКТ, sn. (Rod).

ПРОЕМИНЕНЦЪ, { sf. *prominentia*. Starea **атерг-**
ПРОЕМИНИЦЪ, { **ати** че este în relief, mai înalt,
 інълдат, скос азър.

ПРОЕМИНЕНТ, adj. Карте este mai азъръ,mai
 інълдат,mai гъдигат,mai інгелев деялъ чедле din
 погецир.

ПРОЕРОСИИ, sf. pl. Serбърите Чегерей (митология).

ПРОФАНАРЕ, va. *profanare*. А трактъ съръ res-
 pект **атергия** сакре; а де сачче snre o trebъцъ про-
 фанъ; а (първът). (Se конјугъ ка Мънаге: про-
 fan, profanъ, profанъ; etc. сај ка Аткаге: про-
 fanez, etc.)

ПРОФАН, adj. *profanus*. Карте este în contra res-
 пектът къведен **атергия** сакре; карте este съръ res-
 pект кътире чедле сакре; некрединчios.

ПРОФЕРАРЕ, va. *efferre*. А ироничнъ. (Se кон-
 југъ ка Атаге: Profer, proferъ, proferъ, etc.)

ПРОФЕСАРЕ, va. *profiteri*. А esservitâ, a сачче
 професие, месerie de o artъ, de o дъшицъ, etc. (Se кон-
 југъ ка Аткаге: profesez, etc.)

ПРОФЕСОР, sm. *professor*. Карте дъ ледиј de o
 дъшицъ.

ПРОФЕСИЕ, sf. *professio*. Meserie.

ПРОФЕТ, smf. *propheta*. Карте презиче виitorъ.

ПРОФЕЦИЕ, sf. *prophecy*. Презичеага viitorът; **атерга** профетисат, пречис.

ПРОФЕТИК, adj. *vaticinus*. Карте este, карте чине
 de профет, de професие (diskurs, стил ироцитик).

ПРОФЕТИСАРЕ, va. n. *vaticinari*. А преведеа, а
 презиче viitorъ. (Se конјугъ ка Аткаге.)

ПРОФЕТИЗМ, sm. Starea, пактата, функциите, о-
 биннице, система профетизъ.

ПРОФІЛАКТИКЪ, sf. Traktat astură menierei de
 a conserva съпътства.

ПРОФІДА, sm. Тръстка, траста, delineaagia тутъ
 атерга, таеи съръте възите dintr'o parte, нt in садъ.

ПРОФІТ, sn. *lucrum*. (Кълдіг), фолос.

ПРОФІТАВЕІА, adj. *fructuosus*. Фолоситор.

ПРОФІТАРЕ, va. *proficere*. А se folosi. (Se кон-
յугъ ка Үіт аге: Profit, профіції, профітъ; etc.)

ПРОФУНД, adj. *profundus*. (Адъив).

ПРОЦЕНТЫРЪ, sl. Fiil de ачелдаш сънде; fiil
mi strъпеноой, etc.

ПРОГНОСТИК, sn. *prognosticum*. Semn desare
чеса че тоате съ se inimicale.

ПРОГРАММЪ, sf. *programma*. Індюндаге ет
еспупенега плаутаті оаге къргыз.

ПРОГРЕС, sn. *progressus*. Inaintare.

ПРОГРЕСІВ, adj. *progrediens*. Кара inainteazъ.

ПРОГРЕСІЕ, } sf. Miшкare inainte.

ПРОГРЕСІЯНЕ, }

ПРОІБИРЕ, } va. *proibere*. А опрі. (Se конјүгъ ка

ПРОІБАРЕ, } И түбіре, ші ка А түгаге). ☀

Дакъ піще massime morale s'ar пытая атa drent піще
satire, апоі ar trebyi съ se проібезе Евангедлія.

ПРОІБІТИВ, adj. *proibitorius*. Кара оғеңде, па-
ре проібезъ.

ПРОІБІЦІЕ, sf. *interdictio*. (Опры).

ПРОЈЕКТІА, sn. Кора, аткіт атпекат; t. de
геттер, tot че se атпекъ прін айтотта плаутаті de пі-
шкъ.

ПРОЈЕКЦІЕ, sf. *projectus*. Fanta de a атпека, de
a атпекі; атпекітъ. § Reupresentagia туні кога, т-
ни аткіт не yn план.

ПРОЈЕКТ, } sn. *consilium*. Întreprindere, күүсет.

ПРОЈЕКТ, }

ПРОЈЕКТАРЕ, } va. *meditari*. A formá yn про-

ПРОЈЕКТАРЕ, } jest, а'мі пынде yn күүсет чевә
de бүкүт. (Se конјүгъ ка А түгаге.)

ПРОЈЕКТОР, sm. Кара face пројекте.

ПРОЛЕГОМЕН, sn. *prolegomena*. Піреңдъ атвъ
servind sore інделлеуцerea пыгдїй.

ПРОЛЕТАР, sm. *proletarii*. Класа чеа маї де
jos din четьцениј deea Roma, `кагиј dideaу пумай конциј
пенитр оасте.

ПРОАИФЕР, *adj.* (флоаге проаисферъ), *din diskuia къгрица* *mai es азие.*

PROAIFIK, adj. Bir nentă generală; care are
natură a proadăve și.

ИРОАИКС, *adj. longus.* Игра **лого**, **преа intins** (персональн. дискурс, стих, etc. **иروакис**).

IIROAIKSITATE, sf. *Diffusio*. ԽՈՎԳԵՒՏՐ, ԱԴ-
ՎԻՄԵ, պրա mare intindere de disgitis.

ПРОЛОГ, см. Orator sau president al înadăptei camerei în Engleteră.

ПРОЛОГ, sn. *prologus*. Inainte рѣвнѣре ; прѳаѹь.

PROMISSIE, | *sf. promissio.* (Фъгъдrieаль).

IIROMISIYNE,

ПРОМЕТЕЙ, sm. Констеллације ; sl. — е, плаанъ fabryкаасъ, инкомбрѣтбіль, каде съчая инвѣнциебія киаr in kontra същетелор аморалитѣ ши invidieй. (милодочие.)

ПРОМІТТЕРЕ, va. *promittere*. A (фагтн). (See: *бонітъ за Trimittere*.)

ПРОМОЦІЕ, } sf. *promotio*. Fanta, актза прін-

ПРОМОУІІНЕ, що винесає інаділь, сажаєте
дат за оренду, за тираж.

ПРОМПТ, adj. *promptus*. Ръпнеде, иste.
ПРОМПТИЧДБ, | sf. *Celeritas*. Итцеалъ, гра-

ПРОМПТИХДИНЕ, { бъ, генезічінде.

ПРОМУЛГАРЕ, va. *promulgare*. А публікà о ле-
дунь formate veritate. (Se копіює ка A дагга-

ПРОМЪКАНИЕ, *sf. promulgatio.* Пръвиканіе да

ПОЗНАКОМИЛСЯ, си. *промышилъ*. Познакомилъ
дедъ съвѣтъ душъ формеле чеरте.

PROMONTORI⁸, s. *promontorium*. Kan, disk, dead che se intinde in marre.

ПРОНАРЕ, va. А лътдà neste тъстръ , кт essa-
чегаціе. (Se конјугъ ва **Лътлаге**: пронез, пронезъ,
пронезъз ; etc.)

ПРОНОМЕ, sn. *pronomen*. Parte de етвінт каге
цице докъд вутелуй.

ПРОНОМИНАЛ, adj. Каге цине de пронуме.

ПРОНУНЦИАРЕ, va. *pronunciare*. А проферá , а
своате, а сълъ о vorъъ, о чоче. (Se конјугъ ва **Ін-
кълдаге**.)

ПРОНУНЦИАЦІЕ, sf. *pronuntiatio*. Синarea, аг-
чегаца тнєи vorbe ; maniera de a проферá , de a про-
нунца vorbeze.

ПРОНОСТИК, Vezi : **Прогностик**.

ПРОПАГАНДЪ, sf. Конгрегаціе, социетate forma-
ть непръ прогаражара, публикага, resпындира тнєи кре-
дине, саъ а тнєи пропагандти подітіче.

ПРОПАГАНДИСТ, sm. Членъ за тнєи прога-
ранде.

ПРОПАГАРЕ, va. *propagare*. А інтіnde , а res-
пінді о кредингъ , о ідее, піще прівчінуги. (Se конју-
гъ за **Вътлаге**: пропаг, пропагї, пропагъ ; etc.)

ПРОПАГАТОР, sm. *propagator*. Каге операеъ
пропагація, каге пропагъ , каге resпіндеище о кредин-
гу, піще прівчінуги подітіче.

ПРОПАГАЦІЕ, sf. *propagatio*. Інтуадіе проп-
агаціе, пръсire ; інтіndere, прорес, крецере, des-
волатare de ідеї, de лїніне.

ПРОПІЧЕ, { adj. *propitius*. Favorabbia, пріп-
ПРОПІЧІЧ, { чіос.

ПРОПОРЦІЕ, sf. *proportio*. Мъспъ бъпъ ші гап-
порт пострив інті пърділе ші точка за тнєи лїніи ,
саъ інті дістілліті ; пострівре.

ПРОПОРЦІОНАЛТАТЕ, sf. Челаа че саче а si
пропорционат.

ПРОПОРЦІОНАЛ, adj. Каге este in пропорціе.

ПРОПОРЦИОНARE, va. *accordare*. А пропе in пропорције, а консервà пропорција. (Se конјигъ ка А т-
кага: пропорционез, etc.)

ПРОПУННЕРЕ, va. *propone*. А пропне inainte. (Se конјигъ ка П уннеге.)

ПРОПОЗИЦИЕ, sf. *propositio*. Пруннere inainte.

ПРОПРИЙ, adj. *proprius*. Каје este птмај а ку-
тъгја; а туѓи јошшо.

ПРОСАИК, adj. *prosaicus*. Каје џине птреа штоат de
просъ.

ПРОСКРИПЦИЕ, sf. *proscriptio*. Кондамнаје да
моарте џигъ forme јудициare; fanta de a prosarie. § А-
бсолуцје, рестурнare; иронire.

ПРОСКРИЕРЕ, av. *proscribere*. А кондамнá да
моарте џигъ forme јудициare; a ирони, a аутогá; a des-
финиџа, a стриќа.

ПРОСКРИС, s. *proscriptus*. Каје a fost кондам-
нат да моарте џигъ forme јудициare. § adj. Аддукрат.

ПРОСТЪ, sf. *prosa*. Скирие не in versiјi.

ПРОСЕАЛIT, smf. Нюој couvertit; нюој partisad.

ПРОСЕАЛITИК, adj. Каје este a prosealitismтат.

ПРОСЕАЛITISM, sn. Зед sure a сачче prosealit.

ПРОСОДИЕ, sf. *prosodia*. Пгонтијација, интона-
ција звуци лимбе.

ПРОСОДИК, adj. De просодије.

ПРОСОПОПЕЕ, sf. *prosopopoeia*. Фигур de reto-
гичъ или каје чиневà face си vorbeашъ о персоанъ и-
мајностъ, о биодъ неизуљенитъ.

ПРОСПЕКТ, sn. *prospectus*. Прогноза каје ап-
плици wi deskre o intreprindere, o дикага

ПРОСПЕР, adj. *prosper*. Favorabili snre стечес,
snre гешвите.

ПРОСПЕРАРЕ, va. А aveа fortunъ favorabiliъ ,
зп стечес feriche; a si feriuit. (Se конјигъ ка А таге,
сај ка А тикага: проспер, проспери, просперъ; сај
прострегез, простререzi, простререазъ; etc.)

ПРОСPERITATE, sf. *prosperitas*. Stare fericiță.

ПРОСTERNARE, v. pers. *prosternere*. А se пла-
нируйтисе, а інденткія; а se плаекá віль за пъ-
мінт. (Se конјугъ ка А тъгнаге: шъ prosterno, te
prosterni, se prosterno; etc.)

ПРОСTERНАЦІЕ, sf. Fanta de a se prosterná, de
а se плаекá.

ПРОСТИЧАРЕ, va. *prostituere*. А se дà за о ві-
вадъ гашеноасъ, десръпнатъ. (Se конјугъ ка А тък га-
ре: Prostitez, prostitezí, prostitează; etc.)

ПРОСТИЧАТЬ, | sf. *prostituta*. Femee, fatъ датъ

ПРОСТИЧАТЬ, | за вівадъ гашеноасъ.

ПРОСТИЧІЕ, sf. Альзареа семеіог за о віва-
дъ гашеноасъ, десръпнатъ. § Strikare, коггтишеге,
тъгнешіре.

ПРОСТИЛ. adj. t. de antik. Каге аге колоане пъ-
тмаї dinainte. (tempat prostiil).

ПРОТАГОНИСТ, smf. Прімту, пгічіпадту пе-
сонажій dintr'o tragedie.

ПРОТЕКТАРЕ, va. *tueri*. А апъгà не чіпевà, а
(окроті).

ПРОТЕКТОР, smf. *Defensor*. Defensor, апъгъ-
тор, спrijinitor.

ПРОТЕКЦІЕ, sf. *tutela*. Апъгаге, спrijin.

ПРОТЕЦЕАРЕ, va. *Vezí*: Пготеңтаге.

ПРОТЕЗъ, smf. Каге іші скімбъ непчетат forma,
каге юакъ, каге саче не ог че persoанъ.

ПРОТЕСТАРЕ, va. *testificari*. А assicurá кт тъ-
rie; а сачче о protestagie, о арътare in contra; а сач-
че ти protest.

ПРОТЕСТАНТИЗМ, sn. Sekтъ, вредінцъ релігіоа-
съ differitъ de чеа католікъ.

ПРОТЕСТАНТ, smf. Аугерian, калвинист, англі-
кан, релігіонаг; крестин каге ну курдоанде не папа,
пічі не патриархту деда Константинополе.

ПРОТЕСТАЦИЕ, sf. *testificatio*. Мъртвисire пръвикъ; декларациe пъвлакъ, юридикъ; fanta de a protesta, de a dà protest.

ПРОТОКОЛ, sn. *formularum liber*. Kartaea care вънрinde toate актеle.

ПРОТОМЕДИК, sm. Primus medic.

ПРОТОТИП, sn. *Archetypum*. Оригинал, model, пръмъл есемпляр.

ПРОТУБЕРАНЦЪ, sf. t. de anato. Інфълтиъ, гълъбъ de os saч de carne.

ПРОВІЂЪТОР, suf. *providus*. Kare provede; kare јуддекъ бине despre viitor, шi ia тъstre бине суре a se feri de утъгъл гелде.

ПРОВЕРБ, sn. шi m. *proverbium*. Сентенцъ, massимъ комитъшъ шi улагатъ въ пъдие vorbe; sn. es. маи бине астъръ ти оѣ de кът тъйне ти боѣ.

ПРОВЕРБІАЛ, adj. Kare үине de proverb.

ПРОВЕДИНЦЪ, { sf. *providentia*. Індулденчіяна

ПРОВІДЕНЦЪ, { divine.

ПРОВІНЧІЕ, { sf. *provincia*. О intindere-konside-

ПРОВІНЦІЕ, { rabbiдъ de yearъ kare face parte

dintr'иn Stat.

ПРОВІНЧІАЛ, { adj. *provincialis*. De провинциe.

ПРОВІНЦІАЛ, {

ПРОВІЗІЕ, { sf. Адъпътъгъ de луктугъ печеса-

ПРОВІЗІЯНЕ, { гїй пентъ динегра тиенъ касе, т-

ией четъцъ, тией armate, etc.

ПРОВІЗОРИЯ, adj. шi adv. Пентъ кът va timo.

ПРОВОКАРЕ, va. *provocare*. А провокема, а ин-
тигит. (Se концтъка Кълакаге: провок, провоци, провоакъ; etc.)

ПРОВОКАЦІЕ, sf. *provocation*. Fanta de a provoca-
иа; de a коима; чееда че провоакъ.

ПРУДЕНЦЪ, { sf. *prudentia*. Індулденчіяне.

ПРУДИНЦЪ, {

PRUDENT, adj. *prudens*. Индеплент.

PRUDERIE, sf. *ementita probitas*. Аффектаie de индеплентчите; имитаie de индеплентчите; индеплентчите префекты,

ПС.

PSALMIST, sm. David.

PSALMISTIK, adj. De псалмъ, de псалмист.

PSALMODIE, sf. Кънтекстъ псалміор, ад офіциалні діви.

PSALMODIARE, va. n. *psallere*. А кънтъ псалмъ не ачесаш поъ. (Sir.) А serie, a vorbi не ачедаш тоу.

PSALTERIUM, sm. *psalterium*. Instrument de музикъ къ коарде.

PSIXEE, sf. Orgандъ mare писъ не пісюаре ти тішкьюаре не ти акс.

PSIKOLOUIE, sf. Tratat despre стіфает; юнда каге трактеазъ despre стіфает.

PSIKOЛООГ, sm. Каге serie astură стіфаетатъ.

ПЧ.

ПЧВАИК, adj. *publicus*. Комун, каге se attinge de тоу, de honor. § s. *populus*. Попога. ☀ Este neste пытингъ de a гъдикъ пчвактатъ libertatea de a vorbi. — Пчвакта че este пірі одатъ іюйт, пірі іншълат тутат тіни.

ПЧВАИКАРЕ, va. *promulgare*. А провелама, а да ін купоноўнда тутаор.

ПЧВАИКАЦІЕ, sf. *promulgatio*. Fanta de a пчвали ти лякту, de а'я сачче купноскти de тоу.

ПЧВАИЧИСТ, s. Каге serie astură дрентратъ пчваке.

ПУВЛІЧТАТЕ, sf. Публікаре prin timar.

ПУЛАС, sn. *pulsus*. Вътвята artereя.

ПУНТУАЛІТАТЕ, sf. Esartityddine mare sunre a fatche atikutgiale la timură prechis (хочит).

ПУНКТУАЦІЕ, sf. *interpunctio*. Arta de a пун-
пе la seris punctigiale къчените sunre a se індевлеще
адевърата идеи че а авт skriitoria ; semnele punctua-
ціей (. ! ? : ,).

ПУНКТУАЛ, adj. *accuratus*. Esart, гегулат.

ПУРПУРЪ, sf. *purpura*. Тинктура рошие ; (fır.)
demnitate de rege, de împărat.

ПУРГАТИВ, adj. *purgans*. Къръжитор.

ПУРГАТОРИЙ, sn. *purgatorium*. Логта unde,
днър кредица католикъ, се спасъствателе de пъкate.
(fir.) Starea în care chinevă are a sifferi тут.

RA.

RADIKАЛ, adj. Ръдъчина, de гъдъчинъ, din гъ-
дъчинъ. § s. Partisan de o reformă radicală a sistemelor
групирований.

RADИКАLISM, sn. Sistema, ouïnnja radikală.

RAFINARE, va. *Purgare*. A лъткя, a кътъц, a
фаче sin ; a перфекциона. (Se конјигъ ка *Synage*,
саѣ ка *Лъткаре* : rasin, saѣ rasinez, etc.)

RAMЪ, sf. *ramus*. Visalъ, лопатъ de лътре.

RAMARE, va. *renigare*. A trayuce къ visla, къ до-
пата.

RAMOR, s. Kare trayuce къ rama, къ лопата.

RAMIFIKARE, v. pers. A se împărgi în ramuri.

RAMIFICAЦІЕ, sf. Împărgire în ramuri.

RAPPORT, sn. *Relatio*. Релация, споделение des-
вре ти атагт. § Конвенция, конформитате, нотривие,

анало^гије; легитимъ de oare каде **легитимъ** intre едле, гелације.

РАППОРТАРЕ, ва. *reportere*. А спомне, а сачче купносват ти че; а читѣ. § v. pron. А se redучче, а avea inculpare ку; а si in conformitate, in assemъпнаге, а avea assemъпнаге, потривире.

РАПСОДИЕ, sf. Вткълъ din поемеде лѣтѣ Омер.

RATIFIКАРЕ, ва. *Approbare*. А унгрова, а конфіrmă, а инѣрї атентис.

RATИФИКАЦИЕ, sf. *ratihabitio*. Аунгроваше атентисъ.

РАЦИЕ, sf. *ratio*. Адвнarea фактичилог мислїй, саѣ интеллектиле каде distinge ne om din vita; judeca^tъ dreamъ; кунт.

РАЦИОНАВВІД, adj. *rationis particeps*. Каде аре^тагије; каде јесте ку кунт.

РАЦІОНАРЕ, ва. *ratiocinari*. А'мѣ пунпе in ат-
ваге гаџија, а judeca^t; а дѣ кунт.

РАЦІОНАЛІЗМ, sn. Metafisикъ каде **контрареа^т** въ **легитимъ** пътн абстракције; философие каде **контрареа^т** оаре каде подигнї **членегаде** ка **рестатутъ** азле гаџије кунт.

РАЦІОНАЛІТАТЕ, sf. Квалитет а ачсеа че естега
дюва.

РАЦІОНАЛ, adj. *rationalis*. (Orizont гаџионал)
чекту каде таје атмета in доъ emisferе. § Могад, га-
џионавббід.

RE.

РЕАКЦИЕ, sf. *repulsus*. Remпинуере; resistенда
когнатији дајути да збудиа когнатији каде ід да доченде;
(fig.) resbynarea апъсатији.

РЕАКЦИОНAR, adj. (Forgeъ, пытере, тишкаге ге-
акционагъ), каде restoарнъ чеса че о апнашъ, каде іш
resbyнъ грабниш.

READOPTARE, va. А adontă, а пріумі din то^ж.

REAL, adj. Kare este in fiindъ, in adevър.

REALISABIL, adj. Kare se poate realisá, in fiindъ.

REALISARE, va. А сачче real ще effectiv, а сачче а si in adevър, in fiindъ; а in fiindъ; а ajup^{re}де да скоп, а'шї інсплію і куцуета.

REALISM, sn. Materialism.

REALIST, sm. Sektar kare привієа на геале fiindele abstrakte.

REALITATE, sf. *veritas*. Fiindъ; calitatea ат-вгутї че este in fiindъ.

REBEA, adj. mi s. *rebellis*. Kare nu se mai ступте-не mai-mareлї se^ж, стверантатї se^ж; kare se reвод-тъ in kontra атї.

REBEЛДIE, sf. *rebellio*. Resкоаль.

RECAPITULARE, va. А resumà, а rezicche in skurt челле zise in атнг.

RECAPITULАЦІЕ, sf. *enumeratio*. Renetigie in skurt de челле zise mai врёларг.

RECAPITУЛATOR, smf. Kare рекапітулеазъ, ка-ре саче о renetigie in skurt.

РЕЧЕППЕРЕ, va. *recepere*. А пріумі. (Se конј-тъ ка І п ч е п п е р е : Recep, гечеп, гечепе; etc.)

РЕЧЕНТАРЕ, va. *receptare*. А пріумі. (Se конј-тъ ка D e c e n t a r e : Reчent, гечепдї, etc.)

РЕЧЕНЦІЕ, sf. Fanta прія kare чиневá гечепе, пріименде.

РЕЧИРОЧИТАТЕ, sf. Starea, caracteга а чеea че este гечепок; in коммун; de o notrivъ.

РЕЧИРОК, adj. *mitius*. In коммун; vige-versa; starea, calitatea similiimentelor dintre do^б sau mai multe persoane, deea та la alia sau intre елле.

РЕЧИТАРЕ, va. *recitare*. А пронунцá чеea че чі-ревá щие ne dinasari; а snutne, а nará, а (новести); а вън^та, а eseкти in musikъ, (Se конјугъ ка M i t a r e.)

РЕЧИТАТИВЪ, sf. Frasť штискаль каге урмеазъ а си маѣ тута vorbitъ de вѣт вѣнтасть. § Декламаціе армоніозъ.

РЕЧИТАЦІЕ, sf. *declamatio*. Fanta de a recitâ.

РЕКЛАМАРЕ, va. *reclamare*. А чегре ет стъгтишъ. (Se конјигъ ка Кiemare: Reklam, гекламѣ, etc.)

РЕКЛАМАЦІЕ, sf. Fanta de a геклама, de a чегре.

РЕКЛАМАТОР, smf. Каге гекламъ, каге чегре.

РЕКОЛТЪ, sf. *perceptio*. Seчеріш, strіosvъ.

РЕКОММЕНДАРЕ, va. *commendare*. А інъцишна пе чиневá етівá; а vorbi етівá favorabbia пентру чиневá; а дъса sint інріjirea, sint proteкдія етівá.

РЕКОМПЕНСЪ, sf. *remuneratio*. Resплать, гемпнерације.

РЕКОМПЕНСАРЕ, va. *remunerare*. А resплъї, а remuneră. (Se конјигъ ка Аткагаге: Rekomпensez, etc.)

РЕКОННОШИНЪ, sf. *Agnitio*. Fanta de a етноаше пе чиневá drent чеа че este; таlдumitъ, етнодіпцъ пентру ти serviciй.

РЕКОННОАЩЕРЕ, va. *recognoscere*. А етноаше iагъ, din тоj, a'ші addiçche a minte de чиневá чъзъndr'а mi a'л етноаше; a deblará, a інектвиопцъ ти че; a aveâ таlдumitъ, а етноаше ти serviciй ſъйт; а resплъї.

РЕКОНСТРУИРЕ, va. *reaedificare*. А konstrui, a edisiká, a гаlдi, a сачче din тоj. (Se конјигъ ка Итбаге: Rekonstrutese, etc.)

РЕКРЕАРЕ, va. *oblectare*. А сачче, a дà siюдъ din тоj. § А rensiñlaezi, a вікага, a rennoi minciile, snirritta. (Se конјигъ ка Аткагаге: Rekreez, рекреезъ, рекреезъ; etc.)

РЕКРЕАЦІЕ, sf. *oblectatio*. Fanta de a рекреа; netreccчеге. Vezи: Рекреаге.

REKRIMINARE, va. А respunde la acuzație, la înjurie, la împuțire și pînă astăzii acuzație, pînă astăzii împuțire. (Se conjușă cu **Лякагае**: Rekriminez, rekriminează; etc.)

REKRУTARE, va. А face recrutare, а атă а oaste. (Se conjușă cu **Чилаге**, sau cu **Лякагае**: Rekrut, rekrută, rekrută; sau rekrutez, rekruteză, rekrutează; etc.)

REKRУTAЦIE, sf. Fanta de a rekrută, de a атă а oaste,

REKRУTATOR, sm. Kare face recrutajia.

REKTIFIKARE, va. emendare. А îndreptă. (Se conjușă cu **Птилакаге**: Rektifik, rektifică, rectifică; etc.)

REKTIFICAЦIE, sf. Fanta de a rectifică, de a îndreptă.

REKTIFIKATOR, smf. Kare rectifică, kare îndrepteaază.

REKTILINIY, adj. Kare se termină pînă dincolo de dreapta.

REKTITUDЬ, { sf. Calitatea, starea unei lin-

REKTITUDINE, } pînă dreapta. § *integritas*. Dreptate, conformitate cu dreapta regula, cu adevaratul pînăcărui și moralul. (Se conjușă cu **Дяччене**.)

REKTOGRAD, adj. Kare merge pe o linie dreaptă.

REDЧЧERE, va. cogere. А constrinje, а пеcheză, а nevoi a se supune, etc.; а supune, а subjera; а аппелюирапортуйте капітальнолог, тъстелог, монеделог; а скimbă în mai mult; а ресумă, а пресумă, а імпузинă пурмъту. (Se conjușă cu **Дяччене**.)

REDЧТАБВИА, adj. *formidabilis*. Foarte de temut.

REFАУKS, sn. Мішкане геглаш а търгий каго se retrage, se дъ ванои дъвъ сауks.

REFORMABВИА, adj. Kare se poate reformă.

REFORMARE, va. emendare reformare. А дă o

птоъ формъ, о маѣ бынъ формъ. (Se конјуръ ба К тг. m а r e , саѣ ка У т м а r e : Reform, reformї, reformъ; саѣ reformez, reformezї, etc.)

REFORMІѢ, sf. Префачете, скимбare in маї bine.

REFORMАЦІЕ, sf. emendatio. Fanta de a reformа, de a indrentа, de a dă o маї bунъ formъ.

REFORMATOR, smf. Kare reformeazъ, kare dъ о маї bунъ formъ.

REFUGIUМ, sn. refugium. Asia, protecцie; лок de склопаге. (Sir.) Skris, pretest.

REFУS, sn. recusatio. Fanta de a refusа, de a пї приїмі; неприїмire.

REFУSABІIA, adj. Kare poate si refusat.

REFУSAKE, va. recusarc. А атака, а пї приїмі, ўн dar, о чerrage, etc., (Se конјуръ ка А ткагаrе: refusez, refusezi, refuseazъ; etc.)

REFУAЛ, adj. regius. De reуe, kare se attinge de reуe. § adv. Nomnos, ка de reуe.

REFУE, sm. rex. Monarc, канта sverau за туті rerat. ☀ Секоатла XIX ft къдереа reуilor ші іпълца-rea omіtati.

REFУALITATE, sf. Demnitate de reуe.

REFУAT, sn. regnum. Stat рiverbat de тн reуe.

REFУENCIJ, sf. Консіаліта туті Stat fыгъ reуe іа тимпъя minoritъїї лї saѣ за лїnseї (къішъкъміе); тимпъя ei.

REFУENERARE, va. regenerare. А кончепе din птої; a dâ o птоъ esistиnцъ; a facce sъ renascu; (Sir.) a корriюще, a іndre-ltă, a reformа, a стърн vigiгіtіle, nhistorile. (Se конјуръ ка А ткагаrе, саѣ ка А ткагаrе: Regener, regenerї, regenerъ; саѣ regenerez, regenerезї, regenercazъ; etc.) ☀ Libertatea regenere-ziu пошоагае.

REFУERMINARE, va. regerminarc. А уermіна, a reseri, a dâ конјуръ din птої, неentr a doa oară.

РЕЦІЧІД, { sn. Assassinat, amor de geue ; ачелда
РЕЦІЧІД, { каге іл фаче.

РЕГІМ, sn. *regimen*. Ordine, гегүілъ че se obser-
ну в maniera vieցгірії ін привіца съвътъдій.

РЕГІМЕНТ, sn. *legio*. Корп тіллітар, комітс de
таі тұлғате баталліоане саѣ скадроане.

РЕГІНЬ, sf. Соңда геңеалуї, саѣ стверана түні ге-
рат тәндеск семесіне.

РЕГІОНЕ, sf. *regio*. O intindere mare pe пыннт,
ін aer, ін cher; t. de anatomie, o parte din коги.

РЕЛАЦІЕ, sf. *relatio*. Raппорт түні дүргі, т-
дей persoane қы алта; інклінаге.

РЕЛАТИВИТАТЕ, sf. Raппort; қалітатеа Ахегтаті
гелатив.

РЕЛАТИВ, adj. *relativus*. (Ліккү гелатив қы, саѣ
да . . .), Каге are ғелағіе, rapport қы алты.

РЕЛІКВІЯ, sn. pl. *reliquiae*. Ремъшіделе түні
сант.

РЕЛІЕВ, sn. *eminentia*, t. de skrator. Ліккү skos
ағары, проeminent.

РЕЛІЦІОС, adj. *religiosus*. Каге are raппort қы ре-
лиғіе; ғыныкс ғелағіе.

РЕЛІЦІЕ, sf. *religio*. Қылт, ғредіншін divinitate.

РЕЛІЦІОСИТАТЕ, sf. Simitiment religios.

РЕМАРКАВІА, adj. *notabilis*. Іnsemnat, қосиде-
раббіа.

РЕМАРКЪ, sf. *notatio*. іnsemnare; ғыларе де
сантъ, observatie.

РЕМАРКАРЕ, va. A observà; a ғыламинте. (Se
конјүгъ ка інгъеркаре: Remark, remarçї, remar-
къ; etc.)

РЕМЕД, sn. *remedium*. Леак.

РЕМЕДІАРЕ, va. *Medcri*. А лекі.

РЕМҮНЕРАЦІЕ, Vezі : Кекомпенсъ.

РЕМҮНЕРАРЕ, Vezі : Рекомпенсаре.

РЕНЕГАТ, sm. Каге 'м'a лепъдат ғеလіғіа.

RENNЬ, | sm. *hippelaphus*. Патринед din Аапо-
RENNЬ', віа, каге сеамъльо ву чевъла.

RENOME, s. *fama*. Фамъ, генугдие, пыте маге; чевебрите.

RENOMIT, adj. *celebratus*. Чевебрт, ідатстс, саімос, каге are ти пыте маге.

RENUNCIARE, va. *renuntiare*. А se лепъда de ти че; а ні маі приімі, а ну маі voi.

RENUNCIATIONE, sf. *renuntiatio*. Fanta de a генугдиеа, de a se лепъда de ти че. (Se конјигъ ка А ткаге: Renungiez, генугдиеz, генугдиеazъ; etc.)

RENUNCIATOR, smf. Каге генугдъ, каге se лепъда de ти че.

REORGANISATIONE, sf. Fanta de a orranisà din пыт.

REORGANISARE, va. А orranisà din пыт.

REPAREARE, va. *reparare*. А refacche, a дрецце. (Se конјигъ ка А ткаге, суѣ ка А ткаге: Repar, repari, repară; saѣ reparez, reparez, reparez; etc.)

REPARIATIONE, sf. *reparatio*. Дрецце.

REPARATOR, smf. Каге reparez, дрецце.

REPETARE, | va. *repetere*. А реziчче чеea чe a zis,

REPETIRE, | saѣ чеea чe a inuьdat.

REPETITIONE, sf. *repetitio*. Reziчче.

REPETITOR, smf. Ачелла каге генетеazъ леділde сබолагілог, елеuiялог.

RESPONKARE. va. wi sn. *respondere*. А resntnde, а сачче о генлікъ. (Se конјигъ ка Апплікаge: генлік, генліч, генлікъ; etc.)

RESPONKЪ, sf. *responsum*. Resnys verbaл s'аѣ skris аз чеса чe s'a zis; resuys in kontra.

REPRESENTANT, sm. s. wi adj. Каге renresents не ти алтъ; каге цине локта алтъia intro adiunare, etc.)

REPRESENTARE, va. *exhibere*. А інфъдіш; а цине локта ктівъ, а si in локта ктівъ. (Se конјигъ ка Уїлаге: represent, renresent, renresents; etc.)

REPRESENTATIONE, sf. *reprasentatio*. Інфъдіша-

ре, утврдете înainte; чеea че чinevă іnfișărează nrin arte, nrin vorbă; fanta de a reprezentă o bîkătă de teatru, de a însăși mă ne chinevă cuină.

REPREZENTATIV, adj. care reprezintă, care înfățișărează; (sistemă, rîvernă reprezentativ), unde nașterea este reprezentată nrin denumire.

REPRODUCERE, va. *regenerare*. A produce din nroū. (Se conține și D ț c e g e.)

REPRODUCIIE, sf. *reproductio*. Naștere de adăpostă, de a jene nroū, de a ie nroū; fanta nrin care în adăpostă este nrodis din nroū.

REPRODUCITIV, adj. care se poate reproducere.

REPRODUCITIV, adj. Primitor de o nroū producție.

REPUBLICĂ, sf. *respublica*. Stat guvernat de părte a tutușenii, și în care toți se bucură de aceldeasă dreptate.

REPUBLIKAN, smf. care dănează de republike, care este partizan al ei.

REPUBLIKANISM, sn. Virtute, stare, calitate, opinie de republikan.

REPUTAȚIE, sf. *existimatio*. Recunoaștere, stima, opinie peibătoare, opinie buna.

RESERVARE, va. *reservare*. A (păstra).

RESERVĂ, sf. Lăcașul păstrate, nise d'o mare pierdere a altă dată.

RESERVAȚIE, sf. Fanta nrin care chinează rezervație, (păstrare).

RESERVORIU, sn. *piscina*. Locul unde se rezervează, se păstrează, oare care atingă.

RESEDINȚĂ, / sf. *commoratio*. Locuința unde trăiește un om.

RESIMȚIRE, vn. *sentire*. A simți soarte vii.

RESISTANȚĂ, sf. *renixus*. Înjere, stare în contra.

RESISTARE, vn. *resistere*. A sta în contra, a se

пинé тare a пт si invins, a пт se аъсà. (Se конјигъ ка Гъстаре: Resist, resistí, resistъ; etc.)

RESOЛГТ, adj. wi s. *statutus*. Деçis, (хотъгит).

RESOЛГЦИЕ, sf. (Хотъгire).

RESOЛVARE, va. *resolvere*. А strikà легътта, твърдата дине пърги; а desfăçche, а desпъгди.

RESORT, sn. *elaterium*. Пиронриетата че are материя апъсатъ, strinsъ, iudoitъ sař intinsъ, de a reveni iагъшъ за starea еї dintuiї; птице de reакциe, de remиньгере in конtra апъсатъ; бъкът de metal, etc., като remиньгче апъсarea. (Sir.) Mizlou de retwire.

RESPEKT, sn. *reverentia*. Симптом каде se апброние de veneraçie.

RESPEKTABВІА, adj. *venerandus*. Каде meritъ respekt.

RESPEKTARE, va. *revereri*. А aveá respekt пътре чиневà, а'а venerà, а'а onorá.

RESPEKTIV, adj. *mutuus*. Речіпгоб, гелатів.

RESPEKTУOS, adj. *reverans*. Каде аратъ respekt.

RESPHРАRE, vn. *spirare*. А respißлà.

RESPHРАЦІЕ, sf. *spiratio*. Respißлare.

RESPHAEDIRE, vn. *splendere*. А strълатчі soarte штат.

RESPONSABILITATE, sf. Обліагie, индаторите de a respiñnde пентр sine, пентр adta, пентр ти аукът че i' s'a inkredingat.

RESPONSABІIA, adj. Каде are a respiñnde пентр ти че.

RESTAURARE, va. *rescere*. А renагà, a restabili, a дregуе, a restatorniш. (Se конјигъ ка Азпкаре: Restarez, restarrezí, restatgeazъ; etc.)

REST, sn. *reliquiae*. Remъшицъ.

RESTITУARE, va. *restituere*. А intoарче in апой чеа че a fost аят, а пунде за док. (Se конјигъ ка Азпкаре: Restitez, restitrezí, restitzeazъ; etc.)

RESTITU^ЦІЕ, sf. *restitutio*. Față de a întoarce înapoi ceea ce a fost lăsat.

RESTRІN^ЦІЕРЕ, va. *restringere*. A stringe, a împingînă, a redîrchi; a limită, a mărginii.

RESTRІN^ЦІЕ, sf. *circonscriptio*. Modificare; con-digia care restringe, mărginește.

RES^ЦЛТАТ, so. Ceea ce rezultă, ceea ce urmează diuț'o desbațere, diuț'o încreștere, dintr'o faptă, etc.; urmare, consecință, efect; consecsie, în-chieere.

RES^ЦТАТАРЕ, va. A urmă, a ești, a naște dintr'o faptă, dintr'o încreștere, etc. (Se conjuță ca Și-tare și ca *Л*и-кага-ре: Resulă, său restatărea; prima și a doua persoană cu o are.)

RES^ЦМАРЕ, va. *resumere*. A adună în secolă; a face uresumătare, a redîrchi în urmăne vorbe. (Se conjuță ca *К*и-мака-ре: Resum, resumă, resumă; etc.)

RES^ЦВВЕНІРЕ, sf. *recordatio*. Adîrchiere aminte, memorie.

RETОР, sm. *rhetor*. Maestră care învață precep-tele artei de a vorbi bine.

RETОРИК^Ъ, sf. *rhetorica*. Artă de a vorbi bine.

RETRAKTARE, va. *retractare*. A'șă întoarce vorba, a declară că nimic are opinia ce arăsesse. (Se conjuță ca *К*ъ-т-а-ре și ca *Т*ракт-а-ре: Retract, retracță, retractă; său retractez, retractezi, retracteazză; etc.)

RETROGRADARE, va. *regressio*. t. de astro. Față de a retrogradă; a merge înapoi, a înapoiește.

RETROI^ЦРАД, sm. *Л*ичелла care se ține de idei-deveniri și răspini.

REVEЛARE, va. *patefacere*. A descompri, a de-clară, a face cunoscut; a face o revelație. (Se conjuță ca *Л*и-кага-ре: Revelez, reveloză, revelea-ză; etc.)

РЕВЕЛАЦИЕ, sf. *patefactio*. Fanta de a revela, de a desecreta, de a face cunoscător; inspirație, insinuare.

РЕВЕРЕНЦІЯ, { sf. *reverentia*. Respect profund,
РЕВЕРИНЦІЯ, { venerație; înșirare, încinare
spre a săvârșă, încinare; titlu de onoare ce se dă da
nreocumii călăuici.

РЕВЕРАРЕ, va. *revereri*. A onora, a respecta
soarte mult. (Se conține și Agare, să și Az-
trică: reveră, reverī, reveră; să reverez, reverez,
reverează; etc.)

РЕВЕСТИРЕ, va. *vestire*. A îmbrăcă și să vesti-
ment; § a da o părere cuivă, o funcție considerabilă.

РЕВЕСТИТ, adj. p. *vestitus*. Îmbrăcat; ordnat; in-
chisurat să o părere, să o funcție.

РЕВОКАБІЯ, adj. *revocabilis*. Spont la revo-
cație. Vezi: Revocare. (Se conține și înțeleg-
kare: revoc, revocă, revocă; etc.)

РЕВОКАБІЛІТАТЕ, sf. Starea șiudelor revocab-
ile.

РЕВОКАРЕ, va. *revocare*. A revocă; a destitua
dintr-un post.

РЕВОКАЦІЕ, sf. *abolitio*. Fanta de a revoca, de
a destitua.

РЕВОЛТАНТ, adj. Care înțără, care spărgă
nestă măsură.

РЕВОЛТЬ, sf. *rebellio*. Rebeldie, rescoală.

РЕВОЛАТАРЕ, va. A se rezolta, a se rebela;
§ a săpătă, a înțără.

РЕВОЛАТАТ, smf. Acela care se revolă.

РЕВОЛАЦІЕ, sf. *conversio*, t. de astro. (револu-
ție cehoasă) întrarea unui astru la punctul de unde
a plecat; (sf.) Mișcare politică, revoluție, rescoală.

РЕВОЛАЦІОНАР, smf. Care gine de revolu-
ție, care o protejează, partizan al ei.

RIDIKУЛ, adj. *ridiculus*. De ris, vrednik de ris.

RIDIKУЛАСАРЕ, va. А саъче ridikul, а итоаъче сирие вътаие де юк.

RIDIKУЛТАТЕ, sf. *ineptiae*. Калитета аткетатъ ridikul, каге есте де ris.

RIJUD, adj. *rigidus*. Аснрт, таре, nemazdios, inflexibil; (fr.) sever, esser, arster.

RIJUDITATE, sf. *severitas*. Severitate, asurime.

RIGУROS, adj. *acerbus*. Foarte sever, asnrt in-пътстареа са, іу massimele садле, іn jrdeкъциле садле.

RIGOARE, sf. *acerbitas*. Asurime; severitate; es-саятрдднне ниаре; (стръшлічие).

RIMЪ, sf. Унiformitate de стъните в termina-дия a doъ vorbe, a doъ саъ маї тътате versyrѣ.

RIMARE, va. А пунре in versryѣ.

RISKARE, va. n. A se пунре in позиціе de зъверде; a se пунре in пегікоа. (Se конјигъ ка Къл-бакаге: Risk, risch, riskъ; etc.)

RISK, su. *discrimen*. Пегікоа, (primejdie).

RITM, s. *rhythmus*. Нимъг, кадинцъ, тъстъгъ, t. de literatry. Мъсіібъ.

RIVАЛ, s. шi adj. *rivalis*. Конкурент; protivnik; іпашк; каге претинде да ачеллаш аткету ку алтъл, каге se intreпete ку алтъл.

RIVАЛИСАРЕ, va. шi n. A si in kontra, a si про-тивник ктінà; a ирелинде да ачеллаш аткету ку алтъл; a se intreпече ку алтъл къ чевâ. (Se конјигъ ка Лъ-въгаге: Rivalisez, rivalisez, rivaliseazъ; etc.)

RIVАЛИТАТЕ, sf. *rivalitas*. Конкуренцъ, емъз-дие, intreпече ку алтъл да чевâ.

RO.

ROBУST, adj. *robustus*. Virgros, таре, къ пистеро-тълъ; съктъ бише.

РОДЪ, { s. Чеета че ти актор саѣ аал чиневѣ trebte
РОДА, } а зіпче ; пarterea кътї актор diotr'o въкатъ ;
партarea кътї intr'o treabъ ; sitragia кътї intr'o treabъ .

ROMANI, sn. Naradie, istorie історія, історія,
ін прошъ, de intіmpaції.

ROMANІЧЪ, sf. Naradie attingътоare, патетікъ іп
versyri, mi съктъ спре а si бълтъ ; вънтеа типър.

ROMANTIK, adj. Vezi : Romantiek.

ROMANІЦІЕР, sm. Autor de romanуїгъ.

ROMАНТІСК, adj. Kare цине de romanу, fabtaos.

ROMANTISM, sn. Amor за romantіката ; система,
інвенція, descriaція романтизъ.

ROTAЦІЕ, sf. *rotatio*. Мишкаге чигетдагъ, ін пе-
чиаг а тозъ кога каге se invirteme , se roteze in пе-
чиага дагъ іншъ.

РЯ,

RЯИНЪ, sf. *raina*. Дегътътъ de ти edisicї, etc.
(fr.) Дегътъ на stare a кътївъ.

RЯINARE, va. *evertere*. А дегътъ, а струна ; а де-
васта ; а дегътъна starea, съпътства , бредитъ кътївъ .
(Se конјигъ ка Ad упаге : Rян, ряні, ряю ; etc.)

RЯМОАРЕ, sf. *rumor*. Strommot mare каге траче
спре чеагъ ; strommot batzat de fricъ, de minie.

RЯРАЛ, adj. *campestris*. Kamnestre, de къти.

RЯСТИЧИТАТЕ, sf. *rusticitas*. Гросодъвие, асури-
ме de maniere, in vorбъ, in ton.

RЯСТИК, adj. mi s. *rusticus*. Къмпнестre, de къти.

СД.

SABOT, sm. *calapodium*. Іакълдъмите de лемп
dintr'o sinistrъ въкатъ .

SAЧЕРДОТАЛ, adj. *sacerdotalis*. De saчердоциј. **SAЧЕРДОЦІУ**, sn. *sacerdotium*. Karacter, demitate de preot; когату de preоди; ministerія sakrіfі-katorіаор.

SAЧЕРДОТ, sm. Преот еbrej.

SAKRARE, va. *consecrare*. A sanctібká, a (slinj). **SAKRARIJ**, Vezj : Saクリstie.

SAKRAT, { adj. *sacer*. Kare a прииміт түшереa sa-
SAKRJ, { къгъ; sant (slint).

SAKRIFIKABBIA, adj. Kare түмезж a si sakrіfіat.

SAKRIFIKARE, va. *sacrificare*. A fachе sakrіfіchj (jertv) дті Dимнезеj, etc.

SAKRIFIKATOR, smf. *sacrificus*. Kare sakrіfіkъ.

SAKRIFІЧІУ, sn. *sacrificium*. Ofstrandъ, (jertv).

SAKRIEЦІУ, sn. *sacrilegium*. Fautъ імпіе, пе-
десірітъ; профанаціе de ʌткетгії sakre.

SAKRISTAN, sm. *aedituus*. Kare are кітъ, (ггіj) de o saクリstie.

SAKRISTIE, sf. *sacrarium*. Sakrarij; лоcta тү-
de se інкіd vasele sakre in biserrіeъ, in templat.

SAKRISTINJ, sf. Къллутгътъ каге are кітъ,
(ггіj) de saクリstie.

SAFIR, sm. *saphirus*. Peatъ aregioasъ de тn а-
bastrij іnks.

SAГАЧІТАТЕ, sf. *sagacitas*. Пытгndere de minte.

SAЛІНЬ, sf. Лоcta de түnde se skoate sarea.

SAЛІPETRJ, sn. *salnіtrum*. Sіlitъ.

SAЛІPETROS, adj. Sіlitros, каге are sіlitъ.

SAЛІUBER, { adj. *salubris*. Съпъtos; каге kontri-
SAЛІUBRJ, { bъedje да съпъtate.

SAЛІУBRITATE, sf. *salubritas*. Каlitatea a чесa
че este saЛіuber, съпъtos, bъn да съпъtate.

SAЛІУTARE, va. *salutare*. A fachе втіvа іnшіовъ-
чию, комплiment.

SAЛІУTАЦІЕ, sf. *salutatio*. Іnclinare.

SALVARE, va. *salvare*. А тълті, а скъпà. (Se поврјугъ ка Adūnare: Salv, salvī, salvъ; etc.; salv ка Lukagare: Salvex, salvexī, salveaszъ; etc.)
SALVЪ, sf. Detinare de тълті.

SALVATOR, smf. *salvator*. Мънтритор.

SANKTIFIKARE, va. *sanctificare*. А (сбнцї). (Se поврјугъ ка Кълкаге: Saprtisik, etc.)

SANKTIFIКАЦИЕ, sf. *sanctificatio*. (Сбнцїре).

SANKЦИОНARE, va. А консіrmă, а іntъrі, а ап-
роба.

SANKЦИОНЕ, sf. *sanctio*. Консіrmacie, іntъrіre,
птичес датъ левій де вътре stverau; атиробаџие.

SANKTУARIУ, } sn. *sanctuarium*. Алтаръ, san-
SANKTУAR, } тъл аоб dintr'o biserricъ, dintr'
и въ tempoar.

SANDАЛ, sm. *solea*. Іокъадъмите.

SANGУIN, adj. *sanguinus*. Іу каге съпчеле do-
minъ, съпчeros. § De етлоареа съпчелті.

SANGУINAR, adj. *sanguinarius*. Krid, neomenos,
въгтия ий плаче а вътре съпче тап.

SAPIЕНЦЪ, sf. *sapientia*. Щюдъ mage, adinesъ;
інделлепчите.

SAPIENT, adj. wi s. Foarte інъдат.

SAPIН, sm. *sapinus*. (Brad).

SARKASM, sn. Ватјокті, атаге in ris амаръ.

SARKOЛОЦИЕ, sf. t. de medi. Tractat de пъг-
диле челле тої.

SARKOFAГ, } sn. *sarcophagus*. Mormint de
SARKOFAЦІУ, } пеатри. § adj. wi s. Каге arde
вогчеа; каге пълникъ каге de патринеде.

SARDANАПДАЛ, sm. Rege, пгнц dat la палъчеті-
де кърні.

SATEЛAIT, sm. *satelles*. Om armat, ministru, ім-
плюитор de виолине de крзимі аз челлі не лісъ
каге se алаъ. § Плодовъ шикъ че se інвиреџе in ure-

çиггід алтая шарі, пекуты ліна ін піршігіл альянітасы.

SATIRЬ, sf. *satyra*. Зүпъвітта vigiles; skriere критів ші бајокорітоаре.

SATIRIK, adj. De satiră; bațjocoritor.

SATIRARE, { va. А критіка інтр'ю кіп автор ін SATIR!SARE, } ris.

SATIRISI, smf. Autor de satire.

SATIR, sm. *satyrus*. Semizeş; monstre fabulos пъскит din om ші dintr'o капри.

SATISFAKЦIE, sf. *gaudium*. Міцьміре, відчутіє. § *satisfactio*. Îndestrâlere, renarajie de o înjulgătură, de tu altăcăză onoare.

SATURN, sm. *saturnus*. Планета чеа таї дебілітаты de soare. § Зевс тімітаті. (міфоло.)

SK.

SKAFAAD, sn. *echafaud*. fr. *tabulatum*. Платформа на care se стіе сэр омбіоріре чеі ғондаманді ав моарте.

SKALПЕА, sn. *scalpellum*. Instrument, күдіт де хігіище.

SKAMOTAKE, va. А скімбà, а саңе сұң пеагъ тұд аттері шін а бреса, шін ітшесалда дегүетеңор.

SKAMATOR, smf. *præstigiator*. Илестидигитатор. Везіл ашасын ворғын.

SKANDAL, sn. *offensio*. Чеса че este қатын de пъкат; есемніл гъў; пекүніңдъ шаре; ғантын карат окказіонелъ гүшине.

SKANDALOS, adj. Карат дұн қатын de skandal.

SKELETКЫ, sn. *larva*. Осеминтале інтегіл азде топті ошін ші карат әнікті se ғын, саң ыншірате.

SKAЛVAЦІЯ, sn. (Robie).

SKAЛV, smf. (Rob).

SKARIЙ, sf. Конста шаштаті десуре партеа чөлдій.

SKIUĂ, sf. *adumbratio*. Адумбраціе, ъптья іп-
семнare a упї таbлої, а твої statuї, а твої комуn-
neri literare, etc.; іпченут.

SKOLASTIK, adj. *scholasticus*. De шкоalъ.

SKOPEA, sm. *scopulus*. Стъпъ in marre.

SKORTĂ, sf. Трупъ, стіл de гвардї, etc. каге
іnsozene ne чиневă de assirtrare, сăv de onoare.

SKORTARE, va. A іnsozì ne чиневă sure assir-
rare, сăv onoare.

SKRIB, sm. *scriba*. Interpreta леziј judeicé. §
Konist, scriitor; § t. de dispreg. Autor гъь.

SKRIM, s. Arta de a se batte куarma алъ.

SKRITORIUS, su. Masъ de skris.

SKRUPULĂ, sm. *scrupulum—lus*. Indoiealъ, пе-
діппище, trublare de кондїицъ каге саче a прїvi ка
о грешалъ чеса че нt este, сăv ка о вгішъ, о греша-
дъ чноагъ; indoiealъ a кондїицей.

SKRUPULOS, adj. *religiosus*. Kагe are скруплї;
каге este ку mare вѣrare de seamъ, ку mare вѣrare de
ктуует съ нt сакъ vr'o грешадъ.

SKУЛПARE, { va, *sculpere*. A snobi in зема, in

SKУЛПIRE, { marmurъ, etc.

SKУЛПТОР, sm. Kагe складенде, скобенде in
земин, in мarmurъ, etc.

SKУSTĂ, sf. Iertare, pardon.

SKУSARE, va. A iertă.

SKУSTIER, sm. Kristod. Vezї ачеastъ vorbъ.

SKУT, s. *scutum*. Апърѣtor, скріtitor; (павнъz).

SY.

СЧЕЛЕРАТ, adj. шi s. *sceleratus*. Ктлаббія, сăv
капаббія de прїme; іngrytъdit, нervers; съргъ креди-
цъ, пічъ onoare; перfid; гъў din пальчеге; ачедла ка-
ре, de сънue гечс, sakrіbъ неentz serijicuca sa vieada
сăv serijicuca адтия.

СЧЕЛЕРАТЕЦЪ, sf. *nequitia*. Рътате, нерсиде-
ненаръгъ; *santa sceleratut*.

СЧЕНЪ, sf. *scena*. Партеа ди театру unde joacă
actorii. (slr. *famul*.) чеарь; vedere.

СЧЕНІК, adj. Карте are гапорт за театру.

СЧЕНОГРАФ, sm. Карте se дъл за сченографие.

СЧЕНОГРАФИЕ, sf. t. de matem. Reprezentajja
и пърспективъ а този објет азле кътна оројекцији сът
куппоските; перспективъ; arta de a zuggi ви сцене, де-
корацији de teatru.

СЧЕНОГРАФИК, adj. De сченографие.

СЧЕПТИЧИЗМ, sn. Doctrina сцептичизъ; indoiea-
ль универсаль, desore toate.

СЧЕПТИК, adj. ши s. *scepticus*. Partizan на сцеп-
тицизмът; карте se indoiește despre toate.

СЧЕПТРЪ, sn. *sceptrum*. Уп фел de тояр, semn-
de rege, de император. (slr.) Пътере stveranъ.

SE.

СЕКАНТЪ, sf. Аиние карте таie не о азта саъ чир-
консеринга.

СЕКОНДАР, adj. *secondarius*. De аз доilea тъ-
нь; карте vine in тънь; карте ну este прінципал; ак-
тесорий.

СЕКРЕТ, sn. *secretum*. Карте trebuie a fi асканс,
пеканоскыт, (тайъ).

СЕКРЕЦИИНЕ, sf. *secretio*. Strictrare mi des-
пъгигре de римори; материаle карте es din кога.

СЕКСАГЕНАР, adj. ши s. *sexagenarius*. Карте а-
ре шеали-зечи de anъ.

СЕКС, sn. *sexus*. Differенцъ фисикъ, конститутивъ а
масквати ши a семелей (сексъл maskulin, feminin, саъ-
фриносъл seks, индивидуал se semcea).

СЕКСУАЛ, adj. *sexualis*. Карте зише de seks, кар-
те ид карактерисъ.

SEKOĀ, sm. *saeculum*. (Чеак).

SEKTAR, sut. Карте щине де о сектъ.

SEKTATOR, sm. *seccator*, Partizan, карте стадионе о доктрина оаре карте.

SEKTЪ, sf. *secta*. Уп пуртът де оамені карті тумеазъ, се щин де ачелдеаші опінній, де о доктрина нюоъ.

SEKTAR, sm. i. de щесом. Погдя din чека куриосъ інтре доъ разе ші агкул карте із inside; § instrumet de astronomie; § компас de pronorogii.

SEKЦИЕ, { sf. *sectio*. Ініціїреа тнєй бъгді, SEKЦИИНЕ, { тнїй трастат, etc. § t. mate. Аинниа карте аратъ тијереа тнїй коги прінтр'ун план, etc.

SEKУЛАР, adj. *secularis*. Карте se face din секоа ін секоа.

SEDENTAR, adj. *sedentarius*. Карте стъ маї tot d'атна шегънд jos; карте шеаде маї tot d'атна а касъ, SEDIЦIOS, adj. *seditiosus*. Апплекат да геволть, карте іа парте да геволть.

SEDIЦИИНЕ, sf. *seditio*. Геволть, гескоаль.

SEDУЧЧЕРЕ, va. *seducere*. А амъци, а іппшьл. (Se конјигъ ка Д таччеге: Sedic, sedуч, sedуче; etc.)

SEDУКТОР, s. *corruptor*. Амъциор, карте амъцище, карте sedуче о семее.

SEDУКЦИЕ, sf. *corruptela*. Амъцире.

SEЛВА, sf. *silva*. Плдукре.

SEMESTРАА, adj. Semestr, de semestr.

SEMESTРЯ, adj. *semestrium*. Карте щине шеасе атне; snauj de шеасе атне.

SEMНАА, sn. *Signum*. Semn snre a дà de щигре.

SEMНЪТҮРЪ, sf. *chirographum*. (Іскълітгъ), інсемнarea пуртати не ѹп аут, не о скрисоаре.

SEMINARE, va. А'шї щине semprylra, (іскълітра).

SEMNIFIKATIV, adj. *significans*. Карте пътище
по индекси маг.

SEMNIFIKAЦИЕ, sf. *significatio*. Индекси за
пътни ворбета; индексиране.

SEMNIFIКАРЕ, va. *significare*. А азътъ индекси-
шта, а индекси.

SENSAЦИЕ, { sf. *sensatio*. Инспекция на обект
SENSAЦИОНЕН, { че приведе същества при сим-
птомът.

SENTINELА, sf. *excubitor*. Солдатът на постъ;
де къстодие, карте (пътните).

SENTИНELЪ, sf. *sententia*. (Хотърите), decisio-
нътъ на съдия.

SENТENTRION, s. *septentrion*. Северът, посъл-
вачът.

SENТENTRIONАЛ, adj. *septentrionalis*. Despre
пъртеа sententrionalът; карте vine dela nord.

SEPУЛКРАЛ, adj. *sepulcralis*. Карте се отнася
до сепулкърът, до мормините.

SEPУЛКРУМ, sn. *sepulcrum*. Морминт.

SERASKIER, sm. Членът на търг.

SERIE, sf. *sries*. Шир, търговия.

SERIOS, adj. *severus*. Съвържател; карте на етънътъ,
карте на етънътъ тонос; адекват, към динадинътъ; — *gra-
vitas*. Гравитация във въздух, във мащаби, във характер.

SERV, смф. ии adj. *servus*. (Rob), склаун; (satyrъ),
domestик, служител.

SERVAЦИЯ, sn. *servitus*. Страна членътъ че етънътъ
serv, съвържател.

SERVANTЪ, sf. *ancilla*. Доместикъ, (satyrъ).

SERVIABВИА, adj. *officiosus*. Официален, извърши-
тел, грабуил а съвържател serviciумъ.

SERVICИЯ, sn. *usus*. (Satyrъ), пост.

SERVIA, adj. *servilis*. Търговия, извърши-

SERVICИТАТЕ, sf. Използване на съвържател, (satyrъ).

SERVIRE, va. mi n. *servire*. А (сътји), а си domestic, servitor; а си militar saъ vr'ip ayt stoktionar chivia; § a fache serviciyri (сътјбе) ктіva. (Se конјигъ ка I тbire: Servesk, servejui, servejde; servim; servieam; am servit; servii; servissem; voi, аш servi; servejge, serveaskъ; servind, servit, etc.)

SERVITOR, smf. *servus*. Domestic (сътгъ).

SERVITUDЪ, } sf. *servitus*. Славаагдіў (робие).
SERVITUDDINE, }

SEVER, adj. *severus*. Аснгт, (strawoik).

SEVERITATE, sf. *severitas*. Аснгиме, (stгъшпічіе).

SF.

SFERЪ, sf. *sphaera*. Глоб, solid format prin revo-lutia tuti semicerc in pteciyrtia diametrujti sъtъ. (fir.) Intindere de пttere, de купоцінде, de тадлente, de үенір, etc.

SFERIK, adj. *globosus*. In formъ de глоб, de sfere.

SFEROID, adj. *sphaerooides*. Sferik, de forma sferei.

SFIDARE, va. *provocare*. А provocă; a bravă, a fintă ne чиневă, аї аялă въ пт'е friкъ de ea.

SFINXS, s. *sphinx*. Monstr fabulos; bist de femee ne когпта туыл дей.

SFORЦARE, va. А'ші отпне toate пtteride sure a fache чева; a вислă, a (siaлпічі) не чиневă.

SFORЦЪ, sf. (Siaл) (uria sforgu); кт (siaл).

SFRONTARE, adj. *effrons*. Фырь (obraz), фырь гг-mine.

SFRONTERIE, sf. *impudentia*. Нершинаге.

SI.

SIKOMOR, s. *sycomorus*. Уп arbtre et frunza ла-tъ ка відеj ші ка о fiktat (smobidtat).

SIDERALA, adj. *sideralis*. (an sideral). Тимула интеграл геноватий а пъмпинати; каде се attinge de astre ши de stele.

SIDEROTEKNIE, sf. Arta de a *дъгра ferris*.

SIGIL, sn. *sigillum*. (Печатие).

SIAF, sm. Ценіл аєтатй.

SIAFIDЬ, sl. Vezř: Siaf.

SІЛЛАВЪ, sf. *syllaba*. О чобадъ сінгть саў тнітъ ку о консоапъ каде formeazъ пумай ти stanet.

SІЛЛАВАХЕ, { va. А імпресна differенде прін sia-

SІЛЛАВИРЕ, { лаве.

SІЛЛАВІК, adj. Каде are гапорт да сіллаве.

SІЛЛАВІСАРЕ, va. А імпъргі, а гъндті вілла-
бе; а сіллава.

SІЛЛАВІСАЦІЕ, sf. Fanta de a formà, de a про-
пумя сіллаве.

SІЛЛОУІСМ, sn. *syllogismus*. Razionament експріс
ін трећи уроносигій, мајоара, міноара консектионуа (es.
вірштеа саче ферічіт; ної воим а si ферічігі; требіе дар
а о практіка).

SІЛЛОУІСТИК, adj. *syllogisticus*. Каде se attinge
de сіллоуізм.

SІЛҮЕТЪ, sf. (Портрет in siateль), профіл tras in
пісціттул тубреті тнєї фігуре.

SIMBOЛ, sn. *symbolum*. Фігура, імажіне каде in-
semneazъ, агать ти *дъгра прін піктуръ (зиггувіе)*, скла-
ніттул саў прін vorbъ : es. къицеле інсемнеазъ fideitate,
ередицъ ; § імажінеа туті објет ideaл.

SIMBOЛАІК, adj. *symbolicus*. Каде serve же de sim-
bola.

SIMBOЛАІСАЦІЕ, sf. Fanta de a інфъцишн прін
симболятгі.

SIMBOЛАІСАРЕ, vn. А aveа nonformitate, потриви-
ре, гапорт. § va. А інфъцишн прін simbolaтгі. (Se кон-
југъ ка *Лукагре*: Simbolisez, simbolisez, simbolі-
сеазъ ; etc.)

SIMETRIE, sf. *symmetria*. Прапордій де търиме, de симетъръ, de пълді але търї кога intre едне щі ет totul ad alor; икономия de едното, de асемъннаre; rannport, постривие de forme.

SIMETRIK, adj. Карты симетрие.

SIMETRISARE, va. A facche симетрие.

SIMFONIE, sf. *symphonia*. Концерт, звире de sunete de инструменте de музикъ; виа сеа de композиціи музикаль.

SIMFONIST, s. *symphoniacus*. Карты композитне симфонії.

SIMILITUDЪ, | sf. *similitudo*. Симетъ de reto-
SIMILITUDINE, | гицъ, компаражие карты аратъ
рапортъгиле, асемънъгиле a dozь атегти differente.

SIMOON, s. Vint отръвил щі азълтор din desert-
гиле Африкеї.

SIMPATIE, sf. *sympathia*. Фактатаеа de a ată
парте да пасищіде, да афекціи, да симптомателе, да
гъстігіде, да тоаъ ліецаа челлог-д-алді; конвені-
цъ, постривие, рапорт de зморї, de індісації, etc.;
интерес патолог, аффектнос нешт чиневі.

SIMPATIK, adj. *congruens*. Карты цине de катсе-
ле, de аффектеле симбатії.

SIMPATISARE, va. *consentire*. А aveа simpatie,
а se постриві.

SIMPΛЯ, adj. *simplex*. № компут, карты пт ву-
ндринде штате пъргї: § сачіл de съкті, de індуллес;
§ съръ орнаменте; § съръ гъзтате; § креділ; § сачіл
de амъліт; § карты п'аге лікі.

SIMPΛITATE, | sf. *simplicitas*. Капитатаеа атегт-
SIMPΛICITATE, | атї simpalt; § бандоаре.

SIMPΛIFIKARE, va. A facche simiplat.

SIMPΛIFIKАЦІЕ, sf. Fanta de a simplifікації.

SIMPТОМАТІК, adj. Карты цине de simptome.

SIMPТОМАТОЛОГІЕ, sf. Трактат de simptome.

SIMPTOMЪ, sf. *symptoma*. Semn, accident, imprestare din care vineva trage o consecvență, o tragere, o prezentare.

SIMPIBILITATE, sf. Calitatea prin care vineva este primitor de inițiator de obiecte; simuire.

SIMPIBILĂ, adj. *sensu praeditus*. Care are similitudine, simuire; care simte (dese).

SIMPITIVЪ, sf. *eschynomene, timosa*. O plante de familiile acaciale (zalăvătoare) care își trage înăpîrî frunzele cănd o atingă.

SIMPIBLISM, sp. Sistemul ce îl propunează să trăiască simurgii și împerețările lor.

SIMPIBLITATE, sf. *mollities*. Dare, chinere și plăcerile simurgilor.

SIMPIBLĂ, adj. *voluptarius*. Voluntros, dat și plăcerile simurgilor.

SIMTIMENT, sp. *sensus*. Simuire; pățirea de a simi; simuire fizică sau morala; cunoscere; afecție, pasiune, mișcare a suflarelor.

SIMTIMENTAL, adj. Care are simimental personalitate sau proprietate obiect; unde este trăit simiment.

SIMPLAKRЪ, sp. *simulacrum*. Imagine, statut reprezentare de o divinitate mininoasă; spectru, fantasmă.

SIMPLARE, sp. *simulare*. A se prefața; a se arăta caea ce nu este.

SIMPLATANEY, adj. (Mișcare simultane), care se face în același secol.

SIMPLATANEITATE, sf. Existență în acelasi timp.

SINCER, adj. *sincerus*. Adevarat, cert, fără argumentă, fără (vicienie).

SINCERITATE, sf. *sinceritas*. Credință de sine stătătoare; calitatea a ceea ce este sincer.

SINDIK, sm. *syndicus*. Înțelegat ca trebule de unei
comunități și cără spune că este membru; mandator
al creditorilor într-un faidiment.

SINDIKAŁ, adj. Care se atinge de sindic.

SINDIKAT, sn. Sarcina, funcția sindicatului.

SINDONЪ, sf. Vezî: Лінчодій.

SINGУЛАRITATE, sf. Ceea ce face ca un lucru
să fie extraordinar.

SINGУЛАR, adj. și s. Care arată numai o per-
sonă, numai un lucru. § adj. *singularis*. Unic; dis-
ferit; care nu seamănă cu celelalte.

SINISTRЫ, adj. *sinister*. Cobitor; frunză, adică-
tor de răsăre; spălător. § sn. Părere mare, pe-
ire.

SINONIMЪ, sf. Care are același sau mai același
semnificație ca alții: (vorbă sinonimă).

SINONIMIE, sf. *synonymia*. Calitate, raport de
sinonime.

SINONIMIK, adj. De sinonim.

SINOПTIK, adj. Care se înțelegează de odată și
într-o oarecare; (tabă sănătate), care se poate vedea
dintr-o distanță de la început.

SINOSTEOTRAFIE, sf. Descrierea artrozațiilor
oaselor.

SINOSTEOLOГIE, sf. Tratat de artrozațiile de
oase.

SINOSTEOTOMIE, sf. Dissecție de artrozațiile de
oase.

SINTAKSTъ, | sf. *syntaxis*. Rânduire, aranjare, con-

SINTAKSE, | strucție de vorbe, de fraze dintr-un
căracter gramatical; o parte din gramatică; aceste
termene.

SINTESTЪ, sf. Metod de compozitie, de raionam-
ent, opție și posterior analizei, mergând de la une-
le general la particular, de la patologic la fizic,
de la principii la consecințe.

SINTETIK, adj. De sinteză.

SINUOS, adj. *sinuosus*. Strîmb.

SINUOSITATE, sf. *Flexus*. Îndoitor, strîmbătare.

SIROII, sn. Лікторъ зъхъріт шї gros.

SISTEMATIK, adj. Care unctione de sisteme; unctionat după o sistemă; care face sistemă.

SISTEMĂ, sf. *systema*. Adunare, împreunare de propoziții, de principii și de consecințe formând o doctrină, o doctrină, o opinie; § adunare de astre, (sistema universității); adunare de principii de partare, etc.

SISTOALĂ, sf. Mîncare naturală a înimii care se strângă.

SIT, sn. *situs*. Situație, poziție de loc.

SITUAȚIE, sf. *situs*. Poziție de loc; poziția unei cete; starea unei persoane într-o imprejurare.

SIZIȚIE, sf. Timuză atâtă puse să plâne.

SO.

SOBRIETATE, sf. *sobrietas*. Cîmpătare, moderație în bere, în măncare.

SOBRĂ, adj. *sobrus*. Cîmpătat, moderat.

SOCHIAVILITATE, sf. Calitatea omului sochiabil.

SOCHIAVIBIL, adj. *sociabilis*. Fără sănătate în societate; cărtia plătește societatea.

SOCHIAL, adj. *socialis*. Care sătinge de societate, care îi este nevoie și, folositor.

SOCHIETATE, sf. *societas*. Adunare de oameni și împreună nată și leu; unire de oameni; comunitatea lor; companie; unire de persoane pentru a crea interes și sănătate care reprezintă; persoanele cu care trăiesc și se chină;

SOFISMĂ, sf. *sophisma*. Argument nedrept, minciună.

SOFIST, smf. *sophistes*. Retor; каге саче sofisme.

SOFISTIK, adj. *captiosus*. Атъçитор.

SOЛЕЧИСМ, sn. *solaecismus*. Гешалъ шаре де синакесь.

SOLEMNEA, adj. *solemnis*. Челевгт; пошнос.

SOLEMNITATE, sf. Челевритате; пошпъ шаре, чегитоние пошпоазь пурдакъ.

SOЛICITARE, va. *solicitare*. А стъгі , а гига ет стъгінцъ. (Se конјухъ ка Үйтарте: Солиçит, солиçіці, солиçіт ; etc.)

SOЛICITАЦИЕ, sf. *instigatio*. Стъгінцъ, гүсь ку стъгінцъ.

SOЛICITOR, | s. *solicitor*. Каге солиçіт, ба-

SOЛICITATOR, { re стъгінде ін гигъ.

SOЛICIT8DЬ, { sf. (Грій), каге шаре ет не-

SOЛICIT8DDINE, { діопніде ші afferitoazь пентр чіпеві.

SOЛIDAR, adj. Каге саче це шай шылде persoane respunztoare челеle пентр алеле.

SOЛIDARITATE, sf. Каlitate de solidar.

SOЛID, adj. *solidus*. Каге цу este fatid; каге este tare, virtos. § sn. *solidum*. Kora tare, ет треf dimensi. t. de геоме.

SOЛIDIFIKARE, va. А сачче solid, tare, virtos.

SOЛIDIFIKАЦИЕ, sf. Fактулатае de a se soolidifica, de a intыri, de a сачче tare, virtos.

SOЛIDITATE, sf. *soliditas*. Каlitatea ategutatі so- lid; түrie.

SOЛILOK, sn. *soliloquium*. Монолог, disertatia чедлаті че vorbeide sinçir.

SOЛITAR, adj. *solitarius*. Каге este sinçir, къгтия ії плаче а fi sinçir; каге frige de лиме. § smf. Анакогет, каге виедусде sinçir. § Konstellaçie de 22 steale.

SOЛIT8DЬ, { sf. *solitudo*. Starea чыні om ка-

SOЛIT8DDINE, { re тъєнде, каге se ағль, петече sinçir; sinçirlyate.

SOASTIȚIY, s. *solstitium*. Пұнтақ чед таң де-
мьрлат ін кале се ағда соарале де екватор, ші үnde se
парт а stagionà.

SOASTIȚIALL, adj. (Іпъажиме soastisiialъ), de
soastisiy.

SOΛΥΒΙΑΛИТАТЕ, sf. Calitatea *λύγτατής* soalbbia.

SOΛΥВВІЛ, adj. *solubilis*. Кале се поате соалвà,
кале се поате топі.

SOΛΥЛІЕ, { sf. *solutio*. Separagie de пырді ; то-
SOΛУЛІНЕ, { пире.

SOΛУВАЛІАЛИТАТЕ, sf. Mizloache, пытере де а паль-
ті че é dator.

SOΛУВВІЛ, adj. Кале are кт че пальті.

SQMARIY, sn. *summarium*. Extract, priesktare.

SOMNAMBУЛ, smf. *noctambulus*. Кале ұмбада-
ми vorbește dormind.

SOMNAMBУLISM, sn. Stare de somnambula.

SOMNIFER, adj. wi s. *somnifer*. Кале провоакъ,
ниемъ, addrъche somn.

SOMNIЛOK, adj. Кале vorbește in somn.

SOMПTУOS, adj. *somptuosus*. Manisik, suاءendid,
středatçit, pompos, *luxos*.

SOMПTУOSITATE, sf. *luxus*. Luxus foarte mare.

SOPORATIV, adj. wi s. *soporifer*. Кале are vir-
tutea de a addormi.

SOPORIFER, Vezî : Soporativ.

SOPOROS, adj. Кале addrъche somn.

SII.

SPADЬ, sf. Sabbie.

SPAЛIER, sn. Arbyre intins ne ти пырете на о
апопърътоаре ; ти wir, o линне де acesti arþuri intin-
ши sa ўлъцишь astfel , ші бұрын а si әюйді де тү'н
пырете.

СПАСМ, sn. *spasmus*. Контра^кдие, конус^ксия, си^кн^ктъ de nerve.

СПАСМОДИК, adj. De spasmy.

СПАСМОЛО^ЧИЕ, sf. Tractat asupra spasmyelor.

СПАТ^ЛАЛЬ, sf. *spathula*. Instrument de farmacie, de apotekъ, rotund la un capăt și lat cealaltă.

СПАЦИАРЕ, va. A spune spațiu, distanță între когн^гтъ, etc. (Se копју^т па А тваге: Spaciez, spațiez, spațieazъ; etc.)

СПАЦИОС, adj. *spatiosus*. De o mare întindere, лъгатиме.

СПАЦІУ^М, sn. *spatium*. Întindere de loc între do^л margini, distanță; întindere de timp.

СПЕЧІАЛА, { adj. *spetialis*. Determinat; destinat în SPЕЦІАЛА, { partea^лаг; пасії^лаг.

СПЕЧІАЛАТАТЕ, { Determina^лия tot^л а^легт спеді- SPЕЦІАЛАТАТЕ, { а^л; talent специал.

СПЕЧІФІКАРЕ, { va. *Disignare*. A partea^лариса^л; SPЕЦІФІКАРЕ, { а^ля, a esrima^л в амънти^ла; a determina^л в partea^лаг.

СПЕЧІФІКАЦІЕ, { sf. *disignatio*. Espre^лсія^л ві de- SPЕЦІФІКАЦІЕ, { termina^лie de а^легт^л partea^л- а^лаг специфікъ^ла.

СПЕЧІФІК, { adj. s. *singularis*. Понят^л в індіал.

СПЕЦІФІК, { § s. medicament а^л кътia effe^лt este^л siccit^л intr'ю^л ваз оаре каге.

СПЕКТАКОЛ, sn. *spectaculum*. Tot че attra^лде vederea, въгара^ла de сеамъ^л; reuresenta^лie teatralъ; чирито^ле публикъ^л; теат^л; привире.

СПЕКТАТОР, smf. *spectator*. Привитор; каге se віль^ле de fa^ль да в спектакол; ачелла каге se віль^л, ваге ia seama бъргъ^л а фачче пімік.

СПЕКТР⁸, sn. *spectrum*. Fantasmъ; (пълтъ, stasie).

СПЕКУЛ^А, sm. *speculum*. (Огледъ).

СПЕЛАНКЪ, sf. *spelunca*. Кавернъ, (пещеръ).

СПЕРАНЦЪ, sf. *spes*. (Надежда).

СПЕРАРЕ, va. n. *sperare*. А (пъждът). (Se конјуѓа на Аграре: Spur, sperf, сперъ; etc., сај на Аграре: Sperez, sperezи, etc.)

СПЕРМАТОЛОГИЕ, sf. Трактат астрига semindegij.

СПИКУЛ, { sn. *spiculum*. (Стлойка).

СПИКУЛ,

СПИРАЛЬ, sf. *spira*. Астрономична кривица, кога се пренесе сај скобориндирсе во погодува тајк чилндри. Спирала Ати Архимеде, чилндри ку спирала и поканета построена редисат апъ.

СПИРИТ, sn. *spiritus*. (Дух).

СПИРИЧАЛИСАРЕ, va. А скратка спиритула сај спирита дин покупува. § Адака ту џедалес евлачии, нематериал. (Se конјуѓа на Аграре: Spiritalisez, спиритуализези, спиритуализазъ; etc.)

СПИРИЧАЛИЗМ, sn. Doctrina спиритуалитети; џингъл философия опицъ материализмитети.

СПИРИЧАЛИСТ, s. Partizan на спиритуализмитети.

СПИРИЧАЛИТАТЕ, sf. Карактер астрегата кога е спирит; теолоши мистик кога се attinge de патра спиритуалитети; нематериалитети.

СПИРИЧАЛА, adj. *Incorporalis*. Фъги кога; кога е спирит; кога се attinge de спирит. § *ingeniosus*. Ingenios, ку спирит, исръзит.

СПИЛАНДИЈА, sf. *planities*. Лок аппланит, индикат динаинте базелог, динаинте фортификацијилог.

СПЛАЕН, s. О маладие патолога а Енглезија, туfea de tonire, de тепелаколие.

СПЛАЕНАЛЦИЕ, sf. Dyrere de спланъ.

СПЛАЕНАЛЦИК, adj. De спланъ (дирере спленадцикъ).

СПЛАЕНДОАРЕ, sf. *splendor*. Стълчиге mare do спланъ. § Помпъ mare, манифестација.

SPLENDID, adj. *splendidus*. **Мафиік**, поспоз.

SPOLIATOR, s. adj. *spoliator*. **Каге despoiaie, варе fугъ.**

SPOLIARE, va. *spoliare*. (**А јесрі**). (Se вонјуѓь ка **Лукаге**: Spoliez, сполиезъ, сполієазъ ; etc.)

СПОЛАЦІЕ, sf. *spoliation*. (**Јесріре**).

SPONTANEUS, adj. *spontaneus*. Чега че се баче din voingъ ; каге se face de sine, de одатъ.

SPONTANEITATE, sf. **Калітатаа аткетаты спонтанеъ.**

SPONTARE, vn. **А se ivi, a se агъя , a se на-јде ; a дà којдукъ erbei , a дà түргүттә ; a se ivi ат-рога.**

ST.

STABILIRE, va. *stabilire*. **А statornіčі.** (Se вонјуѓь ка **Ішибіре**: Stabilesk, stabіледі, stabілеше ; etc.)

STABILITATE, sf. **Калітатаа аткетаты stabія, sta-тornік.**

STADIУ, sn. *stadium*. **Мъстгъ de 125 памъ** **геометричі (стадион).**

STAMINЪ, sf. *stamina*. t. de botanікъ. Гірошоаре **in тізакута** **флоареї інвагірате** **in вінгеріде** **аог** **ку о** **пілаберег** **гаљвень** **каге** **родеңце** **флоара** **зіпіндүсе** **de піз-** **ілді** **еї** **че** **се** **ағль** **in тізакута** **staminедор.**

STAMN, sn. *stagnum*. (**Елеңдей**).

STAMNЪ, sf. **Тіпъғіттүгъ ; ікоавъ, винетъ тіпъғітъ.**

STANЦЪ, sf. *strophe*. **Строфъ, куплет, тәнре de тай тәтке versuri ; § камшегъ.**

STAЦИЯNE, sf. *station*. **Старе, одихнъ de кыт va тімп** **ла** **ту** **аог** ; **аогта** **тунде** **чиневә** **се опреңде.**

STAЦИОНAR, adj. **Каге se паке a ста ne аог.**

STAЦИОНARE, va. **А бачче o staditne, a se ourі.**

(Se қонјукъ ка Л т к а г е : Stagionez, stagioneză, stagionează, etc.)

STATIKЪ, sf. Јүйнца епілівреттің көргүгілор.

STATISTIKЪ, sf. Таблоу de întinderea, de популărija, de аүчүйде үнү Stat ишіңдерінгіләр АУІ; матаргаба үнелі жер.

STATУАР, sm. *statuarius*. Сектантор қаре сағе статі.

STATУЕ, sf. *statua*. Фигуръ de om saň de animal, întrărăbъ, de mataл, de лемъ, de пеатъ, etc.

STATУЕТЪ, sf. Statue мікъ.

STATУРЪ, sf. *statura*. Statуя, інълажимеа үнү ом.

STATУТ, sin. {sn. *statutum*. Реглъ де пирларе,

STATУТЕ, п.л. { de қондыркъ ин'о компанie.

STENOITRAFIKARE, va. A skrie үн disksrits imurovisat нrin stenorrasie.

STENOITRAFIK, adj. De stenorrasie.

STENOITRAFIE, sf. Arta de a skrie нrin abreviаций, піпін брескүртъті, мі ирте қа мі vorba.

STENOGRAF, sm. Kare se serveже кү stenorrasia.

STEREOITRAF, sm. Kare практиказъ stereorrasia.

STEREOITRAFIE, sf. Arta de a desemnă firүтеле соайдырілор пе үн план.

STEREOITRAFIK, adj. De stereorrasie.

STEREOMETRIE, sf. Іллиңда қаре трактеазъ десоре тъистра соайдырілор ; о parte din geometrie.

STEREOTOMIE, sf. Arta de a тъиё соайдырі, петре, etc.

STERIA, adj. *sterilis*. Stern.

STERIALISARE, va. A ғағче steria, a sterni.

STERIALITATE, sf. Sternitate, starea АҮКГІЛДІК steria, sterni.

STERAING, sm. (лінгъ steraingъ) Monedъ епгледзъ, на де ун'о 73 леі.

STERIMATISARE, va. A інсемнда ін synte кү ser

гомът, а іnferà; a deffъimà, (fir.) a іnsemnà іntr'yn eis
гумінос ші nesters.

STIΛ, sn. *stylus*. Манієръ de a seti, de a'ші амежа́, de a'ші гъндти ідеіле. § t. de піктъ. Іntrenirea тутълог пътдилог arteї; манієръ de a desemnà, de a'ші інбъдішá імағінація іn піктъ, de a зіггъві (stiaτa
лті *Raphaelu*, etc.)

STIAET, sn. *sicula*. Күйт, пітмоал тітпігізлар.

STIAOMETRЫ, sn. Instrument snore a тъсірі
stілбі, болоане.

STIMЪ, sf. *exestimatio*. Опінніе favorabbіяъ де-
сторе чіневá; апогеузыре.

STIMARE, va. *Estimare*. А aveá опінніе favora-
біяль desнre чіневá; а апогеузы, а onorà.

STIMABBІЯ, adj. *Estimabilis*. Кале merritъ
stimъ.

STIMУЛANT, adj. ші s. *stimulans*. Кале are vir-
tutea de a іntъritá, de a deffентà, чеea че іотъріть.

STIMУЛARE, va. *stimulare*. А іntъritá, а відідá.
(Se конјуръ ка 1 пшедаге: Stimъ, stimул, sti-
мул; etc. сај ка Лтвагаге: Stimъdez, etc.)

STIMУЛATOR, s. Кале іntъritъ, апідъ.

STINDARD, sn. (Stear).

STIPITICITATE, sf. Stifositate, вакітate strіngъ-
toare.

STIPTIK, adj. *stipticus*. Кале strіnge, кале опре-
де съпчеле.

STOICIAN, } sm. Върbat virtuos, sever, neодушеве-
STOIK, } nat, ші ка nesimulitor, din secta лті
Zenon. § adj. *stoicus*. De stoicism.

STOICISM, sn. Filosofia лті Zenon; аўsteritate,
severitate, (strъшніе), асприме; konstantъ in вака-
мітъді, in неногочіре.

STOICITATE, sf. Virtute, тъrie, konstantъ не-
пакінітъ in дірере, in adversitate, in неногочіре.

STRADЬ, sf. (Улліцъ).

STRANIУ, adj. Străin, чуждат, кадре ну este дъръ
гъндијала патгалъ.

STRATAЦEMЪ, sf. stratagemă. (Виклене) де
гегъ; (fir.) Атъчите, виклене.

STRATIFIKАЦИЕ, sf. Așezare în straturi.

STRATIFIKARE, va. A așeză în straturi.

STRIBORD, sn. Partea dreantă a navei.

STRIKT, adj. strictus, Rîguros, sever, aspru;

STROФЬ, sf. strophe. Куплет, стансъ dintr'o о-
дь, etc.

STROФII, sf. pl. Serвъториile Dianeй.

STRUKTURЬ, sf. structura. Кипу ку кадре чу е-
дичијү, саў чу кога анимал естед edifikat, саў компакт; а-
шезаре пъгцијор чути кривит.

STUDENT, sm. Школаг.

STUDIARE, va. n. Discere. А інъца о јцијуцъ,
о артъ; а esaminà, а чекчетà, а observà ку de a тъ-
пурка спре а куппоаџе.

STUDIOS, adj. Аппликат тута да інъцијетъ, да
стриј.

STUDIУ, sn. studium. Fanta de a studieà, de a
інъца; куппоаџију добијдитъ прен studij; § desemn,
інчијкаре а чути маister mare, ал чути пиктор, de пър.
уи de чу таблој. § Академия атегиј ал чути notar, etc.

STUPID, adj. s. stupidus. (Nerod, пътъгътъ).

STUPIDITATE, sf. stupiditas (Нътъгътие).

STУRDERIE, sf. Karakterul persoaneї stratifice.

STУRDERIE — a stratifice stil.

SS.

SУAВ, adj. suavis. Душе, палкун да густ. (fir.)
Vorбъ, стис, ton, etc. stav.

SУAВИТАТЕ, sf. suavitas. Душевадъ, палитата
атегијати stav.

SUBBALTERN, adj. s. *inferior*. Inferior, st**bor**dinate, супорта ordinele altuia.

SUBBALTERNITATE, sf. Starea de a fi st**ba**ltern.

SUBVEKTIV, adj. Kare este a st**je**tati, a syjetati възетълор, a st**if**feletiлът.

SUBVEKTIUE, /sf. Fигуръ de retorie пгн каге

SUBVEKTIUNE, / чиевá se intreabъ ne sine sa ѿ iшї resunde ач'шї. § Stuporire.

SUBJONIKTIV, s. *subjunctivus*. Mod personaa a**з**конјугацији verbialor: es. съб. fab.

SUBJYGALRE, va. *subigere*. A пуне стат jut, a становище. (Se конјуѓа на I o j u g a g e).

SUBJYGALUE, sf. Fanta de a subijră, de a становище.

SUBBAIMAT, s. Мегкътъ vozatisat ет ачидъл idro-eklogie.

SUBBAIM, adj. *sublimis*. Foarte бтн, foarte inaат, foarte frimos.

SUBBAIMTATE, sf. *sublimitas*. Каудата ачегатъ stbaum.

SUBBAUNAR, adj. Kare este intre ачпъ шi пъмт; kare se афъ не пъмт, in aer.

SUBBORDINAR, va. A становище; a гъндъ.

SUBBORDINAЦIE, sf. Ordin intre persoane, arte, делици, отървани тделе de ачеле.

SUBBORDINAT, s. Kare este супорта тутъ маимаре.

SUBBSISTANCЬ, sf. *subsidiia*. Челде de vieցvire; нювизъ de ачле vieցviriј.

SUBBSISTARE, vn. *existere*. A se афъ ъпкъ; a чима de a маи fi, de a esistâ.

SUBESTANCЬ, sf. *substantia*. Smirrit (stbstanja stffletavij); materie (stbstanja когитулор); чеа че este маи бтн din чевâ (stbstanja къгои); (бг.). Чеа че este маи esençia) stbstanja тутъ етвіот.

SUBSTANȚIA, adj. (Element *substantia*), în mare este titlu *substanță*, titlu esenție.

SUBSTANTIV, s.n. *substantivum*. Vorbă care însemnează o *substanță*, o *ființă*, t. de gramatică.

SUBSTANTIFIKARE, va. A face *substantiv*.

SUBSTITUARE, va. *substituere*. A înlocui în locul unei.

SUBSTITUȚIE, sf. *substitution*. Faza de a substituă.

SUBTERFUGIŪ, s.n. *effugium*. Vizionare sau a săpănă.

SUBTILĂ, adj. *subtilis*. Singur ; (sir.) foarte precizator, foarte însorit.

SUBTILITATE, sf. *subtilitas*. Singuritate ; (sir.) însorire, precizare.

SUBVENȚIE, sf. *subsidiū*. Ajutor în monedă.

SUCCEDEDERE, vn. *succedere*. A avea locul unei ; a veni după, în urma unei, în post, în moștenire.

SUCCES, s.n. *successus*. Rezultat, (îsbindă).

SUCCESSOR, { s.mf. *successor*. Care succede altuia,

SUCCESSOR, { care vine după altuia, în urma, în locul altuia, într-un post, într-o moștenire.

SUCCESSION, adj. *continuus*. Care urmează, succede se întâlnește.

SUCCESSION, { sf. *haereditas*. Ereditate, moștenire.

SUCCESSIONE,, { nire.

SUCCEDEDERE, Vezi : Succedere.

SUCCES, Vezi : Succes.

SUCCESSOR, { Vezi : Successor, successor.

SUCCESSOR, {

SUCCESSION, Vezi : Succesiv.

SUCCESSION, { Vezi : Succession, successe.

SUCCESSIONE, { si înse.

SUD-EST, s. Hartea, sau vîntul dintre nord și est.

S&D-S&D-EST, | s. Între s&d și test.

S&D-TEST, {

S&ITЬ, sf. *comitatus*. Ачеia катий чинеазъ, катий инсоцеск, каде мэр дыпъ, саъ кт чиневъ; ачеia катий чин de chineva (sxta туті domo, туті pning, etc.)

S&JET, sn. *Argumentum*. Каісь, motiv; објектъ чнеї дыюде, чнеї кътъгъ, чнеї observaцij; t. de ло-
вікъ, прімѣл termin dintr'o pronosijie; t. de грам.
стјетъ чнеї frase.

S&LFAT, so. Sare formată din kombinajia ачід-
атъ еу differite base.

S&LFURЬ, sf. Kombinajia стаfіgatъ ет метале-
де, etc.

S&LFURIK, adj. (Ачід стаfіgic), обđinut, доби-
dit prin kombinajia стаfіgatъ ет обсідентъ.

S&LFUR. sn. *sulphur*. Залітъ.

S&PERB, adj. *superbus*. Ottolios, тъндру; § мі-
ннат, foarte бун, foarte frumos, manisic, somptuos;
інал, ствайл.

S&PЕRIOR, adj. *superior*. Каде este маї чрестъ;
маї інал; маї mare de еът алтра in nost; каде este
чел динтий; каде are autoritatea, пътера de a ком-
мандă.

S&PЕRIORITATE, sf. *praestantia*. Autoritate,
първоприоритетъ; квалитета челдатъ че есте маї mare пре-
сте алци, челдатъ че інтрече не алдіи in пътере, дып-
цъ, пизаоаче, etc.

S&PЕRLATIV, s. *superlativus*. t. de грам. Vor-
ъв каде еспрімъ superioritate.

S&PЕRSTIЦIOS, adj. *superstitiosus*. Каде are су-
перстичий.

S&PЕRSTIЦIE, { sf. *supersticio*. Idee грешіть

S&PЕRSTIЦIЯNE, { de езбачитатае оаре кътога
практиче релиgioase; ониние грешіть, кредулitate оаръв
релиgioась; кредицъ да лякнутъ neste патъв; креди-
цъ да висе, да vorbe, да semne, etc.

S^UPP^ILANTARE, va. *supplantare*. А саче пе чи-
неувá шi'шi nearzъ постял, шi а i'л aзà.

S^UPP^ILEANT, s. Nеmit snre a цинеà локта втý-
вá intr'o функциe, intr'u пост.

S^UPP^ILIKARE, va. *supplicare*. А тута плаекат, пе
стъгтишь. (Se конјугъ ка Кълкаге: Stuplè, stu-
plich, stuplik; etc.)

S^UPP^ILIKAЦИЕ, } sf. *deprecatio*. Ругъ плаекать,
S^UPP^ILIKAЦИИ, } умилитъ.

S^UPP^ILIKЪ, sf. *supplicatio*. (Јалбъ).

S^UPP^ILIЧИУ, sn. *supplicium*. Недеансъ ворнора-
дъ ; sufferingъ more шi азогъ.

S^UPP^ILIITOR, s. Vezi : S^UPP^ILEANT.

S^UPP^ILIINIRE, va. *supplice*. А импациè олюсъ,
а адъога чеса че зинеши ; а инепациè, а цинеà локта
втýвá intr'o функциe.

S^UPP^IOSIЦИЕ, sf. *suppositio*. Преступникъ, да-
ре пе скотеала.

S^UPP^IRAFAЦИЈЪ, sf. *superficies*. Атвиме, атвиме
шиъ адънчиме ; faga do d'astrura, de ne dinasaru a тут
дукку, а тут коги.

S^UPP^IREMДАЦИЕ, sf. Superioritate ; валитатаа чел-
атъ че este mai mare престе азий.

S^UBBSTRAЦИЕРЕ, va. *subducere*. А скоате, а аз
чевá дела чевá, а скрdeà ти пумпър динт'aлту.

S^UBBSTRAКЦИЕ, sf. *detractio*. Fanta de substraç-
уе ; скрдереа тут пумпър динт'aлту.

S^URORЧID, snf. Ачелла каре 'ш'a тчи пе stro-
ry-sa.

S^URRIDDERE, va. *subridere*. А ridde тиштеа , а
(zimbi).

S^URRIS, sn. Ris 'тиштеа, (zimbet).

S^USЧЕПТИВИА, adj. Каре поате врїмі моди-
кацие ; § каре se attinge de vorbe нrea сачиа.

S^USНЕКТ, adj. *suspensus*, (Вънит), каре мerritъ,
каре du вицъ de a' si (вънит).

S8СПЕКТАРЕ, va. *suspicari*. А пресупоне, а (външ) по човече деснре вр'о сантъ. (Se покътъ ба Respectare: Сспект, спекедж, спектъ, etc.)

S8ТАНЬ, sf. *Tunica*. Rasъ, vestiment дум de кълутъгъ.

S8ВЕРАН, smf. *princeps*. Император, руе, принц sveran.

S8ВЕРАНИТАТЕ, sf. *principatus*. Autoritate стремъ; нитере sveranъ.

S8ВВЕНIRE, sf. *memoria*. Additччере aminte, memorie; semn sare additччере aminte.

SV.

S8ВАПОРАРЕ, va. А se пгеваче în abbат; а se risini, а se resifia.

S8ВЕНИМЕНТ, sn. Аешин; emire din simgire.

S8ВЕРИRE, va. А лешинă; а'ші еши din mingă.

S8ВЕНИТ, adj. Аешинат; emit din mingă.

TA.

TABERNАКУЛ, sn. *tabernaculum*. Павilionъ, коятия in bare Европа дивеаъ киволъ.

TABУRET, sn. *sedicula*. Скъпел de пічюаре.

ТАЧИТ, adj. *tacitus*. Карты не este zis, не este es primat formal; тъкът.

ТАЧИТЪРН, adj. *taciturnus*. Карты vorbește пудин; нозоморит, интроверт, меланхолик.

ТАЧИТЪРНІТАТЕ, sf. *taciturnitas*. Karakterъ, starea, temperamentъ человѣ че este taciturn, тъкът.

ТАК—ТАК, adv. ши s. *tax—tax*. Vorбъ имитативъ, като естествъ то сромниот гегдат ка зал оголодитъ.

ТАКТ, sn. *tactus*. Симул північ; (sic.) judecat, dezicati, fini.

ТАКТИКА, sf. *tactica*. Arta de a răndui trupele in ordin de luptaie, mi de a face evolutiile militare; (sic.) se zice desiere or ce mijloc de atac, de apărare, de luptare într'o treabă.

ТАЛАНОИН, sm. Preot idolatru din Siam.

ТАЛК, sm. Hidrat transparent, incombustibil, mi in soi, in neutra de usos.

ТАЛЛЕД, sn. Ульял каде іл ны Еvreiі не кади in Sinatorgy.

ТАЛЕНТ, sn. *talentum*, t. de antie. О monedă. (sic.) Capacitate, abilitate, dar deza natură sau ceva.

ТАЛЛЕР, sn. Monetă germană și polonesă.

ТАЛИСМАН, sn. *talisma*. Figură, medaliie, plăci, etc., săcruți în timpla oare cără konstelații, etc., care se zice că ar avea virtutii naștere. (sic.) Tot ce urătoare și este săbit, mințnat, estraordinar, ca următoarei nașteri neastuposkty; se zice desiere amor, desunire alyde, etc., care urătoare astura omului efectiv mințnute, nepercepute.

ТАЛМУД, s. Karte care conține legea ortodoxă, doctrina, morala și tradițiile Ebreilor.

ТАЛМУДИСТ, sm. Karel yine za omniiile talmudici.

ТАНЕТ, sn. *tapes*. (Kovor).

ТАНИСЕРИЕ, { sf. *tapes*. Tanete;

ТАНИЦЕРИЕ, { акулă pe canavă, etc., care servescu sură a îmbryka nașterii, пакеты, пакеты, пакеты; орта tanicerasy.

ТАНИСИЕР, / s. Картă alcătuită taniserie, măbbi-

ТАНИЦИЕР, / ze de taniserie.

ТАРСЕ, s. Devot, evlavios măcinios, inorrit. (Moliere).

ТЕАТРАЛ, adj. *theatralis*. De teatr.

ТЕАТРЪ, sn. *theatrum*. Домъ, въ къмпера, edifi-
чітъде se reprezentъ въ къмпъ dramatičе, etc.

ТЕКСТ, sn. Історъ vorbede чути атор динт'о карте.

ТЕКСТУАЛ, adj. Каре este in teatru.

ТЕДЕУМ, s. Інвъ de латдъ ши de традиции
а ти Dismenezъ; gerimonia а ти.

ТЕДИОС, adj. *taediosus*. Синъгътъ; ачелла ет ба-
ре i se чутие къмъ; ачелла каре te инвеаътъ въ тог-
ба, въ стъгъца, etc.; desristos.

ТЕДІЧЪ, sn. *tacdium*. Desrist de чиневъ; irrit.

ТЕІСМ, sn. Кредицъ de essistingа чути Dismenezъ.

ТЕІСТ, smf. Каре геумноаще essistingа чути Dism-
nezevъ.

ТЕЛЕГРАФ, sn. *telegraphium*. О тақиятъ въ аг-
рингъ саъ braje мишкъюаре, алле въгрия мишкътъ агътъ
въже semne de convenție, ши оғын каре, пизъ пе ін-
пълнитъ, din distanță in distanță, пекътъ se поате ве-
деа въ оканта, se transmit чутие кът о індеалъ соаг-
те mare: sie каре din мишкътъ ет інспиреазъ въле о
върътъ саъ къле о фразъ.

ТЕЛЕГРАФИЕ, sf. Arta de a construi, de a dirig-
ye, de a observа, de a індулигъде телеграфите.

ТЕЛЕГРАФИК, adj. De телеграф.

ТЕЛЕСКОП, sn. *telescopium*. Instrument snre a
observа објектъ демілтате.

ТЕЛЕСКОПИК, adj. De телескоп.

ТЕМЪ, sf. *argumentum*. Съдътъ; materie; пропо-
сідіе, съдътъ чути diskurs; план.

ТЕМЕРАР, adj. *temerarius*. Къгайи, кътезътъ
фътъ індулигчітъ.

ТЕМЕРИТАТЕ, sf. *temeritas*. Къгайи, кътезаре
фътъ індулигчітъ; имурдиндъ.

ТЕМПЕРАМЕНТ, sn. *temperatio*. Конституціе,
організаціе, красис.

ТЕМПЕРАНЦЪ, sf. *temperantio*. Virtute каре ре-

деаъзъ, модеразъ патимеде, плъчегіле ; къмпътare ; възъгъ ; moderatie.

ТЕМПЕРАТУРЪ, sf. *temperies*. Disposisioне, sta-
га, калитата аетълъ (temperatъръ тъмпъдъ, тъскътъ,
ече, каадъ).

ТЕМПЕРАРЕ, va. *temperare*. А moderà, a іmpu-
ginà, a astimppъrà.

ТЕМПЕСТЪ, sf. *tempestas*. Vijevie, фуртънъ.

ТЕМПЛАХ, sm. *templum*. Единичн публикъ консакрат
лътъ Dymnezeъ, зеилог, кълатълъ ; biserrикъ.

ТЕМПЛАИЕР, s. Кавалер ал тутъ ordin векиј гел-
тиос ши тилитар, ка ал Малтеи ; rvardian саъ къстод ал
темплатълъ да Іерусалиш.

ТЕНАЧЕ, adj. *tenax*. Лісічюс, каге se лішеще
ши se цине таре. (fir.) Індъгъпік.

ТЕНАЧИТАТЕ, sf. *tenacitas*. Калитатаа лътълътъ
каге este tenace. § Індъгъпічие. Vezі : Теначе.

ТЕНДИНЦЪ, sf. Апплекаге, трагдеге да ти че ;
disposisioне a стіffлесълъ кътре ти че.

ТЕНОР, sm. Чоче intre інада-контра ши basa-тад-
дие ; ачелла каге аре о ассемменеа чоче.

ТЕНТАЦІЕ, sf. Мішкаге din пътнtrу каге дъче,
імпинге а фаче чевъ ; (інвітъ) ; invidie ; doringъ rea.

ТЕНТАТИВЪ, sf. *tentamentum*. Чекаге de a фач-
че, de a гечші іn чевъ.

ТЕОКРАЦІЕ, sf. Гуверн de преодъ.

ТЕОКРАТИК, adj. De teokratie.

ТЕОЛОЦІЕ, sf. *theologia*. Шінца каге are дrent
обjet ne Dymnezeъ ши reverгagia ; геліція.

ТЕОЛОГ, sm. *theologus*. Кага щіе, каге інадъ
теология ; каге скрие асунга ачестей щінде.

ТЕОЛОЦІК, adj. De teoloциe.

ТЕОФАНИЕ, sf. Epifanie, агътarea divinitъдї,
скимбараа да фадъ, transfiguragie.

ТЕОРИЕ, sf. *theorice*. Пліпчіпугіде тнєй arte ;
практика скриш ; къппошінда тнєй щінде съргъ практікъ.

TEORIK, adj. De teorie.

TERRAN, sn. *terrenum*. Стадій, інтіндере де пъмінт; пъмінт.

TERRANTЪ, { sf. Інълдътгъ де пъмінт інтр'о гть-
TERRAЦЪ, { динъ. § în fel de baileon saă de ga-
зerie desmoneritъ; аконеремінт de casă în formă plană.

TERRESTRY, adj. *terrestris*. Пъмінtesк.

TERROARE, sf. *terror*. Снайтъ mare шi іste.

TERRIBBIA, adj. *terribilis*. Kare dъ terroare, спаї-
тъ; спъмінтельор.

TERRITORIY, sn. *territorium*. О інтіндере де
пъмінт кare atігоn de o juriisdicгie, de тn гуverн.

TERRITORIAL, adj. Кare se attinge de territorиј.

TERMOMETRY, sn. *thermometrum*. Instrument de
метеоролоџие, sure a архіта градиа de въздигъ saă de
frir.

TESAUR, sn. *thesaurus*. (Комоазъ; vistierie).

TESTЪ, sf. *thesis*. Пronosijie; disertagie; sujet de
o diskuзijie.

TI.

TIARЪ, sf. *tiaras*. Аконеремінта ваптаті Persi-
дор; Mitra нашпей.

TIMBALАДЪ, sf. Instrument de музикъ шілітар, пе-
ле іntіnsъ ne тn basin de арамъ.

TIMBRY, sn. *tintinnabulum*. Струнна тюї клоп-
пот; (fir.) струнна тючей (гластаті). § Магъ.

TIMID, adj. *timidus*. Frikos.

TIMIDITATE, sf. *timiditas*. Тэммере, friкъ.

TIMON, sn. *temo*. (Оішe). § Drѓгра de fer ал
гүверназлітаті (ал къргмеi) спре а'л тишкà.

TIMONIER, sm. Калайд деда timon (деда оішe).

§ Mateлотта каге гүвернь timonъ; Vezi: Tim o п-

TIMПORАЛ, { adj. *temporarius*. Аа timu, момен-

TIMПORAR, { taniї; кare are rapport cu timonъ.

TINKTURĂ, { sf. Кудоаге sună a tingă o materie
TINTURĂ, { (чъпчевъ, boieă).

TINKTURERIE, { sf. (Boianerie).

TINTURERIE,

TINKTURIER, { sm. (Boianier).

TINTURIER,

ТИП, s. *typus*. Model; figura originală; figura de pe o medalie.

TIRAN, smf. *tyrannus*. Ачелла каге a stat, а хъпнит пътера съверанъ iotr'тн stat; орниг, domn каге гъверанъ ет injistitie, ет егъзиме, съгъ пичъ тн resneat de ледиile divine ши тшане; ачелла каге face abis ет пътера, ет autoritatea sa, in contra drenitataшi a гаците; каге п'аре алъ леде de път пътнай voindă sa. Съдияш щи любушмиториј sag ne tiranii. — Tiraniј se дъв, patria remъне. — Дата 1848 г' къдереа тиранидог.

TIRANIE, sf. *tyrannis*. Dominagija ет егъзиме a тови съверан; fante in contra jüstigieшi a гаците; kin, sifseriodъ mare, егъзиме.

TIRANIK, adj. *tyrannicus*. De tiranie; injist; етуд.

TIRANISARE, va. А eionă, a face sъ sifser. (Se конјигъ за А тъгаге: Tiranisez, tiranisez, etc.)

TO.

ТОЛЕРАБИЛА, adj. *tolerabilis*. Kare se poate toleră, каге se poate (inрѣдти), dă voie; каге se poate sifseri.

ТОЛЕРАНЦЪ, sf. *Indulgentia*. (Inрѣдтиеалъ).

ТОЛЕРАНТ, adj. *indulgens*. Kare tolerează, каге дъ voie, (inрѣдтие).

ТОЛЕРАРЕ, va. *tolerare*. A dă voie, a (inрѣдти). (Se конјигъ за А тъгаге: Толер, toleră, toleră; toleram; am tolerat; etc.)

ТОПОГРАФИЕ, sf. *topographia*. Deskripcie esatъ (intomaї) ші вѣ de a тѣптил а тиї док, а тиї intinderї de пытін.

ТОПОГРАФИК, adj. De topographie.

ТОПОРАМЪ, sf. Паногамъ de четъці, de докр-літъці; счене de онтікъ.

ТОРАЧЕ, s. *thorax*. (Θάραξ.) Печар de fer.

TR.

TRADIЦІЕ, sf. *traditio*. Актъ, istorie care se transmite din secol în secol prin vorbъ.

TRADIЦІОНАР, sm. Ебреї care esplікъ Skriytra prin tradigia таамидатъ.

TRADУЧЧЕРЕ, va. *interprest*. A (тълпъчи).

TRADУКТОР, sm. Care traduce (тълпъчеще) dintr'o limbъ într'alta.

TRADУКЦІЕ, sf. *interpretatio*. (Тълпъчіга) ти-нєскриєръ.

TRAFIKARE, va. *negotiar*. A пегдетори.

TRAFIK, sm. *mercantura*. Коммерц prin scimb de търговії.

TRAЦЕДІЕ, sf. *tragedia*. Поемъ dramatікъ ; брать de teatru care reprezente o fante egoікъ, ші каге інспіръ terroare sau nietate.

TRAЦІК, adj. *tragicus*. Care se attinge de tragedie ; (fr.) Frnest, баلامитос, (пеногочітор), дyreros.

TRANSAКЦІЕ, sf. Актъ prin care se transige o penvoire ; invoiealъ. Vezi : Transiццеге.

TRANSHENDANT, adj. *eximius*. Іоалт, субдім.

TRANSFIГУРАРЕ, va. mi per. *transfigurare*. А se metamorfosa ; a scimbă o singрь dintr'o formъ într' alta ; a se scimbă.

TRANSFIГУРАЦІЕ, sf. *transfiguratio*. Scimbarea за fazъ a лї I. X.

TRANSIЦЦЕРЕ, va. *transigere*. А сачче за акт

snre a imnătră o nenoire ; a se învoi. (Se vorjte că **lofi uere** : *Transit*, *transiū*, *transiē* ; *transiūam* ; *am transis* ; *transiseis* ; *transisessem* ; *vōi*, *am transiōe* ; *transiē*, *transis* ; *transis*.)

TRANSIŪIE, { sf. *transitio*. Treptere ; manieră.

TRANSIŪISNE, } ra de a trezze deza în obiect, deza în ragionament la altă ; legitimația purtătorului există ; maniera de a îndrăgi trepterea deza în ton la altă.

TRANSITORIU, adj. *transitorius*. Tremtor ; maniere deza de la altă la altă.

TRANSAATIV, adj. Care transmite, transmite, transferă, transnoartă.

TRANSLAŪIE, { sf. Fanta de a transferă, de a

TRANSLAŪISNE, } transmite, de a transportă. § Traducie.

TRANSLAŪID, adj. Unui care străbate atâtva, dărui și uriașă de către unui care este transparent.

TRANSLAŪIDITATE, sf. Translucideitate incompletă a mineralelor, a netezelor, etc.

TRANSMITTIRE, va. *transmittere*. A dă, a face să treacă posessia, drepturile sauze într-o altă ; a face să treacă, să remplete posibilității.

TRANSMIGRAŪIE, sf. *transmigratio*. Treptarea poporului care dă o țară ca să se amere într-o altă.

TRANSMISIBILITATE, sf. Călătarea și transmitere este transmisibilită.

TRANSMISIBIL, adj. Care poate fi transmis, care se poate transmitte.

TRANSMUTARE, va. *transmutare*. A strămută, a schimbată, a transformată în metană într-o altă mai prețioasă.

TRANSMUTABILITATE, sf. *mutabilitas*. Călătarea și transmitere care se poate transmută, transformă.

TRANSMUTABILĂ, adj. Care se poate transforma, transorma, seimba de formă.

TRANSPARENTĂ, { sf. *perluciditas*. Călitatea transparentă prin care se vede de peea-ală parte, ca privi săibă.

TRANSPARENT, s.n. Adevărat prin care străbate amioa.

TRANSPLANTARE, va. *transfere*. A plăntă în arbore în alt loc, a (resădi); a transporta; a muta. (Se conține și la Mutație: Transplant, transplantă, trasplantă; etc., sau și la Ativitate: Transplantant, etc.)

TRANSPLANTAȚIE, sf. *translatio*. Fanta de a transplantă.

TRANSPLANTATOR, sm. Care transplantă.

TRANSPORTABILĂ, adj. Care se poate transporta.

TRANSPORTARE, va. *transportare*. A muta, a duce, a elobi dintr-un loc într-altul. § (fr.) A se entuziasma, a elobi din sine de multă bucurie, de mare admiratie, de multă minie; § a se duce dintr-un loc într-altul.

TRANSPORT, s.n. *exportatio*. Fanta prin care chinușă transportă în ce dintr-un loc într-altul. § (fr.) Mișcare pasională, imnatioasă a susținută, de bucurie, etc.; entuziasm; delir trăsător.

TRANSPUNNERE, va. *invertere*. A muta, a seimba din loc. (Se conține și la Împunere.)

TRANSPONIȚIE, sf. *inversio*. Mutare, seimbare din loc.

TRANSVERSA, adj. *transversus*. (Linie transversală), care taie pieziș.

TRAPEZ, s. *trapezium*. Spățită cuprinsă între patru laturi drepte, dintre care numai doar sunt paralele; aceste laturi.

TRAPEZIFORM, adj. În formă de trapez.

TRAPEZOÏDAL, adj. Care are forma trapezului.

TREITATE, Vezi: Trinitate.

TREITEISM, Vezi: Triteism.

TREITEIST, Vezi: Triteist.

TRIBORD, mai bine STRIBORD, s. Partea dreanță a navei vizată de la proa.

TRIBUNĂ, sf. *suggestum*. Loc înălțat unde se spune și discută, unde se răvintă.

TRIBUT, sn. *tributum*. Ceea ce se plătește statului, ceea ce un stat plătește altui Stat sună semn de atențare; imnosigie (bir).

TRIBUTOR, adj. *tributarius*. Care plătește tribut.

TRIKOAOAR, adj. De trei etăgori, de trei fețe.

TRIDENT, s. *tridens*. Făgădui este de trei dinți, cu trei găuri, cu trei ramuri.

TRIENAL, mai bine TREINAL, adj. Din trei ani în trei ani.

TRIFAM, adj. Înșirat de trei ori.

TRIGAMIE, sf. A treia nuntă.

TRIGONOMETRIE, sf. Înținderea înălțării și distanțelor pînă la obiecte, cunoscândă, etc., adică trigonometria.

TRIGONOMETRIK, adj. De trigonometrie.

TRIA, sn. Treimulgătoare vîcă din răbdă.

TRIMESTRĂ, sn. *trimestra*. Suață de trei luni.

TRINITATE, sau TREITATE, sf. *trinitas*. Un singur Dumnezeu în trei persoane.

TRINOM, s. t. de ală. Cantitate compusă de trei termeni.

TRIO, s. Missiile cu trei părți, cu trei vocii.

TRIREMĂ, sf. *triремis*. Galerie, pavilionă cu trei coloane de rame, de lemn.

TRISIALLAB, adj. *trisyllabus*. De trei silabe.

TRISNERM, adj. Cu trei grămeze, sau cu trei semințe.

TRISTEЦЪ, sf. *tristitia*. (Мъхните).

TRITEISM, sn. Eresie каде admite trei zei.

TRITEIST, s. Partisan за triteismul.

TRIUMFAЛ, adj. *triumphalis*. De triумf, de triумфатор; (аг, поартъ triумфалъ), пе туде triумфаториј intrай.

TRIUMFARE, va. *triumphare*. А invingeши арми, саъ алл сел. (Se конјигъ кај Інгъмfare: triумf, triумfі, triумфъ; etc.)

TRIUMFЬТОR, adj. Каде triумfъ, каде а invins.

TRIUMVIRAT, sn. *triumviratus*. Гувернаториј triumvirат кадиј титуларъ авторитета Romei.

TRIUMVIR, s. *triumvir*. Magistrat за Romei каде aveа прваш дој колдепъ.

TRIUNGІIУ, sn. *triungulus*. Fігуръ каде are trei latitare mi trei унгуръ.

TRIUNGІIУЛАДР, adj. *triangularis*. Каде are trei унгуръ.

TRIVIAЛ, adj. *trivialis*. De гънд, прост.

TRIVIAЛITATE, sf. Калитета а чеа че este trivial, de гънд.

TROFEУ, sn. *tropaeum*. Desuriетра туту юдамис invins, пусъ не ти триклиј de arbore, etc.; (fir.) Victoria.

TROХЕУ, s. Пишиор de vers de o душа ши de o скрипъ.

ТРОПИК, s. *tropicus*. Четкуа sferej, пагаддел екваторија, ши лимит ал кълъкториј соагелтъ.

TROP, sf. *tropus*. Întrebîngărea тнеј espreseiї intr'ю юделасе місурат; fігуръ de vorbe.

ПРОПОЛОЦІЕ, sf. Щоишъ de місуре de vorbe; tratat astură tronuрија.

ТРОПОЛОЦІК, adj. *tropologicus*. De tropologie.

TROTORIУ, sn. Partea чеа тай ювълдатъ de пе маузинеа градищев, strадев, пентру пеедестрий.

ΤΥΝΙΚΤЬ, sf. *tunica*. Щп сеа de vestiment de do-

стет dessis ne dinainte.

ΤΥННЕЛ, sn. Трећеге срттеранъ, не суи ти мун-

те, сај не стиј ти гиј. (Ворбъ енглъ.)

ΤҮТЕЛАР, adj. *praeses*. Каје кистодеазъ, паке

пroteже, апoъгъ.

ΤҮТЕЛЬ, sf. *intela*. Autoritate datъ de ауе, сај

прилија тестамент снре а авеа кигъ де ти minor.

ΤҮТОР, ΤҮТРИЛЪ, s. *tutor*. Каје аре тијеза

егија.

ХД.

ХДОМЕТРЬ, sn. Instrument de fisicъ снре а ен-

дојде тmiditatea, умежеаза, пантитатеа плоди че паде.

ХА.

ХЛЧЕРАЦИЕ, sf. *ulceratio*. Formacija утиј тачег,

твој вибе.

ХЛЧЕР, sn. *ulccus*. Виња.

ХЛЕМА', s. Kornjci de докуј тигај, импулцијији in

трци пласе: инанји сај министрији етатујати; тистии, сај

докторији легији; радији сај јудекуторији.

ХЛТЕРИОР, adj. Каје едикто, (радије та-

терија); каје вине in утвъ, дипъ, (чегереге, датъ та-
терија).

ХЛТИМАТ, | s. Хлатина mi нереокаббиза кон-

ХЛТИМАТУМ, | дигје че се птие за ти трак-

тат; (хотъгиреа) чеа де не тратъ.

ХЛТИМ, adj. *ultimus*. Чел мај дин тратъ.

ХЛТРА, s. *ultras*. Песте писторији; каје ес-

агерал in опионији савве.

ХАТРАЦИЯ, sn. *contumelia*. Інігітетъ mare, багажкіть, desonoare.

ХАТРАМАНТЕАН, adj. De песте тупдї.

ХМ.

ХМАН, adj. *humanus*. De om ; rare s'attinge de om ; simgitor, бын, omenos.

ХМАНИСАРЕ, va. А inspirà етівà simtimente оmenoase.

ХМАНИТАЕ, sf. *umanitas*. Натура үшапъ ; оamenій тодї. § Onestitate, врпътate, баъндеје ; simpli- biatate. § пд. Стдитіяе пінь да філософie.

ХМИДИТАЕ, sf. *humor*. Хмезеалъ.

ХМИД, adj. *humidus*. Хмmed.

ХМИЛ, adj. *umilis*. Плекат, үміліт, ет respect.

ХМИЛІАЦІЕ, sf. *humiliatio*. Хмілінцъ.

ХМИЛІТАЕ, sf. *humilitas*. Хмілінцъ.

ХМОАРЕ, sf. *humor*. Субстанца fatidъ din ког- ніїле orgaanise, земніяе. § (fir.) Temuerament ; dis- posicijie a mingiї.

ХМОРИСТ, adj. Rare are үмоаре.

ХН.

ХНАНИМ, adj. De o învoire generalъ.

ХНАНИТАЕ, sf. *unanimitas*. Konformitate , notrivire de simtimente.

ХНЧІЕ, sf. *uncia*. Мъстгъ de ггертate, чевà тай myat de g dramtгї.

ХНИК, adj. *unicus*. Sincr. § Estraordinar ; foarte бын in селъл съў. § Estravarant ; rare n'are yn as- semenea ʌтї.

ХНИФАОР, adj. Rare are , rare һаче втмаї o слоаре.

ΣΝΙΦОРМЪ, sf. Kostym, îmbrăcămintă militară.

ΣΝИФОРМ, adj. *similis*. Assemănăt intră toate, erau, d'o notriv; care are aceeași formă; care nu se simbă, este tot într'un fel.

ΣΝИТАТЕ, sf. *unitas*. Число че esnădă o sîngură dințu.

ΣΝИНАДУ, adj. și s. *univalvus*. Ун fel de scoici че ет о sîngură geozacă.

ΣΝИВЕРС, sn. *universus*, *mundus*. Атмосфера тоатă; тоате горното че се дă; пъвните; тоги оаменii.

ΣΝИВЕРСАЛИТАТЕ, sf. *universalitas*. Generalitate; totalitate.

ΣΝИВЕРСАЛ, adj. *universus*. General (общески).

ΣΝИВЕРСИТАР, adj. De universitate.

ΣΝИВЕРСИТАТЕ, sf. *universitas*. Шкоалă mare, академie.

ΣР.

ΣРАНІЕ, sf. О stea; mîsa astronomieї.

ΣРАНОГРАФІЕ, sf. Desenringia чегдали.

ΣРАНОГРАФІК, adj. De tranzografie.

ΣРАНОДОЧІЕ, sf. Discurs, vorbire astupra чегдали.

ΣРАНОМЕТРИЕ, sf. Іллюстрация astronomilor варăт măsoară чегда.

ΣРАНОРАМЪ, sf. Esposiție în mîs a sistemelor noastre planetare, prin глобулă тîcă iînăudișvăod astrele și mășkările lor.

ΣРБАН, adj. *urbanus*. De чetate. § s. Акватория dintr-o чetate.

ΣРБАНІТАТЕ, sf. *urbanitas*. Позитивъ.

ΣРНЛ, sf. *urna*. Vas antik.

ΣΣ.

ΣСАНЦІ, { sf. *usus*. (Обичеї).

ΣС, {

УСУДА, adj. (Обічнітіт).

УСУРІARE, va. *usurpare*. А гъві.

УСУРІATOR, smf. Ръптор.

УСУРІАЦІЕ, sf. *usurpatio*. Ръпнire.

УТ.

УТИА, adj. *utilis*. Фодосitor, требіопіos.

УТИАISARE, va. А їацце тія, требіопіos, фодосitor.

УТИАITATE, sf. *utilitas*. Фодос.

УТОПІЕ, sf. Плаан de yn ггvern imaqinar mi foarte bine reprezentat pentru sericirea тітакор ; seriere a *аті Thomas Morus*.

УА.

УАКАНЦЪ, sf. Тімпя іn каге о фінекіє інчeteazъ din лукаге ; інчetaarea інвъдътігелог пеңкт ти тімп оаге каге.

УАКАRM, sn. *tumultus*. Strommol mare.

УАКЧИНАРЕ, va. А алті копії shore а'ї апъгә de вұrsat,

УАКЧИНАЦІЕ, sf. Fanta, операція de a үакчіоа.

УАКЧІНЪ, sf. Штгоіле кт каге se алтреск копії,

УАЧЧИНАРЕ, va. Vezі : Уакчінаге.

УАЧЧИНАЦІЕ, sf. Vezі : Уакчінадіе.

УАЧЧІНЪ, sf. Vezі : Уакчінъ.

УАГ, adj. *vagus*. Інгъімат, пељштітіт.

УАЛЕТ, sm. *filulus*. Domestіk, (затгъ).

УАЛЕТУДІНАР, sm. *valetudinarius*. Adeseаорі маалад, мааладив (боапъвічіos).

УАЛОARE, sf. *preium*. Преу.

VALLID, adj. *validus*. Валаббіл; каге аре kondi-
шілде чегітте де леде.

VALLIDITATE, sf. Пүтереа ші валоареа үнші авт
фьект дәпъ forme ші дәпъ kondiшілде чегітте де леді.

VAMPIR, sm. *vampyrus*. Стіркоіш.

VAN, adj. *vanus*. Demert, (zadarnik); каге ізбе-
щі деңешетъчына, vanitate.

VANITATE, sf. *vanitas*. Demertъчыне.

VANITOS, adj. Каге аре о vanitate, о demertъ-
чыне копіалъгасын ші гидіктуль.

VAPOARE, sf. { *vapor*. Абтұр.

VAPOR, sm. }

VAPOROS, adj. *vaporosus*. Абтұр, каге аре ab-
тұр; чеңе че иміш, se asseamtъпъ ит abbтұр.

VAPORISARE, va. А пірағаче ін abbтұр. (Se
коюзғы ка Лұкагаре: Vaporisez, etc.)

VAPORISАЦИЕ, sf. Fanta нрн каге о substansъ
се пірағаче ін abbтұр.

VARIABBLA, adj. *instabilis*. Nestabbiл, nestator-
нил, скимбылор; каге се поате скимбà.

VARIABILITATE, sf. Disposisijie a se скимбà a
se varieа, a se пірағаче.

VARIARE, va. ші pers. *variare*. А скимбá, a піра-
ғаче; (a se —).

VARIАЦИЕ; sf. *variatio*. Skimbare.

VARIETATE, sf. *varietas*. Deversitate, featuritate;
аместик; скимbare.

VASAA, s. Үн сел de қалъкаш din timpla ferd-
літъшій.

VAST, adj. *vastus*. De o foarte mare intindere;
mare.

VATIKAN, s. Палацъ Папеі; күрtea Romeї.

VEGETAЛ, sn. saѣ f. *vegeta*. Kare vegeteazъ, ка-ре вегецие ; планъ (sad).

VEGETARE, va. А вегецие плanta, ба плanta. (fr.) А вегецие in lenevie, in prostie, in съгъчие ; а пт avea simuire, рагие.

VEGETATIV, adj. Kare are factalitatea de a vegeta.

VELA-SIVADЬ, sf. Веда ватартазъ чедатъ вту-кат дела погорь.

VELЬ, sf. *velum*. Първъ de павъ (de корабbie).

VENAЛ, adj. *venalis*. Kare se vinde ; кare se поа-те vinde ; кare se поате втимпътъ, мити prin ванъ.

VENALITATE, sf. Калитета а чеа че este чепа.

VENTRILOK, adj. wi s. *ventriloquus*. Kare свим-бъ stonnetъ очей (глазатъ) ши о фачче инкисъ, стондъ ши ка dintr'о пакеръ (педдеръ), in кът se паге къ тог-веще din първче ; кare, stonrimond, саѣ тънд оаре кare resunnete алле очей, о фаче а se пърга бъ vine din алт лок тай депъртат.

VENUSTЬ, sf. Vinnerea, zeiga frumuseceй.

VENUST, adj. *venustus*. Frumos, гладios.

VENUSTATE, sf. *venustas*. Frumusece, гладий.

VERBAL, adj. Прин vorbъ.

VERB, sn. *verbum*. Уна din първиде етніотатъ, in fel de vorбъ кare insemneazъ о думбре а сујетатъ.

VERBERАЦИЕ, sf. *verberatio*. Довитга, isbitzга че инчеагъкъ аета prin stonet : ачеастъ довитгъ проди-че synnetza.

VERGINE, sf. *virgo*. Генюагъ.

VERIDIК, adj. *veridicus*. Ачедла въгтия и плаче а спурне адеувъгта.

VERIFIКАВІЛ, adj. Kare se поате верібка.

VERIFIКАРЕ, va. *comprobare*. А фачче а se ve-deа veritatea, адеувъгта туту атвегт. (Se конјугъ ба Публикаге : Verisic, verisich, verisibъ ; etc.)

VERIFIКАТОР, smf. Kare essaminъ, чегчелеазъ та атвегт snre аї агътъ veritatea, адеувъгта. .

VERIFIКАЦИЕ, sf. *confirmatio*. Essamintă, fanta de a verifica.

VERITATE, sf. *veritas*. Adevăr.

VERSIFIKARE, va. A face versuri.

VERSIFIKATOR, smf. *versicator*. Kare face versuri.

VERSIFIКАЦИЕ, sf. *versificatio*. Arta de a face versuri; maniera de a face.

VEKUЪ, sf. Enthusiasm, вълнение, angrindere a imaginației care însușea în compoziție ne poet, ne orator, ne pictor (zograf), etc.

VESTAЛТЪ, sf. *vestalis*. Fecioară consacrată Vestei, zeilor.

VESTАЛПІ, sf. пд. Serbătoare Vestei.

VESTIBУЛ, sp. *vestibulum*. Prima camere servind de treptele în calea-alea.

VESTIЦІУ, sp. *vestigium*. Urma pîciorului. (fir.) Угът, гемъшідъ de гюнтур de edificiul antice.

VESTIMENT, su. *vestis*. Vestiment.

VETERAN, sm. *veteranus*. Soldat care a servit dovezechi și natru de anii.

VETERINAR, sm. *veterinarius*. Medic de băi, de vite.

VESTIRE, va. *vestire*. A se vesti, a se îmbrăcca.

VI.

VIBRARE, vn. *vibrare*. A sună, a săvârni.

VIBRAЦИЕ, sf. Sărgețuire, tremurătură unei coarde întinse.

VIKTIMЪ, sf. *victima*. (Jertva).

VIKTORIE, sf. *victoria*. (Isbindъ, biringъ)-

VIKTORIAЛ, adj. De victorie.

VIKTORIOS, adj. *victor*. Kare invinge, (birritor).

VIGOARE, sf. *vigor*. Putere; възгър; putere de minte,

VIGYROS, adj. *validus*. Kare are viroare ; tare, robust, բրայոց.

VILA, adj. *vilis*. Abjekt, miserabili, տիեզօս, տղաւ և simtimente mi և faute.

VINDIKATIV, adj. Կղուա ի՛ պառա և se resbtpà, բար ու iartv.

VIOЛАRE, va. *violare*. A ինքնութե, ա կը կա, և (sianpici). (Se կօյլցի և Ad o r a g e : Vioլ, vioլ, vio-ձъ ; etc.)

VIOЛАATOR, smf. Kare vioալъ, ինքնութե, (sianpiche).

VIOЛАЦИЕ, sf. *violation*. Fanta de a vioլա, de a ինքնութե, de a ենակա և լեցնան, օ լեզ ; de a պօ-ֆանա, de a sianx).

VIOLENЦЬ, } sf. *violentia*. (Sianpicie).

VIOЛINЦЬ, }

VIOЛENT, adj. *violentus*. (Sianpis) ; ուրա ասոր.

VIRGINАЛ, adj. *virginalis*. De vergine, de fe-
փօարչ ; fesioress.

VIRGINITATE, sf. *virginitas*. Բեշօրie.

VIRГУЛЪ, sf. *virgula*. Semn de պոկեգայ (,).

✓ VIRIA, adj. *virilis*. De om ; երբատ.

✓ VIRILITATE, sf. *virilitas*. Վերիջու ; etatea ո-
ու երբատ պյոս, kont.

VITAL, adj. *vitalis*. Kare լուն և պինչու լուն
վեց ; պեչօա և կօնսերգայ վեցը.

VITIՑ, sn. *vitium*. Առլեկար և լի ; պամը
striktօար ձորա սա՛ լու՛մի ; impreseց (բէտր).

VIVАЧИТАТЕ, sf. *viracitas*. Խւճալъ ; vioւչյու.

VIVИFIKARE, va. A ձա ու ա կօնսրա վեացա ; (fr.)
ա ձա վիրար, պյուր, vioւչյու. Tirania լուն լու-
յու լուն, litteratura, artele, industria, կոմերցիա ; li-
bertatea և vivisլ.

VIZIBBIA, adj. *visible*. Kare և վեծ, բար և պօ-
տե վեծա.

VIZIERЪ, sf. *buccula*. Пертеа коіфчады каге се аазъ пе окъ.

VIZIUNE, sf. *visum*. Ведение, ідатвие, пълтчие; спектр, фантазия.

VIZIONAR, adj. Каге are vizionat, пълтчигий.

V8.

ВОКАВУЛАР, sm. *dictionarium*. Аднпътвъ de vorbele чиєй лимбе дұнъ ordinata alfabetik.

ВОКАЛЪ, sf. *vocalis*. Литтеръ каге се поате про-тиңда съргъ аյсторға алтея (a, e, i, o, u, и.).

ВОКАЛ, adj. *vocalis*. Каге se esnrimъ нрн точе (музикъ вокалъ).

ВОКАЦИЕ, sf. *vocatio*. Авиакаге да уп че.

ВОЛАТІЛ, adj. *volatilis*. (Sare, stirrit, алкалій, волатіл), каге се топеще ші se risineңде прін фок.

ВОЛТАІК, adj. Apparat inventat de Volta snre a desvoltat електрічitatea саў галванізмта.

ВОЛУМІН, sm. *volumen*. Гросимеа, търимеа т-

ВОЛУМ, § нрн коги. § Karte.

ВОЛУМІНОС, adj. Gros, mare.

ВОЛУПТАТЕ, sf. *voluptas*. Пльчеге а когпудай; пльчегіде сімдүргілор; desfătare.

ВОЛУПТЮС, adj. *voluptuosus*. Ачелла къгтия ії плаче, каге қатъ волуптatea, desfătarea, пльчегіле si тұргілор, алле къгвій.

VORAЧЕ, adj. *vorax*. Karnaivor; каге тъпінкъ кт aviditate, кт лъкоміе.

VORAЧITATE, sf. *voracitas*. Лъкоміе песте тъстъгъ.

V8.

ВУЛКАН, sm. Munte каге varsъ фок.

V8ΛΓΑΡ, adj. *vulgaris*. Комунъ, de rъnd.

V8ΛΓΑΡИСМ, sn. Λαγκъ, espressie, итъдет **втагаг**, de rъnd.

V8ΛГАРИТАТЕ, sf. Калитета а чееса че есте **втагаг**.

V8ΛГ, s. *vulgaris*. Попог, попогът de jos.

V8ΛНЪ, sf. *vulna*. (Ранъ), плагъ.

V8ΛНЕРАРЕ, va. *vulnerare*. А (гън).

V8ΛНЕРАВВИА, adj. Kare se поате волна, (гън).

ZE.

ZEFIR, sm. *zephyrus*. Вятър ши дълче.

ΖΕΛ, sn. (Рънъ); аплекаге, афекцие кът ardoage да чевд.

ΖΕΛΟΣ, adj. Kare are зел.

ΖΕΝИТ, sm. Пунтът de pe чег пегпендикът описан да ти даде пунт de pe пъмпинт.

ZERO, s. Нулъ.

ZI.

ΖΙΓ—ΖΑГ, sn. О змаге, о състъде липни формънд
между едно пъще тогъти аскудите.

ZINK, { s. *zincum*. Метал алв, албъстрий.
ZИНГ, }

ZO.

ZODIAK, sn. *zodiacus*. Чегътъ чел таге ал се-
реи импъргит ин та semne; частта чегътъ ин каге се
мишкъ плавателе.

ZODIAКАД, adj. De zodiac.

ZОНЪ, sf. *zona*. Ула дин чедде чинчъ bandе че
се интуитътъ инте албъ полигъле.

ZOOGRAFIE, sf. Descrierea de animale.

ZOOGRAPH, sm. Carte scrie astura animalelor.

ZOOLOGIE, sf. Adorare de animale.

ZOOLOG, sn. *zoolitus*. Partea cea care a animalelor fosile.

ZOOLOGIE, sf. Înțindere care tratează despre toate animalele.

ZOOLOGIST, sm. Care se dă la studiul zoologiei.

ZOOMORPH, s. Partea care are asemănările cu animalele sălbatice.

ZONOMIE, sf. Cărțile, care descriu principiile vieții animale.

A D A O S

DE

Кътевà vorbe че с'а ў тїtat a se
пїпne ла локтa лог in
a чест Vokabtlag.

A

АЕРИФICAЦIE, sf. *aerification*. Fanta de a priesac-
че, de a skimbà în aer o sibstançă.

АКРЫ, sn. *acre*. Порон енглez. тобг stвоjинъ.

АГАСОН, sm. *agaso*. Інріjitor de каї, вазет de
rrajdiř.

АДАМАНТ, sn. *adamans*. Diamant.

АНГОАРЕ, sf. *angor*. Сыпъrare, mixnire, kin, т-
rit, пеліппище.

АНСУЛЪ, sf. *ansula*. (Велчіуг, тоартъ).

АНТЕНАЦI, sm. ил. Чei въскудi iuaintea поа-
стру.

ARRESTARE, va. А ourì, a imnedesà; a прinde,
а пїпne ла інкisoare.

ARRESTANT, smf. Чел пус ла інкisoare.

АРТЕМОНИЧ, sn. *artemot* mi *artemo*. Katarita
deaa прогъ.

AR, sn. *are*. Мъстъръ frangere de intindere.
 AУСПІЧІЯ, | sn. *auspicium*. Протекуще.
 AУСПІЦІЯ, |

Б

ВАЛАНЦІИНЪ, sf. Finnie care merge dela катарт
да татаръ.

ВОМПРЕС, sn. Katartъ дела погъз.

ВЪЛІНЪ, sf. Fynnia diu тълбокъ чедей.

ВЪРГ, sn. *pagus*. (Orash), четате.

Ч

ЧЕЛЛАРИЯ, sm. *cellarius*. Келар.

ЧЕЛЛЪ, sf. *cella*. Къмашъ de konservat de алле
шъвекъпі.

ЧІЛІЧІЯ, sn. *cilicium*. Къмашъ de пъг de каа,
de каре пурлаѣ кълутгътъ ; търсію.

ЧИМЕТИРІЯ, sn. *Chitirim* biserrічей ; локуа de
immormintare.

К

КАМВЕЛАН, sm. Offigier, synekipionar ал камме-
реї туні геце ; кътъгаш.

КАПЕЛІРЪ, sf. *capilli*. Пътъл капталъ.

КАПЕЛАН, sm. *capellanus*. Каа face officita di-
vin intr'o капелъ, преот de капелъ.

КАРІТАТЕ, sf. *charitas*. Амор къtre аппроапе-
ле ; компътимire релиgioасъ.

КАСТРАРЕ, va. *castrare*. А скопі.

КАСТРУ, sn. *castrum*. (Tabъргъ) ; чеъдгіе.

КАУЛАТЬ, sf. Еашъ t. de poesie.

КАВЕРНЪ, sf. *caverna*. (Пещеръ).

КАВІТАТЕ, sf. *cavitas*. Скобитъ, adinkътъ.

КАВ, adj. *cavus*. Skobit.

КОЛПОТОР, sm. *propola*. (Толбаш), каге ъш-
бъль ку маргъ in sninare pria үеаръ.

КОМПЕТИТОР, sm. *competitor*. Конкурент; пре-
тиньзор din погрън ку алтъла да ачелдаш ляберт.

КОНСЪНЦЕ, s. *consanguis*, *consanguineus*. De а-
челдаш сънде, (гъдъ).

КООРТЬ, sf. *cohors*. Трупъ de pedestre гома-
пъ дела 5 да бозо иншъ.

КУАЛИСЪ, sf. Dekoracij тишкътоаре пе лалтъледе
сченеи; докъл инде елле стай.

КУАОЛРЕ, sf. *Color*. Гауъ, (гълзеа).

КУАЛАВВІЛ, adj. *cupabilis*. Каге а commis о
гешаъ, о китъ, (вишоват). № № поці fertà пе чей
кулпаввілъ съгъ а сачче ти гъръ челдор de-treabъ. —
Июночина este о китъ пентр чей кулпаввілъ. — Ниці
одатъ пу поате si о адевъратъ пълчеге пентр о innimъ
кулпаввілъ.

КУАПЪ, sf. *cupra*. Грешаъ, вгітъ, (вишъ).

КУПОЛЪ, sf. *tholus*. t. de arxi. Тирн.

КУРВАРЕ, va. *curvare*. А інкоююа ти пе каге
ерà drent. § (fir.) А se гірбою de вътънеде, de sarcі-
нь греа, de anъ, etc.; а se пленка.

КУРСIER, sm. Каа.

КУРТЕСАН, s. mi adj. *Aulicus*. Persoanъ de каге
те каге мерче des да кирте. § Каге күртепенде каге
катъ а se сачче пълъктъ de interes. § s. Омъл пис in-
tre чей маи маргъ ши intre адевър snre a 'л'ял askunde;
idolaгtka svavarapulii. § sf. Femei публикъ да
чей веќи, in Italia; femei dengravatъ чевакъ кон siderab-
вілъ. № № күrtisan требте, snre a retshì, съ п'аївъ
ници оноаре пічї умоаре. — Күrtesanii въд de пога
апроапе, попогъл vede de пога denarie, чеъџеній ла-
тинаці se пис да адевъратъ пынт de vedere.

КУРТЕНИRE, { va. А сачче күрге күрвà de interes;

КУРТИСАРЕ, } а дівгуші; а сачче күрге femeiilor.

KUSTODIE, sf. *custodia*. (Пазъ), гвардия.

KUSTODIRE, va. *custodire*. А (пъзи).

KUSTOD, sm. *custos*, *custodis*. Гвард, пъзилор, (strejar).

D

DEBILĂ, adj. *debilis*. (Стаб), нечестивios.

DESERT, sn. *desertum*. (Истие). ad. (Пустий).

DESSIKE, va. mi n. Δ (skobbori).

E

ΕΠΙΛΙΒΡΟ, Вези in Βοκαβъгар Епилібръ.

ΕΠИТАТЕ, sf. *aequitas*. Еразитате ; дрентате.

ΕΤΕΣΙАНЕ, adj. μή δ, пд. *etesiac*. (Винтий) по-реодице, че съфълъ гегнат in кътевъ зиите.

ΕΚАТОМБ, sn. *hecatombe*. Сакриций de о същъ de victimе ; (нр.) сакриций mare.

ΕΚАТОР, s. Вези in Βοκавъгар : Екатор.

ΕΛΕΙΜОСИНЪ, sf. *charitas*. Ἐλεημοσύνη. Karitate, (милостене).

ΕΛΙΣЕЙ пд. { s. *Elysium* mi *Elysii campi*. Към-
ЕЛИСЕЙ, sinr. } пд елисеи, локупъда бинесеричиги-
зор дънът морте, райът, парадизът митологик. § Уп-
куто in Београд, Линъ Теба.

EROIK, adj. *heroic*. De eroи.

EROINЬ, sf. *heroina*. Femeе foarte красавица ;
mare аре инълигиме de съфълът.

EROISM, sn. Мъдре de съфълът ; vиктория avangra
патимелог челвог марі ; санте ероиче, de mare красавицъ.

EROY, sm. *heros*. ἥρως. Възват човекът при
санте марі мизитаре, принтън красавицъ mare, ири тъ-
риче de съфълът.

ESSORCHISM, sn. *exorcismus*. Vorbe lui мірмониј
сюре a възгоня демониј.

FRASTЬ, sf. *phrasis*. Adunare de vorbe formând un îngedăes compozit.

Г

ГЛЯВІЕ, sf. *corbis*. Хъниe, саѣ павідіонуа, колівіе de пе ватарт.

Х

ХУННІЕ, | sf. *hune*. fr. Tabbie, колівіе de пе
ХУНЬ, } ватарт.

I

ІММОЛАРЕ, va. *immolare*. А addicte în sacрімії (a immola o victimă și...); а святінка.

ІММОЛАЦІЕ, sf. *immolatio*. Fanta de a immola.
IARDЪ, sn. *yard*. Мъстъ енглезъ, трѣ падме.

Л

ЛЕДА, adj. *probus*. Онест, съръ (вікленіе); дѣнь деде.

ЛЕДАЛІТАТЕ, sf. *fides*. Probitate, onestitate, sinceritate, (невікленіе).

ЛЕНТИЧДЪ, | sf. *lentitudo*. Інчесіе, подлентичддіне, } дѣтate.

ЛОРИКЪ, sf. *lorica*, Θώρηκα. Тораче, пентар de fer; or че акопегемінт ал пентадѣ.

М

МАНІВЕАДЪ, sf. *manubricum*. О бѣхатъ de fer indoitъ шi къ тъютишъ саѣ тънер дела папицтуа т-

ней осії sure a o învîrti, погектш да о точіль, ші ба-
ре тімечазъ а se învîrti ку шъпа.

MARINAREA, — sm. *dimi. nauticus tirunculus*.
Мателот, marinier мік, копіл, въеат de науъ кате інва-
дъ тапоугеле пачей.

MESANЬ, sf. Вела din тізлоқ, dintre катарта
погорѣ ші вела чеа mare.

METRЬ, sn. Мъзъгъ frانchezъ de întindere; ти
метръ este ку чевѣ таї mare de o јмътate de stъюн.

MYS, sm. Vezі: Магина гел.

MISTRAL, adj. ші s. Нуже че se дъ vîntulă
nord-vest în провінціїle Francei челле în үечіпътate
ку мarea Mediterraneanъ.

MUND, sn. *mundus*. Атмea, тнiverstă.

N

НАУТІЧЕА. sm. *dimi. Vezі: Marinarea*.

НЕЧЕСИТАНЕ, ва. *necesare*. А облірâ, a indato-
ri, a (sіл.i).

НЕГАРЕ, ва. *negare*. А (тъгъдії).

НИКТАЛОП, smf. *nycalops*. Карт vede маї bine
ноантеа de кът zioa; карт vede птмай ноантеа.

NIMFЪ. sf. *nympha*. Divinitate fabулозъ de ал-
доилеа ordin; (fir.) семee јунъ, bine съктъ ші fru-
тоасъ.

НОПТЯRN, adj. *nocturnus*. Карт se intімпъ
ноантеа.

НÝNDИНЬ, sf. *nundina*. Тъг periodik, (iarmagов,
бълчъ).

O

OBSIDDERE, ва. *obsidere*. А имpreстя ку ощире
о четате. (Se конјигъ ва Пүгчеддер е: Obsid,

obsiz̄, obside; obsideam; am obsis; obsiseī; obsisessem; voī, am obsidde; obside, obsidъ; obsis, obsisъ).

OBSIDIONАЛ, adj. *obsidionalis*. De obsidī, de imurestrare.

OBSIDIБ, sn. *obsidium*, *obsidio*. Imurestrare de o чetate.

OBSTARE, va. *obstare*. A stâ inainte, diaintre, indrent; § a stâ in contra, a se imurolivî. (Se кон-јуља ка Stare.)

ОМАЦІЯ, sn. *homagium*. Respect, veneragie.

ОМОЦЕНЕИТАТЕ, | sf. Calitatea a aceea че este ОМОЦЕНITATE, | отошен.

ОМОЦЕН, adj. Care este de aceeași natър.

OMONIMIE, sf. *homonymia*. Asemănare de пы-те; calitatea omonimelor.

OMONIM, adj. пi s. *homonymus*. (Vorbe омони-ме) care se pronouă tot ти fel шi ай аде инде-сти.

ОМІЧЧІД, | s. *homicidium*. Ommor. § adj. Care

ОМЧЧІД, | отошаръ ти от, омморitor, тчідъ-тор.

ONEST, adj. *honestus*. Virtuos, conform ет опо-реа, ет virtutea, ет probitatea; care este drent, съръ тікаене; de treabъ.

ONESTATE, | sf. *honestas*. Calitatea a aceea че

ONESTITATE, | este onest.

ONOARE, sf. *honor*. Гlorie, стімъ care adduce virtutea, талентele, probitatea; § fanta de respect, de veneragie; de стімъ; § virtute, probitate; § вигъщie, наситате; § прълare лътдаббия, virtuoasъ; § simili-ment de virtute. (Чинste.)

ONORABВІЛ, adj. *honorabilis*. Care face опо-ре; care merritъ onoare.

ONORARE, va. *honorare*. A дà, a face опо-ре вївá; a respecta; a avea прълъ стімъ пеңтг чінелá.

ONORARIUS, { sn. *honorarius*. Карте аре офорије
ONORAR, { унії пост ъргъ а'а овртпà (titul onorarii). s. *minervale*. Чеса че се дѣ drent салариј, drent платъ, drent (заслъ) ктівн.

OINNUS, adj. mi s. In kontra, in protivъ, in drent, de чеса-а-асти, parte.

OKЪ, sf. *hora*, ѡбръ (Час).

ORIZONT, sn. *horizon*. (օրինω, πλαγίεσθ.) Парте чегати карте не първиенце уедереа in преглътда nostre, линия карте desnarte чегта de пътинг.

ORIZONTАЛ, adj. Паралел ет огизонтъ.

ОРОЛОГИУС, sn. *horologium*. ѡρολόγιον. (Часорник).

ORRIBILIA, adj. *horribilis*. Карте саче, addtче ороаре ; (гроазъ), споминтилор.

ORROARE, sf. *horror*. (Гроазъ), спаитъ ; дивът, персоналъ, faultи, foarte урити.

OSHITIUS, sn. *hospitium*. Snita. § Аок de скъннре, asia.

OSHITALITATE, sf. *hospitalitas*. (Гьсдтире), пріимре de стрыні, de кълъвътъ, in касъ, да масъ.

OSTILITATE, sf. *hostilitas*. Inamicie, (угъйтъ тво); attак.

OSTIA, adj. *hostilis*. Attакътор, attакътор, импунътор.

II

PARARE, va. mi pers. А, саи а se премара, а se погъти. (Se конјуръ на А та гаге: Пarez, parezi, pareazъ; etc.)

HARAT, adj. *paratus*. Премарат, погътил, рата.

ИРЕПАРАТ, adj. *paratus*. Погътил.

PROTЪ, sf. *prora*. Капта, frunta, dinaintea navei.

REVIENSIE, { sf. *recensio*. Reviștă, essamin, ca-
REVIENSIUNE, } tatasie.
REVENT, adj. *recens*. De cîțuad, ntot, proas-
păt.

S

SPÈCIMEN, sn. *specimen*. Проверъ; чеккате; es-
semualt; model.

T

TORMENT; sn. *turmentum*. Кин mare, (казъ).

X

USITARE, va. *usitari*. A se întrebînduă, a se ser-
vi adesea-oră.

USITAT, adj. *usitatus*. (Obișnuit).

Y

VILIOS, sn. *vitiōsus*. Care are vicii, este cu vi-
ci; stricat; cu (cristă); fără virtute.

